

தாய் வீடு

THAIVEEDU

DECEMBER

2021

டிசம்பர்

www.thaivedu.com

மூலக ஆசான்
காளமயல்தூதர்

தொண்டு செய்து
தொழார்

நடுபீகரைக்கு ஆரோக பரலாற்றின்
நூற்றாண்டு நினைவு 1921-2021

ஆர்

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
உயர்விலை தராத சிறந்த சேவை மற்றும் நியாயமான விலைகள்

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH-EFFICIENCY FURNACE

Raman Chelliah

Sales Person

647-893-4414

Scarborough: C105-855 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1B4A7

Tel: 416-332-2989
Email: info@ramanhomecomfort.com

15 years of Success
500+ Agents

Vettyvel Law
PROFESSIONAL CORPORATION

Selva Vettyvel
Broker of Record

Rishani Vettyvel
BARRISTER AND SOLICITOR
Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiyagarajah RE/MAX
Realtor
www.aeren@gmail.com
Dr. 647-888 3500

DILEEP Thangavel
Realtor
dileepnair@gmail.com
Dr. 416-666 2300

BUS: 905.201.9977 | FAX: 905.201.9229

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Independently Owned And Operated
205 - 7 Eastvale Drive, Markham, ON L3S 4N8

அனைத்து மோடீக்கள் தேவைகளுக்கும்

BonaFide
Mortgage Solutions Inc.

Suren Nathan JMB
Mortgage Broker
License# M08004479
Dr. 416-436-1111

Office: 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8
suren@bonafidemortgage.ca

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
எதிர் எல்லா நகராட்சி/மனைகள் அனைத்து தேவைகளுக்கும் விளங்கும்...

Thana Yoganathan
Sales Representative
416.418.5749 www.thanahomes.com

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Office: 905-205-1488

எதிர் வியாபார நம்பமும் வாங்கக் விரும்பும்

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
17 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M7P 6K6
Tel: 416-298-3200, Fax: 416-298-3440,
E-mail: kumar@kumahomes.ca
*Independently Owned and Operated.

Kuna Nagalingam
Sales Representative
416.402.4545

Sujatha Kunasegar
Sales Representative

RAMACHANDRAN LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE -

VITHU RAMACHANDRAN
Barrister & Solicitor
416-902-8225

VITHU@RAMACHANDRAN.LAW | FAX: 416-391-6056

Ahilan Thanabalasingham
Sales Representative
416.617.1767
Office: 905.471.0002

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
7595 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3S 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
SHANKAR SIVARAJAH 416.453.7777

ROYAL LEPAGE Ignite
795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-292-3333 | Fax: 416-272-3333

Your Trusted Realtor
Buying - Selling - Leasing - Renting

RE/MAX
Home Realty Inc. Brokerage

Justin William
Broker of Record / Owner
25 Forest Drive #13, Markham, ON L3S 0B5 | Office: 905-209-2000
www.reon.ca

DENTAL CLINIC

Dr. Iru Vijayanathan D.D.S., M.S.D., F.R.C.D.C.

2190 Eglinton Ave E, Unit 8 Scarborough
2221 Markham Rd, Unit 129 Scarborough
416.264.3232 416.609.2022

Siva Shanmuganathan Joy Selvanayagam
Broker 416-545-7482 Broker 416-358-6928

Knowledge, Experience, Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

SRI NADARAJASUNDARAM
Sales Representative
416-276-6666

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

1286 Kennedy Rd, Unit 3 Toronto, ON, M1P 2L5

VENTHAN KANDIAH
Sales Representative
Cell : 6476286109

Residential - Commercial - Investment

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

Baskaran Sinnadurai
Broker
Commercial - Industrial - Investment
Dir: 416.880.8585
OH: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

உடனடி வேலை வாய்ப்பு!
Toronto தொழிற்சாலைகளில் கார்போ, மாஸல், இரவு நேர வேலை வாய்ப்புகள்

Shinol inc. போக்குவரத்து வசதிகள் வழங்கப்படும்

தொடர்புகளுக்கு - 416-286-6375
(நிங்கள் முதல் செவ்வாய் 9:00am முதல் 5:00am வரை)

MORTGAGE ARCHITECTS

THEVEN KANKESU
Mortgage Agent - FSCO Lic.: M08008759

1193A Brimley Rd. #7
Toronto, Ontario, M1C 5G3
T: 416.939.8789
F: 416.439.1965
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan
Broker
Tel: 416-722-6444
E-mail: suba.aynkharan@gmail.com

1285 Woodbine Ave., Suite 203
Markham, ON L3R 0Y6
Tel: 416-287-3333
Fax: 416-287-4444

RE/MAX COMMUNITY REALTY INC.

Publisher & Editor

P.J. Dilipkumar

பதிப்பாளர், ஆசிரியர்

பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

நிறுவன வரைகலைஞர்

கருணா

ஆலோசகர் குழு

அருண்மொழிவர்மன்,

சேரன்,

துஷி ஞானப்பிரகாசம்,

ஞானம் லெம்பட்,

கந்தசாமி கங்காதரன்,

பொன்னையா விவேகானந்தன்,

ரவிச்சந்திரிகா.

ஓவியங்கள்

டிராட்ஸ்கி மருது (இந்தியா),

ஜீவா (இந்தியா),

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),

ரமணி (இலங்கை),

சௌந்தர் (இங்கிலாந்து),

றஷ்மி (இங்கிலாந்து).

எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

புகைப்படங்கள்

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),

சர்வேசன்,

துசியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு

சாம் டானியல்.

ஓப்புநோக்கல்

கௌரி,

கந்தசாமி கங்காதரன்.

பொது உறவுத் தொடர்பு

குமணன் தம்பிஜயா

ரொறன்ரோ விநியோகம்

இராமநாதன் ரூபன்,

சசி,

மெய்யழகன்.

மொன்றியால் தொடர்பு

சுகுமாரன் சின்னையா.

ஓட்டாவா தொடர்பு

அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 1-613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி

Editor

P.O.Box #63581

Woodside Square

1571 Sandhurst Cir.

Toronto, ON. M1V 1V0

Tel :416-646-3422, 416-857-6406

Fax : 416-849-0594

Web : www.thaivedu.com

E-mail : info@thaivedu.com

எமக்கான உலகை நாம் அமைப்போம்!

இயற்கையைப் பேணும் இளையோர்

உலகை உலுப்பிக்கொண்டிருக்கும் பாரிய சவால்களுள், காலநிலை மாற்றமே முதன்மையானது என்ற கருத்தைச் சுற்றுச் சூழலியலாளர்கள் உறுதியாக முன்வைத்து வருகின்றனர். ஆனால், உலக வணிகத்தில் ஆளுமை செலுத்தும் பெருநிறுவனங்களும் இந்நிறுவனங்களுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணிவரும் அரசுகளும் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான முனைப்புகளை முன்னெடுப்பதில் தயக்கம் காட்டி வருகின்றன.

காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான செயற்பாடுகளுள், புவி மாசடைதலைத் தடுப்பது அல்லது குறைப்பது என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நாள்தோறும் வெளிவரும் பெருமளவிலான மாசு பூமியின் ஓசோன் படலத்தைச் சிதைக்கின்றது. இச்சிதைவு பூமி வெப்பமடைவதை அதிகரிக்கின்றது. வெப்ப அதிகரிப்பு உயிரினங்களின் வாழ்வைப் பெருமளவில் பாதிக்கிறது.

வணிகநோக்கில் இயங்கிவரும் பெருந்தொழிற்சாலைகளிலிருந்தே பெருமளவு மாசு வெளிப்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. புதிய பொருளாக்க வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்து, உற்பத்தியின்போது வெளிப்படும் கரிவளி (காபனீரொட்சைட்) எனப்படும் மாசுக் காற்றின் அளவைக் குறைப்பதற்குப் பெருநிறுவனங்கள் தயங்குகின்றன. சில நிறுவனங்கள் முற்றாகவே மறுத்திருக்கின்றன. இந்நிறுவனங்களுடன் ஒத்திசைவாக்க இயக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் அரசுகள் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான சவால்களை எதிர்கொள்வதில் மந்தமான போக்கைக் கொண்டுள்ளன.

காலநிலை மாற்றம் பற்றிய ஆய்வுகளின் வழியே வெளிப்படும் எச்சரிக்கைகள் பேரதிர்ச்சி தருபவையாக உள்ளன. புவி மாசடைதலைத் தடுப்பதில் மிகத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை உலகின் அனைத்து நாடுகளும் முன்னெடுத்தாக வேண்டும். ஆனால், அரசுகளின் முனைப்புகள் ஆமை வேகத்திலேயே நகருகின்றன.

எதிர்கால உலகின் வளமான குடிமக்களாக வாழ வேண்டிய தலைமுறையினர் இன்றைய இளையவர்களும் இனிப் பிறக்கப் போகின்றவர்களும். தமக்கான உலகைப் பேணுவதில் வாழும் தலைமுறைகளும் அதிகார அரசுகளும் போதிய அக்கறை கொள்ளவில்லை என இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் போர்க்கொடி தூக்கியுள்ளனர்.

உலகளாவிய அளவில் சுற்றுச்சூழல் பேணல் தொடர்பில் 15 வயதிலேயே போராட்டங்களை ஆரம்பித்தவராக அறியப்படும் இளையவர் சவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த கிறேற்றா துன்பேர்க் (Creta Thunberg). அவருடைய சுற்றுச் சூழல் ஈடுபாடும் அவர் வெளிப்படுத்திய கருத்துகளும் உலகின் கவனத்தைத் திருப்பின.

'எங்களுக்கான எதிர்கால உலகை நாமே பேணுவோம்' என்ற கோட்பாட்டுடன் இளையவர்கள் உலகெங்கும் தமக்கான உலகைப் பாதுகாக்கும் போராட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு கிறேற்றா வித்திட்டார் என்பதே உண்மை.

2018இல் கிறேற்றா பேசத் தொடங்கிய பின், 2019இல் ஒன்றாறியோ சட்பெரியைச் சேர்ந்த சோபியா மாத்தூர் என்ற 12 வயதுச் சிறுமி தன் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். ஒன்றாறியோ அரசு, காலநிலை மாற்றத்துக்காக வகுக்கப்பட்ட இலக்குகளை வலுவழக்கச் செய்கின்றது எனவும் ஒன்றாறியோ மக்களின் சாசன உரிமைகளை மீறுகின்றது எனவும் மேலும் ஆறு இளையவர்களுடன் இணைந்து வழக்குத் தொடுத்தார்.

இந்த வழக்கை, சிறுபிள்ளைத்தனம் என ஒன்றாறியோ கருதியதோ தெரியவில்லை. இரண்டாண்டுகளாக இழுத்தடித்தது. அதை இப்போது மீண்டும் சூடு பிடிக்கச் செய்திருக்கின்றார் சோபியா. இது தொடர்பில் சமூக ஆர்வலர்களோடு இணைந்து சட்டவாளர் அமைப்புகளும் அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துவருகின்றன.

2019இல் நடந்த ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் சோபியா மாத்தூர் இவ்வாறு கூறினார்,

"பாதுகாப்பான காலநிலை, நலன் மிகுந்த சுற்றுச்சூழலுக்கான நமது உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக, எங்கள் சொந்த அரசாங்கத்தை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல நாம் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளோம்.

நாங்கள் காலநிலை தொடர்பாக விரைந்து செயற்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இது எங்களின் எதிர்காலம் பற்றியது. இச் சவாலை வேறு யாராவது பொறுப்புணர்ந்து எதிர்கொள்வார்கள் என நாம் நம்பியிருப்பது பொருத்தமல்ல. எனவேதான் நான் எனக்காக, உங்களுக்காக, இந்தப் பூமியை தமது வீடாகக் கருதும் ஒவ்வொரு உயிரினத்துக்காகவும் போராடத் தொடங்கியிருக்கின்றேன்."

கடந்த ஓக்ரோபர் மாதம் ஸ்கொட்லாந்தில் நடைபெற்ற சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான சர்வதேச மாநாட்டில் இவர் பங்கேற்றிருக்கின்றார்.

இளம் வயதிலேயே உலகளாவிய அரசியல்வாதிகளிடம் பொறுப்புக்கூறலைக் கோரும் அவரது பணி அனைத்துலக அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவரைப் போலவே வன்கூவரில் Sierra Robinson என்ற மாணவி இப்போராட்டத்தில் தீவிரமாக இயங்கி வருகின்றார். அமெரிக்காவில் 21 இளையோர் இணைந்து அந்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளனர்.

அடுத்த தலைமுறைகளுக்காக இவ்வுலகைப் பேண வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு வாழும் தலைமுறைகளுக்கு உண்டு. பொருளீட்டும் நோக்கமும் அதிகார ஆசைகளையும் கொண்ட அரசு இயந்திரங்களும் பெருவணிக நிறுவனங்களும் தமது இருப்புகள் குறித்தே ஆழமாகச் சிந்திக்கின்றன.

தமக்கான உலகைத் தாமே கட்டியெழுப்புவோம் என இளையோர் புறப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு உணக்கமும் ஆக்கமும் வழங்குவதே புவி வாழ்வோரின் அறக்கடன்.

பெயர் தோற்றாத கட்டுரைகளுக்கு ஆசிரியரே பொறுப்பு. ஆக்கங்கள் அனைத்துக்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பு.

எமக்கான உலகை நாம் அமைப்போம்! இயற்கையைப் பேணும் இளையோர்	3	மனசலாவிய வானம் தேவமுருந்தன்	60	மக்கள் சேவையாளர் சண்முகம் கதிரவேலு மறைவு! சண்முகம் சுப்பிரமணியம்	118
நம்பிக்கைத் துரோக வரலாற்றின் நூற்றாண்டு நினைவு - 1921 - 2021 என். சரவணன்	5	பல விடயங்களை படம்பிடித்துக் காட்டும் 'கடவுளின் நாற்காலி' நரேஸ் நியூட்டன்	62	முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி வே. விவேகானந்தன்	120
எழுச்சியை நோக்கி எழும் மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் நந்தன் நவரட்ணம்	10	செகராசசேகரம் பற்றிய ஒரு தேடல் பால. சிவகாட்சம்	65	நாடகக் கலாவித்தகர் க.இ. கமலநாதன் ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்	122
கடைசி அரசிக்கு நேர்ந்த கதி - அமா எச். வன்னியாராச்சி தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை	12	மோகமுள்: உயிரோட்டமுள்ள காடு சு. வேணுகோபால்	69	'பழமையில் புதியதை நிர்மாணித்த கிழக்கின் தூதுவர்' சுவாமி விபுலாநந்தர் ச. சத்யதேவன்	124
மலையக அரசியல் அரங்கம்	15	கோவிந்தனின் 'புதியதோர் உலகம்' மு. புஷ்பராஜன்	76	சி.வி.க்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஸி. சுப்பிரமணியம் மல்லியப்புசுந்தி திலகர்	128
போலந்து - பெலாரஸ் எல்லையில் நடப்பது என்ன? சுப்பிரமணியம் ஜெயசீலன்	17	இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பும் அவற்றின் சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலைகளும் கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்	79	மகத்துவம் நிறைந்த மகாகவிதை: பாரதி - கிருங்கை சேதுபதி	130
மாதவிலக்கும் கர்ப்பப்பை உதிரப்பெருக்கும் (Menstruation & Uterine Bleeding) கந்தையா செந்தில்நாதன்	19	கனம் கோட்டார் அவர்களே ஓவியர் ஜீவா	83	செய்யுட் சொற்றொடரும் வரலாற்றுச் சான்றும்! - மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	134
இன்சலினுக்கு வயது நூறு போல் ஜோசேப்	23	மெய்ப்பாடுகள்: மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடும் தொடர்பாடலும் கவிதா லட்சுமி	86	தொன்மையைத் தேடி ஆதித் தமிழர், திணை வழிக் குடிகள் செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்	137
தலைக்கு மேல் வெள்ளம் குசன் சங்கரப்பிள்ளை	25	எங்கள் கதைகளை சொல்வதற்கு நாங்களே இருக்கிறோம் - மாயா பல்லியன் நேர்காணல்: ராதேயன் சைமன்பிள்ளை தமிழில்: - துஷி ஞானப்பிரகாசம்	92	நீலம், நீலன், நீலி! நாஞ்சில் நாடன்	142
ரஷ்யாவிடம் இருந்து அலாஸ்காவை வாங்கிய அமெரிக்கா குரு அரவிந்தன்	29	நோர்வே அரசியல்: பெண்ணுரிமை சார்ந்த சமூக அரசியல் மாற்றங்கள் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை ருபன் சிவராஜா	95	தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும் நா. சுப்பிரமணியன்	146
மாறுபட்ட மரணச் சடங்கு குமார் புனிதவேல்	32	குழம்பிய குட்டையில் P. விக்கினேஸ்வரன்	98	கத்தோலிக்கம்: புத்தாக்கமும் பரிசோதனையும் (1500 - 1650) க. சண்முகலிங்கம்	152
கடும் அழுத்தங்களின் விளைவு: பயனர்களே பழுதுபார்க்கக்கூடிய ஐஃபோன்! லெட்சுமணன் பரமேஸ்வரி	35	ஊடக ஆசான் கானமயில்நாதன் எஸ்.எம். வரதராஜன்	104	மின்சார ஊழியன் நவாப்தீன் - டானியல் முயினூதீன் தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்	158
விடுமுறைக்கால விளக்குகள் மின்செலவைக் கூட்டுமா? வேலா சுப்பிரமணியம்	37	ஊடகப் பேராசான் ம.வ. கானமயில்நாதன் இயல்வாணன்	108	பெருமாள் தேவகாந்தன்	166
கவலையைக் கரையவைக்க வேண்டும் சி. நற்குணலிங்கம்	39	தொண்டுசெய்த தோழர் P. விக்கினேஸ்வரன்	112	கேட்டிருப்பாயோ... காற்றே மு. சிவலிங்கம்	169
நெருப்பும் இருப்பும் வேதநாயகம் தபேந்திரன்	42	Eulogy for Grandfather Abirami Nagalingam	113	அனுக்கிரகம் ஏஜே	172
'யாழ் குயர் விழா 2021' கண்ணன் ராஜ்	45	சமூகப் பண்பாளன் உயர்திரு கதிரவேலு சண்முகம் சி.க. பேரின்பநாதன்	114	எங்கட வோட்டு உங்களுக்குத்தான் நெடுந்தீவு மகேஸ்	175
மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமை: பறித்ததும் கொடுத்ததும் மல்லியப்புசுந்தி திலகர்	48	தோழர் கதிரவேலு சண்முகம் பா.அ. ஜயகரன்	115	ஆச்சியின் காதல் கடிதங்கள் அகரன்	178
உலக மெய்யியல் நாள் வீராசாமி பிரபாகரன்	50	தோழர் கதிரவேலு திருநாவுக்கரசு வயித்திலிங்கம்	116	பனிவிழும பனைவனம் செல்வம் அருளானந்தம்	183
நரக மாளிகை நெல்லை ஜெயசிங்	52	இலக்கணத்துக்கொரு தொண்டர் ஊர்மிலா செல்வநாயகம்	117	வரலாற்றில் ஒளி வீசும் அசோகர் நிமால் நாகராஜா	186

நம்பிக்கைத் துரோக வரலாற்றின்

நூற்றாண்டு

நினைவு -

1921-2021

- என். சரவணன்

இவ்வாண்டு தமிழ் மக்கள் சிங்கள தலைமைகளால் முதற் தடவையாக ஏமாற்றப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளை எட்டுகிறது. 1921ம் ஆண்டு சேர். பொன். அருணாச்சலம் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் செய்த துரோகத்தினால் அதிலிருந்து வெளியேறினார்.

பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துக்கான அவசியங்கள் உருவான காலமாக 1956க்குப் பிந்திய காலத்தைப் பார்க்கும் போக்கே நம்மில் நீடித்து வந்திருக்கிறது. சிங்கள பௌத்த தேசிய

ஒப்பந்தங்கள், உடன்பாடுகள், ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் மீறப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு முறையும் உத்தரவாதங்கள் மீறப்படும் போதும் தமிழ் தரப்பு ஏமாற்றத்துக்கு ஆளானது மட்டுமன்றி புதிய வழிகளைத் தேடத் தள்ளப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் ஆயுதப் போராட்டம் திடீர் என்று எழுச்சியுற்ற ஒன்றல்ல. இனி, நம் தலைவியை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை அடுத்தவரிடம் கொடுக்கத் தேவையில்லை என்கிற நிலைக்குத்தான் இந்த ஏமாற்றங்கள் தள்ளின. ஒவ்வொரு தடவையும் அப்போதைய அவசர அரசியல் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக மட்டுமே சிங்களத் தரப்பு பேச்சுவார்த்தைக்கும், உடன்பாட்டுக்கும் வந்திருக்கிறது. தேவை முடிந்ததும் நடுத்தெருவில் விட்டுவிட்டு 'உடன்பாடாவது மண்ணாங்கட்டியாவது' என்கிற தொனியில் தான் ஏமாற்றிவந்தது.

அத்தகைய ஏமாற்றங்களுக்கு முத்தாய்ப்பாக முதன்முதலில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் பற்றித்தான் நாம் இங்கு பேசப்போகிறோம். போராட்ட வரலாற்றை இந்த கோணத்தில் இருந்து தொகுத்துப் பார்த்தால் தமிழ் மக்களின் நியாயமான போராட்டத்துக்கான தேவை அன்றும், இன்றும் இருந்துவருவதை நம்மால் உணர முடியும்.

1987 கொடுத்த மாகாணசபையையும் பறிக்கும் முடிவில் தீவிரமாக தற்போதைய கோட்டபாய அரசாங்கம் இறங்கியிருப்பதை இந்த நாட்களில் வெளியாகின்ற அறிவிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த சூழலில் பலரும் கண்டுகொள்ளாமல் போன இந்த நூற்றாண்டு நினைவை நாம் இங்கு நினைவு கூருவோம்.

அதிகாரம் கைமாற்றப்பட்ட பின் சிங்கள பௌத்த அதிகார சக்திகள், கொடுக்கும் தரப்பாகவும் ஏனைய தரப்பினர் கையேந்தி தமதுரிமைகளைக் பிச்சை கேட்கும் தரப்பினராகவும் மாறினர். தொடர்ச்சியாக இறங்கிப் போய் உரிமைகளைக் கோரினர். தமது சந்தர்ப்பவாத நலன்களின் போது மட்டும் (அதாவது தமிழ் தலைமைகளினால் அரசியல் லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைகளில் மட்டும்) தமிழ்த் தலைமைகளுடன் பேச முற்படுவது, வாக்குறுதிகள் வழங்குவது, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது, தங்கள் நலன்கள் முடிந்ததும் தூக்கியெறிந்து விட்டு தமது வேலையைப் பார்ப்பது என்பதே வரலாறாகப் பதியப்பட்டுள்ளது.

இவை ஒன்றும் வரலாற்றில் ஒரு முறை ஏற்பட்டதல்ல. அந்த நம்பிக்கைத் துரோகங்களின் வரலாறு நீண்டது. தமக்கான உரிமைகள் சிங்கள பௌத்த அதிகாரத் தரப்பினால் ஒருபோதும் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பது ஸ்தூலமாக நிரூபிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தமிழ் மக்கள் தமது விடுதலை என்பது கேட்டுக் கொஞ்சிப் பெறுவது அல்ல என்பது உறுதி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சிங்கள அதிகாரத் தரப்பினால் அடுத்தடுத்து வழங்கப்படும் எந்த

1921 அரசாங்க சபைத்

தேர்தலின் போது

கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி

முதற் தடவையாக

இனத்துவ அடையாள

அரசியலின் தேவையை

உருவாக்கியது.

சிங்களத் தரப்பின் அந்தத்

துரோகத்துக்கு நூறு வயது.

வாதத்துக்கு இரண்டு நூற்றாண்டுக்கும் கூடிய வயதென நிரூபிக்க முடியும். அதேவேளை இலங்கைக்கான தேசாபிமானம் சிங்கள தேசாபிமானமாக வெகுஜன அரசியல் களத்தில் பரிமாற்றமுற்று நிறுவனமயப்படத் தொடங்கியது 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தான்.

இந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் தமிழ் அரசியல் தலைமைகளுடன் சிங்களத் தலைமைகளும், அரசும் செய்துகொண்ட ஒரு தொகை

உத்தரவாதத்தையும் சந்தேகிக்க, மறுக்க, எதிர்க்க, எச்சரிக்கை கொள்ள வைத்து விட்டிருக்கிறது.

நூற்றாண்டு கால வரலாறு என்பது சிங்கள பொளத்த சக்திகளினால் தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றப்பட்ட வரலாறு தான். அது சுதந்திரத்தின் போது அதிகாரம் கைமாறப்பட்ட 72 வருடங்களுக்குள் மட்டுப்பட்டதல்ல. சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலந்தொட்டு சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து தொடக்கப்பட்டாகிவிட்டது. அதனை இங்கு பார்ப்போம்...

தமிழ் பிரதிநிதிகள்:

1879ல் அவர் அரசாங்க சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு ஓராண்டுக்குள் சேர். பொன். இராமநாதன் இலங்கை தேசிய சங்கம் (Ceylon National Association) என்கிற ஒரு தேசிய அமைப்பை நிறுவினார். அதுவே இலங்கையர்களின் தேசிய அரசியல் இயக்கத்துக்கெல்லாம் முன்னோடி இயக்கம் என்று கூறலாம். அதன்

பொன்னம்பலம் குமாரசுவாமி

சேர். பொன். இராமநாதன்

சேர். பொன். அருணாச்சலம்

சேர். ஜேம்ஸ் பிரீஸ்

முதல் தலைவராக அவர் தெரிவானார். இலங்கையர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான கோரிக்கைகளை அச்சங்கத்தின் மூலமே முன்னெடுத்தார். இந்த சங்கத்தின் அடுத்த கட்டப் படிநிலைதான் முப்பது ஆண்டுகளில் தோன்றிய இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ். இலங்கை தேசிய காங்கிரசை ஏற்படுத்துவதற்காக இணைந்த பிரதான சங்கங்களில் பெரிய சங்கமாக இலங்கை தேசிய சங்கம் இருந்தது.

இராமநாதன் இப்பதவியை வகித்த காலத்தில் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தளவில் ஒரு வகையில் அரசியல் அனாதைகளாகவே இருந்தார்கள் என்று கூற முடியும். அவர் தமிழ் பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தி, அதிகாரப் பரவலாக்கம், பிரதிநிதித்துவம் என்பன குறித்து குறிப்பாக எதையும் செய்யவில்லை.

உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் ஐந்து வருடங்கள் மட்டுமே அப்பதவியில் இருக்கமுடியும் என்கிற விதியை அரசாங்கம் கொண்டுவரும்வரை சுமார் தொடர்ச்சியாக 13 ஆண்டுகள் இராமநாதன் அரசாங்க சபையில் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவராக பதவி வகித்தார். 1893இல் அவரின் சகோதரர் பொ. குமாரசுவாமி அதன் பின்னர் நியமிக்கப்பட்ட போது இராமநாதனைவிட அதிகமாக வடக்கு கிழக்குக்கு செய்தார் எனலாம். அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ் மக்களுக்குமான ஒரு பாலமாகவே இருந்தார். அதனால் தான் அவர் தனது ஐந்தாண்டு பதவியை நிறைவு செய்யும் போது அவரையே மீண்டும் அப்பதவிக்கு நியமிக்கும்படி சாதி, மத, பேதமின்றி தமிழ் மக்கள் அரசை வற்புறுத்தினர்.

ஆனால் அக்கோரிக்கையை ஆளுநர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவ தமிழரான டாக்டர் றொக்வுட்டை நியமித்தார். அவரை தமிழ்ச் சமுதாயம் அறியாதபோதும் குடியேற்ற அதிகாரவர்க்கத்தின் மத்தியில் அவர் செல்வாக்குபெற்றவராக இருந்தார். இதற்கு தமிழர்கள் மத்தியில் பெரும் வெறுப்பும், எதிர்ப்பும் கிளம்பியிருந்தது. அது மட்டுமன்றி அவரின் ஐந்தாண்டு கால பதவி முடிகையில் மீண்டும் அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு அவரை மீளவும் நியமித்தனர். ஐந்தாண்டு மட்டுமே ஒருவருக்கு பதவி என்கிற விதியையும் மீறி அதைச் செய்ததன் மூலம் தமிழ் மக்களின் வெறுப்பை அதிகரித்துக்கொண்டார் ஆளுநர். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு நான்கு மாதங்கள் சிகிச்சைக்காக வெளிநாடு சென்றிருந்த காலத்தில் அவரின் இடத்துக்கு அசரப்பாவை நியமித்து தமிழர் அதிருப்தியை சம்பாதித்துக்கொண்டார்.

அந்த நிலைமை 1904ல் தான் ஏ. கனகசபை நியமிக்கப்பட்டதன் மூலம் சரிசெய்யப்பட்டது. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டிராத அதேவேளை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நேரடியாக ஒரு பிரதிநிதி நியமிக்கப்பட்ட முதல் சந்தர்ப்பம் அது தான். இலங்கையின் சுதேசிய தேசியவாதிகள் சிங்கள - பெளத்த - கொவிகம நலன்களின்பாற்பட்டு எழுசியடையத் தொடக்கிய காலம் இது தான். அதுவே தமிழ் இனத்துவ அரசியலை நோக்கி தமிழ் மக்களையும் தள்ளியது.

முதலாவது நம்பிக்கைத் துரோகம்:

1915ம் ஆண்டு இனக்கலவரமானது சுதேசிய தேசாபிமான அரசியல் போக்குக்கான நியாயங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அன்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்து இயங்கும் இயக்கமாக மதுவொழிப்பியக்கம் வளர்ச்சியுற்று வந்தது. முதலாவது உலக யுத்த காலமாததால் உள்ளூரில் சுதேசியர்களின் நெருக்கடிகளை ஆபத்தாகவே பார்த்தது. கண்டியில் தொடங்கிய சிங்கள - முஸ்லிம் கலவரம் நாடளாவிய ரீதியில் பரவிய போது அதை முதலாம் யுத்தத்தில் எதிரி நாடுகளின் சதியாக சந்தேகித்தது அரசு. இரும்புக் கரம்கொண்டு அடக்கிய பிட்டிஷ் அரசு மதுவொழிப்பியக்கத்தின் சிங்களத் தலைவர்களை சிறையில் அடைத்தது. சிலர் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களை விடுவிப்பதற்காக இராணியுடன் பேசுவதற்கு சேர். பொன். இராமநாதன் லண்டன் சென்று வெற்றியுடன் திரும்பினார். இந்த நிகழ்வுகள் சகல இனங்களும் இணைந்த தேசிய இயக்கத்தின் அவசியத்தை உணர்த்தியது. அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு அறிமுகப்படுத்த விளைந்த இலங்கைக்கான புதிய அரசியல் யாப்புக்காகவும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஓர் உறுதியானதொரு அரசியல் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்தனர்.

அதன்படி இலங்கை சீர்திருத்தக் கழகம் என்கிற அமைப்பை 1917 மே மாதம் உருவாக்கியபோது அதன் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான சேர். பொன். அருணாச்சலத்தைத் தலைவராக நியமித்தனர். இலங்கை சட்ட நூல் நிலையத்தில் 19 உறுப்பினர்களால் (அதாவது 19 வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட) சீர்திருத்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 'எமது அரசியல் தேவை' என்கிற தலைப்பில் அருணாச்சலம் ஆற்றிய உரையில்...

'இலங்கை பிச்சை கேட்கும் வறிய நாடல்ல எமது பாரம்பரிய சொத்தைத் தான் கேட்கிறோம்' என்றார் (02.04.1917).

வெகு விரைவில் அப்போது இலங்கையில் இயங்கிய ஏனைய சங்கங்களான இலங்கை தேசிய சங்கம், சிலாபம் சங்கம், யாழ்ப்பாண சங்கம் ஆகிய சங்கங்களையும் இணைத்து இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து வந்த இந்தியத் தேசிய காங்கிரஸ் போலவே இலங்கையிலும் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் (Ceylon National Congress - CNC) எனும் இயக்கத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். இதனை ஆரம்பிப்பதில் முன்னின்ற எப்.ஆர். சேனநாயக்க, ஜேம்ஸ் பிரிஸ் போன்றோர் இனரீதியிலான பிரதிநிதித்துவத்தை நீக்குவதையும் தமது நிகழ்ச்சிநிரலில் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்தனர். தம்முடன் இணைந்த யாழ்ப்பாண சங்கம் மாத்திரம் இந்த விடயத்தில் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாண சங்கத்தினர் அதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் குடியேற்ற நாடுகளின் மந்திரியிடம் 'எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் இன ரீதியிலான பிரதிநிதித்துவம் நீக்கப்படலாகாது' என்று கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர்.

15.12.1917ல் தேசிய காங்கிரசை உருவாக்குவதற்காகக் கூடிய முதலாவது ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட 144 பேரில் 17 பேர் மட்டுமே தமிழர்கள். அதுவும் யாழ்ப்பாண சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் இருவர் மாத்திரமே. இன ரீதியான பிரதிநிதித்துவம் நீக்கப்படக் கூடாது என்கிற அவர்களின் கோரிக்கையை பெரும்பாலான பெரும்பான்மை சிங்களவர்கள் எதிர்த்தனர். இந்த நிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு அருணாசலத்தை அணுகினார்கள்.

இலங்கை தேசிய சங்கத்தின் தலைவர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ், இலங்கை சீர்திருத்தக் கழகத் தலைவர் ஈ.ஜே. சமரவிக் கிரம, யாழ்ப்பாண சங்கத் தலைவர் ஏ. சபாபதி ஆகியோருக்கிடையில் சந்திப்பொன்றை ஏற்படுத்தினார் அருணாசலம். அந்த பேச்சுவார்த்தையில் இணக்கம் ஏற்படாத நிலையில் அருணாசலம் தொகுதிவாரி பிரதிநிதித்துவ முறைக்குள் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பேணுவது எப்படி என்று ஆராய்ந்தார். அதன் விளைவாக மேல் மாகாணத்தில் தமிழர்களுக்கு ஒரு தொகுதியை ஒதுக்க சிங்களத் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

இந்த உடன்படிக்கை பற்றிய கடிதங்களை பிற்காலத்தில் இராமநாதனின் வாழ்க்கை சரிதத்தை இரண்டு பெரிய தொகுதி நூல்களாக தொகுத்த எம். வைத்திலிங்கம் அந்நூலில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

07.12.1918 திகதியிடப்பட்டு அருணாசலத்துக்கு எழுதிய கடிதத்தின் மூலம் ஜேம்ஸ் பிரிசும் சமரவிக் கிரமவும் அந்த வாக்குறுதியை அளித்தார்கள்.

'...இலங்கை தேசிய சங்கம், இலங்கை சீர்திருத்தச் சங்கம் என்பவற்றின் தலைவர்கள் என்ற முறையில், யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தால் முன் வைக்கப்படும் எந்தவொரு திட்டத்தையும், அது தீர்மானங்கள் உள்ளடக்கும் பல்வேறு கொள்கைகளிலிருந்தும் வேறுபடாத பட்சத்தில், நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம் என உறுதிமொழி அளிக்கிறோம். யாழ்ப்பாணச் சங்கம் உண்மையில் நியாயமற்ற எதனையும் வற்புறுத்தாது என நாம் நிச்சயமாக நம்புகிறோம், அதேரீதியில் தொகுதி, பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் வரையில், மேல் மாகாணத்தில் தமிழருக்கென ஆசனத்தை ஒதுக்குவதற்கான ஏற்பாட்டை நாம் முனைப்புடன் ஆதரிப்போம் என உறுதியளிக்கத் தயாராய் உள்ளோம்...'

உங்கள் உண்மையுள்ள
ஜேம்ஸ் பிரிஸ்
(தலைவர் - இலங்கை தேசிய சங்கம்)

ஈ.ஜே. சமரவிக் கிரம
(தலைவர் - இலங்கை சீர்திருத்தக் கழகம்)

அப்போது சட்ட நிருபன சபையின் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக இருந்த ஏ. சபாபதிக்கும் இதுபோன்ற வாக்குறுதியை அளித்திருந்தார்கள்.

'இந்த வாக்குறுதியினால், உங்களுக்கு வட மாகாணத்தில் முன்று ஆசனங்களும், கிழக்கு மாகாணத்தில் இரு ஆசனங்களும் (உங்களால் முடிந்தால் இவ் எண்ணிக்கையை நீங்கள் அதிகரிக்க

லாம்), தமிழருக்கு ஏனைய மாகாணங்களிலும், கொழும்பு மாநகர சபையிலும் இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களுடன், மேல் மாகாணத்தில் பிரதேச தொகுதி அடிப்படையில் ஓர் ஆசனம் ஒதுக்கப்படவும் சாத்தியமாகின்றது.'

மேல் மாகாணத்தில் தமிழருக்கு ஒரு தொகுதியை ஒதுக்குவதற்கு எமது ஆதரவைத் தருவோம் என்று வாக்குறுதியளிக்கிறோம்' என்றார்கள்.

அன்றே அருணாசலம் அச்செய்தியை சபாபதிக்கு அறிவித்தார்.

'...ஜேம்ஸ் பிரிசும், ஈ.ஜே. சமரவிக் கிரமும் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள்... வடக்குக்கு முன்று, கிழக்குக்கு இரண்டு, மேல் மாகாணத்துக்கு ஒன்று என்கிற வகையில் அவர்கள் அந்த உத்தரவாதத்தை அளித்திருக்கிறார்கள்... மேல் மாகாணத்தில் இந்தியத் தமிழர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அரசாங்கம் நிச்சயம் வழிகளை ஏற்படுத்தும்... நமது சிங்கள நண்பர்கள் மேல்மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களுக்கான பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கைக்கும் நிச்சயம் ஆதரவு வழங்குவார்கள்... முஸ்லிம்கள் அந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்த வேண்டும்...'

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து போதுமானளவு பிரதிநிதிகளுடன் நீங்களும் (சபாபதி), ஏ. கனகசபையும் இந்தத் தீவின் முக்கிய பொதுப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். 15ம் திகதி ஆளுநர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தருகிறார் என்பதை நான் அறிவேன். நீங்களும் கனகசபையும் 14 பின்னரேமோ அல்லது 13ம் திகதி கூட்டத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியதும் இரயில் ஏறி சென்றுவிடலாம்...'

இப்படிக்கு
அருணாச்சலம்

ஜேம்ஸ் பிரிஸ், சமரவிக் கிரம ஆகியோர் கொடுத்த உத்தரவாதத்தை நம்பி அந்த உத்தரவாதத்தை அருணாச்சலம் யாழ்ப்பாணச் சங்கத்துக்கு வழங்குகிறார். இந்த உத்தரவாதங்களை நம்பி யாழ்ப்பாணச் சங்கம் தேசிய காங்கிரஸ் உருவாவதற்காக கைகோர்த்தது.

மேற்படி உறுதிமொழியின் பேரில் யாழ்ப்பாணச் சங்கமும் இன ரீதியான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கைவிட்டு 11.12.1919ல் நடந்த இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டது. அதன் தலைவராக அருணாசலம் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் தலைமையேற்றதும் ஆற்றிய முதலாவது உரையில் இப்படிக்குறிப்பிட்டார்.

'சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு பிரதிநிதித்துவம் ஒரு தற்காலிக பயனை மட்டுமே வழங்குமென நான் நம்புகிறேன், இறுதியில் புதிய முறையின் நடைமுறையானது சிறுபான்மையினரையும் இந்த முழுத் தீவையும் ஒரே தேர்தல் தொகுதியாகக் கருதி தீவினதும் பொது நலனுக்காக உழைப்பாளர்கள் என்று நம்புகிறேன்...'

இந்த உடன்பாட்டின் விளைவாகத்தான் இலங்கை வரலாற்றில் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் இயக்கமான இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் (Ceylon National Congress - CNC) தோன்றியது. அவ்வியக்கத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்காக பின்வரும் முக்கிய முன்று அமைப்புகளும் ஒன்றிணைந்தன

- இலங்கை தேசிய சங்கம் (Ceylon National Association).
- இலங்கை சீர்திருத்தச் சங்கம் (Ceylon Reform League)
- யாழ்ப்பாண சங்கம் (Jaffna Association)

துரதிரீர்ட்வசமாக குறுகிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணச் சங்கம் மட்டுமல்ல அருணாச்சலமும் சேர்த்து ஏமாற்றப்பட்டார்கள்.

தமிழர்களை சமரசத்துக்கு அழைத்து தமது தேவை கைகூடிய பின், கைவிடுவது என்பது இங்கிருந்து தான் தொடங்குகிறது.

வதை அடையாளம் கண்டு அதை சரி செய்ய எடுக்கப்பட்ட முயற்சியே அது என்பதை இங்கு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தமிழர் அரசியல் வரலாறு முழுவதும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், அரசியல் அதிகாரம், அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்பனதான் போராட்டத்தின் அடிப்படை மையமாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

அந்த வகையில் முதலாவது பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கையும், அதற்கான பேச்சுவார்த்தையும், அதில் கண்ட உடன்பாடும், பின்னர் அதனை வெளிப்படையாக மீறியதையும் நாம் முக்கியமாக கணக்கில் எடுத்தாக வேண்டும்.

சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர். பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம், பொன்னம்பலம் குமாரசுவாமி ஆகிய சகோதரர்கள் மூவரும் அரசாங்க சபையில் அங்கம் வகித்தார்கள். யாழ்ப்பாணப் பின்னணியைச் சேர்ந்த அவர்கள் கொழும்பை வாழ்விட மா கக் கொண்டிருந்ததால் அங்கேயே அரசாங்கத்தில் சிவில் துறையிலும் பணியாற்றி, பின்னர் அரசியலிலும் ஈடுபட்டார்கள். தேசியத் தலைவர்களாகவும் கொண்டாடப்பட்டார்கள். இனத்துவ அடையாள அரசியலுக்கான தேவை இருப்பதாக ஆரம்பத்தில் அவர்கள் நினைக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களின் இறுதிக் கால அரசியல் நடவடிக்கைகள் கொழும்பில் இருக்கவில்லை. மூவருமே மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்று தமது பொதுத்தொண்டுகளையும், அரசியல் பணிகளையும் மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள் மூவருமே அவ்வாறு தமது பணிகளைத் தொடங்கிய குறுகிய காலத்தில் இறந்தும் போனார்கள். அவர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு தள்ளியதும், அடையாள அரசியலுக்குள் தள்ளியதும் தென்னிலங்கை சிங்கள அரசியல் தலைமைகளின் துரோகங்கள் தான் என்பதையும் இங்கே நினைவுறுத்த வேண்டும்.

முதந்தடவையாக தமிழீழம்:

அதுவரை கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு அரசியல் பணியாற்றி வந்த அருணாச்சலம் யாழ்ப்பாணம் சென்று இலங்கை தமிழ் கழகம் (Ceylon Tamil League) என்கிற அமைப்பை அங்கு 1923ல் உருவாக்கினார். அதன் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில் வைத்துத்தான் தமிழ் ஈழம் என்ற சொற்றொடரை முதன் முதலில் உபயோகித்தார். அவரின் உரையில்...

‘அரசியல் தேவையின் விளைவாக இச்சங்கம் உருவாக்கப்படுகிறது. இதை உருவாக்குவதற்கு அரசியல் மட்டும் காரணமல்ல. தமிழ் ஈழம் என நாங்கள் பெருமையுடன் கூறும் லட்சியத்தை அடைவதற்கு உழைப்பதே இச்சங்கத்தை உருவாக்கியதன் நோக்கம்.’ (16.09.1923) என்றார். ஒரு சில மாதங்களில் அவர் இந்தியாவுக்கு யாத்திரை சென்றிருந்த வேளை நோயுற்று இறந்து போனார் (09.01.1924).

இந்த முதலாவது துரோகத்தனத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கை தேசிய காங்கிரசினர் சமரசத்துக்கு முயற்சி செய்தாலும்கூட தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே இந்த சமரச முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியடைந்தன.

கண்டி சிங்களவர்களும் இதே காலப்பகுதியில் தம்மைத் தனித்துவமான மக்கள் பிரிவினராக அங்கீகரித்து தமது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று கோரினார்கள். கண்டியிலுள்ள 7 தொகுதிகளிலும் கண்டியைச் சேர்ந்தவர்களே போட்டியிடவேண்டும் என்று கோரினார்கள். தேசிய காங்கிரஸ் ஆரம்பத்தில் ஒப்புக் கொண்டிருந்த போதும் நான்கு தொகுதிகளில் கரையோரச் சிங்களவர்களை கண்டியில் போட்டியிடச் செய்து, நான்கு தொகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்கள். கரையோரச் சிங்களவர்கள் மீது நம்பிக்கையிழந்த கண்டியச் சிங்களவர்கள் இதன் போதுதான் சமஷ்டி கோரிக்கையை முவைத்தார்கள். அதனை ஆதரித்த பண்டாரநாயக்க இந்தக் காலப்பகுதியில்தான் சமஷ்டி பற்றிய தனது உறுதியான கொள்கையை முன்வைத்து பிரச்சாரம் செய்தார். கண்டியச் சிங்களவர், கரையோரச் சிங்களவர், தமிழர்களுக்குமாக இந்த சமஷ்டி அமைப்பு பிரிக்கப்பட்டு ஆளப்பட வேண்டும் என்றும்

‘சமஷ்டியே இலங்கைக்கு உகந்த ஓரேயொரு தீர்வு’ என்று யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து 1926ல் உரையாற்றியிருந்தார். வடக்கு, கிழக்கு இணைந்த தமிழ் பிரதேசத்தை அவர் அதில் முன் மொழிந்தார். அந்த உரை விரிவான கட்டுரையாக ‘த சிலோன் மோர்னிங் லீடர்’ பத்திரிகையில் 17.07.1926 அன்று வெளியானது. (பிற்குறிப்பை காண்க).

1921 அரசாங்க சபைத் தேர்தலின் போது கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி முதற் தடவையாக இனத்துவ அடையாள அரசியலின் தேவையை உருவாக்கியது. சிங்களத் தரப்பின் அந்தத் துரோகத்துக்கு நூறு வயது.

உசாத்துணை:

- K. M. DE Silva - The Ceylon National Congress in disarray, 1920-1; sir Ponnambalam Arunachalam leaves the congress’ - The Ceylon Journal of Historical and Social studies, 1972, Vol. 2 No. 2 pp. 97-117
- K. M. DE Silva, The Ceylon National Congress in Disarray 11: the triumph of Sir William Manning> 1921-1924’ - The Ceylon Journal of Historical and Social studies, 1973, Vol. 3 No. 1 pp. 16-39
- Ariyaratne, R. A, Communal Conflict and the Formation of the Ceylon National Congress - Ceylon Historical and Social Studies Publication Board. The Ceylon Journal of Historical and Social Studies, 1977 Vol. VII No. 1, pp. 57-82
- K. M. De Silva, Elite conflict and the Ceylon national congress 1921-1928, a history of Sri Lanka, - 1981, c. Hurst & Company - London University of California press.
- M.Thirunavukkarasu, Broken promises of Sinhala leaders - 2012, Tamil Marumalarchi Sangam
- நளின் சுபசிங்க, ‘சொன்னம்பலம்-குமாரசுவாமி குடும்பமும் வெள்ளாள அரசியலும் - 30.01.2014’ 30.01.2014) <http://www.yuthukama.com/2015/09/WellalaDeshapalanaya.html>
- Doyen of FP, uncompromising on Tamil National question - Interview with Mr. V. Navaratnam - 06.10.2005, <https://www.tamilnet.com/art.html?catid=79&artid=16023>

பிற்குறிப்பு:

இலங்கைக்கு சிறந்த அரசியல் முறைமை சமஷ்டி தான் என்று பண்டாரநாயக்க தீவிரமாக கருத்து வெளியிட்ட காலம் அது. சிலோன் மோர்னிங் லீடர் பத்திரிகையில் அவர் 1926 மே மாதம் தொடர் கட்டுரைகளை (மொத்தம் 6 கட்டுரைகள் - மே The Ceylon Morning Leader, May 19-June 30, 1926) எழுதி அதற்கான காரணங்களை நிறுவினார். அது மட்டுமன்றி இந்தியாவுடன் சேர்ந்து கூட்டாட்சியாகக்கூட இருப்பது இலங்கைக்கு பாதுகாப்பானது என்றார். ஆனால் இந்த கருத்தை தமிழர் தரப்பில் இருந்து ஜேம்ஸ் டி ரத்னம் கடுமையாக எதிர்த்து வாதிட்டார். ஜேம்ஸ் டி ரத்னம் இலங்கையின் தேர்ந்த அரசியல், வரலாற்று புலமையாளர். தொழிற்சங்கவாதி. பண்டாரநாயக்கவின் நெருங்கிய நண்பரும் கூட. பண்டாரநாயக்கவுடன் சேர்ந்து அரசியல் முற்போக்கு தேசியவாதிகள் கட்சி (Progressive Nationalist Party) என்ற கட்சியை ஆரம்பித்தார். சமஷ்டி விடயத்தில் அக்கட்சியின் அங்கீகாரம்கூட கிடைத்தது ரத்னம் போன்ற தமிழ் தலைவர்கள் தவிர. அப்பேர்ப்பட்ட இருவரும் இந்த விடயத்தில் முரண்பட்டு நின்றார்கள். அதுமட்டுமன்றி புதிய அரசியலமைப்பைக் கொண்டுவருவதற்காக அனுப்பப்பட்ட டொனமூர் தலைமையிலான ஆணைக்குழுவின் முன் கண்டி தேசிய சங்கம் சமஷ்டி கோரிக்கையை வலியுறுத்தியது. அப்போதும் கூட தமிழர் தரப்பில் அதனை ஆதரித்து இருக்கவில்லை.

ஆனால் சரியாக 30 வருடங்களில் பண்டாரநாயக்க ஆட்சிக்கு வந்ததும் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் அன்று வெளியிட்ட சமஸ்டிக் கொள்கையை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் கோரியபோது. முற்றாக நிராகரிக்கும் அளவுக்கு மாறியிருந்தார்

sarawanan.n@thaiveedu.com

எழுச்சியை நோக்கி எழும்

மாவீர் நாள் நிகழ்வுகள்

- நந்தன் நவரட்ணம்

கடந்த நவம்பர் 27ம் நாள் வழமை போல, மாவீர் நாள் நிகழ்வுகள் உலகெங்கும் தமிழர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையில் அரசு படைகளின் தடைகளும் உலகளாவிய வகையில் கோவிட் தொற்று தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளும் இருந்தபோதும் மாவீர் நாள் எங்கும் உணர்வுபூர்வமாக நினைவுகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்ற மாவீர் நாள் நினைவேந்தல், ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் அடையாளமாகவும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றின் பதிவாகவும் உருக்கொண்டுள்ளது. மற்றுமொரு வகையில் தமிழ்த் தேசிய உணர்வாளர்களின் உணர்வுகளுக்கு மிக நெருக்கமான நிகழ்வாகவும் இது அமைந்திருக்கின்றது.

கடந்த ஆண்டு, பெருந்தொற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் நடைமுறையில் இருந்ததால் மாவீர் நாள் நிகழ்வுகள் பெரிதும் இணையவழியாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. கடந்த ஆண்டு, தாயகத்தில் சட்டத்தின் துணைகொண்டு அரசு மாவீர் நிகழ்வுகளைத் தடுத்திருந்தது.

இவ்வாண்டு பெருந்தொற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, புலம்பெயர்ந்தோர் வாழும் நாடுகளில் பரந்தளவில் மாவீர் நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. கனடாவிலும் தமிழர்கள் வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் பல்வேறு நகரங்களிலும் முன்னைய ஆண்டுகளைப் போல் எழுச்சி மிக்கதாகவே நிகழ்வுகள் நடைபெற்றிருந்தன. பெருந்தொற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் பல நடைமுறையில் இருந்தபோதும் மக்கள் பெருமளவில் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். பிரான்ஸ் நாட்டில் மட்டும் பாரிஸ் உட்பட 12 நகரங்களில் மாவீர் நாள் நினைவுகூரப்பட்டிருக்கின்றது.

கனடாவில் கடந்த ஆண்டு மாவீர் நிகழ்வுகள் இணையவழியாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. பெருந்தொற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மார்க்கம் சந்தைத் திடலில் வழமைபோல் மூன்று நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. முழுமையாகத் தடுப்பூசி பெற்றுக்கொண்டோரே அனுமதிக்கப்பட்டனர். இந்தக் கட்டுப்பாட்டைப் பின்பற்றியபடி ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நினைவேந்தல் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டார்கள். தமிழ்த் தேசிய உணர்வாளர்களும் தமிழ் இளையோர் அமைப்பைச் சேர்ந்த இளைய தலைமுறையினரும் பெரும் ஈடுபாட்டுடன் நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்திருந்தனர். நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பெருமளவு மக்கள் கலந்து கொண்டிருந்தமை ஈழத்தேசிய உணர்வுவெழுச்சி மக்களிடையே மேலோங்கி நிற்பதை வெளிப்படுத்தியது.

தாயகத்தைப் பொறுத்தவரையில், புதிய ராஜபக்ச அரசு ஆட்சிமைத்ததைத் தொடர்ந்து, தமிழர்கள் மீதான அடக்குமுறையும் ஒடுக்குமுறையும் புது வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன என்றே கூற

வேண்டும். கடந்த ஆண்டு, மாவீர் நினைவுவெழுச்சி நிகழ்வுகள் எங்கும் நடைபெறக்கூடாது என்ற ஆணையை அரசு, நீதிமன்றம் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தியது. கோவிட் தொற்றுப் பரவல் இருந்த காரணத்தாலும் மாவீர் நிகழ்வுகள் தாயகத்தில் கடந்த ஆண்டு பெருமளவில் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

அரசின் கருவிகளான காவல்துறையும் இராணுவமும் இவ்வாண்டு நீதிமன்றங்கள் வழியே தடையாணை பெற முயன்றன. எனினும் பருத்தித்துறை நீதிமன்றம், முல்லைத்தீவு நீதிமன்றம் என்பன, இறந்தோரை நினைவுகூருதல் மானுடப் பண்பு என்றும் அதை தடுத்தல் அறமல்ல என்றும் கூறியிருந்தன. இத்தீர்ப்புகள்

மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின என்றே கூறவேண்டும்.

இந்த நிகழ்வுகளை முன்னெடுப்பதில் பெரிதும் யாழ். பல்கலைக் கழகமே முன்னிற்பது வழமை. அரசு முன்னெச்சரிக்கையோடு பல்கலைக்கழகச் செயற்பாடுகளை முன்கூட்டியே முடக்கியிருந்தது.

நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தமிழ்த் தேசிய உணர்வாளர்களுக்குச் சார்பாக அமைந்துவிடவே, தமிழர் தாயகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் மாவீர் நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் பரவலாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெருந்திரளான மக்களும் தமிழ்த் தேசியக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் இந்நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றிருந்தனர்.

எனினும் எங்கும் காவல்துறையும் இராணுவமும் குவிக்கப்பட்டு,

பல இடங்களில் மக்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டனர். வல்வெட்டித்துறை - தீருவில் பகுதியில் படையினர் பெருமளவில் சூழ்ந்து நின்றபோதும் மக்கள் பெருந்திரளாகக் கலந்து கொண்டனர்.

தீவகப் பகுதியில் அமைந்துள்ள சாட்டி என்ற இடத்தில் மாவீரர் துயிலுமில்லப் பகுதியில் மக்கள் சிலர் வணக்கம் செலுத்த முற்பட்டவேளை, கனரக ஆயுதங்களுடன் கூடிய இராணுவம் அவர்களைச் சுற்றி வளைத்தது. எனினும் மக்கள் பயமற்றுத் தமது வணக்க நிகழ்வுகளைச் செய்தனர்.

முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிப் போரின்போது பெருமளவு அழிவுகளைச் சந்தித்த முல்லைத்தீவு மாவட்டம் பெரும் கெடுபிடிகளைக் கொண்டதாகவே காணப்பட்டது. எனினும் தடைகளை உடைத்து பல்வேறு இடங்களிலும் மாவீரர் நாள் நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

முல்லைத்தீவு கடற்கரையிலே சுடர் ஏற்றுவதற்காகச் சென்ற அரசியல் செயற்பாட்டாளர் ஒருவரைக் காவல்துறை கைது செய்திருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் பொதுமக்கள் காவல்துறையுடன் முரண்டிடிருக்கின்றனர்.

முல்லைத்தீவு பகுதிகளில் மக்களை அச்சுறுத்தும்வகையில் இராணுவம், காவல்துறையின் நடமாட்டம் அதிகரித்துக் காணப்பட்ட போதிலும் குறித்த இடத்திலிருந்து ஏற்றிய சுடர்களைத் தாங்கியவாறு முல்லைத்தீவு கடற்கரைக்குச் சென்ற பொதுமக்கள் அங்கு மாலை ஆறு மணிக்குப் பொதுச்சுடர் ஏற்றி அகவணக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றனர்.

இதைப்போன்றே வன்னியில் பல இடங்களிலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் மாவீரர் வணக்க நிகழ்வுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

மாவீரர் வணக்க நிகழ்வுகள் தொடர்பான படங்களை இணையத்தளத்தில் பதிவேற்றினர் என்பதற்காகவே இளைஞர்கள் சிலர்கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்கும் உள்ளாகியிருக்கின்றனர்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் ஊடகவியலாளர் திரு. விஸ்வலிங்கம் விஸ்வச்சந்திரன் இராணுவத்தினரின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளார். இச்சம்பவம் குறித்து மனிதவுரிமை மையத்தில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக விடுதலைக்காப் போராடிப் பல அழிவுகளைச் சந்தித்த இனம் அந்த நீத்தாரை நினைவுகூருவதற்குத் தடை விதிப்பது வெளிப்படையான மானுடவுரிமை மீறலாகும். திட்டமிட்டு ஓரினத்தை அழிவுகளுக்கு ஆட்படுத்தி வரும் இனவாத அரசு தமிழர்கள் மீது முன்னெடுக்கும் அடக்குமுறைகளின் ஓர் அங்கமாகவே இத்தடைகள் நோக்கப்படுகின்றன.

நினைவேந்தல்களைத் தடுப்பதன் மூலம் தமிழர்களின் எழுச்சியுணர்வை மழுங்கடிக்கலாம் என அரசு கருதுகின்றது. தொடர்ச்சியான அடக்குமுறைகளை எதிர்கொள்ளும் ஓரினம் ஒரு புள்ளியில் அடக்குமுறைக்கெதிராகத் திரண்டெழும் என்பதே வரலாறுகள் கற்றுத்தரும் உண்மை. தாயகத்தில் இத்தடை நடைபெற்ற மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் இராணுவத்தின் அச்சுறுத்தல்களை மீறி நடைபெற்றவையே. இவ்வாறான தடைகள் அடுத்த ஆண்டும் தொடருமெனில் பெருந்திரட்சி கொண்ட மக்கள் கூட்டம் இத்தடைகளைத் தகர்க்கக் கிளர்ந்தெழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாவீரர் நாள், முள்ளிவாய்க்கால் இனவழிப்பு என்பன, மக்களின் உணர்வுகளுடன் நெருக்கமான தொடர்புடைய மானுட உரிமைகளுக்கும் இனத்தின் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டு மரபுகளுக்கும் உட்பட்ட நிகழ்வுகளாகும். இவை மீதான தடைகள் விரைவில் மக்களைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் வல்லமை கொண்டவை.

இவ்வாண்டு நடைபெற்ற நிகழ்வுகள், மக்கள் திரட்சியான தடையுடைப்புக்கான எழுச்சியை வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்பதையே வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. தமிழர்களைத் தலைமை தாங்கும் கட்சிகளும் அமைப்புகளும் இந்நிகழ்வுகளைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். மக்களின் உணர்வுகளுக்குப் பெருமதிப்பு வழங்கித் தடையற்ற நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் நடைபெற வழி செய்யவேண்டும்.

ஒரு நாட்டில் வாழும் அத்தனை இனங்களினதும் மானுடவுரிமைகளையும் பண்பாட்டு மரபுகளையும் மதித்து ஆட்சி செய்வது ஆளும் அரசின் அறம் சார்ந்த செயற்பாடாகும்.

nanthan.n@thaiveedu.com

கடைசி அரசிக்கு நேர்ந்த கதி

- அமா எச். வன்னியாராச்சி

தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

எ மது கடைசி மன்னனின் அரியணை, கடந்த காலத்தின் வாயில் போல் தேசிய அரும்பொருளாக களரியில் இருக்கின்றது. துயரமும் தோல்வியும் தோய்ந்த கண்கவர் அரியணை அது. தோல்வி அடைந்தே தீரவேண்டிய ஓர் அரசின், தோல்வி அடைந்தே தீரவேண்டிய ஓர் அரசனின் அரியணை அது. தனது வாழ்நாள் முழுவதும் சதி வலையில் சிக்கண்ட அரசனின் முடி, அரியணையின் அருகில் இருக்கின்றது.

கொழும்பு தேசிய அரும்பொருளாகத்தில் தொங்கும் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்க மன்னனின் வரைபடத்துக்கு அருகில், அழகும் கவர்ச்சியும் மிகுந்த தலைமை அரசி ஸ்ரீ வெங்கட ரங்கம்மாள் தேவியின் வரைபடம் தொங்குகின்றது. அரசியின் உடைமைகள் சிலவும் அருகில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் குருதிக்கறை படிந்த அவரது மேலாடை இதயத்தை உறுத்துகின்றது. அரசனையும் அரசியரையும் கைப்பற்றிய சதிகாரத் துரோகிகள் சிலர் தலைமை அரசியின் தோடுகளை இடுங்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. கனத்த தோடுகளை ஈவிரக்கமின்றி அவர்கள் இடுங்கியபொழுது, அரசியரின் காதுகள் காயப்பட்டன. அஞ்சி நடுங்கிய அரசியர் குருதி சிந்தினர். பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள மேலாடையில் குருதிக்கறை படிந்துள்ள காரணம் அதுவே என்று நம்பப்படுகிறது.

அரசிளம் மனைவியின் ஓவியம் என் இதயத்தை ஈர்த்துள்ளது. அவரது நுண்ணிய விழிகளில் துயரம் கவிந்துள்ளது. இறுகிய உதடுகளில் புன்னகை தவளவுமில்லை, உவகை துலங்கவுமில்லை. ஒருபுறம் சாய்ந்த தலையில் தனிமையின் சாயை புலப்படுகிறது. அரசியின் பெருந்துயர் அவரது கண்கவர் அழகினை மட்டுமல்ல, எனது இதயத்தையும் உறுதிபட ஆட்கொண்டது. அவரது பெயரும், துயர முடிவும் என் இதயத்துள் குடிக்கொண்டன. ஆதலால் அவரைப் பற்றி மேலும் அறிய நான் ஆவல் கொண்டேன். அவர் யார்? எந்த ஊர்? அவருக்கு என்ன நடந்தது? எமது கடைசி அரசி வெங்கட ரங்கம்மாளைச் சந்திக்க நாம் ஒன்றுகூடி மேற்கொள்ளும் பயணம் இது:

ஓவியம்

இன்று நாம் பார்க்கும் ஓவியம் ஆங்கில ஓவியர் வில்லியம் தானியல் (William Daniel 1749 - 1840) என்பவரால் வரையப்பட்டது. பழைய பதிவுகளின்படி அரசி இளமையும் அழகும் வாய்ந்தவர். அரசி என்ற வகையில் நயமும், நேர்த்தியும், நிறைவும் மிகுந்தவர். தனது படம் வரையப்படுவது குறித்து அவர் உள்ளம் பூரித்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

பின்புறம் மலைச்சாரல் தெரியும்படியாக ஒரு கதிரையில் அமர்ந்திருக்கும் அரசியார் சேலையும், தோளை முடி தடித்த போர்வையும், முழுக்கை மேலாடையும், ஒப்பணையிட்ட பற்பல கழுத்து

நகைகளும், தோடுகளும் அணிந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நெற்றிப்பொட்டுடன் கூடிய அரசியின் கூந்தல் வாரிமுடியப்பட்டு, மலர்களால் ஒப்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அவர் யார்?

ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்க மன்னனின் பல மனைவியருள் ஸ்ரீ வெங்கட ரங்கம்மாள் தேவி ஒருவர். அவர் தலைமை அரசி எனப்பட்டார். மன்னனுக்கு இன்னும் பல வைப்பாட்டியர் இருந்தனர்.

அவர் எமது இறுதி அரசியாயினும், ஒரு சிங்கள அரசி அல்ல. அவர் ஒரு நாயக்க அரசி. நாயக்க வம்சத்தின் தோற்றுவாய் தெலுங்கு தேசம். தெலுங்கு, தமிழ், சிங்கள மொழிகள் பேசிய நாயக்க வம்சம் அது. 16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட தஞ்சாவூர் நாயக்க ஆட்சியாளரும் கண்டி நாயக்க குலத் தவரும் உறவினர்கள் என்று நம்பப்படுகிறது. வரலாற்றுத் தரவுகளின்படி நாயக்கர் எனப்படுவோர் விஜயநகரப் பேரரசினால் அமர்த்தப்பட்ட மாகாண ஆளுநர்கள்.

14ம், 15ம் நூற்றாண்டுகளில் விஜயநகரப் பேரரசு மேலோங்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. 16ம் நூற்றாண்டில் அது நிலைகுலைந்த பிறகு, மாகாண ஆளுநர்களாகிய நாயக்கர்கள் தம்மை ஒரு சுதந்திர அரசாக முரசறைந்து ஆட்சி புரிந்தார்கள்.

நாயக்க வம்சம்

இலங்கையில் காலான்றியது எங்ஙனம்?

கடைசி சிங்கள மன்னனாகிய ஸ்ரீ வீரபராக்கிரம நரேந்திர சிங்களின் தலைமை அரசியாகிய பிரமிளா ஒரு மதுரை நாயக்க இளவரசி. மதுரை நாயக்கர்களின் தோற்றுவாய் ஆந்திர, தமிழக, தெலுங்கு அரசுகள் என்று தெரிகிறது.

இலங்கையில் முதன்முதல் காலான்றிய நாயக்க இளவரசி பிரமிளாவே. சிங்கள மன்னர்கள் தென்னாசிய அரசுகள் பலவற்றின் இளவரசிகளையும், சிங்கள இளவரசிகள் தென்னாசிய இளவரசர்களையும் மணப்பது வழக்கம். அரச மண உறவுகள் அரச நட்புறவுகளே.

மதுரையிலிருந்து ஓர் இளவரசியைக் கொண்டுவர நரேந்திர சிங்களன் தூதுவர்களை அனுப்பியபொழுது, புகழ்பெற்ற மதுரை நாயக்க வம்ச வழித்தோன்றல்கள் அவர்களை வரவேற்று, நரணப்ப நாயக்கரின் மகளை மணமகளாக அனுப்பி வைத்தார்கள். இளவரசியுடன் அவரது உற்றார் உறவினர் அனைவரும் கண்டியில் வந்து குடியமர்ந்தார்கள். அந்த நாயக்க வம்சம் இன்று மங்கி மறைந்துள்ளது.

நரேந்திரசிங்கன் மகவின்றி மாளுந்துவாயில் தனது அரசியின்

தம்பியை அடுத்த மன்னனாக அமர்த்தினான். அந்த நாயக்க இளவரசனே இலங்கையின் முதலாவது நாயக்க மன்னன். ஸ்ரீ விஜய ராஜசிங்கன் எனும் பெயருடன் அவன் ஆட்சியில் அமர்ந்தான். இலங்கையில் நாயக்க வம்சம் ஆட்சியில் அமர்ந்த வரலாறு இதுவே.

நான்கு நாயக்க மன்னர்களும் நல்லாட்சியாளர்கள் என்று கொள்ளப்பட்டார்கள். பௌத்த சமயத்துக்கு அவர்கள் பேராதரவு நல்கினார்கள். பாரிய அந்நியப் படையெடுப்புகளிலிருந்து கண்டி அரசினை அவர்களால் காக்க முடிந்தது. கண்டி முதலியார்களின் நயவஞ்சகம் நிகழாதிருந்தால், ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்க மன்னனால் கண்டி அரசினைப் பாதுகாத்து, பிரித்தானியரை தோற்கடித்திருக்க முடியும்.

ரங்கம்மாளின் தலைவிதி, 1815-02-18

1815 தை மாதம் பிரித்தானிய ஆளுநர் ரொபேர்ட் பிரௌண்ட்ரிக் கண்டி அரசின்மீது போர் தொடுத்தான். அரசன் கண்டியை விட்டு தப்பியோடினான். கண்டி மூப்பர்கள் அரசனைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். மெத மகாநுவரை எனும் இடத்தில் அரசன் பிரித்தானியரிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டான்.

அரசனைக் கைப்பற்றி வருவதற்கு படையினர் பலர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். டயஸ் முதலி சேர்ந்திருந்த படையணி மெத மகாநுவரைக்குச் செல்லும் வழியில் டி ஓயிலி, ஏனாதி ஹாடி, ஏனாதி ஹூக், முதுநிலை அதிகாரிகள், முதலியார்கள், யாவா ஆட்கள், சிப்பாய்கள், எகலப்பொலை, மொல்லிகொடை, பிலிமத்தலாவை, எக்னெலிகொடை, மகாவலத்தன்னை, பெருவாரியான குலமுதல்வர்கள் அடங்கிய படையணியைச் சந்தித்தது.

மெத மகாநுவரைக்கு செல்லும் வழியில் எக்னெலிகொடையும் மற்றும் சிலரும் ஒரு கிராமத்துப் பையனை எதிர்கொண்டார்கள்.

ஒரு கயிற்றினால் கட்டிய எக்னெலிகொடை, அரசனின் மறைவிடத்துக்கு இட்டுச்செல்லும்படி பணித்தான்.

பையன் அவர்களை ஒரு வீட்டுவாயிலுக்கு கூட்டிச்சென்றான். அதன் தலைவாயிலை இரு கிராமப்பெண்கள் காத்து நின்றனர். எக்னெலிகொடை கதவில் தட்டினான். கதவைத் திறக்கும்படி மன்னனிடம் கூறினான். மன்னன் கதவு திறக்கவில்லை. கதவை உடைத்து திறக்கும்படி எக்னெலிகொடை தனது ஆட்களைப் பணித்தான். கதவு உடைத்து திறக்கப்பட்டது. எக்னெலிகொடையின் ஆட்கள் உள்ளே பாய்ந்து, அரசியர் இருவரும் அணிந்திருந்த ஆடைகள் அனைத்தையும் கிழித்தெறிந்தனர். நகைகளைப் பிடுங்கினர். காதுகளில் தொங்கிய கணத்த தோடுகள் மிருகத்தனமாக இடுங்கப்பட்டதால், அரசியர் குருதி சிந்தினர்.

அரசனும், அரசியர் இருவரும் மிருகத்தனமாக வீட்டுக்கு வெளியே இழுத்தெறியப்பட்டனர். அரசனை ஒரு பன்றி எனத் திட்டினான் எக்னெலிகொடை. அரசனை ஒரு கயிற்றினால் கட்டவும் அவன் முற்பட்டான். முதலில் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்த டயஸ் முதலி, பிறகு அரசனைக் கட்ட தனது சால்வையை ஈந்தான்! எக்னெலிகொடை அரசனை இழித்துரைத்த விதம் குறித்து தனது ஆழ்ந்த அருவருப்பையும் துயரத்தையும் டயஸ் முதலி தெரிவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

அஞ்சி, வெட்கி நடுங்கிய அரசியர் இருவரும் டயஸ் முதலியின் இரு கைகளையும் பற்றிக்கொண்டனர். டயஸ் முதலியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஏனாதிகள் ஹாடி, ஹூக் இருவரும் ஒரு மணித்தியாலத்துள் அவ்விடம் வந்து, அரச குடும்பத்தவருக்கு உரிய மரியாதை கொடுத்து, கவனித்தனர். அவர்களுக்கு ஆடைகளும், சிற்றுண்டிகளும் வழங்கப்பட்டன. பல்லக்குகள் கொண்டுவரப்பட்டன. அரசனுக்குரிய முழு மாட்சியுடனும் மரியாதையுடனும் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கன் மீண்டும் கண்டிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். கண்டியர் ஒருவரேனும், யாவா ஆள் ஒருவரேனும் இப்பவனியில் உடன்செல்லவில்லை என்றும், பிரித்தானியரும் தென்னிலங்கை மக்களும் மாத்திரமே உடன்சென்றதாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

துயர் சூழ்ந்த நாளை அடுத்து

1815ல் பிரித்தானியரும் கண்டி முதலியார்களும் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வந்தனர். 1815ம் ஆண்டின் கண்டிப் பொருத்தனை எனப்பட்ட அந்த உடன்பாட்டின்படி சிங்கள மன்னனின் இறைமை பிரித்தானியரிடம் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

மறுபுறம் அரசனையும், தாயையும், நான்கு அரசியரையும், குடும்பத்தவரையும் கொஞ்சக் காலம் தெல்தெனியாவில் வைத்திருந்து, பிறகு கொழும்புக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அரசன் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கன், அரசி வெங்கட இரங்கம்மாள் தேவி நினைவுச்சின்னம், வேலூர்

அவர்களைக் கண்டு அஞ்சிய பையன் தன்னைக் கொல்ல வேண்டாம் என்று மன்றாடினான் அதற்கு கைமாறாக அரசன் ஒளிந்திருக்கும் இடத்தைக் காட்டுவதாகத் தெரிவித்தான். உடனே பையனை

வேலூர் கோட்டை

கொழும்பில்...

கொழும்புக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்ட அரசனின் உடல்நலத்துக்குப் பொறுப்பாக அமர்த்தப்பட்ட மருத்துவர் ஹென்றி மார்ஷல் இட்ட பதிவின்படி: அரசனின் உயரம் 5 அடி 10 அங்குலம், அகன்று பருத்த உடல், புடைத்த மார்பு, அழகிய தோற்றம், இன்முகம், தாடி... அரசனின் கண்கவர் தோற்றத்தை மருத்துவர் விபரித்துள்ளார்.

அந்நாட்களில் அரசியர் மிகவும் அஞ்சி மிரண்டதாகவும், உடலும் உள்ளமும் நொந்து வருந்தியதாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வேலூரில் இறுதிநாட்கள்...

அரசனும் குடும்பத்தவரும் கொழும்பில் 10 மாதங்கள் தங்கிய பின்னர், 1816 ஜனவரி 24ம் திகதி இந்திய நகரான வேலூருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 1816 பெப்ரவரி 28ம் திகதி அவர்கள் வேலூர் கோட்டையை சென்றடைந்தனர். அவர்கள் இறக்கும்வரை சிறையிருந்த வேலூர் கோட்டை பின்னர் கண்டி மகால் எனப்பட்டது.

அரச குடும்பம் கண்டியில் வாழ்ந்த அரச வாழ்வை வேலூரில் மேற்கொள்ளும் வண்ணம் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடன் கூடப்பிறந்த ஆடம்பர வாழ்வும் வாழ்க்கைப் பேறுகளும் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டன. தனது பிள்ளைகளுக்கு நகை நட்டுகள் வாங்குவதற்குப் பணம் தேவைப்படுவதால், தனது அரிய ஆடைகள் சிலவற்றை விற்றுக் காசு தரும்படி அரசன் ஒருதடவை கேட்டதுண்டு.

அரசனுக்கு 4 புதல்வியரும், 1 புதல்வனும் பிறந்ததாகத் தெரிகிறது. எனினும் ரங்கம்மாளின் பிள்ளைகள் யார் என்பது உறுதிபடத் தெரியவில்லை. ரங்கம்மாளின் ஒரே மகனே அரசனின் ஒரே மகன் என்பர் சிலர். வேலூர் கோட்டையில் பிறந்த அப்புதல்வன் 1842ல் இறந்து போனான்.

1832 ஜனவரி 30ம் திகதி, தனது 52வது வயதில் அரசன் இயற்கை எய்தினான். பாலாற்றங்கரையில் உடலுக்கு எரியூட்டப்பட்டது. ரங்கம்மாள் தனது இறுதி நாட்களைக் கழித்த விதம், இறந்த விபரம் சரிவரப் பதிவுசெய்யப்படவில்லை.

ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கனுக்கு ஒரு கல்லறை அமைக்கப்பட்டது. 1932 ஆடிமாதம் அரசனின் கொள்ளுப்பேரன் விக்கிரம ராஜசிங்கன் அதைப் புதுக்கி அமைத்தான். எமது கடைசி மன்னனுக்கும் குடும்பத்துக்கும் ஒரு நினைவு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. அது முத்து மண்டபம் எனப்படுகிறது. இங்கு காணப்படும் கல்லறைகள்

ஆறும் அரசனுக்கும், அரசியருக்கும் உரியவை. நினைவு மண்டபத்தை வேலூர் மாவட்ட சுற்றுலாத் திணைக்களம் நிருவகித்து வருகிறது.

அரச குடும்பத்தில் பிறந்த அரசி ரங்கம்மாள் தனது இறுதிநாட்களில் உள்ளம் ஓடிநதிருந்தார். எனினும், தனக்கு இவ்வாறு துயர

கண்டி மகால், வேலூர் கோட்டை

கதி நேர்ந்தே தீரும் எனவோ, தான் நேசித்த கண்டி அரசன் மனையைத் துறந்து, நாடுகடந்து வாழ நேர்ந்தே தீரும் எனவோ அவர் என்றாவது எண்ணிப் பார்த்திருப்பாரா?

தான் ஓவியம் வரைவதற்காக, தன் முன்னிலையில் பேரெழிலுடன் வீற்றிருக்கும் அந்த இளம் அழகரசிக்கு இவ்வாறு துயரகதி நேர்ந்தே தீரும் என்பதை ஓவியர் வில்லியம் தானியல் என்றாவது எண்ணிப் பார்த்திருப்பாரா?

ஓவியத்தில் தோன்றும் அந்த இளம் அழகரசி இன்னமும் என் இதயத்தில் குடிகொண்டுள்ளார்.

Our Last Queen: The tragic fate of Venkata Rangammal by Ama H. Vanniarachy was originally published in Ceylon Today of Oct. 28, 2021: <https://ceylontoday.lk/news/our-last-queen> and translated by Mani Velupillai with the author's consent for <http://thamilodai.blogspot.com> and <https://thaiveedu.com> <https://amahvanniarachy.wordpress.com/author/amaarchaeology>

manivelupillai@thaiveedu.com

மலையக அரசியல் அரங்கம்

- ஆர். இராமசாமி

இலங்கையில் தமது வருகையையும் இருப்பையும் உறுதி செய்து 200 வருடங்களைக் கடந்த நிலையில் மலையகத் தமிழ்ச் சமூகம் தொடர்ந்தும் ஒரு 'கூலிச் சமூகமாக'ப் பார்க்கப்படும் நிலையை மாற்றி அது ஒரு அரசியல் என்பதை வலியுறுத்தும் வகையில் 'மலையக அரசியல் அரங்கம்' தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளதாக அதன் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளரும் முன்னாள் நுவரெலிய மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான மயில்வாகனம் திலகராஜ் தெரிவித்துள்ளார்.

மலையக அரசியல் அரங்கத்தின் ஆரம்பக் கூட்டம் கடந்த நவம்பர் 28, 2021 அன்று தலவாக்கலை நகரில் இடம்பெற்றது. பிரதான அமைப்பாளர் இராமன் செந்தூரனின் ஏற்பாட்டில் செயலாளர் நா. கிருஷ்ணகுமார் பிரசன்னத்துடன் மயில்வாகனம் திலகராஜ் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்வில் கொட்டகலை பிரதேச சபைக்கு உட்பட்டதான செயற்குழு தெரிவும் அரங்கம் தொடர்பான விளக்கக் கூட்டமும் இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற செய்தியாளர் சந்திப்பில் அரங்கத்தின் நோக்கம் மற்றும் செயற்பாடுகள் குறித்து விளக்கமளிக்கையிலேயே திலகராஜ் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார்.

அவர் மேலும் கருத்துத் தெரிவிக்கையில்,

மலையக அரசியல் தளத்தில் அறிவார்ந்த உரையாடல் தளத்தை உருவாக்குவது அரங்கத்தின் பிரதான செயற்பாடாகும். அதே நேரம் மாவட்ட எல்லைகளைத் தாண்டிய மலையக அரசியல் பரப்பினை உருவாக்குதல், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமனாக அரசியல் தளத்தில் வாய்ப்பளித்தல் முதலாக உரிமை சார்ந்த

அரசியல் விடயங்களை முன்னிறுத்திச் செயற்படுவதற்கு அரங்கம் தீர்மானித்து உள்ளது.

இருநூறாண்டு கால மலையகத்தில் நூற்றாண்டு கால பிரதிநிதித்துவ அரசியலை மலையகத் தமிழ்ச்சமூகம் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கோ. நடேசய்யர் அரச பேரவையில் அங்கத்துவம் பெற்றது 1921 முதல் 2021 வரையான பிரதிநிதித்துவ அரசியலை தொகுத்து ஆவணமாக்கும் முயற்சியையும் மலையக அரசியல் அரங்கம் முன்னெடுக்க உள்ளது. அத்துடன் நடேசய்யருக்குச் சமனாக அரசியல் களத்தில் இயங்கிய மீனாட்சியம்மையையும் நடேசய்யருடன் சேர்த்து அரங்கத்தின் இலட்சியமாக வடிவமைத்துள்ளோம்.

கட்சியாகவோ தொழிற்சங்கமாகவோ அன்றி சமூக அரசியல் தளமாக உருவெடுத்துள்ள மலையக அரசியல் அரங்கத்தில் யாவரையும் இணைத்துக்கொள்ளவும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. 2023ஆம் ஆண்டு இருநூறு வருடங்களை பூர்த்தி செய்யும் மலையக வரலாற்றில் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் எத்தகையதாக இருந்துள்ளது என்பதை சமூக ஆய்வாக முன்னெடுக்கவும் அடுத்த தலைமுறைக்கான அறிவுசார் அரசியல் தளத்தையும் மலையக அரசியல் அரங்கம் உருவாக்கும் எனவும் கூட்டிக் காட்டினார்.

ramasamy.ri@thaiveedu.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved

Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

மீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators நிறுவனமே என்பதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர ஆவசர கேட்பளவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators
A Better Place For You®

போலந்து - பெலாரஸ் எல்லையில் நடப்பது என்ன?

- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

இற்றைக்கு பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே மனிதர்கள் குடிப்பெயர்வதனை வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். பல்வேறு காலச் சூழ்நிலைகளில் பல்வேறு ஏதுக்களின் அடிப்படையில் இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் மனிதர்கள் குடிப்பெயர்விற்கு உள்ளாகின்றனர் அல்லது குடிப்பெயர்கின்றனர். காலநிலை காரணிகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், அரசியல் சூழ்நிலைகள், மனித உரிமைப் பிரச்சினைகள், யுத்தம், அடக்குமுறைகள் உள்ளிட்ட பல ஏதுக்களின் அடிப்படையில் மனிதர்கள் தற்காலத்தில் குடிப்பெயர்கின்றார் அல்லது வேறும் நாடுகளில் புகலிடம் கோருகின்றார். குறிப்பாக போர், அரசியல் நெருக்கடிகள், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளினால் இன்று பலர் சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறி ஏதேனும் ஒரு நாட்டில் ஏதிலி உரிமை பெற்றுக்கொள்ளும் முனைப்புகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்றால் அது பிழையாகாது.

அண்மைய நாட்களில் பெலாரஸ் - போலந்து எல்லைப் பகுதிகளில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஏதிலிகள் புகலிடம் கோரும் முனைப்புகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றமை ஒட்டுமொத்த உலகையே திரும்பி பார்க்க வைத்துள்ளது.

மத்திய கிழக்கு நாடுகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பெலாரஸ் வழியாக போலந்தை ஊடறுத்து ஐரோப்பிய நாடு ஒன்றில் குடியேறுவதில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஏதிலிகள் தீவிர ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர்.

யுத்தம், தாய்நாட்டில் நம்பிக்கையற்ற நிலைமை போன்ற காரணிகளினால் ஜெர்மன் அல்லது மேற்கு ஐரோப்பிய நாடு ஒன்றில் குடியேறிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இவ்வாறு ஏதிலிகள் பெலாரஸ் நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர்.

இவ்வாறு சட்டவிரோதமான முறையில் பெலாரஸ் வழியாக போலந்தை ஊடறுத்துச் செல்ல முயற்சிக்கும் ஏதிலிகளுக்கு கடுமையான தடைகள் கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடந்த சில வாரங்களாக பெலாரஸ் - போலந்து எல்லை யுத்த களம் போன்றே காட்சியளிக்கின்றது.

பெலாரஸ் ஜனாதிபதி அலெக்சாண்டர் லுகாசென்கோ, தமது நாட்டுக்கு எதிராக பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கிக் கொள்ளும் கருவியாக ஏதிலிகள் விவகாரத்தை பயன்படுத்தி வருவதாக குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் இந்தச் குற்றச்சாட்டை நேரடியாகவே குற்றம் சுமத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேர்தல்களில் மோசடியான முறையில் லுகாசென்கோ வெற்றியீட்டியதாக எதிர்க்கட்சிகளும், ஐரோப்பிய நாடுகளும் குற்றம் சுமத்தி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனாதிபதியின் செயற்பாடுகளை விமர்சனம் செய்த ஊடகவியலாளர் Raman Pratasevich ஐ விமானத்தை சட்டவிரோதமான முறை

யில் தரையிறக்கி கைது செய்த சம்பவம் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது.

ரோமன் புரோடாவிச் விமானத்திலிருந்து தரையிறக்கப்பட்டு கைது:

பெலாரஸைச் ரோமன் புரோடாசெவிச் என்ற ஊடகவியலாளர், அதிபரை விமர்சனம் செய்து வந்தார். ஜனாதிபதியின் அத்துமீறல் அதிகரித்ததால், புரோடாசெவிச், லிதுவேனியா நாட்டில் தஞ்சம் அடைந்தார். அங்கிருந்தபடி, ஜனாதிபதி தேர்தலில் உண்மையிலேயே வெற்றி பெற்றதாக கருதப்படும் எதிர்க்கட்சி தலைவருக்கு ஆதரவாக செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தார்.

இந்த சூழலில் கிரேக்கத் தலைநகர் ஏதென்ஸ் நகரில், எதிர்க்கட்சி தலைவருடன் இணைந்து நிகழ்ச்சி ஒன்றில் ரோமன் புரோடாசெவிச் பங்கேற்றார். பின்னர், அவர் லிதுவேனியா தலைநகர் வில்னியசுக்கு திரும்புவதற்காக ரியான்ஏர் நிறுவன விமானத்தில் புறப்பட்டார். அந்த விமானத்தில் அவருடன் 171 பயணிகள் இருந்தனர்.

விமானம், பெலாரஸ் நாட்டு வான் பரப்பின் வழியாக பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, திடீரென பெலாரஸ் விமான கட்டுப்பாட்டு அறையில் இருந்து விமானிக்கு ஒரு அழைப்பு வந்தது. விமானத்தில் வெடிகுண்டு வைக்கப்பட்டு இருப்பதாகவும், எனவே, பெலாரஸ் தலைநகர் மின்ஸ்க் விமான நிலையத்தில் அவசரமாக விமானத்தை தரை இறக்குமாறும் அதில் பேசிய அதிகாரி அறிவித்தார்.

அதேவேளை, பெலாரஸ் நாட்டு போர் விமானம் ஒன்று, அந்த பயணிகள் விமானத்தை வழிமறித்து அரவணைத்து கூட்டி சென்றது. இதனால், வேறு வழியின்றி மின்ஸ்க் விமான நிலையத்தில் விமானம் அவசரமாக தரை இறக்கப்பட்டது. அதில் இருந்த பயணிகள் வெளியேற்றப்பட்டனர். ஊடகவியலாளர் ரோமன் புரோடாசெவிச்சை பெலாரஸ் காவல்துறையினர் கைது செய்தனர். அவருடன் வந்த பெண்ணும் கைது செய்யப்பட்டார். அப்போது, தனக்கு மரண தண்டனை விதித்து விடுவார்கள் என்று புரோடாசெவிச் கூச்சலிட்டார்.

ஜனாதிபதி அலெக்சாண்டர் லுகாசென்கோ நேரடி உத்தரவின் பேரில், இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக பெலாரஸ் அரசாங்க ஊடகம் தெரிவித்தது. இதற்கிடையே, இந்த செயலுக்கு உலக நாடுகள் கண்டனம் வெளியிட்டன.

இந்த சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, பிரித்தானியா, கனடா உள்ளிட்ட பல நாடுகள் லுகாசென்கோ மீது தடை விதித்தன.

ஜனாதிபதி உள்ளிட்ட 78 பேரின் சொத்துக்கள் முடக்கப்பட்டதுடன் பயணத் தடையும் விதிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெலாரஸ் ஜனாதிபதி தனது எதேச்சாதிகார அரசாங்கத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடையை நீக்கிக் கொள்ளும் நோக்கில் ஏதிலிகளை பிழையாக வழிநடத்தி, அவர்களை பகடை காய்களாக பயன்படுத்தி வருகின்றார் என மேற்குலக நாடுகள் குற்றம் சுமத்தியுள்ளன.

இந்த தடையைத் தொடர்ந்து சட்டவிரோத குடியேறிகளை தடுப்பது குறித்த உடன்படிக்கைக்கு அமைய செயற்படப் போவதில்லை என லாக்சென்கோ அறிவித்திருந்தார். தடைகள் காரணமாக ஐரோப்பாவிற்குள் பிரவேசிக்கும் ஏதிலிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கான வளங்களை இழந்துள்ளதாக அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஏதிலிகள் பெலாரஸ் எல்லை வழியாக போலந்து, லித்துவேனியா மற்றும் லாட்வியா ஆகிய நாடுகளுக்குள் பிரவேசித்தனர்.

ஏதிலிகள் அத்துமீறி பிரவேசிப்பதனை தடுக்கும் நோக்கில் போலந்து அரசாங்கம் துருப்பினரை களமிறக்கி தீவிர கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. போலந்து கம்பி வேலிகளை அமைத்துள்ளதுடன் 15,000 துருப்பினரை களமிறக்கியுள்ளது.

போலந்து பெலாரஸ் எல்லைப் பகுதியில் சுமார் 3000 முதல் 4000 பேர் இடைக்கால முகாம்களில் தங்கியிருக்கின்றனர். ஏதிலிகள் படையெடுக்கத் தொடங்கியதனால் அண்டை நாடான லித்துவேனியா அவசரகாலநிலையை பிரகடனம் செய்துள்ளது.

பெலாரஸ் எல்லைப் பகுதியில் இதுவரையில் சுமார் 13 ஏதிலிகள் உயிரிழந்துள்ளனர் என மனிதாபிமான முகவர் நிறுவனங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

எல்லைப் பகுதிகளில் கடுமையான குளிர்நடனான காலநிலையினாலும் உணவுப் பற்றாக்குறையினாலும் முகாம்களில் தங்கியுள்ள ஏதிலிகள் சொல்ல முடியாத துன்பங்களை அனுபவித்து வருவதாக குற்றம் சுமத்தியுள்ளன.

போலந்து எல்லைப் பகுதியில் சுமார் இரண்டாயிரம் ஏதிலிகள் முகாம்களில் தங்கியுள்ளனர் என்பதுடன், நாட்டுக்குள் மொத்தமாக சுமார் ஏழாயிரம் ஏதிலிகள் தங்கியிருப்பதாக பெலாரஸ் ஜனாதிபதி தெரிவிக்கின்றார்.

பெலாரஸில் சுமார் பத்தாயிரம் ஏதிலிகள் தற்போது தங்கியிருப்பதாக போலந்து பாதுகாப்புச் சேவையின் பேச்சாளர் Stanislaw Zaryn தெரிவிக்கின்றார். இந்த ஆண்டில் மட்டும் பெலாரஸ் வழியாக 27 நாடுகளைக் கொண்ட ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளுக்குள் சுமார் 8000 ஏதிலிகள் பிரவேசித்துள்ளனர். போலந்து, லித்துவேனியா மற்றும் லாட்வியா வழியாக இந்த ஏதிலிகள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குள் பிரவேசித்துள்ளனர்.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குள் பிரவேசிக்க முயற்சித்த ஆயிரக்கணக்கான ஏதிலிகள் எல்லைப் பாதுகாப்பு தரப்புக்களினால் தடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பெலாரஸின் ஜனாதிபதி அலெக்சான்டர் லுகாசென்கோ ஏதிலிகள் மற்றும் குடியேறிகளை பயன்படுத்தி ஐரோப்பா மீது அழுத்தங்களை பிரயோகித்து வருகின்றார் என தெரிவிக்கின்றன.

கடந்த காலங்களில் துருக்கியின் அதிபர் எர்டோகன் மற்றும் லிபியாவின் முன்னாள் அதிபர் முஹம்மர் கடாபி ஆகியோரும் ஏதிலிகள், குடியேறிகளை எல்லைப் பகுதிகளில் ஊடுறுவச் செய்து ஐரோப்பாவிற்கு அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கும் தந்திரோபாயங்களை பின்பற்றியிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமக்கு நிதி உதவிகளை ஐரோப்பிய ஒன்றியம் வழங்காவிட்டால் வெள்ளை கிறிஸ்தவர்களினால் நிரம்பிய ஐரோப்பிய கண்டத்தை கறுப்பின மக்கள் வாழும் கண்டமாக மாற்ற நேரிடும் என கடாபி எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேவிதமாக பெலாரஸ் ஜனாதிபதியும் ஐரோப்பாவின் மீது அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கும் நோக்கில் இவ்வாறு பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஏதிலிகளை மனித கேடயமாக பயன்படுத்தி, ஐரோப்பிய நாடுகள் மீது அழுத்தங்களை பிரயோகிப்பதாக குற்றம் சுமத்தப்படுகின்றது.

பெலாரஸின் நடவடிக்கைகளை அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் பிரித்தானிய போன்ற தரப்புக்கள் எதிர்த்து வரும் அதேவேளை, ரஷ்யா பூரண ஆதரவினையும் உதவிகளையும் வழங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கடுமையான பனிப்பொழிவின் மத்தியில் தற்காலிக கூடாரங்களில் ஏதிலிகள் பெரும் துன்பங்களை அனுபவித்து, எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் காத்திருக்கின்றார்கள்.

அண்மையில் ஆங்கில கால்வாயை படகு மூலம் கடக்க முயற்சி செய்த 27 சட்டவிரோத குடியேறிகள் பரிதாபமாக நீரில் மூழ்கி உயிரிழந்த நிலையில், ஏதிலிகள் விவகாரம் மீளவும் உலகம் முழுவதும் பேசுபொருளாக மாற்றமடைந்துள்ளது.

ஆயுதம் தாங்கிய போலந்து படையினர் எல்லையில் தீவிர கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள நிலையில் பெலாரஸ் எல்லையில் காத்திருக்கும் ஏதிலிகளின் கனவு மெய்ப்புமா என்பது கேள்விக் குறியேயாகும்.

jeyaseelan.s@thaiveedu.com

மாதவிலக்கும் கர்ப்பப்பை உதிரப்பெருக்கும்

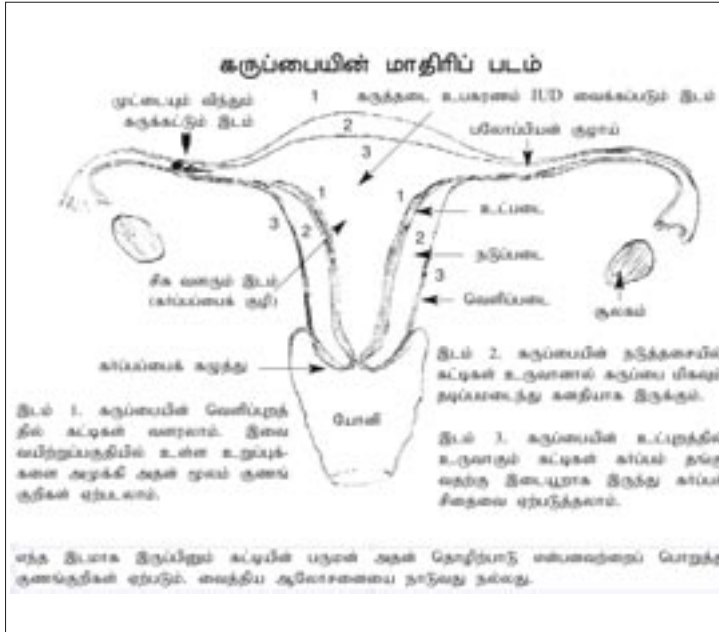
Menstruation & Uterine Bleeding

- கந்தையா செந்தில்நாதன்

நாம் எல்லோரும் பத்துத் திங்கள் தங்கியிருந்து குழந்தைகளாக முதுமை பெற்ற கர்ப்பப்பை பற்றி எழுதுவது மிகையாகாது என்று தோன்றியது. நமது இதயங்களை மலர வைத்த இடம். கோவிலாகப் போற்றப்பட வேண்டிய இடம்.

கர்ப்பப்பையில் ஏற்படும் நோய்களைக் கிரமமாக உணர்த்துவது இதன் நோக்கம்.

பத்துத் திங்கள் என்பது சந்திரமாதக் கணிப்பின்படியாகும். பூமி சூரியனைச் சுற்றி வரும் பாதையை அச்சுவினி முதல் ரேவதி வரை 27 நட்சத்திரங்களாக வகுத்துள்ளார்கள். ஒரு தடவை சந்திரன் பூமியைச் சுற்றிவர எடுக்கும் காலம் சராசரியாக 27 நாட்க

ளாகும். பத்துத் திங்கள் என்பது 270 நாட்களாகும்.

ஒரு குழந்தை நல்லபடியாக நலமுடன் உருவாகி இவ்வுலகில் பிறப்பதற்கு ஆரோக்கியமான கர்ப்பப்பைச் சூழல் இன்றியமையாதது.

தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறுவதற்கு கர்ப்பப்பையின் அமைப்பைப் பற்றி அறிந்திருப்பது அவசியம். நோய்களை இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள வழிவகுக்கும் கர்ப்பப்பையும், அதனுடன் சேர்ந்துள்ள சூலகமும் பெண்களின் அடிவயிற்றுப் பகுதியில் காணப்

படும் உறுப்புக்களாகும். கர்ப்பப்பையின் கழுத்து யோனியின் உட்பகுதியில் திறக்கின்றது. யோனியினுள் விடப்படும் ஆணின் விந்தானது கர்ப்பப்பைக் கழுத்தினூடாக கர்ப்பப்பையை அடைந்து பிலோப்பியன் குழாய்களை நோக்கி நீந்திச் செல்கின்றன. அச்சமயத்தில் பெண்ணின் சூலகத்தில் இருந்து முட்டையானது வெளிவருமேயானால் விந்தும் முட்டையும் சேர்ந்து பிலோப்பியன் குழாயில் கருக்கட்டுகின்றன. கருக்கட்டிய முட்டை கருப்பையை நோக்கி நகர்ந்து அங்கே கருவாக வளர்கின்றது.

சாதாரண மாத விடாய்:

பெண்ணானவள் பூப்படைந்த நாள் முதல் மாதா மாதம் மாதவிலக்கு ஏற்படுவது வழமை. மாத விலக்கின் பொழுது மூன்று தொட்டு ஐந்து நாட்கள் வரை உதிரம் செல்வது இயல்பானதே. சில பெண்களுக்கு பூப்படைந்த பின்பு சில மாதங்களிற்கு மாதவிலக்கு ஏற்படாமல் இருக்கலாம் அல்லது ஒழுங்கற்ற முறையில் மாதவிலக்கு நடைபெறலாம். இயல்பாக இருக்கலாம். அல்லது இதற்கு உணவு, சூழல், மனோநிலை, பரம்பரை போன்ற பல காரணங்களை முன்வைக்கலாம்.

கர்ப்பப்பையின் சுவர் மூன்று படையினால் ஆனது. அவற்றை வெளிப்படை, நடுப்படை, உட்படை என்று கூறிவிடலாம். மாதவிடாய் சுற்றின் பொழுது கர்ப்பப்பையின் உட்படையில் பலவிதமான மாற்றங்கள் நிகழ்வதை அவதானிக்கலாம். கர்ப்பப்பையின் அருகே சூலகம் உண்டு. அங்கேதான் மாதாமாதம் முட்டைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. மூளையின் அடிப்பகுதியில் காணப்படும் கேடயம் போலிச் சுரப்பியானது FSH என்கின்ற ஹோர்மோனை சுரக்கின்றது. இந்தச் சுரப்பானது சூலகத்தில் உள்ள சக்கிலிப்புடகங்களைத் தூண்டி ஈஸ்ரொஜன் என்னும் பதார்த்தத்தை உருவாக்க உதவுகிறது, ஈஸ்ரொஜன் என்கின்ற ஹோர்மோன் கர்ப்பப்பையின் உட்படையைப் பதப்படுத்தி மிகவும் தடிப்பமாக உருவாக்குகின்றது. வயலில் விதைகளைத் தூவுவதற்கு முன்பு உழவர்கள் வயலை நன்கு உழுது பதப்படுத்தித் தானியங்கள் முளைப்பதற்கு ஏதுவாக உருவாக்குவார்கள். அதே போலவே கர்ப்பப்பையின் உட்பகுதியானது கருக்கட்டிய முட்டை அதில் தங்கி வளர்வதற்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்குவதற்காக ஈஸ்ரொஜன் என்ற ஹோர்மோனால் பதப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒழுங்காக மாதவிடாய் ஏற்படும் மாதர்களுக்கு, மாதவிலக்கு ஏற்பட்டு 14ம் நாள் அளவில் சூலகமானது முட்டையொன்றை வெளியேற்றும். இம் முட்டையானது பிலோப்பியன் குழாயினூடாக கர்ப்பப்பை நோக்கி நகரும் பொழுது, அப்பெண்ணானவள் கணவனுடன் கூடியிருந்தால் அங்கு யோனியினுள் வெளியிடப்பட்ட விந்தானது கருப்பப்பைக் கழுத்தினூடாக கருப்பப்பையை அடைந்து பிலோப்பியன் குழாய்களை அடையும் பொழுது இந்த

முட்டையைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் கருக்கட்டல் நடைபெறும். கருக் கட்டிய முட்டை கர்ப்பப்பை நோக்கி நகர்த்தப்பட்டு கர்ப்பப்பை யில் தங்கிக் குழந்தையாக வளரும்.

சூலகத்தினால் முட்டை வெளியிடப்பட்ட அடுத்த கணமே இரண் டாவது ஹோர்மோனாகிய புரொஜெஸ்டிரோன் சூலகத்தினால் சுரக்கப்படுகின்றது. முதிர்ந்த சூக்கிலப் புடகம் 14 நாட்கள் வரை புரொஜெஸ்டிரோன் என்கின்ற ஹோர்மோனைச் சுரக்கும். இது கர்ப்பப்பையின் உட்பக்கச் சுவரை மேலும் பஞ்சு போன்று மென் மையாக்கி சிசு வளர்வதற்கு மிகவும் உகந்த ஓர் இடமாக கர்ப்பப் பையை ஏற்படுத்துகின்றது.

கருக்கட்டல் நிகழவில்லையானால் இவ்வாறு பதப்படுத்தப்பட்ட கருப்பையின் உட்பக்கப் படை உதிர்ந்து உதிரமாக வெளிவரு கின்றது. இது சாதாரணமான மாதவிலக்காகும். கருக்கட்டல் நடை- பெற்று சிசு வளரத் தொடங்கினால் இப்படையானது உதிர்க்கப்ப டாமல் தொடர்ந்து பேணப்பட்டுச் சிசுவைப் போசிக்கும் தொப்புள் நாண் கர்ப்பப்பையில் வேரூன்றவும் சிசு வளர்வதற்குரிய நல்ல சூழலை உருவாக்கவும் பயனாகின்றது.

மாதவிடாய் வெளிவரும் கலவையில் யோனிச் சுரப்புக்கள், சளி யங்கள், உட்படையினால் சிந்தப்பட்ட கலங்கள், மற்றும் உறைந் தும், உறையாததுமான குருதி என்பன காணப்படும். இவை உடுப்பை சிவப்பு நிறமாகவோ, கபில நிறமாகவோ கறைபடியச் செய்து விடும். மாதவிடாயின் பொழுது சராசரியாக ஒரு பெண்ணா னவள் 30 mg தொட்டு 60 mg எடையுள்ள இரும்புச் சத்தை இழப் பதனால் ஆண்களிலும் பார்க்க பெண்கள் கூடுதலான இரும்புச் சத்தை உணவில் சேர்த்தல் அவசியம். ஆண்களுக்குத் தினமும் 1 mg இரும்பும், பெண்களுக்கு தினமும் 2 mg இரும்புச் சத்தும் தேவைப்படுகின்றது.

மாதவிலக்கின் பொழுது பாவிக்கப்படும் உறிஞ்சும் துணிகள் பல வகைப்படும். சிலர் தமது கலாச்சார வழக்கப்படி தாமே தயாரித்த துப்பரவான கனத்த துணிப்பட்டியைப் பயன்படுத்துவார்கள். கடை- களில் பலவிதமான உறிஞ்சும் தன்மை கொண்ட அளவான துணிப்பட்டிகள் உண்டு. வெளிப்புறத்தில் குருதியை உறிஞ்சுவ தற்கு வெளிப்புறப் பட்டிகள் உதவும். சிலர் TAMPONS எனப்படும் யோனியினுள் வைக்கப்படும் பருத்தியால் அல்லது ரேயோ னால் ஆக்கிய உருளையான துணிகளைப் பாவிப்பார்கள். இதில் அதிகூடிய உறிஞ்சும் தன்மையுள்ள TAMPONS சமயங்களில் TOXIC SHOCK SYNDROME (TSS) என்னும் பாரிய ஆபத்தான குருதித் தொற்றை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இதனைத் தவிப்பதற்கு பருத்தியாலான TAMPON களைத் தெரிவு செய்வதுடன், இரவில் படுக்கையில் பாவிப்பதை நிறுத்தி விடவும். பெட்டியில் எழுதி யுள்ள உறிஞ்சும் திறனை வாசித்துக் கொள்ளவும். அது உறிஞ்சு திறன் உள்ளவைதான் அநேகமாக யோனியின் உட்பக்கச் சுவரு டன் நன்கு ஓட்டிக் கொள்வதால் அகற்றும் பொழுது யோனியின் உட்புறம் புண்பட்டுவிடுவதால் கிருமித் தொற்றிற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம்.

பெண்களில் பலரிடம் மாதவிலக்கின் பொழுது உடல் ரீதியாகவும் உள் ரீதியாகவும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு சில அசௌகரியங்கள் ஏற் படலாம். சில பெண்களிற்கு இவை பாரியதாகி இடுப்புப் பகுதி யில் மிகுந்த வேதனையும் மற்றும் உள்வியல் ரீதியாகப் பாதிப்பும் ஏற்படுகின்றது. அப்பொழுது வேதனை தணிக்கும் வில்லைகள், மனதை அமைதிப்படுத்தும் வில்லைகள் என்பன வைத்தியரினால் கொடுக்கப்படுகின்றன. சிலரிடம் கைவைத்தியம் தகுந்த பல னைக் கொடுக்கின்றது. இரண்டிற்கும் கட்டுப்பாட்டின்மீது ACUPUNCTURE சிகிச்சை பயனளிக்கலாம். யோகப் பயிற்சிக ளும், தியானமும் கூட கைகொடுத்து உதவலாம்.

சூலகத்தில் இருந்து முட்டை வெளிவருவதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள்:

மனதில் ஏற்படும் கவலைகள், நீண்ட பயணங்கள் அல்லது புதி தாக வேலையில் சேரும் பொழுது ஏற்படும் மன எழுச்சிகள் முட்டை வெளிவருவதை தாமதப்படுத்தலாம். இது தற்காலிகமா னதே. ஆனால் நீண்டகாலமாக முட்டை வெளிவருதல் தடைபடி ருந்தால் வைத்தியர்கள் புரொஜெஸ்டிரோன் என்ற ஹோர்

மோனை ஒழுங்காகக் கொடுத்து கருப்பையின் உட்படையை ஒழுங்காக மாதவிலக்குடன் கழியச் செய்வார்கள். குடும்பக் கட் டுப்பாட்டு வில்லைகளும் இதே தொழிற்பாட்டை ஏற்படுத்த வல் லது. முட்டை உருவாகுவதை சிசிக்கை மூலம் தூண்ட முடியும். பிள்ளைப்பேறு வேண்டி நிற்கும் தாய்மார்களுக்கு இச்சிகிச்சை உகந்தது.

முட்டை வெளியேறல் நடைபெறாவிட்டால், சூலகம் தொடர்ந்து ஈஸ்ரொஜெனை உருவாக்கும். இது கர்ப்பப்பையின் உட் படையை தடிப்பமாக வைத்திருப்பதால் பிந்திய மாதவிலக்கை ஏற்படுத்தி ஒழுங்கற்ற உதிரப் பெருக்காகவும், இடையிடையே குருதி படுதலையும் ஏற்படுத்திவிடும். தொடர்ந்தும் இச்சுற்றுமுறை நடைபெற்று வந்தால் கர்ப்பப்பை உட்படையில் கட்டிகள் உரு வாகிப் பின்பு புற்றுநோயாக மாறுவதற்கும் வாய்ப்புகள் உண்டா கும்.

கர்ப்பப்பைக் கட்டிகள்:

எந்த இடமாக இருப்பினும் கட்டியின் பருமன் அதன் தொழிற்பாடு என்பனவற்றைப் பொறுத்து குணங்குறிகள் ஏற்படும். வைத்திய ஆலோசனையை நாடுவது நல்லது.

FIBROIDS என்று கூறப்படும் நார்த்தன்மையுடைய கட்டிகள் அநேகமாக இருபத்தைந்து விதமான பெண்களிடத்தில் காணப்படு கின்றது. இத்தகைய கட்டிகள் பெரும்பாலும் ஆபத்தற்றவை. குணங்குறிகளும் தென்படுவது குறைவு. கட்டிகளின் பரிமாணம் வேறுபடும். கச்சான் கடலை அளவில் இருந்து பெரிய தேங்காய் அளவிலான கட்டிகள் வரை உருவாகலாம். கர்ப்பப்பையில் பல கட்டிகள் ஒரே தடவையில் காணப்படலாம். வயது ஏற ஏற கட்டி யும் வளரலாம். பொதுவாக வயதானதும் மாதவிலக்கு நின்று பின்பு கட்டிகள் பருமனில் குறையத் தொடங்கும்.

கர்ப்பப்பையினுள் கட்டிகள் தங்கியிருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்து அவற்றை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

● கர்ப்பப்பையில் வெளிப்புறப் படையில் வளரும் கட்டிகள்.

இவை வயிற்றினுள் ஆனால் கர்ப்பப்பையின் வெளிப்புறத்தில் வளர்வதனால் பெண்ணின் மாதவிடாய் ஒழுக்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாது. இக்கட்டிகள் வெளிப்புறத்தில் இருப்பதனால் அதன் அருகேயுள்ள உறுப்புக்களை அமுக்கும் பொழுது வேதனை ஏற்படலாம்.

● கர்ப்பப்பைச்சுவரின் நடுவே வளரும் கட்டிகள்.

இதனால் கர்ப்பப்பைச்சுவர் புடைத்து வீங்கி பாரியதாகக் காணப்படும். இடுப்பு நோவு, முதுகுவலி, அடிக்கடி சிறுநீர் கழிதல், மாதவிடாயின் பொழுது அதிக குருதிப் பெருக்கு என்பன இதன் குணங்குறிகளாகும். பெரும்பாலும் பெண்களி டத்தில் காணப்படும் கட்டி இதுவாகும்.

● கர்ப்பப்பையின் உட்படையில் ஆனால் உள் மேலனிக் கலங்களுக்குக் கீழே உருவாகும் கட்டிகள்.

இக்கட்டிகளினால் பாரிய குருதிப் பெருக்கு நீண்டகாலத்திற்கு ஏற்படும். அரிதாக பெண்களிடம் காணப்படுகின்றது.

● கர்ப்பப்பையின் உட்புறத்திலோ அல்லது வெளிப்புறத்திலோ உருவாகும் கட்டிகள்.

காம்புடன் கூடிய கட்டிகள்.

மேற்கூறிய நான்கு வகைக் கட்டிகளில் ஒன்றோ அல்லது பலவோ ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பப்பையில் தோன்றலாம்.

எப்படி கண்டுபிடிக்கலாம்?

குணங்குறிகள் ஏற்படும் வரை பெண்கள் வைத்தியரை நாடாத பட்சத்தில் கட்டிகள் இருந்தும் அவைகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவ தில்லை. அநேகமானவை ஆபத்தற்றவை. வேறு பரிசோதனைக ளுக்காக CT SCAN அல்லது ULTRASOUND செய்யும் பொழுது

சில சமயங்களில் இக்கட்டிகள் புலப்படலாம். வைத்தியர் ஒருவர் இடுப்புப் பகுதியைப் பரிசோதிக்கும் பொழுது சில கட்டிகளை உணரக்கூடியதாக இருக்கும்.

இக்கட்டிகளால் சிலருக்கு எதுவித பிரச்சினைகளும் ஏற்படுவதில்லை. சில சமயங்களில் குணங்குறிகளைக் குறைப்பதற்கு சிகிச்சை செய்ய வேண்டி ஏற்படும். மகப்பேற்றை எதிர்பார்த்திருக்கும் பெண்களுக்கு இக்கட்டிகளால் பிரச்சினை ஏற்படலாம். கர்ப்பப்பைச் சுவர் முழுவதும் திட்டுத் திட்டாக கட்டிகள் இருந்தால் கருக்கட்டிய முட்டை அதில் தங்கி வளரமுடியாமல் போய்விடலாம். கட்டிகளின் தன்மை, இடம் என்பனவற்றைப் பொறுத்தே கர்ப்பம் தரிக்கும் தகமை தீர்மானிக்கப்படும்.

சிகிச்சைகள் பின்வருமாறு:

வைத்தியர் ஒருவரினால் பல பரிசோதனைகளின் பின்பு எத்தனை கட்டிகள் உள்ளன? எங்கே உள்ளன? அதன் பரிமாணம் என்ன? எத்தகைய கட்டி? பெண்ணின் அப்போதைய தேவை என்ன? என்பனவற்றை ஆராய்ந்து சிகிச்சை பற்றித் தீர்மானிக்கப்படும். இதில் குணங்குறிகளின் தீவிரத்தன்மை, எதிர்காலத்தில் மகப்பேற்றை எதிர்பார்த்து நிற்கும் நிலைமை என்பனவும் கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

கட்டிகளைச் சத்திர சிகிச்சை மூலம் அகற்றுதல். கட்டியை மாத்திரம் கருப்பையில் இருந்து அகற்றுவது, கர்ப்பப்பையை பகுதியாகவோ, முழுமையாகவோ அகற்றுவதிலும் பார்க்க அதிகம் ஆபத்தானது. இதனால் மகப்பேற்றை வேண்டிநிறுத்தும் தாய்மார்களுக்கு மாத்திரம் இதைச் செய்வார்கள்.

கட்டிகளுக்கு குருதி விநியோகிக்கும் குருதிக் குழாய்களை வெட்டிவிடுவது. குணங்குறிகள் குறைவாக அமைந்துள்ள கட்டிகளுக்கு இச்செய்முறை நல்லது. மின் அதிர்வு கருவியினால் கட்டிகளைச் சுருங்கச் செய்தல்.

குணங்குறிகள் அற்ற கட்டிகளுக்கு சிகிச்சை தேவையில்லை. ஆனால், வைத்தியரின் கண்காணிப்பில் தொடர்ந்து இருப்பதன் மூலம் கட்டியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை கண்டறிந்து அதன்படி ஒழுக்குவது நல்லது.

ஏன் இக்கட்டிகள் உருவாகின்றன?

சரியான காரணங்கள் இன்னமும் சரிவரத் தெரியவில்லை. பாரம்பரியக் காரணிகள், குருதிக்கலன்களில் ஏற்பட்டுள்ள பிறழ்வுகள், அடிவயிற்றில் ஏற்படும் உடற் காயங்களும் அதற்கேற்ப திசுக்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களும், உடற் திசுக்களின் கட்டுமானப் பணிகளின் போது வளர்ச்சிக்காரணிகளின் ஒழுங்கற்ற கட்டளைகளும் (கலங்கள் எவ்வளவு விரைவாகவும், எந்த அளவிற்குப் பெருக வேண்டும் போன்ற கட்டளை) இக்கட்டிகள் உருவாகுவதற்கு பங்களிக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றன.

குணங்குறிகள்:

- வேதனையுடன் கூடிய குருதிப் பெருக்கு
- சாதாரண மாதவிலக்குக் காலங்களின் நடுவே குருதிப்படுதல்.

- அடிவயிற்றில் நிரம்பியது போன்ற உணர்வு
- கட்டிகள் சலப்பையை அழுக்கினால் அடிக்கடி சிறுநீர் கழிதல்
- இடுப்பு வேதனை, (உடலுறவின் பொழுது அல்லது மற்ற நேரங்களில்)
- கருக்கலைதல் அல்லது பிள்ளை தங்க முடியாமை.
- மகப்பேறு முழுக்கால அளவில் நடைபெறாது சில கிழமைகள் முன்னதாகவே ஏற்படுதல்.
- பிலோப்பியன் குழாயானது கட்டியால் அழுக்கப்படும் பொழுது ஆணின் விந்து, பெண்ணின் முட்டை என்பன அக்குழாயினூடாகச் செல்ல முடியாமல் போவதால் தாய்மைப் பேறு அற்றுப் போதல்.

காரணத்தை அறிந்து வைத்திய சிகிச்சை பெறுவதன் மூலம் இதனை நிவர்த்திசெய்யலாம்.

கர்ப்பப்பை கட்டிகள் அவற்றின் பருமன், தங்கியுள்ள இடம் என்பனவற்றைப் பொறுத்து உதிர்ப்பெருக்கை ஏற்படுத்தலாம். கருப்பையின் உட்படையில் அல்லது குருதிக் குழாயின் அருகில் காணப்பட்டால் குருதிப் பெருக்கு

கட்டியினால் ஏற்படும் குணங்குறிகள் பின்வருமாறு:

- வயிற்றுப் பகுதியில் அழுக்கம்
- அடிவயிற்றில் வேதனை
- நேர்குடலை அழுக்கும் கட்டிகள் மலம் கழிக்கும் பொழுது வேதனையைத் தரலாம்.
- சிறுநீர்ப் பையை அழுக்கும் கட்டிகள் சிறுநீர் கழிவதில் தடங்கலை ஏற்படுத்தலாம்.

சிகிச்சை பெறாதபொழுது கட்டிகள் ஆபத்தை விளைவிக்குமா?

- தகுந்த பரிசோதனைகளின் பின்பு, பிரச்சினைகள் கொடுக்காத கட்டிகள் அப்படியே விடப்படலாம்.
- கட்டிகள் விரைவாகப் பருத்து வருகின்றனவா என்று கண்காணித்து வருதல் அவசியம். ஏனெனில் விரைவாக வளர்பவை புற்று நோய்க் கட்டிகளாக இருக்கலாம்.
- சில சமயங்களில் ஆபத்தற்ற பெரிய கட்டிகள்கூட அருகில் உள்ள உடல் உறுப்புக்களை அழுக்குவதால் சில தீங்குகள் ஏற்படலாம். இவை அகற்றப்படுதல் வேண்டும்.
- மிகவும் பெரிதாக வளர்ந்துவிட்ட கட்டிகளை சத்திர சிகிச்சை மூலம் அகற்றுவது சிரமமாகவும், ஆபத்தானதாகவும் அமையலாம் என்பதால் நிலைமையைப் பொறுத்து கட்டிகளை தக்க சமயத்தில் அகற்றுவது நல்லது.
- கர்ப்பச் சிதைவுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கும் கட்டிகள் அகற்றுவதன் மூலம் பெண்ணானவள் தாய்மைப் பேறுபெற்று குழந்தை பெறுவதற்கு வழி ஏற்படுத்தப்படுகின்றது.

எப்படி கட்டிகளைக் கண்டு பிடிக்கலாம்?

- வைத்தியரினால் செய்யப்படும் இடுப்புப் பரிசோதனை.
- ULTRA SOUND பரிசோதனை இதன் மூலம் நார்த்தன்மையான கட்டிகளை (Fibroids) ஏனைய முளை போன்ற கட்டிகளில்

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

SARVA A CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2020)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

X-CRA Officers are on staff.

CPA CHARTERED PROFESSIONAL ACCOUNTANTS

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER
604 398 7272

INTEGRITY

TORONTO
647 219 3110

PROFESSIONALISM

CALGARY
403 879 7272

(Ovarian Tumours) இருந்து பிரித்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

- MRI, CT Scan என்பனவும் இதற்கு உதவும்.
- HYSTEROSALPINGOGRAM (HSG) என்ற பரிசோதனை. இப் பரிசோதனையின் பொழுது திராவகம் ஒன்று கர்ப்பப்பைக் கழுத்தினூடாகக் கர்ப்பப்பை நோக்கிச் செலுத்தப்படும் பொழுது பலவிதமான படங்கள் Ultra Sound மூலம் பதிவு செய்யப்படும். கர்ப்பப்பைக் குழியினுள் இத்திராவகத்தின் அமைப்பு எப்படி அமைகின்றது என்பதைக் கவனிப்பதன் மூலம் கர்ப்பப்பைக் குழியினுள் உட்சுவரில் அமைந்துள்ள கட்டிகளைக் கண்டறியலாம்.

சிகிச்சைகள் எப்படி அமையும்?

மருந்துச் சிகிச்சை:

மருந்துகள் மூலம் கட்டிகளை சுருங்கச் செய்தல். இம்மருந்துகளிற் சில இயற்கையாகச் சூலகத்தினால் சுரக்கப்படும் ஈஸ்ரொஜன் என் கின்ற சுரப்பை தற்காலிகமாகத் தடுத்து நிறுத்துவதன் மூலம் கட்டி களைச் சுருக்குகின்றன. ஆறுமாதகால அளவிற்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து கட்டிகளின், 50 வீதமான பருமனைக் குறைக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

Morning After Pill என்ற கருத்தடை வில்லையும் நார்த்தன்மையான கட்டிகளைச் சுருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட உதிரப் பெருக்கையும் இது குறைக்க வல்லது.

Androgenic Steroid hormone எனப்படும் DANAZOL என்ற மருந்

தும் நார்த்தன்மையான கட்டிகளால் ஏற்படும் உதிரப் பெருக்கைக் குறைக்கப் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இது கட்டிகளின் பருமனைச் சுருக்கமாட்டாது.

மாதவிலக்கு நின்றுவிட்ட பெண்களிற்கு இயல்பாகவே கட்டிகள் சுருங்கிவிடுகின்றன. இதை வைத்தியரிடம் உறுதிசெய்தல் வேண்டும். எலும்பு மென்மையாவதைத் தடுக்கப் பாவிக்கப்படும் RALOXIFENE என்கின்ற மருந்து வயதான பெண்களிடம் உள்ள கட்டிகளைச் சுருங்கச் செய்கின்றன என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

சத்திர சிகிச்சை:

Myomectomy: கர்ப்பப்பையில் உள்ள கட்டிகளை கண்டறிந்து அவற்றை மாத்திரம் அகற்றுதல். இச்சத்திர சிகிச்சை அடிவயிற்றை வெட்டித் திறந்து செய்வார்கள் அல்லது வயிற்றில் துளைகள் இட்டு அதன் மூலம் செய்வார்கள்.

Hysterectomy: கட்டிகள் உட்பட கர்ப்பப்பையையும் முற்று முழுதாகச் சத்திரசிகிச்சை மூலம் அகற்றுதல்.

கர்ப்பப்பைக்கட்டிகளில் கதிர்களால் துளை செய்து அத்துளைகளினூடாக அதி குளிர் சாதனம் மூலம் அக்கட்டிகளை உறையச் செய்து விடுதல். இவை கட்டிகளை அந்த இடத்திலேயே அழித்து விடும்.

senthilnathan.k@thaiivedu.com

அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் இலவசமான சேவை!
 12 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட
 உங்கள் **Gas Furnace** இற்கான **CO** அளவீடு
 வீட்டிற்கு வந்து பரிசோதிக்கப்படும்.

\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280

- FREE Inspection in GTA
- Over 10 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee
- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

10 வருடங்களுக்கு மேலாக வாரண்டோவின் முன்னணி நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய அனுபவத்துடன்

Gas Furnaces, Air Conditioners, Thankless Water Heater, Gas line install
Licensed Technician | ELENGO THIYAGARAJAH
ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

We Are Specialists in **We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances**
customs homes Ductwork System **416.414.2280**

இன்சலினுக்கு

வயது நூறு

- போல் ஜோசேப்

'அன்புள்ள டாக்டர் மாமா நான் இப்ப குண்டுப்பையன், நன்றாக இருக்கிறேன், என்னால் இப்ப மரங்களில் கூட மற்றப் பையன்களைப் போல ஏறி விளையாட முடிகிறது. ரொம்ப நன்றி.

இப்படிக்கு
அன்புள்ள ரெடிடைட்.'

'அன்புள்ள டாக்டர் அங்கிள் நான் இப்போ ஓடும் உருளைக் கிழங்கும் சாப்பிடுகிறேன். கடந்த வாரம் நடந்த ஹலோவின் விநோத உடைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு பரிசுகள் வாங்கினேன். நல்லா இருக்கிறேன், நன்றி.

அன்புள்ள ஜெனா.'

இந்த கடிதங்கள் எழுதி நூறாண்டுகள் ஆகிறது. இந்த கடிதங்களைப் படித்த மருத்துவரின் கண்களில் வழிந்தோடிய கண்ணீர்த்

துளிகள் தான் மனித வரலாற்றில் இன்றும் பல பில்லியன் மனிதர்களின் உயிர்காத்து, அவர்களின் ஆயுளையும் கூட்டி வருகிறது.

நமது ரொறன்ரோவிலிருந்து 100 கி.மீ தொலைவிலுள்ள Alliston, என்ற கிராமத்தில் ஒரு விவசாயிக்கு மகனாகப் பிறந்து 1923ல் மருத்துவத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்ற மருத்துவர் தான் அந்த சாதனையாளர். அவரின் பிறந்த நாள் நவம்பர் 14. நவம்பர் 14 உலக நீரிழிவு விழிப்புணர்வு தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

இப்போ இந்த கட்டுரை எழுதுவதற்கு முக்கிய நோக்கம் உண்டு. நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் பல ஆய்வுகளின் முடிபாக இன்சலின் எனும் அதிசய மருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கனடிய அரசு சார்பிலும் இன்சலின் கண்டு பிடித்ததின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது.

லண்டன் ஒன்ராறியோவிலுள்ள கிளிநிக்கில் தனது வழக்கமான மருத்துவப் பணிகளை முடித்து விட்டு 31 அக்டோபர் 1920 அன்று இரவு ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்தார் மருத்துவர் பிரெட்ரிக் பான்-ரிங் (Dr. Frederick Banting). நள்ளிரவில் திடீரென விழித்தெழுந்து தனது குறிப்பேட்டில் ஏதோ அவசரமாக எழுதிவிட்டு மீண்டும் படுக்கச் சென்றார். என்ன எழுதினார். ஆம் மருத்துவ வரலாற்றில் புரட்சி செய்த அந்த குறிப்புகள் நூறாண்டுகளாகியும் இன்றும் பத்திரமாக அவரின் லண்டன் ஒன்ராறியோ வீட்டிலுள்ள மியூசியத்திலும் ரொறன்ரோ பொது மருத்துவ மனையிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

கணையம் எனும் (Pancreas) சுரப்பியிலிருந்து சுரக்கும் அந்த சுரப்பை நேரடியாக நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு செலுத்தி சிகிச்சையளிக்க முடியும் எனும் குறிப்பைத்தான் எழுதி வைத்தார்.

ஆனாலும் இதைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் குறிப்புகளும் இதற்கு முன்பும் பலரும் செய்து பார்த்தார்கள் என்றாலும் மனிதரில் வெற்றிகரமாக ஆய்வு செய்து வெற்றி கண்ட பெருமை கனடாவினைச் சார்ந்த பிரெட்ரிக் பான்ரிங் மற்றும் அவரது குழுவையே சாரும்.

1869ல் போல் லங்ககான்ஸ் என்ற பெர்லின் நகர மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் தான் கணையத்தில் தீவுக்கூட்டங்கள் போன்ற கலங்கள் (Islets of Cells) இருப்பதும் அவை ஒரு சுரப்பைச் சுரக்கின்றன என்றும் கண்டுபிடித்தார்.

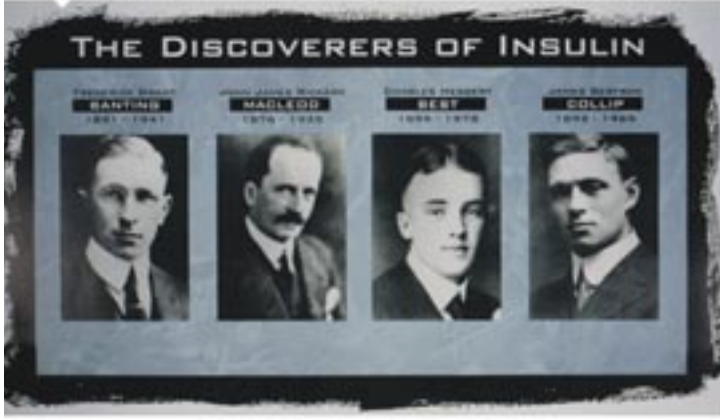
1909ல் ஜீன் டி மேயர் என்பவர் சுரப்பது இன்சலின் என்ற கண்டு பிடித்தார். லத்தீன் மொழியான Insula என்றால் தீவு என்று பொருள். 1917களில் ஜெர்மனில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்த இஸ்ரேல் கிளினர் (Israel Kleiner) என்ற உயிர் இரசாயனவியல் நிபுணர் றொக்பெல்லர் ஆய்வு நிறுவனத்தில் (Rockefeller Institute) ஆய்வுகள் செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்போது கிளினர் கணையத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட திரவத்தை வைத்து நீரிழிவுக்கு சிகிச்சை அளிக்கலாம் என்பதை விலங்குகளில் நிரூபித்தார். அந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படை தான் பின்னர் இன்சலின் கண்டுபிடிக்க காரணமாக அமைந்தது. 1919ல் அவர் நியூயோர்க் ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியில் உயிர் இரசாயனவியல் துறை பேராசிரியராக பணிபுரிந்தார். அந்தக் கல்லூரி தான் தற்போது நியூயோர்க் மருத்துவக் கல்லூரியாக புகழ்பெற்று விளங்குகிறது.

இப்படி பல ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களையும் உள்வாங்கி, தான் பகுதி நேர பேராசிரியராக இருந்த Western University, லன்-

டன் ஒன்ராறியோவில் நவம்பர் 1, 1920ல் ஆற்றிய விரிவுரையில் கணையம் பற்றியும் அதன் சுரப்புகள் மற்றும் நீரிழிவு நோய் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

அவர் படித்த மருத்துவத்துறை எலும்பு மருத்துவம் (Orthopedic Medicine). ஆனால், தன்னுடைய பயிற்சி மருத்துவக் காலம் முழுவதையும் முதலாம் உலகப் போரின் களத்தில்தான் பணியாற்றி அனுபவங்களைப் பெற்றார். பிரான்சின் 'Battle of Cambrai' ல் பணியாற்றும் போது காயமடைந்த போதிலும் காயமடைந்த போர் வீரர்களைக் காப்பாற்றும் பணியில் அயராது ஈடுபட்டதால் 1919ல்

'Military Cross' விருது வழங்கி கதாநாயகனாக கௌரவிக்கப்பட்டார்.

கனடாவுக்கு திரும்பியதும் மருத்துவத் துறையில் மேலும் பல பட்டங்கள் பெற்று தனது ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தார். 1921 கோடை காலத்தில் தனது ஆய்வு தொடர்பான விடயங்களை ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் உடலியங்கல்துறை (Physiology) பேராசிரியராக இருந்த ஜோன். ஜே.ஆர். மேக்லியோட் அவர்களுடனான தொடர்பு ஏற்பட்டு அதே பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த சார்ல்ஸ் பெஸ்டர் (Charles Best) மற்றும் ஜேம்ஸ் காலிப் (James Collip) ஆகியோரின் உதவியுடன் தனது ஆராய்சியில் வெற்றி கண்டு மருத்துவரலாற்றில் மாபெரும் சாதனை புரிய முடிந்தது.

நாய், பன்றி, மாடு என்று பல விலங்குகளில் முதலில் ஆய்வுகளைச் செய்தார். ஆய்வுகளில் பல நாய்கள் நமக்காக உயிர் துறந்த சோகத்தை எண்ணி பலமுறை கண்ணீர் வடித்திருக்கிறார். தோல்விகள், சோர்வுகள், எதிர்ப்புகள், சவால்கள் என்று பலவற்றையும் கடந்து வெற்றி கண்டு, முதல் முதலில் மனிதரில் பரிசோதிக்க அவருக்கு அனுமதி கிடைத்தது.

முதலாம் வகை நீரிழிவு (Type 1) நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு உடல் மெலிந்து இறக்கும் தறுவாயிலிருந்த தியோடர் செடிஹைடர் என்ற 5 வயது சிறுவன் மற்றும் லியோனாட் தோம்சன் என்ற 14 வயதுச் சிறுவன் இருவருமே முதலில் விலங்கின் கணையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சாறு செலுத்தப்பட்டு பரிசோதனைகள் செய்த

போது பக்கவிளைவுகள் ஏற்பட்டாலும் இரத்தத்தில் குளுக்கோசின் அளவு குறைவது உறுதியானது.

என்றாலும் ஜேம்ஸ் காலிப் என்பவர் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்தவர், அவர் உயிர் இரசாயணவியல் (Biochemistry) நிபுணர் அவரின் உதவியோடு கணையத்தின் சாறிலிருந்து இன்சலினை மட்டும் பிரித்தெடுத்து செலுத்தப்பட்டதில் பக்கவிளைவுகள் ஏதுமின்றி நீரிழிவு நோயிலிருந்து விடுதலை பெற வழிவகுத்தது. அவ்வாறு தொடர்ச்சியாக எடுத்துக் கொண்டு தனது 76 வயது வரை வாழ்ந்த அந்தச் சிறுவன் டாக்டர் பான்ரிங் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் தான் கட்டுரையின் முதல் பத்தியிலுள்ளது.

'Insulin belongs to the world not to me' என்று குறிப்பிட்ட டாக்டர் பான்ரிங் இன்சலிலுக்கான காப்புரிமையினை (Patent) மருத்துக் கம்பனியொன்றுக்கு அன்றைய மதிப்பில் 'ஒரு அமெரிக்க டொலருக்கு' வழங்கினார். ஆனால் இன்று பல மருத்துக் கம்பெனிகளில் மூலம் ஆண்டுதோறும் இன்சலின் 50 பில்லியன் டொலர் பணம் கொழிக்கும் வியாபாரமாக நடைபெறுவது வருத்தமளிக்கிறது. அவரின் ஆசை நிறைவேறியிருந்தாலும் மருந்து கம்பனிகளின் பேராசையும் நிறைவேறுகிறது.

மருத்துவ வரலாற்றில் கனடாவின் பங்களிப்புகள் நிறையவே இருந்தாலும் இன்சலினைக் கண்டு பிடித்து பல பில்லியன் உயிர்களைக் காப்பாற்றி வருவதும், பேஸ்மேக்கர் என்ற இதயமுடுக்கியை 1950களில் கனடாவின் மின்பொறியாளர் ஜோன் ஹோப்ஸ் வடிவமைத்து, நின்றுபோன இதயங்களைத் தொடர்ந்து துடிக்கச் செய்து கொண்டிருப்பதும் கனடாவின் கண்டு பிடிப்புத்தான்.

இன்சலின் கண்டு பிடித்த பின் பான்ரிங் அவர்களுக்கும் மேக்லியோட் அவர்களுக்கும் 1923ல் மருத்துவத்திற்கான நோபல் பரிசு கிடைத்தது. அதில் டாக்டர் பான்ரிங் தனது பரிசின் பாதி தொகையை டாக்டர் பெஸ்டர் அவர்களுக்கும், டாக்டர் மேக்லியோட் அவர்கள் தனது பரிசின் பாதியை டாக்டர் காலிப் அவர்களுக்கும் பகிர்ந்தளித்து அவர்களையும் கௌரவிப்படுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்சலின் கண்டுபிடித்து முதலில் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டதின் நூறாண்டுகள் நிறைவை கனடிய அரசு இந்த ஆண்டு கொண்டாடியது. அதன் நினைவாக கண்டுபிடிப்பாளர்களைக் கௌரவிக்கும் வண்ணம், சிறப்புத் தபால் தலைகள், நாணயங்கள் என்று வெளியிடப்பட்டன. கனடிய நூறு டொலரில் பின்புறம் ஒரு இன்சலின் போத்தலின் படம் உள்ளதை கொஞ்சம் நீங்களும் கவனித்துப்பாருங்கள்.

நூறாண்டு நினைவில் உயிர்காக்கும் இன்சலினை கண்டுபிடித்த நான்கு மருத்துவ விஞ்ஞானிகளையும் என்றும் நினைவில் நிறுத்திப் போற்றிடுவோம்.

paul.joseph@thaiivedu.com

MATRIX LEGAL SERVICES
PROFESSIONAL CORPORATION

வாகன விபத்தில் காயமடைந்து விட்டீர்களா?

அனுபவசாலிகளின் ஆலோசனை
பெற்றபின் உங்கள் முடிவை எடுங்கள்

Employed • Unemployed • Passenger • Pedestrian • Public transit • Cyclist

24 Hours Direct Line

தீபன் (416) 831-4444 **(416) 505-9804**

தலைக்கு மேல்

வெள்ளம்

- குகன் சங்கரப்பிள்ளை

அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்குகள் தொடர்பாக பல செய்திகளை இணையத்தளங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. Youtubeஇல் கூட பல உள்நூர்வாசிகள் இவற்றை படமெடுத்து வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் இலங்கை சென்றிருந்தேன். நான் நாட்டை விட்டு வெளியேற முன்னர் பார்த்த எனது ஊர் முழுவதுமாக மாறியிருந்தது. மாற்றங்கள் இயல்பானவை. ஆனால் இந்த மாற்றங்கள் இயற்கையுடன் ஒன்றியும் பிணைந்தும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வில் மிகுந்த சவால்களை உருவாக்கி இருக்கின்றன. நவீன உலகின் மிகப் பெரிய சவாலாக உருவெடுத்திருக்கும் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டின் விளைவு, நீண்ட காலமாக போர்ச்சூழலில் வாழ்ந்த சமூகத்தில் ஏற்பட்ட கலாசார வாழ்வியல் மாற்றங்களின் தாக்கம் போன்றவற்றினால் இன்று எம்மண்ணின் காலநிலை மிகுந்த மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றது. இன்று அங்குள்ள காலநிலையினை சுருக்கமாக இப்படி கூறலாம்: என்றுமில்லாத அளவு வறட்சி, தாங்க முடியாத வெயில், அடித்துச் செல்லும் வெள்ளம் அவ்வளவுதான். கோடை காலத்தில் வெப்ப நிலை 40 பாகை செல்சியசுக்கு கிட்ட நெருங்குகின்றது. மாரி காலத்தில் வீட்டு வாசலில் வெள்ளம் பெருத்து ஓடுகின்றது. வருடாவருடம் இந்த அவலம் தொடர்கின்றது. இதிலிருந்து எப்படி மீள்வது? எம் மக்கள் தொகை போருக்கு முன்னிருந்ததைவிட குறைவாகவே இப்போது உள்ளது. இருந்தும், இன்று குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இரணமடு குளத்திலிருந்து வரவேண்டியுள்ளது. சீனா, இந்தியா போன்ற அண்மித்த நாடுகளில் இருந்து வரும் மோசமான மாசுக் காற்றில் இருந்து சிறிய நாடாகிய இலங்கை எவ்வாறு தப்பிப் பிழைப்பது? கடந்த 30 - 40 ஆண்டுகளில் எம் மண்ணின் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எவ்வாறு எம் சூழலியலை பாதித்தது என்பதனை ஆராய்வோம். அது மட்டுமல்லாமல், இந்தச் சூழலை எவ்வாறு மாற்றலாம் என்பதனையும் பார்ப்போம். போரின் காரணமாக பெரிய அளவில் வளர்ச்சித் திட்டங்களோ அல்லது மாசுக் கழிவுகளை வெளிவிடும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பாரிய தொழிற்சாலைகள் ஒன்றும் அங்கு இல்லை. இது ஒரு வகையில் அங்கு ஏற்பட்ட சூழலியல் மாற்றங்களுக்கு இலகுவான தீர்வை தேடவும் வழிவகுக்கின்றது.

இன்று ஊருக்கு செல்பவர்களுக்கு அங்கு இருந்த வேலிகள் சூழ்ந்த வீடுகளை காணமுடியாது. வீடுகள் இப்போது 10 அடி உயர சுற்றுமதிலுடனும் 15 அடி உயர கேட்டுக்களுடனும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த வேலிகள் போய் மதில்கள் உருவானதற்கு 35 வருடகால போர் சூழல் ஒரு முக்கியமான காரணம். கிடுகு வேலிகளும் பனையோலை வேலிகளும் எம் மாவட்டத்திற்கே தனித்துவமானவை. இதனால் இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை மையப்படுத்தி உருவான புனைகதைகளிலும் கவிதைகளிலும் ஏன், கிண்டல்களில் கூட வேலிகள் நேரடியாகவோ உவமைகளாகவோ இருந்திருக்கின்றன. உண்மையில் வேலிகள் வீடுகளுக்கு மட்டுமல்ல, எம் மண்ணையும் குடிநீரையும் மறைமுகமாக பாதுகாத்தன. வேலிகளுக்கு மரங்கள் முதுகெலும்பு போல அரணாக இருந்தன. ஒரு சிறு வீட்டையோ அல்லது நிலப்பரப்பைச்

சுற்றியோ குறைந்தது 100 சிறு மரங்களாவது வேலிகளுக்குத் துணையாக இருந்தன. இன்று இந்த மரங்களுக்குப் பதில் மதில்! ஒரு வீட்டில் இருந்த 100 சிறு மரங்களும் அழிந்திருக்கின்றன. அப்படியாயின் ஒரு 30 வருடங்களில் எத்தனை ஆயிரம் சிறு மரங்கள் அழிந்திருக்கும்? சிறு - பெரு மரங்களின் வேர்கள் பூமியின் மேற்பரப்பில் உள்ள மண்ணை இறுகப் பிடித்துக்கொள்ளும். இதனால், மழைக்காலத்தில் மேல் மண்ணை வெள்ளம் அரித்துச் செல்வதில்லை. மண் அரித்துச் செல்லப்பட்டால், அது மழை வெள்ளம் தங்கும் குளங்களிலும் கால்வாய்களிலும் வயற்பரப்புக்களிலும் போயடைந்து அவற்றின் ஆழத்தைக் குறைக்கின்றன. இங்கு மழைக்காலத்தில் சேகரிக்கப்படும் தண்ணீர் (இவை இயற்கையான நீரேந்துப் பகுதிகள் - reservoirs) கோடை காலத்தில் ஊற்றாக கிணறுகளில் வரும். மண் நிரம்பி, ஆழம் குறைந்த ஊர்க் குளங்களில் கோடைகாலத்தில் நீர் வற்றி விடுகின்றது. விளைவு, தண்ணீருக்கு இரணமடுவுக்குப் போக வேண்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் போன்ற வறண்ட பகுதிகளில் வேலிகளில் இருந்த மரங்கள் கடந்த காலங்களில் பரந்த அளவில் மண்ணரிப்பை தடுத்திருக்கின்றன. மரங்கள்தான் பாரையாக இருந்த பூமியின் மேற்பரப்பை உடைத்து மண் நிறைந்த மேற்பரப்பாக உருவாக்கின. செடிகளும் புற்களும் மண்ணை செழுமைப்படுத்தி பாதுகாத்தன. இவற்றையெல்லாம் விட இன்னுமொரு நன்மையையும் மண் இழக்கின்றது. என்னவெனில், வேலிகள் இருந்த காலகட்டத்தில் மழை காலத்தில் வேலி மரங்களில் அடர்த்தியாக வளர்ந்த இலைகளை வெட்டி தோட்டங்களில் புதைத்து விடுவார்கள். இந்த இலைகள் மண்ணில் உக்கும் போது இயற்கையான உரமாக மட்டுமல்லாமல் வெப்பம் கூடிய கோடை காலத்தில் மேல் மண்ணில் இருக்கும் சூட்டினை கீழ்க்கட்டாமல் கீழ் மண்ணின் ஈரப்பதத்தினையும் நீண்ட நாட்களுக்கு பாதுகாத்தன. இதனால் தோட்டங்களில் இயற்கையான பசளைகளுடனும் குறைந்த நீர்ப்பாசனத்துடனும் பயிர் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது.

இயற்கையாகவே மேடும் பள்ளமுமான மேற்பரப்பில் தண்ணீர் தானாக வழிந்தோடுவதற்கு மதில்கள் செய்வது போன்ற எந்த இடையூறையும் வேலிகள் ஏற்படுத்துவதில்லை. இது மட்டுமல்லாமல், மதில்களில் உள்ள சீமெந்தின் முக்கிய மூலப்பொருளான கல்சியத்தினை (Ca) மழைநீர் சிறிது சிறிதாக அரித்து நிலத்தடி நீரில் சேர்த்து விடுகின்றது. இதனால் இன்று குடாநாட்டில் உள்ள பல வீடுகளிலும் இருக்கும் கிணற்று நீர், அதிகளவு கல்சியம் கலந்து வன்நீராக (hard water) உள்ளது. இந்த கிணற்று நீரை எந்த ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தவேண்டிய அவசியமேயில்லை. வீடுகளில் இருக்கும் தண்ணீர் குழாய்களையும் தண்ணீரை சேகரிக்கும் பாத்திரங்களையும் அவதானித்தாலே போதும். இவை யாவற்றிலும் கல்சியம் படிந்துள்ளது. சீமெந்தின் பாவனை என்பது மதில்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. பல வீடுகளில் வளவின் வாசலிலிருந்து ஆரம்பித்து வீட்டு வாசல் வரை சீமெந்தின் பாவனை நீடிக்கின்றது. இப்படியாக நிலத்தின் மேல் போடப்படும் சீமெந்து இரண்டு விதமான பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றது. ஒன்று, நிலத்தில் மண்ணிற்கு பதிலாக சீமெந்து இருக்கும் போது மழைநீர் மண்ணினால் உறிஞ்சப்பட்டு மண்ணின் அடியில் நிலத்தடி

நீராக போயடைவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை இழந்துவிடுகின்றது. இரண்டாவதாக, மேற்கூறியது போல சீமெந்தில் இருக்கும் கல்சியம் சிறிது சிறிதாக கரைந்து நிலத்தடி நீரில் சேர்ந்து விடுகின்றது. அங்கு வீடுகள் சீமெந்து கலவையினால் உருவான கற்களினால் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றனவே என வாசகர்கள் கேட்கலாம். ஆனால், வீடுகள் ஓடுகளினாலும் தாழ்வாரங்களினாலும் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. இதனால், வீட்டுச் சுவர்களில் இருந்து சீமெந்து கரைவதற்கான சந்தர்ப்பம் மிகக்குறைவு. பல வீடுகளில் உள்ள மதில்கள் வண்ண வண்ண நிறங்களைக் கொண்ட பெயிண்ட்களினால் பூசப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பெயிண்டுகளைக் கூட மழை நீர் காலப்போக்கில் அரித்து விடும். இவை நிலத்தடி நீரை மாசுபடுத்துகின்றனவா என்பதனை ஆராய்தல் அவசியம்.

இவை மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்திற்கு அளவுக்கு மீறி பயன்படுத்தப்படும் கிருமிநாசினிகள், உரங்கள் போன்றவற்றினால் நிலத்தடி நீர் எங்கெங்கெல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதனை அங்

குள்ள பல்கலைக்கழகம் போன்ற அமைப்புகள் ஆராய்ந்து, மோசமான விவசாய இரசாயனங்களின் பயன்பாட்டிற்குப் பதிலாக மாற்று வழிகளை மக்களுக்கு முன்வைக்கவேண்டும்.

காலங்காலமாக மக்கள் குடிநீருக்கு கிணற்று நீரினையே நம்பி இருந்தார்கள். வளவுகளில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன்பாகவே கிணறு தோண்டப்பட்டுவிடும். காணிகள் விற்கப்படும் போதும் பிரிக்கப்படும் போதும் பங்குக் கிணறுகளின் உரிமம் சட்ட ரீதியாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும். இன்று பாரம்பரியமாக தோண்டப்படும் கிணறுகளுக்குப் பதிலாக குழாய்க் கிணறுகள் வரத் தொடங்கிவிட்டன. குழாய்க் கிணறுகளை மிகக் குறைந்த செலவில் அமைக்க முடிகின்றது. இந்தக் கிணறுகள் அதிக அளவு இடத்தினைப் பிடிப்பதில்லை. இதனால் மக்கள் குழாய்க்கிணறுகளை விரும்புகின்றனர். ஆனால், நாம் ஒரு விடயத்தை மறந்துவிடுகின்றோம். அதாவது, பாரம்பரியமாக இருந்த பழைய கிணறுகள் மழைக் காலத்தில் அற்புதமான நீர் சேமிப்புத் தடாகங்களாக இருந்தன. சிறு கிராமங்களில் உள்ள சகல கிணறுகளையும் ஒன்று சேர்த்தால் ஒரு பெரிய குளத்திற்கு ஈடாகும். இந்த பாரம்பரியக் கிணறுகளை கைவிடும்போது, இக்கிராமங்களில் ஒரு

குளத்தையே கைவிடுவதற்குச் சமமாகும். இதில் ஓர் அவலம் என்னவெனில், குழாய்க் கிணறுகளின் வருகையால், இருக்கின்ற பழைய கிணறுகளை கைவிடும் போக்கும் காணப்படுகின்றது. இவை தூர்ந்து, ஒரு காலத்தில் இல்லாமலே போய்விடும் அபாயமும் இருக்கிறது. மழைக்காலத்தில் இந்தக் கிணறுகளினால் சேமிக்கப்படும் நீர் பாரிய அளவிலான வெள்ள பெருக்கினை கடந்த காலங்களில் தடுத்தன.

முக்கிய வீதிகளுக்கு அருகாமையில் இருக்கும் வயல் நிலங்களை மாற்றி, மேலதிக மண் கொட்டி, உயர்ந்த நிலமாக்கி, வீடுகளையும் கடைகளையும் அமைக்கும் செயற்பாடுகளையும் ஆங்காங்கே அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இது கூட மழைக் காலத்தில் மண்ணில் சேகரிக்கப்படும் நீரின் அளவை குறைக்கின்றது. இயல்பான நீரோட்டத்திற்கு தடையை ஏற்படுத்துகின்றது. கிராம - நகர சபைகளுக்கு கட்டடங்கள் எங்கு கட்டப்பட வேண்டும் என்பதனை நெறிப்படுத்துவதற்கான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ தெரியவில்லை. ஆனால், வயல்களும் தோட்டம் செய்யும் நிலங்களும் சட்ட ரீதியாக பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இல்லை யேல் மிகக் கடுமையான வறட்சிக்கும் வெள்ளப்பெருக்கிற்கும் எம் மண் எதிர் காலத்தில் தொடர்ந்து முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அண்மைக் காலங்களில் ஏற்படும் கடும் வறட்சியும் வெள்ள பெருக்கும் தொடருமாயின் பல பகுதிகள் மனிதர் வாழ்வதற்கு தகுதியற்றவையாக மாறிவிடும்.

இந்த நிலைமையில் இருந்து எப்படி மீண்டு வருவது? இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நாம், குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் வாழும் நாம் என்ன செய்யலாம்?

முதலில் இந்த சுற்றுமதில் கலாசாரத்தை மாற்றவேண்டும். மதில்கள் உண்மையில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பினையும் தருவதில்லை. மாறாக, பாதுகாப்பாக இருக்கின்றோம் என்ற போலி உணர்வையே ஏற்படுத்துகின்றது. மதில்கள் வீடுகளைத் தனிமைப்படுத்தி ஒவ்வொரு வீடுகளையும் தனித்தீவுகளாக மாற்றிவிடுகின்றது. ஒன்றுபட்ட ஒரு சமூகம் என்ற உணர்வு மாறி, தன்னை முன்னிலைப்படுத்தும் மனநிலையினை (individualism) சமூகத்தில் ஊக்குவிக்கின்றது. மிகக் குறைந்த அளவிலான நிலப்பரப்புகளில் வீடுகளைக் கொண்ட மண்ணில் வாழும் மக்கள் தமக்குச் சொந்தமான ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்தையும் பாதுகாப்பதற்காக வேலிகள் அமைப்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். காலங்காலமாக இருந்த வேலிகளுக்குப் பதில் சீமெந்து மதில்கள் தோன்றியதுதான் இப்போது உள்ள சிக்கல். முன்னர்போல பனையோலை கிடுகு வேலிகள் வரப்போவதில்லை. இதற்குத் தேவையான மனித உழைப்புச் சக்தியும் இப்போது அங்கில்லை. மாற்றாக, எம் மண்ணிற்கேற்ற அடர்த்தியான செடிகள் அல்லது கொடிகளைக் கொண்ட பச்சை வேலிகளை உருவாக்கலாம். இங்கிருப்பதுபோல இந்த வேலிகளை கத்தரித்து நெறிப்படுத்தி சீராக அமைக்கும் போது வீடுகளுக்கு மிகுந்த அழகைக் கொடுக்கும்.

முதலில் பொது இடங்களை - அதாவது, பாடசாலைகள், வாசிக சாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், கோவில்கள், தேவாலயங்கள், மசூதிகள் போன்றவற்றை - சுற்றி மதில்கள் எழுப்புவதை நிறுத்த வேண்டும். இயற்கையின் வனப்பு மிக்க அழகிய மரங்களும் கொடிகளும் சூழ்ந்த பாடசாலை, அங்கு கல்விகற்கும் மாணவர்களின் மனங்களில் அறிவுப்பசியினை தூண்டிவிடும். 15, 20 அடி உயர சுற்றுமதில்களுக்குள் படிக்கும் மாணவர்களின் சின்னஞ்சிறிய மனங்களில், வெளி உலகமே ஆபத்தானது என்ற எண்ணத்தையே மறைமுகமாக அது உருவாக்குகின்றது. வெளி நாடுகளில் இருக்கும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் போரினால் அழிவுற்ற பல பாடசாலைகளை திரும்பவும் நிர்மாணிப்பதில் மிக முக்கிய பங்காற்றி இருக்கின்றனர். இவர்கள் ஊரில் இருக்கும் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், அதிகாரிகள் யாவருடனும் மதில்கள் தொடர்பான ஓர் ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தி, தேவையில்லாது கொட்டிக்கிடக்கும் சீமெந்துப் பாதைகளை அகற்றி, மதில்களைத் தகர்த்து, பச்சைப்பச்சை என இயற்கை சூழ்ந்த இடமாக பாடசாலைகளை மாற்றவேண்டும்.

இந்தச் சோலைகளின் மத்தியில் உள்ள பள்ளியில் அறிவொளி தேடும் கண்களுடன் இளம் வயது சிறுசுகள் பூத்துக்குலுங்கட்டும்.

புலம் பெயர்ந்த ஒவ்வொரு தமிழரும் மீண்டும் தாயகம் செல்லும் போது குறைந்தபட்சம் 5 மரங்களையாவது நடுவோம். நடுவது மட்டுமல்லாமல் இந்த மரங்களை பாதுகாப்பாக வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொள்வோம். மரம் நடுதல் என்பது ஓர் இயக்கமாக மாறட்டும். ஊரில் எங்கு எதாவது காணிகள் இருப்பின், மதில்களுக்குப் பதிலாக பச்சை வேலிகளை உருவாக்குவோம். இதனைத் தவிர, நாம் கூட்டாக பல வேலைகளை மேற்கொள்ளலாம். வெளிநாடுகளில் இருக்கும் ஊர்ச்சங்கங்கள் தாயகத்திலுள்ள தமது ஊர்க்குளங்கள், கால்வாய்கள், கிணறுகள் போன்றவற்றை புனரமைப்பது, ஆழமாக்குவது போன்ற வேலைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும். இப்படியான வேலைகளை இலங்கையில் உள்ள நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் முன்னெடுக்கலாம். தமிழகத்தில் பல வறண்ட பகுதிகளில் காய்ந்திருந்த ஆற்றுப்படுகைகளை புனரமைத்து, இவற்றில் இடையிடையே கிணறுகள் போல குழிகள் அமைத்திருக்கின்றனர். இங்கு மழைக்காலத்தில் வரும் நீர் சேமிக்கப்பட்டு, இவ்வறண்ட பகுதிகளில் கோடைக் காலத்திலும் தண்ணீர் பஞ்சம் இல்லாமல் மக்கள் வாழ்வதற்கு உதவுகின்றது. வேலூரில் ஒரு கிராமத்தில் வாழும் பெண்கள், காய்ந்து போயிருந்த ஆற்றை இப்படிப் புனரமைத்திருந்தார்கள். இது தொடர்பாக பிபிசி தமிழ்ச் சேவையில் கூட செய்தி வெளியிட்டிருந்தார்கள். தமிழகத்தில் மரம் வளர்ப்பு, ஆறுகள் குளங்களை மீட்டெடுத்தல், காடுகள் மலைகளை பாதுகாத்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக மிகுந்த விழிப்புணர்வு அண்மைக்காலங்களில் ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இதனை முன்னெடுப்பவர்கள் நம்மாழ்வாரின் சீடர்களும் சூழல் மீது தீவிர காதல் கொண்ட இளைஞர்களும் தான். நாமும் இவர்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சுற்றுப்புறச் சூழலில் அதிகரித்த மாசுகளின் காரணமாக காலநிலை மோசமாக மாறிவிட்டது. ஒன்றில் குறுகிய நேரத்தில் அளவுக்கு அதிகமாக மழை கொட்டித் தீர்க்கிறது, அல்லது வெப்பம் வாட்டியெடுக்கிறது, அல்லாவிடின் கூடிய வரட்சி ஏற்படுகிறது. இது எமது மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகம் பூராகவும் இருக்கின்ற அனைத்து நகரங்களுக்கும் ஒரு சவாலாக இருக்கின்றது. சென்னையில், கேரளத்தில், தென்னமெரிக்காவில் உள்ள பல நாடுகளில் எல்லாம் வெள்ளப்பெருக்கு நிகழும் செய்திகள் நாளுக்கு நாள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன.

மழை நீரைச் சேமிப்பது மிக முக்கியம். சராசரியாக விழும் மழை வீழ்ச்சியினை அளவிட்டு, ஊரில் இருக்கும் குளங்களும் கால்வாய்களும் தாழ்ந்த நிலங்களும் எவ்வளவு நீரைச் சேமிக்கின்றன என்பதனை கணக்கிடுதல் அவசியம். அதிகமான மழை நீர் விரயமாகுமிடத்தில் குளங்களையும் கால்வாய்களையும் சூழலைப் பாதிக்காதவாறு பெருப்பித்தல் அவசியம். இதற்கு மிகுந்த திட்டமிடலும் ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடும் அவசியம்.

உலகத்திலுள்ள பல நகரங்கள் வெள்ளப் பெருக்கினைத் தடுப்பதற்காக மிகுந்த செலவில் பல பொறிமுறைகளை உருவாக்கி இருக்கின்றன. டோக்கியோ நகரில் நிலத்திற்கடியில் பாரிய கிடங்குகள் அமைத்து மழை காலத்தில் தண்ணீரைச் சேகரித்து வெள்ளப் பெருக்கினைத் தவிர்க்கின்றனர். இதேபோல சிக்காகோ நகரிலும் புதிய சுரங்கப்பாதையினை நீர் சேகரிப்புக்காக உருவாக்குகின்றனர். கொங்கிநீட் காடுகளாக இருக்கும் இந்த நகரங்களுக்கு இவ்வாறான பொறிமுறைகளை உருவாக்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆனால், எங்கள் ஊர்களில் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் குளங்களையும் ஆறுகளையும் கிணறுகளையும் நன்கு பராமரித்தாலே வெள்ளப் பெருக்கிலிருந்து விடுபடுவது மட்டுமல்ல, கோடையில் ஏற்படும் கடும் வறட்சியையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். இதனை உள்ளூர் அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து வெளிநாடுகளில் இருக்கும் நலன் விரும்பிகளும் ஊர்ச்சங்கங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

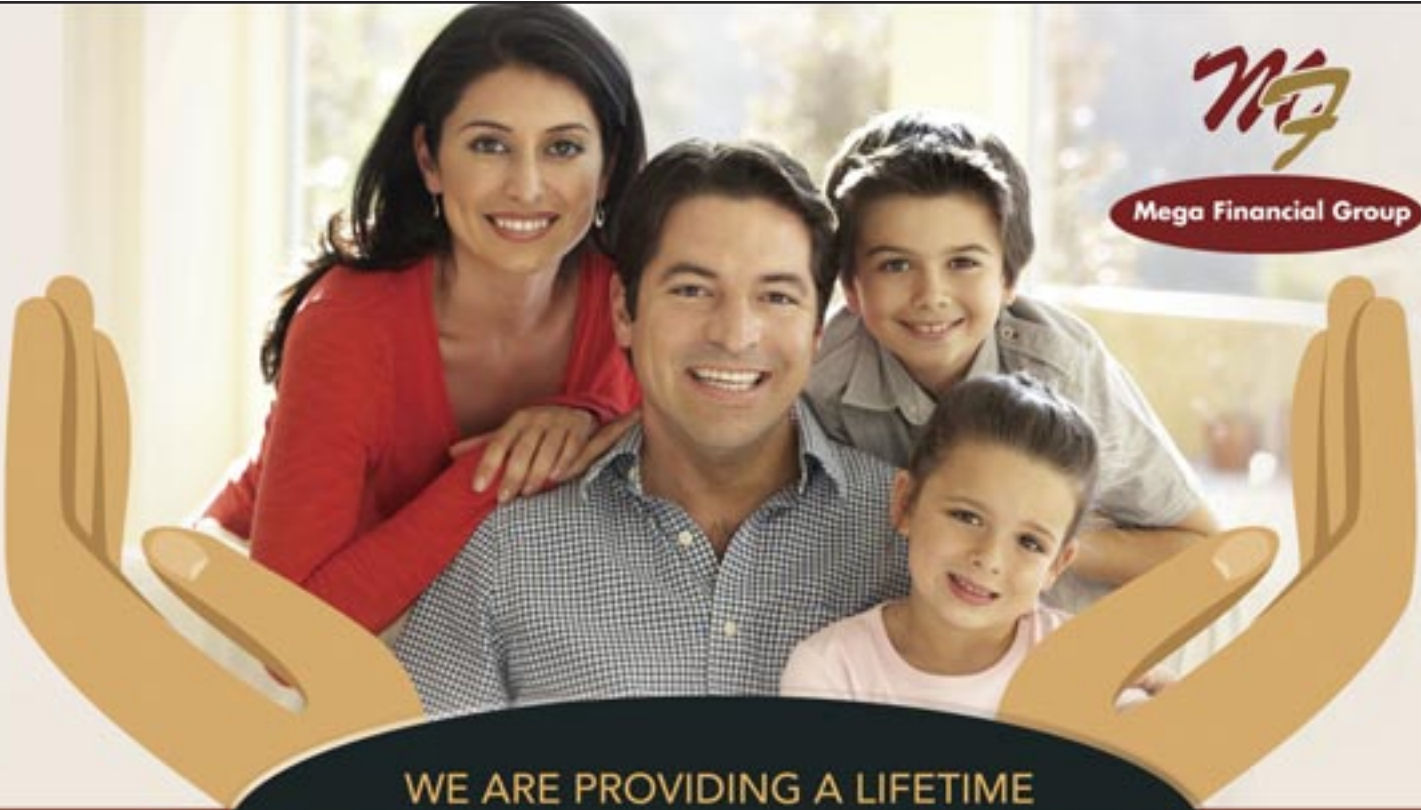
வெள்ளப்பெருக்கும் கோடைக்காலத்தில் ஏற்படும் நீர்ப்பற்றாக்குறையும் இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய சவால்களுள் சிலவாகும். கடந்தகாலங்களில் சவால்களைச் சந்தித்தபோது நாம் ஒன்றுபட்டு சமூகமாகச் செயற்பட்டோம். போரினால் பாடசாலைக் கட்டடங்கள் குண்டு வீசித் தகர்க்கப்பட்ட போது வெளிநாடுகளில் இருந்த பழைய மாணவர்களின் அமைப்புக்கள் ஒன்றுதிரண்டு இடிந்துபோன பாடசாலைகளை கட்டியெழுப்பினார்கள். அது போல இன்று நாமெல்லோரும் சேர்ந்து வெள்ளப் பெருக்குக்கும் நன்ளிர்ப் பற்றாக்குறைக்கும் தீர்வுகாணவேண்டும்.

சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம். குடிப்பதற்கு நன்னீரும் சுவாசிப்பதற்கு இதமான காற்றும் மாசற்ற சூழலும் இல்லாத எந்த மண்ணும் உயிரினங்களின் அழகிய வாழ்வியலை இழந்துவிடும்.

kugan@thaiveedu.com

Mega Financial Group

WE ARE PROVIDING A LIFETIME
FAMILY PROTECTION

SAVE BIG

ON COVERAGE FOR YOUR MOST PRECIOUS ASSET

OUR PRODUCTS AND SERVICES

- ▶ Life Insurance products
- ▶ Critical Illness Insurance
- ▶ Disability Insurance
- ▶ Dental & Drug Insurance
- ▶ Travel Insurance
- ▶ Non-Medical Insurance
- ▶ Mortgage Insurance
- ▶ RRSP's Investments
- ▶ RESP-Education Saving Plan
- ▶ Final Expense Products
(Through Funeral Homes)

RAJ NADARAJAH

President & CEO

Dir: 416-666-1120

raj@megafinancial.ca

Office: 416-293 5559 • Fax: 416-293 9409

PH28 -4168 Finch Ave. E., Scarborough, ON., M1S 5H6

www.megafinancial.ca

ரஷ்யாவிடம் இருந்து அலாஸ்காவை

வாங்கிய அமெரிக்கா

- குரு அரவிந்தன்

அமெரிக்காவின் வடபகுதியில் உள்ள அலாஸ்கா மாகாணம் ஆச்சரியம் தரும் ஓர் இடமாக இருந்தது. அது என்னவென்றால் இப்போது ஓர் ஆடம்பரமான வீட்டை வாங்கக்கூடியளவு பணத்தைவிடக் குறைவான விலையில் தான் அந்தப்பெரிய நிலப்பரப்பை 7.2 மில்லியன் டொலர்கள் மட்டுமே கொடுத்து ரஷ்யாவிடம் இருந்து அமெரிக்கா அன்று வாங்கியிருந்தது. அலாஸ்கா 663,000 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. அமெரிக்க மாகாணங்களில் மிகப் பெரியதான அலாஸ்கா அமெரிக்காவின் வடதுருவப் பாதுகாப்பிற்கு முக்கிய தளமாக இன்று இருக்கின்றது. பனிப்புலமாக இருந்தாலும், 776,000 மக்கள் இங்கே வசிக்கின்றார்கள். பழங்குடி மக்களின் சுமார் 22 மொழிகள் இங்கே பாவனையில் இருக்கின்றன. வட அமெரிக்காவின் முதற்குடி மக்களும் இவர்கள்தான். 86 வீதமான மக்கள் ஆங்கில மொழி பேசுகின்றார்கள். 1980களில் ஆண்களே மிக அதிகமாக இருந்ததால், பாலியல் குற்றங்கள் அதிகமாக இடம் பெற்றதாக ஒரு பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதைச் சரி செய்வதற்குத் தற்போது சராசரி 107 ஆண்கள் தொகைக்கு 100 பெண்கள் என்ற தொகைப்படி சமன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். பழங்குடி மக்களில் அதிகமானவர்கள், குளிர்ந்த பிரதேசம் என்பதால் குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி இருக்கிறார்கள்.

பனிப்பாறைகள் சூழ்ந்த வடதுருவம், நடுநிசியில் தெரியும் சூரியன், பல வர்ணங்கள் கொண்ட நொதேன்லைட், உலகிலே உயிர் வாழும் மிகப் பெரிய உயிரினமான திமிங்கிலங்கள், பனிக்காலத்தில் உறங்குநிலைக்குப் போகும் கரடிகள், வடதுருவ பனிக்கரடிகள், பனிக்கட்டி வீட்டில் வாழும் எஸ்கிமோக்கள் என்று மாணவப் பருவத்தில் படித்ததால், அந்த ஆசைகளை நிறைவேற்ற அலாஸ்கா செல்வது என்று முடிவெடுத்திருந்தேன். இதைவிட முக்கியமான ஒரு காரணமும் இருந்தது, அது என்னவென்றால் 'என்ன சொல்லப் போகிறாய்?' என்ற, எனது நாவலின் தளமாகவும் பனி சூழ்ந்த அலாஸ்காதான் இருந்தது.

வடதுருவ ஐஸ்லாந்திற்குச் சென்ற போதும் இது போன்ற சூழ்நிலையை அனுபவித்தேன். ஆனால் இம்முறை கோவிட் பேரிடர் காலம் என்பதால் கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாக இருந்தன. இரண்டு தடுப்பூசிகள் போட்டிருக்க வேண்டும், முகக்கவசம் அணிந்திருக்க வேண்டும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன் கோவிட் பரிசோதனை செய்திருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்கள். ஏற்கனவே இதை எல்லாம் செய்திருந்ததால், எனது பயணத்திற்கு எல்லாமே சாதகமாக இருந்தன. நேரடி விமானப்பயணம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்ததால், ரொறன்ரோவில் இருந்து சிக்காக்கோ சென்று அங்கிருந்து அலாஸ்கா செல்லவேண்டி இருந்தது.

'இன்னும் சில நிமிடங்களில் அங்கேயே விமான நிலையத்தில் தரையிறங்கப் போகிறோம்' என்ற அலாஸ்கா விமானியின் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து அங்கேயே ரெட் ஸ்ரீவன்ஸ் விமான நிலை

யத்தில் காலடி பதித்தோம். அலாஸ்காவில் அதிக மக்கள் வாழும் இடமும் அங்கேயேய்தான்.

கோவிட் இடர் காலத்தில் ஹேட்டல்களில் தங்குவது பாதுகாப்பில்லை என்பதால் ஒரு கரவன் வண்டியை அதாவது இங்கே ஆர்.வி. என்று சொல்லப்படுகின்ற வண்டியை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டோம். முற்கூட்டியே பதிவு செய்திருந்தபடியால் இலகுவாகக் கிடைத்தது. அவர்களிடம் இருந்த 1400 ஆர்.வி. வண்டிகளும் ஏற்கனவே வாடகைக்கு விடப்பட்டிருந்தன. இரண்டு படுக்கையறை, நான்கு அடுப்புடன் கூடிய சமையலறை, ஓய்வெடுக்கும் அறை, குளியலறை, குளிர்சாதனப்பெட்டி, மைக்ரோவேவ், தொலைக்காட்சி, வானொலி என்று எல்லா வசதிகளும் அதில் இருந்தன. ஆமை போகுமிடமெல்லாம் வீட்டையும் கொண்டு செல்வது போல, நாங்களும் வீட்டுடன் கூடிய வண்டியில்தான் பயணித்தோம். இதற்கான இரவு தரிப்பிடங்களில் மின்சார, தண்ணீர் வசதிகள் இருந்தன. தேவையான உணவு, தண்ணீர் போத்தல்கள், பழங்கள், நொறுக்குத்தீனி போன்றவற்றை பேரங்காடியான வோல் மாட்டில் வாங்கி வைத்திருந்தோம்.

முதலில் வடக்கே 237 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள தெனாலி என்ற இடத்தில் மலைப்பகுதியில் உள்ள அலாஸ்கா தேசிய பூங்காவிருச் சென்றோம். அங்கு அவர்களின் பேருந்து வண்டியில் தான் உள்ளே செல்ல முடியும் என்பதால், எங்களை அழைத்துச் சென்று இடங்களையும் அவர்களே காட்டினார்கள். எட்டு மணித்தியாலச் சுற்றுலாப்பயணம். நெடுஞ்சாலை ஓரங்களில் 'பயர்வீட்' என்ற பிங் நிறப்பூக்களைக் கொண்ட அழகான செடிகள் எல்லா இடமும் காணப்பட்டன. இதன் பூக்கள் நச்சுத் தன்மை கொண்டன. குருத்து இலைகளில் இருந்து பாரம்பரிய தேனீர் தயாரிக்கிறார்கள். வடஅமெரிக்காவில் மிக உயரமான, 20,310 அடி மலைச்சிகரம் Mount McKinley இங்கேதான் இருக்கின்றது. நாய்கள் இழுத்துச் செல்லும் வண்டிகளில் பயணிப்பது, பனியில் சறுக்கி விளையாடுவது, கூடாரம் அடித்து தங்கி காம்பயர் செய்வது, மலை ஏறுவது, வேட்டையாடுவது, மீன் பிடிப்பது போன்ற பொழுது போக்குகள் இங்கே உண்டு. கருங்கரடிகள், கரிபோ மான்கள், மலை ஆடுகள் போன்றவற்றை அருகே சென்று பார்க்கவும், புகைப்படங்கள் எடுக்கவும் முடிந்தது. கழுமுகள், மலை எலிகள், நரிகள், மலை அணில்கள் போன்றவற்றையும் அங்கே காணமுடிந்தது. எஸ்கிமோக்கள் என்று நாங்கள் சிறுவயதில் படித்த, பனிக்கட்டிகளால் உருவான வீடுகளில் வாழ்ந்த முதற்குடி மக்களின் பரம்பரையினரை அங்கு சந்தித்து உரையாட முடிந்தது.

மூன்று ஆறுகள் சந்திக்கும் இடமான டாக்கிட்னா என்ற கிராமத்திற்குச் சென்று பார்த்தோம். 43 சதுரமைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. 1916ம் ஆண்டு அலாஸ்கா தொடர்வண்டிப் பாதையின் மாவட்ட தலைமையகம் இங்கே இயங்கத் தொடங்கியதால், தபாலகம் மற்றும் மரம் அரியும் ஆலை போன்றவை இயங்கத் தொடங்கின. இதனால் 1920 ஆண்டு 70 ஆக இருந்த சனத்

தொகை, 2018ம் ஆண்டு 965 ஆக மாறியிருக்கின்றது. தெனாலி மலையேறுபவர்கள் இங்குதான் முகாமிட்டு மலை ஏறுவார்கள். தற்போது ஹெலிகொப்டர் வசதிகள் இருப்பதால், இங்கிருந்து சுற்றுலாப்பயணிகள் ஹெலிகொப்டரில் சென்று மலைப்பகுதிகளைப் பார்க்கிறார்கள். அருங்காட்சியகம் ஒன்று இங்கே இருக்கின்றது. இரவிலும் சூரியன் தெரிவதால், பகல் 11 மணியளவில்தான் கடைகளைத் திறக்கிறார்கள்.

முன்று நாட்களாக வடக்கே உள்ள இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு, அங்கரேய்ச்சுக்குத் தெற்கே 127 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள சீவாட் என்ற இடத்திற்கு மறுநாள் பயணமானோம். அங்கே சுமார் 3000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கரேய்ச்சில் இருந்து தொடர்வண்டியில் 4 மணி நேரத்தில் செல்ல முடியும். கடைசித் தொடர்வண்டி நிலையமும் இதுதான். கடற்கரை ஓரமாகச் செல்வதால் அழகான காட்சிகளைக் கண்டு ரசிக்க முடியும். நாங்கள் சென்ற போது, சுமார் 300க்கு மேற்பட்ட ஆர்.வி.கள் ஏரிக்கரையில் உள்ள தரிப்பிடத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. முற் கூட்டியே பதிவு செய்திருந்ததால், எங்களுக்கான இடத்தில் வண்டியை நிறுத்துவதற்கு வசதியாக இருந்தது. சீவாட் துறைமுகத்தில் பனி அதிகமாக உறைவது இல்லை என்பதாலும், தொடர்வண்டிப் பாதைத் தொடர்பு இருப்பதாலும் 'குறுஸ்' கப்பல்கள் மூலமும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இங்கு வருகிறார்கள். முதலில் டவுன்ரவுணைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். அங்கு உள்ள அலாஸ்கா சீலைவ் சென்ரரில் பல விதமான கடல் உயிரினங்களைக் காணமுடிந்தது. பெங்குவின் தொடக்கம் ஓக்ரப்பஸ் வரை காட்சிக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தொட்டுப் பார்க்கவும் அனுமதிக்கிறார்கள்.

கினாய் பியோட்ஸ் நேசனல் பார்க் என்ற இடத்திற்குப் படகில் சென்றோம். இது றிசுரக்ஷன் குடாவின் கரையோரத்தில் இருக்கின்றது. ஆறுமணி நேரப் படகுச் சவாரி. சுமார் 22 வயதுடைய பெண் மணிதான் படகோட்டி வந்தார். ஆறுபேர் உட்கார்ந்து செல்லக் கூடிய வசதி படைத்தது. எங்களுடன் இன்னுமொரு குடும்பத்தினரும் வந்திருந்தனர். இரண்டு இடங்களில் கறுப்பு வெள்ளை நிறமான 'கில்லவேல்' என்ற திமிங்கிலங்களைக் காணமுடிந்தது. அதன் பின் மவுண்டன் கோட் என்று சொல்லப்படுகின்ற வெள்ளை நிற ஆடுகளையும், கோல்டன் ஈகிள் என்று சொல்லப்படுகின்ற கழுகுகளையும் மலைச்சரிவில் பார்த்தோம். மலை அடிவாரத்தில் உள்ள பாறைகளில் ஓய்வெடுக்கும் பழுப்பு நிறமான சீல்களைப் படகில் இருந்தபடியே அருகே சென்று பார்த்தோம். தண்ணீரில் கூட்டமாக மிதக்கும் கறுப்பு நிற அலாஸ்கா ஓட்டர்கள், சீஹள் பறவைகள், அழகான பபின், கறுப்பு நிற நீர்க்காகங்கள், தண்ணீரில் அவ்வப்போது துள்ளிப் பாயும் சில்வர் சமன், பிங்சமன் போன்ற கடல்வாழ் உயிரினங்களையும் பார்த்தோம். பெங்குவின் போன்ற உருவ அமைப்புக் கொண்ட ஓக் (Auk) என்ற பறவையினம் சமீபகாலத்தில் அழிந்து விட்டதாகப் படகோட்டி குறிப்பிட்டார். ரெயில் பயணம்போல, சுமார் ஆறு மணி நேரம் எங்கள் படகுச் சவாரி நடந்தது.

எக்ஸிற் கிளேஸர் என்ற பனிமலை இப்பகுதியில் பிரபலமானது.

பனிக்காலத்தில் இருந்து இந்தப் பனிக்குவியல் அங்கு இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்தில் பனி உருகுவதைவிட கொட்டுவது அதிகமாக இருந்தால் இப்படியான கிளேஸர் காலப் போக்கில் உருவாகுமாம். 14 சதுரமைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. 1815ம் ஆண்டில் இருந்து வருடத்திற்குச் சராசரி 3 அடிவரை பனி உருகுவதாகக் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்பின் அருகே உள்ள 'பியர் கிளேஸர்' என்ற பனிக்கட்டி சூழ்ந்த மலையைப் பார்க்கச் சென்றோம். பல வருடங்களாக உருகாமல் அப்படியே இருக்கின்றது. ஆனால் இப்போது சிறு துண்டுகள் உடைந்து தண்ணீரில் மிதப்பது தெரிந்தது. படகோட்டி படகின் பின் பகுதியில் இருந்த ரெலஸ்கோப்பி ஸ்பூன் மீன்பிடி வலையால் ஒரு பனிக்கட்டியை எடுத்துக் கையிலே தந்தாள்.

திரும்பி வரும் வழியில் கோப் (Hope) என்ற மிகப் பழமையான ஒரு கிராமத்துக்குச் சென்றோம். இங்கு 1898ம் ஆண்டு தங்கச் சுரங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், சியாட்டோவில் இருந்து மக்கள் வந்து குடியேறினார்கள். அங்கே உள்ள அருங்காட்சியகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் முதியவரான பெண்மணி, தான் அங்கே பிறந்து வளர்ந்ததாகவும், தனது தாத்தா, பாட்டி காலத்தில் அவர்கள் தங்கச் சுரங்கத் தொழில் நிமிர்த்தம் இங்கு வந்து குடியேறியதாகவும் குறிப்பிட்டார். ரொறன்ரோவில் இருந்து வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தேனீர் தந்து உபசரித்தார். எங்களுடன் நின்று படமும் எடுத்துக் கொண்டார். தங்கச் சுரங்கத்தில் பாவித்த மிகப்பழைய பொருட்களைக் காட்சிப்படுத்தி இருந்தார்கள். எப்படித் தங்கத்தை பிரித்து எடுப்பது என்றும் அதற்கான தொட்டியில் செய்து காட்டினார். 1951ம் ஆண்டு சீவாட் நெடுஞ்சாலை போடப்பட்ட பின் அதிக சுற்றுலாப் பயணிகள் வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

திரும்பி அங்கரேய்ச்சுக்குப் போகும் போது வழியிலே ஆதரவற்ற மிருகங்கள் பறவைகளின் காப்பகமான 'அலாஸ்கா வைல்ட் லைவ் சென்ரர்' என்ற இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தோம். பைசன், மான், எல்க், ரெயின்டியர், கரிபோ, மூஸ், நரி, ஓநாய், கரடி, முள் எம்பன்றி, கழுகு, ஆந்தை போன்றவற்றை அங்கே பார்க்க முடிந்தது. சமன் மீன்களை வளர்க்கும் 'ரெயில் லேக் ஹாச்சரி' பண்ணைக்கும் சென்று, பண்ணையில் மீன்களை எப்படி வளர்க்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க முடிந்தது. வருடந்தோறும் சுமார் 12.5 மில்லியன் சலமன் மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்பட்டு ஏரிகளில் விடப்படுகின்றன. உடனடியாக கிடைக்கும் கடல் உணவு வகைகளுக்கு அங்கரேய்ச்ச் உணவகங்கள் மிகவும் பிரபலமானவை. அங்கரேய்ச்ச் அருங்காட்சியகத்திலும் அலாஸ்காவின் மிகவரிய பொருட்களைக் காட்சிப்படுத்தி இருப்பதைக் காணமுடிந்தது. சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குப் பிடித்த இடமாக அலாஸ்கா இருக்கின்றது.

kuruaravindan@thaiveedu.com

வணக்கம்

தலைமுறை
தொண்டிய
பயணம்

11

தமிழ்மணி

அகலங்கலின்

முற்றத்துக்கரடி

சிறுகதைத் தொகுதி

இலக்கியப் பயணமும் வாசிப்பு அனுபவமும்

வன்னி மண்ணின்

வாசம் தரும் அனுபவம்

இலக்கியப்
பயணங்கள்

கலாநிதி

கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன்
முதுநிலை விரிவுரைப்பாளர்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

சிறப்புரை

கலாநிதி

த மங்களேஸ்வரன்

துணைவேந்தர்

வவுனியாப்

பல்கலைக்கழகம்

வாழ்வியல் படிமங்கள்

தாமரைச்செல்வி

எழுத்தாளர்
பிரிண்டேர்ன்
அஷஸ்திரேலியா

பாத்திரப் படைப்புகள்

கலாநிதி

கதிர் சுவர்ணராஜா

ஒய்நிலைப் பி.டா.தி.பதி
தேசிய கல்விப்பிழற்
கல்ஓரி - வவுனியா
இலங்கை

www.vanakkamlondon.com

Zoom

12/12/2021 SUNDAY

ID: 848 8885 9828

1pm UK | 6.30pm SL

8am CA | 2pm EU | 12night SYD

LIVE

facebook.com/

vanakkam.

f

london/live

வழிப்படுத்தல்

சேகர் சும்பிராஜா
கனடா

சுப்ரம் சரேஷ்
வணக்கம் இலண்டன்
பிரித்தானியா

சதி கணேசலிங்கம்
வணக்கம் இலண்டன்
கனடா

மாறுபட்ட

மரணச்

சடங்கு

- குமார் புனிதவேல்

ஒரு மனிதரின் வாழ்க்கையில் மிகவும் வேதனையான வேளை அவருக்கு நெருக்கமான ஒருவரின் மரணம் என்றால் அது தவறாகாது. தன்னிடம் அன்பும் ஆதரவும் காட்டி அவரைணைத்த ஒருவர், நினைவு ஒன்றுமில்லாது நீட்டிப்படுத்திக்கும் காட்சி மிகக் கொடுமையானது. இப்பிறவியில் அவரை மீண்டும் பார்க்க மாட்டோம், பேச மாட்டோம் என எண்ணும் வேளையில் இறந்தவர் உடலை என்ன செய்வது என்று மலைத்திருக்காது இருப்பதற்கே மரணச்சடங்குகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஒளவைப்பாட்டி யதார்த்தமாக கூறியது போல் ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டவர் மீண்டும் திரும்பி வரமாட்டார். எனினும், அதற்காக நாம் அழாது இருக்க முடியாது அல்லவா? இந்த வேதனையான வேளையில் மனதைத் திசை திருப்புவதற்கு நம்முன்னையோர் சடங்குகளையும் ஆசாரங்களையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

ஒருவேளை ஆரம்பகாலத்தில் இறந்தவர் உடலை நரமாமிசம் என்று கூறுபோட்டு உண்டிருக்கலாம். இதையிட்டு அதிசயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில், சில வருடங்களுக்கு முன்கூட நரமாமிசம் உண்பவர்கள் காணப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் கலாச்சாரப்படி நெருங்கிய உறவினருக்கு சுவையான பகுதி வழங்கப்படும் என்று இருந்தாலும் அதிசயப்படுவதற்கில்லை.

பொதுவாக உலகெங்கிலும் இறந்தவர் உடலை சடங்குகளால் முடிவுக்கு கொண்டுவர இரண்டு முறைகளே பயன்பட்டுள்ளன. ஒன்று புதைப்பது, மற்றது எரிப்பது. மதங்களின் ஆளுமையின் விளைவாக சடங்குகளில் வேறுபாடு உண்டு. எனினும் இச்சடங்குகள் இழப்பின் வேதனையை திசை திருப்பும் பெரும் பணியாற்றி வருவது யாவரும் அறிந்ததே.

இழப்பால் வேதனையுற்ற மனதுக்கு, இறப்பின்பின் வாழ்வு உண்டு என்ற நம்பிக்கையை முக்கிய காரணமாகக் கொள்வது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும். இச்சிந்தனை தமது பிரியமான இறந்தவரை தாம் வதியும் இடத்திற்கு அருகில் வைத்திருக்கத் தூண்டியது. மேலும் இறந்தவருக்கு உணவு உடுப்பு வழங்கும் சம்பிரதாய சடங்குகளைத் தோற்றுவித்தன. சிதையை எரித்த பின்பு கூட இறந்தவருக்கு உணவு உடுப்பு போன்றவற்றை வழங்கும் மதச்சடங்குகள் இருக்கவே செய்தன.

அக்காலத்தில் பூமி உருண்டை என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. பாதாளலோகம் பூமிக்கு அடியிலும் தேவலோகம் வானத்திலும் என மனிதர் நம்பினார்கள். இறந்த உடல்களைப் புதைப்பதன் நோக்கம், இறந்தவர் பாதாளலோகம் செல்வார்கள் எனும் நம்பிக்கையே. ஒருவர் இறந்த பின், இறந்தவரின் பாவனைக்காக அவரின் உடலுடன் சேர்த்து பெரும் செல்வத்தையும் அடக்கம் செய்

தார்கள். சில பிரதேசங்களில் உடலைப் பதனிட்டு பிரமிட்டுகளில் அடக்கம் செய்தார்கள். உயிர் பெற்று வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை.

உடலை எரிப்பதுவும் பன்னெடுங்காலமாக உலகின் பல பாகங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தற்காலத்தில் புதை நிலங்களின் விலை கூடக்கூட பலரும் உடலை எரிப்பதற்கு முன் வருகிறார்கள். இதிலும் மதங்களும் மதச்சடங்குகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இப்படியான சடங்குகளால் இறுதிப்பயணம் தங்குதடையின்றி நடக்கும் என நம்புகிறார்கள்.

இவ்விரு முறைகளையும்விட இன்னுமொரு விதத்திலும் இறந்தவர் உடல் கையாளப்பட்டுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அதாவது இறந்தவர் உடலை மிருகங்கள், பறவைகளுக்கு உணவாக கொடுப்பது. இம்முறை, மலை உச்சியில் அல்லது உயர்ந்த தூண் உச்சியில் உடலைக் கிடத்திவிடுவர். அது காலப்போக்கில் பறவைகளுக்கு உணவாக்கப்படும். மண்ணுக்கடியில் கிருமிகளும் புழுக்களும் உடலை உண்பதிலும் பறவைகள் உண்பது நலம் தானே?

புதைப்பது பயனுள்ள பூமியை பயனற்றதாக்குவதாகும். மேலும் காலப்போக்கில் தரைக்கு தட்டுப்பாடு வரலாம். எரிப்பதற்கு பெரும் தொகையான மரம் அழிக்கப்படலாம். மேலும் பெருநகரங்களில் எரிவாயு, எண்ணை போன்ற எரிபொருட்கள் பெருமளவு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விருமுறைகளும் சுற்றுச்சூழலுக்கு பாங்கம் விளைவிப்பதாய் உள்ளதையும் கவனித்திரும்பீர்கள்.

எரி-உடையில் வைத்து எரிக்கப்படும் வேளைகளில் அங்கு 900 டிகிரிக்கு வெப்பம் உயர்த்தப்படுகிறது என்பதை மறக்கலாகாது. அதுவும் ஒரு சிதை எரிந்து சாம்பலாவதற்கு ஒரு மணித்தியாலம் தேவைப்படும். சராசரியாக 68 கிலோகிராம் எடை உள்ள ஒருவரின் 65% நீரால் அமைந்த உடல் எரிந்து சாம்பலாவதற்கு 100 மெகாயூல் வெப்பச் சக்தி வேண்டி இருக்கும். இதைப் பெறுவதற்கு 3 கியூபிக் மீட்டர் எரிவாயு அல்லது மூன்று லீட்டர் எரி எண்ணை வேண்டி இருக்கும். மேலும் தீமை தராத நீராவியைத் தோற்றுவிப்பதுடன் காபனீரொட்சைட்டு, காபன் மொனொக்சைட், நைட்ரஜன் ஒக்சைட்டு, சல்பர்டைஒக்சைட்டு, ஹைதரஜன் குளோரைட்டு, ஹைதரஜன் புளோரைட்டு போன்ற பல நச்சு வாயுக்களும் வளிமண்டலத்தில் கக்கும்.

புதைப்பது எரிப்பது சுற்றாடலுக்கு பாதகமானது என்ற நிலையில்தான், ஒரு மாற்றுச்சடங்கு தோன்றியுள்ளது. இப்புதிய சடங்கு முறையில் மனித உடல் பயனுள்ள மண்ணாகும் துரிதமுறை கையாளப்படுகிறது. 2020ம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 16ம் திகதி

வெளிவந்த Science News என்ற சஞ்சிகையில் ஒரு சுவையான தகவலை Laura Sanders எழுதியுள்ளார். ஆறு இறந்த உடலங்களை மண்ணாக மாற்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மரத்துண்டுகளும் கரிமப் பொருள்களும் (organic material) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இறந்த உயிரினங்களை பசளையாக்குவது புதியதல்ல, ஆனால் மனித உடம்பை பசளையாக்குவது இதுவே முதன் முறையாகும். அந்த மாற்றத்திற்கு மரத்துகள் சேர்ப்பது கரியம் (carbon) சேர்வதற்காக. மேலும் ஓரளவு நீரும் தேவைப்படும். காரணம் கூடிய வெப்பநிலை காரணமாக நீர் ஆவியாகி தப்பிவிடும். இம்மாற்றத்திற்கு பாவிக்கும் அனைத்துப் பொருட்களும் சுற்றாடலுக்குத் தாக்கம் விளைவிக்காது.

மனித உடலை உரமாக்கும் செய்கையை முதன்முதல் சட்டப்படி செல்லுபடியாக்கிய பெருமை ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வாஷிங்டன் மாநிலத்திற்கே உரியதாகும். அம்மாநிலத்தில் தனியார் வளவுகளில் இறந்தவர்களைப் புதைப்பது சட்டப்படி தடுக்கப்பட்டிருப்பினும், திருத்திய சட்டத்தின்படி, இறந்த உடல் மண்ணாக மாற்றிய பின்பு தனியார் வளவுகளில் வசிப்பவர் அனுமதியுடன் பரவுவதற்கும், குழி அமைத்து அதற்குள் இம்மண்ணைப் பரவி அதில் மரம் நடவும் தடை நீக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய உரமாக மாறும் மாற்றத்தை துரிதப்படுத்துவதற்கு மரத்துகளுடன் alfalfa எனும் குதிரைத்தீன் புல்லையும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அத்துடன் கோதுமை வைக்கோலையும் சேர்ப்பதுண்டு. இறந்த உடலை 55-60 பாகை சென்டிகிரேட் வெப்பநிலையில் ஒரு முடிய உருளையுள் வைத்து முன்பு குறிப்பிட்ட பொருட்களுடன் அதனை உருட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். எலும்புகள் உட்பட முழு உடம்புமே மாற்றமடையும். ஒரு மாதத்தில் நுண்ணிய எலும்புத்துகள் கொண்ட மண்ணாக அந்த உடம்பு மாற்றம் அடையும். 1.5-2.0 கனமீட்டர் உள்ள இந்த மண் அமெரிக்காவின் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு திணைக்களத்தின் சட்ட திட்டத்திட்டங்களுக்கு, உட்பட்டதாய் இருக்கும். தயாரிக்கும் இடத்திலிருந்து உறவினர் எடுத்துச் சென்று தமது தோட்டத்தில் நினைவு மரம் நட உபயோகிக்கலாம். அதுவும் சுற்றாடலுக்கு நன்மையக்கும் செயலாகும்.

மனித உடலை பயனுள்ள மண்ணாக மாற்றுவது சிரமமான விடயமல்ல. மனித உடற் தோலிலும் உடம்பிலும் இயல்பான மாற்றத்திற்கு தேவையான நுண்ணணுக்கள் இருக்கவே செய்யும். அத்துடன் கரியம் (carbon) மிகுந்த தாவரசேர்க்கைகள் மாற்றத்தை துரிதப்படுத்தும். Embalm எனும் வைத்தியச் செயற்பாட்டிற்கு உற்படுத்தப்பட்ட உடல் மாற்றமடையக் கூடியநேரம் எடுக்கும். தொடர்ந்து உருளையைத் திருப்புவதுடன் உரிய உஷ்ண நிலையில் வைத்திருப்பது ஒரு மாதத்தில் மண்ணாகும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடும். இவை அனைத்தையும் செயற்படுத்த வேண்டிய சக்தி மிகவும் செற்பமானதே. அதனையும் சுற்றாடலுக்குப் பங்கம் விளைக்காத சூரியகதிர் சக்தியை கொண்டு செயற்படுத்தலாம்.

இந்த மாற்று மரணச் சடங்கு முறையை மதங்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதுதான் கேள்வி. ஆனால் பழைய கழிதலும் புதியன புத்தலும் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. இந்நிலையில் நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டியது. உலகம் முழுவது புதைகுழியாவதா? அல்லது வறண்ட பாலைவனமாகுவதா? அல்லது நிழல்தரும் நினைவு மரம் நடுவதா?

இந்த மாற்று மரணச் சடங்கு முறையை மதங்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதுதான் கேள்வி. ஆனால் பழைய கழிதலும் புதியன புத்தலும் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. இந்நிலையில் நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டியது. உலகம் முழுவது புதைகுழியாவதா? அல்லது வறண்ட பாலைவனமாகுவதா? அல்லது நிழல்தரும் நினைவு மரம் நடுவதா?

வாழ்க உலகம், வாழ்க மனித இனம்.

kumar.punithavel@thaiiveedu.com

கனடாவில் இப்போது கிடைக்கிறது

வைதேகி (ஓவியர்) / கீதா சகுமாரன் (கவிஞர்) / பா. அகிலன் (கவிஞர்) / வித்யா ஸ்ரீனிவாசன் (மொழிபெயர்ப்பாளர்)

TEA: CONCOCTION OF DISSONANCE
Poetry and Art

தேநீர் :
முரண்களின் கலவை

கவிதையும் ஓவியமும்
Tamil & English / Bilingual

தொடர்பு கொள்க:

'காலம்' செல்வம்
1 416 731 1752

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

Super **Visa** **Today**

 www.supervisa.today #416 321 6000

கடும் அழுத்தங்களின் விளைவு:

பயனர்களே பழுதுபார்க்கக்கூடிய ஐஃபோன்!

- லெட்சுமணன் பரமேஸ்வரி

அதி நவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகளை பயன்படுத்துவதன் ஊடாக எண்ணிலடங்காத நலன்களை பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. அவ்வாறான இலத்திரனியல் கருவிகளில், சில பண்டக்குறிகளைக் கொண்ட கருவிகளுக்கு உலக அளவில் காணப்படும் மவுசு உச்ச அளவில் உள்ளது. அவ்வாறான உலகின் புகழ்பூத்த இலத்திரனியல் கருவிகளின் பண்டக்குறிகளில் ஒன்றாக அப்பள் சந்தையில் கோலோச்சியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்தக் கருவிகளில் ஏதேனும் கோளாறு ஏற்பட்டால் அதனை எவ்வாறு பழுதுபார்த்துக் கொள்வது என்பதில் வாடிக்கையாளர்கள் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில்நுட்ப நிபுணர்களிடம் உரிய உதிரிப் பாகங்களைக் கொள்வனவு செய்து அப்பிள் உற்பத்திகளில் ஏற்படும் கோளாறுகளை பழுதுபார்த்துக் கொள்ளும் நடைமுறையானது இதுவரை சற்றே சிரமம் நிறைந்ததாகவே காணப்பட்டது.

எனினும், அப்பிள் நிறுவனம் தற்பொழுது பயனர்கள் தாங்களாகவே உதிரிப் பாகங்களை இணையத்தில் கொள்வனவு செய்து பழுது பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆலோசனை வழிகாட்டகலை அறிமுகம் செய்யத் தீர்மானித்துள்ளது.

ஐபோன்களை பயன்படுத்தும் பயனர்கள் தங்களது திறன்பேசிகளில் ஏற்படக்கூடிய கோளாறுகளை பழுது பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வசதிகளை அப்பிள் நிறுவனம் அறிமுகம் செய்ய உள்ளது.

திறன்பேசிகளை பழுதுபார்த்துக் கொள்வது தொடர்பில் இதுவரையில் பின்பற்றி வந்த கடுமையான நடைமுறைகளை உற்பத்தி நிறுவனங்கள் தளர்த்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அலைபேசி பயனர்களதும் ஒழுங்குபடுத்தும் தரப்புக்களதும் தொடர் அழுத்தங்களின் காரணமாக இவ்வாறு திறன்பேசிகளை பயனர்களே பழுது பார்க்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளை அறிமுகம் செய்வதாக அப்பிள் நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது.

அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் அப்பிள் ஐபோன்களுக்கான உதிரிப் பாகங்கள் இணையம் வழியாக விற்பனை செய்யப்பட உள்ளது. Self Service Repair என்ற பெயரில் இந்த பழுதுபார்க்கும் புதிய திட்டம் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றது. கோளாறு ஏற்பட்ட சாதனங்களை எவ்வாறு திருத்துவது என்பது பற்றிய சகல வழி

காட்டல்களும் இணையத்தளத்தில் பிரசுரிக்கப்படும் என அந்நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது.

திறன்பேசித் திரைகள், மின்கலங்கள், ஒளிப்படக் கருவிகள் உள்ளிட்ட சில உதிரிப்பாகங்களை பயனர்கள் பதிலீடு செய்து கொள்வதற்கு இலகுவாக அவற்றை உற்பத்தி செய்து சந்தையில் விற்பனை செய்ய அப்பிள் நிறுவனம் தீர்மானித்துள்ளது.

ஆரம்பத்தில் ஏறத்தாழ 200 உதிரிப் பாகங்களும், கருவிகளும் இணைய வழியாக விற்பனை செய்யப்படும் எனவும், அடுத்த ஆண்டு இறுதியில் மேலும் பல உதிரிப் பாகங்களும் கருவிகளும் அறிமுகம் செய்யப்படும் எனவும் அந்நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது.

ஐபோன்களை சுயமாக பழுது பார்த்துக்கொள்ளும் திட்டம் முதலில் iPhone 12, iPhone 13 ஆகியவற்றை பயன்படுத்தும் பயனர்களுக்கு வழங்கப்படவுள்ளது.

பின்னர் ஏனைய அப்பிள் உற்பத்திகளான மக் கணினிகள் உள்ளிட்ட கருவிகளையும் பயனர்களே பழுது பார்ப்பதற்கு தேவையான வசதிகளை செய்து கொடுக்க உள்ளதாக தெரிவித்துள்ளது.

அடுத்த ஆண்டு, தாமே பழுதுபார்க்கும் இத்திட்டம் அறிமுகம் செய்யப்படும் போதே உதிரிப் பாகங்களுக்கான விலைகள் பற்றிய அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் எனவும், சுயாதீனமாக தற்பொழுது பழுதுபார்க்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களிடம் அறவீடு செய்யப்படும் அதே தொகை அறவீடு செய்யப்படும் எனவும் அப்பிள் நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது.

ட்ரக்டர்கள் முதல் வைத்தியசாலை இயந்திரக் கருவிகள் வரை அனைத்து விதமான இலத்திரனியல் சாதனங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் பொதுவாக, பழுது பார்ப்பதற்கான உரிமையை வழங்க வேண்டுமென்ற அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வேறு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் தங்களது உற்பத்திகளை வேறு எவரும் பழுதுபார்த்து விடக் கூடாது என்பதற்கான சில தந்திரோபாயங்களை பயன்படுத்தி வருகின்றன. குறிப்பாக, திறன்பேசியில் நினைவகம், மின்கலம் போன்றவற்றை அகற்ற முடியாத வகையில் உற்பத்தி செய்தல், விசேட பசையின் மூலம் முழுக் கருவியையும் ஒட்டி விடுதல் போன்ற வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

றன.

இந்த நடவடிக்கையானது வாடிக்கையாளர்களுக்கு கூடுதல் செலவினை ஏற்படுத்துவதுடன், சுயாதீனமாக பழுதுபார்க்கும் பணிகளை எளிமையாக மேற்கொள்வோருக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்காத நிலைமையையும் உருவாக்குகின்றது.

கருவிகளை, வாடிக்கையாளர்கள் தாம் விரும்பிய வகையில் பழுது பார்த்துக் கொள்ளும் உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோ பய்டன், நிறைவேற்று அதிகார உத்தரவு ஒன்றை பிறப்பித்துள்ளார்.

கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு அவற்றின் உதிரிப் பாகங்களை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதனை வலியுறுத்தும் வகையில் ஐக்கிய இராச்சியத்திலும் ஐரோப்பாவிலும் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதுடன் சில நாடுகளில் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவும் உள்ளன.

பழுது பார்ப்பதற்கான உரிமை ('right to repair') என்ற அமைப்பு இலத்திரனியல் கருவிகளை தாங்களாகவே பழுது பார்த்துக்கொள்வதனை உறுதி செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த அமைப்பின் உறுப்பினர்களில் ஒருவராக அப்பிள் நிறுவனத்தின் இணை நிறுவுநர் ஸ்டீவ் வொஸ்னியாக்கும் கடமையாற்றி வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாக ஆதரிப்பதாக ஸ்டீவ் தெரிவித்துள்ளார்.

மிகவும் திறந்த தொழில்நுட்ப உலகில் தாங்கள் வளர்ந்ததாகவும், அதுவே அப்பிள் போன்ற உற்பத்திகளை உருவாக்குவதற்கு வழி கோலியது எனவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐபிக்ஸிட் (iFixit) என்னும் பிரபலமான, இலத்திரனியல் கருவிகளை பழுதுபார்க்கும் வியாபார நிறுவனம், அப்பிளினதும் ஏனைய நிறுவனங்களினதும் நடவடிக்கைகள் குறித்து அதிருப்தி வெளியிட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அப்பிள் நிறுவனத்தின் தாமே பழுதுபார்த்துக் கொள்ளும் முறைமை மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டியது என அந்நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது.

கருவிகள் உரிய முறையில் பழுதுபார்க்கப்படுகின்றனவா என்பதனை உறுதி செய்து கொள்வதற்காகவே உதிரிப் பாகங்கள் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யப்படவில்லை என அப்பிள் நிறுவனம் கூறியிருந்தது.

தரமானதும் அசலானதுமான உதிரிப் பாகங்களைக் கொண்டு, பயிற்றப்பட்ட தொழில்நுட்ப நிபுணர்களாலேயே பழுதுபார்க்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக அப்பிள் அறிவித்திருந்தது.

எவ்வாறு பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டுமென வாடிக்கையாளர்களே நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய வகையில் புதிய நடைமுறை அறிமுகம் செய்யப்படுவதாக அப்பிள் நிறுவனத்தின் ஜேப் வில்லியம்சன் குறிப்பிடுகின்றார்.

200 நாடுகளில் சுமார் 2800 சுயாதீன பழுதுபார்க்கும் மையங்களின் ஊடாக உதிரிப்பாகங்களை விற்பனை செய்தலும் பழுது பார்த்தல் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கோளாறு ஏற்பட்ட கருவிகளை வடிக்கையாளர்கள் தாங்களாகவே பழுது பார்த்துக் கொள்ளும் வசதி அமெரிக்காவில் முதல் கட்டமாக அறிமுகம் செய்யப்படுவதுடன், அடுத்த ஆண்டில் கட்டம் கட்டமாக உலகின் ஏனைய நாடுகளிலும் இந்த முறைமை அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ளது.

இந்த புதிய நடைமுறையானது இலத்திரனியல் கருவிகள், மிகப் பெரிய பண்டக்குறிகளைக் கொண்ட நிறுவனங்களின் கருவிகளை பழுது பார்ப்பது தொடர்பிலான ஏகபோக உரிமையை தகர்த்து, பயனர்கள் தாங்கள் விரும்பியவாறு பழுதுபார்த்துக் கொள்வதற்கான உரிமையை உறுதி செய்கின்றது.

parameswary@thaiiveedu.com

**MENAKA
CARD**

திருமணம், பூப்புனிதநீராட்டுவிழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்கள்
அச்சிட தொரன்ரோவில் புதிய காட்சியறையுடன்

மேனகா அழைப்பிதழ்

Invitations for all occasions

80 Nashdene Road, Suite 113, (E Block), Toronto, Ontario, M1V 5E4. Tel : 416.335.1155

விடுமுறைக்கால விளக்குகள் மின்செலவைக் கூட்டுமா?

- வேலா சுப்ரமணியம்

கிறிஸ்மஸ் காலம் அண்மிக்கின்றது. இரவானதும் தெரு வெங்கும் அலங்கார விளக்குகள் கண்களைப் பறிக் கின்றன. கடைகளில் வண்ண மின்சார விளக்குகளை யும் அலங்கார விளக்குகளையும் வாங்குவதில் மக்கள் அதிக கவனம் செலுத்துவதையும் பார்க்க கூடியதாக உள்ளது. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் பல வண்ண நிறங்களில் தமது வெளிப்புற வீட்டை அலங்கார விளக்குகளால் அலங்கரித்து விட்டார்கள். நாமும்

குகள் 95% குறைந்தளவு மின்சாரத்தை நுகரக் கூடியவை மட்டு மன்று, பல மடங்குகாலம் நின்று நீடிக்கக் கூடியவை என்பதையும் மனதிற்கொள்ளவேண்டும். எனவே இவற்றை வாங்குகின்றபோது பெட்டிகளில் LED என்ற அடையாளம் இருக்கின்றதா? என்று பார்த்து கொள்வனவு செய்தல் மிக அவசியமானது. வீட்டில் இருக் கும் பழைய கிறிஸ்மஸ் விளக்குகள், வெளிப்புற விளக்குகள் என்பவற்றை பாவிப்பதை நிறுத்தி புதிய LED விளக்குகள் வாங்

கொஞ்சமாவது செய்யவேண்டுமே என்ற ஆதங்கம் ஒருபுறம், இதற்கான மின்சாரச் செலவு அதிகமாக இருக்கப்போகிறதே என்ற ஏக்கம் மறுபுறம் பலருக்கும். எனவே அது பற்றி சிறிது நோக்கு வது பொருத்தமானது.

தற்போது வீட்டுக்கு உட்புறத்திலும் வெளிப் புறத்திலும் பாவிக்கக் கூடிய LED Lightகள் பல விதமான வடிவங்களில் பாவனைக்கு வந்துள்ளன. அவற்றைக் கொள்வனவு செய்யும்போது விலை சற்று அதிகமாக இருந்தாலும் காலப் போக்கில் அடையப் போகும் பலன் கணிசமான அளவாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. சாதாரண விளக்குகளோடு ஒப்பிடுகையில் LED விளக்

குவதில் கூடதப்பு இல்லை. காலப்போக்கில் அது இலாபகரமா கவே இருக்கும்.

பொதுவாக கிறிஸ்மஸ் புதுவருட காலங்களில் மின்சாரப் பாவனை அதிகமாக இருப்பது பொதுவானது, தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் அவற்றுக்கான செலவைக் கட்டுப்படுத்த மேலும் பல வழிகள் உள்ளன. இவற்றுள் Timers முக்கிய இடத்தை வகிக் கின்றன.

வெளிப்புற விளக்குகளைப் போடுவதும் நிறுத்துவதும் என்பது சில ருக்குப் பலத்த சுமையாக இருக்கின்றது. பலர் இவற்றை நிறுத்த

மறந்து விடுவதால் விடிய விடிய வீட்டைச் சுற்றி வண்ண விளக்குகள் எரிந்து கொண்டே இருக்கும். காலையில் வேலைக்குப் போகும் போதே அவற்றைக் கண்டு நிறுத்துவதும் உண்டு. இந்த இடர்ப்பாடுகளில் இருந்து விடுபட வெளிப்புறத்திற்குரிய Timersஐ பாவிப்பது மிகச் சிறந்த வழி. அவை தானாகவே குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்திற்கு On ஆகிப் பின்னர் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு Off ஆகி விடுவது எமது சுமையை நீக்க உதவுகின்றன அல்லவா? இரவு 6 மணியில் இருந்து அடுத்த நாள் காலை நாம் கண்டு நிறுத்தும் வரை விளக்குகள் எரிவதை விட மாலை 6 மணி தொடக்கம் இரவு 10-11 மணிவரை எரிவது எவ்வளவு இலாபகரமானது என்பதை நான் மேலும் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

வெளிப்புறத்திற்கு மட்டுமன்றி வீட்டின் உட்புறப் பாவனைக்கும் பல வித வடிவங்களில் Timersகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

பொதுவாக Timers 24 மணித்தியாலச் சுழற்சி முறையைக் கொண்டவை தினமும் குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்திற்கு On ஆகி குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்திற்கு Off ஆகும் விதத்தில் இவை தொழிற்படுவதால் வீட்டின் உட்பகுதியில் உள்ள அலங்கார விளக்குகள் மட்டுமன்றி மேசை விளக்குகள், இதர மின்சார உபகரணங்களுக்கும் இவற்றைப் பாவிக்க முடியும்.

மின்குமிழ்கள்:

வீட்டு உரிமையாளர்கள் தமது வீட்டில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் மின்விளக்குகளை சற்று கூர்ந்து கவனித்து எடுக்கும் சில நடவடிக்கைகள் மூலம் அதிகளவு மின்சாரத்தைச் சேமிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு சராசரி வீட்டில் ஏறத்தாழ 40 மின்விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அவற்றுள் பலவற்றை சாதாரண மின் குமிழ்களுக்குப் பதிலாக, LEDக்கு மாற்றுவதன் மூலம் 85% மின்சாரத்தைச் சேமிக்க முடியும். அதாவது 15 watt சக்தியுள்ள LED குமிழ்கள் 100 watts சக்திக்கணியான வெளிச்சத்தைத் தரவல்லன. வீட்டில் அதிகளவு பாவனையிலுள்ள மின் குமிழ்களையாவற்றையும் LED குமிழ்களுக்கு மாற்றுவது மிக இலாபகரமானது. LED குமிழ்கள் பல்வேறு வடிவங்களிலும், பல்வேறு அளவுகளிலும், மலிவான விலையிலும் பாவனைக்கு வந்துள்ளன. சிறிதளவு முதலீடு செய்தாலும் காலப் போக்கில் அதிகளவு பணத்தைச் சேமிக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

சில மாதிரி LED படங்கள் தகவலுக்காக மேலே தரப்படுகின்றன.

பின்வரும் வகையான LED மின்குமிழ்கள் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- Pot lights.
- Three-way lights.
- Ceiling lights and lamps.
- Dimmable lights.
- Outdoor lights and flood lights.

வீட்டு நிறைய Pot Lights களைப் போட்டுவிட்டு அதற்கு LED குமிழ்களை வாங்க முடியவில்லையே என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் புதிய வீட்டு உரிமையாளருக்கும் விமோசனம் வந்து விட்டது. அவற்றுக்குரிய LED குமிழ்களும் விற்பனைக்குப் பல்வேறு தரத்தில் வந்துவிட்டன. விலை சற்று அதிகமானாலும் காலப்போக்கில் இலாபகரமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

குறிப்பு: ஏற்கனவே Dimmer போடப்பட்டிருந்தால் அத்தகைய பொருத்துக்களுக்கு CFL/LED குமிழ்களை மாற்றக்கூடாது. அவ்வாறு மாற்றினாலும் Dimmerன் தொழில் நுட்பத்தைப் பாவிக்காது அவற்றை முழு அளவுக்கும் (Full) விடுதல் வேண்டும். தவறும் பட்சத்தில் அத்தகைய Dimmer Switchகள் அல்லது CFL/LED குமிழ்கள் அல்லது பொருத்துக்கள் எரிந்துவிடும் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

velasubramaniam@thaiivedu.com

DEBT FREE CREDIT SOLUTION

Seeking freedom from **DEBT?**

We offer Total Debt **FREE SOLUTIONS**

Elankeeran .T
Certified Insolvency Counsellor
By Canadian Association of Insolvency and Restructuring Professionals (CAIRP)

- கடன் தொகையினை 80% வரை குறைத்து அதனை வட்டியின்றி ஒரு மாதத் தவணையில் கட்ட ஏற்பாடு செய்தல்.
We provide expert advice on how to consolidate and reduce debt payments safely without borrowing money.
- பாதுகாப்பான முறையில் கடனை அடைப்பது பற்றிய அறிவுரையும் ஆலோசனையும் தரப்படும்.
We shield you from your creditors and offer you a guaranteed protection.

**SETTLEMENT
CONSUMER PROPOSAL
BANKRUPTCY**

Cell. 416.834.7227 Fax. 1.877.800.789
Tel. 416.434.1522 freedebt.toro@gmail.com

Head Office:
10 Milner Business Court, Suite 334
Toronto, ON. M1B 3C6

Branch Office:
101 Palstan Road
Mississauga, ON. L4Y 4E7

www.TotalDebtFree.ca

கவலையைக்

கரையவைக்க வேண்டும்

- சி. நற்குணலிங்கம்

கவலை உள்ளத்தின் ஓர் உணர்ச்சி. வாழ்வில் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் கவலை திணிக்கப்படும். கவலை என்பது எல்லோரிடமும் இருக்கும் ஒருவித 'சொத்து'. கவலை என்றால் செயலின்றி கற்பனையால் விளைவை எதிர்பார்ப்பதும், ஆசையின் பெருக்கத்தால் அளவுக்கு அதிகமாக எதிர்பார்த்து அதில் வெற்றியடையாமல் எதிர்பார்த்த ஆசையையும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு ஏமாற்றத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் ஏற்படும் மனப்பிணக்கு. உடல் ரீதியான மாற்றங்களுடன் சேர்ந்துகொண்ட உணர்வு எனவும் கூறலாம். ஓர் ஆபத்து ஏற்படப் போகிறது என்ற எண்ணம் உதித்துவிட்டாலே பயம் என்பது இயல்பாகவே வந்துவிடும். இந்த உணர்வு பயம் என பொதுமைப்படுத்தப்பட்டாலும் அது கவலையே ஆகும். ஏதோ ஒன்றுக்காக அல்லது பலவற்றுக்காக வருந்துவதுதான் கவலை. கவலை ஒற்றை முறையிலோ, கலவையாகவோ ஏற்படலாம். கவலையானது ஒரு விஷயத்தினாலோ, ஒரு நிகழ்வினாலோ அல்லது ஒரு நபரி

னைகளே. அத்துடன் சில நோய்கள், மோசடிகள் போன்ற காரணத்தினாலும் ஏற்படும். அதைவிடுத்து நினைத்தது நினைத்த மாதிரிக் கிடைக்காமை, காதலில் தோல்வி, இழப்புக்கள், கூடிய எதிர்பார்ப்பு, உறவில் விரிசல், புரிதல் இல்லா வாழ்வு, சமூகத்துக்கு ஒவ்வாத பிள்ளை, பரீட்சையில் தோல்வி, ஒப்பீட்டுச் சிந்தனை, போட்டிகளில் தோல்வி, நிம்மதியின்மை, தேவையற்ற சிந்தனை, குடும்பத்தால் ஒதுக்கப்படுதல், சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமை, ஆடம்பரமாக வாழ முடியாமை, தொடர் குடும்பப் பிணக்கு, வறுமை, வெறுமையான வாழ்வு, போதிய வருமானமின்மை இவைகளும் கவலையின் இருப்பிடமாகும். மேலும் மனக் கவலை, சூழ்நிலை, நிர்ப்பந்தத்தால் ஏற்படும் கவலை மற்றும் ஏனைய தொடர்புடைய நிலைமைகள், அதிர்ச்சி மற்றும் மன அழுத்தக் கவலைகள். இவை இலேசான, மிதமான, கடுமையான, பெரும் அச்சம் போன்ற நிலைகள் உட்பட பல்வேறு நிலைகளிலும் இருக்கலாம்.

னாலோ தூண்டப்படலாம். இந்த உணர்வானது அவர்களின் தினசரி செயற்பாட்டில் தலையிடத் தொடங்கும் அளவுக்கு வளர்ந்தால் அதைக் கவலைக் கோளாறு என அழைப்பர். கவலை என்பது சிக்கலானது. எதுவாயினும் கவலையை கரையவைக்க வேண்டும். இல்லையேல் ஆபத்து.

பதின்நான்கு நாட்களுக்குமேல் ஒருவருக்கு கவலை இருந்தால் அதற்குப்பெயர் பிரச்சினை. கவலை என்பது பதின்நான்கு நாட்களுக்கு மட்டும்தான் இருக்க வேண்டும். கவலைக்கு பல ஊற்றுக்கள் உள்ளன. நாட்டில் குறைகள் சொல்லத்தான் ஆட்கள் அதிகம். அக்குறைகளைக் கேட்பதால் மனம் நொருங்கிக் கவலை கொள்ளும். எமது மனதைக் கலைத்து எம்மை வீழ்த்த நினைப்பவர்கள்தான் கவலைப்படுத்துபவர்கள். பொருள், புகழ், செல்வாக்கு, புலனின்பம் என்பவற்றில் பேராசை கொள்ளல் கவலைக்குக் காரணம். மேலும் நம் கவலைக்கு பாதிக்க காரணம் நம் கற்ப

திறமையானவர்கள்கூட தோல்வியை சந்தித்ததால் கவலை அடைகிறார்கள். எப்படி? நம்பிக்கையைவிட பயம் சில சந்தர்ப்பங்களில் பெரிதாக இருத்தல், உதாரணமாக விண்வெளிக்குச் சென்ற எட்வின் அல்ரின் என்பவரைக் குறிப்பிடலாம். தனது முயற்சி, தனது செயற்பாடுகள் பிழைத்துவிட்டால் அல்லது பொதுவாக எதற்கெடுத்தாலும் தமக்குச் சாதகமாக காரணத்தை முன்வைத்தல், கவனச் சிதறல்கள், தாழ்வுமனப்பான்மை, எடுத்த செயலை மனமுடைந்து பாதியில் விட்டுவிடல் என்பவற்றால் ஆகும். எந்த விடயத்தை ஆரம்பிப்பதாயினும் பலம், பலவீனம், வாய்ப்புக்கள், அச்சுறுத்தல்கள் ஆகிய நான்கு விடயங்களிலும் கவனம் கொள்ளாது ஈடுபட்டால் முடிவு கவலையில்தான் முடியும். தவறிப் போனதைப் பற்றி சிந்தித்தவண்ணம் இருத்தல், பிறரோடு ஒப்பு நோக்குதல், எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த நினைப்பது இம் முன்று காரணிகளுக்கும் ஒருவர் நேரத்தை வீணடித்தால் கவலை உள்நுழைய வாய்ப்பாக இருக்கும். மோசமான குணம் கொண்ட மனிதர் (BAD CHARACTERS), உண்மை இல்லாத மனிதர் (NOT TRUTHFUL), எப்போதும் எதிர்மறையாகப் பேசுபவர்கள் (SPEAKS NEGATIVE), முட்டாள்கள் (IDIOTS) இந்நால்வருக்கும் உதவி செய்ய முன்னின்றால் கவலை உனக்கு முன்வந்து நிற்கும்.

கவலை உன்னாலும், பிறராலும் உன் உணர்வில் ஏற்படுத்தும் ஒரு எதிர்மறையான உணர்வாகும். இதை எடுத்துக்கொள்ளவும் கூடாது, வளர்த்துக் கொள்ளவும் கூடாது. இது எம்மை ஒட்டிக் கொண்டால் இதை கரைய வைக்க வேண்டும். இதற்கு எம்மில் உள்ள சில மனப்பாங்குகளில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். நாம் மற்றவர்களது நடத்தையிலும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். கவலை விடுக்க நல்ல மனங்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எதையும் ஒரு பாடமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்ன பிரச்சனையாயினும் குடும்பத்துடன் கலந்து பேச வேண்டுமே தவிர கலைந்து பேசக்கூடாது. எதுவாயினும் புரிதல் (CLARITY) என்பது அவசியம். புரிதல் என்பது நீண்ட காலத்திற்கான உறுதி

யான உயிரோட்டப் பிணைப்பு. புரிதல் இல்லையேல் பிரிதலில் முடியும். விட்டுக்கொடுப்பதும், இறங்கிப்போவதும் தவறில்லை. ஆனால் அதை உணர்ந்தவர்களிடம் மட்டும் காட்ட வேண்டும். மன்னிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு மகத்தான வாழ்வு கிட்டும். தீர்க்க முடியாத பிரச்சினைகளுக்கு அமைதியாக இருப்பதே சிறந்தது. மற்றவருடன் பழகும்போது எடைபோட்டுப் பழகு. சிலரை மறந்து விடு, சிலரை மன்னித்து விடு, சிலரைக் கடந்துவிடு, சிலரை வெறுத்துவிடு எவரையும் தூக்கிச் சுமக்காதே. அது கவலை யில்தான் முடியும். அன்பைக்கூட அளவோடு வைக்க வேண்டும். எதற்கும் பயந்து வாழாதே. மனிதர் பயந்து வாழவேண்டியது மனச் சாட்சிக்கு மட்டுமே. வருத்தப்படாதிருக்க பழைய தவறை நினைக்காதே, கற்ற பாடத்தைப் பயன்படுத்து, பணத்தின் மீது பேராசை கொள்ளாதே, ஒரு காரியத்தில் இறங்குமுன் விளைவு என்ன? அதன் மதிப்பு என்ன? என்பதை சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும்.

பாராட்டுக்களை தூரத்திச் செல்லாதே. நம்மை நாம் அறிந்து வாழ வேண்டும். எதிர்மறை மனோபாவத்தை விட்டுவிட வேண்டும், எதையும் ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். உன் பலம் என்ன வென்று தெரிந்து வாழ வேண்டும். தவறை உணர்ந்துகொள், தனிமை தவிர், மனவலியையே மனிதரின் மூலதனம் என்பதைப் புரிந்து வாழ். விரும்பியது கிடைக்கவில்லையா? கவலை வேண்டாம். கிடைத்ததை விரும்பிக்கொள். சுயஒழுக்கம், சுயகட்டுப்பாட்டின்மூலம் ஒருவர் தன்னைத்தானே வெற்றி கொள்ள முடியும். மன ஒற்றுமை இல்லாதவருடன் சகவாசம் வையாதே. சில பொருட்கள் நம்மைவிட்டு விலகினால் துன்பம், சில பொருட்களைவிட்டு நாம் விலகினால் இன்பம். வாழ விரும்புவோர்க்கு வள்ளுவன் வாக்கு ஏங்காதே. அடுத்தவரைப் பார்த்து ஏங்கினால் ஏற்படுவது கவலையே. கலக்கத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காதே. வலியை ஏற்றுக்கொள். மனதுக்குள் இருக்கும் கழிவுகளை அகற்று. மனம் மகிழ்வில் புரிக்கும். கவலை தூரச்செல்லும்.

மற்றவர் துன்பத்தை தன் துன்பமாக கருதுவதுதான் அறிவு. கவ

லையுடன் வாழ்பவருக்கு பகலும் இரவுதான். நமது வெற்றி, தோல்வி பிறரது அங்கீகாரத்தில் தங்கியிருக்கக் கூடாது. உங்களைப் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம்தான் உங்களுக்கு அவசியம். வீசப்படும் கற்களைவிட பேசப்படும் சொற்கள்மீது நிதானம் வேண்டும். வீண் விவாதங்களை தவிர்த்துவிடு. நம்மை நாமே காயப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. அது நமக்கு கவலை தரக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. வெறுமனே வெட்டுப் பேச்சுக் களை விடுத்து உயிரோட்டமாக செயற்பாடுகளில் நேரத்தை செலவு செய்ய வேண்டும். 'எது இல்லையோ அதை நினைத்து கவலை கொள்வதைவிட எது இருக்கிறதோ அதை நினைத்து சந்தோஷப்படு' என்கிறார் பெனோசெபின். பொய்யான உறவுகள் வேண்டாம். பிறரை மதிப்பதில் இருக்கிறது உனக்கான மதிப்பு. நம்மை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இல்லையேல் தேவையற்ற தொல்லைகள் எம்மை வந்து சேருவது இலகுவாக இருக்கும். பட்ட மரத்துக்கு பார்வை விழுவது குறைவு. அந்த நிலைக்கு போகக் கூடாது. முயல்பவருக்கு தட்டிக்கொடு. இயலாதவருக்கு விட்டுக்கொடு. கேட்பவருக்கு சொல்லிக்கொடு. வாழ்வில் விழும் தவறை தூக்கி விடு. சோகத்தில் உள்ளவரை கவலைப்பட வைக்காதே. இரக்கம் என்பது இனிய மனநிலை. ஒருவர் வாழ்வில் நொந்துவிட்டால் அவ மாண்புபடுத்தாதே. அது அவரது வாழ்வை கொச்சைப்படுத்தும். கவலைப்படுவார். கவலையில் இருப்பவர் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. அவர்கள் ஓடிந்து விடுவார்கள். கவலையின் உச்சத்துக்கு சென்றுவிடுவார்கள். வருமானத்தில் அவதானம் வேண்டும். இல்லையேல் அது வறுமைக்கு இட்டுச் செல்லும். வருமானம் என்பது கண்ணீர்போல, பெரும்பாலும் ஒரே இடத்திலிருந்துதான் வரும். செலவு என்பது வியர்வைபோல எங்கிருந்தெல்லாமோ வரும். வரவை முகாமை செய்யத் தவறக்கூடாது. எதையும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள். தவறை நினைத்து, நினைத்து கவலை கொள்ளாதே. தவறுகளை உணர்ந்தவர்கள் திருந்திவிடுவார்கள். நியாயப்படுத்தியவர்கள் திருந்தமாட்டார்கள். ஒவ்வொன்றையும் உணர்ந்து வாழ்.

ஒரு புத்திசாலியால் சாதிக்க முடியாதவற்றை சில நேரங்களில் ஒரு பொறுமைசாலி சாதித்து விடுகிறார். கவலைக்கும் பொறுமைக்கும் தொடர்பு உண்டு. வாழ்வில் போட்டி இருக்கக் கூடாது. போட்டி போட்டு வாழாதே. மற்றவரைப்பார்த்து வாழாதே. மற்றவருக்காக வாழாதே. அது தேவையற்ற கவலையை வரவழைக்கும். 'துன்பம் இல்லாமல் வெற்றி இல்லை' என்கிறார் பென். எனவே மனதை தளர விடாதே. அரசராயினும், ஏழையா யினும் தன் வீட்டில் அமைதியைக் காண்பவரே கவலையற்ற தலைசிறந்த மகிழ்ச்சி உள்ளவர். கிடைத்ததை அனுபவிக்கக் கற்றுக்கொள். கிடைக்காததை இரசிக்கக் கற்றுக்கொள். வாழ்க்கை கவலை இல்லாமல் நகரும். உன்னை வெறுப்பவர்களை நினைத்து கவலை கொள்ளாதே. அவர்களுக்கு உன் அன்பைப் பெற தகுதி இல்லையென நினைத்துக்கொள். உன்னை நேசிக்காதவர்களை தேடிப்போகாதே. அங்கு கவலை உனக்காகக் காத்திருக்கவும் கூடும். யாருக்காகவும், எவருக்காகவும் நம் வாழ்க்கையை நாம் வீணடிக்கக் கூடாது. உனக்காக வாழ். வாழ்க்கையில் நாம் எதிர் பார்த்தபடி எல்லாக் காரியங்களும் திட்டமிட்டபடி நடக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒவ்வொரு நகர்வையும் சகிப்புத் தன்மையுடன், விழிப்புணர்வுடன் கொண்டு செல்லவேண்டும்.

'உன்னை யார் விமர்சித்தாலும் நீ கவலை கொள்ளாதே. ஏனெனில் உன்னை விமர்சிப்பவரை நீ பொறாமைப்பட வைத்திருக்கிறாய் என்று அர்த்தம்' என்கிறார் பி.ஆர். அம்பேத்கர். 'உள்ளத்தில் ஒன்றும் உதட்டில் ஒன்றும் இருப்பவர்கள் உறவை நாட வேண்டாம்' என்கிறார் வள்ளலார். உனக்கு ஏற்றாற்போல் உன்னை நீ செதுக்கிக்கொள். உன்னை நீ தாழ்வுபடுத்தாதே. உனக்கான நேரம் வரும்வரை மௌனமே சிறந்தது. இவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் கவலை உன்னை நெருங்காது. நெருங்கினும் கவலையை கரைய வைக்க முடியும்.

சிந்தனைக் களம்
(இசை, நடனம்)

இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்.

(Zoom ID: 829 8117 2154 Passcode:332610)

11 டிசம்பர் 2021 (சனிக்கிழமை) 8.00pm-11.00pm (கனடா-ரொறன்ரோ)

(இலங்கை, இந்தியா - 12 டிசம்பர் 2021 ஞாயிறுக்கிழமை 6.30am-9.30am)
(சி.இ. - 12 டிசம்பர் 2021 ஞாயிறுக்கிழமை 12.00-3.00pm)

உரைத்தொடர் - 13

உரைப் பொருள்
சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின்
நாடகமேடை வளர்த்த இசை

உரையாளர்
முனைவர் அரிமளம் சு. பத்மநாபன்

அரங்கிசைக்கலைஞர்.
முன்னை ஆய்வறிஞர், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்,
சென்னை

natkunalingham@thaiivedu.com

BUY^{OR}SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

POWER BROTHERS
REAL ESTATE

UTHAYAN BROKER **SIVARAJAH**

416.301.5555

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

RAJ BROKER **SIVARAJAH**

416.843.3333

ROYAL LEPAGE **ignite**
Realty, Brokerage

KUMAR SALES REPRESENTATIVE **SIVARAJAH**

416.453.7777

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

நெருப்பும் இருப்பும்

- வேதநாயகம் தபேந்திரன்

‘எ டி பிள்ளை, ஏனடி கண் எரிய எரிய அடுப்பை ஊதிக் கஸ்ரப்படுறாய்?’

பார்வதி தன் மகள் வசந்தியைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

‘ஏனை அம்மா புரட்டாசியில் வாற மழை ஆவணியில் எட்டிப் பார்த்திட்டுது. நான் என்னனை செய்ய. காய்ஞ்சு கிடந்த விறகு களை அசவு கட்டி அடுக்க முந்தி மழை வந்திட்டுது’ என்றாள் வசந்தி.

மத்தியானச் சமையலைப் பொறுப்பெடுத்த வசந்தி படும்பாட்டைப் பார்க்கப் பார்வதிக்குக் கஸ்ரமாக இருந்தாலும், அயல் வீட்டுச் செல்லம்மாவின் மகனது உடுப்பு ஒன்றைத் தைப்பதில் கவனம் செலுத்தினாள். இரவு கொடுத்தால் தான் அவளது மகன் நகுலன் நகரத்தில் உள்ள பெரிய கல்லூரியின் நாடகத்தில் நடிக்கலாம்.

பார்வதியும் அந்த உடுப்புத் தைச்சு வரும் காசையும், கோழி முட்டை விற்று வந்த காசையும் சேர்த்துச் சீட்டுக் காசைப் பிலோமினாவிடம் கொடுக்கலாமென மனக் கணக்குப் போட்டாள்.

வசந்தியின் சமையல் வேலைக்கு தம்பி கோகுலனும், தங்கை ரமணியும் தேங்காய் துருவி, வெங்காயம், பச்சை மிளகாய், மரக் கறிகள் வெட்டி உதவி செய்தார்கள்.

தகப்பன் நாகமணி வேலையால் வர முந்தி வசந்தி சமையலை முடித்தாள். சமையல் முடித்த கையுடன் அடுப்பின் மேல் இரும்புக் கம்பித் துண்டுகளை அடுக்கினாள். அதன் மேல் மழையில் நனைந்த ஈர விறகுகளை அடுக்கினாள். அடுப்பின் நெருப்புத் தணலில் அந்த விறகுகள் மெல்ல மெல்லக் காய்ந்து முறுகி விடும்.

அந்த விறகுகளை அடுத்த நேரச் சமையலுக்குப் பாவிப்பார்கள். திரும்பவும் சமையல் முடிந்ததும் அதே போல விறகுகளை அடுக்கி வைத்துக் காய வைத்து நிலைமையைச் சமாளிப்பார்கள்.

திடீர் மழை வந்தால் ஒரு நேரச் சமையல் பாடு பிரச்சினை தான்.

பார்வதி இரண்டு பரப்புக் காணியில் மண் வீட்டில் குடியிருந்தாலும் ஒரு துண்டு நிலத்தைக் கூடச் சும்மா விடமாட்டாள். ஆடு, மாடு, கோழி வளர்ப்பென மிகுந்த பிரயாசைப்படுவாள். புரட்டாதியில் முதல் மழைத் துளி மண்ணை முத்தமிட்டதும் வீட்டின் பின் கோடி முழுவதும் புருசன் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து மண்வெட்டியால் கொத்துவாள். கீரை, வெண்டி, பயிற்றை, கத்தரி, புடோல், கிராம்பு, அவரை எனப் பல பயிர்களை நட்டு தனது வீட்டுத் தேவைக்கு எடுத்தது போக மிகுதி முழுவதையும் அருகிலுள்ள தேவி ஸ்ரோர்ஸ் கடையில் விற்றுக் காசாக்குவாள். கோழி முட்டை விற்று வரும் காசையும், பால் விற்ற, மாட்டெரு விற்ற காசையும் சேர்த்துச் சீட்டுப் பிடிப்பாள்.

வளவின் நாலாபுறமும் பூவரசுமரங்கள் உள்ள வேலி. கிணற்றடி

யில் முள்முருங்கை, கிளிசறியா மர வேலி. வளவின் பின்புறம் கறிமுருங்கை மரங்கள் நான்கு நிற்கிறது. வளவின் எல்லைகளில் தென்னைகள் நின்று காய்களைத் தருகின்றது.

புரட்டாதி பிறந்தவுடன் பருவ மழை எட்டிப் பார்க்கும் நேரத்தில் கோண்டாவில் பக்கம் இருந்து குழைப் புறோக்கர்கள் வந்து பூவரசும் குழைகளை விலை தீர்க்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். பார்வதியின் புருசன் நாகமணி ஒரு சாதுவான மனுசன். இதனால் பார்வதி செட்டுமட்டாகக் கதைத்து தனது வளவுக் குழைகளை விலை பேசி அச்சவாரமாகக் காசு வாங்கி விடுவாள். குழை வெட்டுக்காரர் சைக்கிளில் நல்ல வெட்டுக் கத்திகளைக் கொழுவிக் கொண்டு வருவார்கள். பார்வதி தனது வளவில் குழை வெட்டும் போது கண் கொத்திப் பாம்பாக இருப்பாள்.

குழை வெட்டும் சாட்டில் கதியாலைக் கூட வெட்ட விடமாட்டாள். அவளது வாயாடிக் குணம் தெரிந்து குழை வெட்டுக்காரர் பூவரசும் குழையை மட்டும் வெட்டிக் கதியாலை நீளத்துக்கு விடுவார்கள்.

பார்வதி குழைவெட்டிய பின் வரும் கதியால்களில் தனது வளவு வேலிப் போட்டுகள் அடைத்தது போக மிகுதியை விற்றுக் காசாக்கி விடுவாள்.

சைவக்காரர்களும் வேதக்காரர்களும் அரைக்கரைவாசி கலந்து வாழும் அந்தப் பிரதேசத்தில் டிசம்பர் மாதத்தில் கிறிஸ்மஸ் முன்னிட்டு பாத்திரச் சீட்டுப் பிடிப்பார்கள். பார்வதியும் தை மாதம் முதல் மாதாந்தம் இருபத்தைந்து ரூபா பிலோமினாவிடம் கொடுத்துப் பாத்திரச் சீட்டுப் பிடிப்பாள். பிலோமினா காட் ஒன்றில் மாதாந்தக் காசைப் பதிவாள். வருடக் கடைசியில் 300 ரூபா பெறு மதிக்குத் தனது வீட்டுக்குத் தேவையான சமையலறைப் பாத்திரங்களை வாங்குவாள்.

பார்வதியும் நாகமணியும் மூன்று பிள்ளைகளும் அந்த இரண்டு பரப்புக் காணியில் வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டிப் பொருளா தாரம் வளர்த்தார்கள். ஊரார் மெச்சும் வண்ணம் நன்றாக வாழ்ந்தார்கள்.

விறகு அடுப்பு, மண் பாளைச் சோறு, மண்சட்டிக் கறியுடன் நாளாந்த வாழ்க்கை நகர்ந்தது. மத்தியானம் சமைச்ச சோறு மிஞ்சினால் இருக்கின்ற கறிகளுடன் சேர்த்துக் குழைத்து கவளம் கவளமாக இரவு புருசன் பிள்ளைகளுக்குப் பார்வதி சாப்பிடக் கொடுப்பாள். மண்ணெண்ணை அரிக்கன் லாம்பு வெளிச்சத்தில் வானத்து நிலவைப் பார்த்தபடிச் சாப்பிடுவார்கள். பார்வதி பிள்ளைகள் சிறியவர்களாக இருக்கும் போது நிலவைக் காட்டிக் கதை சொல்லிச் சொல்லிச் சோறு ஊட்டுவாள்.

முழுச் சோறையும் சாப்பிடாமல் ஒரு பிடி அளவு சோற்றை மிச்சம் வைத்து விட்டு மண் பாளையினுள் தண்ணீர் விட்டு வைப்பாள். விடிகாலை 5 மணிக்குப் பிள்ளைகள் நித்திரையால் எழுந்து விடுவார்கள். வாயைக் கொப்பளிக்கச் செய்யச் சொல்லி விட்டு

ஆளுக்கு ஒரு முக்குப் பேணி மண்பானைச் சோற்றுப் பழந்தண்ணீர் கொடுப்பாள்.

அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்தவுடன் எந்த விதச் சிக்கலுமின்றிக் காலைக் கடன்களைக் கழிப்பார்கள்.

பயிற்றங்காய், முருங்கைக்காய், ஆட்டிறைச்சிக் கறி மண் சட்டி யினுள் சமைக்கும் நாள்களில் அடுத்த நாள் காலைச் சாப்பாடாக அரிசிமாப் புட்டு இருக்கும். புட்டை அவித்துச் சுடச் சுட பழங் கறிக்குள் போட்டு விட்டு பிரட்டிப் போட்டுச் சாப்பிட்டால் தேவா மிர்தம் தோற்று விடும். அப்பிடியொரு ருசி.

பார்வதியின் பிள்ளைகள் சுறுசுறுப்பாக வீட்டு வேலை செய்து விட்டு அருகிலுள்ள பள்ளிக் கூடத்திற்குக் காலை எட்டரை ஆயத்தமணி அடிக்க முன்பு போய் விடுவார்கள். மத்தியானம் பன்னிரண்டரை மணிக்கு பள்ளிக் கூடத்தில் மதிய உணவு இடை-வேளை விடும் போது பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

கை கால் முகம் கழுவி வரப் பார்வதி சுடச் சுடச் சோறு கறி கொடுப்பாள். சாப்பிட்ட பின்பு திரும்பப் பள்ளிக்கூடம் போவார்கள. பின்னேரம் மூன்றரைக்குப் பள்ளிக் கூடம் முடியப் பிள்ளைகள் வீட்டிற்கு வந்து கொக்கத் தடியும் சாக்குமாக ஆடு மாடு வளர்க்காத அயலட்டைக் காணிகளுக்குப் போய் இலை குழை ஆய்ந்து வருவார்கள்.

இரவுப்பட்டதும் அரிக்கன் லாம்பின் முன்பாக இருந்து கருத்தான்

றிப் படிப்பார்கள்.

பார்வதி சமையல் சிக்கனத்திலும் கவனம் செலுத்துவாள். மழைக் காலம் ஆரம்பிக்க முன்னரேயே நாளாந்தம் துருவும் தேங்காய்ச் சிரட்டைகளில் ஓட்டை போட்டு அவற்றைக் கயிற்றால் கட்டி வீட்டின் பின்கோடி கூரைத் தாழ்வாரத்தின் கீழ் கட்டி விடுவாள். ஆடு, மாடு கட்டும் கொட்டிலின் ஒரு பக்கமாக பட்ட பூவரசம் தடிகள், தென்னை மட்டை விறகுகள், பீற்றரின் மரக்காலையில் வாங்கிய பிறவெட்டுப் பலகைகளைச் சேர்த்து நைலோன் கயிற்றால் ஒரு அசவு கட்டி அடுக்கி வைப்பாள்.

மழைக் காலங்களில் ஒரு நேரச் சமையல் முடிந்ததும் பச்சை விறகுகள் இருந்தால் அடுப்பு நெருப்பு வெக்கை படும்படியாக அடுக்கி வைத்து நெருப்புச் சோராத சமையல் செய்வாள். பீப்பாத் தகரத்தில் செய்த மரத்தாசு அடுப்பு ஒன்றும் பார்வதி வைத்திருக்கிறாள். கோகுலன் பீற்றரின் மரக்காலைக்குப் போய் ஒரு ரூபா கொடுத்து ஒரு சாக்கு நிறைய மரத்தாசை எடுத்து வருவான். மரத்தாசு அடுப்பின் நடுவே ஒரு போத்தலை வைத்து விட்டு மரத்தாசுக்குச் சாடையாகத் தண்ணீர் காட்டி ஒருவித ஈரப் பதத்துடன் போத்தலைச் சுற்றி அடைவான். அடையும் போது மரத்தாசை இறுக்குவதற்கு ஒரு மொத்தத் தடியைக் கோகுலன் பாவிப்பான். நன்கு இறுக்கி அடைந்து விட்டு போத்தலை மெல்லமாக எடுப்பான். பின்னர் தாசு அடுப்பினுள் விறகு வைக்கும் முன்பக்கத் துவாரத்தினுள் சின்னதொரு கத்தியால் மரத்தாசை வெட்டி வெட்டி எடுப்பான்.

நன்கு காய்ந்த விறகுச் சுள்ளிகள் சிலவற்றை மரத்தாசின் மேல் துவாரத்தின் வழியாகக் கோகுலன் போடுவான். அடுப்பின் முன்பக்கமும் நன்கு காய்ந்த பிறவெட்டு விறகு ஒன்றை உட்செலுத்துவான். மேல் துவாரத்தின் வழியாக மண்ணெண்ணை சொட்டு ஊற்றி விட்டு நெருப்புப் பெட்டிக் குச்சு ஒன்றை எடுத்துப் பற்ற வைத்து விட்டு உள் துவாரத்தினுள் போட்ட, அடுப்புப் பற்றி எரியத் தொடங்கும். நன்கு பற்றி மண்ணெண்ணை மணம் அடங்கிய பின்பு பார்வதி மண்பானையை வைத்துச் சோறு காய்ச்சுவாள். பின்பு அந்த விறகு அடுப்பு நெருப்பிலேயே சொதி வைத்து விடுவாள். விறகுக்கு அதிகம் காசு செலவழிக்காமல் சமையலை முடிக்க மரத்தாசு அடுப்பு உதவியது.

மின்சாரம் பலரது வீடுகளுக்கு இல்லை. பல இடங்களில் மின்சாரம் எட்டியும் பார்க்கவில்லை. பணம் படைத்தவர்களது கல் வீடுகளே மின்சார ஒளி வெள்ளத்தில் இருக்கும்.

பொழுதுபட்டவுடன் கொக்கத்தடி போன்ற அமைப்புள்ள தடியில் வயறைக் கொழுவிக்கள்ளக் கரண்டி எடுப்போரும் சிலர் இருந்தார்கள். மின்சார சபைக்காரர்கள் இரவு நேரங்களில் திடீர் திடீரெனப் பாய்ந்து கள்ளக் கரண்டிகாரர்களைப் பிடிப்பார்கள்.

பார்வதியும் நாகமணியும் தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்கால நன்மை கருதிக் கல்வீடு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு விரும்பினார்கள். சீட்டுக் காசுச் சேமிப்பை வைத்துக் கட்டலாமென்ற நம்பிக்கை இருந்தது. ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து நாகமணி இராமலிங்கம் சாத்திரியாரிடம் சென்று நாள் பார்த்தார். சாத்திரியாரும் இருவரது நட்சத்திரம் கேட்டுப் படுபட்சி இல்லாத ஒரு நாள் பார்த்தார். அந்த நல்ல நாளில் மேசன் செல்லமாணிக்கத்தை வரவழைத்தார்கள். சாத்திரியார் இராமலிங்கம் வந்து நிலையை எடுத்துக் கொடுத்தார். பார்வதி குடும்பம் அயராமல் பாடுபட்டு மெல்ல மெல்ல வீடு கட்டத் தொடங்கினார்கள்.

மூன்று வருட முடிவில் இருபத்தேழு அடி நீளமாக இரண்டு அறை ஒரு குசினி ஒரு ஹோல் உள்ள கல்வீட்டிற்கு குடி புகுந்தார்கள். கஸ்டப்பட்டு நாலு பணம் சேர்த்து வீட்டிற்கு மின்சார இணைப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இப்போது மண்சட்டி, பாணைகளின் பாவனை குறையத் தொடங்கியது. கிறிஸ்மஸ் சீட்டுப் போடும் பிலோமினாவும் அலுமினியப் பாணை சட்டிகளையே, பிளாஸ்டிக் பாத்திரங்களையே ஆள்கள் விரும்புவதாகக் கூறி வழங்கினாள்.

காலம் மாறும் போது பார்வதியும் மாறத்தானே வேண்டும்.

வெடிச் சத்தங்கள் இடம் பெயர்வுகள் அழிவுகள் என மாறி மாறிக் காலங்கள் நீண்டன. விறகுக்குத் தட்டுப்பாடு வர இரட்டைச் சூட்ட டுப்பு என ஒரு வகை அடுப்பு வந்தது. அந்த அடுப்பைச் சைக் கிளில் காவிக்கொண்டு பலர் ஊர் ஊராகத் திரிந்தார்கள். அடுப் புக்கும் கட்டுவதற்கும் காசு கொடுத்தால் களிமண் குழைத்து வீடுகளில் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். ஊரோடு ஒத்தது தானே வாழ்க்கை. பார்வதியும் இரட்டைச் சூட்டுப்பு கட்டிக் கொண்டாள். ஒரு அடுப்பினுள் நெருப்பு எரிக்க அடுத்த அடுப்பினுள்ளும் நெருப்பு வருவது போன்ற வளைந்த தன்மையுள்ள அடுப்பு அது. பார்வதியின் மூத்த மகள் உயர்தரப் படிப்போடு நிறுத்திக் கொண்டு தாயோடு வீட்டில் நின்று சமையல், தையல், வீட்டு வேலையென உதவி செய்கிறாள். கோகுலன் பல்கலைக்கழகத் தில் வணிகம் படிக்கிறான். தங்கை ரமணி உயர்தரத்தில் விஞ்ஞா னப் பாடத்தில் படிக்கிறாள்.

பார்வதியின் திறமையால் பிள்ளைகள் செம்மையாக வளர்ந்து வந்தார்கள். மின்சாரக் கேற்றில் மூலமாகத் தண்ணீர் கொதிக்க வைக்கும் வழக்கம் பார்வதி வீட்டுக்கும் வந்து விட்டது. அவசர தேவைக்குப் பாவிக்கவேன மண்ணெண்ணைக் குக்கரும் கோகு- லன் வாங்கி வந்தான்.

‘எட தம்பி உது ஏன் தேவையில்லாத செலவு’ என மகனைச் செல் வமாகக் கடிந்து கொண்டாள். ‘எனை அம்மா உழைக்கிறது வசதி யாக வாழறுதுக்குத் தானே எனை. நெடுக அடுப்பு ஊதி நெருப்பு வெக்கையுக்க கஸ்ரப்பட வேணுமே’ என்றான்.

நாளடைவில் காஸ் சிலிண்டர்களும் காஸ் அடுப்புகளும் வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படியாக வந்தன. கோகுலனின் ஆக்கினை தாங்க ஏலாமல் பார்வதியும் காஸ் அடுப்பும் சிலிண்டரும் வாங்கினாள். ஒரு நாள் கோகுலனுக்குச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்காக விடிகாலை 5 மணிக்குச் சமைத்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரெனக் காஸ் முடிந்து விட்டது. நேரம் போகப் போகிறதெனப் பெரும் அவதி அந்தரங்கள்.

கோகுலன் ஓசைப் படாமல் தனது சேமிப்பிலிருந்த பணத்தைக் கொண்டு இன்னொரு புதிய காஸ் சிலிண்டர் வாங்கி வந்தான். என்ன செய்வது வசதி கூடக் கூட வாழ்க்கையின் தேவைகளும் கூடிக் கொண்டு தானே செல்கிறது.

குசினி விறகு அடுப்பு நெருப்புச் சாமியறைக்குத் தெரிய வேண்டு மென்ற மனையடி சாத்திரத்தில் காஸ் அடுப்பும் நெருப்பும் தலையை ஓட்டிப் புகுந்து கொண்டது.

எப்படித்தான் சமைத்தாலும் பார்வதிக்கும் நாகமணிக்கும் மண் சட்டி பாணையில் சமைத்த சாப்பாட்டின் ருசி போல இது வர வில்லையென உள்ளுக்குள் ஒரு கவலை. இடையிடையே தனது கவலையைக் கொட்டியும் தீர்த்தாள்.

திடீரென ஒரு நாள் காஸ் தட்டுப்பாடாம். ஊரில் ஒரு கடையிலும் காஸ் இல்லையாம். சமைப்பதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் என்ன செய் யப் போறம்? எனப் பலர் பதகளித்தார்கள்.

கோகுலனது புண்ணியத்தால் பார்வதி வீட்டில் இரண்டு காஸ் சிலிண்டர் இருந்தது. ஒரு விக்கினமும் வரவில்லை.

பக்கத்து வீட்டு சதீசும் மனைவியும் வெற்று காஸ் சிலிண்டர் ஒன்றை ஏற்றிக் கொண்டு பல ஊர்களுக்குத் திரிந்தார்கள்.

ஒரு இடமும் கிடைக்கவில்லையெனப் பெருங் கவலையுடன் வந் தார்கள். இன்னொரு நாள் ஒரு இரவில் 1257 ரூபாவுக்குக் காஸ் சிலிண்டர் விலை கூடியது. எப்படி வாழ்வதெனக் கவலைப்பட்டார் கள்.

காலம் தனது அச்சில் ஓடுவதை யார் தான் நிறுத்த முடியும்.

thabendran.v@thaiivedu.com

ரொறன்றோ தமிழ்ச் சங்கம்

"மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு நினைவுக் கருத்தரங்கம் -2"

நாள் : 17 டிசம்பர் வெள்ளிக்கிழமை 2021
நேரம் : இரவு 8:00 – 10:00 மணி (கனடா ரொறன்றோ)

நாள் : 18 டிசம்பர் சனிக்கிழமை 2021
நேரம் : காலை 1:00 – 3:00 மணி (இலண்டன்)
காலை 6:30 – 8:30 மணி (இலங்கை, இந்திய)
பிற்பகல் 12:00 – 2:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

Tharsicka Ramaneeakaran

Sagikaa Rajakumar

Ahrani Gnananayakan

பேச்சாளர்கள் :

"பாரதியாரின் பெண் விடுதலை சிந்தனைகள்" - செல்வி ஆரணி ஞானநாயகன்

"பாரதியாரின் இயற்கை நேசம்" - செல்வி தர்ஷிகா இரமணீகரன்

"பாரதியாரின் ஊக்கமூட்டும் கவிப் படைப்புகள்" - செல்வி சஜிக்கா ராஜகுமார்

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

யாழ் குயர் விழா 2021

- கண்ணன் ராஜ்

யாழ் குயர் விழா (JQF) தனது முதல் விழாவினை சுயாதீனமாக நேரிலும் இணையவழியிலும் நவம்பர் 21-30 வரையான காலப்பகுதியில் விழா உரைகள், கலந்துரையாடல்கள், கவிதை வாசிப்புகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், காண்பியக் கலைக்காட்சி, திரைப்பட நிகழ்வு போன்ற பல்வகைப்பட்ட அம்சங்களுடன் நிகழ்த்தியிருக்கிறது. JQF 2021 ஆக்கத்திறன் மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் குயர் சமூகத்தின் சிறப்புத்திறன்களைக் காண்பிப்பதற்கானதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்திலும் தொடர்ச்சியான விழாக்களின் மூலம் தங்களது இலக்குகளை அகலித்துச் செல்வதற்கான முதல் அடி வைத்தலாக இந்நிகழ்வு நடந்தேறியிருக்கிறது.

கஸ்ரோ பொன்னுத்துரையின் (குயர் உரிமைகளுக்காக செயற்படும் யாழ்ப்பாண சங்கத்தின் செயற்பாட்டாளர்) நெறிப்படுத்தலில் எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்படும் 'இவ்விழா, குயர் கலாசாரத் தயாரிப்பு, பரிவர்த்தனை என்பவற்றிற்குத் துணைபுரியும் ஒரு பிராந்தியப் பிரசன்னத்தை இலங்கையின் வடக்

கில் கட்டமைப்பதற்கு முயற்சியெடுக்கிறது. கலைஞர், எழுத்தாளர் ஹரி இராஜலெட்சுமியின் எடுத்தாளுகையின் கீழ் உள்ளூர் பங்கேற்பு, ஈடுபாடு என்பவற்றை மேம்படுத்தும் நிகழ்வுகளை ஊக்கப்படுத்துவதுடன் உரையாடல், கற்பித்தல், தயாரித்தல், பரிவர்த்தனை செய்தல் என்பவற்றில் தேசிய, சர்வதேசப் பரிமாற்றங்களுக்கான திட்டங்களை ஜே.கு.எப் முன்னெடுத்திருக்கிறது. எழுத்து, இலக்கியம், காண்பியக்கலை, அரங்கு, சினிமா, போன்ற கலாசார, பண்பாட்டு வேலைகள் மூலமாக இறுக்கமும் வன்முறை மிக்கதுமான நிலவரங்களை நிலைமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கலாம் என்பது எம்முடைய நம்பிக்கையாகும்.' என்பது அவர்களின் ஊடக வெளியீட்டில் சொல்லியிருப்பவை. சமூக அமைப்புகளின் ஆதரவுடனும் பங்குபற்றுவதுடனும் இந்த நிகழ்வு குயர் சமூகத்தினரின் உரிமைகளை நோக்கிய பொதுசமூகத்தின் ஏற்பினை நோக்கிய

பயணத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறது.

'இப்பிராந்தியத்தின் வெவ்வேறு அமைப்புகளின் அனுசரணை மற்றும் கூட்டாண்மையுடன், குயர் வாழ்வு, அனுபவங்கள், வெளிப்பாடுகள் என்பன பற்றிய முக்கியம் வாழ்ந்த உரையாடல்களை இவ்வாண்டில் இவ்விழா முன்வைக்கின்றது. 'கையிருப்பினை முன்வைத்தல்', 'எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை அறிதல்' போன்ற எண்ணக்கருக்கள் இவ்விழாவின் இவ்வருடத்திற்கான எடுத்தாளுகைப் பரப்புகள். அண்மைய சில ஆண்டுகளில் குயர் சார்ந்து நிகழ்த்தப்பட்ட சிறந்த பங்களிப்புகளைக் கொண்டுவருவதனூடே இப்பிராந்தியத்திலே குயர் வெளிப்பாட்டிற்கான காலம், இடம், இயக்கம் / திசைவழி என்பவற்றிற்கான புரிந்துணர்வை இவ்விழா வழங்கும் என நம்புகிறோம்.

எமது 'உரைகளும் கலந்துரையாடல்களும்' நிகழ்ச்சியில் கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் கல்வியாளர்களும் பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்களும் பங்குகொண்டார்கள். இசுறு சாமர சோமவீர, யாழினி ட்ரீம், நாடியா, வரதாஸ் தியாகராஜா, மௌலி, சுமதி சிவமோகன் ஆகியோர் இந்நிகழ்ச்சியை அணிசெய்தார்கள்.

முழுநீளத் திரைப்படங்களின் திரையிடலில் கட்டுமரம் (2018, சுவர்ணவேல் ஈஸ்வரன்), ஃபிராஞ்ஜிபனி (விசாகேச சந்திரசேகரம், 2014), ரூபா (2018, லெனின் எம் சிவம்) ஆகிய படைப்புகளும் ஆவணப்படங்களின் திரையிடலில் பிரசன்னா ராமஸ்வாமி, லீனா மணிமேகலை, மாலினி ஜீவரட்னம், க்ரசன்ட் டையமன்ட் ஆகியோரின் படைப்புகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றையும் தாண்டி, டிலோ கிட், யாழினி ட்ரீம், ஜீவா பார்த்திபன் ஆகியோரின் கலைஞர் காணொளிகளும் திரையேறின. எமது உள்ளூர் இயக்குநர் குறிப்பு உரையாடல் நிகழ்ச்சியில், ஈழநிலா, பிறைநிலா கிருஷ்ணராஜா ஆகியோரது படைப்புகள் கவனம் பெற்றன.

காண்பியக் கலைகளின் கண்காட்சியில், கஜேந்திரன் சிவசுப்பிரமணியம், கிருஷ்ணப்பிரியா தபேந்திரன் ஆகிய கலைஞர்களது இரு கலைப்படைப்புகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இப்படைப்புகள், ஏஞ்சல் குயீன்டஸ் அவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட Queer/Trans

Collaborations 2021 படிப்புவட்டத்தில் அக்கலைஞர்களின் பங்களிப்பின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றன. கண்காட்சியானது, 2021க்கான நிகழ்விடப் பங்களிகளான 'கலம்' பண்பாடுகளின் சந்திப்பு வெளியில் நிகழ்ந்தது. அங்கே ஆற்றுகைகளும் ஆற்றுப் படுத்தப்பட்ட கண்காட்சிச் சுற்றுலாக்களும் இடம்பெற்றன.

வடிவமைப்பு, வெளியீடு, விநியோகம், விற்பனை முதல் ஆவணப் படுத்தல் வரை, அந்நிலப்பரப்பிலிருந்தான பங்குதாரர்களின் ஆதரவுடன் JQF 2021 நடந்தேறியிருக்கிறது. இந்த அனுசரணைகளிடமிருந்து எமக்குக் கிடைக்கும் ஆதரவானது, எமது செயலாற்றலை மேலும் ஊக்குவிப்பதுடன் மட்டுமன்றி, முற்போக்கான கலாச்சாரம் மற்றும் பண்புகளை கூட்டிணைந்து உருவாக்குவதற்கான புதிய கதவுகளையும் திறந்து வைக்கிறது. குயர் வாழ்வு, அதன் சாத்தியங்கள் மற்றும் சுதந்திரங்களை உருவாக்கித்தரும் ஒரு திசையை நோக்கி இந்த அனுசரணைகளையும் கூட்டிணைவுகளையும் வளர்த்தெடுக்க ஜே.கூ.ஃப் ஆவலுடன் இருக்கிறது. இவ்வகையில் வெண்பா நூல்நிலையம், AZE ஐ.டி கன்ஸல்டன்ஸ், FoldMedia Collective, கலம், வடலி பதிப்பகம், தாய்விடு, புதியசொல் இதழ், குயர் சென்னை க்ரோனிக்கிள்ஸ் மற்றும் நூலகம் அமைப்பு ஆகியோருக்கு எம் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

செயல்வாதத்திற்கான நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்ட சமூகங்கள் மற்றும் நண்பர்களினதும் அன்பான ஆதரவுடனும் கூட்டொருமையுடனும் JQF 2021 சாத்தியமாக்கப்படுகின்றது. உங்கள் ஒவ்வொரு வரதும் துணிச்சலான, கடின உழைப்புகள் இல்லாமல் போனால் இத்தருணம் சாத்தியமாகியிருக்கப் போவது இல்லை.' மேலே அடைப்புக்குறிக்குள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவை யாழ் குயர் விழா தொடர்பில் வெளியிடப்பட்ட ஊடக வெளியீட்டின் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட சில பகுதிகள்.

நிகழ்வு 'கலம்' என்ற பண்பாட்டு வெளிகளுக்கிடையிலான கூடுகையை நடத்தும் நிறுவனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆரம்ப உரைகள், காண்பிய ஆற்றுகைகள் மற்றும் திரையிடல்களுடன் நடந்தேறியது. இந்த நிகழ்வு தொடர்பில் சமூக வலைத்தளங்களிலும் சில இணைய ஊடகங்களிலும் இது மாவீரர் வாரத்தை குழப்பும் நோக்குடன் இடம்பெறுகிறது என்ற குற்றச் சாற்று எழுந்தது. இதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் விழா ஏற்பாட்டு குழு சார்பில் அதன் நெறிப்படுத்துனர் காஸ்ரோ பொன்னுத்துரை அவர்கள் முக

நூலில் ஒருவர் கேட்ட கேள்வியையும் பதிலையும் இங்கு பார்க்கலாம்.

கேள்வி: 'Queer Festival மாவீரர் வாரத்தில்தான் இவ்வாறான நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டுமா? மண்ணுக்காக குருதி தோய்ந்த நினைவுகளோடு மாவீரர்களை இழந்து நிற்கிறோம். எனவே, இந்த மண்ணுக்காக உயிர்நீர்த்த அந்த உறவுகளை நினைவுகூரும் நாட்களில் இதனை தவிர்த்து வேறுநாட்களில் ஒழுங்கு செய்யுங்கள் எங்கள் ஆதரவும் இருக்கும்.'

காஸ்ரோ: தங்களுடைய கேள்விக்கு மிக்க நன்றி தோழர். உங்களுக்கு ஏற்பட்ட மன உளைச்சலுக்கும் வேதனைக்கும் மிகவும் வருந்துகிறோம். 21ம் திகதி தவிர வாரம் முழுதும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளுமே இணைய வழியாக மட்டுமே இடம்பெறும். எவ்வித நினைவேந்தல்களுக்கும் இடையூறு இல்லாத வகையில் இவற்றை எம்மால் கொண்டு செல்ல முடியும் என்றும் நம்புகிறோம். அடுத்த வருட ஒருங்கிணைப்பின் போது உங்கள் கோரிக்கையை கண்டிப்பாக மனம்கொள்கிறோம்.

- தோழமையுடன், விழா ஒருங்கிணைப்புக் குழு.

மேலும் 27ம் திகதியில் இணைய நிகழ்ச்சிகளும் கூட ஒழுங்கு செய்யப்படவில்லை. மக்களின் நினைவு கூரும் உரிமையை மதித்தே இன்னுமொரு ஒடுக்குமுறையை பேசுவதற்கான வெளி உண்டாகும் என்பதை உணர்வது இச்சமூகத்தின் ஒவ்வொரு தனி நபரினதும் தார்மீக அறம். பல்வேறு வகைகளில் பல்வேறு தரப்பினரதும் நினைவு கூரல்கள் கடந்த நாற்பதாண்டு கால சமூக வெளியில் சிக்கலுக்குள்ளாகியிருக்கின்றது. சமூக பொதுப்புத்தியில் உள்ள ஜனநாயகமற்ற தன்மைகள் நீங்கி, அனைத்துவகை நினைவு கூரல்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வெளியை நோக்கிய உரையாடலை நாம் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்த வேண்டும்.

யாழ் குயர் விழா இவ்வருடத்திற்கான தமது பயணத்தினை சிறப்பாகவும் ஆரோக்கியமான முறையிலும் தொடங்கியிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் விரிவான தளங்களில் குயர் உரிமைகள் பற்றிய புரிதல்களை அதிகப்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் இணைந்தே பயணிப்போம்.

kannan@thaiveedu.com

MORTGAGE SOLUTIONS

SAVE
UPTO

75%

REFINANCE

MONTHLY SAVING

\$2,409

		Before	After
Mortgage Payment	\$320,000 @ 2.90%	\$1,498.02	-
Auto Loan	\$21,000 @ 7.50%	\$764.25	\$0.00
Line of Credit - 1	\$16,000 @ 6.50%	\$566.67	\$0.00
Line of Credit - 2	\$12,500 @ 7.00%	\$447.92	\$0.00
Credit Card - 1	\$ 8,800 @ 12.00%	\$352.00	\$0.00
Credit Card - 2	\$ 5,200 @ 19.00%	\$238.34	\$0.00
Store Card	\$ 3,000 @ 24.00%	\$150.00	\$0.00
New Mortgage	\$386,500 @ 2.9%		\$1,605.00
Total Debt		\$ 386,500.00	\$ 386,500.00
Total Payment		\$4,014.20	\$1,524.55

KIRUBA THANABALASINGHAM

Mortgage Agent Lic# M12002440

info@mortgagesolutions.ca

www.MortgageSolutions.ca

Ultimate Mortgage and Finance Solutions Inc. Lic#11995

Prime + 1% Lower Rate

\$50,000

EQUITY LOAN

**GET APPROVED
WITHIN 24 HOURS**

416.298.2777

\$375

Mo.

MARKHAM & STEELES - BLUE BUILDING

B105 - 3341 Markham Road, Toronto, ON M1X 0A5

மலையகத் தமிழரின் குடியரிமை:

பறித்ததும் கொடுத்ததும்

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

இ

லங்கை சுதந்திரமடைந்ததோடு பிரித்தானியர்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேற, யாரெல்லாம் இலங்கைப் பிரஜைகள் என தீர்மானிப்பதற்காக இலங்கையின் முதலாவது நாடாளுமன்றம் '1948ம் ஆண்டு 18ம் இலக்க குடியரிமைச் சட்டத்தை' நிறைவேற்றியது. இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட நிபந்தனைகளின் பிரகாரம் லட்சக்கணக்கான இந்திய வம்சாவளியினர் இலங்கைக் குடியரிமையை இழந்தனர்.

இதனை அடுத்து 1949ம் ஆண்டு 48ம் இலக்க பாராளுமன்ற தேர்தல் சட்டத்தில் குடியரிமை இல்லாதவர்கள் வாக்குரிமையை இழப்பார்கள் என்ற சரத்துச் சேர்க்கப்பட்டதால் அதற்கு முந்தைய 1947ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வாக்களித்து 7 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்கள் தமது வாக்குரிமையையும் இழந்தனர்.

இந்த இரண்டு சட்டங்களும் 'குடியரிமைச் சட்டம்', 'பாராளுமன்றத் தேர்தல் சட்டம்' எனும் பெயர்களில் இந்திய வம்சாவளியினரின் 'பிரஜா உரிமையைப்' பறிப்பதற்கான சட்டங்களாகவே அமைந்தன என்பது தெளிவு.

இந்த இரண்டு சட்ட ஏற்பாடுகளின்போதும் மேல்தட்டு இந்தியர்களினதும் பாகிஸ்தானியர்களினதும் (இந்தியாவுடன் பாக்கிஸ்தான் சேர்ந்து இருந்த போது இலங்கை வந்தவர்கள்) பிரஜாவுரிமையும் பறிபோனதால் அவர்களுக்கு மீளவும் வழங்கும் வகையில், அதே 1949ம் ஆண்டு 3ம் இலக்க இந்திய - பாக்கிஸ்தான் பிரஜைகளுக்கான குடியரிமைச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்து, அதன் ஊடாக விண்ணப்பித்து குடியரிமையைப் பெறலாம் எனும் மாயையை உருவாக்கி, இந்திய மேல்தட்டு வர்க்கத்துக்கும் மீளவும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்திய வம்சாவளியினரில் தோட்டத் தொழிலாளர்களான பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் குடியரிமை மறுக்கப்பட்டது. அவர்கள் இந்தியர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அங்கேயே திருப்பி அனுப்புதல் என்ற முடிவுக்கு வந்தது இலங்கை அரசு.

இதன்படி 1954 (நேரு - கொடலாவல), 1964 (சிறிமா - சாஸ்த்திரி) 1974 (சிறிமா - இந்திராகாந்தி) ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்தியாவுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. இதன்மூலம் இவர்கள் இலங்கையர்கள் இல்லை என்ற வாதமும் அவர்களை இந்தியாவுக்கே திருப்பி அனுப்புவது என்ற திட்டமும் நடைமுறைக்கு வந்தது.

1983ம் ஆண்டு கலவரங்களுடன் இலங்கை உள்ளாட்டு யுத்தம் உக்கிரமடைய, ராமானுஜம் கப்பல் சேவை நிறுத்தப்பட்டதால் சிறிமா - சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தத்துக்கு அமைவாக இந்தியா (தாய்

கம்) திரும்புதல் தடைப்பட்டது.

இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சியாக இந்திய மத்தியஸ்தத்ததுடன் பூட்டான் நாட்டின் தலைநகரமான 'திம்பு' வில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தையில் 'நாடற்ற தமிழர்களுக்கு குடியரிமை வழங்க வேண்டும்' எனும் தமிழர் தரப்பின் கோரிக்கையின் பயனாக (மலையகத் தமிழர்களுக்கு என நேரடியாக குறித்துரைக்காதபோதும்) '1986ம் ஆண்டு ஐந்தாம் இலக்க நாடற்றவர்களுக்கான குடியரிமைச் சட்டம்' நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதுவரை, மலையகத் தமிழர்களை இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்புவது எனும் எண்ணத்திலேயே இருந்த அரசு, இந்தச் சட்டத்தில் இந்த மக்கள் 'நாடற்றவர்கள்' (Stateless) எனும் அடையாளத்தைச் சுமத்தி, இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கியது. இதன் பின்னணியில் மலையகத்தையும் தளமாக இணைத்து இயங்கிய ஈரோஸ் அமைப்பின் கருத்து நிலையே காரணம் என்பது நன்றியுடன் நினைவுகூரப்படல் வேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக 1988ம் ஆண்டு திருத்தம் ஒன்றை முன்வைத்து ஏற்கனவே விண்ணப்பிக்கத் தவறியவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் அப்போதைய ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கான வாக்கு வேட்டைக்கு இவர்களின் வாக்குகள் அவசியமாக இருந்தது என்பதே உண்மையான காரணமாகும்.

ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்த இந்தியாவுக்கு திரும்பிச்செல்லல் பட்டியலில் இந்திய கடவுச்சீட்டைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு இந்திய கப்பல் சேவை இடைநிறுத்தப்பட்டதால் இலங்கையிலேயே வாழ நேர்ந்த 91,000 பேருக்கான குடியரிமையை வழங்குவதற்காக 2003ம் ஆண்டு 35ம் இலக்க இந்திய வம்சாவளியினருக்கான குடியரிமை வழங்கும் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்போதும் இந்த மக்களை இந்திய வம்சாவளியினர் என அடையாளப்படுத்தவே இலங்கை அரசு முனைப்பு காட்டியுள்ளது.

இந்தச் சட்டத்திற்கான ஒரு திருத்தமாகவே 2009ம் ஆண்டு 6ம் இலக்கச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, நாடற்றவர் நிலையில் மலை நாட்டுப் பகுதியில் இருந்து வன்னி, கிளிநொச்சி மாவட்டங்களுக்குக் குடியேறி, அங்கிருந்து யுத்தம் காரணமாக அகதியாக தமிழ் நாட்டுக்குள் அகதிகளாகச் சென்று சேர்ந்த 28,459 பேருக்கு, இலங்கை திரும்பினால் இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கப்படும் என்ற 'ஏற்பாடு' செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதற்குப் பின்னர் மலையகத் தமிழரின் குடியரிமை சம்பந்தமான சட்டம் ஒன்றுக்கான தேவை எழவில்லை. ஆனாலும் 1948ல்

பறிக்கப்பட்ட குடியரிமை வெவ்வேறு கட்டங்களில் வெவ்வேறு பெயரிலான வேறுபட்ட நோக்கங்களிலான சட்டங்களின் ஊடாக திரும்ப வழங்கப்பட்டதே தவிர, இவர்களிடம் பறிக்கப்பட்ட குடியரிமைக்காக மன்னிப்புக் கோரலுடன், உண்மையில் பிரஜாவுரிமையை வழங்க வேண்டும் என்ற உந்துதலுடன் உள்நோக்கத்துடன் எந்தச் சட்டமும் இயற்றப்படவில்லை. 1949 முதல் 2009 வரையான குடியரிமையை மீள் வழங்கிய சட்டங்களின் பெயர்களைக் கொண்டே இதனை உறுதி செய்ய முடியும்.

எனவே 2009 என்பது ஏதோ ஒரு வகையில் தீர்க்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர் குடியரிமைப் பிரச்சினை நிறைவுக்கு வந்த ஆண்டு எனலாம். அதேநேரம், இலங்கையில் இரண்டு தமிழ் தரப்புகள் (இலங்கைத் தமிழர் - மலையகத் தமிழர்) மேற்கொண்டிருந்த நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள் முடிவுக்கு வந்த ஆண்டு 2009 என்றும் கூறலாம்.

இந்தக் கட்டத்தில் இன்னுமொரு வரலாற்று வடிவையும் பதிவு செய்து செல்வது நல்லது. இந்திய வம்சாவளி மலையகப் பெருந்தோட்டத் தமிழ் சமுதாயத்தினரை இலங்கையின் உள்நாட்டவர்களாக இலங்கை ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை எனும் ஒரு நிலைப்பாடு குறித்த பிறிதொரு அம்சத்தையும் சுட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமானது.

▶ 1931ம் ஆண்டு டொனமூர் ஆணைக்குழு ஏற்பாட்டில் 'சர்வஜன வாக்குரிமை' இலங்கையின் ஏனைய இன மக்களைப் போலவே இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கும் கிடைத்த போதும், அது பிரித்தானியர்களின் 'இலங்கையில்' வழங்கப்பட்டதாக எண்ணிக் கொண்ட உள்நாட்டு சக்திகள், இந்த மக்களை உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது.

▶ 1987ம் மாகாண சபை முறைமை அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது அதற்கு உதவும் அடுத்த படிநிலையாக (Tier), அதுவரை நடைமுறையில் இருந்த கிராமசபை (கம்சபா) முறைமையை பிரதேச சபையாக மாற்றியமைக்க தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டே பிரதேச சபைகள் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

அதற்கு முன்பதான கிராமசபை (கம்சபா) முறைமைக்குள் மலையகப் பெருந்தோட்டத்துறை மக்களை ஆரம்பத்தில் இருந்தே உள்வாங்கிக்கொள்ளாத அதே நேரம் 'கிராம சபை' முறைமை மாற்றப்பட்டு, 1987ம் ஆண்டு பிரதேச சபைகள் முறையாக மாற்றப்பட்டுச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது அந்தச் சட்டத்திலேயும் (33 வது பிரிவு) தோட்டப் பகுதிகளுக்கு 'பிரதேச சபைகள்' சேவை வழங்க முடியாது என இருந்த கிராம சபை முறைமையில் இருந்த அந்த பாரபட்சம் அப்படியே எழுதப்பட்டது.

மாகாண சபைகள் மூலம் தமக்கு அதிகார பகிர்வைப் பெற்றுக் கொள்ள முனைந்த வடகிழக்கு தரப்பு, மறுபக்கமாக மாற்றமுறும் கிராம சபை முறைமையில் ஏற்கனவே உள்வாங்கப்பட்டிருக்காத மலையகப் பெருந்தோட்டத் தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கு பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் இருந்தும் விலக்களிக்கப்படுகின்றது என்பதையும் அதிகார பகிர்வில் அவர்கள் துண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. ஒருபக்கம் 'மாகாண சபை மூலம்' தமக்கு அதிகாரப் பகிர்வை பெறும் அதே பொறிமுறைக்குள் சகோதர மலையகத் தமிழ் சமூகத்துக்கு 'பிரதேச சபையில்' கூட அதிகாரப் பகிர்வு மறுக்கப்படுகின்றது என்பது வடக்கு கிழக்கு தமிழர் தரப்பு கிஞ்சித்தும் கவனிக்கவில்லை.

வடகிழக்குத் தரப்பு மாத்திரமல்ல, அப்போது அமைச்சுப்பதவிகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த மலையகத் தலைமைகளும் வாளாவிருந்துள்ளன என்பது மலையக அரசியலின் மிகமிக துரதிஷ்டமான வரலாற்று வடுவாகும்.

இறுதியாக 2018ம் ஆண்டே பிரதேச சபைகள் சட்டம் திருத்தப்

பட்டு, தோட்டப் பகுதிக்கும் சேவையாற்றலாம் எனும் நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது. சுருங்கச் சொன்னால் மலையகப் பெருந்தோட்டச் சமூகம் இலங்கையின் உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் அதிகாரம் பெற்ற ஆண்டு 2018 தான் என்பதுவே உண்மை.

இப்படியாக 1948 முதல் 2018 வரை வெவ்வேறு வடிவங்களில் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, பறிக்கப்பட்ட குடியரிமையானது பல்வேறு காலகட்டங்களில் மீளக் கிடைக்கப்பெற்றாலும் அவை அர்த்தமுள்ள குடியரிமையாக அல்லாமல் வாக்களிக்கும் உரிமையை மாத்திரம் வழங்கும் ஒரு பிரஜாவுரிமை வடிவமாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதே இன்றைய மலையகத்தின் இக்கட்டான நிலைக்கு பிரதான காரணமாகும்.

சுமார் நாற்பது வருடங்களாக நாடற்றவர்களாக வைக்கப்பட்டு இருந்தவர்கள் நாட்டின் ஏனைய சமூகங்கள் அனுபவிக்கும் தேசிய நிர்வாகப் பொறிமுறைக்குள் இன்னும் முழுமையாக உள்வாங்கப்படவில்லை. கிராமசேவகர் பிரிவுகள் முறையாக வழங்கப்படவில்லை. இன்னும் கூட தனியார் கம்பனிகளின் தோட்ட நிர்வாகத் தால் அவர்களது சமூக நிர்வாகம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

காலம் தாழ்த்தி 'இலவசக் கல்வி' வழங்கப்பட்டாலும் பெருந்தோட்டப் பாடசாலை அலகு எனும் ஓர் அலகினால் பாரபட்சமாகவே அதன் நிர்வாகம் இன்னும் கூட மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அவர்கள் வாழும் பகுதிகளின் வீதிகள் 'தோட்ட வீதிகள்' எனக் கணக்கிடப்பட்டு உள்நாட்டு நிர்வாக வீதிக் கட்டமைப்பில் சேர்க்கப்படாமல் உள்ளது. ஆபத்தான முறைமையில் பழைய லயன் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு அடிக்கடி அவை தீப்பற்றி எரியும் ஆபத்தை எதிர்கொண்டு உள்ளன.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒன்றாக தோட்ட சுகாதார முறைமை என ஒரு முறைமையின் கீழ் தேசிய சுகாதார முறைமைக்குள் உள்வாங்கப்படாத சமூகமாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அதனை மாற்றுவதற்கான முழுமையான உத்தியோகபூர்வ அறிக்கை 2020ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளபோதும் அதனை அடுத்து ஓர் அடியும் நகராமல் உள்ளது. இந்தச் சுகாதார முறைமை மாற்ற விடயம் உச்சகட்டமாக பாராளுமன்றிலும் குழு அறையிலும் பேசப்பட்டுவந்த 2015 - 2020 காலப்பகுதியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆரம்ப சுகாதார கொத்தணிகளை உருவாக்குவதற்கான தேசிய கொள்கை வகுப்பின்போது தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஆவணத்தில், 'இந்த ஆரம்ப சுகாதார கொத்தணி முறைமை அறிமுகம் செய்யப்பட்டால் பெருந்தோட்டப்பகுதியில் வாழும் குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்களும் அவர்களது குடும்பமும் (Plantation 'migrant Workers' and their families) நன்மையடைவார்கள் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே கொள்கை வகுப்பாளர்களின் பார்வையில் இன்னும் இலங்கையின் குடிமக்களாக அல்லாது குடிபெயர்ந்து (இந்தியாவில் இருந்து) வந்த தொழிலாளர்களாகவே (Migrant Workers) தெரிகிறார்கள் என்பது, இந்த மக்கள் இன்னும் இந்த நாட்டில் அர்த்தமுள்ள குடிமக்களாக மாற்றப்படவில்லை என்பதன் அடையாளத்துக்கான ஒரு சான்றாகும்.

இதனை மனதில் கொண்டு 2020 ஆண்டுக்குப் பின்னரும் நிவாரண அரசியலில் தங்கியிருக்காது, தமது 'அர்த்தமுள்ள குடியரிமையை' (Meaningful Citizenship) பெறுவதற்கான அரசியல் நகர்வை முன்கொண்டு செல்லவேண்டிய ஒரு யுகத்தை மலையக அரசியல் களம் வேண்டி நிற்கிறது.

thilagar@thaiveedu.com

தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

உலக மெய்யியல் நாள்

- வீராசாமி பிரபாகரன்

அறிமுகம்

மெய்யியல் என்பது மெய்ப்பொருள் எனவும் தத்துவம் எனவும் தமிழில் அழைக்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் மெய்யியல் என அழைக்கப்படும் இத்துறையானது, உண்மை அறிவு பற்றிய ஆராய்ச்சி என்ற பொருள் கொண்டு நோக்கப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் 'Philosophy' என அழைக்கப்படும் இச்சொல், 'philo' மற்றும் 'shopia' ஆகிய இரண்டு கிரேக்கச் சொற்களின் சேர்க்கையினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இச்சொற்களின் அர்த்தமானது, 'Love of Wisdom' என, அதாவது 'அறிவின் மீதான விருப்பமும் தேடலும்' என்ற நோக்கில் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாறான மெய்யியல் தோன்றிய இடம் அல்லது தாயகம் கிரேக்கமாக காணப்படுகின்றது. கிரேக்கத்திற்கு முன்பே வேறு பல இடங்களில் அறிவின் ஆராய்ச்சி தொடர்பான விடயங்கள் வரலாற்றில் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வை தொடங்கி வைத்தவர்களாக கிரேக்கர்கள் காணப்படுகின்றனர். பேராசிரியர். எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்களின் கருத்தின் படி, 'கிரேக்கர்களுக்கு முன்பே பல்வேறு நாகரிகங்களில் கணிதம், வானவியல், வைத்தியம், விஞ்ஞான தொழிநுட்பம் போன்றவை தொடர்பான அறிவும் ஆராய்ச்சிகளும் காணப்பட்டாலும் கூட, அறிவு அறிவிற்காக என்ற கருத்திற்கு இந்நாகரிகங்கள் முன்னேறியிருக்கவில்லை. அவை அனைத்தும் சமயம் சார்ந்த ஆதிக்கத்தினால் மையப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. கிரேக்கர்களுக்கும் பிற நாகரிகங்களுக்கும் இடையிலான அறிவு ரீதியான வேறுபாடு யாதெனில், கிரேக்கர்கள் ஏன் என்ற கேள்வியை கேட்டமையாகும்.' என்கின்றார். (2018: 12-13).

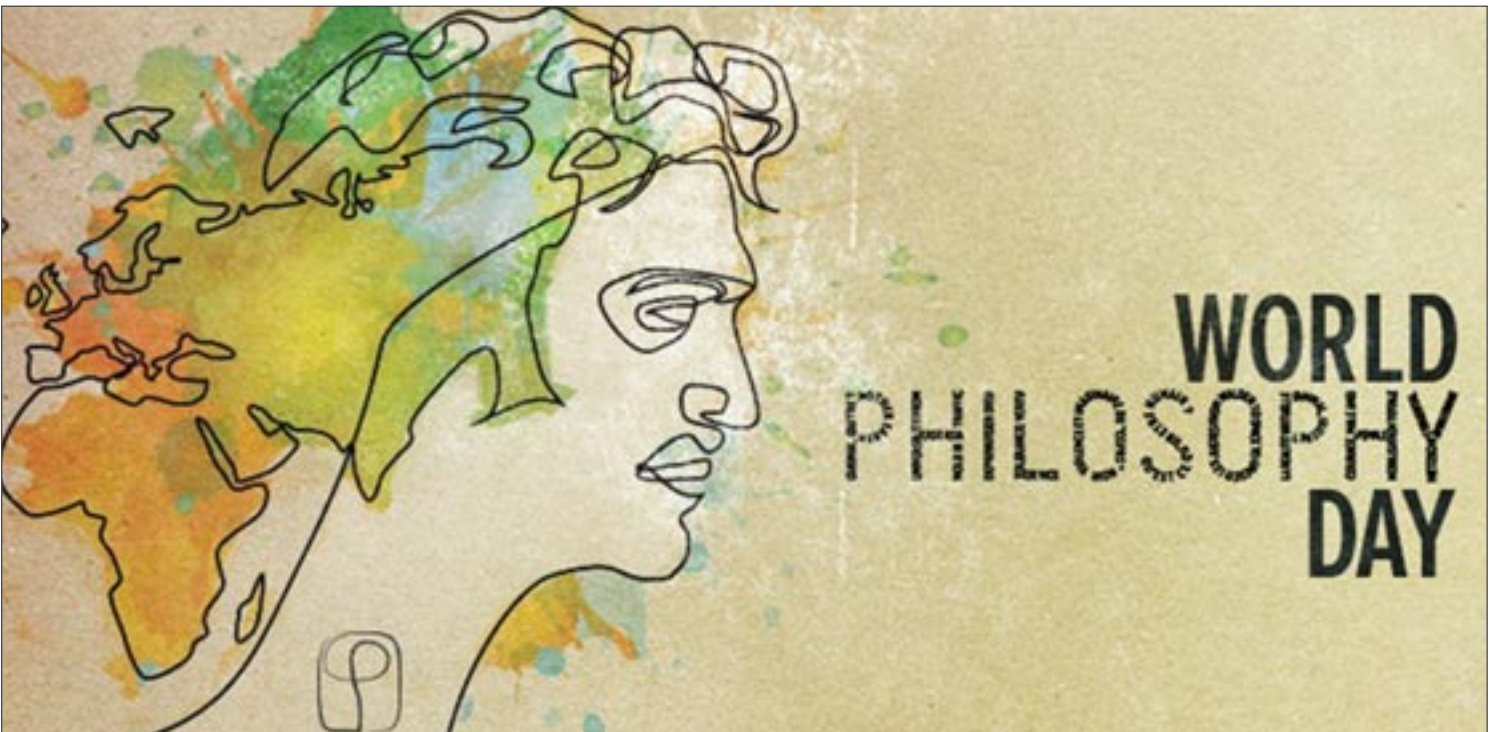
ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியமான மெய்யியல், பல்வேறு துறைகளின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளமாய் அமைகின்றமையால், 'Mother of Science' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மை வாய்ந்த மெய்யியலானது, அறிவு தொடர்

பான தர்க்க ரீதியானதும் அனுபவ ரீதியானதும் விவரண ரீதியானதுமான கருத்துக்களை காலத்திற்குக் காலம் முன்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் அடிப்படையில் 2002ம் ஆண்டு யுனெஸ்கோவினால் 'உலக மெய்யியல் தினம்' (World Philosophy Day) கீழ்வரும் நோக்கங்களுக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது:

- மெய்யியலிற்கான சர்வதேச, தேசிய, பிராந்திய, துணை பிராந்திய ஈடுபாட்டிணை புதப்பிப்பதற்காக.
- இன்றைய மனிதகுலம் எதிர்நோக்கும் சவால்களுக்கு மிகவும் திறம்பட பதிலளிக்கும் வகையில், முக்கியமான சமகாலப் பிரச்சினைகளில் மெய்யியல் பகுப்பாய்வினையும் ஆய்வுகளையும் வளர்ப்பதற்கு.
- உலகமயமாக்கல், நவீனத்துவம் ஆகியவற்றின் மாற்றங்களுக்குள் உள்வாங்கப்படும்போது பல சமூகங்களில் எழுகின்ற தெரிவுகளில் மெய்யியலின் முக்கியத்துவம், பயன்பாடு பற்றிய பொது விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு.
- சமத்துவமற்ற அணுகல் முறைமைகள் மீது சிறப்புக் கவனத்தைச் செலுத்தி, உலகம் முழுவதிலும் காணப்படுகின்ற மெய்யியல் கற்கைகளை மதிப்பிடுவதற்கு.
- எதிர்கால சந்ததியினருக்கு மெய்யியல் கற்கை அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக.

ஏன் உலக மெய்யியல் தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது?

என்று மனிதர் தம்மைச் சுற்றியிருக்கின்ற இயற்கையையும் அதன் பொருட்களையும் கண்டு வியக்க ஆரம்பித்தனரோ, அன்றிலிருந்தே அறிவின் ஆரம்பம் தொடங்கியதாக கூறப்படுகின்றது.

இதனால் பல சிந்தனையாளர்கள் மெய்யியலின் வேர் 'வியப்பு' என்கின்றனர். தன்னை ஞானத்தின் வடிவமாக பிரதிபலிக்கின்ற மெய்யியல், நன்கு நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் மீது தொடர்ந்து வினாக்களை தொடுக்கவும் கருதுகோள்களை சரிபார்க்கவும் முடிவுகளை கண்டறிவதற்குமான வழிகளை எமக்கு கற்பிக்கின்றது.

பல நூற்றாண்டுகளாக மெய்யியலானது ஒவ்வொரு கலாசாரத்திலும் எண்ணக்கருக்களையும் யோசனைகளையும் பகுப்பாய்வுகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. மேலும், இதன்மூலம் சுதந்திரமானதும் விமர்சனபூர்வமானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான சிந்தனைக்கான தளத்தினை வழங்கியுள்ளது. இதனால் உலக மெய்யியல் தினமானது மெய்யியல் சிந்தனையின் முக்கியத்துவத்தினை கொண்டாடுவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்வுலகிலுள்ள மக்கள் தங்களுக்கேயுரிய மெய்யியல் பாரம்பரியங்களை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளவும் இது ஊக்குவிக்கின்றது.

யுனெஸ்கோவை பொறுத்தவரையில் மெய்யியலானது உலக அமைதி சார்ந்திருக்கின்ற ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள், நீதி, சமத்துவம் ஆகியன தொடர்பான கொள்கைகளும் விழுமியங்களும் கருத்தியல் அடிப்படைகளை வழங்குகின்றது. மேலும், அமைதியான சகவாழ்வின் உண்மையான அடித்தளங்களை ஒருங்கிணைக்க மெய்யியல் உதவுவதாக கருதுகின்றமையினாலேயே 'உலக மெய்யியல் தினம்' என்ற ஒரு தினத்தினை யுனெஸ்கோ அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றது.

2021ம் ஆண்டில் உலக மெய்யியல் தினம்:

யுனெஸ்கோ நிறுவனம் 2002ம் ஆண்டில் உலக மெய்யியல் தினம் என்ற ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தாலும், 2005ம் ஆண்டு யுனெஸ்கோவின் பொது மாநாடு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் மாதம் மூன்றாவது வியாழக்கிழமை உலக மெய்யியல் தினம் கொண்டாடப்படும் என பிரகடனப்படுத்தியது. அந்தவகையில் இவ்வாண்டில் நவம்பர் 18ம் திகதி உலக மெய்யியல் தினம் கொண்டாடப்பட்டது.

உலகம் முழுவதும் கொரோனா நோய்த்தொற்றுப் பரவலினால் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இச் சந்தர்ப்பத்தில், 'சமூக, கலாசார, புவியியல், அரசியல் சூழலில் மனிதர்களின் வெவ்வேறு தொடர்புகள்.' என்ற தொனிப்பொருளில் உலக மெய்யியல் தினம் இவ்வாண்டில் கொண்டாடப்படுகின்றது. தற்கால சமூகம் தொற்றுநோய்கள் தொடர்பான சிறந்த விளக்கத்தை, அதனால் ஏற்படுகின்ற சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு சமகால சமூகங்களில் மெய்யியலின் பங்களிப்பை எடுத்தியம்புவதையும் அது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

தற்கால சமூகங்களில் பல்வேறு விடயங்களை ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு மெய்யியல் தனது ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்தினாலும், சூழலியல் சார்ந்த அறம் (Environmental Ethics), பெண்ணிய மெய்யியல் (Feminist Philosophy) ஆகிய துறைகள் தற்காலத்தில் மையமான ஆய்வுப் பொருளாகவும் அதிகம் விவாதிக்கப்படுகின்ற கருப்பொருளாகவும் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மெய்யியலானது எமது வாழ்விற்கான ஓர் அணுகுமுறையாக விளங்குவதோடு, எங்களது சுய சிந்தனைக்கும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. எனவே, தத்துவம் ஞானிகளுக்கும் அறிவார்ந்தவர்களுக்கும் உரியது என்ற நிலையிலிருந்து விலகி இன்றைய சூழலில் சாதாரண மக்களுக்கும் உரித்துடைய வகையில் நாளாந்த செயற்பாடுகளின் நடைமுறை செயற்பாடாக காணப்படுகின்றது. இவ்வுலகத்தில் எமது வாழ்க்கையை செம்மையுற வாழ்வதற்கு வழிசமைக்கின்ற ஒளியாக மெய்யியல் காணப்படுகின்றது என்றால் அது மிகையில்லை.

நன்றி: <https://www.un.org/en/observances/philosophy-day>

prabakaran.v@thaiivedu.com

Daniels FirstHome™ at Markham & Sheppard

Starting from **\$299,000**

OPENING ON **NOVEMBER 6TH**

ஒரு வீட்டை வாங்க விரும்புகிறீர்களா?

CONTACT ME FOR REGISTRATION & MORE INFO

416-556-4881

HOMELIFE HIGHER STANDARDS
*Independently owned & operated

HomeLife/Champions Realty Inc, Brokerage*
Office :416-281-8090
E-mail: raveenvi@gmail.com

RAVEEN VINAYAKAMOORTHY
SALES REPRESENTATIVE

நரக மாளிகை

- நெல்லை ஜெயசிங்

இ

ந்தியாவின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ள கேரள மாநிலத்தில் கண்ணூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கண்டங் குந்து கிராமத்தில் ஆயித்தரை என்ற இடத்தில் பிறந்தவர் திரு. சுதிஷ் மின்னி. இவர் ஐந்து வயது பால்ய காலம் முதல் 25 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ராஷ்டிரிய சுயம்சேவாக் (R.S.S.) அமைப்பின் விசுவாசம் மிக்க ஊழியராக பணியாற்றி வந்தார். அக்காலப் பகுதியில் அங்கே நடைபெற்ற கொடுமைகளை நேரில் கண்டு மனம் வருந்தி அவ்வமைப்பிலிருந்து வெளியேறிய திரு. சுதிஷ் மின்னி அவர்கள் எழுதிய 'நரக சாகேதத் திலே உள்ளறகள்' என்ற மலையாள நூல் 'நரக மாளிகை' என்று தமிழ் தலைப்பு தாங்கி புத்தகமாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. திரு. சதாசிவம் அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்க சென்னை பரிசல் பதிப்பகம் இதனை கடந்த செப்டெம்பரில் 151 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. இன்று இந்தியாவில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் அதிகாரம் படைத்த தாய் அமைப்பாக ஆர்.எஸ்.எஸ். இருப்பதால் அதன் நெறிபிறழ் செயல்களை அறிந்து கொள்ள இந்நூல் உதவும் என்ற வகையில் இந்நூல் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. திரு. சுதிஷ் மின்னியின் 25 வருட சம்பரிவார் அனுபவங்களின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமே இப்புத்தகம்.

அமெரிக்க அரசியல் பொருளாதார மேலாதிக்கத்திற்காக உலகம் முழுவதும் அமெரிக்கா எத்தகைய நேர்மையற்ற செயல்களை செய்து வருகிறது என்பதனை 'Confessions of an Economic Hit Man' என்ற நூலில் திரு. ஜோன் பெர்க்கின்ஸ் வெளிச்சம் போட்டு காட்டியது போல் திரு. சுதிஷ் மின்னி இந்நூல் வாயிலாக இந்துத்துவ பாசிசத்தை அம்பலமாக்குகிறார் என்று கூறலாம். சுதிஷ் மின்னி என்பவர் சம்பரிவாரின் பிரச்சாரகராக, கணித ஆசிரியராக பல மாநிலங்களில் இயக்கப் பணி செய்த காலப் பகுதியில் தான் நேரில் கண்டுணர்ந்த அனுபவங்களை மனம் வருந்தி ஆதாரங்களுடன் எழுதிய ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக இந்நூல் அமைகிறது.

RSS அமைப்பினரால் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட கொடூரச் செயல்கள் நூலை வாசிப்போரை அதிர்ச்சி அடையச் செய்கிறது. மக்கள் சேவை என்ற பெயரில் அருவருக்கத்தக்க அவர்களின் செயல்பாடுகளை நூலாசிரியர் படம் பிடித்து காட்டுகிறார். RSS அமைப்பின் ஆதரவாளராக இருந்த தனது தாத்தாவின் ஏற்பாட்டில் தனது ஐந்தாவது வயதில் 'பால் கோகுலம்' என்ற பாலர் அமைப்பில் இணைந்து படிப்படியாக வளர்ந்து பல்வேறு பொறுப்புகளுக்கு உயர்ந்து சனநாயக அம்சங்கள் அற்ற அந்த அமைப்பில் நேர்மையற்ற பல்வேறு சதித்திட்டங்களை தீட்டி அவற்றிற்கு தானும் துணை போன அவலங்களை மனவேதனையுடன் நூலெங்கும் ஆசிரியர் விவரிக்கிறார்.

ஜெர்மனியிலும் இத்தாலியிலும் பிரபலமடைந்த பாசிச சிந்தனைகளையும் திட்டங்களையும் இந்திய சூழ்நிலைக்கு பொருந்தும் வகையில் எம்.எஸ். கோல்வால்கர் எவ்வாறு பயன்படுத்தினார் என்பதை நூலாசிரியர் நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். அதாவது கிட்லரின் சிந்தனைகளும் முசோலினியின் இயக்க நடைமுறைகளும் உள்வாங்கிக் கொண்ட அமைப்பே ஆர்.எஸ்.எஸ். என்று மிகவும் துணிச்சலாக எல்லா அடுக்குகளையும் நேரில் பார்த்த அனுபவத்தில் சுதிஷ் மின்னி குறிப்பிடுகிறார். கிட்லர், முசோலினி போன்றவர்கள் மிக உயர்ந்த பதவிகளை அடைவதற்காக எவ்வகையான சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார்களோ

அதே சிந்தனைப் போக்குகளை இந்தியாவிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதே ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் நோக்கமாக இருப்பதாக கூறுகிறார்.

சாதியம்:

சாதிய உணர்வு தங்களின் அமைப்புக்களில் இல்லை எனக் கூறுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் வர்ணாசிரமத்தை வளர்ப்பவர்களாக இருப்பதை தன்னால் நேரில் காணக் கூடியதாக இருந்ததாக நூலாசிரியர் கூறுகிறார். அடிப்படை கட்டமைப்பிலுள்ள சாகாக்களிலும் சாதியம் இருப்பதாகவும் வெவ்வேறு சாதிகளுக்கு தனித்தனியாக சாகாக்கள் இருக்கின்றன எனவும் கூறுகிறார். தலித் மக்கள் அனைவரும் இரண்டாம் தரத்தவர்களாக கருதப்பட்டனர். உயர் சாதியினருக்கான அமைப்பு என்பதால் தலித் பிரதிநிதிகள் 2% க்கு மேல் மிகாமல் பார்த்துக் கொள்வர். பாபர் மசூதி இடிப்பு உட்பட எல்லா கலவரங்களிலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏழைகள், தலித்துகள் ஆவர். ஆனால் நடைமுறையில் உயர் சாதி செல்வந்தர்கள் மட்டுமே பாதுகாக்கப்பட்டனர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் விழிப்புணர்வு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொண்டனர்.

மனிதர்களில் பேதங்கள் இருக்கின்றன என்றும் மனிதர்கள் வெவ்வேறு கோத்திரங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்றும் அதில் சில கோத்திரங்கள் மட்டுமே சுகபோகங்களை அனுபவிக்க முடியும் என்றும் மற்றவர்களுக்கு அது முடியாது என்றும் கடுமையான சாதி, மத நெறிகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் மையக் கருத்தாக முன்னிறுத்தும் இயக்கமே RSS என்பது நூலாசிரியரின் கூற்றாகும். மேலும் இந்து தேசம் என்ற ஒரே சிந்தனையும் அதன் நான்கு வருணங்கள் மட்டுமே இந்த நாட்டின் தத்துவம் என்றும் அந்த நான்கு வருணங்களையும் நாம் மறுகட்டமைப்பு செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி செய்தால் மட்டுமே பாரதத்தின் ஆத்மாவிற்கு அமைதி கிடைக்கும் என்றும் பயிற்றுவித்ததாக கூறுகிறார். தொடர்ந்து அவர் சாதியம் பற்றி கூறும்போது வட இந்தியாவில் கடுமையான சாதியவாதம் சமூகத்தின் அடியாழம் வரை பரவிக்கிடப்பதாகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அடக்கி ஒடுக்கிக் கொண்டு மேல்சாதி ஆதிக்கத்தின் மூலமாகவே இவ்வமைப்பு செயல்படுகிறது எனவும் சாடுகிறார். சாதிய வேறுபாடுகள் கேரளத்தில் அதிகம் இல்லை என்பதால் நல்லிலக்கணத்துடன் வாழும் கேரள மக்களிடையே சாதிய வாதத்தையோ கோயிலுக்குள் நுழையக்கூடாது என்ற பிராமணிய கட்டுப்பாட்டுகளையோ முன்நிறுத்த முடியவில்லை.

மத துவேஷம்:

நூலாசிரியர் தனது 25 வருட கால அனுபவத்தில் தான் நேரில் கண்டுணர்ந்த நேர்மையற்ற பல செயல்பாடுகளை நூலில் மிகவும் விபரமாக குறிப்பிட்டுள்ளார். மத சிறுபான்மையினர் மீதான தாக்குதல் மிக அதிகம் என இவர் கூறுகிறார். குறிப்பாக முஸ்லிம், கிறிஸ்தவர்கள் மீதான வன்மம் வளர்க்கப்படுகிறது. அமைப்பினரின் உரைகளும் வாதங்களும் கூட சிறுபான்மையினர் மீதான எதிர்ப்பு உணர்வுகளை விதைப்பதாகவே இருக்கும். வரலாற்றில் இரண்டு மன்னர்களின் மோதலைக்கூட இந்து முஸ்லிம் மோதலாக திரித்து கூறுவார்கள். குறிப்பிட்ட சிறுபான்மையினர் பாரத பண்பாட்டிற்கு எதிரானவர்கள் எனவும் பாரதமாதாவை சின்னா பின்னமாக்க வந்திருக்கிறார்கள் எனவும் இவ்வமைப்பினர் இந்து மக்க

எிடம் விஷ எண்ணத்தை விதைக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இந்து மதத்தவர்கள் 79% இருக்க இஸ்லாமியர்கள் 15% ஆகவும் கிறிஸ்தவர்கள் 2% ஆகவும் இருக்கின்றனர். இந்நிலையில் சிறுபான்மையினரால் இந்துக்களுக்கு பேராபத்து என்ற இவர்களின் கற்பிதம் தவறானதாகும். எனினும் அதனை பொருட்படுத்தாது இந்துத்துவம் ஆபத்தில் உள்ளது எனவும் இந்துக்கள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருப்பதாகவும் உண்மைக்கு புறம்பானவற்றை குழந்தைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். மேலும் சிறுபான்மையினர் நடத்தும் கல்வி நிறுவனங்களில் ஆசிரியராக நுழைந்து மாணவர்களிடையே தான் ஒரு இந்து என்ற உணர்வை மேலோங்கச் செய்வதற்கு கணித ஆசிரியரான தான் இதற்கு தவறாக பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் நூலாசிரியர் வேதனையுடன் நரக மாளிகை நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவர்களின் பாடத்திட்டங்கள் அனைத்தும் அறிவூட்டுபவை அல்ல எனவும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராக வெறியூட்டுவதாக இருந்தன எனவும் ஆசிரியர் அனுபவ பூர்வமாக கூறுகிறார்.

சாகா எனும் பயிற்சி வகுப்புகள்:

ஆர்.எஸ்.எஸ். என்னும் நரக மாளிகையில் பல இரகசிய அறைகள் உள்ளன. அதில் மிக முக்கியமானது 'சாகா' எனும் பயிற்சி வகுப்புகள் ஆகும். இந்து தேசியத்தை நோக்கி பயணிப்பதற்கான ஒரு அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதில் சாகா வகுப்புகள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அனைத்து பகுதிகளிலும் அனைத்து மட்டத்திலும் நடத்தப்படும் இப்பயிற்சி வகுப்புகள் வெளிப்பார்வைக்கு உடல் நலன், ஒழுக்க நெறி சார்ந்ததாக தெரிந்தபோதும் நடைமுறையில் இந்து தேசத்தை உருவாக்குகின்ற, சிறுபான்மையினர்க்கு எதிரான கருத்தியலை உருவாக்கும் குறுகிய நோக்கம் கொண்டதாகும். சாகா எனும் பயிற்சி வகுப்பின் பாலபாடமே சிறுபான்மையினரான முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு எதிரான வெறுப்பூட்டுவதாகும்.

இந்துத்துவா, இந்து தேசம் போன்றவைகளே பிரதானம் என்று முன்னிறுத்தி சாதாரண உழைக்கும் ஏழை மக்களை வஞ்சிக்கும் நிலைபாட்டை மேற்கொள்வதாகவும் இதன் மூலம் சமூக ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கிறார்கள் எனவும் நூலாசிரியர் கூறுகிறார். சாகா வகுப்புகள் வாயிலாக பிராமணியச் சிந்தனைகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் வளர்க்க முற்படுகின்றனர். எனவே முற்போக்கு சக்திகள் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும் என நூலாசிரியர் இந்நூல் வாயிலாக எச்சரிக்கிறார். இந்து ராஷ்டிரம் என்ற கனவை கூறி வெறியூட்டும் பயிற்சிகள், அதனால் ஏற்படும் உள்வியல் பாதிப்புகள் குறித்தும் எச்சரிக்கிறார். மதவெறி உணர்வின் காரணமாக நடைபாதை முஸ்லிம் வணிகர்களை தாக்கியதில் தானும் இருந்ததாக வேதனையுடன் விவரிக்கிறார். ஆன்மீகம் என்ற பெயரில் சாதாரண மக்களின் மனங்களில் நச்சுக் கருத்துக்களை விதைத்து தங்களை வலுவாக்கிக் கொண்டு பல ஆண்டுகளாக செய்த நாச வேலைகளை இந்நூலை ஆழ்ந்து படிப்பதன் மூலம் அறியலாம்.

சாகா மற்றும் பல்வேறு பயிற்சிகள் வாயிலாக அவர்கள் கொடுக்கும் இருளடைந்த சிந்தனைகளை நம் குழந்தைகளின் மனத்தில் திணிக்கும் வேளையில், இந்த தேசத்தின் மத நல்லினக்கமும் ஒற்றுமையும் சிதைந்து அழிவுப் பாதைக்கு சென்றுவிடுகிறது. எல்லா தளங்களிலும் அவ்வமைப்பு ஊடுருவி இருப்பதன் காரணமாக அனைத்து மட்டங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. உணர்ச்சியை தூண்டி மக்களை தூண்டி பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பண்பாட்டு இயக்கம் என்ற வேடமணிந்து ஆர்.எஸ்.எஸ் மக்களை கபளீகரம் செய்வதாக நூல் விவரிக்கிறது. ஒரு நாடு, ஒரு மதம், ஒரு சட்டம், ஒரு தேசியம் என்ற முழக்கத்திற்கு ஏற்றார் போல் பண்பாட்டுத் துறையையே மாற்றி அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அதன் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப வேறுபட்ட உருவ அடையாளங்களுடன் செயல்படுவதற்கான பாதை அமைக்கும் தனிக்குழுவில் ஒய்வுபெற்ற நீதிபதிகள் உட்பட IAS, IPS, அதிகாரிகளும் இடம்பெற்றுள்ளனர் என நூலாசிரியர் 'நரக மாளிகை' நூலில் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அதிகார அமைப்பை அவர்கள் எவ்வாறு கைப்பற்றுகிறார்கள் என்பதையும் துல்லியமாக குறிப்பிடுகிறார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ் என்பது இராணுவ குணம்சம் கொண்ட சனநாயகத் தன்மையற்ற ஒரு சர்வாதிகார அமைப்பாகும். இராணுவத்தின் அனைத்து சட்ட திட்டங்களும் இந்த இயக்கத்தில் உள்ளன. எதிர்க்கேள்விகள் எதற்கும் இங்கு இடமில்லை. யாரும் எதைப்பற்றியும் கேள்வி கேட்க முடியாது. உறுப்பினர்கள் என்பதற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லாதிருப்பதுடன் சுதந்திரமாக செயல்படவும் முடியாது. அதன் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் ரகசியத்தன்மை வாய்ந்ததாகும். சனநாயக பூர்வமான விவாதங்களோ பரிசீலனைகளோ இவ்வமைப்பில் நடப்பதில்லை. அவர்களது அரசியல் சட்டம் மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகார தன்மை கொண்டதாகும். எத்தனையெத்தனை பெயர்களில் இயங்குகிறார்கள் என்பதை நரக மாளிகை நூல் விரிவாக விளக்குகிறது. அறிந்தும் அறியாததுமான நிறைய அமைப்புக்கள் சங்கப்ரிவாருக்கு உண்டு. ஏதாவது ஒரு முகமுடியுடன் செயல் படும் அமைப்பு என்பது உலகறிந்த உண்மை.

25 வருடங்களாக ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் சுயம் சேவகனாகவும் பிரச்சாரகனாகவும் கணித ஆசிரியராகவும் செயல் பட்ட நூலாசிரியர் மின்னி தான் உணர்ந்த முரண்பாடான விடயங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு நூலை எழுதி விளைந்தமையால் ஏராளமான சம்பவங்கள், ஆதாரங்கள் நூலில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. நேர்மையான செயல்பாட்டை தன்னால் காண முடியவில்லை எனவும் கூறுகிறார்.

உள்நாட்டு சமூக அமைப்புகள் வெளிநாடுகளில் நிதி திரட்டுவதற்கு இந்திய ஒன்றிய அரசு தடை விதிக்கும் நிலையில், ஆதிவாசிகளை முன்னிறுத்தி அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதாக காரணம் காட்டி வெளிநாட்டிலும் உள்நாட்டிலும் பெரும் நிதி திரட்டப்படுவதுடன் ஆசிரமத்திற்கு வரும் வெளிநாட்டினரிடமும் பெரும் தொகைப் பணம் திரட்டப்படுவதாகவும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

றம் சாட்டுகிறார். மேலும் பெயரளவில் அனாதை இல்லங்களை யும் சேவை செயல்பாடுகளையும் நடத்துகின்ற அமைப்பு அவர்களின் கண்ணீரை தங்களின் வருமானத்திற்கான மூலாதாரமாக மாற்றுவதாகவும் நூலாசிரியர் குற்றம் சாட்டுகிறார். இவ்வாறு இந்தியாவெங்கும் ஆழமாக வேருன்றி உள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் பொருளாதார பலம் மிரள வைக்கும் அளவிற்கு இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

பாலியல் சுரண்டலும் இவ்வமைப்பில் இருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார். வட இந்தியாவில் ஆர்.எஸ்.எஸ் சார்ந்த நில உரிமையாளர்கள் குத்தகை விவசாய பெண்களை பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள், ஒடுக்கப்பட்ட சமூக மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என இந்நூல் அடிக்கோடிட்டு காட்டுகிறது. இரவு நேரங்களில் இரை தேடும் மிருகங்களைப் போல இரைதேடுகிறார்கள். எங்கெங்கு நோக்கினும் பொய்யும் விபச்சாரமும் நிரம்பி கிடப்பதாகவும் இதனால் நலிவுற்ற மக்களே பெருமளவில் பாதிக்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இந்துத்துவத்தை மட்டும் உயர்த்திப் பிடிக்கும் இவ்வமைப்பு மத மாற்றத்திற்கு எதிராக கடுமையான நிலைப்பாட்டை கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். மேல்சாதிக்காரர்களின் சாதியம் எனும் மேய்ச்சல் நிலங்களில் மிதிப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டவர்கள்தான் மதம் மாறுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் காண்பிக்கும் பாகுபாடுகள் அவர்களை மதம் மாறச் செய்கிறது. தனக்கு சமூகத்தில் வாழ முடியாத சூழ்நிலையும் அதனால் ஏற்படும் எதிர்ப்புணர்வும் அவர்களை மதம் மாறச்செய்கிறது என நூலாசிரியர் ஆதாரங்களுடன் விபரிப்பதை நூலினை வாசிப்பதன் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

பொய் சொல்லியும் போலியான செயல்பாடுகளைச் செய்தும் வஞ்சித்தும் ஏராளமான தவறுகளை செய்திருப்பதாக கூறும் நரக மாளிகையின் ஆசிரியர் திரு. சுதிஷ் மின்னி காட்டுமிராண்டித்

தனத்தில் இருந்து மனித நேயத்திற்கு திரும்பி வந்த சிறுபிள்ளை தான் என உருக்கமாக கூறியிருப்பது உண்மைத் தன்மையின் வெளிப்பாடாக தெரிகிறது. ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பு சொர்க்கம் அல்ல, அது ஒரு நரக மாளிகை என்கிறார். அவ்வமைப்புக்குள் எப்படி போனார் எப்படியெல்லாம் செயல்பட்டார் என்பதை உணர்ந்து அனுபவித்து எழுதியுள்ளதால் பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ள நூலாக தெரிகிறது. அமைப்பின் கொடூர முகத்தை நூலாசிரியர் அம்பலப் படுத்தியுள்ளார். மற்றவர்களின் அன்பு மரியாதை பெற்று அவர்களை இடைவிடாது வஞ்சிக்கும் செயலுக்கு தானும் உட்பட்டதை மன வேதனையுடன் கூறும் நூலாசிரியர் இன்றைய இளைஞர்கள் இந்நூலை தவறாது படிக்க வேண்டும் என்கிறார். மேலும் வழிதவறி சென்று பாசிசவாதிகள் விரிக்கும் பொது வலையில் விழுந்து விடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையோடு எழுதப்பட்டதே இந்நூலாகும்.

நரக மாளிகை நூல் நாசகார பாசிச சக்தி பற்றிய உண்மைகளின் தொகுப்பாக தெரிகிறது. சுதிஷ் மின்னியின் வலிமிகுந்த உணர்வுகளை தமிழில் அதே உணர்வுடன் திரு. கே. சதாசிவன் தந்திருப்பது சிறப்பு அம்சமாகும். இது வரலாற்று உண்மைகளை உடனிருந்து கூறும் நூல் என்பதால் வாய்ப்பு உள்ள அனைவரும் வாசித்தறிய வேண்டிய நூலாகும்.

குறிப்பு.

நூல் அறிமுக கட்டுரையில் கூறப்பட்ட அனைத்து விடயங்களும் (எனது சொந்த கருத்தல்ல) தகவல்களும் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி நரக மாளிகை நூலிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

jeyasingh@thaiveedu.com

RESIDENTIAL SECOND MORTGAGES FROM 8.99% QUICKLY AND EFFICIENTLY

Residential 1st & 2nd Mortgages
Commercial 1st & 2nd Mortgages
Refinance & Home Equity Line of Credit
Renovation and Debt Consolidation Loan

DON'T FORGET,
WE CAN CLOSE
YOUR RESIDENTIAL
MORTGAGE WITHIN
48 HOURS

PURCHASE AND REFINANCE

- ✓ Gas Stations, Restaurants and Retail Plazas, Auto Body Shop, Churches, Motels and Cottages
- ✓ Business Loan for Existing and New Business
- ✓ Start up Business and Business Line of Credit
- ✓ Construction Financing for Commercial and Residential
- ✓ Store with Apartment, Duplex, Triplex and Rental Properties
- ✓ Vacant Land & Farm Financing and more...

We can arrange
COMMERCIAL MORTGAGES
with 10% down
(Some conditions may apply)

T. Antony Ponrajah

Mortgage Agent License: M08004007
Brokerage License# 10216

416.457.0651

Email: antonyres@gmail.com

"Every great business is built on friendship"

CALL FOR FREE CONSULTATION OR VISIT MY OFFICE

40 New Delhi Dr. Unit 107A, Markham ON, L3S 0B5

Tel: 416.431.5115

எழுத்து - பதிப்பு - வாசிப்பு

எங்கட புத்தகங்கள்

காலாண்டிதழ்கள்

பற்றிய

கண்ணோட்டம்

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

ஈழுத்துச் சஞ்சிகை உலகில் ஒரு வித்தியாசமான வரவாகத் தோன்றுவது 'எங்கட புத்தகங்கள்' என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகை. எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு என்னும் மூன்று முக்கிய இலக்குகளுடன் கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் முதல் இச்சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. இச்சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராக திரு. குலசிங்கம் வசீகரனும் துணை ஆசிரியர்களாக திரு. என். செல்வராசாவும் (நூலகர், லண்டன்) திரு. சற்குணம் சத்தியதேவனும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

எங்கட புத்தகங்கள் என்னும் இச்சஞ்சிகை எவ்வாறானதொரு பின்னணியில் உருவானது என்பதை இதன் முதலாவது இதழில், அதாவது ஒக்ரோபர் 2020 இதழில், தமது தலையங்கத்தில் இதன் நிர்வாக ஆசிரியர் தெரிவிப்பதையும் நோக்கலாம்:

'எங்கட புத்தகங்கள் கடந்த ஜனவரியில் நடத்தியிருந்த ஈழுத்து எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களின் கண்காட்சியையும் விற்பனையையும் தொடர்ந்து இன்று 'எங்கட புத்தகங்கள்' சஞ்சிகையோடு உங்களைச் சந்திக்கின்றேன். 'எம்மவர்களிடம் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து விட்டது', 'ஈழுத்துப் புத்தகங்களை யார் வாங்குவார்கள்?' போன்ற பலரது கூற்றுகளையும் மீறி, 2020 ஜனவரி மாதம் யாழ்ப்பாணம் சர்வதேச வர்த்தக கண்காட்சியில் 'எங்கட புத்தகங்கள்' காட்சி அறையில் 125க்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களின் 350க்கும் அதிகமான புத்தகங்களின் 3500க்கும் அதிகமான பிரதிகளை மூன்று தினங்களுக்குள் விற்பனை செய்த வகையில் மக்களின் வாசிப்பு ஆர்வம் குறையவில்லை என்பதையும் ஈழுத்துப் புத்தகங்களையும் எம்மவர்கள் ஆர்வத்தோடு வாங்குவார்கள் என்பதையும் நிரூபித்தோம்.'

இவ்வாறு தெரிவிக்கும் ஆசிரியர், 'அவ்வாறெனில் சாதாரணமாக ஏன் புத்தக விற்பனை அதிகம் நடைபெறுவதில்லை?' என்ற கேள்விக்கு பதிலாக, 'புத்தகங்களைப் பெறக்கூடிய இடங்கள் பற்றிய தகவல்களை மக்களிடம் சரியான முறையில் கொண்டு சேர்ப்பதில்லை' எனத் தெரிவித்து, 'இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில் எங்கட புத்தகங்களின் மற்றுமோர் முயற்சியே இந்த சஞ்சிகை வெளியீடு. ஒரு புத்தகம் எழுத்தாளனால் எழுதப்பட்டு பதிப்பகத்தால் பதிப்பீடு செய்யப்பட்டு வாசகனால் வாசிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு என்ற எண்ணக்கருவோடு எழுத்துத் துறைசார்ந்த விடயங்கள், பதிப்புத்துறை சார்ந்த விடயங்கள் மற்றும் வாசிப்பு சார்ந்த விடயங்களைத் தாங்கி இந்தக் காலாண்டுச் சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது.

அது மட்டுமல்லாமல் ஈழுத்துப் பரப்பின் இன்றைய தகவல்களை அறியக்கூடியவாறான ஒரு தகவல் பெட்டகமாகவும் இதனை வெளிக்கொணர்வது எமது எண்ணம். மாணவர்களின் வாசிப்புப்

பழக்கத்தை மட்டுமல்லாது எழுத்துப் பழக்கத்தையும் ஊக்குவிப்பதும் எமது எண்ணம்' எனவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மேலும், இச்சஞ்சிகையைப் பயன்படுத்துவதும் வளர்ப்பதும் எழுத்தாளர்கள், பதிப்பகத்தார் மற்றும் வாசகர்கள் கையில் உள்ளது எனவும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கருத்தியல்களோடு, பார்வைக்குக் கிடைத்த நான்கு காலாண்டு சஞ்சிகைகளையும் ஒருங்கே நோக்கும் போது அதாவது எங்கட புத்தகங்கள் சஞ்சிகை தொடங்கப்பெற்ற ஒக்ரோபர் 2020 இதழில் இருந்து ஜனவரி 2021, ஏப்ரல் 2021, ஜூலை 2021 ஆகிய இதழ்களை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது அவை ஒரு குறிப்பிட்ட வகைப்படுத்தலின் கீழ் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

முதலில் அட்டைப்படத்தினை எடுத்துக்கொண்டால், வாசிப்புக்கு முக்கியத்துவம் காட்டும் வகையில் வாசிப்பவர்களின் படங்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் சேர்த்திருப்பதைக் காணலாம்.

எங்கட எழுத்தாளர் அறிமுகம், எங்கட நூல் அறிமுகம், எங்கட புத்தக விமர்சனம், பொது நூலக அறிமுகம், மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகம், வாசிப்பின் முக்கியத்துவம், பழைய இதழ் அறிமுகம், ஆவணம், வெளியீடு, பதிப்பு எனும் வகைப்பிரிவுகளில் அனைத்து இதழ்களிலும் விடயதானங்கள் தரப்பட்டிருப்பதுடன் நூல் வெளியீடுகளும் நூல் சம்பந்தமான கூட்டங்கள் 'நிகழ்வுகள்' என்ற தலைப்பிலும், 2020 - 2021ம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த புத்தகங்களின் முகப்புப் படங்கள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

இவ்விபரங்கள் எழுத்தாளர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், நூலகர்கள், வாசகர்கள் அனைவருக்கும் பயன் தரும் பகுதிகளாகும்.

இனி இக்காலாண்டுச் சஞ்சிகையை தனித்தனியே சிறிது நோக்குவதும் பொருத்தமானதாகும். முதற் பிரசுரமான ஒக்ரோபர் 2020 இதழை எடுத்துக் கொண்டால், 'ஊர் கூடி தேர் இழுப்போம்' என்னும் தலைப்பில் ஆசிரியர் தலையங்கம் அமைந்திருக்கிறது. 'எங்கட புத்தகங்கள்' வெளியீட்டின் பின்னணி குறித்து இத்தலையங்கத்தில் ஆசிரியர் தெரிவித்த முக்கிய கருத்துகள் இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

அசையும் நூலகங்களை உருவாக்குதல் என்ற தலைப்பில் கிரிசாந்த் எழுதியுள்ள கட்டுரையில், 'நூலகங்கள் என்பவை அலுவலர்களால் பாதுகாக்கப்படுபவையோ, கட்டடங்களோ, பிரம்மாண்டமான ராக்கைகளால் நிரப்பப்பட்டவையோ அல்ல. நூலகங்கள்

புத்தகங்களுக்கும் வாசிப்பவர்களுக்கும் இடையிலான உறவின் எண்ணக்கரு. நூலகமொன்றை உருவாக்குவதற்கான வெளி நம் ஒவ்வொருவர் வீட்டினுள்ளும் உள்ளது. நம் பள்ளிக்கூட நூலகங்கள் சிறுவர்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டுக்கொண்டே செல்கின்றன எனக் குறிப்பிடுவதோடு, அசையும் நூலகங்களை உருவாக்க புத்தகம் தொடர்பான உரையாடல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் எனவும், இதற்கான வழிமுறைகளையும் கூறி, 'நூலக உருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் தோழர்கள் அவற்றைத் தொடர்ந்து உரையாடும் வெளியையும் உருவாக்கினால் அவை நாம் எதிர்பார்க்கும் சமூக மாற்றங்களை உருவாக்கும்' என குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகத்தில் 2014ல் வெளியான A long watch என்பது 'நீண்ட காத்திருப்பு' என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளமை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பணி ஓய்வு பெற்ற கடற்படை அதிகாரியான கொமடோர் அஜித் போயகொட 1994ல் விடுதலைப் புலிகளால் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டு 2002ல் விடுவிக்கப்பட்டார். இவரது அனுபவத்தைச் சொல்லக் கேட்டு எழுதியவர் சுனிலா கலப்பதி என்னும் விரிவுரையாளர். இதனை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்கள் தேவா, சத்திய தேவன், கௌரிபாலன் ஆகியோராவர்.

தமிழ் நூல் வெளியீடுகளும் அவற்றுக்கான சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம் (ISBN) வழங்கலும் குறித்த சட்டங்கள், அதன் சாதகபாதகங்கள் ஆகியன குறித்த விரிவான தகவல்களையும் விளக்கங்களையும் என். செல்வராசா (நூலகவியாளர் - லண்டன்) தமது கட்டுரையில் தந்திருக்கிறார். இவ்விபரங்கள் நூல் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் மிகவும் பயன்தரும்.

எங்கட புத்தக விமர்சனம் பகுதியில் ஆதிலட்சுமி எழுதிய 'புள்ளிகள் கரைந்த பொழுது' என்னும் நாவல் குறித்த குறிப்புரை இடம் பெற்றுள்ளது. மாதவி சிவலீலன் இதனைத் தந்துள்ளார். எங்களது வாழ் நாட் காலத்தில் நாம் கண்டும் கேட்டும் துயருற்றதுமான மிகப் பெரிய அவலத்தினை 2009ம் ஆண்டு வன்னிப் பெருநிலம் அனுபவித்திருந்தது. இச்சோகத்தை வலி மிகுந்த வரிகள் மூலம் ஆதிலட்சுமி தன் நாவலினூடே பதிவுசெய்ய முனைந்திருக்கிறார். 'அனுபவித்த இன்னலமிகு நாட்களின் சிறுதுளியே இதுவாகும்' என அவர் குறிப்பிட்டு தமது அவதானிப்புகளை முன்வைத்துள்ளார்.

எஸ்.பி. பாலமுருகன் 'எனது பார்வையில் ஈரநிலத்தின் வாசிப்பு' என்ற தலைப்பில் மலையகத்தின் இன்றைய வாசிப்புநிலை குறித்து தமது அவதானிப்புகளை இக்கட்டுரை மூலம் முன்வைக்கின்றார். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னால் மலையகத்தில் படிப்படியாக கல்வியறிவின் மூலம் பெரிதும் அதிகரித்த வாசிப்பு பழக்கம் கடந்த பத்தாண்டுகளாக அருகிவருகின்றது எனவும் நவீன ஊடகங்களின் பங்கு இதற்கு முக்கிய காரணம் எனவும் தெரிவிக்கின்றார்.

எங்கட எழுத்தாளர் அறிமுகத்தின் கீழ், வவுனியா இரா. உதயணன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். 'சுருதி பேதமடைகிறது' என்ற நாவலுக்கு சாத்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்ற இவர், 'விதிவரைந்த பாதையிலே', 'வன்னி வலி', 'பனி நிலவு', 'உயிர்க்காற்று' உட்பட பல படைப்புகளை வெளியிட்டவர். இவரது நூல்கள் இந்தி, மலையாளம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவரது எழுத்துப்பணி, இலக்கியம்சார் பணிகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குரலாக, 1927ம் ஆண்டுமுதல் 1931ம் ஆண்டுவரை மாதாந்தம் வெளிவந்த திராவிடன் பத்திரிகை குறித்து தில்லைநாதன் கோபிநாத் எழுதிய ஒரு சிறுகட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும், 'ஆவணம்' குறித்து சப்னா இக்பாலும் 'எனது இதழியல் அனுபவங்கள்' குறித்து மைக்கல் கொலினும் 'புத்தகப்புச்சிகளில் ஒளிந்திருக்கும் புத்தகத்தின் மரபணு' குறித்தும் சற்குணம் சத்திய

தேவனும் 'இணுவில் பொது நூலகம்' குறித்து குலசிங்கம் வசீகரனும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளும், 18.11.2019ல் சுன்னாகம் பொது நூலக வெள்ளிமாலை இதழில் வெளியான 'வாழும் போதே கொஞ்சம் அறிவையும் தேடுவோம் வாருங்கள்' என்ற கட்டுரையும் இதில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

ஜனவரி 2021 இதழ்:

'புத்தகங்களைத் தேடுவோம் நூலகங்களை அமைப்போம் வாசிப்பைக் கூட்டுவோம்' என்ற தலைப்பில் இவ்விதழில் தமது தலையங்கத்தைத் தந்துள்ள ஆசிரியர், 'எங்கட புத்தகங்கள் வடக்கு கிழக்கு கொழும்பு அயலகம் எனத் தனது பரப்பை விரி வாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது இதழுக்கும் இரண்டாவது இதழுக்கும் இடையே நாம் கண்ட அனுபவங்கள் ஆரோக்கியமானவை, நம்பிக்கை ஊட்டுபவை. எமது எதிர்காலச் செல்வழிக்கு ஒளிபாய்ச்சி நிற்பவை' எனக் குறிப்பிட்டதோடு, தாம் நடத்திய மூன்று நூல் கண்காட்சிகள் மூலம் கணிசமான நூல் ஆர்வலர்களை உள்வாங்க முடிந்தது குறித்து பெருமதிம் கொள்வதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இளைய தலைமுறையினர்க்கான வாசிப்பு என்னும் கட்டுரையைத் தந்திருக்கும் அகிலினி, சிறுவர்களுக்கெனவும், இலக்கியச் செழுமை கொண்ட பெரியவர்களுக்கெனவும் தினம் தினம் நூல்கள் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் வேளை, உலகை ஆளும் புதுமை கொண்ட இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள இளைய தலைமுறையினர் கவனிக்கப்படாது விடப்படுகின்றனர். இது வாசிப்பில் ஒரு பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்துகிறது. அவர்கள் வளர்ந்த பின் சில நேரங்களில் வாசிப்பையும் நிறுத்திவிட முனைகின்றனர் என எடுத்துக்காட்டுவதோடு, பிறமொழியில் - குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் - அவர்களுக்கு ஆர்வம் தரக்கூடிய நூல்கள் நிறையவே வெளிவருகிறது எனவும், தமிழில் இந்த இடைவெளி நீக்கப்பட வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். இதனையிட்டு எழுத்தாளர்கள் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டும்.

'ஈழத்தில் ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்களும் மின்நூல்களை தேடும் முகநூல் வாசகர்களும்' என்னும் தலைப்பில் என். செல்வராசா எழுதியுள்ள கட்டுரையில் மின்நூல் வாசகர்களின் பெருக்கத்தால் பெரும் பொருட்செலவு செய்து நூல்களை வெளியிடும் ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்கள் எதிர்நோக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துக்காட்டுவதோடு அவ்விதமான மின்நூல் பாவனையின் சட்டவிரோதத் தன்மைகளையும் விபரமாக எடுத்துக்காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகத்தில் இவ்விதழில் 'எங்கள் கிராமம்' என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூல் பற்றிய குறிப்புக்களை எழுத்தாளர் முருகபூபதி தந்திருக்கிறார். ஏற்கனவே பல சிங்கள இலக்கியப் படைப்புக்களை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தவரும் பத்திரிகையாளரும் இருதடவை தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றவருமான இரா. சடகோபன், மார்டின் விக்ரமசிங்கவின் 'அபே கம்' என்னும் தன்வரலாறு சார்ந்த கிராமத்துக் கதையை 'எங்கள் கிராமம்' என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

'எங்கட சஞ்சிகை' அறிமுகத்தில் 2007ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியீடு கண்டு, நான்கு வருடங்கள் மக்கள் வரவேற்பையும் பொருளாதாரரீதியில் வெற்றியையும் பெற்று நின்று போன 'இருக்கிறம்' சஞ்சிகை குறித்த பல விடயங்கள் தரப்படுகின்றன.

கவனத்துக்கு உள்ளாகாத வெளியீட்டாளர்கள் குறித்த கட்டுரையை சற்குணம் சத்தியதேவன் எழுதியிருக்கிறார். இலங்கை நூல் வெளியீட்டு நிலையங்கள் குறித்த இவரது அவதானிப்பில் இந்துசமய கலாசார அலுவலகம் திணைக்களத்தின் நூல் வெளியீட்டுப்பணியின் சிறப்புகளை விபரித்து கூறுவதும் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது.

விதை குழும் செயற்பாட்டாளர் யதார்த்தனின் 'வாசிப்பு, எழுத்து,

பதிப்பு அரசியல்மயப்படல்' அறிமுகக் குறிப்பு, சப்னா இக் பாலின் ஒளியின் பதிவுகள் (Photography is art created by light) என்னும் கட்டுரை ஆகியவற்றுடன், 'எங்கட நூலகம்' அறிமுகத்தில் கிளிநொச்சி பாலுமகேந்திரா நூலகம் குறித்து குலசிங்கம் வசீகரன் எழுதியுள்ள குறிப்பும் வெளிவந்துள்ளது.

வசந்தி தாயாபரன் இலங்கையில் 'கட்டிளம் பருவத்தினருக்கான இலக்கியங்களின் தேவை' என்னும் தலைப்பில் எழுதியிருக்கிறார். கட்டிளம் பருவத்தினரின் இயல்புகள், ஆர்வங்கள், பிரச்சினைகள், தேவைகள் குறித்து விபரித்ததுடன் அவர்களுக்கே உரிய உலகின் எரியும் பிரச்சினைகளையும் பேசுகின்ற புனைவுகள் மூலமும் புனைவற்ற இலக்கியங்கள் மூலமும் நாம் அவர்களுடன் உறவாடவேண்டும்' எனக் கூறுகின்றார்.

'துரைவி பதிப்பகமும் அமரர் துரை விஸ்வநாதனும்' என்னும் தலைப்பில் அவரை அறிமுகப்படுத்திய என். செல்வராசா, ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு - குறிப்பாக மலையக இலக்கியத்துக்கு - ஆற்றிய சிறந்த பணிகள் குறித்து விரிவாக எழுதியிருப்பதையும் இவ்விதழில் காணலாம்.

ஈழத்தமிழர்களின் கருத்தோவியக்கலையின் முன்னோடி சிரித்திரன் சுந்தர் அவர்களின் மிகச் சிறப்பான கருத்தோவியப் பணி குறித்து செளமியன் விரிவானதோர் கட்டுரையைத் தந்திருப்பதையும் இவ்விதழில் பார்க்க முடியும்.

ஈழத்து தினசரிகளிலும் வாரப்பத்திரிகைகளிலும் பின்னர் தாம் நடத்திய சிரித்திரன் சஞ்சிகை மூலமும் சுந்தர் அளித்த, சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் சிந்தனைத் தெளிவுபெறவும் வைத்த கருத்தோவியங்கள் என்றும் மறக்க முடியாதவை என்பது யாவரும் அறிந்தது. சவாரித் தம்பர், சின்னக்குட்டி, மைனர் மச்சான், மிஸ்டர் அன் மிஸிஸ் டாமோடரன், மெயில் வாகனத்தார், வேலரும் மைலரும் என்ற அப்பாத்திரங்கள் மானிடநேயமும் சமூக நோக்கும் கொண்டு விளங்கின. இவ்விபரங்களையும் சுந்தரால் வழிநடத்தப் பட்ட சிரித்திரன் சஞ்சிகையின் தனித்துவத்தையும் செளமியன் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதையும் இக்கட்டுரையில் தரிசிக்க முடியும்.

மேலும், 'எங்கட புத்தகங்கள் எங்களுக்குச் சொன்னவை: ஒரு பார்வை' என்னும் கட்டுரையை திருமதி. றஜனி நரேந்திராவும் வாசிப்புப் பண்பாட்டைக் கல்வி பண்பாடாகவும் கட்டியெழுப்புவது குறித்து வேல் நந்தகுமாரும் (விரிவுரையாளர்), எங்கட புத்தகம் அறிமுகத்தில் அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் 'தோற்றுப்போனவளின் வாக்குமூலம்' என்னும் நாவல் குறித்து மாதவி உமாசுதர்மாவும் கட்டுரைகளைத் தந்து வாசிப்புக்குத் தூண்டுகின்றனர். எங்கட

வாசகர் கருத்தும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏப்பிரல் 2021:

'நூலுக்கான வாசகர், வாசகருக்கான நூல்' என்ற இவ்விதழுக்கான ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் நூல் விநியோகம் தொடர்பாகப் பல கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் ஆசிரியர், 'வாருங்கள் நாம் அனைவரும் இணைந்து பொருத்தமானதொரு நூல் விநியோகத்திட்டத்தினைக் கட்டியெழுப்புவோம். அதன் மூலமாக அனைவரும் பயனடைவோம்.' என அழைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'இலங்கையில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நூல்!?' என விளிப்பிசைக் குறியோடும் கேள்விக்குறியோடும் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை என். சரவணன் இவ்விதழில் தந்திருக்கிறார். தமிழ் மொழி ஆய்வாளர்களுக்கு இக்கட்டுரை பயன் தரும்.

'எங்கட எழுத்தாளர்' அறிமுகத்தில் திருக்கோணமலை பெண் இலக்கிய ஆளுமை திருமதி. ந. பாலேஸ்வரி குறித்த அறிமுகம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஈழத்தில் கூடுதலான தமிழ் நாவல்களைப் படைத்த பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமை திருமதி பாலேஸ்வரிக்கு உரியது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இக்கட்டுரையை திருமலை சுந்தா எழுதியிருக்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகத்தில் எம். ரிஷான் ஷெரீப் தமிழில் மொழிபெயர்த்த, கத்யானா அமரசிங்க எழுதிய 'தரணி' என்னும் சிங்கள நாவல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குலசிங்கம் வசீகரன் வாசகர்களைத்தேடி புத்தகங்களைச் சேர்க்கும் புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை என்னும் அமைப்பில் முதன்மைச் செயற்பாட்டாளரான திரு. ச. சஜீலனை அறிமுகப்படுத்தி இப் பேரவையின் செயற்பாடு குறித்து தெரிந்துகொள்ள வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதனுடாக மக்களிடம் புத்தகங்களை எடுத்துச்செல்லும் போது எமக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்பு, வாசிப்பு ஒருநாளும் ஓயாது என்ற கருத்தினை எமக்கு ஆணித்தரமாக எடுத்துக்கூறுகிறது' என்ற திரு. சஜீலனின் கருத்தையும் இதில் முன்வைத்திருக்கிறார்.

குலசிங்கம் வசீகரன் எழுதிய 'எங்கட நூலக அறிமுக'த்தில் சுன்னாகம் பொது நூலகத்தின் பல்வேறுபட்ட சிறப்பான பணிகளை விளக்கும் கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

சுருட்டுக்கைத்தொழிலும் யாழ்ப்பாண வாசிப்புப் பண்பாடும்

குறித்து வேதநாயகம் தபேந்திரன் எழுதி வீரகேசரி வடபிராந்தியப் பத்திரிகையான 'யாமோசை' வெளிவந்த காலத்தில், 30.03.2012ல் வெளிவந்த கட்டுரை இதில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புகையிலை சுருட்டுத்தொழிலில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஒருவர் அன்றைய தினசரியில் வெளிவந்த செய்திகளை ஒவ்வொன்றாக வாசித்து விளக்கமளிப்பதும் விவாதிப்பதும், இதன் விளைவாக எழுத வாசிக்கத் தெரியாத, படிப்புக்குறைந்த தொழிலாளர்கள் கேள்விஞானத்தால் அறிவு வளத்தைப் பெற்றதையும், இதைத் தொடர்ந்து வாசிப்புப் பழக்கம் விரிவுபெற சனசமூக நிலையங்கள், வாசகசாலைகள், கிராமிய அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் தலையெடுத்தது பற்றியும் இவர் எழுதியிருக்கிறார். யாழ்ப்பாண கல்வி எழுச்சியும் வாசிப்புப் பண்பாடும் வளர உழைத்த இந்த ஏழை சுருட்டுத்தொழிலாளரின் நல்ல மனமும் அறப் பண்பும் கால வெள்ளத்தில் அள்ளிவிட்டு போகக்கூடாது என்பதால் அதனை மீட்டுப் பார்க்க இதனை எழுதி ஆவணமாக்கி உள்ளதாக எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சீன எழுத்தாளர் லூசுனின் 'புரட்சிக் கால இலக்கியம்' என்னும் உரையின் தமிழாக்கமும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை தமிழாக்கம் செய்திருப்பவர் ஜி.ரி. கேதாரநாதன். ஏற்கனவே இக் கட்டுரை 7 தடவைகள் பல்வேறு இதழ்களில் வெளியானதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

'எங்கட சஞ்சிகைகள் ஓர் அறிமுகம்', 'ஈழத்துப் பதிப்புலகில் ஓர் அவதானிப்பு' என்னும் இரு கட்டுரைகளை என். செல்வராசாவும் 'நானும் எனது நூலகமும்' என்னும் தலைப்பில் சந்திரா ரவீந்திரனும் 'எனது வாசிப்பு உணர்வுகளின் பகிர்வு' என்னும் தலைப்பில் ஆதிலட்சுமி சிவகுமாரும் எழுதிய கட்டுரைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

எங்கட புத்தகங்கள் அமைப்பின் முதல் வெளியீடான, வெற்றிச் செல்வி தொகுத்த 'பங்கர் எங்கட கதைகள்' நூல் பற்றி 'பங்கர்: ஒருகாலத்தில் வாழ்வியல் பற்றிய உண்மைப்பதிவு' என்னும் தலைப்பில் பி. மாணிக்கவாசகம் ஒரு கட்டுரையைத் தந்திருக்கிறார்.

மேலும், 'ஈழத்து இலக்கியச் சோலை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் தலையங்கத்தில் (அமரர்) கலாபூஷணம் சித்தி அமரசிங்கம் எழுதிய கட்டுரையும் எங்கட புத்தக அறிமுகம் என்பதில் எம். கே. முருகானந்தனின் 'உங்கள் குழந்தையின் நலமான வளர்ச்சியும் சில பிரச்சினைகளும்' குறித்து பா. இரகுவரன் எழுதிய கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஜூலை 2021:

இவ்விதழில் ஆசிரியர், 'பாதைகளை உருவாக்குவோம் - அப்பாதையில் நாம் உருவாக்குவோம்'. என்னும் தலைப்பில் எழுதிய தமது தலையங்கத்தில் 'எழுத்து பதிப்பு வாசிப்பு என்பதை வெறும் எழுத்துக்களுடன் நிறுத்திவிடாமல் 'எங்கட புத்தகங்கள்' மேலும் ஒருபடி சென்று வாசகர்களிடம் இம்முறை இம்முன்று அம்சங் களையும் செயன்முறையிலும் எடுத்துச் சென்றுள்ளது. புத்தகக் கண்காட்சிகள், புத்தகச் சந்தைகள், நூல் வெளியீடுகள், நூல் அறிமுக நிகழ்வுகள் எனப் பன்முக செயற்பாடுகளையும் ஓர் இயக்கமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளோம்' எனக் குறிப்பிட்டதைக் கூறலாம்.

'திபேத்தின் மடாலயச் சுவர்களின் பின்னால் கரந்துறைந்த மாபெரும் பண்டைய நூலகம்' என்னும் தலைப்பில் அதன் நுணுக்கமான விபரங்களை நூலகர் என். செல்வராசா ஆழமானதொரு கட்டுரையாகத் தந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகத்தில் மணி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின், 'தமிழகத்தில் வெளிவந்த பிறமொழிக் கதைகள்' என்னும் நூல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எங்கட நூலக அறிமுகத்தில் 'ஏழாலை சித்திவிநாயகர் நூல் நிலையமும் ஆவண காப்பகமும்' என்ற கட்டுரையை மணிமொழி

எழுதியுள்ளார். அத்துடன், எங்கட புத்தக அறிமுகத்தில் மடுல் சீமையூர் இரம்மியனின் 'இடக்கரடக்கல்' என்னும் நூல் அஸ்வினி வை ஜயந்தியினால் அறிமுகப் பட்டிருப்பதையும் பார்க்கலாம்.

'மொழிப் பரிவர்த்தனையில் தமிழ் சிங்கள இலக்கியங்கள்' என்ற தலைப்பில் முருகபூபதி பல தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கட்டுரையைத் தந்திருக்கிறார். அண்மையில் தீபச்செல்வனின் 'நடுகல்' நாவல் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்ததையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தமிழில் இருந்து சிங்களத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள், சிங்களத்தில் இருந்த தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் எனப் பல தகவல்களையும் இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவரும் என். சரவணன் இவ்விதழில் 'மகாவம்சம் அறிதல் புரிதல் தெரிதல்' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுரீதியானதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமான விடயங்களை கொண்ட ஒரு கட்டுரையை எழுதி இருக்கிறார்.

'சூரிச் படைப்பாளி கமலினிகதரின் 5 நூல்கள்' என்னும் அறிமுகக் குறிப்பினை என். செல்வராசாவும் 'சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள் வாசிப்பு அனுபவங்கள்' குறித்து ஸ்ரீரஞ்சனியும் வாசிப்பும் நூலக வளர்ச்சியும் குறித்து சப்னா இக்பாலும் வாசிப்பும் மதிப்பீடுகளும் குறித்து கிரிசாந்தும் 'இந்து ஆலயம்சார்ந்த வெளியீடுகள்: வாசகர்களால் அதிகம் கவனிக்கப்படாத ஒரு பக்கம்' என்பது குறித்து சண்முகம் சஜீவனும் எழுதியுள்ளனர்.

வாசிப்பிலும் எழுத்திலும் ஆர்வம் உள்ள இளையோரை அடையாளம் கண்டு அவர்களை ஊக்குவித்து அறிமுகம் செய்து வைக்கும் நோக்கில் வளரும் பயிர்கள் என்னும் தலைப்பில் நேர்காணல் ஒன்றும் இவ்விதழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் கல்விக்கற்கும் செல்வி அக்ஷனா ஹம்லெட் என்ற மாணவியை குலசிங்கம் வசீகரன் நேர்முகம் காண்கிறார். இம்மாணவி யூ டியூப் இணையத்தளத்தில் தனக்கெனக் கணக்கொன்றை ஆரம்பித்து அதனூடாக ஆங்கில சிறுவர் கதைப்புத்தகங்களை வாசித்து தமிழில் கூறுவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணவர்கள் தீவிரவாத சித்தாந்தங்களை பின்பற்றத் தூண்டும் வகையில் 'நவரசம்' என்னும் கவிதை நூலை எழுதினார் எனும் குற்றச்சாட்டில் கைதுசெய்யப்பட்டு சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளான அஹ்னாப் ஐசீம், 'யார் இந்த வேடர்?' என்ற நூலை எழுதியதன் மூலம் கைதுசெய்யப்பட்டு வழக்கு தொடரப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட ஈழத்து பூரடனார் ஆகியோர் பற்றிய விபரங்கள் கொண்ட சிறு குறிப்பு இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது. யதார்த்தன், 'ஏன் ஈழத்து இதழில் எழுதுகிறோம்?' என்னும் தலைப்பில் ஒரு சிறு கட்டுரையைத் தந்துள்ளார்.

மேலும், குலசிங்கம் வசீகரனின் 'புதுமையான ஆச்சரியமூட்டும் நூல்கள்' என்னும் விபரக்கட்டுரையும் விவேகானந்தனார் சதீஸின் 'நூலகங்கள் திறக்கப்படுகின்றனவா? சிறைச்சாலைகள் மூடப்படுகின்றனவா?' என்னும் சிறைச்சாலைகளினுள்ளே நடைபெறும் சில சம்பவங்கள் குறித்த கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது இதில் புதிய தகவல்களையும் அனுபவங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

மொத்தமாக நோக்குமிடத்து, 'எங்கட புத்தகங்கள்' சஞ்சிகை எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு எனும் அதன் இலக்குகளையே சுற்றி வந்து முத்தரத்தாரையும் இணைக்கின்ற முயற்சியினை உற்சாகமாக மேற்கொள்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்விதழில் சிங்கள எழுத்தாளர், பதிப்பாளர்கள், வாசகர்கள் ஆகியோரது கூட்டு முயற்சியில் வெற்றி காணுமிடத்து, ஈழத்து இலக்கிய உலகம் நிச்சயம் வெற்றி காணும் என நம்பலாம்.

annaluxmi.rajadurai@thaiveedu.com

கடன் தொல்லையா?

பல்லாண்டுகாலம் Bankruptcy, Consumer proposal போற்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவை

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
 - நாளாந்த வாழ்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
 - வீடு, காற் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
 - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
 - உங்கள் சம்பளம் கடன் தந்தோரால் பறிமுதலாகும் என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consulting fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை
 - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது
 - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே வட்டியில்லாது செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
 - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனேயே கடனட்டடை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப் படும்

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே கூரையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

அனைத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CS Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: **416.439.0224**
Cell: **416.450.5011**
Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com
contact@creditsolutioncanada.com

மனசுலாவிய வானம்

- தேவமுகுந்தன்

வாழ்வில் ஒரு மனிதருக்குக் கிடைக்கும் அனுபவங்கள் அனைத்தும் மற்றைய மனிதருக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த அனுபவங்கள் மனிதருக்கு மனிதர் மாறுபடலாம். ஆனால் சில ஓத்த அனுபவங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனிதர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடும். தனது அனுபவங்களை ஒருவர் பதிவு செய்யும்போது, இவ்வாறான அனுபவங்களை அல்லது அதற்குக் சமாந்தரமான அனுபவங்களைப் பெற்ற மனிதர்களுக்கு அவை சுவையாக தோன்றும். அவர்கள் இந்த மற்றவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்ட அனுபவங்களை தமது சொந்த அனுபவங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி சிந்திக்கின்றனர். மாறாக இவ்வாறான அனுபவங்களைப் பெறாதவர்களுக்கு இந்தப் பதிவுகளின் மூலம் பல புதிய விடயங்களைப் பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தமிழில் புனைவு சாரா இலக்கியப் படைப்புக்கள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. தமிழில் உள்ள புனைவுசார் இலக்கியங்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது இவற்றின் எண்ணிக்கை புறக்கணிக்கத்தக்கதெனலாம். ஈழத்தில் முருகேசு தயாபரனால் மல்லிகையில் தொடராக எழுதப்பட்டு பின்பு தொகுப்பாக்கப்பட்ட 'நினைவழியா நாட்கள்' என்ற புனைவு சாராக் கட்டுரை வெளியாகியது. இதனை ஈழத்தமிழரால் எழுதப்பட்ட முக்கியமான புனைவு சாரா இலக்கியம் எனக் கருதலாம். கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் அவர்களால் அங்கு வெளியாகும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் தொடராக எழுதி பின்னர் 'மனசுலாவிய வானம்' என்ற பெயரில் நூலுருவான புனைவிலக்கியத்தைப் ஆறேழு வருடங்களுக்கு முன்னர் வாசித்தேன். மீளவும் இந்த நூலை அண்மையில் வாசித்தேன். என்னை கவர்ந்த நூல்களுள் இதுவுமொன்று. இந்த நூலைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமெனலாம்.

மனசுலாவிய வானம் என்ற இந்த நூலின் தலைப்பு கவித்துவமானது. இந்த நூலாசிரியருக்கு கிடைத்த பல அனுபவங்கள் எனக்கு மிக நெருக்கமானவை. ஸ்ரீஸ்கந்தன் அவர்கள் இக்கட்டுரைகள் பலவற்றில் குறிப்பிடும் பல மனிதர்களை நானும் சந்தித்திருக்கிறேன். இவர் குறிப்பிடும் காசிப்பிள்ளை அரங்கு, புங்கன்குளம் புகையிரத நிலையம், சரஸ்வதி நூல் நிலையம், அரியாலை திறந்த வெளி, சித்தி விநாயகர் கோவில், கொட்டாஞ்சேனை பஸ் நிலையம், தெகிவளை, வெள்ளத்தை மைசூர் கபே... எனப் பல இடங்கள் எனக்கு நெருக்கமானவை. அந்த இடங்களில் நானும் உலாவிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் உலவி பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர். அரியாலையில் முதன்முதலாக சுதேச விழாவின் வைர விழாவினையொட்டி 1979ம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மாட்டு வண்டிச் சவாரியை ஏழு வயது நிரம்பிய சிறுவனான பார்த்த நினைவு எனக்கு இன்றும் பசுமையாக உள்ளது. அரியாலை சித்தி விநாயகர் கோவிலில் வருடாந்தம் நடை பெறுகின்ற வேட்டைத் திருவிழாவினை பல வருடங்கள் எனது அம்மப்பாவுடன் கோவில் வீதி மணலில் அமர்ந்து பார்த்திருக்கிறேன். நெடுங்குளத்தில் நண்பர்களுடன் குளித்திருக்கிறேன். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தண்டவாளத்தில் நாணயக்குற்றிகளை வைத்திருக்கிறேன். பெரிய பதவிகளில் இருந்தாலும் உயரிய பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தாலும், விளையாட்டுக்களில் பல சாதனைகளைப் புரிந்திருந்தாலும் பெருமை பாராட்டாது மற்றவர்களுடன் சுமுகமாகப் பழகும் குணம் கொண்ட பல அரியாலை மனிதர்களை சந்தித்திருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எனக்கேற்பட்ட சில அனுபவங்கள் நூலாசிரியரின் அனுபவங்களை ஒத்திருப்பதைப் போலவே வாசகர்களுக்கு இந்த நூலில் உள்ள பல அனுபவங்கள் அவர்களின் அனுபவங்களை ஒத்திருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

திரு. ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் அரியாலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் - கொழும்பில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். நீண்ட காலமாக கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இந்தப் பின்புலத்தில் இந்த நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை வசதி கருதி பின்வருமாறு நான்காக வகைப்படுத்தலாம் என நினைக்கிறேன்.

- ஊர் நினைவுகள்
- கொழும்பு வாழ்வு
- கனடா அனுபவங்கள்.
- மனிதர்களைப் பற்றிய அவதானங்கள்

அவரின் இந்த நூலில் காணப்படுபவை கட்டுரைகள் என்றாலும் அவை சொல்லப்படும் முறையில் சிறுகதைகளை ஒத்ததாக சுவாரசியமாக அமைகின்றன. சுவாரசியமாக நகரும் இந்த நூலினை கையில் எடுப்பவர்கள் முழுமையாக வாசித்த பின்னரே கீழே வைப்பர். நூலில் உள்ள கட்டுரைகளை இந்தச் சம்பவங்கள் நடைபெற்ற கால ஒழுங்கில் வாசிக்கும் போது ஒரு நல்ல நாவலை வாசிக்கும் அனுபவத்தை தருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் அரியாலையைச் சேர்ந்த சிறுவனின் விளையாட்டுக்கள், நண்பர்களுடன் சேர்ந்து செய்த சேட்டைகள். பின்னர் அவன் வளர அவனில் இயல்பாக ஏற்படும் நாடக ஆர்வம், சனசமூக நிலையத்தில் அங்கத்தவனாக இருந்து அவன் ஆற்றும் பணிகள்... எனத் தொடங்கி அவன் தொழில் நிமித்தம் கொழும்பு சென்று அங்கு பெறும் அனுபவங்கள், 1983 ஆடிக் கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு அவன் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் செல்லல். பின்னர் அவன் கனடாவுக்குச் செல்லல் என்ற சம்பவக்கோவை நாவலொன்றுக்குரிய அம்சங்களை இயல்பாகவே கொண்டுள்ளதை இந்த நூலை வாசிப்போரால் இனங்கான முடியும்.

இந்த நூலிலுள்ள கட்டுரைகளைப் படிக்கும்போது ஈழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க மைல்கற்களாகக் கருதத்தக்க யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற தமிழாராட்சி மாநாட்டு படுகொலைகள், அல்பிரட் துரையப்பாவின் கொலை, பின்னர் யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் நடைபெற்ற உதை பந்தாட்டப் போட்டியில் சிவில் உடையில் சென்ற சிங்களப் பொலிசாருடன் ஏற்பட்ட பிரச்சினை பின்னர் தமிழருக்கு எதிரான பிரச்சினையாக மாறியமை, தந்தை செல்வாவின் மரணம், 1983 இனக்கலவரம், விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு இளைஞர்கள் பலர் பங்களிப்புச் செய்தல், இந்திய இராணுவத்தினரின் வருகை, பின்னர் யாழ் குடா விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த காலம். வடபகுதியில் ஏற்பட்ட மின்சாரத்தடை, பொருளாதாரப் பாதிப்புக்கள், கிளாலிப் படகுப் பயணம், இறுதிப் போரில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், என ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் பல முக்கிய நிகழ்வுகள்... இந்த நூலில் இயல்பாக வருகின்றன.

இலங்கை வரலாற்றிலேயே மிகக் கறைபடிந்த அத்தியாயமாக

கருதப்படுவது 1983 கறுப்பு ஜூலை ஆகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தின் பின்னரே பெருமளவான தமிழ் மக்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினர். விடுதலைப் போராட்டம் உக்கிரமடைந்தது. இந்தச் சம்பவத்தினை ஈழத்து எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் 'நாங்கள் பாவினாக இருக்கிறோம் அல்லது கறுப்பு ஜூலை' என்ற தலைப்பில் நாவலாக்கியுள்ளார். கறுப்பு ஜூலையைப் பற்றிய ஸ்ரீஸ்கந்தனின் பதிவுகள் உண்மைத் தன்மையோடு தமிழருக்கு ஏற்பட்ட அவலங்களை சித்தரிக்கின்றது. இதனை இக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் இளைஞனொருவனின் வாக்கு மூலமாகக் கருதலாம். தமிழர் அகதி முகாமிலும் பாகுபாடு காட்டும் அவல நிலையை கோபத்துடன் ஸ்ரீஸ்கந்தன் பதிவு செய்துள்ளார். இதனை ஒத்த அனுபவங்களை 1977 இனக் கலவரத்தில் அருளரும் பெற்றிருக்கின்றார் என்பதனை அவரின் 'லங்கா ராணி' என்ற நாவல் சித்தரிக்கின்றது. ஆண்டுகள் பல உருண்டோடினாலும்

கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டாலும் தமிழரின் இழிகுணங்கள் மாற்ற மடைய மாட்டாதவை என்பதனை இவை எடுத்துக் காட்டகின்றனவோ?

ஸ்ரீஸ்கந்தன் தனது தகப்பன், மகள் ஆகிய குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பற்றி எழுதியிருப்பவைகள் அவருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்குமிடையிலான ஒட்டுறவை எடுத்துக் காட்டுகிறதெனலாம். தந்தையைப் பற்றி எழுதியிருப்பவற்றை வாசிக்கும்போது மனதில் கவலை தோன்றுகிறது. ஆனால் மகளைப் பற்றிய பதிவுகளைப் படிக்கும்போது மனதில் மகிழ்ச்சி தோன்றுகிறது. இக்கட்டுரைகள் அவரது உள்ளத்து வார்த்தைகளாக பாசமுள்ள மகனாக, பாச

முள்ள தந்தையாக வெளிப்பட்டு வாசகரை வீசுகரிக்கின்றன.

நாடகங்களில் இந்த நூலாசிரியருக்கு இருக்கும் ஈடுபாடு இந்த நூலில் பல இடங்களில் வெளித் தெரிகின்றன. நூலாசிரியரின் சொந்த அனுபவங்கள் வாசகர்களுக்கு பல சுவையான தகவல்களைத் தருகின்றன. இந்த நூலாசிரியர் 'அரியாலையூர் நாடக ஆளுமைகள்' என்ற நூலை எழுதியிருப்பது இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. இவ்வாறே சங்கீதம், இசைநாடகம், கிரிக்கெட், மெய் வல்லுனர் போட்டிகள் போன்றவற்றில் இந்நூலாசிரியருக்கு இருக்கும் ஈடுபாடுகளையும் இந்நூலினை வாசிப்பவரால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தினகரன் விழா, தமிழாராட்சி மாநாடு, யாழ்ப்பாண வெள்ளப் பெருக்கு, முற்றவெளியில் இடம் பெற்ற திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் போன்ற கட்டுரைகள் யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றில் நடைபெற்ற பல முக்கிய நிகழ்வுகளை சுவாரசியமாக பதிவு செய்கின்றதெனலாம். இக்கட்டுரைகள் யாழ்ப்பாண நகரில் இடம் பெற்ற முக்கிய வரலாறுகளை நினைவுபடுத்தும் பொக்கிசங்கள் எனலாம்.

சிங்காரத்தின் ஸ்பிக்கர், கோபுரத்தில் ஆடிய பாம்பு, பாடசாலை கார் சேவை போன்ற கட்டுரைகள் தனிமனிதர்களைப் பற்றிய சித்தரிப்புகள் என்றாலும் அவை சுவைபட நகைச் சுவையுணர்வுடன் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. நூலில் 'நீகல் சவுண்டஸ்' இருந்த இடம் கொழும்புத்துறை என வருகின்றது. உண்மையில் அது ஈச்சமோட்டை என்று வந்திருக்க வேண்டும்.

1985ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாத்தில் பல இடங்களில் மேடையேறிய 'மண் சுமர்ந்த மேனியர்' என்ற சிறந்த நாடகத்தினைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வித்தியாசமான பார்வையாகப்படுகின்றது.

இந்த நூலிலுள்ள பல கட்டுரைகளில் நாங்கள் இழந்து விட்ட பல விடயங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவை மனதில் மெல் லிய சோகத்தினை இழையோட விடுகின்றன. தன்னையொத்தவர் கள் தாயகத்திலிருந்து போராடியபோது தான் வெளிநாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்து போனமை தொடர்பான நூலாசிரியரின் குற்றவுணர்வு பல கட்டுரைகளில் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலும் பல கட்டுரைகளில் எள்ளல் தன்மை நிரம்பி வாசகரை சிரிக்க வைக்கின்றன. ஸ்ரீஸ்கந்தனின் அனுபவங்களுக்கு சமந்தரமாக வாசகருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் நினைவில் கிளர்ந்தெழுகின்றன. இந்த அனுபவங்களை கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் ஸ்ரீஸ்கந்தனின் எழுத்துத்தான் இந்த நூலின் வெற்றியெனலாம்.

இந்தக் கட்டுரைகளை இன்னும் அரை நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் வாசிக்கும் ஆய்வாளரும் ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை இனங்கான உதவும். நூலில் ஓரிடத்தில் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதைப் போல அடையாளங்களை இழப்பது உண்மையில் வேதனையானது. எமது அடையாளங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு நினைவுபடுத்த இந்த நூல் நிச்சயம் பயன்படும்.

இந்தக் கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'அரியாலையூர் நாடக ஆளுமைகள்' என்ற நூலை எழுதிய ஸ்ரீஸ்கந்தன் அவர்கள் அரியாலை ஊர் விளையாட்டு வீர வீராங்கனைகளைப் பற்றிய நூலொன்றை எழுத வேண்டியது காலத்தின் தேவையென நினைக்கிறேன்.

thevamugunthan@thaiveedu.com

மறைந்துபோயுள்ள பல விடயங்களை படம்பிடித்துக் காட்டும் கடவுளின் நாற்காலி

- நரேஸ் நியூட்டன்

நூல் ஆசிரியர்:

கடவுளின் நாற்காலி என்ற இந்த நாவலின் படைப்பாளர் அதியமான் கார்த்திக் அவர்கள். கார்த்திக் தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வனவியல் பட்டம் பெற்றவர். விவசாயத்தில் அதிக நாட்டமுள்ளவர் என இவரைப்பற்றி தேடியபோது என்னால்

பயணம்செய்து வருபவர். அதனாலோ என்னவோ தனது பயணங்களின் போது இவர் பெற்ற அனுபவங்களையெல்லாம் ஒவ்வொரு பகுதியாக உருவாக்கி தனது முதலாவது படைப்பாக 'நாடோடியின் கடிதங்கள்' என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து இவரது இரண்டாவது படைப்பாகவும், அதேவேளை முதலாவது நாவலாகவும் 'கடவுளின் நாற்காலி' என்ற இந்த நாவலை எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றார். 'கடவுளின் நாற்காலி' எனும் இந்த நாவல் மிக அண்மையில் - 2021 செப்டம்பர் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

கதைத் தலைப்பு:

'கடவுளின் நாற்காலி' என்ற தலைப்பை இவர் தெரிந்தெடுத்திருப்பது பல கேள்விகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். கதையை நிறைவு வரை படிக்கின்றபோதுதான் எவ்வளவு பொருத்தமாக கதைத்தலைப்பை தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார் என்பது புரியும். கதைத்தலைப்பு மிகச்சரியானதே என்பதை கதையில் மிகத் தெளிவாக நிரூபிக்கவும் அவர் தவறவில்லை என்று ஆணித்தரமாகக் கூறலாம். கடவுளின் நாற்காலி என்றால் நம்மில் பலருக்கு பல்வேறு வகையான ஊகங்கள் பிறக்கும். அவற்றையெல்லாம் தாண்டி இந்தக்கதையில் எப்படி இந்த கடவுளின் நாற்காலி உருவாகிறது என்பதை பல்வேறு சம்பவங்களை சாதுரியமாக கதைக்குள் கொண்டுவந்து தத்ரூபமாக காண்பித்து தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

'கடவுளின் நாற்காலி' கதைச் சுருக்கம்:

கதையின் நாயகன் கேசவன் எட்டாம் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருக்கும் காலம் தொட்டு பறவைகள் மீது அதிக நாட்டமுடையவன். அவனுடைய பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சமுத்திர அளவிலான நீர்த்தேக்கம், நரிக்குட்டை. உலகெங்குமுள்ள பறவைகளை ஈர்க்கும் ஒரு சரணாலயமது. அங்கே புதுமையான பறவையினம் ஒன்றைக்காணும் அவன், அதனால் ஈர்க்கப்படுகிறான். அவனது வயதோடு சேர்ந்து அப்பறவையினம் மீதான ஆர்வமும் வளர்கிறது. அப்பறவை தொடர்பான தகவல்களை முடிந்தவரை திரட்டிக்கொண்டு, திடீரென முடிவெடுத்து அந்தப் பறவைகள் செல்வதாக அவன் அறிந்து வைத்திருந்த நாகலாந்து நோக்கி தனது பயணத்தை உந்துருளியில் ஆரம்பிக்கிறான்.

நாகலாந்தை பல சிரமங்களைக் கடந்து அடைந்த கேசவன் சந்தித்த அனுபவங்கள், அங்கு அவன் முகம்கொடுத்த பிரச்சினைகள், அங்கே வாழ்ந்த மக்களால் வாழ்வாதாரத்திற்காக அந்தப் பறவைகள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு அவனிடம் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு, அதற்காக அந்தப்பிரதேசத்து விவசாயிகள் தெரி

அறியமுடிந்தது. இவருடய சொந்த இடம் தர்மபுரி மாவட்டத்தின் கடத்தூர் என்ற ஊர். இவரது பணியின் காரணமாக இந்தியாவிலும் ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் மாறிமாறி வசித்து வருகிறார். இவர் ஆபிரிக்காவின் 25ற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் தொடர்ச்சியாக

வித்த காரணம் போன்ற பல விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்ட கேசவன், தான் அறிந்தவற்றை வைத்துக்கொண்டு பின்புலக் காரணங்களைத் தேடத்தொடங்குகிறான். அப்போது அவனுக்குக் கிடைத்த பல்வேறு அதிர்ச்சிகரமான தகவல்கள், அந்தப் பறவைகளின் பூர்வீக இருப்பிடம் தேடிச் செல்ல இவனைத் தூண்டு கின்றன.

நாகாலாந்தில் அந்தப் பறவைகள் அவனால் காப்பாற்றப்பட்டனவா? அந்தப் பிரதேசத்து விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டனவா? அவன் அப்பறவைகளின் பூர்வீக இருப்பிடத்தைக் கண்டறிந்தானா? அதற்கான முயற்சியில் அவன் முகம்கொடுத்த பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகண்டானா? பின்புலத்தில் இருந்து செயற்பட்ட தொண்டு நிறுவனத்தையும் அதன் வலையமைப்பையும் கண்டுபிடித்தானா? ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவனுக்குக் காத்திருந்த வெவ்வேறு வகையான அதிர்ச்சித் தகவல்கள் யாவை? இக் கேள்விகளுக்கான பதிலே இந்த கதை.

கதை நகர்வும் கதைப்போக்கும்:

எழுத்தாளர் அதியமான் கார்த்திக் கதையைத் தொடங்கி அதனை நகர்த்திச் செல்கின்ற போக்கும் கதையை நிறைவுக்குக் கொண்டு வந்துள்ள முறையும் முதன் முதலாக ஒரு நாவலை எழுதும் ஓர் எழுத்தாளரால் இவ்வளவு சிறப்பாக அதனைக் கையாளமுடியுமா என்கின்ற ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

கதையில் கூறப்பட்டுள்ள சகல விடயங்களும் நேரடியாக இரசித்து அனுபவித்து, அந்த அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக எழுதப்பட்டது போன்று தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை நகர்ந்திருக்கின்றது. ஆயினும் கதையில் கூறப்பட்டுள்ள குறிப்பிடக்கூடிய சில விடயங்களும் சம்பவங்களும் அனுபவத்தோடு ஒன்றித்துப்போகக்கூடிய கற்பனைகளை சாதாரணமாக உண்மை ததும்பும் வகையில் உள் நுழைத்து எழுதப்பட்டிருப்பதாகவே தெரிகிறது. அவற்றை கற்பனைகளென வாசிப்பவர்கள் நினைத்துவிடாதபடி நிஜத்தின் பிரதிபிம்பங்களாக உருவகித்துள்ளமை எழுத்தாளரின் கற்பனைத் திறனையும் எழுத்தாற்றலையும் சிறப்பாக வெளிக்காட்டுகின்றது.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் வாசகர்களால் எதிர்பார்க்க முடியாத வகையிலான பல திருப்பங்களையும் ஆச்சரியங்களையும் உள்ளே புகுத்தி கதையின் ஆழத்தை மெருகூட்டிக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார். இவர் சொல்ல வருகின்ற பல விடயங்கள் மனதில் நொடிக்கு நொடி ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடுவதாகவே இருக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி, கதைக்குள்ளே கதாநாயகன் கேசவன் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், சவால்கள், அச்சுறுத்தல் கள் போன்றவற்றை தானே நேரடியாக கண்டு அனுபவித்ததைப் போன்று எழுதியிருப்பதோடு, வாசிப்பவர்களும் நேரடியாக அந்த காட்சிக்குள் நுழைந்து அனுபவிக்கும் வகையில் சுவாரசியப்படுத்தி தனது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் அதியமான் கார்த்திக் தான் இங்கு உருவகிக்கப்பட்டிருக்கும் கேசவன் என்கிற கதாபாத்திரமோ என்றும் எண்ணத்தோன்றுகிறது. படித்துக்கொண்டு போகின்றபோது கேசவனுடன் கூடவே சேர்ந்து நாமும் அவனது கடைசி இலக்குவரை பயணிப்பதைப் போன்ற பிரம்மை தானாகவே எம்மிடம் தோன்றுவதை உணரமுடிகிறது. பொதுவாகக் குறிப்பிடுவதானால், அண்மைக்காலங்களில் வெளிவந்த அவதார போன்ற திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் போது எப்படியான உணர்வுகள் தோன்றுமோ, அவ்வாறே பல விடயங்களைக் கண்முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்தி கதையை வடித்திருக்கிறார். நாங்கள் முப்பரிமாணத் திரைப்படமொன்றை திரையரங்கில் சென்று பார்க்கின்றபோது ஏற்படுகின்ற உணர்வுகள் கதையை இரசித்துப் படிக்கும்போது தோன்றுகிறது என்பதை கதையை ஒருமுறை படித்துப்பார்த்தாலே உணர்ந்துகொள்ள முடியும். வாசிப்பதற்காக திறந்தால் இடையில் அதை நிறுத்தி மற்றொரு பகுதியை பின்னர் படிப்போம் என்று புத்தகத்தை பக்கத்தில் போடும் எண்ணத்தை அறவே இல்லாமல் செய்து தொடர்ந்து படிக்கத்தூண்டுகிறது இந்நாவல்.

கதையிலே வருகின்ற வசனங்களை ஒழுங்குபடுத்தியிருக்கும் முறை, கதைசொல்லும் பாங்கு, சம்பவங்களின் சந்தர்ப்பங்களுக்கமைவாக கூறப்படுகின்ற உருவமைப்புக்கள், சம்பவ விவரனை

கள், அனுபவச் செதுக்கல்கள் என்று கதையில் வரும் அனைத்துமே மிகச் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான பல ஆதாரங்களை நூலிலிருந்து எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென என் மனம் ஏங்குகிறது. ஆயினும் ஆசிரியர் நூலில் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள காப்புரிமை வெளிப்படுத்துகை அதனைச் செய்யாமல் என்னைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

இந்தக்கதை முன்வைக்க முனையும் பிரதான விடயம் பறவைகளின் வாழ்வுரிமையும் பாதுகாப்பும் ஆகும். இதைச் சிறப்பாகச் சொல்வதற்காகவே இவர் பல்வேறு வகையான பறவைகளைப்பற்றியும் மிகத்தெளிவாகக் கற்றறிந்து வைத்துள்ளமை தெள்ளெனத் தெரிகிறது.

மொத்தத்தில் நாவலை வாசகர்களிடம் கொண்டுவர்ப்பதற்கு எடுத்தாண்டிருக்கும் முறை கவர்ச்சிகரமாகவும் சிறப்பாகவும் உள்ளது. இந்தக் கதையை யாராவது ஒரு திரைப்படமாக எடுக்க முன்வருவார்களானால் அத்திரைப்படமும் திரைப்பட ரசிகர்கள் மனங்களில் ஆழமான இடத்தைப் பிடித்துவிடும் என்பதே எனது கருத்து.

தனது கதையிலே பிரதான பாத்திரமாக காண்பிக்கும் தொண்டு நிறுவனத்தினதும் சில பெரும்புள்ளிகளினதும் செயற்பாடுகள் 'தொட்டிலையும் ஆட்டி பிள்ளையையும் கிள்ளிவிடுதல்' என்ற பழமொழியினை ஒத்திருப்பதை அழகாகக் காண்பித்திருக்கிறார். மேலும், எங்கோ ஒரு பகுதியில் இருக்கும் சில பெரும்புள்ளிகள் தங்களுடைய இலக்குகளை அடைவதற்காக எந்தத் தொலைவுக்கும் சென்று, பின்புலத்தில் இயங்குவது தாங்கள்தான் என்பதை அங்குள்ளவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத வகையிலேயே, தாங்கள் நினைத்தவற்றை என்ன விலைகொடுத்தும் சாதித்துவிடுவார்கள் என்பதையும் இந்தக்கதையில் மிகத்துணிவாக வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

ஒருவிடயத்தை இங்கு குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும். இக்கதையில் கதாசிரியர் குறிப்பிடும் நாகாலாந்தின் பங்கிட்டி கிராம மக்கள், டோயாங் எனும் நீர்த்தேக்கத்தில் மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபடுபவர்களாக ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடும் எழுத்தாளர், பின்னர் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் ஆழர் பால்கள் பறவைகளை வேட்டையாடி விற்பனைசெய்ய முனைந்தார்கள் எனக்காட்டுகிறார். அதே வேளை, ஒருவருடத்திற்குப் பின்னர் அந்த மக்கள் விவசாயச் செய்கைக்கான சாதகமான முடிவுகள் கிடைக்கவே மகிழ்ச்சியோடு மீண்டும் தங்கள் விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் எனக் காண்பிக்கிறார். இந்நவீனம் தெளிவின்றி ஒரு முரண்பாடான தன்மையை வெளிக்காட்டுகிறது.

அதேபோல் கதையின் முடிவுப்பகுதியும் ஒரு கேள்விக்குரிய விடயமாகவும் நம்பகத் தன்மையை சவாலுக்கு உட்படுத்தும் விதமாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த முடிவின் மூலமாக அவர் வேறு ஒரு மறைமுகமான விடயத்தை சுட்டிக்காட்ட முனைவதாகவே படுகிறது. ஆயினும், அது என்ன என்பது மேலும் தெளிவு பட சொல்லப்பட்டிருக்கலாமோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அல்லது, அவர் குறிப்பிடுகின்ற முடிவுதான் அவர் உறுதியாகச் சொல்லும் முடிவாக இருந்தால், அதனை உண்மைத்தன்மை உள்ளதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அதேவேளை, அதுவொரு கற்பனையான முடிவாகவே நாம் கருதும்படியாக அமைந்துள்ளது.

பொழிப்பு

இந்த நூலறிமுகத்தில் முடிந்தவரை மிகவும் தேவையான, தவிர்க்க முடியாதவை என கருதிய விடயங்களை மிகச்சுருக்கமாக முன்வைத்துள்ளேன். கதாசிரியரின் இந்த நாவல் அவரது முதலாவது நாவல் என்று கூறமுடியாதளவுக்கு மிகச்சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளதாகவே நான் பார்க்கிறேன். இது நாவல் பிரியர்களுக்கு ஒரு பஞ்சாமிர்தம். ஏற்கனவே இரண்டாவது சுற்று வாசித்து முடித்துவிட்டேன். மொத்தத்தில் இந்தக் கதையை இரண்டு தடவைகள் படித்தது ஒரு சிறந்த படத்தை இரண்டு தடவைகள் பார்த்தது போன்ற மனத்திருப்தியைத் தருகிறது. இதனை நீங்களும் படித்து அனுபவிக்க விரும்பினால் டீஸ்கவரி புக் பலசில் இதன் பிரதியொன்றினை வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

naresh@thaiivedu.com

BUYING OR SELLING

Residential, Commercial, Land & Investment Properties

For Sellers:

- Free Market Evaluation Available
- Competitive Commission Packages Available
- Will pay for Staging & Condition
- Will pay the Professional Photographer
- Virtual Tour
- Color Brochure
- Will do open house until house get sold
- Will market your home with social medias

For Buyers:

- Will find the home in any area within your budget
- Get you the lowest mortgage. rate

NITHY
SATHYAKUMAR

Sales Representative

Dir: 416.728.2454

Email: realtornithy@gmail.com

SATHY
SIVASUBRAMANIAM

Broker

Dir: 416.624.5044

Email: realtorsathy@gmail.com

16th Avenue / 9th Line **\$1,550**

FOR LEASE

BEDROOMS:2
WASHROOMS:1

Morningside / Finch **\$1,200**

FOR LEASE

BEDROOMS:1+1
WASHROOMS:1

Pharmacy Ave/Lawrence Ave **\$1,600**

FOR LEASE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:1

Victoria Park / Ellesmere **\$2,000**

FOR LEASE

BEDROOMS:2
WASHROOMS:1

Rossland/Wilson **\$599,900**

FOR SALE

BEDROOMS:3+2
WASHROOMS:2

Crowder Blvd / Leslie St **\$549,900**

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:2

Simcoe/Britannia **\$509,000**

FOR SALE

BEDROOMS:4
WASHROOMS:3

Yonge/Front **\$659,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:1

King/Blue Jays **\$699,000**

FOR SALE

BEDROOMS:1
WASHROOMS:1

Lawrence Ave E/Orton Park **\$699,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:3

Finch / Victoria Park **\$759,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:2

Hoover Park/Tenth Line **\$769,900**

FOR SALE

BEDROOMS:3+1
WASHROOMS:3

Brock/Hwy 2 **\$799,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:4

Dufferin/Summeridge **\$889,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3
WASHROOMS:4

Markham/Sheppard **\$799,000**

FOR SALE

BEDROOMS:4+2
WASHROOMS:3

Pharmacy/N.Eglinton **\$838,000**

FOR SALE

BEDROOMS:3+2
WASHROOMS:2

RE/MAX Remax Realtron Realty Inc., Brokerage
Independently Owned And Operated
Bus: 905 470 9800

Web: realtorsathy.com

செகராசசேகரம் பற்றிய

ஒரு தேடல்

- பால. சிவகடாட்சம்

இன்றுள்ள தமிழ் ஆயுள்வேத நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதும் பிற்காலத்தில் ஆயுள்வேதம் மற்றும் சித்த மருத்துவம் தொடர்பாகத் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்ததும் ஈழத்தில் ஆக்கப் பெற்ற செகராசசேகரம் என்னும் நூலாகும்.

சிங்கையாரியன் சேதுகாவலன்
கங்கைநாடன் கற்றவர் திலகன்
ஆயுள்மறையுடன் அரியநற் சோதிடம்
பாய்திரைக் கடலுட் பலவுமுணர்ந்தோன்
ஒப்பிலா முத்தமிழோர்ந்த
செப்பருஞ் செகராசசேகரனே.

என்று போற்றப்பெறும் சிங்கைச் செகராசசேகரன் என்னும் யாழ்ப்பாண மன்னன் காலத்தில் ஆக்கப்பெற்றது இந்நூல். இம்மன்னனின் ஆட்சிக்காலம் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி எனக் கருதமுடியும். பொது ஆண்டு 1560ல் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போர்த்துக்கேயரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டது.

இன்று அகத்தியர், தன்வந்தரி ஆகிய ஆயுள்வேத முன்னோடிகளின் பெயர்களிலும் திருமூலர் முதலான சித்தர்களின் பெயர்களிலும் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் அனைத்துமே பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப்பெற்றவை என்பது உறுதி. இந்த நிலையில் இன்று எமக்குக் கிடைக்கும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களுள் ஆதியானதெனக் கருதப்படக்கூடிய செகராசசேகரம் பற்றிய உண்மைகளை உணர்த்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழில் உள்ள சித்தர் மற்றும் ஆயுள்வேத மருத்துவ நூல்களை ஆக்கியோர் அகத்தியர் முதலான சித்தர்களே என்று கூறுவது தமிழகத்தில் ஒரு மரபாகிவிட்டது. எனினும் இந்த மரபுவழிச் செய்தியின் நம்பகத்தன்மை குறித்து ஆராய்ந்து உண்மையைக் கண்டறிவதில் எவரும் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.

அகத்தியர், தன்வந்தரி போன்ற முனிவர்கள் பெயரிலும் திருவள்ளுவர், அவ்வையார் ஆகிய தமிழ்ப்புலவர்கள் பெயரிலும், திருமூலர், போகர், புலிப்பாணி உள்ளிட்ட சித்தர்கள் பெயரிலும் ஏன் இராவணன் பெயரிலும் கூடத் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. இந்நூல்கள் பண்டைய முனிவர்களாலும் சித்தர்களாலும் எழுதப்படவில்லை என்பதும் இவை அனைத்துமே முன்னோரின் பெயர்களில் பிற்காலத்தவர் எழுதி வைத்தவையே என்பதும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டிய உண்மைகளாகும்.

சித்தர் வைத்திய நூலென்று இன்று கொள்ளப்படுபவை, யாப்பு

நிலையிலும், மொழி நிலையிலும் பார்க்கும்பொழுது 14ம், 15ம் நூற்றாண்டுகளுக்கும் அதற்குப் பிந்திய காலத்துக்கும் உரியன வாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன என்கிறார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. கவிதைகளின் மொழிநடையும் யாப்பு நிலையும் மட்டுமன்றி இந்நூல்களில் கூறப்படும் நோய்களும் மருந்துப் பொருள்களும் மற்றும் சில செய்திகளும் இவை பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்டவையே என்பதை எளிதில் உணர்த்தி விடுகின்றன.

திருக்குறளை எமக்குத் தந்த திருவள்ளுவர் எழுதியதாகப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ நூல்களின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. திருவள்ளுவ நாயனார் இயற்றிய ஞானவெட்டியான் என்னும் தமிழ் மருத்துவநூல் அச்சிலும் வெளிவந்துள்ளது. இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல் ஒன்றில்

‘சாயாமல் அதிவீர ராம பாண்டியன் சொல்லும்
தமயந்தி சரித்திர நைடதமும்’

என்னும் வரிகள் காணப்படுகின்றன. அதிவீரராம பாண்டியன் என்பவன் பொது ஆண்டு 1564க்கும் 1604க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் திருநெல்வேலிப் பகுதியை ஆண்டுவந்த ஒரு மன்னன் என்பதும், தமிழ்ப்புலமை மிக்க இம்மன்னன் ஆக்கிய நூல்களுள் ஒன்றே நைடதம் என்பதும் வரலாற்றுச் செய்திகள். இது பற்றி எதுவுமே அறியாதவர்களே திருவள்ளுவரை ஒரு சித்தர் என்றும் இவர் எழுதிய நூலை ஞானவெட்டியான் என்றும் நம்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள். நைடதம் பற்றிக் கூறும் ஞானவெட்டியான் 16ம் நூற்றாண்டின் பின்னரேயே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் இதனை வள்ளுவர் எழுதியிருக்க முடியாது என்பதும் மறைக்கமுடியாத உண்மைகள்.

சித்தர்கள் என அறியப்படுவோரின் பெயர்களில் இன்று கிடைக்கப் பெறும் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலத்தை அறிந்து கொள்ள உதவும் பல விடயங்களுள் பறங்கி நோயும் பறங்கிப்பட்டையும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

பறங்கிநோய் என்னும் பால்வினைத் தொற்றுநோய் முதன்முதலாகப் 16ம் நூற்றாண்டில்தான் இந்தியாவில் அறியப்பட்டது. பறங்கியர் என அழைக்கப்பெற்ற போர்த்துக்கேயரால் இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நோய் என்பதால் இதனைப் பறங்கிநோய் என்று குறிப்பிட்டனர். சிபிலிஸ் (syphilis) என்பது இதன் ஆங்கிலப் பெயர்.

பறங்கிநோய்க்கு மருந்தாகச் சீனவீர (chobchini) என்னும் மூலிகை பயன்படக்கூடும் என்னும் செய்தி 1540ஆம் ஆண்டள

வில் போர்த்துக்கேயருக்கு எட்டியது. பறங்கிநோய்க்கு மருந்தாக அறியப்பட்டதன் காரணமாகவே இம்மூலிகை பறங்கிப்பட்டை என்னும் பெயரைப் பெற்றது. பறங்கிநோயும் பறங்கிப்பட்டையும் இடம்பெற்றுள்ள எந்த ஒரு நூலும் 16 ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கமுடியாது.

இலங்கை மன்னன் இராவணன் ஆக்கியதாகக் கூறப்படும் மருத்துவ நூல்களுள் ஒன்று அர்க்கப்பிரகாசம். இராவணனுக்கும் அவனது மனைவியான மண்டோதரிக்கும் இடையிலான உரையாடலாக அமைந்துள்ள இந்நூலில் பறங்கிநோய் பற்றியும் இந்நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படக்கூடிய பாதரசம் சேர்க்கப்பட்ட சங்கதிராவகம் பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. அர்க்கப்பிரகாசம் 16ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட நூலாக இருக்கமுடியாது இந்நூலை எழுதியவர் இராவணனாகவும் இருக்கமுடியாது.

கும்பமுனி எனப்படும் அகத்தியர் பெயரில் ஏராளமான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் இருப்பதை நாம் அறிவோம். இவற்றுள் அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500, அகத்தியர் வைத்திய சிந்தாமணி 584, உட்படப் பெரும் எண்ணிக்கையிலான நூல்களில் பறங்கிப்பட்டை சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் பறங்கிப்பட்டைச் சூரணம், சீனப்பதங்கம் ஆகிய மருந்துகளின் செய்முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500 என்னும் நூலில் பறங்கிப்பட்டைச் சூரணம் பற்றிக்கூறும் பாடல் ஒன்றை இங்கு நோக்குவோம்.

போம்பா கரப்பனொடு கிரந்திசூலை
புண்பொடிகள் கிரந்தி வெட்டை குட்டம் போக
நாமப்பா பட்டையிலே சூரணஞ் சொல்வோம்
நல்லவரு வானதாய் புதுசாய் வாங்கி
ஆம்பா பறங்கி யென்ற பட்டை அஞ்சு பலந்தான்
அப்பனே தூக்கியின் அமுக்கிரா சங்கு
வேம்பா சிறு பிரப்பங்கிழங்கு கொன்றைப்பட்டை
வெற்றிபுரி சாரணைவேர் கொடிவேலி வேரே

- பாடல் 775

இந்தப்பாடலில் பறங்கிப்பட்டை இடம்பெற்றுள்ளது மட்டுமன்றி பாடலின் மொழிநடையும் இதனைப் பிற்காலத்துக்கு உரியதாகவே அடையாளப் படுத்துகின்றது. போகர் முதலான சித்தர்களின் பெயரில் கிடைக்கும் பிற்காலத்து நூல்களை ஒத்த அமைப்பிலேயே மேற்குறிப்பிட்ட அகத்தியர் நூல்களும் அமைந்துள்ளன.

இன்று அகத்தியரின் பெயரில் கிடைக்கும் நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதாகவும் தனித்துவம் உடையதாகவும் காணப்படுவது தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையம் வெளியிட்ட அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம் என்னும் நூலாகும். அகத்தியர் பெயரில் கிடைக்கும் மற்றைய நூல்களினின்றும் அகத்தியர் 2000 வேறுபட்டு நிற்கின்றது. ஏனைய நூல்கள் சித்தர்கள் உபகரித்த மருந்துகள் பற்றிக் கூறும்போது அகத்தியர் 2000 முழுக்க முழுக்க ஓர் ஆயுள்வேத நூலாகக் காணப்படுகின்றது. அதே சமயம் இந்த நூல் யாழ்ப்பாண மன்னன் சிங்கைச் செகராசசேகரன் காலத்தில் எழுதப் பெற்ற செகராசசேகரம் என்னும் ஆயுள்வேத நூலைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஈழத்தில் ஆக்கப்பெற்ற செகராசசேகரம் என்னும் தமிழ் மருத்துவ நூலானது, அங்காதிபாதம், நாடிவிதி, சுரவிதி, சன்னிவிதி, வாகட தத்துவம், குணபாடம், நயனவிதி, சஸ்திரவிதி, சர்ப்பசாஸ்திரம் எனப் பல்வேறு பாடங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாகும். ஒவ்வொரு பாடமும் தனித்தனியே அந்தாதி முறையில் அமைந்த பாடல்களை உள்ளடக்கியது.

தமிழ் மருத்துவ நூலொன்றின் ஏட்டுப் பிரதியினைப் பார்வையிடும் வாய்ப்பு 1974ம் ஆண்டில் எனக்குக் கிடைத்தது. ஏடுகளை மேலோட்டமாகப் புரட்டிப் பார்த்தபோது இடையிடையே செகராசசேகரன் என்னும் பெயர் என் கண்களில் தட்டுப்பட்டது.

இதனை வைத்திருந்த எமது கிராமத்து வைத்தியர் இந்த ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒரு மாத காலம் நான் வைத்திருக்கப் பெருமனதுடன் சம்மதித்தார். எனக்குக் கிடைத்த நேரத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் செகராசசேகரன் பெயர் இடம்பெறும் ஒரு சில பாடல்களை மட்டும் எழுதிவைத்துக்கொண்டு ஏட்டை வைத்தியரிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டேன்.

செகராசசேகரத்தில் உள்ள பாடல்களுள் மிகப்பெரும்பாலானவை தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மகால் வெளியிட்டிருந்த அகத்தியர் 2000 என்னும் நூலிலும் இடம்பெற்றிருப்பதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. செகராசசேகரத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்துக்குரிய பாடல்கள் அனைத்தும் அந்தாதி முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் சிற்சில இடங்களில் இந்த அந்தாதித் தொடர்பு முறிந்து காணப்பட்டது. அந்தாதியைப் பேணும் வகையில் செகராசசேகரத்தில் இடம்பெற்றிருந்த செகராசசேகர மன்னன் புகழ்பாடும் பாடல்களை அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் காணமுடியவில்லை.

உதாரணத்துக்கு வாதபித்தசுரம் என்னும் தலைப்பின் கீழ் செகராசசேகரம் ஏட்டுப்பிரதியொன்றில் கிடைத்த மூன்று பாடல்களை இங்கு நோக்குவோம்.

தார்சேர் குழலாய் வாள் முள்ளி தயங்கு மிலாமிச் சோரொன்று
நேராகத்தான் கழஞ்சரையாய் நிறுத்திக் கொண்டங் கிருநாழி
சீராய் நீரில் விட்டுழக்காய்ச் செறியக் காய்ச்சித் திற்பலிதேன்
கார்சேரிருள்போய் விடிவளவிற் கருத்தே அருந்தாய் காதலித்தே

காதலித்து இரு கையால் பருகிடின் அரசு
கங்கைக்கரை வேந்தர் தம்பிரான்
வேதமொத்த செகராச சேகரன்
வேங்கை யாளி மிகையாய் உலவவே
ஓதமுற்றும் புவி யோடுமாறு
உள்ளே காய்ந்து சேர்
வாதபித்த சுரமோடும் என்று தான்
வாகடத்தை வல்லோர் மொழிவாரே

மொழி சீதேவி சிற்றமட்டி முயன்றே சமூலஞ் சீந்திலுடன்
அழியா விருவேலி யவையோர் நிறையிற் கொண்டடித்து
ஓழியாநீர்தான் தூணிவிட்டங் கூறிக்காய்ச்சி நாலொன்றாய்
பழியாவண்ணங் காய்ந்த பின்பு பரிந்தே கரைத்து மருந்து கொள்ளே.

மருந்தாஞ் சீதேவியின் வேர் சேவகன்பூடுடன் சீந்திற்கிழங்கு
கருந்தான் இலாமிச்சு இருவேலி கடுரோசனி யோடு இலவங்கம்
இருஞ்சீர் கோட்டம் அதிமதுரம் ஏலம் செவ்வளளிக்கொடியு
முருந்தார் நகையாய் பெருங்குரும்பை முத்தக்காசு துவற்சிகையே

வாதபித்தசுரம் என்னும் தலைப்பின் கீழ் செகராசசேகரம் ஏட்டுப் பிரதியில் இடம்பெற்றுள்ள மேற்காணும் பாடல்கள் அந்தாதி முறை பிறழாமல் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் செகராசசேகரன் புகழ்பாடும் பாடல் முற்றாகத் தவிர்க்கப்பட்டதன் மூலம் வாத பித்தசுரம் என்னும் தலைப்பின் கீழ் வரும் பாடல்களின் அந்தாதிமுறை பேணப்படாது இருப்பதை அவதானிக்கமுடியும்.

செகராசசேகரத்தில் வரும் 'தார்சேர் குழலாய்' என்று தொடங்கும் பாடலின் இறுதிவரியான 'கார்சேர் இருள்போய் விடிவளவிற் கருத்தே அருந்தாய் காதலித்தே' என்பது அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் 'காராரிருளே போய் விடிந்துண்டால் கலங்கிச் சுரம்போம் கனிமொழியே' என்று மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

அடுத்து வரவேண்டிய 'காதலித்து இருகையாற் பருகி' என்று தொடங்கும் பாடலும் அதன் தொடர்ச்சியாக வரும் 'மொழி சீதேவி சீந்திலுடன்' என்று தொடங்கும் பாடலும் அகத்தியர் இரண்டாயிரத்

தில் முற்றாக விடுபட்டுப்போயுள்ளன.

இப்பாடல்களைத் தொடர்ந்து செகராசசேகரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 'மருந்தாஞ் சீதேவிவேர் சேவகன்பூடுடனே சீந்திற் கிழங்கு' என்று தொடங்கும் பாடல் அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் முழுமையாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ள மற்றுமொரு பாடலையும் இங்கு நோக்குவோம்.

ஆக்கியே திற்பலியுடன் அருந்தப்போகும் ஆமசுரம்
நோக்கிய வாகடம் பயின்று நோயதுயிருண் காலனையும்
நீக்கியே ஆருயிரை நிலையாக்கும் நரபாலன்
சேக்கொடியோன் செகராச சேகரனை வணங்கிடுமே

செகராசசேகரத்தில் இடம்பெறும் மன்னன் புகழ்பாடும் பாடல்களின் சிலவரிகள் அகத்தியர் இரண்டாயிரத்தில் மாற்றம் செய்யப் பட்டிருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

புகலு முழுத்த சுரம் வரட்சி போகாப்பித்தம் உள்ளமுழலை
இகலும் பழைய வெதுப்பிவைதான் எட்டினுடனே யிரண்டென்னுந்
திசையும் புகழும் செகராச சேகரனின் திசைதொழுதங்
ககலுமெனவே வாகட நூல் அறிந்தே புகன்றார் அவனியிலே
- செகராசசேகரம்

புகலுமுழுத்த சுரம் வரட்சி போகாப்பித்த முள்வெக்கை
யிகலும் பழைய வெதுப்பிதுதான் எட்டினுடனே யிரண்டென்று
திசையும் புகழும் திருஞான சம்மந்தன் தான் துதித்திடவே
யகலு மேவா கட நூலறிந்தே துபுகன்றார் ரவனியிலே
- அகத்தியர் இரண்டாயிரம் முதற்பாகம் பக்கம் 166: பாடல் 139

பொருந்து நீர் இருநாழியாய் கொண்டிதிற்
போட்டெரித் தெட்டிலொன்றானபோதுதான்
அருந்துவோர் அருந்திற் தீருமென்றுதான்
ஆனசேகரன் வாகடம் சொல்லுமே
- செகராசசேகரம்

பொருந்துநீரங் கிருநாழி கொண்டங்கிதற்
போட்டெரித் தெட்டிலொன்றான போது
வருந்து வோருகிற் தீருமென்று சேவற் காந்தன்
சொன்ன வாகடஞ் சொல்லுமே
- அகத்தியர் இரண்டாயிரம் முதற்பாகம் பக்கம் 163: பாடல் 132

சங்கை பெறு நன்னாரி அமுக்கிரா யரத்தை
சதகுப்பை நாகம்புச் சந்தமகில் கோட்டம்
சிங்கை வளர் செகராச சேகரன் புகலும்
சித்திதரு வெண்கார மரமஞ்சள் கொள்ளே
- செகராசசேகரம்

சங்கை பெறுநன்னாரி அமுக்கிரா வரத்தை
சதகுப்பை நாகம்புச் சந்தமகில் கோட்டஞ்
திங்களணி சடைமுடியா ரருள்சேரு மருந்து
சித்திக்க வென்றே பச்சிலை மாஞ்சில் கொள்ளே
- அகத்தியர் இரண்டாயிரம் முதற்பாகம் பக்கம் 143: பாடல் 86

கரைத்தரைத்துப் பதந்தனிலே வடித்து நேரங்
களஞ்சு நெய் தானருந்து வீரேற் கமலமாதின்
விரைத்தோட் புயமேவு செகராசசேகரன்
மெய்கருணையெனக் குளிர்ந்து மெள்ள மெள்ள
வரைத் தடந்தோளவன் மதிபோல் மேலாராய்ந்து
வஞ்சரையவன் காய்வதெனவே காய்ந்து
தரைக்குளோர் விஷமவன் அடக்குவதே போலத்
தானடக்கும் விஷமசுரம் தன்னைத் தானே
- செகராசசேகரம்

கரைத்தரைத்துப் பதந்தனிலே வடித்து நேரங்
களஞ்சு நெய் தானருந்து வீரேற் கமலமாதின்

விரைத்தோட் புயமேவு திருமாலன்பர்
மெய்கருணையெனக் குளிர்ந்து மெள்ள மெள்ள
வரைத் தடந்தோளவன் மதிபோல் மேலாராய்ந்து
வஞ்சரையவன் காய்வதெனவே காய்ந்து
தரைக்குளோர் விஷமவன் அடக்குவதே போலத்
தானடக்கும் விஷமசுரம் தன்னைத் தானே
- அகத்தியர் இரண்டாயிரம் முதற்பாகம் பக்கம் 171: பாடல் 149

பொது ஆண்டு 1933ல் செகராசசேகரம் என்னும் பெயருடன்
யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பெற்ற நூலில் உள்ள பாடல்களையும்
1958ல் தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் வெளியீடாக வந்த அகத்தியர்
இரண்டாயிரத்தில் உள்ள பாடல்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்
போது செகராசசேகரமும் அகத்தியர் இரண்டாயிரமும் ஒரே மூல
நூலுக்கு உரியவை என்பதை எளிதில் இனங்கண்டு கொள்ள
முடியும். இவற்றுள் செகராசசேகரமே முதலில் தோன்றியது என்ப
தைப் பல்வேறு ஆதாரங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தமுடியும்.

பொது ஆண்டு 1600க்கு முன்னர் ஆக்கப்பெற்றிருக்கக்கூடிய
தமிழ் மருத்துவ நூல் எதனையும் இன்று காணமுடியவில்லை.
அதேசமயம் செகராசசேகரம் பொது ஆண்டு 1560க்கு முற்பட்டது
என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. சிங்கைச் செகராசசேகரன்
காலத்தில் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் இருந்திருக்குமாயின் அவற்
றைப் புதிதாக ஆக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்திராது.

செகராசசேகரம் ஆக்கப்பெற்ற பின்னர் பரராசசேகரம் என்னும்
பெயரில் தமிழ் மருத்துவ நூல் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்
பெற்றது. பரராசசேகரத்துக்குரிய அங்காதிபாதம், நாடிவிதி, மற்
றும் சர்ப்பசாஸ்திரம் ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் வரும் பாடல்கள்
செகராசசேகரத்தில் வரும் மேற்படி பிரிவுகளில் உள்ள பாடல்க
ளின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை.

இன்று நூலக நிறுவனத்தினரால் சேகரிக்கப்பட்டுப் பதிவேற்றப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஈழத்துச் சுவடிகளில் இவற்றைக் கண்ட
றிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவற்றுள் பலவும் இன்னமும் அச்
சில் வெளிவராதவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிற்காலத்தில் சிலர் இவ்விரண்டு நூல்களில் இருந்தும் பாடல்
களைச் சேர்த்துத் தொகுத்து வைத்தமையால் ஏட்டுச்சுவடிகளில்
கிடைக்கும் இவ்விரு நூல்களினதும் பிரதிகள் சிலவற்றில் ஒரு
குழப்பமான நிலை காணப்படுகின்றது. எனினும் செகராசசேகரத்
தின் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் இடம்பெற்றுள்ள மன்னன் புகழ்பாடும்
பாடல்கள் மூலமும் இந்நூலுக்குரிய பாடல்களில் பேணப்படும்
அந்தாதி முறையின் துணையுடனும் செகராசசேகரத்துக்கு உரிய
பகுதிகளை இனங்கண்டுகொள்ளமுடியும்.

செகராசசேகரத்துக்குரிய அங்காதிபாதம் என்னும் பாடத்தில் பின்
வரும் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

இயம்பிய குடலும் ஊனும் என்புநாடிகளு மற்றும
செயம்பெறு சிங்கைநாடன் செகராசசேகரன்றான்
உயர்ந்த வாள் வடக்கர் ஆகம் உருட்டிய களத்தின் மீதே
அயம் சிறிதுளது தீர் அளந்து கண்டறிந்ததாமே

செகராசசேகரத்தின் சர்ப்பசாஸ்திரப்பிரிவில் உள்ள பாடலையும்
கவனிக்கலாம்.

பாரிலுள்ள சூத்திரனாம் பாம்பு புற்றிற்
பரிந்திருக்கும் இரையெடுக்கிற் பலவும் தின்னும்
மேருடனே தானாடிற் பத்மராக
மில்ங்குமணி முடிபுனையும் இலங்கை வேந்தர்
சீரியபொன் திறையளக்கச் செங்கோலோச்சும்
செகராசசேகரமன் சிங்கை மேவும்
ஆரியர்கோன் வெண்குடையில் நிழலே செய்யும்
அவனிதனைப் பார்த்து நின்றே அமர்ந்தாடும்மே
- செகராசசேகரம்: சர்ப்பசாஸ்திரம்

செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் ஆகியோர் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட புலவர்கள் ஈழத்தில் நாடிவிதி, அங்காதிபாதம், சர்ப்பசாஸ்திரம், நயனவிதி என்னும் தலைப்புக்களில் ஆயுள்வேத நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இவை ஈழத்தில் தோன்றியவை என்பதை உறுதிப்படுத்து முகமாகச் சமீபத்தில் நூலக நிறுவனத்தினரால் சேகரிக்கப்பட்ட அங்காதிபாதம் என்னும் நூலில் திருகோணமலை ஈசன் புகழ் பாடப்படுகின்றது. கோணைஸ்வரத்தின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் அரிய சாசனம் ஒன்று கிடைத்துள்ள இத்தருணத்தில் கோணைசர் புகழ்பாடும் பழந்தமிழ் மருத்துவ நூல் ஒன்றும் கிடைத்துள்ளமை மகிழ்ச்சி தருவதாயுள்ளது.

திங்களரவறு பகைதீர்த் துலவிய
செஞ்சடா மகுடச் சிவனார் சாதி
மங்கையுடன் றானுறையும் திரிகோண
மலை எடுத்த வலியோன்றன்னை
பங்கமுற நால்வேதப் பந்து விளை
யாட்டயரும் பளைய வேத
ஐங்கரத்து நால்வாய் மும்மதக் களிற்றி
னிஞ்சரணம் அகத்துள் வைப்பாம்

வையகத்திற் பலயோனி தனிப்பிறந்த
வுயிர்யாவும் வகுத்த தெய்வ
தையல்பிடி யன்னமென்ன நடைமருவு
மொரு பாகத் தந்தியென்னும்
வெய்யவனைக் கரிமுகனை வென்
றமரர் துயர்தீர்த்த மேனியோனை
மையுறுகண்டனைக் கோணமலையானைப்
புகழ்ந்துநித்தம் வாழ்த்துவோமே

கூறிய குணமு மற்றையேனவுங் குறிப்பிற் கண்டு

தேறிய வயித்தியன்றன் சிறப்பொடு செயலு மற்றும்
வேறு வேறாக வின்னும் வேண்டுவ விளங்கக்கூடி
மாறிலா ஆயுள்வேத மறை முறை வழத்தலுற்றாம்

வழுத்தும் அங்காதிபாதம் நாமமாய் வகுத்த வின்னூல்
முழுத்தமிழ் விருத்தம் நானூறென்னவே மொழிந்ததாகும்
எழுத்திற் சொற் பொருளினோடு யாப்பணி யியல்தேர் வல்லோர்
பழித்திடா ரென்கை நாடி பகர்ந்த தந்தாதியாமே

கோணைசர் புகழ்பாடும் அங்காதிபாதம் இன்னமும் பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை. இதுவும் செகராசசேகர வாசுதேவதொகுப்புக்கு உரியதாக இருக்கலாம்.

பரராசசேகரத்துகுரிய அங்காதிபாதமும் அதனுடன் சேர்ந்த வாகடத்துவம் என்னும் பகுதியும் பொன்னையாபிள்ளை என்பவரால் 1936ம் ஆண்டில் அச்சில் பதிக்கப்பெற்று வெளியிடப்பட்டது. நார்பது வருடங்களின் பின்னர் 1976இல் இதே நூல் பழனி தண்டாயுதபாணி சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூல் பரராசசேகரத்துக்கு உரியது என்னும் விடயமோ இது ஏற்கெனவே யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்னும் விபரமோ பழனி தண்டாயுதபாணி சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுப்பிரிவினால் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

இவ்வாறுதான் ஈழத்தில் ஆக்கம் பெற்ற பராசசேகரம் செகராசசேகரம் ஆகிய பழம்பெரும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களுக்குரிய பாடங்கள் பல்வேறு தலைப்புக்களில் பதிப்பிக்கப்பெற்றும் படிக்கப்படும் வருகின்றன. இத்தருணத்தில் மூலநூலுக்குரிய பாடங்களை அடையாளம் கண்டு அவற்றை முறைப்படி ஒழுங்குபடுத்திப் பதிவு செய்யவேண்டியது ஈழத்தவரின் கடமையாகும்.

Sivakadacham@thaiveedu.com

Buy, Sell Invest

RE/ON
Homes Realty Inc.
Brokerage

Gnani & Judy
Real Estate

www.reongtahomes.com
www.reongtacondos.com

Judy

Gnanendran B.Com (Hons)
Realtor ☑
416.629.9797

(905) 209 8080
25 KARACHI DR, UNIT #15
MARKHAM, ON L3S 0B5

Gnanendran

Narasingham
Realtor ☑
416.937.8090

மோகமுள்:

உயிரோட்டமுள்ள

காடு

- சு. வேணுகோபால்

1985ல் 'அம்மா வந்தாள்' படித்தேன். அப்போது பதினெட்டு வயது. தொடர்ந்து சில கதைத்தொகுதிகளும் படித்தேன். 'மோகமுள்' பற்றி என் காதில் விழுந்தபடியே இருந்தது. 1989 வாக்கில் புத்தகங்கள் சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். மதுரைத் தெருக்களில் விரித்து வைத்திருக்கும் பழைய புத்தகங்கள் பாதி விலைக்கோ அதற்கும் குறைவாகவோ கிடைத்தன. செளராஷ்ட்ரா சந்தின் மாடியிலிருந்த அன்னம் புத்தகக் கடைக்குச் செல்லும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. லோகு பொறுப்பாளராக இருந்தார். வண்ணநிலவனின் 'கடல் புரத்தில்' அங்குதான் வாங்கினேன். அது சிறிய புத்தகம். மேசையில் மோகமுள் இருந்தது. எடுத்துப் பார்ப்பேன். பெரிய புத்தகம். விலை ரூபாய் 80 என்றிருந்தது. வைத்துவிடுவேன். மனத்திற்குள் யாரும் அதை வாங்கி விடக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்வேன். மற்றபடி அங்கு போகும்போது முதலில் மோகமுள் வைத்திருந்த மேசைக்குத்தான் கண் ஓடும். மோகமுள் இருக்கும். அப்பாடா என்று மனத்திற்குச் சந்தோசமாகிவிடும். 80 ரூபாய் விலையைப் பார்த்ததும் வைத்துவிட்டு, 25 ரூபாய்க்குள் கிடைக்கும் சின்னப் புத்தகம் ஒன்றை வாங்கி விடுவேன். எப்படியோ ஆறேழு மாதத்திற்குள் 80 ரூபாய் சேமித்து, அன்னம் புத்தகக்கடை மாடிக்கு ஆசையோடு வேகமாகச் சென்றேன். மோகமுள் இருந்த மேசை இருந்தது. மோகமுள் இல்லை. நிம்மதி போய்விட்டது. எத்தனையோ சினிமா பார்த்திருக்கிறோம். தவறவிட்டது பெரிய ஏமாற்றமாக இருந்தது.

எங்கள் கிராமத்தில் நூலகம் இல்லை. கிளை நூலகம் உருவாக்கும் நோக்கில் பக்கத்து ஊரான சில்லமரத்துப்பட்டியிலிருந்து மாதம் 100 புத்தகங்கள் கொடுத்தனுப்புவார்கள். பயன்பாட்டில்லாமல் முடியிருந்த எங்கள் பால்வாடிக் கட்டடத்தில் வாசகசாலை இயங்கத் தொடங்கியது. அங்குதான் மோகமுள் 100 புத்தகங்களோடு ஒன்றாக வந்திருந்தது. ஆசையோடு தூக்கிவந்து மூன்றே நாளில் படித்து முடித்தேன். பாபுவைத் தள்ளிவிட்டு நான் அந்த இடத்தில் நிற்குகொண்டேன். வயசு அப்படி. யமுனாவைத் திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்பாத வாசகர்கள் எவரேனும் அந்தப் பருவத்தில் இருக்கமுடியுமா? மோகமுள்ளைப் படித்த அத்தனை வாசகர்களையும் காதலிக்க வைத்தவர் தி. ஜானகிராமன். யமுனாவின் பேச்சில் மூக்கு உடைபட, ஆராதிக்க நானும் தயாராக இருந்தேன். ஒரு மாதமோ இரண்டு மாதமோ யமுனாவின் பாதிப் பிலிருந்து விலகவே முடியவில்லை. அவளது பாதக்குழிவின் அழகு, உயரம், சேலையில் தோன்றும் நாணம், கம்பீரம், அசாதாரணமான பேச்சு, அவளை ஆராதிக்கத் தெரியாத ஆண்கள், அவளது துயரம், அவளது வறுமை, வைப்பாட்டியாகத் தள்ளிவிடத் துணிந்த அவளது தாய், யமுனாவின் பிடிவாதம், சிதைந்த கோலம், 'இதற்குத்தானா' என்ற அவளது கேள்வி எல்லாம் என்னைத் தூங்கவிடாமல் செய்தது. மறக்க முடியாமலாக்கியது. என் வாசிப்பில் மோகமுள் நாவலைப்போல என் இதயத்தைப் பாதித்த நாவல் அப்போது வேறொன்று இல்லை.

மூன்று மாதம் விட்டு மறுபடி மோகமுள் 100 புத்தகங்களுடன் வந்தபோது ஓடிப்போய் எடுத்து மறுபடி படித்தேன். முதல்வாசிப் பிலிருந்த சூடும் தத்தளிப்பும் கொஞ்சம் அடங்கியதுபோல் ஆகியது. இனி எந்நாளும் இந்த நாவலை மறுபடி வாசிக்கக்கூடாது. என் இளம்பருவத்து வாசிப்பிலிருந்து யமுனா அப்படியே அழுத்தமாக ஓங்கி உயர்ந்து நின்றபடியே இருக்கவேண்டும். அள்ள முடியாத அந்த அழகு அப்படியே நிற்கவேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஒருமுறை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மேற்குவாயில் செல்லும் தெருவில் விரிக்கப்பட்டிருக்கும் பழைய புத்தகக் கடையில் பழைய கணையாழி இதழ்கள் இரண்டு மூன்று கிடந்தன. 1983-84ம் ஆண்டு இதழ்கள். அதில் மோகமுள் தொடர்கதையாக வந்ததில் ஓர் அத்தியாயம் இருந்தது. அந்த அத்தியாயமும் வாசகனைக் கிறுகிறுக்கவைத்த யமுனாவின் கேள்வி அத்தியாயம். அந்தப் பழைய கணையாழி இதழ்களை வாங்கிக்கொண்டதில் அப்படியொரு பரவசம். அதில் க.நா.சு. சிறந்த தமிழ் நாவல்களைப் பட்டியலிட்டிருந்தார். அதில் மோகமுள் இருந்தது. உலக நாவல் பட்டியல், இந்திய நாவல் பட்டியல் இருந்தது. அது எனக்குக் கையேடுபோல ஆனது.

மோகமுள் படித்து முப்பது ஆண்டுகளாகிவிட்டது. செம்புழுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு அணைக்கரை செல்லும் பேருந்து, கோயமுத்தூர் மாப்பிள்ளையை அழைக்கச் சென்றது, திரும்ப ரயில்வே ஸ்டேசன் விடச்சென்றது, கலப்பு மணம் விசயம் தெரிந்து அவன் குதிப்பது, பாபு பாதியிலேயே விட்டுவிட்டு வருவது, வீட்டிற்கு வந்து நடந்ததைச் சொல்வது, தங்கம்மாள் மாடி தாண்டி வந்தது, காமத்தில் வீழ்ந்ததை யமுனாவிடம் சொல்ல ஓடுவது, பார்வதியம்மாளின் தவிப்பு, நெல்முட்டை அனுப்ப முடியாது என்று மூத்தகுடி அண்ணன் சொல்வது, அந்த அம்மாள் வருத்தப் படுவது, பாபுவிடம் செல்வது, வடநாடு புறப்படுவது என்ற சித்திரங்கள் மட்டும் மறக்காமலிருந்தன. பற்பல விசயங்கள் நினைவிலிருந்து போய்விட்டன. இப்போது படிக்கும்போது புத்தம் புதுசாக இருக்கிறது. தி.ஜா.வின் படைப்பாளமையின் வீச்சுகள் 90 சதத்திற்கும் மேல் அறியமுடியாதிருந்ததை இந்த வாசிப்பில்தான் அடைந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இப்போது படிக்கும்போது எனக்கு இந்த யமுனாவை வேறொரு யமுனாவாகப் பார்க்க முடிகிறது. வேறொரு பாபுவாகப் பார்க்க முடிகிறது. நாவலின் ஆழ அகலங்கள் துல்லியமாகத் தெரிகின்றன. பாபுவின் இசை உலகம் புதிய பரிமாணத்தைத் தருகிறது. சுயமரியாதையும் அறிவு தீட்சண்யமும் இயல்பிலேயே பெற்ற பெண்ணின் ஆளுமையை இந்தச் சமூகக் கட்டுத்திட்டங்கள் வீழ்த்தியதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தமிழின் மகத்தான படைப்பாளி தி.ஜா. என்பதை இந்நாவல்வழிச் சொல்ல இயல்கிறது. 'அன்னா கர்னா', 'புத்துயிர்ப்பு', 'நீலகண்ட பறவையைத் தேடி', 'பால்யகால சகி' ஏற்படுத்திய பேருணர்ச்சியைவிட ஒருபடி மேலே அடைந்ததுபோல இருக்கிறது. இலக்கியத்

தின் பேரழகு எல்லாம் மெனக்கெடாமல் இந்நாவலில் மலர்ந்து மலர்ந்து பொழிகிற கோலம் வேறொரு தமிழ்நாவலிலும் கூடிவரவில்லை என்று இப்போது உறுதிபடச் சொல்ல முடிகிறது. முதல் வாசிப்பில் பாபுவின் சங்கீதத் தேடலில் என் மனம் ஆழமாக ஒன்றவில்லை. பாபு - யமுனா காதல்தான் விறுவிறுவென்று இழுத்துச் சென்றது. அதில்தான் மனம் குவிந்தது. இன்று இசையின் இலட்சியக்கனவு காமத்தைக் கடந்து செல்லும் ஓர் உயர்ந்த தேடலாக அமைவதும் பாபு அதனை நோக்கிப் பயணப்படுவதும் புரிகிறது.

மோகமுள் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. தொடர்கதையை நாவலாகக் கொள்ள முடியாது என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. சங்கரராமின் 'மண்ணாசை', ஆர். சண்முகசுந்தரத்தின் 'நாகம்மாள்', தன் நாவலான 'பொய்த்தேவு' முதலிய படைப்புகளே நாவல் கலையை உள்வாங்கிய ஆக்கங்கள் என்று க.நா.ச. தொடர்ந்து பேசினார். நாவல் உண்டாக்கும் வாழ்வின் பல்வேறு திறப்புகளைத் தொடர்கதைகள் உண்டாக்குவதில்லை என்ற அடிப்படையான விசயம் உண்மைதான். தொடராக எழுதப்பட்ட 'மோகமுள்', தொடர்கதை வடிவத்திலே நாவலின் சாத்தியங்கள் அனைத்தையும் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளது என்பது என் வாசிப்பு அனுபவம். க.நா.ச. பின்னாளில் மோகமுள்ளைத் தமிழில் நிகழ்ந்த பெரிய இலக்கிய சாதனை என்றார். இந்நாவல் குறித்து எழுதியபோது, ஆங்கிலத்தில் இந்நாவல் மொழியாக்கம் செய்யப்படவில்லையே என்ற தன் வருத்தத்தையும் தெரிவித்திருந்தார். தொடர்கதையைத்தான் பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளியிட முடியும். நாவலைத் தொடர்கதையாக வெளியிட முடியாது. வாசகர்களைக் கவராது. இதன் வடிவம் வேறு. வெவ்வேறு அத்தியாயங்கள் வெவ்வேறு பிரச்சனைகளைத் தொட்டுச் செல்லும். இதில் பாபுவின் பார்வையில் வாசகர்கள் சிரமப்படாமல் பின்தொடர்ந்து செல்லலாம். தொடர்கதையில் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக விளக்கிவிட வேண்டும். யுகமாக அடுத்த அத்தியாயத்திற்குத் தாண்டிப் போவதை, வாசகன் குறிப்புணர்ந்து கொள்வதைத் தொடர்கதை செய்வதில்லை. குறிப்புணர்ந்துதல் மோகமுள் நாவலில் ஒரு கலையாகவே புதைந்திருக்கிறது. தொடர்கதையில் முன்னமே சொல்லப்பட்ட செய்திகள், மானிட வழக்கங்களை நினைவூட்டுவதில் ஒருவிதச் சந்தோசம் ஏற்படும். நாவல் அதைத் தவிர்க்கும். தி.ஜா. அதை வாழ்வின் பகுதியாகக் கொள்கிறார். ராஜம் திடுக்கெனக் கல்யாணப் பத்திரிகையை வைப்பது போன்ற சில பலவீனமான இடங்கள் உண்டு. கதையை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்த அப்படிச் செய்திருக்கிறார். நாவலாக எழுதும்போது பாபுவிற்கு முன்னமே தெரிந்ததாகச் செம்மையாக்கலாம். மேலக்காவேரி சாஸ்திரியை வித்யாசமான மாந்தராக நாவலில் வளர்த்தெடுக்கத் தி.ஜா. விரும்பியிருக்கிறார். தொடக்கத்தில் நன்றாக அறிமுகமாகிறார். பின் கல்லூரி முடியும் நாளில் சைக்கிளில் வருகிறார். பாபுவும் சென்னை செல்வதால் சாஸ்திரி பாத்திரம் நாவலில் முழுமை பெறாமல் தலைகாட்டிவிட்டு மட்டும் மறைகிறது. நாவலாக எழுதும்போது விரிக்கலாம். எடுத்துவிடலாம். இம்மாதிரியான வெகுசில குறைகளிருந்தாலும் மோகமுள் நாவலின் தீவிரத்தன்மைமுன் இவையெல்லாம் முக்கியமான விசயங்களாகத் தென்படுவதில்லை.

என் கேள்வி இதுதான். நாவலாக எழுதுவதினாலே இலக்கியத் தகுதி ஒன்றிற்கு வந்துவிடுமா? தொடர்கதையாக எழுதுவதினால் அது வாழ்வின் அடியாழத்தைத் தொடமுடியாமல் போய்விட முடியுமா என்பதுதான். இன்னொன்று தொடர்கதையாக எழுதி வருவதிலேயே கவனப்பிசகில்லாமல், உணர்வுப்பிசகில்லாமல் காலப்பிசகில்லாமல் பல்வேறு பிரச்சனையின் ஊட்டங்களை மிகத்திறமையாகப் படைத்துவிட்டார் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. ஐரோப்பிய நாவல் வடிவங்களை மோகமுள் நாவலுக்குள் பொருத்திப் பார்ப்பதும், அளந்து பார்ப்பதும் ஒரு நாவலை மதிப்பிடுவதற்கான கருவிகள் அல்ல. மோகமுள் தமிழ் மண்ணில் வேரூன்றி நிற்கும் பெருமரம். அதன் இணைகளின் நடனமும் அடர்த்தியும் உயரமும் அகலமும் வேறானவை. கனிகளின் வடிவும், பளபளப்பும், சதைப்பற்றும், சுவையும் வேறானவை. அதன் அடிமரமும் பட்டையும் நிறமும் வைரமும் வேறானவை. பூமிக்குள் புதைந்திருக்கும் பின்னலும் நீர் தேடிச்சென்ற அதன் நாக்குகளும் வேறானவை. நாம் ஒரு ஐரோப்பிய முடியைக் கொண்டு மூடிப்பார்ப்பதோ, அவர்களின் பெட்டியில் தூக்கிவைத்

துப் பார்த்து எடைபோடுவதோ இலக்கியத்தின் தகுதியை நிர்ணயிப்பதாகாது. காம்யுவின் 'அந்நியன்', ஐரோப்பியச் சமூகத்தில், மனித உறவுத்தளத்தில் உணர்வுரீதியாக அந்நியமாகிப் போன நவீன மனிதர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அதன் வடிவத்திற்காகப் பேசப்படுவதில்லை. சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்திற்கு மேலைநாட்டுக் காப்பிய முடியைப் போட்டுப் பேச முடியுமா? கம்பராமாயணம்? மகாபாரதம்? அவை அவற்றிற்கேயான எளிய வடிவத்தில் இருக்கின்றன. நாவலாக எழுதி வெளியிடுவதில் நிறைய வசதி இருக்கின்றது. திரும்பத் திரும்பச் செப்பனிடலாம் மாற்றியமைக்கலாம் இடையில் சில தொடர்புகளை உண்டாக்கலாம் புதிய அத்தியாயங்களை எழுதிச் சேர்க்கலாம் வெளியே எடுக்கலாம். தொடர்கதையில் இதில் எந்தச் சாத்தியங்களும் இல்லை. அது வளர்ந்துகொண்டே போகும்போது அத்தியாயங்களை மாற்றமுடியாது. இடையில் சேர்க்கமுடியாது. இந்தத் தொழில்நுட்பங்கள் எதற்கும் சாத்தியமில்லாத தொடர்கதையில் பிசிறில்லாமல், வைப்புமுறை நெருடலில்லாமல் சுலபமாகத் தன் நினைவின், கற்பனையின் துணைகொண்டு மனிதர்களின் சிக்கல்களை, நம்பிக்கைகளை, அந்த ஓட்டத்திலேயே காட்டியபடி வாழ்வின் புதிர்

களை அவிழ்த்துத் தரிசனமாக்குகிறார். ஒரு திகைப்பிலிருந்து விடுபட்டு உன்னதக் கனவை அடையப் புதிய பாதையைக் காட்டுகிறார். தேர்வு சார்ந்த சாத்தியம் இந்த வாழ்க்கைக்குப் புதிய அர்த்தத்தை வழங்கமுடியும் என்று காட்டுகிறார். இது ஒரு வெற்றிதான். அதேசமயம் நாவலாக இன்னொரு சாத்தியத்தையும் எட்டியிருப்பதை ஓர் இலக்கிய வாசகனாகக் குறிப்பிடவும் வேண்டும்தான். பாபுவின் நோக்கிலேயே முழுநாவலும் பாய்ந்து செல்கிறது. யமுனா பார்வையிலிருந்து நகர்ந்திருந்தால் வேறொரு யமுனாவை நாம் கண்டிருக்கக்கூடும். தங்கம்மாள்போல ரத்தமும் சதையுமான யமுனாவின் அகஉலகில் பயணப்பட்டிருக்க முடியும். அது நிகழவில்லை. அதேசமயம் யமுனாவின் பேச்சாலேயே அசாத்தியமான சித்திரத்தையும் வடித்துவிட்டார் என்பதும் உண்மை.

மோகமுள்ளிலும் ஒரு வடிவம் இருக்கிறது. ஜெயமோகன் சொன்ன வடக்கயிறு போல. வாழ்விலே ஓர் இடைவெட்டான ஒரு பகுதியில் நின்று பேசுகிறது. வாழ்க்கை அதன் முன்னும் இருக்கிறது. பின்னும் இருக்கிறது. மோகமுள்ளில் புழுதிப்புயலைக் கிளப்பிவிட்டுச் செல்லும் பேருந்தின் புழுதிக்குப் பயந்து பாபு, ஆறுமுகம் வாசனை வடையக்கடை பக்கம் ஒதுங்குகிறான். அங்கு வந்த சாஸ்திரியால் கும்பகோண மகாமகக் குளத்தின் 'சிறப்பு'ப் பேசப்படுகிறது. காசிக்குச் சென்றும் பாவம் தொலையாதவர்கள் கும்பகோண மகாமகக் குளத்தில் பாதம் வைத்தால் பாவம் தொலையும் என்ற ஐதீகத்தைச் சொல்லி, இன்றைய மகாமகக் குளத்தின் அழுதி நாளும் நாற்றத்தில் மூழ்கி ஒரு முழுக்குப் போட்டு எழுந்தால் புண்ணியம் கிட்டும் என்பதை, 'நாத்தமாவது, வாசனையா

வது? முதல் நூற்றாண்டுகள்தான் இருக்கும். பழகிப்போயிட்டா சரியாப் போயிடும்' என்று தொடர்கிறார் சாஸ்திரி. 'ராமசாமி கோயில்லே ஒரு தூணைப் பார்க்கறவன் இந்த ஏமாத்தத்தையும், நாத்தத்தையும் நெனச்சிண்டிருக்கப் போறான்' என்று சொல்வதிலிருந்துதான் நாவல் தொடங்குகிறது. இந்த இந்திய வாழ்க்கையும் அப்படித்தானே! சேறும் செந்தாமரையும் இணைந்த ஒன்று என்பதைப் புன்னகை பூக்கச் சொல்கிறார். கும்பகோணம் கணித மேதை ராமானுஜன் பெயர் அடிபடுவதும் இதனை ஒட்டித்தான். ஏன் மகாமகக் குளத்தைத் தொட்டுத் தி.ஜா. இந்த நாவலை ஆரம்பிக்கிறார்? புனிதமும் சாக்கடையுமான நமது வாழ்வின் குறியீடு அது. நல்லதும் கெட்டதுமான இந்தச் சமூகத்தின் நம்பிக்கை அது. பாபநாசத்திலோ, கிளிமங்கலத்திலோ மாயவரத்திலோ இந்த நாவலைக் காலாற்ற வைக்கவில்லை. கும்பகோண மகாமகக்குளம் ஒரு வாழ்வின் குறியீடு. தான் சொல்லப்போகும் வாழ்க்கைச் சித்திரமும் இப்படியான ஒன்றுதான் என்பதை எப்படி எடுத்த உடனே பிடித்தார் என்பது வியப்பாக இருக்கிறது. மகாமகக் குளத்திற்கு நேர்முனையில் மற்றொன்று இசை. தஞ்சைப் பிரதேசத்திற்கே உரிய கர்நாடக இசை. அந்த இசை உலகில் உள்ள தகிடுதத்தங்களும் உன்னத எழுச்சியும் மோதும் புள்ளியாகப் பாபு நிறுத்தப்படுகிறான். அதே மேலக்காவேரி சாஸ்திரி அதே இடத்தில் கல்லூரிவிழா மேடையில் பாபு பெண் வேடமிட்டு நடத்தத்தையும் அவனது இசையின் அழகான சுழிப்புகளையும் தொட்டுக்காட்டி வியக்கிறார். அடுத்து பாபு மனம் வானொலியில் வந்த வீணை இசையில் கவிழ்கிறது. படிப்பா? இசையா? தன் தேர்வு எது? என்ற பெரும் மனக்குழப்பத்திற்கு ஆளாகித் தத்தளிக்கிறான். மெல்ல அவனது உள்ளம் இசையின் பாதை அலாதி யானது, அபூர்வமானது, அந்தரங்கமானது என்பதை உணர்கிறது. அப்போதே அவன் தேடல் ஆரம்பிக்கிறது. இதுதான் நாவலின் தொடக்கம். ஆனால் சட்டென வெட்டி வைப்பதுபோல் தொடங்காமல் பூ மலர்வது போல் சற்று சாவகாசத்துடன் இருவர் பேச்சில் ருந்து - அதுவும் தூசிக்காக ஒதுங்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. ரொம்ப ஆழத்துடனே.

மகாமகக்குளம், செவ்வியல் இசை என்ற வாசல் வழியாகத் திறந்து நம்மைக் கும்பகோணத்து மானிட உறவிற்குள் கைகோர்த்து விடுகிறார். கும்பகோணத்துத் தெருக்களெல்லாம் நாவலில் இணைக்கின்றன. வீடுகளின் வாசல்கள் திறக்கின்றன. காவேரியின் படித்துறைகளில் இறங்குகின்றன. அணைக்கரை, பாப நாசம், மாயூரம், தஞ்சாவூர், கிளிமங்கலம், சென்னை சாலைகளில் விரிகின்றன. கோயமுத்தூர் மங்களவாடி ரயில் இணைப்புகள் வருகின்றன. எப்படியான திறப்பு? திறப்பு என்பதே தெரியாவிதத்தில் திறந்துவைக்கும் திறப்பல்லவா? நாவல் முழுக் கக் கீழ்மையும் மேன்மையுமான மனித உறவுகள் பொய்மையும் உன்னதமுமான இசையின் கோலங்கள் வியாபித்து நாவலில் பரவுவதை என்னால் அறியமுடிகிறது. கீழ்மை சுற்றிச் சூழ நின்று யமுனாவை வீழ்த்தத் துடிக்கும் நெருக்கடியை விரிவாகவே காட்டுகிறார். வறுமையிலும் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு மேலே முந்து வருகிறான். காதலின் மனப்புயலில் வீசி எறியப்பட்ட பாபு அதை எதிர்கொண்டு ஓர் அமைதியை நோக்கி நகர்கிறான். ஒரு தொடர்கதை வடிவில் இதனைச் சாதித்திருப்பது லேசுபட்ட காரிய மில்லை. தி.ஜா. அநாயசமாக மோகமுள்ளின் தொடர்கதை வடிவத்திலேயே இதைச் சாதித்துவிட்டார்.

ராஜம் தன் காதலியாக வரும் சுலோசனாவைத் தெய்வமாகப் பூசிக்கிறான். சாஸ்திரியைப் போலவே சுலோச்சனாவிற்கும் பெரிய இடம் கொடுத்துக் கும்பகோணத்து மனிதர்களை நாவலுக்குள் கொண்டுவர நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் நாவலின் போக்கில் இவர்கள் அப்படியே மறைந்துவிட்டார்கள். இந்த மறைவினால் நாவலில் எந்தச் சிடுக்கும் நேரவில்லை என்பதை முக்கியமாகச் சுட்டுகிறேன். ராஜத்தின் மனஅடுக்கில் நிகழ்ந்த மாயங்களுக்குச் சுலோச்சனா பாத்திரம் காரணமாவதாக மாற்றிச் சாகசம் செய்து விட்டார். எழுதியின் செய்ய வேண்டிய நகாசு வேலைகளை எழுதி வரும்போதே செய்துவிடுகிறார். இப்படியான மனிதர்கள் வந்து மறைந்துபோனதுகூட இயல்பாக இயற்கையாகவே இருக்கிறது.

எதிர்பாராத, வித்தியாசமான முரண்பாடான நிகழ்வுகள் நம் வாழ்

விலும் நடக்கின்றன. அச்சம்பவங்களுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் சம்பந்தப்பட்டவருடனோ, சூழலிலோ, ஒரு சந்தர்ப்பத்திலோ திரும்பச் சொல்வது - புரிதலுக்காகச் சொல்வது, நம் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளச் சொல்வது நம்மிடமிருப்பது தான். மிகமிக இயல்பானதும்கூட. வாழ்க்கையிலிருக்கும் இந்த அம்சத்தைத் தி.ஜா. பல இடங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். நம் மனஅமைப்பையும் வழக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துவதால் நம் வழக்க அம்சமே நாவலில் ஓர் அம்சமாகி நடந்ததைத் திரும்பப் பேசுகின்றன. இந்த அம்சம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. நவீனத்துவ நாவல்களில் சொல்லப்பட்ட நிகழ்வை வாசகனுக்கு ஏன் திரும்ப நினைவூட்ட வேண்டும் என எட்டிச் செய்கின்றனர். இதை அந்நோக்கில் பயன்படுத்துவதில்லை தி.ஜா. செய்தியை உரிய வருக்குக் கடத்தும் அழகான உத்தியாகக் கையாள்கிறார். பாபு கோயமுத்தூர் மாப்பிள்ளையுடன் முரண்பட்டுச் சண்டை போட்டு வந்ததைப் பார்வதி, யமுனாவிடம் அப்படியே திரும்பச் சொல்வதைக் கவனிக்கலாம். இந்தத் தன்மை நாவலில் பல இடங்களில் வேறு வேறு தன்மைகளில் வருகின்றன. நான் அதை நம் வாழ்க்கை முறையிலிருக்கும் அம்சமாகப் பார்ப்பதால், அது ஒரு வச்சீரமாக இருக்கிறது. நவீன விமர்சகர்கள் சொல்லப்பட்ட விசயத்தைத் திரும்ப (ரிப்பீட்டேசன்) வாசகனுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று நினைக்கின்றனர். தி.ஜா. அதை வாழ்வின் ஓர் அம்சமாகப் பார்க்கிறார். அப்படி உணர்கிற வாசகனுக்கு அதன் அழகு என்னவென்று புரிந்துவிடும்.

நிகழ்வு நடக்கிற சமயத்தில் உருவான பதட்டம், கோபம், எரிச்சல், கடுப்பு, வன்மம், திட்டம் வேறு. திரும்பச் சொல்லும் போது அந் நிகழ்வின் தன்மைக்கு ஏற்ப நம் மனத்திலே சில மாற்றங்களும் நிகழ்கின்றன. ரொம்ப நாள்பட்ட பின், அதை, ஒரு ரசனையோடு சொல்லவும் தொடங்குகிறோம். உடனுக்குடன் என்றால் விமர்சனத்தோடு சொல்கிறோம். காலத்திற்கு ஏற்பக் கேட்பவர் யார் என்பதற்கு ஏற்பத் திரும்பச் சொல்லுவதில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. இந்தப் பாவத்தைத்தான் தி.ஜா. மோகமுள்ளில் சம்பவ ரசனையோடே திரும்பச் சொல்கிறார். தி.ஜா. நவீனத்துவவாதி இல்லை. காவிய ரசத்தில் ஊறியவர். காவிய ரசனை அவரது எழுத்தில் மிளர்கிறது. பேருந்து கிளப்பிய புழுதிக்குச் சாஸ்திரி கடை ஓரம் ஒதுங்குகிறார். ஆறுமுகத்திடம் பேசுகிறார். புழுதி அடங்கச் சைக்கிளில் ஏறுகிறார். மறுபடி ஒரு பேருந்து பெரும் புழுதியைக் கிளப்பிவிட்டுப் போகிறது. திரும்ப அதே இடத்தில் ஒதுங்குகிறார். விரிவாகப் பாபுவை அப்போதுதான் விசாரிக்கிறார். இந்த நிதானம் ஒரு கலையாகத் தி.ஜா.வின் கைகளில் மாறுகிறது. இம்மாதிரி யாக, நகாசு வேலை செய்யும் இடங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் எழுதிச் செல்கிறார். மோகமுள் நாவலைப் பொறுத்தளவில் இவை எதுவும் நாவலுக்குப் பலவீனமாக இல்லை. அவை ஜான கிராமனின் அழகியலாகவே தெரிகிறது. அவர் எடுத்துக்கொண்ட மைய ஓட்டத்திற்கு இவை நாவலின் அழகைப் பாதிக்காமல் தள்ளி நின்று கொள்கின்றன. இந்தத் தொடர்கதை வடிவத்திலேயே எந்த நெருடலும் இல்லாமல் வாழ்வின் அத்தனை சாத்தியங்களையும், அத்தனை மானுட முணுமுணுப்புகளையும், புற உலகத்தின் சாயைகளையும், உணர்வின் வெவ்வேறு நிலைகளையும் தன் கலையாற்றலால் பொங்கப் பொங்க நாவல் நெடுகக் கொட்டி வைத்தபடி செல்கிறார்.

மோகமுள் நாவலில் பாபு தலைமை மாந்தன். அவனைச் சுற்றியே கதை நிகழ்கிறது. அவனது 20 வயதில் கதை தொடங்குகிறது. பாபு யார்? அவனது கனவு, குறிக்கோள் என்னவாகத் ததும்புகிறது என்பதைத் தூசிக்கு ஒதுங்கும் ஒரு கடையிலிருந்து விவரிக்கிறார் ஜானகிராமன். பாபு வைத்தியின் மகன் என்று தெரிந்ததும் சாஸ் திரி, 'உங்கப்பா சாரீரமே அலாதி சார். தம்புராவுக்கு ஜீவா புடிச் சாப் போலே! பாடவே வேண்டாம். ஆன்னு வெறுமே இழுத் தாலே போரும். உள்ளக்குள்ளே போய் என்னவோ பண்ணும்... முணு ஸ்தாயியும் சிரமமில்லாமல் பேசும்' என்று அப்பாவின் இசையாளுமையை அவர் உரையாடலில் நினைவிற்குள் கொண்டு வருகிறார். பாபுவின் இசை ஆர்வம் குறித்துப் பேச்சு நகர்கிறது. பாபு பார்க்கிற்கு நெருங்க ஹோட்டல் ஒலிப்பெருக்கியி லிருந்து பைரவி ராகத்தில் வீணையின் இசை வருகிறது. பரிசுத் தமான அந்த இசை ரிஷாதத்தை அசைத்து அசைத்து மத்யமத் தைத் தொட்டுத் தொட்டுக் கோலமிட்டபடி

உள்ளத்தை உலுக்கி உடலைச் சிலிர்த்தவைக்கிறது. உணர்ச்சி மேலெழ கண்ணீர் பொங்கத் தூய்மையான இசையில் திளைக்கிறான். அவனது எண்ணம் மெல்லப் பால்யத்தில் ஆழ்கிறது. தை மாதம். பாபுவிற்கு வயது ஏழு. ராமலிங்கர் கோயில் திருவிழா அது. வெட வெட என்று நடுங்கும் குளிரில் கச்சேரி கேட்டுத் திரும்பி வருகிறார்கள். குளிர்க்குப் பயந்து எல்லையம்மன் கோயில் தெரு நாய்கள்கூட நடுத்தெருவை விட்டு, வீட்டுத் திண்ணையில் ஓண்டிக் கிடக்கின்றன. இரவின் அந்த மௌனத்திற்கு நடுவில், தலைக்கு ஒரு மப்ளரும் மார்பில் கட்டிய கைகளுமாகப் பாபுவும் வைத்தியும் தாவடைக் குளிரில் அதிர நடந்து வருகிறார்கள். இந்தப் பனிக் காலத்தில் கச்சேரி கேக்கப் போகணுமா என்கிறான் அம்மா. 'நல்ல பனிக்காலமாப் பாத்துத் தியாகராஜர் சமாதி ஆயிட்டார். என்ன பண்ணது? பாபு கச்சேரி கேக்கப்போறானு தெரிஞ்சிருந்தா சித்திரை வைகாசி மாசமாப் பாத்து சமாதி அடைஞ்சிருப்பார்' என்று அப்பா கூறப் பாபு சிரிக்கிறான். ஒன்றைத் தொடும்போது அதனோடு தொடர்புடைய ஏதோ ஒன்று, நாம் நினைத்திராத, எதிர் பார்த்திராத வேறொன்று அப்படியே தி.ஜா.விடம் மலர்ந்து வருகிறது. இது அவரது தனித்துவமான படைப்புக்கலை.

அப்பாவும் பிள்ளையும் படுத்துக் கொள்கிறார்கள். கண்ணை மூடினாலும் பாபுவுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. பியாகடை ராகத்தைக் காதுகள் கேட்கின்றன. 'ஓலியில் அதிரும் ஏனத்து நீர்போல அவன் இளம் நெஞ்சு அந்த நினைவின் கார்வையில் சிலிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அம்மா 'பாபு' என்கிறான். 'ஏம்மா' 'மணி முண்டிச்சுப் பிடுத்து' 'எப்பமா' 'இப்ப அடிச்சுதே காதிலே விழலை? தூங்கு'. இப்படித்தான் பாபுவின் சிறு வயது இசையனுபவங்கள் அலையலையாக வந்து மோதுகின்றன. அவனது இசை ஆர்வத்தை வெகு நிதானமாக நாவலில் விரித்துச் சொல்கிறார் தி. ஜானகிராமன். பாபுவின் தனியாத இசையார்வம் பெருக்கெடுக்கிறது. இந்த அலுவல் கல்வியைத் தேர்ந்தெடுத்தது தவறோ என்று நினைக்கிறான். தன் ஆன்மா இசை இசை என்று சதா தட்டுகிறது. ஊரில் தான் கற்ற இசை அர்த்தமின்றிப் போய்விடக் கூடாது என ரங்கண்ணா விடம் வந்து பயிலத் தொடங்குகிறான். இதில் யமுனா மீதான காதல் நுழைகிறது. கோயமுத்தூர் மாப்பிள்ளை வந்ததில் உள்ளூர் அடையும் எரிச்சல், தங்கத்தூடான உறவில் தன் பெருவிருப்பம் தங்கம் அல்ல யமுனா மீது முழுமையாகப் படர்ந்திருப்பதை அறிந்து வெளிப்படுத்த முடியாமல் தவிக்கிற தவிப்பு; சுப்ரமணிய ஐயர் மரணத்தால் பார்வதிபாய் குடும்பத்தின் மீது வந்து கவிழும் துயரச்சூழலில் யமுனா முழுமையாகத் தன்னுள் நிறைந்து விட்டதை உணர்கிறான். ஜபத்திற்கு உட்கார்ந்து கண்ணை மூடும்போது இதயத்தில் பாதத்தை வைப்பவளாகக் காண்கிறான். இந்தக் காதல் உணர்வு என்னென்ன விதத்தில் எழும்பிச் சுழற்றி அடிக்குமோ. அந்தந்த விதங்களில் எல்லாம் எழுதிக் காட்டுகிறார். மோகமுள் நாவலில் வரும் கதைக்களம், அதன் காலம் தி.ஜா.வின் இளம் பருவத்தோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாக இருக்கிறது. இதில் வரும் பாபுவின் வயதும் ஜானகி ராமனின் வயதும் ஒன்றே! 1940ல் தி.ஜா.வின் வயது 19. அந்த வயதுக்குரிய சிக்கலான காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்தத் தன் னையே பணயம் வைத்திருக்கிறார். பால்யத்தில் தன் கண்ணில் ஊடாடிய மூத்த பெண்ணை - நாவலில் தன் எதிர்நிலையில் வைத்து வளர்த்தெடுத்துச் சென்றவிதத்தில் அவர் மகத்தான வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்.

யமுனா தன் நிலையில் உறுதியாக நிற்கிறாள். தன் காதலைப் பாபு வெளிப்படுத்திய பின் அவள் தன் பக்கத்து நியாயத்துடன் காதலை மறுக்கிறாளே தவிர, அவனை வெறுக்கவில்லை. நீண்ட காலக் குடும்ப நண்பரின் மகன். சிறியவன். எனவே வெறுக்க முடியாது. அதனால் அவனது காதலைக் காயப்படுத்தக்கூடாது என்று நினைக்கிறாள். காலம் யமுனா கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளை வீழ்த்துகிறது. ஒருபுறம் கழுத்தை நெருக்கும் வறுமை, அம்மாவின் தேர்வு சார்ந்த கடுமையான கசப்புத் வேதனையும் மோதலாக உருவெடுக்கிறது. விலகி இருக்கிறாள். வறுமை மேலும் ஏறி மிதிக்கிறது. ஊரைவிட்டு வெளியேற வைக்கிறது. நிராகரிப்புகளை இயல்பாக ஏற்றுவந்த யமுனாவிற்கு வாழ்க்கை மீது வெறுப்பும் வருகிறது. அதனை அவள் யார் மீதும் சுமத்தவும் விரும்புவ தில்லை. இந்த வெறுப்பு, தன்னை நோக்கியே திரும்புகிறது. அவளிடம் ஒரு கரிய நகைப்பை (Black Humor) அது உருவாக்கு கிறது. தன்னை இழிவுபடுத்திக்கொள்வதுபோலத் தன் கொதிப்பை

யும் வெளியிடுகிறாள். கங்காதரம் பிள்ளை பேச்சு வருகிறது. 'எனக்கும் சம்மதம்தான் பாபு' என்கிறாள். அடுத்து அது ஒரு கேளிக்கையாக வெளிப்படுகிறது. 'ஆமாம் கல்யாணம் பண்ணிக் காமல் தேவடியாள் மாதிரி இருக்கலாம். வாசல்ல கார் வந்து நிற்கும். தெருவோட போறவங்கள்ளாம் சாலையில் போனாக்கூட ஆசையா வீட்டைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கிட்டே போவாங்க. அப்புறம் பிள்ளையெல்லாம் பிறக்கும். அப்பா எங்கே எங்கேனு கேட்கும். யோசிச்சு யோசிச்சுப் பதில் சொல்லலாம்' என்கிறாள். தஞ்சாவூர் அரண்மனைக்குச் சென்றால், அங்கு சொல்லப்படும் பெருமிதங்களில் ஒன்றைத் தன் வாழ்வோடு ஒட்டிச் சொல்கிறாள். அரண்மனை ராஜாக்கள் ஒவ்வொருவரின் மனைவிமார்களின் பட்டியலை டபேதார் ஒவ்வொன்றாக சொல்லும் முறையைச் சொல்லித் தனக்கு வந்திருக்கும் வாய்ப்பு பற்றிச் சொல்கிறாள். 'கங்காதரம் பிள்ளையைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டது முனு பேரு. அதைத் தவிரத் தஞ்சாவூர்லயே ஆளுக்கு ரெண்டு வேலியும் ஒரு வீடுமா வாங்கிக்கிட்டு இருக்கிறவங்க நாலு பேர் இருக்காங்க. மேல வீதி, கிழக்கு வீதி, வடக்கு வீதி, கருந்தட்டாங்குடி - நாலு இடத்திலே, நானும் போனா தெற்கு வீதிக்கு இல்லாத குறையும் நீங்கிப் போயிடும். அதுக்காகவாவது 'சரி' சொல்ல வேண்டியதுதானே! அம்மா உன்னைக் கலந்து செட்டில் பண்ணலாம்னு கூப்பிட்டு இருக்கா. இரண்டு பேரும் பேசி முடிவுக்கு வாங்க' எனத் தான் இந்த இழிநிலையை ஏற்கும்படியாக வரும் நெருக்குதலைத் தன்னை ஒரு கேலிப்பொருளாக உருவாக்கி அம்மாவுடன் மோது கிறாள். பார்வதிக்கும் கோபம் வருகிறது. 'ஆமாம். நீ முப்பத்து இரண்டு வயசு வரையில் உட்கார்ந்துக்கிட்டிரு. உன்னை வந்து அக்கினி சாட்சியா, மோளம் கொட்டி, ஊர்வலம் விட்டுக் கல்யாணம் பண்ணிப்பான். இன்னும் பத்து வருஷம் போகணும்'

இரண்டே தொடர். இது ஒருவகையான இளக்காரம். மகள் மீதே குற்றம் காணும் குணம். திருமணம் தள்ளிப் போனது யமுனாவின் குற்றம் மட்டும்தானா? ஒருவரை ஒருவர் வார்த்தைகளால் தாக்கிக் கொள்கின்றனர். யமுனா அந்த இடம் விட்டுக் கோபமாகச் சென்றதும், 'அவ என்ன சொன்னா தெரியுமல்ல? நீ கூடப் பண்ணிக்க லாமே அவரை? சுமங்கலியாயிருக்கிறது பார்க்கறதுக்கும் நல்லா இருக்கும்ங்கறா இவ' நடந்த வாக்குவாதங்களையும் சொல்கிறாள். 'என்ன பாபு தூது போகப் போறியா' என்று வந்து நிற்கிறாள். வீடே ஓர் அவல நாடகத்தை அரங்கேற்றி நிற்கிறது. ஆதரவற்றுச் சரிந்து நொறுங்கிக் கொண்டிருக்கும் குடும்பம். அதன் கரிய புன்னகையை - பெண்களின் துயரத்தை - இதைவிட யார் சொல்லி இருக்கிறார்கள்? பார்வதி அழகு, யமுனா அழகு, அவர்களது வரவேற்பு அழகு, குடும்ப நட்பு அழகு, அவளது அறிவு அழகு, முதிர்ச்சின் நிலையில் கூட அவள் வாழ்க்கையை எதிர்கொண்ட விதம் அழகு, இந்த வசீகரக் குடும்பத்திற்குள்ள்தான் அவர்கள் வாழமுடியாத அவலம் புரையோடிக் கொண்டிருக்கிறது. தி. ஜானகிராமன் அழகின் ஆராதகர் என்கிறார்கள். அந்த அழகை ஊடறுத்துப்போய் வாழ்வை அதன் நாற்றத்தூ- னேயே சொல்லத்தெரிந்த பெரும் துணிச்சல் மிக்க கலைஞன் என்று நான் சொல்கிறேன்.

தி.ஜா. எழுதுகிறார். 'உருத்தெரியாத ஒன்று சிரிப்பது போலிருந்தது பாபுவுக்கு. அழகும் இங்கிதமும் நிறைந்த இந்த யமுனா, பாழுங்கிணற்றில் சுவரின் இடுக்கில் பூத்த பூவாக இருப்பது ஏன் என்று புரிந்து கொள்வது சிரமமாயிருந்தது' என்று அவள் நிலையை ஒரு கவித்துவப் படிமமாகப் பார்க்கிறார். யமுனா தன்னை இழிவுபடுத்திப் பேசுவதில் கூட, விமர்சகர்கள் அந்தச் சொல்முறையைத்தான் ரசிக்கிறார்களோ? தன் வீழ்ச்சியைக்கூட உரையாடலில் சாகசத்தோடு வெளிப்படுத்துபவர்கள் அபூர்வமாக உண்டு. அதில் ஒருவர் யமுனா. அது அவளின் கரிய புன்னகை. கண்ணியத்தோடு கூடிய ஒரு திருமண பந்தம் என்பதைத்தான் பெண்கள் விரும்புகின்றனர். யமுனா எதிர்பார்ப்பதும் அதுதான். அது நிகழாதபடி பார்வதி பாயின் மண உறவு சிடுக்காகக் கிடக்கிறது. தாய் மகளின் சண்டை ஓயப் பாபு கிளம்புகிறான். 'நான் வரேன்' என்கிறான். யமுனா, 'போறேன்னு சொல்லு' என்கிறாள், தன் குடும்பத்தைப் பற்றிய கேலியாக.

யமுனா, இந்த நாவல் முழுக்க, உரையாடலாலே அப்பட்டமாகத் தன் வாழ்வைத் தீட்டிக் காட்டியிருக்கிறாள். ஜானகிராமன் அதைச் சாதித்திருக்கிறார். பாபு வீட்டிலிருந்து தெருவில் இறங்கி நடக்கிறான். 'தீபாவளிக்கு முன்னான மழை நசநசக்கிறது. சில மத்தாப்பு

கள் எரிகின்றன. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இருந்த காது செவிடு படும் வெடிச்சத்தம் இல்லை. தெருக்களை அதிர வைக்கும் இடிகள் யுத்தக்களத்திற்குப் போய்விட்டன. இங்கிலாந்தில் குழந்தைகள், மனிதர்கள், கட்டிடங்களின் மீது குண்டுகள் விழுகின்றன. நல்ல இருட்டு. ஐந்தாம் தேய் பிறையின் உருவம் அடிவானத்தில் கெட்டியாக மேக மூட்டத்துள் முழுகிக் கிடக்கிறது. தெருவில் இருந்தான் மிகுந்து கிடக்கிறது. கடை விளக்குகள் கறுப்புப் போர்வை போட்டு, இருளையும் பார்க்கக் கூசுவதுபோல அமுங்கிக் கிடக்கின்றன. இப்படி இருட்டைக் கடந்து வரும்போதே மனித வேதனைக்குள்ளும் புகுகிறார். 'பார்வதியையும் யமுனாவையும் இருள் நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்று தற்செயலான சூழலில் கூட வாழ்வின் ஒவ்வொரு துணியையும் மொழியால் அசலாக்குகிறார்.

பதினான்கு, பதினைந்து வயதில், செக்கச்செவேலென்று உயரமாக, அரக்கு நிறத்தில் ஜரிகைத் தலைப்புப் பட்டுப்பாவாடையின் மடிப்பு அலையோடப் பாபுவை இடுப்பில் தூக்கிவைத்துக் கொண்டு சந்தோசமாக இருந்த காலமொன்று விரிகிறது. அந்த இனிமைகூட இப்போது பெரும் துக்கத்தைத் தருவதாக மாறுகிறது. இவளுக்கு இப்படியா நேரவேண்டும் என்ற வேதனையை உண்டாக்குகிறது. சென்னைக்குப் பாபுவைத் தேடி வருகிறாள். காத்திருக்கும் இடத்தில் கண்டதைச் சேவகன் மேலே வந்து சொல்கிறான். 'உங்கள் வரச் சொல்றாங்க. பேரு கேட்டா சொல்ல மாட்டேங்கறாங்க. வயசானவங்க...' இறுதியில் வந்து விழுந்த ஒரு சொல், உயிரைக் கவ்விப் பறிக்கிறது. கம்பீரமான கோபுரம் ஒன்று கண்முன் சிதிலமடைந்து கிடப்பது போன்ற தோற்றம் மனசை உலுக்குகிறது. மேலே படிப்பதையே தடை செய்கிறது. சிகரத்தின் உச்சியை நோக்கிய உயர்வைக் காட்டுவதுபோலவே, வீழ்ச்சியின் அதள பாதாளத்து ஒலத்தையும் காட்டுகிறார். ஏனோ தி.ஜா.வின் 'தவம்' கதை சட்டென ரூபகம் வந்தது. யாக்கை நிலையில்லாதது என்ற தரிசனம், முகத்திலறைகிறது.

பாபு யமுனாவை இறங்கிவந்து பார்க்கிறான். திகைப்பு ஏற்படுகிறது. 'யாரோ உடம்பு துரும்பாக இளைத்துக் கிடந்தது. தோலில் எவ்வளவு முற்றல்! முன்பு பார்த்த நிறம் எங்கே? பளபளப்பு மறைந்து விட்டது. கையிரண்டும் தோளிலிருந்து பிடிப்புத் தளர்ந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்தது போலிருந்தது. பிடித்து இழுத்தால் கையோடு வந்து விடுமோ என்னவோ! வலது தோள்பட்டை எலும்பு முண்டி நின்றது. வெள்ளை மல் ரவிக்கையும் முட்டிக்கொண்டு தெரிந்தது. அந்த எலும்பு இடதுதோளில் பரவியிருந்த மேலாக்கையும் மீறிக்கொண்டு இடது எலும்புப் பட்டை, கையெல்லாம் நரம்புப் புடைப்பின் நெளிவுகள், நரம்பில்லை, ரத்தக்குழாய். புறங்கையில் இவ்வளவு புடைப்பா? புஜப்பனை விசிறிக்கம்பைப் போலத் தட்டையாக வாய்க்காலோடிற்று. முன் கையில் இரண்டு எலும்புகள் உண்டு என்று நன்றாகத் தெரிந்தது. முன் கை, புஜம், இரண்டையும் உருண்டையாகக் காத்து வந்தது எங்கே? காத்து வந்தது எது? அது எங்கே? கழுத்தின் எலும்புக்குள் இரு பள்ளங்கள். கறுத்துத்தான் விட்டிருந்தாள். கறுப்புக்கூட இல்லை. இவள் இயற்கையில் நல்ல சிகப்பு, அந்தப் பளபளப்பை எதிலோ போட்டு வாட்டி வதக்கினாற் போலிருந்தது. வதக்கல்தான். எந்தச் சூட்டில் இப்படி வதங்கிக் கிடக்கிறாள்? தலையில் நாலைந்து நரை மயிர்கள் தெரிந்தன. கண் வெளிறிட்டுக் கிடந்தது. அதன் ஒளியை வயது கொண்டுபோய்விட்டது. இனிமேல் திருப்பித் தராது. கண்ணின் வெள்ளை - காரை மாதிரி ஒரு வெள்ளைப் பீங்கானில் பளபளப்புப் பெயர்ந்துவிட்டதுபோல் ஒருவெறும் வெள்ளை. இனிமேல் எந்த உபயோகத்திற்கும் ஆளமுடியாத பழைய பாத்திரம் மாதிரி, இவளுக்கு என்ன உடம்பு? கஷரோகமாக இருக்குமோ! வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள மதராஸ் வந்திருக்கிறாளோ? குரல் கூடக் கணீர் என்று இல்லை. கம்பியிருந்தது. எங்கிருந்தோ பேசுவது போலப் பலவீனம்'

யமுனாவைப் பற்றிய இந்தச் சித்திரம், சிதைந்து சின்னாபின்னமான ஒரு குடும்பத்தின் சாட்சி. சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் என்பார்களே! அதுபோல வறுமை எந்த எல்லைக்குத் தள்ளிய போதும் உழைத்து உயிர்வாழ விரும்பும் பெண்ணாக வந்து நிற்கிறாள். பத்து ரூபாய் கடன் பெற்று வந்ததைச் சொல்லி, அவருக்கு உடனே அனுப்ப முடியுமா என்று தயங்கிக் கேட்கிறாள். 'உடம்புக்கு என்ன?' என்று கேட்கிறாள். 'ஒன்றுமில்லை பசி' என்கிறாள். 'என்ன மாதிரி வேலை வேண்டும்?' 'பசியில்லாம இருக்கணும். பசி

யிருந்தா மனசு நாயாகப் போகிறது. கோபமும் பொறாமையும் எரிகிறது. பொல்லாத நினைவெல்லாம் வருது. பசியில்லாமல் இருந்தால் போதும்' தன் கனவுகள் எல்லாம் வற்றி வரண்டபின் உயிர் வாழ்வதற்கான ஒரே ஒரு குரலாக இதிருக்கிறது. 'எனக்கு யார் கிட்டவும் கோபம் கிடையாது. இந்த உலகத்திலே பசி ஒண்ணுக் கிட்ட தவிர. அது எவ்வளவு நீசமான ஜந்துன்னு இப்பத்தான் தெரிஞ்சினேன். பெரிய பீடை. இருக்கிற இடமே விடியாது. மனுஷனை அஸ்த்தனம், முட்டாள்தனம், சின்னத்தனம் விவஸ்தை கெட்ட துணிச்சல் - எல்லாத்திலும் கொண்டு இறக்கிவிடும். மூணு மாசமா இது நல்லாத் தெரிந்தது. அது என்னிடம் வராம இருந்தாப் போதும். ஒரே துணியோட வாழலாம். ஒருநாள் பசியோட வாழ முடியாது' இனியும் கும்பகோணத்தில் இருந்தால் தன் கண்ணியத்தை இழந்து வாழ நேரும் என்ற விழிப்பு, வெளியேற வைக்கிறது. கல்யாண ஆசை போய்விட்டது. இழிவுபடுத்திக் கொள்ளாமல் வாழ வேண்டும் என்ற நிலைக்கு வருகிறாள்.

எத்தனையோ நெருக்கடிக்குள்ளும் சிதைவுக்குள்ளும் சரிவுக்குள்ளும் சிக்கி அவமானங்களைச் சமூகம் சுமத்தியபோதும், தன் எழிலையெல்லாம் காலம் பறித்துக்கொண்டபோதும், தன் ஆன்மாவைத் தூய்மையாகவே வைத்துக்கொண்ட ஓர் அசாத்தியமான பெண்ணை - யமுனாவை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார் தி. ஜானகிராமன். காமத்தின் இடையறாத உசுப்பலுக்கும் வடிவான பெண்ணின் நிலை தடுமாறச்செய்யும் கோலங்களிலும் தனக்கு வாய்ந்த படைப்பாற்றல் மிக்க ஊற்றுக் கண் மீது காதல் கிறுக்கு விழுந்தடைக்கிற திணறல்களிலும் தீவிரமாக ஆட்படுகிற ஒருவன், சக மனிதர்களின் சுகதுக்கங்களில், அவர்களின் வளர்ச்சியில், நியாய உணர்வுகளில், அவர்தம் கண்ணீருக்குப் பக்கத்தில் நின்று அநியாயங்களுக்கும் போலிகளுக்கும் எதிராகத் தன்னால் முடிந்த மட்டும் எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கிற ரத்தமும் சதையுமாகப் பாபுவை நிறுத்துகிறார். அத்தோடு அவன் இசைக்கனவை மீட்டெடுக்கிற லட்சியம் நோக்கிச் செல்கிறான். இந்நாவலில் விதம் விதமான பல மனிதர்கள் நிறைந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பிறரைப் பாதிக்கின்றனர். விரிவான சித்திரங்களில் இல்லாமல் குறுக்கே பறவை கடந்துசெல்வதுபோல வருகிறார்கள். அதில் உழைப்பின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டேயுள்ளது. பால்காரன், பிலான்காரன், உப்புவண்டிக்காரன், ரிக்காக்காரன், மாட்டுவண்டிக்காரன், ஐஸ்காரன், காப்பீடு தேடுபவன் எனப் பலர் வருகிறார்கள். இரண்டாம் உலகப்போர்ச் சூழலில் மக்கள் எதிர்கொண்டது, பயந்தது, நேர்ந்தது, நாடு விடுதலையுற்றது, காந்தி மரணத்தால் கண்ணீர்விட்டது என நாவலில் வரலாற்றின் மெல்லிய இழை செல்கிறது. இது பற்றித் தி.ஜா. நிறைய எழுதியிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

ஆராதனைகளைத் தி.ஜா. ஒருகையில் ஏந்தி நின்றால், அதனுள் உறையும் அபத்தத்தை மறுகையால் உயர்த்திக் கவிழ்க்கிறார். சுயநலம் பேணிக் குற்றவுணர்வு இல்லாமல் துரோகங்கள் செய்கிற உறவுகள் எங்கும் மலிந்திருக்கிறார்கள். இதன் இக்கட்டில் சிக்கிய எளியோரின் உலர்ந்த கண்ணீரைச் சிறு சிறு வாக்குமூலங்களாக வைக்கிறார். உலகம் பித்தலாட்டங்கள் நிரம்பியதாக மட்டுமே இல்லை. அங்கங்கே அபூர்வமான நல்லிதயங்களின் கனியையும் காண முடிகிறது. உடல் வேட்கையின் மோகம் ஒருபக்கம், உள்ள வேட்கையின் காதல் ஒருபக்கம், இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் காமத்தையும் காதலையும் பொசுக்கிக்கொண்டு நிற்கும் கசப்பு மறு பக்கம், சமூக நெருக்கடியில் நசிவுறுவதைப் பரிவோடு காட்டுகிறார். அதன் மேல் விழுந்து இறுக்கும் கண்ணிகளை அறுத்து மேலெழும் ஆற்றலே பூரணமானது என்பதை வலுவாகக் காட்டுகிறார். நான் அறிந்தவரையில் இந்த நாவலில் கூடிவந்த புறஉலக இயக்கத்தின் பேரழகம், உரையாடலின் அத்தனை சாத்தியங்களும் உச்ச பட்சமான சில உலக நாவல்களில் கூடக் கூடிவரவில்லை. ஒருவேளை இந்த வகையில் மோகமுள் நாவலுடன் ஒப்பிடத்தக்க ஒரு நாவல் இருக்குமானால், செல்மா லேகர்லேவின் மதகுரு நாவலாக இருக்கக்கூடும். இந்நாவலைப் படித்து 25 ஆண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது என்பதால், அதில் வெளிப்பட்ட புறப்பின்னணியின் அழகுகள் பற்றி உறுதிப்பட இப்போதைக்குச் சொல்ல முடியவில்லை. சுவீடிஷ் தேசத்து இயற்கைக் காட்சிகளை அற்புதமாகச் சொல்லியிருப்பது - குறிப்பாகப் பனி கொட்டும் இரவில் பாதம் மரத்துப்போக அவன் நடந்துவந்த காட்சி ரூபகத்திற்கு வருகிறது. நாவல் முழுக்க இப்போது என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் உரையாடல் கலையின் பெருவீச்சு, மத-

குருவிலும் இல்லை. வேறு உலகத்து நாவல்களிலும் இல்லை.

ஜாக்லண்டின் கானகத்துக் குரலில் பனிப்பிரதேசம் வாசகனுக்குக் குளிர் எரிக்கும் விதத்தில் படைக்கப்பட்டிருப்பது நினைவிற்கு வருகிறது. அன்னா கர்னா, நினைவுச்சின்னம், கடலும் கிழவனும், தபால்காரன் பாரபாஸ், அந்நியன், விசாரணை, அபாயம், சிதைவுகள், நிழல்களின் உரையாடல், குறுகிய வழி, குள்ளன் என்று நான் படித்திருக்கும் மேலான நூறு உலக நாவல்கள் எட்டாத புற உலகின் அழகை மோகமுள் பெற்றிருக்கிறது என்றே நினைக்கிறேன். நாவல்கள் பேசும் விசயம் சார்ந்து அதன் தரங்கள் உயர்வானதே. என்றாலும், மானிட இயற்கையின் அழகுகள் மோகமுள்ளில் கொட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பருவ காலத்து மழைக்காலத்தில் புல் பூண்டு மரம் செடி கொடி விலங்கு பறவை பூச்சி செழித்திருப்பதுபோல இந்நாவலில் அழகுகள் கூடிவந்திருக்கின்றன. இதனை இந்நாவலில் மெனக்கெடாமல் தி. ஜானகிராமன் சாதித்திருக்கிறார். தங்கம்மாளின் மரணம், பாபுவை வீட்டில் இருக்கவிடாது துரத்துகிறது. மனம் போன போக்கில் நடக்கிறான். ரயில்வே ஸ்டேசன் வருகிறான். 'சாயங்கால வண்டியும் போய் விட்டது. வெளிக்கொட்டகை பெஞ்சுகளில் அமர இடமின்றி என்னமோ வாடகைக்கு எடுத்ததுபோல அழுக்கும் கிழிசலுமாக நாலைந்து பரட்டைகள் நீட்டிப் படுத்திருக்கின்றன. பாபுவைக் கண்டதும், 'சாமி உட்கார்ந்தீர்களா?' என்று காலை மடக்கி உயர்த்திக்கொண்டான் கிழவன். பாபு அவன் காலடியில் உட்கார்ந்தான். அங்கும் அதிகமாக உட்கார முடியவில்லை. சற்றைக்கொரு தரம் தூக்கத்தில் காலை நீட்டி நீட்டிச் சிறு உதையாக விட்டுவிட்டு மடக்கிக்கொண்டிருந்தான். அவன் கடைசியில் உதைத்த கால் மடங்காமல் போகவே எழுந்து கிளம்பினான்' என்கிறார்.

யமுனா படுத்திருக்கிறாள். 'இருளாக இல்லை. வெளியே வெள்ளி பூசியிருந்தது நிலவு. உள்ளேயிருப்பவற்றைப் பார்க்க முடிந்தது. மேஜை, கடுதாசிகள், சட்டைமாட்டியில் தொங்கிய துணிகள், அலமாரியில் டிக்கிடும் கடிக்காரம், நாற்காலி - எல்லாம் கண்ணுக்கு ஓரளவு தெரிந்தன. அவள் படுத்து இருப்பதும் தெரிகிறது. என் பக்கம் ஒருக்கனித்துத்தான் படுத்திருக்கிறாள். தலை அணை போதாதென்று இடது கையை வேறு அதிகப்படி உயரத்திற்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் போலிருக்கிறது. கண் முடியிருக்கிறதா? திறந்திருக்கிறதா? தெரியவில்லை'. பெண் பார்க்கும் சடங்கு நடக்கிறது. யமுனா நிற்பதில் உள்ள சங்கடத்தைச் சொல்கிறார். அவளுக்கே போதும் என்று தோன்ற அவ்விடம் விட்டுச் செல்வதைச் 'சரசரவென்று ஓசை கேட்டது. உள்ளே மறைந்து விட்டாள். ஏதோ விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது போலிருந்தது' என்று எழுதுகிறார். ஒரு பரவசக்கணம், யமுனா நின்றிருந்த இடத்தில் சூனியமாகி விடுவதை - அவள் வருவதையும் செல்வதையும் கொண்டு காட்டுகிறார். பத்மாசனி அம்மாள், 'இடம் பிடிச்சிருக்கா?' என்று கேட்கிறாள். யமுனா 'பிடிச்சிருக்கு' என்கிறாள். பத்மாசனி, 'அதுக்குள்ளியும் பிடிச்சுப் போயிடுமா?' என்கிறாள். ஒரே ஒரு தொடரில் யமுனாவின் முழுவாழ்வையே சொல்லிவிடுவதுபோல, 'பார்த்தவுடனே பிடிச்சுப் போச்சுமமா. இருட்டைப் பின்னாடியே விட்டுவிட்டு வந்தாப்பல இருந்தது' என்று சொல்கிறாள்.

ரங்கண்ணாவின் மரணத் தருணத்தைக் கவித்துவ உச்சத்திற்கே கொண்டு போய்விட்டார். அச்சுமுலை விபரித்தவிதம் சிலிரக்கச் செய்கிறது. ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிச் செல்கிறார். 'ஒரு வார்த்தை, இரண்டு வார்த்தை - வேறு பேச்சே கிடையாது. துக்கம் கேட்க வந்தவர்களிடம்கூட இந்த மௌனத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் பேசவில்லை. அந்தக் காலத்தில் அவன் அதட்டின அதட்டல், ரங்கண்ணாவைக் கணவனாகப் பெற்றுவிட்டு கட்டுக்கடங்காத கர்வம் தானா? சாவில் அவர் முந்திக்கொண்டுவிட்டார். தோல்வியடைந்த அவமானத்திலும் துயரிலும் ஏங்கிப் போய்விட்டார் பாட்டி' நிகழ்விருக்கும் மரணம் ஒரே நாளில் ரங்கண்ணா மனைவியின் பதவியைப் பறித்துக் கொண்டதைக் காட்டுகிறார். அவர் பணம் வாங்கிக்கொள்ளும் முறை பாபு நினைவிற்கு வருகிறது. 'என்னத்துக்குடா இந்த ஆட்பரம்? பணம் சம்பாதிக்கிற பெருமையைத் தீர்த்துக்க இங்கதானா இடம் பார்த்தே?' அதையும் மீறி, அவரது வறுமை வாங்கிக்கொண்டது. 'கூடம் முழுவதும் கூட்டம். சீடர்களும் உறவினர்களும் வந்து குழுவியிருந்தார்கள். பாட்டி மடியில் ரங்கண்ணா தலையை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறாள்.

நான் எப்படிப் பாடினேன்! முதல்நாள் சாயங்காலம், ரங்கண்ணா, கம்மிய குரலில் சொன்னார். 'என் ஸ்வாமி கீர்த்தனத்தை நிறுத்தாமல் பாடுங்கோடாப்பா. பாபு, சாம்பா, ஷண்முகம்; எல்லாரும் தான். நினைவு தப்பியிருக்கேன்னு நிறுத்த வேண்டாம். இப்பவே சொல்லிப்பிட்டேன். நினைவு தப்பினாலும் உள்ளே கேட்டிண்டிருக்கும்' 'ஷண்முகம் பாடும்போது', 'இப்படிக்கிட்டக்க வந்து பாடு' என்றார். சாம்பன் பாடும்போது அவன் கையை எடுத்துக்கொண்டு, 'அப்பாடா' என்றார். நான் பாடும்போது, அவர் கண்ணில் தாரை தாரையாக நீர் பெருகிற்று. பாட்டுக்காக இல்லை. என் மேல் இருந்த எல்லையில்லா பாசம். என் கையை எடுத்து மார்பெல்லாம் தடவிக் கொண்டார். என்னையே பார்த்த அந்தப் பார்வை. 'போயிட்டு வரட்டுமாடா குழந்தே... கண்ணைத் துடைச்சுக்கோ... நான் சொன்னதெல்லாம் ஞாபகமிருக்கோ? இருக்கா! சரி... ம... பாடு பாடு - நாளைக்கு எல்லாம் இப்படி இம்சை பண்ண மாட்டேன்... பாடு...' என்கிறார். 'ஷண்முகமும் நானும் சேர்ந்து ஸாவேரி கீர்த்தனை பாடும்போது, அண்ணா இனிமே கேக்கமாட்டார்றா... பாபு, கேக்கமாட்டார்றா பாபு, பாபு, என்னடா செய்வேன்?' என வெதறிப்போய்க் கண்டம் கரகரக்கப் பாட்டி...

தி. ஜானகிராமன் நிஜத்தில் தன் குரு எப்படி மரணமடைந்திருக்கவேண்டும் என்று விரும்பினாரோ, அதனை மோகமுள் நாவலில் வரைந்து ஈடுநிறிவிட்டார். ரங்கண்ணாவின் மரணத்திற்குப்பின் ரங்கண்ணாவின் மனைவி உறவினர் வீட்டில் அடுக்களையில் வேலை செய்து பசியில்லாமல் ஆக்கிக்கொண்டாள் எனக் குறிப்பும் தருகிறார். அபூர்வமான பெரும் இசை மேதைகளின் வாழ்க்கை இசையிலேயே முழுகியிருந்தது தவிரக் கச்சேரிவழிப் பணத்தை வாரிக்கொட்டிக் கொண்டதில்லை என்பதைத் தி.ஜா அழுத்திச் சொல்லவே ரங்கண்ணாவைப் படைத்திருக்கிறார். பொதுத்தளத்தில் ஒரு விமர்சனமாகக்கூட வைக்கிறார். பாரதி, தயிர் கடையும் இடைச்சியர் மத்தின் ஓசையிலிருந்தும் ஏற்றம் இறைக்கும் ஒலியிலிருந்தும் அன்னம் விற்போரின் குரலிலிருந்தும் பாடல்கள் எழுவதாகச் சொன்னது, அதில் உழைப்பின் குரல் ஒலிப்பதால்தான். மேலைநாட்டில் ஒரு பெரிய கலைஞன். அவன் பாடியபடி நடக்கத் தொடங்கினால், தன்னிலை மறந்து மரங்களும் செடிகளும் மேகங்களும் பறவைகளும் விலங்குகளும் ராகத்தில் மயங்கி அவன் பின்னாலே செல்லுமாம். அவன் நிற்கும் இடத்தில் அங்கங்கே வேருன்றிக் கொள்ளுமாம். இப்படிக்கதை உண்டு. நம் கண்ணின் புல்லாங்குழல் இசைக்குப் பின் பசுக்களும் கோபிகைகளும் ஓடவில்லையா? இப்படித்தான் ரங்கண்ணா, இசைப் பேருருவாக, இந்நாவலில் உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறார். சமீபத்தில் கமலஹாசன் தியாகய்யரைப் பிச்சை எடுத்துப் பிழைத்த வராக அவமதிக்கும் நோக்கில் மொன்னையாகப் பதிவிட்டார். சுய சாதியை நக்கலடிக்கிறாராம். தான் அறிவுஜீவி எனக் காட்டிக் கொள்கிறாராம். நன்றாகவே அரசியல் பண்ணத் தெரிந்து கொண்டார்.

இது பற்றி 1956ல் தி. ஜானகிராமன், கமலுக்குப் பதில் சொல்வது போல எழுதியிருக்கிறார். 'தந்தி ஒலிக்க வாய் பாட, செம்பை ஏந்திப் பிச்சை ஏற்ற தியாகய்யர், தெருவிலா நடந்தார்? திக்கை நிறைத்த நாதத்தில்தானே. அவர் செம்பை ஏந்தியது அரிசிக்கா? அல்லது நாத வெள்ளத்தில் மொள்ளுவதற்கா? ஊர் ஊராகக் காசிக்கும் தில்லைக்கும் தீர்த்தங்களுக்கும் தீட்சிதர் அலைந்த தெல்லாம் நாதத்தில் அலைந்தது தானே? சுந்தரர் காலால் நடந்தது இந்த ஒருமையால் தானே!' 'உள்ளே எப்போதும் நிலவிக் கொண்டிருக்கும் ஆதார சுருதிக்கு, உலகத்து ஒலி எல்லாம் ஸ்தாயிகளாகவும் ஸ்வரங்களாகவும் கேட்கின்றன. கொல்லையில் காச்சு முச்சென்று எழும் பட்சிகளின் ஆர்ப்பும் இசையும், காய்கறிக்காரி கூவல்களும், கைலாசத்தின் வீட்டு எருமைக் கன்றின் இசையும்கூட இந்த ஆதாரத்தின் வெவ்வேறு நிலைகளாகவும், தளிர்களாகவும் ஒலிக்கின்றன. உலகமே ஒரு இசையில் ஊடும் பாவுமாக இழைந்து ஒலிக்கிறது' என்கிறார் ரங்கண்ணா.

மோகமுள் ஒரு சுயம்புவான இலக்கியப் பிரதி. தன்னிலிருந்து எழுதப்பட்ட நாவல். இசையுலக நடைமுறைகளும் இலக்கிய உலக நடைமுறைகளும் தமிழில் ஏகதேசம் ஒன்றுபோலவே உள்ளன. படைப்பாளிகளின் எழுத்து முறைகளில், நுண் அவதானிப்பு களில், கற்பனைகளில், தரத்தைப் பேணுவதில் வேறுபாடுகள்

இருக்கின்றன. ராமுவும் பாபுவும் சிலர் பாடல்களை விமர்சிப்பதும் இதுபோல்தான். 'ஒரே ஒரு விஷயம் ஐயா, அண்ணா அய்யங்காருக்கு மேல் ஷட்ஜம் அவர் பாட ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து ஒரு இழை குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அது மாதிரி பிடித்தால்தான் ஜனங்கள் கேட்கிறார்கள்' 'மேல் ஷட்ஜத்தைக் குறைவாகப் பிடிப்பதற்காக அவர்கள் மயங்கவில்லை. அதை மன்னிக்கிறார்கள். அவருடைய பெருமைக்காக.... மற்ற விசேஷங்களுக்காக'. இது போன்ற சில உரையாடல்களில், அந்தந்த மனிதர்களின் நியாய உணர்வுகளுக்கு முழுக்கவும் இடமளித்துப் பேசவிட்டுள்ளார். யமுனாவின் அண்ணன் எதிர்மறைப் பாத்திரமாகக் காட்டப்பட்டாலும், உழைக்காமல், பணத்தின் அருமை தெரியாமல் ஆடம்பரத்தில் நாட்டமுற்றுச் சரிந்துபோன விசயங்களைச் சுந்தரம் விமர்சிக்கும் போது, அவனது வாதமும் லேசில் தள்ளிவிட முடியாததாகவே இருக்கிறது. களத்தில் நின்றபடி, 'அவாளுக்கு இந்த வெயிலும் வேர்வையும் தெரியுமா?' என்கிறான். வேலையே செய்யாமல் சோம்பேறித்தனமாயிருந்தால் எல்லா வறுமையும் வரும். அதற்கு நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்கிறான். விமர்சனம் என்று வரும்போது தி.ஜா யார் மீதும் பரிவு காட்டுவதில்லை. எப்படி விமர்சிக்கப்படுவார்களோ அப்படியே திறந்து வைக்கிறார். நாவல் கலையின் பெரிய பலம் இது. இது மோகமுள்ளில் அருமையாகக் கூடிவந்திருக்கிறது.

இந்நாவல் பற்றி இன்னும் எவ்வளவோ சொல்ல இடமிருக்கிறது. இரண்டாம் உலகப்போர் காலகட்டம் மெல்லிய திரையாக இந்நாவலில் படர்ந்திருக்கிறது. தீபாவளிக் காலங்களில், ரயில் பயணங்களில், இரவு நேரங்களில் ஊரடங்கும் கோலங்களில், கடற்கரையில் ராணுவ வீரர்களைப் பரத்தைகளிடம் அழைத்துச் செல்ல ரிக்ஷாக்காரர்கள் சுற்றும் உலாவலில், காந்தியின் மரணத்தைக் கேட்டு ஒரு காவலர் குலங்கி அழுவதில் அந்தக் காலம் சன்னமாகப் பதிவாகியிருக்கிறது. கும்பகோணத்தில் தான் எத்தனை தெருக்கள், காவேரியின் படித்துறைகள், கோயில்கள், கடைகள், குடமுருட்டி ஆறு, கு.ப.ரா அமரும் கடை, எம்.வி.வியின் தோழமை, உறவுகள் சூழ்ந்த கிராமங்கள், கருட தரிசனத்திற்குப்

பச்சையப்பன் குளம் வருபவர்கள், காந்தி பார்க், காவேரி மணல், தோணி, பேருந்துப் பயணம், சென்னை நகரவாசிகள், ஐஸ் விற்பவர்கள், உப்பு விற்பவர்கள் என எத்தனையோ இடங்களும் மனிதர்களும் பற்றிச் சொல்கிறார். நாவலைப் படித்து முடித்தபின், சுவர்க்கோழியின் ஓசை கேட்கும்போது, பகல் இரவாகிறது. கொல்லையிலிருந்து நெல் புழுக்கும் சூட்டு வாடை வருகிறது. 'ரூவிக் ரூவிக் ரூவிக்' மினகாய்க் குருவி குரல் கேட்கிறது. சேப்பங்கிழங்கை வேகவைத்து உரித்ததுபோல் தங்கம்மாள் உடல் மிதக்கிறது. 'உப்பேய்' கழுத்து நரம்பு புடைக்கத் தெருவழிச் செல்லும் உப்புக்காரன் குரல் வருகிறது. 'இதென்னடா அவசாரி ஆம்படையான்கிட்ட சத்தியம் பண்ணாப்' எனத் திட்டுவது கேட்கிறது. 'மின்மினிக் கும்பல் தோன்றியும் மறைந்தும் கண்ணை மயக்குகிறது. தூரத்தில் ஆற்றின் குறுக்கே ஓடுகிற ஓடம் ஊர்வது நிலவில் தெரிகிறது. இந்தண்டைப் பக்கம் நூறு கஜத்திற்கு அப்பால் வயல் வேலையோ கடை வேலையோ செய்துவிட்டு வந்த சிலர் பேசிக்கொண்டே குளிக்கும் ஓசையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது' என்கிறார்.

காலம், மோகமுள்ளில் உயிர்பெற்றுத் ததும்பியபடியிருக்கிறது. இந்நாவல் சொல்லிய விசயங்களும் இதில் திரண்டு வந்திருக்கின்ற சாரமும் ஆழமானவை. நாலாபக்கமும் பற்றிப் படர்ந்த ஓர் அடர்ந்த காட்டையே உருவாக்கி விட்டுள்ளார். இயற்கைக் கோலங்கள் நாவல் முழுக்கப் பூத்துக் குலங்குகின்றன. அதன் இருளும் ஒளியும் ஒலியும் அசையும் மனித வாழ்வில் அர்த்தபூர்வமாக மாறும் மாயங்கள், அழகோவியங்கள் வேறு எந்த நாவலிலும் இப்படிக் கூடிவரவில்லை. காட்டின் அத்தனை வாசனையும் அத்தனை சுவைகளும் அத்தனை விதமான ஜீவராசிகளும் ஏற்ற இறக்கங்களும் பாறைகளும் ஓடைகளும் ஆறுகளும் பின்னிப் பிணைந்த உயிரோட்டமுள்ள காடு இந்நாவல்.

venugopal@thaiveedu.com

Ceycan Transhipping Inc.

INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS

EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA

REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

For Shipping Schedule/Visit
www.ceycantranship.com

For further information contact
Kumar (905) 673-9873

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
(905) 673-9873

Toronto/ New Market/Durham region
Sam (647) 986-2393

Brampton/Mississauga/Halton /Peel region
Neel (647) 891-9445

Ottawa
Iggy - 613 799 3519 /613 237 3569

Hamilton/Waterloo /St Catharines
Dharmaweera (519) 760-1280

Montreal
Gana (514) 573-0093

Edmonton/Calgary
Randy (604) 399-8785
Email : randy.kulasekare@krmrloglobalogistics.com

Vancouver/British Columbia
Randy (604) 273-4911
KMR Global Logistics Ltd.
135 & 140 - 14480 Knox Way Richmond
British Columbia, V6V 2Z5
Email : admin@krmrloglobalogistics.com

COLOMBO
Ceylon Shipping Lines Ltd
760 Dr Danister De Silva Mw,
Colombo 9
Tel : 2680301 – 308

KANDY
Ceylon Shipping Lines Ltd
175 Parangantota Road
Mavilmada - Kandy
Tel : 812 234356/57/59

BATTICALOA
Ceylon Shipping Lines Ltd
134 Main Street
Addalachenai - 09
Tel : 067 2277302

United Kingdom :
Atlas Shipping 430 High Rd
Willesden London NW10 2HA
Tel: 02024596633 - Mobile 07949143535

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

கோவிந்தனின்

புதியதோர் உலகம்

- மு. புஷ்பராஜன்

ஈழ விடுதலைப் போராட்ட உணர்வின் கனலை தம் நெஞ்சில் சுமந்து போராட முனைந்த பல்லாயிரம் இளைஞர்களில் ஒருவன் சங்கர். அவன் 'கழகம்' என்று அழைக்கப்படும் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவனாக நாவலில் அறியப்படுகிறான். பெற்றோர், கல்வி, காதலி ஆகியவற்றைத் துறந்து, இராணுவப் பயிற்சியை மேற்கொள்வதற்காக பின்தளம் என்று அறியப்பட்ட இந்தியா நோக்கிப் போகிறான். ஆக்ரோசத்துடன் மோதித் தெறிக்கும் அலைகள், கொலை வெறியோடு அலையும் சிறிலங்கா கடற்படையினர், இவைகளுக்கூடாகப் பயணிக்கின்றனர். அதில் பெருமையும் கொள்கின்றனர். தாங்கள் இணைந்திருந்த கழகம் பற்றிய பெருமை அதைவிட அதிகம். அதில் இணைந்ததை அதிஸ்ரமாகவே கொள்கின்றனர். 'நான் இந்தக் கழகத்திற்கு வருமுன்னர், எத்தனையோ ஸ்தாபனங்கள் என்னைப் பயிற்சிக்கு வரும்படி கேட்டனர். ஆனால் நான் அப்பிடிப் போகவில்லை. எப்பிட்யும் இந்தக் கழகத்தில் சேர்ந்துவிடுவதென்ற ஆர்வத்தில் பல நாட்கள் தேடி அலைந்திருக்கிறேன். நான் எப்பிட்யும் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றால் போதுமென்று மட்டும் இந்தக் கழகத்திற்கு வரவில்லை' என்ற பூபாலனின் கூற்றிற்கு 'நானும் அப்பிட்யத்தான். எனக்கு எங்கட கழகத்தில் சேர்ந்ததில் முழுத் திருப்தி. பலர் இந்தக் கழகத்தில் சேர்கிறோமென்று நல்லா ஏமாற்றப்பட்டு வேறு இயக்கங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள்' (பக்:35) என்ற சங்கரின் கூற்று இதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சங்கரின் தந்தை ஒரு கொம்யூனிஸ்ட். மகனின் ஆயுதப் போராட்டத்தை அறிந்து அவர் கூறும் அறிவுரைகள் அதுவரை இயங்கி வந்த மார்க்சியக் கட்சிகளின் நிலையையும் புதிய போராட்டத்தின் நம்பிக்கையையும் அறிவிக்கின்றது. 'நான் எனது காலத்தில் முனைப்பாக இருந்த தமிழ்ச் சிங்கள மக்களின் ஐக்கியப்பட்ட சோசலிச போராட்டத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசியலில் ஈடுபட்டேன். அதில் வெற்றிகாண முடியவில்லை. நீ உன் தலைமுறைப் போராட்டமான தமிழீழ விடுதலையூடாக ஒரு சோசலிசப் புரட்சியை முன்னெடுக்க அரசியலில் நுழைந்திருக்கிறாய். (பக்:14) மார்க்சியம் ஒரு வாழ்க்கை முறை. உயிரோட்டமான வாழ்க்கை அது. ஆனால் எங்கட கட்சியில் பலர் அதை உணரத் தவறி விட்டார்கள். தமது சொந்த நலனுக்காக, ஒரு நாள் மகிழ்ச்சிக்காக, சில பத்து ரூபாய் லாபத்திற்காக எல்லாம் தங்கள் ஆன்மாவை கொண்டொழிச்சிட்டார்கள். ஒரு மார்க்சியவாதிக் குச் சயநலமும் சோம்பேறித்தனமும் கட்டோடு இருக்கப்படாது. அவனுக்கென்றிருக்கும் ஆசாபாசம் எல்லாமே ஒரு இலச்சிய வாழ்வுக்குக் கட்டுப்பட்டே இருக்கவேண்டும். காதல், திருமணம் இவற்றிலெல்லாம் இது முக்கியம்' (பக்:19) ஏன் சங்கரே தம்மைப் பற்றிக் கூறும் போது 'நாங்கள் தமிழீழம் கேட்பது சிங்கள மக்களின் அன்பிலிருந்து பிரிந்து வாழ அல்ல. சிங்கள அரசின் இன வெறியிலிருந்து விமோசனம் காண்பதற்குத்தான்' (பக்:33).

சங்கர் தமிழீழப் போராட்டத்தை உலகப் புரட்சியின் ஒரு பகுதியாகக் கருதிக்கொண்டவன் அந்த எண்ணத்துடன்தான் ஒரு 'நவம்பர் மாதத்தின் நடுப்பகுதியின் இரவு இந்தியக் கரையில் முதன்

முதல் கால்வைத்தவன். மறுநாள் காலையில் மற்றைய தோழர்களுடனும் சேர்ந்து நாலு கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள பயிற்சி முகாமிற்கு கால்நடையாகவே வந்து சேர்கிறான். பின்னர் பனி கொட்டும் குளிரில் 'சென்றியில்' காவலுக்கு நிற்கும்போதுதான் பூபாலனூடாக கழக நடவடிக்கைகள் சிலவற்றை அறிந்துகொள்கிறான். 'தங்கள் பயிற்சி முகாமில் சித்திரவதை கூடம் ஒன்று இருப்பதும், அதைச் சிறிலங்கா நாலாம் மாடிக்கு ஒப்பிட்டு இரகசியமாகக் கதைப்பதையும் ஒருவன் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பதையும்'

கேள்விப்படுமபோது அவன் கொண்டிருந்த பெருமை ஆட்டம் காண்கிறது. சுதந்திரத்திற்காக போராடப் புறப்பட்டவர்களிடம் சுதந்திரத்திற்கான அனுமதி இல்லை. 'எங்கள் இராணுவம் சோசலிச இராணுவமா அல்லது முதலாளித்துவ இராணுவமா என்று செயலதிபருக்குக் கடிதம் எழுதியவனுக்குச் சித்திரவதை. சங்கர் அதிருப்தி அடைந்தாலும் உரிய இடத்திற்குத் தகவல் தெரிவிக்கும்போது நிலமை மாறிவிடும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். ஆனால் உரிய இடத்தின் அறிதல்களுடன்தான் எல்லாம் நடைபெறுகிறது என்று அறியாமல் இருந்தான். இதுதான் மிகப் பெரிய துயரம்.

அந்த முகாமிலிருந்து தப்பிப் போவது மிகப் பெரிய குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. 'முகாம்களை விட்டு ஓடுபவர்களால் முகாமிலுள்ள இரகசியங்கள் வெளியே தெரிந்து கொள்ளப்படும். அது முகாமில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஆபத்தை விளை

விக்கும்' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒருவர் நடத்தையின் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அவர் அரசாங்க உளவாளியாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார். 'நீங்கள் எங்கள் முகாம்களைக் கண்டுபிடித்து, எங்கு இருக்கிறது, யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்கத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இவைகள் எல்லாம் குற்றங்களுக்கான தண்டனை என்பதைவிட, தண்டனைக்காகச் சொல்லப்படும் குற்றங்களாகவே இருக்கிறது. இவர்களின் இந்த நடைமுறையின் நியாய அநியாயங்களுக்கு அப்பால் இங்கு நடைபெறும் சித்திரவதைதான் அதிர்ச்சி அளிக்கிறது. சங்கருக்கு முன்பிருந்த பிளட்டுன் சார்ஜன் அருள் தப்பியோடி பிடிபட்டபின் அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த பண்ணையார் சுடப்பட்டிருக்கிறார். துரோகி, சமூக விரோதி என்று கூறி இரத்தவிளாறாக அடிக்கப்பட்ட அவன், 'எனக்கு உயிர் பிச்சை தாங்கோ' எனக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டபோதும் அவர்கள் விடவில்லை. அவன் முதுகுத் தோலை உரித்து கொச்சிக்காய் தூளை வைத்துத் தைக்கவேண்டும் என்ற முகாம் பொறுப்பாளரின் கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த முகாமின் நடைமுறைகளும் அங்கு ஒரு உழவுக்குழு இருப்பதும் எல்லோரும் கண்காணிக்கப்படுவதும் சூழலின் பயங்கரத்தை சங்கருக்கு உணர்த்துகிறது. உணர்ந்து என்ன? அவர்கள் பொறியில் அகப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள்.

முகாமின் சூழல்தான் சென்னை அலுவலகத்திலும். அங்கிருப்போரும் எப்போதும் கவனிக்கப்படுவதை உணர்கிறான். வெளிப்படையாகப் பேசிக்கொள்ளமுடியாத அச்சம் அங்கும் நிலவுகிறது. சிலருக்கு பெண்கள் தொடர்பு இருப்பதையும் அறிந்து கொள்கிறான். சங்கர் இங்கிருக்கும் காலங்களில்தான் மத்திய குழு உறுப்பினர் கலாதரனுக்கும் செயலதிபருக்குமான பிளவு ஆரம்பமாகிறது. அதை ஆரம்பம் என்று சொல்வதைவிட கோட்பாட்டிற்கும் நடைமுறைக்கும் இடையிலான முரண்பாடு என்று கூறுவதே சரியாகும். இந்த நடைமுறை என்பது கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்தும் வழிமுறை சார்ந்ததல்ல. முன்வைக்கப்பட்டிருந்த கோட்பாட்டிற்கும் தனிமனித நடத்தைக்குமான முரண்பாடாகும். இந்த முரண்பாடு அலுவலகத்துள் ஆங்காங்கே புகைந்து கொண்டிருந்தாலும் சுவாலையாக வீசியது, வெளிநாட்டில் இருந்து வரும் பணம் சம்பந்தமாகத்தான். பிரான்ஸ் நாட்டில் இருந்து வரும் சிவாவுக்கும் கலாதரனுக்கும் நடைபெறும் விவாதத்தின்போது, சிவா கழகத்திற்கு வழங்கும் பணம் அந்நாட்டு மக்கள் அளித்த பணமல்ல. போதைப்பொருள் கடத்திய பணம் அது. அது பற்றிச் செயலதிபரிடம் கலாதரன் உரையாடியபொழுது, செயலதிபர் அதுபற்றி அறிந்திருந்தார் என்பதும் கலாதரனுக்குத் தெரிகிறது. எல்லா அரசியல் அதிகாரமும் தமக்கான அச்சுறுத்தலை எவ்வகையில் எதிர்கொண்டதோ, அதுவேதான் இங்கும் செயல்படும் பெற்றது. கலாதரன் கழகத்தை உடைக்கச் சதிசெய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு வேகமாக பரப்பப்படுகிறது. சித்திரவதைகள் மூலம் கலாதரனுக்கு எதிரான சாட்சியங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. கழகத்தின் அதிருப்தியாளர்கள் கலாதரனின் ஆதரவாளர்கள் எனக் கூறிச் சுடப்பட்டனர். சிலர் தாம் சித்திரவதையிலிருந்து தப்புவதற்காக கலாதரனை நிந்தித்தனர். பலர் செயலதிபரை 'பெரியய்யா' என வாய் நிறைய அழைப்பதற்குச் சிரமப்பட்டுக் கற்றுக்கொண்டனர்.

சங்கரும் கலாதரனின் ஆதரவாளன் எனக் கையெழுத்திடப்பட்டான். கைகள், கால்கள் பிணைத்துக் கட்டப்பட்ட நிலையில் கைதி எண் எழுபத்திஐந்து என்ற அடையாளத்துடன் சிறையின் இருட்டினுள் கிடந்தான். அந்தச் சித்திரவதை முகாமும் அதன் சித்திரவதை முறைகளும் ஒரு சக போராளிகளுக்கு உரிய வகையில் கையாளப்படவில்லை. ஒரு பகை முரண்பாடாகவே கையாளப்பட்டது. சித்திரவதையாளர்கள் எதிர்பார்க்கும் முடிவுக்கு கைதிகள் வரும் வரையும் வந்தபின்பும் சித்திரவதைகள் நடைபெற்றன. சிறிலங்கா இராணுவத்தின் சித்திரவதைக்கு எந்த வகையிலும் குறைந்ததாக இல்லை. இதன் பிறகு கழகத்துள் இருந்து போராடும் நம்பிக்கை சங்கருக்கு இல்லை. இங்கிருந்து மரணிக்கவேண்டும் அல்லது தப்பிச் செல்லவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறான். எந்த இறுக்கமான நெருக்கடி நிலைக்குள்ளும் பலர் தப்பிச் சென்றதை வரலாறு எப்போதும் பதிவுசெய்துள்ளது. உயிர், அது எல்லா அசாத்தியங்களையும் சாத்தியங்களாக்கியுள்ளது. சங்கருக்கு சூழ்நிலை இருக்குள்ளேயே சிறு பொறி. தப்பிவிட்டான். மத்திய குழு உறுப்பினர்கள் ஆறு பேர்கள் உட்பட பத்து முக்கிய உறுப்பினர்கள் தப்பிச் சென்று விட்டனர். கழக தலைமையின்

அராஜகத்திற்குப் பயந்த அந்த உறுப்பினர்கள் தலைமறைவாக அலைந்தார்கள். இரகசியமாகச் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். தங்கள் நிலமையை விவாதித்துக் கொண்டார்கள். கழகத்தில் இருந்து விலகும் முடிவை எடுக்கிறார்கள். 'எமது வெளியேற்றத்தை அந்த அராஜகவாதிகள் அங்கீகரிக்கவில்லை. நாம் வெளியேறிய பின்பு எம்மைக் கொன்றொழிப்பதற்காக சென்னை நகர மெங்கும் சல்லடைபோட்டுத் தேடினார்கள். நாம் அவர்களிடமிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு இரண்டு மாதங்கள் தலை மறைவாக இருந்தோம். 'நாம் கழகத்திலிருந்து ஒதுங்குகிறோமே தவிர விடுதலைப் போராட்டத்தையல்ல. ஏதோ ஒரு வடிவில் இப்போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கவே போகிறோம்' என்ற உறுதியின் முடிவாக மீண்டும் ஈழம் திரும்புகிறார்கள். எந்தக் கனவுடன் போராட்டத்திற்காக தலைமறைவாக இரகசியமாக பின் தளத்திற்குப் பயணமானார்களோ அதே கனவு நடைமுறை அனுபவங்களால் கருகிய துயருடன் தலைமறைவாகவும் இரகசியமாகவும் புறப்பட்ட இடம் நோக்கிப் பயணிக்கிறார்கள்.

இந்த நாவல் நான் இங்கு விபரித்தபடி தமிழகத்தில் இடம்பெற்ற போராட்ட நிகழ்வுகளை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. இலங்கையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளுடன் இணைந்து பயணிக்கிறது. தமிழகத்தில் சங்கரை மையப்படுத்தி நகர்வதுபோல், ஈழத்தின் நினைவுகள் நாதன் என்ற கழகப் போராளியின் ஊடாகப் பதியப்படுகின்றது. விடிவு பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் போராட்டத்திற்கு மகனை அனுப்பிய குடும்பம், அரசுக்கெதிரான போராட்டம், இராணுவச் சுற்றிவளைப்பு, அன்னையர் முன்னணிப் போராட்டம், இயக்க உறுப்பினர்களுக்கான மோதல்கள், இவர்களின் நடைமுறைகள் என பல தளங்களை கொண்டது இந்த நாவல்.

போராட்ட வரலாறு அதன் உள்நிகழ் நடைமுறைகள் அதன் வெளிப்பாட்டு முறை என்ற வகையில் இது ஒரு முக்கியமான நாவல்தான். இந்நாவல் ஒரு தெளிவான தத்துவச் சிந்தனை முறையை கொண்டவர்கள் சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்டவை என்பதை நாவலினூடாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் எந்த மரமும் அதன் கனிகளால் தீர்மானிக்கப்படுவதுபோல், எந்தத் தத்துவமும் அதன் நடைமுறையாலேயே மதிப்பிடப்படுகிறது இல்லையா? இந்த நாவலில் 'எங்கள் இராணுவம் சோசலிச இராணுவமா அல்லது முதலாளித்துவ இராணுவமா' எனச் செயலதிபருக்குக் கடிதம் எழுதியதற்காக சித்திரவதை செய்யப்பட்டான். இதே போன்ற ஒரு நிகழ்வு மிலான் குண்டராவின் நாவலான The Joke இலும் வருகிறது. அதில் லுட்விக் என்பவன் ஒரு கொம் யூனிச ஆட்சியின் விசுவாசி. அவன் தனது பாடசாலை நன்பிக்கு கேலியாக 'Optimism is the opium of the people. Long live Trotsky' என ஒரு தபாலட்டை அனுப்புகிறான். அதை அவள் இரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. இதனால் அவனது சக மாணவர்கள் அவனைப் புறக்கணிக்கின்றனர். கட்சித் தலைவர் அவனை கட்சியைவிட்டு நீக்குகிறார். கல்விச் சாலையிலிருந்து விலக்கப்படுகிறான். சரங்க வேலைக்கு அனுப்பப்படுகிறான். இது இரண்டும் ஒரே தத்துவ அடிப்படையைக் கொண்டது என்பதுதான் ஆச்சரியமான ஒற்றுமை!

இந்த நாவல் வெளிப்படுத்தும் வீழ்ச்சிக்கான நடைமுறைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கம் சார்ந்ததாக நாம் கொள்ள முடியாது. இது எல்லாத் தமிழ் இயக்கங்களுக்கும் பொதுவானவை. இதை விட, பல நாட்டு ஆயுதக் குழுக்களில் இந்த அத்தியாயம் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டே இருக்கிறது. ஆயுதம் தாங்கிய மனநிலை அதுவும் சட்டங்களுக்கு அகப்படாத ஆயுதம் தாங்கிய மனநிலை கற்பனை பண்ணமுடியாத கொடூரங்களை உருவாக்கியுள்ளது. கேள்வி கேட்பதே குற்றம். தப்பிச் செல்வதற்குத் தண்டனை. சித்திரவதைக் கூடம் அதிகாரத்தின் அடுக்குகளில் உறைந்துபோய் இருக்கும் வெறி, மனிதரை வதைப்பதில் எழும் இன்பம் எவ்வாறு உருவாகிறது? இதை சூழலின் விளைவு என்று மொட்டையாகக் கூறுவதோடு நில்லாமல், மனித மனத்தின் இதற்கான ஊற்று எங்கு இருக்கிறது என்ற கேள்வியையும் கேட்டாக வேண்டும்.

1ST
MORTGAGE
SPECIALS

5 Year Variable 2.35%

5 Year Fixed 3.24%

*Some Conditions Applied, Please Call For More Details

2ND
MORTGAGE
SPECIALS

Up To 80% in GTA. 75% on other major cities.

No Income Verification.

No Minimum Credit Score.

Quick Closing

Rates from 7.99% to 12.99%

BonaFide
 Mortgage Solutions Inc.
the true freedom...
 Brokerage Lic# 10216

TD Canada Trust **Scotiabank**
STREET CAPITAL **FIRST NATIONAL FINANCIAL LP**
MCAP **ICICI Bank** **MERIX**

Suren Nathan AMP
 Mortgage Broker
 License# M08004479

Dir. **416-436-1111**

Office. 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
 suren@bonafidemortgage.ca,
 7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8

-digi Media Creations-

இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பும்

சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலையும்

11

- கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்

இசைத் தமிழ்ப் பாடற் பரப்பினையும் அவற்றின் பயன்பாட்டு நிலைகளையும் ஆராயும் இத்தொடரில் முதலிலே தமிழிசை மூவரின் பாடல்கள் நோக்கப்பட்டன. அவர்களது காலத்திற்குப் பின்னர் உருவான தமிழிசைப் பாடல்கள் இப்பொழுது நோக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வகையில் முதலில் தமிழிசை இயக்கத்திற்கு முன்னரான வரலாற்றுப் போக்கு இங்கு நம் கவனத்திற்கு வந்துள்ளது.

ஏறத்தாழ 1700கள் முதல் 1940கள் வரையான தமிழிசை இயக்கத்திற்கு முன்னரான மேற்கூறிய காலகட்டமானது கர்நாடக இசையின் பொற்காலமாகும். இக்காலகட்டத்தில் தமிழிசைப் பாடல்களைப் பாடியவர்களில் பிரம்மஸ்ரீ ஊத்துக்காடு வேங்கட சுப்பையர், பாபவிநாச முதலியார், கனம் கிருஷ்ணய்யர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் ஆகியோரின் கீர்த்தனைகள் மற்றும் அவர்களின் ஏனைய வகை உருப்படிகள் என்பன பற்றிய பார்வைகள் சென்ற கட்டுரையில் பதிவாகின. அக்கட்டுரையிலே மேற்படி கீர்த்தனைகள் மற்றும் ஏனைய வகைப்பாடல்களின் 'உருவாக்கப் பின்புலம்' 'தனித்துவமான அம்சங்களும்' மட்டுமே நோக்கப்பட்டன. இங்கும் அவையே தொடர்கின்றன.

மேற்படி பாடல்களின் 'பாடும் முறைமைகளிலும் பயன்பாட்டு நிலைகளிலுமுள்ள சிறப்பியல்புகளும்', 'ஏனைய மொழிக் கீர்த்தனைகளுடன் ஒப்பிடுதலும்' இவ்வகைப் பார்வைகளின் பின்னர் சிறப்பாக நோக்கப்படவுள்ளன என்பதை மனங்கொண்டு, இக்கட்டுரையில் கவிஞ்சரப் பாரதியார், கோடீஸ்வர ஐயர், இராமசாமி சிவனும் மஹா வைத்தியநாதய்யரும் மற்றும் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலானோரின் இசைத்தமிழ்ப் பாடற்பரப்பு முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகின்றன. அவற்றிற்குரிய 'உருவாக்கப் பின்புலம்' மற்றும் அவற்றின் 'தனித்துவமான அம்சங்கள்' என்பனவே இங்கு முதலில் கவனத்திற்கு இட்டுவரப்படுகின்றன. இவர்களில் கவிஞ்சரப் பாரதி முதற்கவனத்திற்கு வருகிறார்.

கவிஞ்சர பாரதி:

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் சுப்பிரமணிய பாரதி என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்த இவருக்கு இளம் வயதுப் பெயர் கோடீஸ்வரன் ஆகும். தமிழ், வடமொழி என்பவற்றினை இளமையிலேயே முறைப்படி கற்றுத் தேர்ந்தவர். கவிபாடுவதிலும் இசையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவருக்கு மதுரகவி பாரதி என்பாருடன் ஏற்பட்ட நட்பால் பன்னிரண்டு வயதிலேயே கீர்த்தனைகள் மற்றும் பதங்கள் பாடும் திறமை கைவந்திருந்தது. இவர் முதற் பாடிய பாடல் தமது ஊர்த் தேவதை மீது பாடிய பள்ளு என்னும் பிரபந்தமாகும். இதன் பின்னர் அவர் திருமாலிருஞ்சோலை மலை அழகர் மீது அழகர் குறவஞ்சியையும் முருகனின் அவதாரத்தைக் கூறும் கந்தபுராணக் கீர்த்தனைகளையும் பாடியுள்ளார். இவருக்கு இசை உலகில் மிகப்பெரும் புகழை ஈட்டிக்கொடுத்த ஆக்கங்கள் இவையேயாகும். முன்னைய கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டவரான

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் சம காலத்தில் வாழ்ந்தவராதலால் அவரைப் போன்று இவரும் நாடகப்பாங்காக 'இசையுடன் கதை கூறும் முறைமை'யில் ஈடுபாடு கொண்டவராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்.

மேற்கூறியவற்றுடன் 'மாலை' என்னும் 'சிறுநிலக்கிய' வகைசார்ந்த பாடல்களையும் அவர் இயற்றியுள்ளார். மதுரை மீனாட்சியம்மை மீது பாடப்பட்ட அடைக்கல மாலை, கயற்கண்ணி மாலை என்பவையும் திருப்பதி வேங்கடாசலபதி மீது பாடப்பட்டதான திருவேங்கட மாலையும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆக்கங்களாகும். இறைவரைப் போற்றிப் பணிநீட்டும் இவ்வகைப்பாடல்களை வரலாற்றில் பலர் பாடியுள்ளார்கள். திருமந்திரமாலை, காரைக்காலம்மையாரின் இரட்டைமணிமாலை, திருநாவுக்கரசரின் திருப்பூந்துருத்தித் தலத்திற்குப் பாடப்பட்ட திருவங்க மாலை ('தலையே நீ வணங்காய்') தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரின் திருமாலை, பலர் சேர்ந்து இயற்றிய திருவள்ளுவ மாலை என்பன 'மாலை' இலக்கிய வகைகளின் முன்னோடி முயற்சிகளாகும். (96 சிறுநிலக்கியவகைப் பிரபந்தங்களுக்குள் 'மாலை' என முடியும் வகையான ஆக்கங்கள் 28 உள்ளதாக அறிகிறோம்.)

இவை தவிர 'விலாசம்' என்ற வகை சார்ந்ததான திருமுருகவிலாசமும் இறையனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையிலமைந்த பேரின்பக் கீர்த்தனைகளும் இவரால் இயற்றப்பட்டுப் பாடப்பட்டுள்ள ஆக்கங்களாகும்.

இவர் இயற்றிய 'அழகர் குறவஞ்சி'யானது இசைநாடகமாகவும் நாட்டியநாடகமாகவும் அரங்க நிகழ்வுகளுக்குப் பயன்படவல்லதாகும். இதில் விருத்தம், சிந்து, கீர்த்தனம், திபதை, அடிமடக்கு திபதை, கும்மிக் கண்ணிகள், ஓரடிக் கீர்த்தனம் முதலிய வகை சார் இசைப்பாடல்வகைகள் பயின்றுள்ளன. நாட்டாரிசை, செவ்வியலிசைப் பாடல்களுடன் பக்திச் சுவையும் சிருங்காரச் சுவையும் புலப்படும் வண்ணம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஓசை இன்பமும் பொருட்செறிவும் உடைய இப்பாடல்கள் பல பழமொழிகளையும் உவமைகளையும் கொண்டுள்ளனவாகும். இவ்வாக்கமானது சிவகங்கை மாவட்ட காத்தமனாச்சி ஜமீன்தாரினியின் அரசவை முன் அறிஞர்கள் மத்தியில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இவ்வாறான அரங்கேற்றத்தில் பல்லக்கு வரிசை உபசாரங்கள் இவருக்கு அளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் சிவகங்கை சமஸ்தானக் கலைஞராகவும் நியமனம் பெற்றார்.

மேற்கூறியவாறு அரங்கேற்றப்பட்டதனைக் கேள்வியுற்ற கௌரி வல்லப மகாராஜா என்பவர் இவரைத் தனது சபைக்கு வரவழைத்து, இவரியற்றிய பல பிரபந்தங்களையும் பாடக்கேட்டு மகிழ்வுற்று இவரது இயலிசைத் திறனைப் பாராட்டி 'கவிக்குஞ்சரம்' என்னும் பட்டமும் பரிசுகளும் அளித்துக் கௌரவித்தார். இவரை அரசவைக் கலைஞராகவும் - ஆஸ்தான வித்துவானாக

வும் - அமர்த்தினார். அங்கு சில காலம் பணியாற்றியதன் பின்னர் தமது பிறப்பிடமான இராமநாதபுரத்தில் முத்துராமலிங்க சேதுபதியின் அழைப்பிணையேற்று அவரது அவைக்களத்தில் தொடர்ந்து செயற்படும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார். இக்காலகட்டத்திலேயே இவர் 'ஸ்ரீஸ்கந்த புராணக் கீர்த்தனைகள்' என்னும் கந்தன் வரலாற்றைக் கூறும் இசை நாடகத்தை பலரின் வேண்டுகோள்க்கிணங்க இயற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இதற்காக இவர் இராமநாதபுரத்திலுள்ள இவரது பெருங்கரை என்ற கிராமத்திற்குச் சென்று முருகப் பெருமானின் சிந்தனையுடன் இவ்விசை நாடகத்தை இயற்றும் பணியில் ஈடுபட்டார். இப்பணி ஐந்து வருடங்கள் (1860-1865) தொடர்ந்தது. அதன் பயனாக நவரசங்களும் நிறைந்ததான மேற்படி கீர்த்தனை ஆக்கத்தை எழுதி நிறைவு செய்தார். அதன் பின்னர் இவரது நிறைவுக்காலமான 1896வரை இவர் பல 'கீர்த்தனைகள்', 'பதங்கள்' என்பவற்றை இயற்றித் தமிழிசைக்கு வளம் சேர்த்துவந்துள்ளார்.

இதுவரை, கவிஞ்சரபாரதியின் பாடல்களின் 'உருவாக்கப் பின்புலம்' மற்றும் அவற்றின் 'தனித்துவமான அம்சங்கள்' என்பன நோக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்து கவிஞ்சர பாரதியின் பேரனும் மாணவருமான கோடீஸ்வர ஐயருடைய பாடல்களின் 'உருவாக்கப் பின்புலம்' மற்றும் அவற்றின் 'தனித்துவமான அம்சங்கள்' என்பன நோக்கப்படவுள்ளன.

கோடீஸ்வர ஐயர்:

இவர் 1869ல் இராமநாதபுரம் மாவட்ட நந்தனூரில் நாகநாதய்யருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். இவரது தந்தை சிவகங்கை அரசவையிலும் ராமநாதபுரம் அரசவையிலும் கலைஞராக திகழ்ந்தவராவார். எனவே கோடீஸ்வர ஐயரும் இளமையிலேயே முருக பக்தியுடன் தமிழிலும் இசையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். ஓய்வு நேரங்களில் தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் இயற்றுவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியாகக் கற்று உயர்நீதிமன்ற மொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றியவர், இவர். கடமையிலிருந்து ஓய்வுபெற்றதன் பின் தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் இயற்றுவதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இவரது கீர்த்தனைகள் பலவும் இராக முத்திரையும் 'சிட்டைஸ் வர்மும்' கொண்டனவாக அமைந்திருப்பனவாகும். தனது பாட்டனாரின் இசைச் செயற்பாடுகளால் பெரிதும் கவரப்பட்டவராவார். அவர் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டால் தனது இசை உருப்படிக்களில் அவருக்கு தாஸனாகத் தம்மைக் கற்பித்தம் செய்துகொண்டு 'கவிஞ்சர தாஸன்' என்னும் 'முத்திரை'யைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கினார் என அறிகிறோம். மேலும் கவிஞ்சர பாரதியாருக்குப் புகழீட்டிக் கொடுத்ததான 'ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணக் கீர்த்தனைகள்', 'அழகர் குறவஞ்சி', என்பவற்றையும் 'பேரின்பக் கீர்த்தனைகளையும்' பதிப்பித்து நூல்களாக இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

மேற்படி இசைச்சூழலில் வாழ்ந்தவராதலால் கீர்த்தனைகளை இயற்றிப் பாடுவதோடு அவற்றின் இராகங்களை இனங்கண்டு ஆராய்வதிலும் தனிக்கவனம் செலுத்தினார். 72 மேளகர்த்தாப் பத்தியிலுள்ள தாய் இராகங்களான ஜன்ய இராகங்களை ஆராய்வதிலும் அவற்றைப் பாடுவதற்குரிய இலக்கணமுறைமைகளை அறிவதிலும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவ்வாறான ஈடுபாட்டின் பேறாக வெளிவந்தவையே 'கந்த கானாமிருதம்' என்னும் பெயருடைய இரு தொகுதி நூல்கள். இராகபாவமும் பக்திச் சுவையும் மிக்க 72 கிருதிகளை இவை கொண்டுள்ளன. மேற்கூறிய இரு தொகுதிகளிலும் 'சுத்த மத்திம மேளகர்த்தா' இராகங்கள் 36 இணைக் கொண்டது ஒரு தொகுதியாகும். 'பிரதிமத்திம மேளகர்த்தா' இராகங்கள் 36 இணைக் கொண்டது இன்னொரு தொகுதியாகும். இவை ஸ்வர தாளக் குறிப்புகளுடனும் இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த இயலிசைப் பேரறிஞர்களின் 'அணிந்துரை'களுடனும் வெளியிடப்பட்டவைகளாகும். இவ்வாறான இவரது நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியவர்கள் என்ற வகையில் உ.வே. சாமிநாத ஐயர், ஹரிசேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதர், டைகர் வரதாச்சாரி, பாபநாசம் சிவன் மற்றும் பேராசிரியர் சாம்பமுர்த்தி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார். இவர்களது அணிந்துரை

கள் தமிழ்க் கீர்த்தனைகளுக்கு இசையமைப்பதில் இவருக்கிருந்த சிறப்பானதொரு திறனை எடுத்துரைப்பனவாக அமைந்திருந்தன.

மேற்கூறிய 72 மேளகர்த்தா இராகக் கீர்த்தனைகளை இயற்றியதுடன் அவற்றிலிருந்து பிறந்த 'ஐன்ய இராகங்க'ளாகக் (சேய் இராகம்) குறிப்பிடப்படும் 'சுருட்டி', 'ஹம்சத்வனி', 'சுத்தஸாவேரி', 'வராளி', 'மத்தியமாவதி', 'காண்டா', 'அடாணா', 'பியாகடை', 'ஸஹானா', 'தன்யாஸி', 'கேதாரகளை', 'ஸாவேரி' முதலிய 'ரக்தி இராகங்க'ளிலும் இவர் கீர்த்தனைகள் பல இயற்றியுள்ளார்.

அப்பியாச உருப்படிகள் எனக் கொள்ளப்படும் 'வர்ணங்கள்' இவரால் 'ஸாவேரி', 'தன்யாஸி', 'கேதாரகளை', 'பிலஹரி' ஆகிய நான்கு இராகங்களில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இராகபாவம் மிக்க இவ்வர்ணங்களில் இசைக்கலைஞர்கள் அப்பியாசப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டால் இவ் இராகங்களின் பாடும் நுட்பங்களை எளிதில் புரிந்து கொண்டு தம் இசை ஆளுமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். அத்துடன் இசைக்கச்சேரிகளையும் சிறப்புடன் செயற்படுத்த முடியும். மேற்கூறிய வர்ணங்களுடன் நடனத்துக்குரிய மிக முக்கிய உருப்படியான 'பதவர்ண'மொன்றும் 'ஸாவேரி' இராகத்தில் இவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான ஆளுமைத் திறன்களுடன் திகழ்ந்த இவர் தமது 69வது வயதில்(1938) காலமானார்.

அடுத்து நாம் நோக்கவிருக்கும் இரு வாக்கேயகாரர்கள் தஞ்சாவூரில் வையச்சேரிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரான பஞ்சநாதய்யரின் புதல்வர்களாவார். இவரின் நான்கு புதல்வர்களில் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது புத்திரர்களே இராமசாமி சிவனும்(1839) மஹாவைத்தியநாதய்யரும்(1844) ஆவார்கள்.

இராமசாமி சிவனும் மஹாவைத்தியநாதய்யரும்:

இவர்கள் இருவரும் இரட்டையர்களாக வாழ்ந்தவர்கள். இளமையில் தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளையும் இசையையும் கற்றுத்தேர்ந்தவர்கள். இசைக்குரிய ஆரம்பக்கல்வியை தமது தந்தையாரான பஞ்சநாதய்யரவர்களிடமே கற்றார்கள். பின்னர் சிறந்த பாடகரும் தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் கிருதிகளை இயற்றியவருமான ஆணையா அவர்களிடமும் பின்னர் ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமிகளின் நேரடி மாணவரான மானம்புச்சாவடி வேங்கட சுப்பையரிடமும் தீவிரமான பயிற்சியினைப் பெற்று சிறந்த பாடகர்களாக இருவரும் விளங்கினர். தங்கள் வீட்டுப் பூனூல் வைபவமொன்றில் முதற் கச்சேரியினை ஆரம்பித்த இவர்கள் பின்னர் 1853ல் குடியாலம் வாசுதேவ ஐயங்காரது கிரகப்பிரவேசத்தில் பாடி பல இசையறிஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்கள். இதன்மூலம் இவர்கள் புகழ் நாடெங்கிலும் பரவியது எனலாம். அச்சமயத்தில் அவர்களின் வயது முறையே 14 மற்றும் 9 ஆகும்.

இவர்கள் 'இராகம் - தானம் - பல்லவி - நிரவல் - ஸ்வரம்' பாடுவதில் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்.(மேற்கூறிய பாடும் முறை பற்றிய சிறு விளக்கம் வருமாறு: இவ்வகையான பாடல் முறைமையானது ஒரு இசைக்கலைஞனின் திறமையை வெளிப்படுத்தும் ஓர் செயற்பாடாகும். இசைக்கச்சேரியில் உச்சமான பிரதானமான நேரமாக இப்பாடல் முறையினைக் கொள்ளலாம். மேலே கூறப்பட்டதில் 'இராகம்' பாடுதல் என்பது, குறித்ததொரு இராகத்தினை 'ஆலாபனை' செய்தலாகும். 'தானம்' பாடுதல் என்பது பொதுவாக 'தா', 'னம்', 'தோம்', 'நொம்' போன்ற சொற்கட்டுகளை இராகபாவம் வெளிப்படும் வண்ணம் பாடும் செயல்பாடாகும். 'பல்லவி' பாடுதல் என்பது இயற்றப்பட்டதொரு அர்த்தமுள்ள ஓர் தாள ஆவர்த்தனப் பாடலை மூன்று காலங்களில்(கீழ்-மத்திம-மேல்) பாடியதன் பின்னர் திஸ்ரகதியிலும் அதனைப் பாடுதலாகும். 'நிரவல்' பாடுதல் என்பது அப்பல்லவியை இராகபாவம் புலப்பட பல்வேறு முறைமைகளில் பாடுதலாகும். நிரவல் முடிந்ததும் அப்பல்லவியில் 'ஸ்வரங்கள்' பல ஆவர்த்தனங்களுக்குப் பாடப்படும். சிலசமயம் இராகமாலிகையாகவும் ஸ்வரங்கள் பாடப்

படும்)

மகா வைத்தியநாதய்யர் அவர்கள் 'இராகம்' - 'தானம்' - 'பல்லவி' (RTP) பாடுவதில் மிகுந்த ஆற்றலுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

மேலும் இவர்கள் இருவரும் பல்வகைப் பாடல்களைப் பாடுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். எமது நாட்டியத்துக்குரிய 'பதம்', 'தில்லானா' வகைப் பாடல்களையும் நாட்டாரிசையிலமைந்த 'சிந்து', 'பள்ளு' வகைப் பாடல்களையும் ஹிந்துஸ்தானி இசை-வகையிலமைந்த 'தரானா' வகைப்பாடல்களையும் 'கசல்' வகையிலமைந்த 'கியால்', 'தும்ரி' போன்ற இசைப்பாடல் வகைகளையும் பாடவல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். மேலும் இவர்கள் காலத்தில் பலராலும் விரும்பிக் கேட்கப்படும் 'இசைக்கதை', 'ஹரிகதை' போன்றவற்றை ஆற்றக்கூடிய திறமைகளையும் பெற்றிருந்தார்கள்.

மேற்படி இருவரும் திருவனந்தபுரம், இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, கொச்சி, மைசூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள சமஸ்தானங்களில் தங்கிப் பல இசை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தியுள்ளார்கள். இவர்களது புகழையும் திறமைகளையும் கேள்விப்பட்ட புதுக்கோட்டை சமஸ்தான அரசர் தமது அரசவைக்கு அழைத்து கச்சேரி செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். 20வயது கூட நிரம்பாத இவர்கள் சிறப்புடன் கச்சேரியினைச் செய்து அனைவரையும் மகிழ்வித்தார்கள். மன்னரும் இவர்களைப் பாராட்டி தனது குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில் நகரைச் சுற்றி வலம் வரச் செய்து பின்னர் சிறந்த பரிசுகளையும் வழங்கினார்.

இவர்களிருவரும் 63 நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கீர்த்தனை வடிவிலும் செய்யுட்கள் வடிவிலும் இயற்றி 'பெரிய புராணக் கீர்த்தனைகள்' என்னும் பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். பெரியபுராணக் கீர்த்தனையானது இசையமைத்துப் பாடுவதற்கேற்ற முறையில் பாடலின் சொற்கள், சீர்கள் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளதுடன் அமைப்பிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. இதனை இருவருமாகப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். 'குக்கதால்' என்ற முத்திரையையே இருவரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் எனத்தெரிகிறது. இராகபாவத்துடன் பாடுவதற்குரிய சிறந்த கிருதிகள் பல இவர்கள் இருவரின் இணைந்த செயற்பாட்டில் எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. 'பங்கஜாகஷி' என்னும் 'காம்போதி' இராக ஆதி தாளத்திலமைந்த 'வரண'த்தையும் இருவரும் இணைந்தே இயற்றியுள்ளார்கள். இது 'மிருதங்க யதியுடன் 'ஸ்வராட்சர'மும் நன்கு பிரகாசிக்கும்படி நுட்பமான முறையில் அமைந்துள்ளதாகும்.

அடுத்து, இவர்களிருவருக்குமிடையே அமைந்துள்ள தனித்துவமான செயற்பாட்டுத் திறன்களை நோக்குவோம். இராமசாமி சிவன் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம் ஆகியவற்றைக் கற்றுத்தேர்ந்து சிறந்த முறையில் தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றும் திறனை வளர்த்துக் கொண்டவர். இவர் தமிழில் பெருந்தொகையான கிருதிகளை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறான இவரது பல்வகைச் செயற்பாடுகளால் 'சாகித்திய இராமசாமி', 'சாகித்தியபுலி' 'மோனை சிங்கம்' ஆகிய பட்டங்களையும் பெற்றவர்.

மகாவைத்தியநாதய்யர் தமது ஏழாவது வயதிலேயே இராக ஆலா

பனை, பல்லவி, நிரவல், ஸ்வரம் என்பவற்றை பாடும் திறன் பெற்றிருந்தவர். சிறு வயதிலேயே மனோதர்ம சங்கீதத்தில் வல்லவராகத் திகழ்ந்ததால் இராகம், தானம், பல்லவி(சுவீ)யினைப் பல மணித்தியாலங்கள் பாடும் ஆற்றலுடன் திகழ்ந்துள்ளார். இதனால் இவரின் இசைக்கச்சேரிகளில் மனோதர்ம அம்சங்களே அதிகமாக அமைந்திருக்கும். நீண்ட ஆலாபனை, நிரவல், கற்பனா ஸ்வரங்களுடன் பல சங்கதிகள் கொண்ட கீர்த்தனையாக இராகபாவத்துடன் பாடுவார். இதன் காரணமாக உருப்படிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இவரது கச்சேரிகளில் அமைந்திருக்கும். இவர்தனது பத்தாவது வயதில் புதுக்கோட்டை இராமச்சந்திர தொண்டமான் சபையில் 5 கட்டைச் சுருதியில் 'சட்கால்'த்தில் அதாவது 6 காலங்களில் பாடி தமது திறமையை வெளிக்காட்டினார். இதற்கு முன்னிலை வகுத்த வினை சுப்பையர் மற்றும் சுப்புராம தீட்சிதர் ஆகியோரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றதுடன் ராஜவண்டியில் மாடவீதியைச் சுற்றிவரவும் செய்து கௌரவிக்கப்பட்டார். இவரது மேற்படி இசைத்திறமைகளைப் பாராட்டி சுப்புராம தீட்சிதரால் 'மகா' என்னும் சிறப்புப்பட்டம் கொடுக்கப்பட்டு(1856) கௌரவிக்கப்பட்டவர். இதன் பின்னர் இவரை 'மகா வைத்தியநாதய்யர்' என்றே அனைவரும் அழைத்து வரலாயினர்.

'வாதாபி கணபதிம்' என்ற 'ஹம்சத்வனி' இராகக் கீர்த்தனையை ஒவ்வொரு கச்சேரியிலும் சிறப்பான முறையில் பாடிப் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர். சிலசமயம் ரசிகர்களின் விருப்பத்தின் பேரில் மூன்று முறைகூட ஒரு கச்சேரியில் பாடியுள்ளதாக அவரது வரலாற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம். 128 அட்சர எண்ணிக்கைகள் கொண்ட 'சிம்ஹ நந்தன' தாளத்தில் நீண்ட 'பல்லவி' ஒன்றை அமைத்துப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார். 'கௌரிநாயகா' என்ற இப்பல்லவி 'கானடா' இராகத்தில் அமைந்ததாகும். மனோதர்மசங்கீத ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் காட்டவல்ல செயற்பாடாகவும் இது அமைந்திருந்தது. 1897ல் தமது 58வது வயதில் இராமசாமி சிவன் காலமானார். 1893ல் தமது 59வது வயதில் மகாவைத்தியநாதய்யர் காலமானார். பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் இவரது காலத்தவர் என்பதுடன் இவரது நண்பராகவும் திகழ்ந்தவர். இருவரும் திருவையாற்றில் இருக்கும் பொழுது ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் சென்று பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர்கள். அவ்வகையில் அடுத்து பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயரின் இசைத்தொண்டில் அவரின் பாடல்களின் உருவாக்கப்பின்புலம் மற்றும் அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள் என்பவற்றை அடுத்து நோக்குவோம்.

பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர்:

பரதம் வைத்தியநாத அய்யருக்கு மகனாக 1845ல் பிறந்த இவர் இளமையிலேயே தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளைக் கற்றதோடு தனது தந்தையிடம் ஆரம்ப இசையினையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர் மெலட்டுர் கணபதி சாஸ்திரியிடம் அடுத்த படிநிலை இசையினைக் கற்றுத் தேர்ந்த பின் தியாகராஜ சுவாமிகளின் நேரடி மாணாக்கரான மானம்புச் சாவடி வேங்கட சுப்பையரிடம் குருகுலவாசம் மூலம் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றார். இவருக்குக் கனமான குரல் வளம் இருந்ததால் மனம் தளராமல் தினமும் கழுத்தளவு நீரில் நின்று அசுர சாதகம் செய்து தனது குரலை இனிமையாக மாற்றிக் கொண்டவர். இதன் மூலம் கடுமையான

Thaas Sivathason
Sales Representative
(416) 562-0340
realtorthaas@gmail.com

Office: (416) 298-8383

21 CENTURY 21 REALTY INC. REALTOR M L S MULTIPLE LISTING SERVICE

சங்கதிகளையும் இராகபாவத்துடன் நுட்பமான அனுஸ்வரங்களுடனான அசைவுகளையும் பாடும் திறனை இவர் பெற்றிருந்தார். திருமணமாகி திருவையாற்றில் வசித்த இவர் தனது மாணவியான சேலம் மீனாட்சியின் அழைப்பினை ஏற்று அவரின் இரு புதல்விகளுக்கு இசை கற்பிக்கச் சென்னை சென்றதால் 'பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர்' எனப் பெயர் பெற்றார்.

இவரும் மகாவைத்தியநாதையரைப்போல் இராகம் - தானம் - பல்லவி பாடுவதில் சிறப்புடன் திகழ்ந்தவராவார். பேகடா இராகத்தை இவரைப் போல் சிறப்புடனும் பல மணிநேரங்கள் சலிக்காது தொடர்ந்தும் பாட எவராலும் முடியாது. அத்துணை இராகபாவங்கள் புலப்பட இவர் பாடுவதால் இவரைப் 'பேகடா சுப்பிரமணிய ஐயர்' என அக்காலத்தில் அழைத்தனர். கச்சேரி செய்யப்படும் மேடையிலே அக்கணத்திலேயே குறித்த தாளத்தில் 'பல்லவி' ஒன்றினை அமைத்துப் பாடும் வல்லமை பெற்றவர். இச்சிறப்புகளை உணர்த்தவல்ல நிகழ்வுகள் மைசூர் சமஸ்தானத்தில் நடைபெற்றன.

இராகம் தானம் பாடும் நிகழ்வொன்று மைசூரில் நடைபெற்ற பொழுது இவர் அதனை மூன்று நாட்களில் நடைபெறும் நிகழ்வாக மாற்றியமைத்தார். முதல் நாள் 'பேகடா' இராகத்தை மட்டுமே பாடினார். இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் பேகடா இராகத்தில் 'தானம்' மட்டுமே பாடினார். மூன்றாம் நாள் நிகழ்வில் 'பல்லவி' யினைப் பாடி அதற்கு 'நிரவல்' செய்து 'ஸ்வரம்' பாடி நிகழ்வினை நிறைவு செய்தார். அத்துணை மனோதர்ம இசை வளத்தினைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தவர் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள். இதே சபையில் வேறொர் சந்தர்ப்பத்தில் அபூர்வ இராகமான 'கன்னட கௌளை'யில் இராக 'ஆலாபனை' செய்து அந்த இடத்திலேயே 'பல்லவி' ஒன்றினை இயற்றிப் (ஓரடிப்பாட்டு) பாடி மன்னரிடம் சிறப்புக் கௌரவங்களைப் பெற்றார். இவற்றுடன் மகாவைத்தியநாதையரைப் போல் 'சிம்ஹநந்தன்' தாளத்தில் (128 அட்சரங்கள்) பல்லவி ஒன்றினை இயற்றியவர் என்ற சிறப்பும்

இவருக்கு உரியது.

இவர் தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்லாது தெலுங்கு மற்றும் வட மொழி ஆகியவற்றிலும் சிறப்புடன் பாடல்களை இயற்றும் ஆற்றல் கொண்டு திகழ்ந்தவர். 'தானவர்ணம்' முதல் 'பதவர்ணம்', 'கிருதிகள்', 'தில்லானா'க்கள், 'ஜாவளி'கள் எனப் பல்வகை உருப்படிகளை 100க்கு மேற்பட்டு இயற்றியுள்ளார். பொதுவாக 'ஆதி', 'ரூபகம்', 'சாபு', 'ஜம்பை' தாளங்கள் இவரால் இவ் உருப்படிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'பூர்ணச் சந்திரிகா', 'கன்னட கௌளை', 'கரஹரப்பிரியா', 'சுத்தஸாவேரி' ஆகியன இவரது கச்சேரிகளில் எப்பொழுதுமே இசைக்கப்படும் இராகங்களாகும். திருக்கோடிக்காவல் கிருஷ்ணய்யர் என்பவர் இவரது 'ஜின்ஜோடி' இராகத் 'தில்லானா'வை அதன் சிறப்புக்கருதி தமது வயலின் கச்சேரியில் எப்பொழுதுமே வாசிப்பார். 'ரகுவம்சஸூதாம்' என்னும் கீர்த்தனையின் இராகமான 'கதன குதூகலம்' இவரது கண்டு பிடிப்பேயாகும். இவருக்கு விருப்பமுடைய தெய்வமாக அமையும் வெங்கடேஸ்வரரை மனங்கொண்டு 'வெங்கடேஸ்' என்பதைத் தமது முத்திரையாக அமைத்துக் கிருதிகள் இயற்றியுள்ளார். இவர் 1902ல் 57 வயதில் இவ்வுலகை நீத்தார்.

இவரது காலத்தில் தியாகராஜ சுவாமிகளின் முன்னர் சுட்டப்பட்ட வரலாறு வேறொரு நேரடி மாணவராகத் திகழ்ந்தவர் திருவொற்றியூர் வீணை குப்பையராவார். இவரது மகன் திருவொற்றியூர் தியாகையராவார். இவரின் இசைத் தொண்டினையும் அவரின் பாடல்களின் உருவாக்கப்பின்புலம் மற்றும் அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள் என்பவற்றையும் அடுத்த கட்டுரையில் நோக்குவோம்.

(தொடரும்)

kawsalya.s@thaiveedu.com

**Buy or Sell
Your Home
call me 24-7**

Cell: 416 856 6900
www.kathirsubramaniam.com
HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090 kathirhomes@gmail.com

Kathir Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
Sales Representative

With best compliments from

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோஸ்
GNANAMS STUDIOS
Since 1997

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Children Portraits
- Business Portraits
- Passport & Citizenship Photos
- Classic Weddings
- Arangetram
- Puberty Ceremony

Bus: 416.750.8118
www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

New Location

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES
DESIGN LTD.
Dream Becomes Reality

Building Permits
Minor Veriance
Lot Severance
Legal Basement
Project Management

Kathir
416 856 6900
Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
BCIN 45205
email: kathirhomes@gmail.com

**கனம்
கோர்ட்டார்
அவர்களே!**

ஓவியர் ஜீவா

நீ திமன்றங்கள் பல திரைப்படங்களில் முக்கியமான பங்கை ஏற்று மக்கள் மனங்களை கொள்ளையடித்திருக்கின்றன என்பது பராசக்தி போன்ற திரைப்படங்களை எப்போது பார்த்தாலும் நமக்கு விளங்கிவிடும். வழக்குமன்றக் காட்சிகள் ஏராளமான திரைப்படங்களில் வந்திருந்தாலும் 'Witness for the Prosecution' தொடங்கி சமீபத்தில் வந்த 'The Trial of the Chicago 7' வரை ஆங்கிலப்படங்கள் வரிசையில் நிறைய அற்புதமான படங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியத் திரைப்படங்களில் நீதிமன்றக் காட்சிகள் என்றாலே, அடுக்குமொழியும், நீண்ட வசனங்களும், 'ஓடினாள் ஓடினாள், வாழ்க்கையின் ஓரத்திற்கே ஓடினாள்' போன்ற சொல்லாடல்களும், பிரம்மாண்ட அரங்கமும், அதிரடி குறுக்கு விசாரணைகளும் நிறைந்திருக்கும். 'சட்டம் ஒரு இருட்டறை, அதில் வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு' என்று திமுக நிறுவனர் அண்ணாதுரை எழுதிய வேலைக்காரி பட வசனம் பலருக்கு நினைவிருக்கலாம். பராசக்தி, நீதிக்கு பின் பாசம், விதி, கௌரவம், ஒரு தாயின் சபதம், நான் மகான் அல்ல என்று நிறைய உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. 'கௌரவம்' திரைப்படம் பார்த்த பல வழக்குரைஞர்கள் சிவாஜி போலவே நடையுடை பாவனைகளையும் ஸ்டைலையும் பிரதியெடுத்ததாக எனது சீனியர் வழக்குரைஞர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். யதார்த்தத்திற்கு அருகில் நெருங்கியவை குறைவு. சிங்கிதம் ஸ்ரீநிவாசராவ் இயக்கிய 'திக்கற்ற பார்வதி' படத்தில் ஓரளவு ரியலிச அரங்கங்களை பார்த்திருக்கிறேன். உண்மையான நீதிமன்றத்தில் படமாக்கப்பட்டதாக சொல்வார்கள். கப்பலோட்டிய தமிழனில் கூட பாரதி சாட்சியளிக்கும் காட்சிகள் எல்லாம் சிறப்பாக இருந்தன. வெகு சமீபத்தில் வெளியான 'ஜெய் பீம்' திரைப்படத்தில் சென்னை உயர்நீதிமன்ற அரங்கத்தை அதே போல நிர்மாணித்திருந்தார்கள்.

பழங்குடிகளுக்கான மரியாதையும் பாதுகாப்பும் உலகளவில் மிகவும் குறைந்து போயிருக்கின்றது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இந்தியாவில் அவர்களுக்கு சட்டரீதியான 'மலை வாழ் பட்டியல் சமூகம்' என்பதற்காக கல்வியிலும் வேலை வாய்ப்பிலும் தாராளமான சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதற்கான சான்றிதழை வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு ஆள் பலமோ, கல்வியோ இல்லாததால் இந்த சலுகைகளை இவர்களால் அனுபவிக்கமுடியாமல் காடுகளிலும், மலைகளிலும், கிராமங்களிலும் அங்குள்ள பிற மக்களாலும், காவலர்களாலும், அரச அதிகாரிகளாலும் கடும் அவதிக்குள்ளாகி வருவது ஒரு கசப்பான உண்மை. வெகு நாட்களுக்கு முன் வந்த கோமல் சுவாமிநாதனின் 'ஒரு இந்தியக்கனவு' திரைப்படத்திலும், ராமு காரியத்தின் 'மலங்காடு' மலையாளப் படத்திலும் சமீபத்தில் வெளிவந்த 'தேன்' திரைப்படத்திலும் இது குறித்த பார்வை இருந்தது. இவர்களுக்காக பல தன்னார்வலக் குழுக்களும், சில அரசியல் கட்சிகளும் தன்னலம் கருதாமல் உதவுவதால் பல விஷயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இவர்கள் மீது பொய்வழக்கு பதிவதும்,

கேட்பார் கேள்வியின்றி அவர்கள் சிறை வாசங்களை அனுபவிப்பதும் அன்றாட நடைமுறைகள். பல சமயங்களில் காவல் நிலையங்களில் கடும் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி சித்திரவதைகளை அனுபவிப்பதும், அதில் சிலர் இறந்துபோவதும் சாதாரணம். சந்தனமரக் கொள்ளையன் வீரப்பன் தேடலின்போது, இப்படி நூற்றுக்கணக்கான மலைவாழ் மக்களை காவல் படையினரும் காட்டிலாகா அதிகாரிகளும் கொடுமைப்படுத்தியதை, வழக்கறிஞரும், எழுத்தாளரும், மனித உரிமைப் போராளியுமான பாலமுருகன் 'சோளகர் தொட்டி' என்ற அற்புதமான நாவலில் ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறார்.

பழங்குடியினர் கல்வி அறிவு, அரசியல் கட்சி ஆதரவு இல்லாமை போன்ற விஷயங்களால் தங்கள் உரிமை அறியாது வாழ்ந்து வருவதும், ஆதிக்க சாதியினர், காவல்துறை போன்றவர்களால் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதும் பல்லாண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன. இவர்களுக்கு சில மனித உரிமை குழுக்களும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் பல நேரங்களில் ஆதரவாக இருக்கின்றன. இவர்கள் உரிமைக்காக வழக்காடப் போராட்ட குணமுள்ள வழக்குரைஞர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களில் ஒருவரான மேனாள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி சந்துரு நடத்திய வழக்குகளில் ஒன்றை பற்றி சமீபத்தில் வெளிவந்திருக்கும் ஜெய் பீம் பேசுகிறது. திருட்டுக்குற்ற சந்தேகத்தின் பெயரில் போலீஸ் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படும் ராஜாக்கண்ணு என்ற இருளர் இன வாலிபனும் அவனுடைய உறவினர்களும் அனுபவிக்கும் காவல் நிலைய சித்திரவதைகளும் தொடர்ந்து அவனுக்கு என்ன நிகழ்கிறது என்பது திரைக்கதை சொல்லும் விஷயம். தன்னார்வலர்கள் முயற்சியால் வக்கீல் சந்துரு அணுகப்பட்டு உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு ஆட்கொணர்வு மனு தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. போலீசார் ஒரு கட்டத்தில் காவலில் இருந்த மூன்று கைதிகளும் தப்பித்து விட்டனர், தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பதிலளிக்கின்றனர். குறுக்கு விசாரணையில் பல உண்மைகள் வெளிவருகின்றன. அரசு தரப்பு வக்கீல் மீது கொண்ட அவநம்பிக்கையால், அட்வகேட் ஜெனரல் தானே இந்த வழக்கில் ஆஜராகிறார். நிறைமாத கர்ப்பிணியான ராஜாக்கண்ணுவின் மனைவி செங்கேணி, தன் பெண் குழந்தையுடன், நீதி கேட்டு போராடுகிறாள். வழக்கில் வெளி வந்த உண்மைகளில் ஒன்று, ராஜாக்கண்ணு லாக் அப்பில் கொலை செய்யப்பட்டு, புலன் விசாரணையை குழப்புவதற்காக, பாண்டிச்சேரி எல்லைக்குள் வீசி எறியப்பட்டான் என்பது இந்த திரைப்படம், பல உண்மைப் பெயர்களையும் புனைந்த பெயர்களையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பெயர் மாற்றப்பட்டதாலும் அந்த பாத்திரத்தின் வீட்டிலுள்ள கலண்டரில் உள்ள படங்கள் ஒரு சாதியை குறிப்பிட்டதாகவும் சொல்லி ஒரு பெரும் எதிர்ப்பு கூட கிளம்பி, பின்னர் படத்தில் காலண்டர் மாற்றப்பட்டது.

ஜெய் பீம் திரைப்படம் குறித்து பேசும்போது விஜய் டெண்டுல்கர்

எழுதிய 'சாந்ததா! கோர்ட் சலு ஆவே' (அமைதி! நீதிமன்றம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது) மராத்தி படம் போல, வேறு இரண்டு சிறப்பான நீதிமன்றக் காட்சிகள் உடைய திரைப்படங்களும் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஒன்று 1980ல் வெளிவந்த ஆக்ரோஷ் என்ற இந்தி திரைப்படம். ஒளிப்பதிவாளர் கோவிந்த் நிஹ்லானி இயக்கியது. விஜய் டெண்டுல்கர் எழுதியது. கடுமையான அடக்குமுறைக்கும் வன்முறைக்கும் ஆளாகி, கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் ஓர் ஆதிவாசி இளைஞன் லஹண்யா (ஓம் புரி) வெறித்த பார்வையுடன், மௌனமாக படம் முழுதும் இருக்கிறான். அவன் மனைவி (ஸ்மிதா பாடல்) உள்ளூர் பெரிய மனிதர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டு, அவளும் தற்கொலை செய்து கொள்ள, கைது செய்யப்படுவதோ அவள் கணவன். அவனுக்காக அமர்த்தப்படும் இளம் இலவச சட்ட உதவி வழக்குரைஞர் பாஸ்கர் குல்கர்னி (நசீ ருத்தின் ஷா) அரசு வழக்குரைஞரின் (அம்ரிஷ் புரி) ஜூனியர். பாஸ்கருக்கு கிட்டத்தட்ட இது முதல் வழக்கு. மிகுந்த ஆர்வமுடன் இருக்கிறான். அவனுக்கு எதிராக வாதாடப் போகும் சீனியரும் அவனை ஊக்கப்படுத்துகிறார். ஆர்வமிக்குதியால் ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறமாக இருக்கும் அவர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிக்கு சென்று விசாரிக்க முற்படுகிறான். யாரும் வாயைத் திறப்பதில்லை. அவனை யாரோ அடிக்கடி பின்தொடர்வது அவனுக்கு தெரிகிறது. ஒரு நாள் தாக்கப்படுகிறான். நீதிபதியிடம் தனக்கு

போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவை என்று விண்ணப்பிக்க, ஒரு காண்ஸ்டபிள் பாதுகாப்புப் பணிக்கு அமர்த்தப்படுகிறார். சில சமயம் அவன் ஆர்வம் சீனியரை கலவரப்படுத்துகிறது. வழக்கை பெர்சனலாக எடுக்கக்கூடாது என்றும் அறிவுறுத்துகிறார். சமுதாயத்தில் பெரிய மனிதர்களான காண்ட்ராக்டர், மாவட்ட காவல் அதிகாரி, டாக்டர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் போன்றவர்களுடன் தினமும் மாலையில் கிளப்பில் ரம்மி ஆடுபவர் அவர். இவர்களில் சிலர் தான் குற்றவாளிகள் என்று அவருக்கும் தெரியும். பாஸ்கருக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருப்பவன் களப்பணியாளரான ஒரு இளைஞன்.

வழக்கில் சாட்சிகள் யாரும் சாதகமாக இல்லை. பொய்சாட்சிகளை நிரூபிக்க முடிவதில்லை. லஹண்யாவோ இன்னும் வெறித்த பார்வையுடன் வாய் திறக்காமல் இருக்கிறான். கோர்ட் வெராந்தாவில் எப்போதும் போல லஹண்யாவின் தந்தை, தங்கை, அவனது குழந்தை காத்துக் கிடக்கின்றனர். பாஸ்கர் செய்வதறியாது இருக்கிறான்.

லஹண்யாவின் தந்தையின் மரணச்செய்தி கிடைக்கிறது. போலீஸ் காவலுடன் மகன் இறுதிச் சடங்கை நிறைவேற்ற அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான். சிதைக்கு நெருப்பு வைத்துவிட்டு, சட்டென்று திரும்பி கொடுவானை எடுத்து தங்கையின் கழுத்தை வெட்டி கொலை செய்கிறான். மரணமே அவளை ஆதிக்கவாதிகளிடமிருந்து காப்பாற்றும் என்று முடிவெடுத்த அவன், அந்த இறுதிக் காட்சியில் மட்டும் பெருங்குரலெடுத்து அலறுகிறான்.

ஆக்ரோஷ் அற்புதமான திரைப்படம். ஒரு சிறிய நகர நீதிமன்றம், அதன் பணியாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், பின்னணியின் விரவியிருக்கும் பயங்கரம் அனைத்தையும் மிக யதார்த்த முறையில் சித்தரித்த திரைப்படம். அற்புத நடிகர்கள் இதன் பலம். 2014ல் வெளியான 'கோர்ட்' மராத்தி திரைப்படம், நீதிமன்றங்களை, வழக்குகளையும் விரிவாக வெளிக்காட்டிய திரைப்படம். இதில் மனித

உரிமைக்காகவும் தலித் விடுதலைக்காகவும் போராடும் வயதான மேடைக்கலைஞர் காம்ப்ளே கைது செய்யப்படுகிறார். அவரது பாடலை மேடையில் கேட்ட ஒரு துப்புரவுத் தொழிலாளி தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று இவர் மீது வழக்குப் பாய்கிறது. ஜெய் பீம் திரைப்படத்தை போலவே மனித உரிமை ஆர்வலரும் வழக்குரைஞரும் ஆன இளைஞர் ஒருவர் இந்த வழக்கில் ஆஜராகிறார். இதில் இவருக்கு ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது. அதிகம் உணர்ச்சிவசப்படாதவர். வழக்கை மிக நிதானமாகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் எதிர்கொள்பவர். அரசு வழக்கறிஞரும் ஒரு இயல்பான பெண்மணி. அவர் கடமையை பாரபட்சமின்றி செய்யும் ஒரு நடுத்தர வர்க்க குடும்பத் தலைவி. மின்சார ரயிலில் வீட்டுக்கு பயணம் செய்பவர். கணவருடன் அசட்டு நகைச்சுவை நாடகங்களுக்கும் சென்று ரசிப்பவர்.

காம்ப்ளே, மேடைகளில் தற்கொலைகள் குறித்த பாடல்கள் பாடியிருந்தாலும், குறிப்பிட்ட அன்று பாடியதாக நினைவில்லை என்று கூறுகிறார். அவர் அன்று பாடியதாக ஒரு சாட்சி, நீதிமன்றத்தில் சாட்சியம் அளிக்கிறார். அடுத்த வாய்தாவில் காம்ப்ளே, சிறையிலிருக்கும் ஒருவருடன் நாட்டுக்கு எதிரான சதித் திட்டங்களில் ஈடுபட்டார் என்று ஒரு புதிய குற்றச்சாட்டு பதியப்படுகிறது. அரசு வழக்கறிஞர், காம்ப்ளே கைதின்போது தடை செய்யப்பட்ட நூல்கள் வைத்திருந்தார் என்று இன்னொரு குற்றச்சாட்டை எழுகிறார். காம்ப்ளேவின் வழக்குரைஞர் வினய் வோரா அதில் ஒன்று யோகா குறித்த நூலென்றும், இன்னொன்று கோயாமரி இனத்தின் சில சடங்குகளை விமர்சித்த ஒரு நூறு வருட பழமையான நூல் என்றும் பதிலளிக்கிறார். அடுத்த நாள் சாலையில் நடக்கும்போது சில கோயாமாரி இனத்தவர்களால் தாக்கப்படுகிறார்.

இறந்து போனவரின் விதவை தன் சாட்சியத்தின்போது கணவனுக்கு குடிப்பழக்கம் இருந்தது என்றும், எப்போதும் சாக்கடைகளில் இருக்கும்போது பாதுகாப்பு சாதனங்கள் அணிவதில்லை என்றும், விஷ வாயுத்தாக்குதலில் ஒரு கண் பார்வையையும் இழந்தவன் என்றும் சொல்கிறான். அவனுக்கு காம்ப்ளேவை தெரியாது என்றும், தற்கொலையைப் பற்றி அவன் பேசியதேயில்லை என்றும் சாட்சியம் அளிக்கிறான். வோராவும், அவன் மூச்சுத்திணறலால் தான் இறந்தான் என்ற மருத்துவரின் பிரேத விசாரணை ஆவணத்தை கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்கிறார். இதற்கு முன் சாட்சியம் அளித்த பேர்வழி ஒரு தொழில்முறை பொய்ச் சாட்சி என்றும் நிரூபிக்கிறார். ஒரு வழியாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் பிணையில் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்படுகிறார். அதையும் வக்கீல் கட்டுகிறார். வெளியே வரும்போது இன்னொரு குற்றச்சாட்டில் போலீஸ் மீண்டும் அவரை கைது செய்கிறது. இந்த முறை நாட்டுப்பாடல்கள் பயிலரங்கம் என்ற போர்வையில் நாட்டுக்கு எதிராக சதி செய்ததாக வழக்கு. அன்றுதான் நீதிமன்றத்திற்கு கோடை விடுமுறைக்கு முந்தைய கடைசி வேலை நாள். மீண்டும் ஜாமீனுக்கு விண்ணப்பிக்க முயற்சிக்க, நீதிபதி இந்த குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டிற்கு சட்டத்தில் அதற்கு இடமில்லை, நீங்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் விண்ணப்பியுங்கள் என்று எழுந்து சென்று விடுகிறார்.

கோடை விடுமுறையில் நீதிபதி தன் பெரிய குடும்பத்துடன் ஒரு ரிஸார்ட்டுக்கு சென்று கொண்டாடுவதுடன் படம் நிறைவடைகிறது.

கோர்ட் திரைப்படத்தில் நீதிமன்ற காட்சிகள் மிக யதார்த்தமாக படமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு மனிதர்களும், வேறு வழக்குகளும் கூட தொட்டுக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நீதிபதி முதல் வழக்கறிஞர்கள் வரை அசலான மனிதர்களாக காட்டுகிறார்கள். படம் முழுவதும் ஒரு மெலிதான நகைச்சுவையும் அங்கதமும் இழையோடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்னமும் அப்பாவிகள் சிறைப்பிடிக்கப்படுவதும் சித்திரவதைக்கு ஆளாவதும் நிற்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள்.

இதில் குறிப்பிடப்பட்ட திரைப்படங்கள் அமேசான், நெட்பிளிக்ஸ், யூடியூபில் கிடைக்கின்றன.

jeeva@thaiveedu.com

உலகின் முன்னணி காணி,
வீடு விற்பனை நிறுவனமான
RE/MAX முதல் தடவையாக
யாழ்ப்பணத்தில்

RE/MAX
NORTH REALTY
Each Office is Independently Owned and Licensed

கனடாவிலிருந்து தாயகத்தில்
எப்பாகத்திலும் வீடு காணி
எங்கள் விற்க சிறந்த ஒரு நண்பர்
உங்களை வழிநடத்த

LKR 15,000,000 CAD \$ 109,025
Beach Side Land for sale in Pothuvil
(Sangamam Village, Thirukovil)
Land Size: 01 Acre

LKR 77,500,000 CAD \$ 574,582
Famous and spacious Commercial
Building For sale in Prime Location Jaffna
Land Size - 34 Perch • Building Size - 5358sqft

LKR 140,000,000 CAD \$ 1,015,257
Famous Palmera Eco Resorts for sale
in Nilaveli, Trincomalee
Land Size :- 143 Perch • Total Sqft :- 38,932

LKR 6,000,000 CAD \$ 43,236
House For Sale
in Memorial Lane, Manipay
Land size - 16.05 Perch

LKR 5,000,000 CAD \$ 35,449
House For Sale
in Urumpirai West
Land size - 41.9 Perch

LKR 28,000,000 CAD \$ 204,219
Brand New 2 Story House
For Sale in Vannarpannai
Land Size - 23.1 Perch

LKR 10,000,000 CAD \$ 70,877
Land for sale in Kanagar village,
Pottuvil
Land Size - 732 Perch

LKR 2,900,000 CAD - \$ 20,476
Land For Sale
in Muthamil Road, Kottaddy
Land Size - 13.2 Perch

LKR 6,800,000 **SOLD**
House For Sale in Thinaveli
Land Size - 23.12 Perch

LKR 22,000,000 CAD \$ 159,281
Land for sale in Tanankilappu,
Chavakachcheri
Total Land Size - 110 Larchams

LKR 2,000,000 CAD \$ 14,450
Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 30 Perch

LKR 2,300,000 **SOLD**
Land for sale in 3rd Cross St,
Paasaiyoor
Land Size: - 30 Perch

LKR 4,000,000 CAD \$ 28,937
Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 60 Perch

LKR 9,000,000 CAD \$ 65,480
Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 83.8 Perch

LKR 12,000,000 CAD \$ 87,692
House with Land For Sale
in Allarai North
Land Size - 125perch

LKR 600,000,000 CAD \$ 4,395,926
Luxurious Business complex For Sale
in Kiramakottu Junction Point Pedro
Land Size - 61 Perch • Total Sqft - 50,771

LKR 27,500,000 **SOLD**
Two Story Luxury House
For Sale in Nallur
Land Size: - 10 Perch

LKR 36,000,000 CAD \$ 262,381
Land For Sale
in Palaly road, Vasavilan
Land Size - 150 Perch

LKR 3,000,000 CAD \$ 21,677
Land for Sale in Valvettithurai
Land Size - 45 Perch

LKR **SOLD**
Land For Sale in Kaithady
Land Size - 38 Perch

Lathan Varatharajah
Broker Owner
+94 76 493 3331
lathan@remaxnorth.lk

Sarmilin Rajeevan
Real Estate Representative
+94 77 227 6498
sarmilin@remaxnorth.lk

வீடு, காணி வியாபாரம் எங்கள் விற்க
நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள் நட்பான
விற்பனை முகவர்கள் ஒரே முகவரியில்

+94 77 566 0000 • +94 21 468 0780

www.remaxnorth.lk

TTIC Kannathiddy Road,
Jaffna, Sri Lanka

Nitharsan Antonrasa
Real Estate Representative
Mobile: +94 77 222 8243
nitharsan@remaxnorth.lk

M.T. Mohamed Ismail
Real Estate Representative
+94 77 221 6916
ismail@remaxnorth.lk

மெய்ப்பாடுகள்:

மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடும் தொடர்பாடலும்

- கவிதா லட்சுமி

மனித மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டினையும் தொடர்பாடலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை மெய்ப்பாடுகள்.

பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்கும் முந்தைய தொடர்பாடல் உடல்மொழி மெய்ப்பாடே ஆகும். மெய்ப்பாடுகள் நாட்டியத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானவை அல்ல. நாடகம், நாட்டியம், இசை, சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம் என பல்கலைகளுக்கும் பொதுவானவை.

நாட்டியக்கலை என்பதும் ஒரு மொழி வடிவமே. இயல்பாக ஒரு மனிதர் பெறுகின்ற பட்டறிவும், பட்டறிவும் காரணமாக அவர் உடம்பில் தோன்றுகின்ற உளக்கிளர்ச்சிகளுமே மெய்ப்பாடுகள் எனத் தொல்காப்பியம் கூறும். அது பிறப்பிலேயே ஆணுக்கென்றும் பெண்ணுக்கென்றும் பேதப்படுகிறது.

அடிப்படையில் மெய்ப்பாடுகள் எட்டு என்று தொல்காப்பியம் வகைப்படுத்தும். வடமொழி வழக்கு அவைகளை ஒன்பது என்கிறது. வடமொழி வழக்கே இன்றைய பெரும்பான்மை வழக்காகவும் இருக்கின்றது. ஏனைய வடமொழி நாட்டிய நூல்களில் ரசம் எட்டு என்றும், ஒன்பது என்றும், பத்தென்றும் பலவாறான கருத்துக்கள் உள். மெய்ப்பாடுகள் எட்டு என்று தொல்காப்பியம் கூறுவதற்கு காரணங்கள் உண்டு.

மனித மனதின் இயங்குவிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடுகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளதும், ஒரு பொருளை கட்டமைப்பு வழியாகவும் பின் வரலாற்று ரீதியாகவும் அணுகுவதும் தொல்காப்பியத்திற்குச் சிறப்பானது.

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும்
கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப

- தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல்

என்று இயற்றப்பட்ட சூத்திரத்தோடு மெய்ப்பாட்டியல் தொடங்குகிறது.

பண் என்பது இயல்பு. உயிர்களிடத்தில், உடலில் இயல்பாகத் தோன்றும் முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடுகளும் அகம் புறம் என்று பதினாறாகின்றன.

பண்ணைத் தோன்றிய - இயல்பாகத் தோன்றிய

எண்ணான்கு பொருளும் - முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடுகளும்
கண்ணிய புறனே - அகமும் புறமும்
நானான் கென்ப - பதினாறு

மெய்ப்பாடுகள் மனிதரிடத்தில் இயல்பாய் தோன்றுவன. அவை முப்பதியிரண்டாகவும், பதினாராகவும் பின் எட்டு அடிப்படை உணர்வுகளாகவும் அதற்குரிய காரணங்களோடு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதையே தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் வேறு சொற்களால் எடுத்துரைக்கின்றது.

உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருளின்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும்

- தொல்காப்பியம், செய்யுளியல்

உய்த்துணர்வு என்பது தன்னுணர்வு இல்லாமல் தோன்றும் உணர்வு. ஒன்றைக் கற்பிதம் செய்தோ அல்லது நடித்துக்காட்டுவதன் மூலமோ வெளிப்படுத்தாமல் ஒரு பொருளைப் பார்த்தவுடன் தானாக (உய்த்துணர்வின்றி) ஏற்படும் உள்ளத்து நிகழ்ச்சி. அல்லது உடல் வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சி.

மனித மனத்தின் இயல்பான உள்ளக் கிளர்ச்சிகளை ஆய்ந்தறியும் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களை நாட்டியத்திற்கான பொருளாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு பல்வேறு நூல்களில் இருந்து எடுத்தாண்ட சில சூத்திரங்களை இளம்பூரணர், பேராசிரியர் (தொல்காப்பியம் பொருளதிகார உரையாசிரியர்), நச்சினார்கினியார் போன்ற உரையாசிரியர்கள் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

மெய் என்பதன் பொருளுரைகள்:

உரையாசிரியர்களான இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் மெய் என்பதற்கான அடிப்படைப் பொருளில் இருவேறு பார்வைகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பேராசிரியரின் கூற்றுப்படி மெய் என்பது இங்கே பொருள் (உண்மை) எனக் கொள்ளப்படுகிறது. மெய்ப்பாடென்பது பொருட்பாடு என்றும், பொருள் என்பது...

மனிதனுடைய மனக்குறிப்பு - உள்ளத்தின் சுவைக்குறிப்பு - உள்ளத்தில் நிகழுகின்ற நிகழ்ச்சி - ஒரு விடயத்தில் உள்ள

பொருள் அல்லது அதில் உள்ள உண்மைத் தன்மை என்பது பேராசிரியர் விளக்கம்.

உரையாசிரியர் இளம்பூரணரின் விளக்கம் மெய் என்பது உடம்பு என்ற பொருளில் சுட்டப்படுகிறது. உடம்பில் வெளிப்படுவது மெய்ப்பாடு. இங்கேயும் உடம்பில் வெளிப்படுவது உள்ளத்தின் நிகழ்ச்சி - மனக்குறிப்பு அல்லது சுவைக்குறிப்பேயாகும்.

மெய்கற்பட்டு விளங்கும் தோற்றம்

- வீரசோழியம், மேற்கோள்

இளம்பூரணர் கூற்றை ஒத்து உடம்பில் பட்டு வெளிப்படும் தோற்றம் என்று வீரசோழியம் குறிப்பிடுகிறது.

பேராசிரியர் உள்ளம் (உண்மை) வெளித்தோன்றுதல் எனச் சுட்டுவதும் இளம்பூரணர் உடம்பில் வெளித்தோன்றுதல் என்பதும் வேறுவேறு பொருளினூடாக கூறப்பட்டனும், அவர்களுடைய இரண்டு விளக்கங்களும் அடிப்படையில் ஒரே விடயத்தையே சுட்டி நிற்கின்றன.

ஏனைய தமிழ் நூல்கள் தரும் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்புகள்:

தொல்காப்பியம் தவிர்ந்த ஏனைய தமிழ் நூல்கள் சிலவும் மெய்ப்பாடு பற்றிய குறிப்புகள் தருகின்றன. தமிழ் இலக்கியப் பேரகராதி மெய்ப்பாட்டினை உள்ளத்து உணர்ச்சி என்றும், புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுவது ஆன நிகழ்ச்சிகள் என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

செயிற்றியம் கூறுவதாவது:

**உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க் கெய்துதல்
மெய்ப்பா டென்ப மெய்யுணர்ந் தோரே**

- செயிற்றியம், மேற்கோள்

ஒரு அனுபவத்தைப் பெற்றவர், அவர் வெளிப்படுத்திய உணர்வை, காண்போர் பெற்றுக்கொள்வது மெய்ப்பாடு ஆகும்.

அகத்தில் எழும் உணர்வுகளை, காண்பவர் எளிதில் புரிந்து, உணர்ந்து கொள்ளும்படி உடல் அங்கங்களால் வெளிப்படுத்தும் உள்ளக்கிளர்ச்சி ஆகும். உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவர் காட்டும் அவ்வுள்ளக் கிளர்ச்சியானது காண்போரைச் சென்று அடைவதே மெய்ப்பாடு என்று சொல்வது நாடகம் நடத்துக்காட்டும் கலைஞர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்குமானதாகப் பார்க்க முடியும்.

கூத்த நூல் இதையே உடல் மூலம் உணர்வுகளை நிறைத்துக் காட்டுவது என்கிறது.

மெய்ப்பாட்டியலில் மனித மனதின் இருமைநிலைக் கோட்பாடு

**எண்வகை இயல்நெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவினது அதுவே**

- தொல்காப்பியம், செய்யுளியல்

மனித மனம் எப்போதும் இரண்டு எதிர்ப்பதங்களை வைத்தே ஒரு விடயத்தை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றது. இதுவே மனிதன் இயல்பான இயங்கியல் ஆகும். இது மனித மனதின் இருமை நிலைக்கோட்பாடு எனப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக இரவு என்ற ஒன்றை வைத்தே பகல் என்பதை மனித மனம் விளங்கிக்கொள்கிறது. அதைப்போலவே இருளை வைத்தே ஒளி என்பதையும், உண்மை என்பதை வைத்தே பொய் என்ற ஒன்றையும், வெப்பம் என்பதை வைத்தே குளிர் என்பதையும் விளங்கிக் கொள்கிறது. இப்படியாக ஒரு பொருளை அதற்கெதிரான மற்றொரு பொருளோடு ஒற்றுநோக்கி விளங்கிக் கொள்வது மனிதருடைய மனதின் இருமைக் கோட்பாட்டுநிலை எனப்படுகிறது. இவை போலவேதான் சிரிப்பும் அழுகையும், மற்றும்

ஏனைய அனைத்து மெய்ப்பாடுகளும் தொல்காப்பியத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இருமைநிலைக் கோட்பாட்டின் வழியாக வகுத்துக்கொண்ட அடிப்படை உணர்வுகள் எட்டு என்கிறது தமிழ் மரபு.

‘நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப’

- தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல்

நகை,
அழகை,
இளிவரல்,
மருட்கை,
அச்சம்,
பெருமிதம்,
வெகுளி,
உவகை.

மனதின் இருமை நிலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உணர்வுநிலைகள் ஆய்ந்தறியப்படுவதால், வடமொழி வழக்கிலிருக்கும் நடுவு நிலையை (சாந்தம்) ஒரு உணர்வு நிலையாக தமிழ் மரபு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வேறு எந்த உணர்வு நிலையாலும் விகாரப்படாமையே நடுவுநிலை என்று உரையாசிரியர்கள் உரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடுவுநிலை என்பதை ஒரு கற்பித நிலையாக மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்கிறது தமிழ் மரபு. மனிதர் தன் வாழ்நாளில் சாந்தம் என்ற உணர்வுநிலையை அடைவதில்லை என்ற கருத்தோட்டத்திற்கு தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒரு தொடர்ச்சி இருக்கிறது.

கற்பிதம் செய்யப்படாமல் உய்த்துணர்வின்றி தோன்றும் அகத்தினது உணர்வுநிலை மெய்ப்பாடுகள் என்பதாலும், மனித மனதின் இருமைநிலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவை வகுக்கப்பட்டிருப்பதாலும் தமிழ்மரபில் மெய்ப்பாடுகள் எட்டாகும்.

அடிப்படை மெய்ப்பாடுகள் - உட்பிரிவுகளும்:

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளின் கட்டுமானத்தை ஆய்ந்தறியும் முறை தமிழ் மரபிற்குச் சிறப்பானதாகும்.

தற்கால வழக்கில் நவரசத்திற்கும் தொல்காப்பியம் கூறும் மெய்ப்பாடுகளுக்கும்மிடையில் அடிப்படை வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை ஒழுங்குமுறை, தத்துவார்த்த சிந்தனை, பொருள், அதன் இயல்பும் முறையும், மனதின் இருமைநிலைக் கோட்பாடு எனப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவை.

கட்டமைப்பு ரீதியாகவும் பின் அதையே வரலாற்று ரீதியாகவும் தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாடுகளை அணுகுகிறது.

▶ கட்டமைப்பு ரீதியாக அணுகப்பட்டவை - ஐந்து.

▶ வரலாற்று (நடைமுறை) ரீதியாக அணுகப்பட்டவை - ஏழு.

கட்டமைப்பு ரீதியாக அணுகப்பட்டவை:

மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படை உணர்வுகள் - எட்டு
மெய்ப்பாட்டின் இரண்டு தளங்கள் - பதினாறு
மெய்ப்பாட்டின் நான்கு நிலங்கள் - முப்பத்தியிரண்டு
மெய்ப்பாடுகளின் காரணப்பொருள் - முப்பத்தியிரண்டு
துணை மெய்ப்பாடுகள் - முப்பத்தியிரண்டு

வரலாற்று (நடைமுறை) ரீதியாக அணுகப்பட்டவை:

அகத்தினையில் களவின்கண் (காதல்) நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்

1. களவுக்காலம் (சேர்க்கைக்கு முன்) - 12
2. களவுக்காலம் (சேர்க்கைக்குப் பின்) - 12
3. அவையலங்கடை (கைக்கிளை) - 20
4. வரைவு (உடன் வாழும் வேட்கை) நிமித்தமான மெய்ப்பாடுகள்

5. கற்புக்கால தலைவியின் மெய்ப்பாடுகள் - 10
6. ஓப்பினிற்குரிய மெய்ப்பாடுகள் - 10
7. தலைமகன்கண் நிகழாத மெய்ப்பாடுகள்.

மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படை உணர்வுகள்:

அடிப்படை உணர்வுகள் எட்டு. இவை தொல்காப்பியம் கூறும் மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படை உணர்வுகள் அல்லது முதன்மை நிலை உணர்வுகள் ஆகும்.

‘நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப’

- தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல், சூத்திரம்: 247

நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை.

சிரிப்பென்பது இகழ்ச்சியின் போது, அழகையென்பது அவலத்தின் போது, வியப்பென்பது அற்புதத்தின் போது, இழிவரல் வெறுக்கும் போது, அச்சம் பயம் கொள்ளும் போது, பெருமிதம் பெருமை கொள்ளும் போது, வெகுளி கோபம் கொள்ளும் போது, உவகை இன்பம் கொள்ளும் போது பிறக்கும் உணர்வு நிலைகள்.

மெய்ப்பாடு - ஒத்த கருத்துச்சொல்

- 1 நகை - சிரிப்பு
- 2 அழகை - குவலை
- 3 இளிவரல் - வெறுப்பு
- 4 மருட்கை - வியப்பு
- 5 அச்சம் - பயம்
- 6 பெருமிதம் - வீரம்
- 7 வெகுளி - கோபம்
- 8 உவகை - இன்பம்

மெய்ப்பாட்டின் இரண்டு தளங்கள் -16

மனித மனதின் உள்ளக்கிளர்ச்சிகள் எப்போதும் முன் அறிவினை (அநுபவங்களை) அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுவவை. மெய்ப்பாடுகள் இரண்டு தளத்தில் (இடத்தில்) நடைபெறுகின்றன என்பதற்கு பலவிதமான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இருவகை நிலத்தின் இயல்வது சுவையே

- செயிற்றியம்

தொல்காப்பியம் கூறும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் முறையே இரண்டு தளங்களில் நிகழ்பவை என்பதை விளக்கும் மற்றொரு செய்யிற்றிய சூத்திரம்.

விளக்கம் 1:

தளம் ஒன்று: முன் அனுபவ அறிவு
தளம் இரண்டு: நிகழ்காலத்தில் வெளிப்படுத்தும் உணர்வு.

விளக்கம் 2:

தளம் ஒன்று: பொருளை ஆய்ந்தறிந்து கிரகித்துக்கொள்ளும் ஐம்பொறிகள் (அகம்)
தளம் இரண்டு: அதை வெளிப்படுத்தும் உடல் (புறம்)

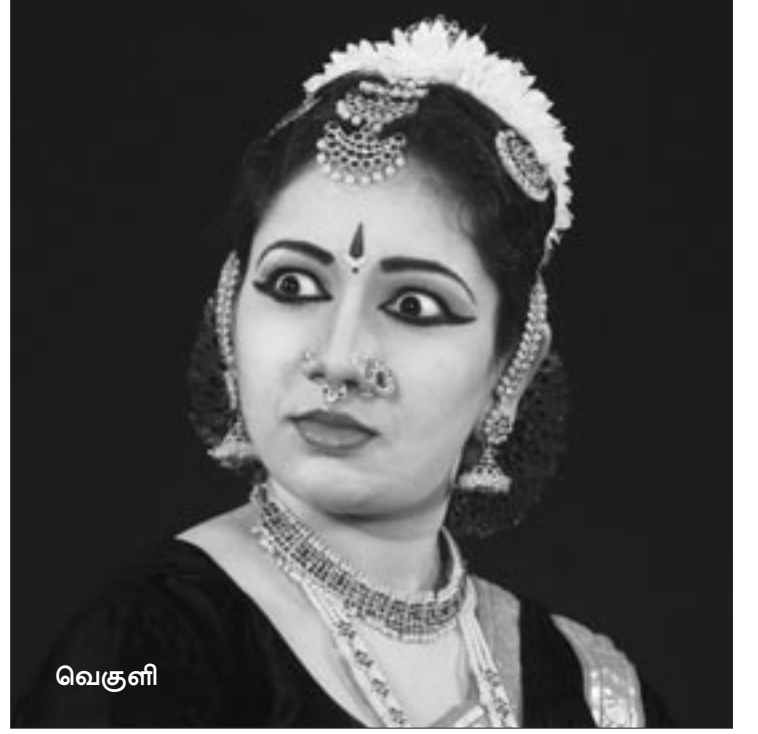
விளக்கம் 3:

தளம் ஒன்று: வெளிப்படுத்துபவர் (நடன மாந்தர்)
தளம் இரண்டு: பெற்றுக்கொள்பவர்கள் (காண்போர்)

மெய்ப்பாட்டைப் பெற்றவர் வெளிப்படுத்துவது உய்ப்போன் அறிவு.

மெய்ப்பாட்டினைக் காண்பவர் அதை அறிந்து கொள்வது காண்போன் அறிவு.

இதில் உய்ப்போன் அனுபவம் ஐம்புலன்களுக்குள்ளாகவும், காண்போர் அனுபவம் இரண்டு புலன்களுக்கூடாகவும் (கண்ணினும்

வெகுளி

உவகை

செவியினும்) நடைபெறுவன.

மெய்ப்பாட்டின் இரண்டு தளங்கள் பற்றி செய்யிற்றியக் கூற்றுக்கள் இரண்டு. இவை மெய்ப்பாடுகள் தொடர்பான உரைகளுக்கு உரையாசிரியர்களால் மேற்கோல் காட்டப்பட்டவை.

உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க்கு எய்துதல்
மெய்ப்பா டென்ப மெய்யுணர்ந் தோரே

- செயிற்றியம்

ஒரு உணர்வை உய்த்து உணர்ந்து வெளிப்படுத்தியவர் மெய்ப்பாட்டினை, அதை கண்டு கேட்டு உணர்ந்தவர் அறிந்துகொள்ளுதல் அதுவே மெய்ப்பாடு என்கிறது செயிற்றியம்.

இச்சூத்திரமானது தொல்காப்பியம் கூறும் உய்த்துணர்வின்றி இயல்பாகத் தோன்றும் மன உணர்வுகள் அல்லாது நாடக கலைஞர் நடத்துக்காட்டும் உணர்வுநிலைகளைக் குறிப்பதாக உணர்த்துகிறது.

மெய்ப்பாட்டின் நான்கு நிலங்கள் - 32

எண் வகை மெய்ப்பாடுகளை உரையாசிரியர்கள் அகச்சுவை என்

றும் அழைக்கின்றனர்.

அகச்சுவையும், புறவுடற் கூறுகளும் ஐம்பொறிகளினூடு விளக்கியிருப்பதை அறிவதன் மூலம் மெய்ப்பாட்டியலை மேலும் சிறந்த முறையில் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மெய்ப்பாடுகள் எட்டும் நான்கு நிலங்களோடு தொடர்புபடும் போது தோன்றும் நிலைக்களன்கள் முப்பத்தியிரண்டு ஆகிறது.

சுவைக்கப்படும் பொருளும், அதை நுகர்ந்த பொறிகளும், பொறிகளினூடு பெற்ற மனக்குறிப்பும், மனக்குறிப்பின் காரணமாக உடலிற் தோன்றும் வேறுபாடும் முறையே எண்ணான்கு முப்பத்திரண்டாகிறது.

சுவைப்பொருள்	சுவைக்குக் காரணமாகிய பொருள்	உத்தீபந விபாவம்
சுவையுணர்வு	பொருளும், சுவைப்போ- ானுடைய பொறிவழி புலன்கள் கூடிப் பெறும் மனத்தகவல்கள்.	விபாவம்
உள்ளக்குறிப்பு	பொறி புலன் பெற்றவழி மனத்துள் எழும் உள்ளநிகழ்ச்சி	அநுபாவம்
சாத்துவம்	உடம்பில் தோன்றும் வேறுபாடு.	சாத்வீக பாவம்

மெய்ப்பாட்டிலும் நவரசத்திலும் உள்ள வேறுபாடு:

மெய்ப்பாடுகள் வடமொழி மரபில் ரசம் (நவரசம்) எனப்படுகிறது. நவரசமாவது ஒன்பது.

நவரசத்திற்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் சாந்தம் என்ற நிலை வேறுபட்டு நிற்கின்றது. வடமொழி வழக்கில் உள்ள சாந்தம் (நடுநிலை) என்ற நிலையை ஒரு உணர்வு நிலையாகத் தொல்காப்பியம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அதைப்போல, உவகை - சிருங்காரம், பெருமிதம் - வீரம், அழகை - கருணை போன்ற உணர்வுநிலைகளுக்கும் வேறு பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

உவகை - சிருங்காரம்

உவகை என்பது இன்பம். காதல், காமம் என்ற உணர்வுநிலைகளையும் அதனோடு உலகத்தில் ஒரு மனிதர் பெற்று நுகரக்கூடிய அனைத்து இன்பங்களும் இதனுள் அடக்கி விடுகிறது. இன்பம் (உவகை) என்பதன் தளம் அகலமானது.

வடமொழியில் சிருங்காரம், தலைவன் தலைவியை முதன்மைப்படுத்துவது. காதல், காமம் என்ற இன்பநிலையிலிருந்து விரிக்கப்படுவது.

பெருமிதம் - வீரம்

பெருமித உணர்வென்பது, உடல் வலிமை, வெற்றி, மனவலிமை, கல்வி, கலை, நற்குணங்கள் மற்றும் நன்னடவடிக்கை என்று விரிந்த தளத்தை உடையது.

வீரம் என்பது பெருமளவில் உடல் வலிமை, வெற்றி போன்ற நிலைகளுக்குள் பார்க்கப்படுவது.

அழகை - கருணை

அழகை என்பது தன்பால் எழுந்த சோகத்தின் காரணமாகப் பிறப்பது. கருணை என்பது பிறர்பால் ஏற்படும் உணர்வு.

பக்திமரபுப் காலத்தின் பின்பிருந்து பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கத்தில் இருந்து வரும் கருப்பொருளாக நாட்டியத்தில் பக்தி இருந்து வருகிறது. இப்பக்திமரபானது கருணை ரசத்தோடு மிக்க தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

தம் சோகத்தினைப் போக்கி இறைவனிடம் கருணை காட்டுமாறு துதிக்கும் ஆடற்கலைஞர்கள், தாம் பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தும் போது, இறைவனிடம் அழகை (சோகத்தின்பால் இரைஞ்சுதல்) உணர்வையே வெளிக்காட்டுகிறார்கள்.

கருணை என்பது இறைவனிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு இரசமாகவும், அழகை என்பது தன்பால் அருள் புரிய வேண்டி இரைஞ்சும் ஒரு உணர்வாகவும் இருக்கிறது.

நடுவுநிலை - சாந்தம்

மனித மனதின் இருமைநிலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நடுவுநிலை என்கின்ற சாந்த நிலையை தமிழ் மரபு மறுக்கிறது.

மனித குணங்களை மூன்று நிலைகளாகப் பிரித்துக் கூறுகிறது மனித உளவியல். வடமொழியில் இதை ராஜசம், சாத்வீகம், தாமசம் என்று கூறுவர்.

ராஜசம் என்பது மனிதரின் ஆசை, முயற்சி, வேட்கை, திமிர், வேற்றுமை எண்ணம் போன்ற அத்த குணத்தைக் காட்டுகிறது. தாமசம் என்பது மனிதரின் காமம், வெகுளி, கலக்கம், வருத்தம், சோம்பல், உறக்கம் என்பன என்கிறது. சாத்வீகம் என்பது மனித மனதின் சமநிலை எனப்படுகிறது. புலன் அடக்கம், மன அடக்கம், என்பன இதன் அடிப்படைக் குணாதிசயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

மனதின் சமநிலை என்பது உணர்வுநிலையற்ற தன்மை என்பதையும், இருமை கோட்பாட்டுத் தர்க்கத்தில் பொருந்தமற்றது என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதால் நடுவுநிலை தவிர்ந்து மெய்ப்பாடு நானாங்கு எட்டுகக் குறிக்கப்படுகிறது.

மெய்ப்பாடு - உணர்வுடை மாந்தர்:

கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே
- தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல்

கண்ணாலும் செவியாலும் ஏனைய புலன்களாலும் பொருளை உணர்ந்து அநுபவிக்கத் தெரிந்த நுண்உணர்வுடைய மனிதர்களால் மட்டுமே நல் உலகை, மெய்ப்பாடுகளை, மெய்ப்பாடுகளால் ஆன நயமிக்க இலக்கியங்களை, கலைகளை, அதன் பொருட்செழுமையை உணர்ந்து அநுபவிக்க முடியும்.

இலக்கியத்தைப் படைப்பவர் மட்டுமின்றி அதை நுகர்பவரும் நுண்ணர்வோடு அதனைப் பொருள் கொள்ளும் நுண்ணறிவுத் திறத்தோடும் இருத்தல் வேண்டும் என்று உரைக்கிறது மெய்ப்பாட்டியலின் இறுதிச் சூத்திரம்.

இதுகாறும் குறிப்பிட்ட அடிப்படை மெய்ப்பாடுகள், துணை மெய்ப்பாடுகள், உட்பிரிவுகள் அனைத்திற்கு அப்பாலும் நுண்ணுணர்வுகளை வெளிப்படுத்த முடியாத, புரிந்துகொள்ள முடியாத, மனிதர்களும் விதிவிலக்காக இருப்பர் என்ற விளக்கத்தையும் இங்கு நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதன் மூலம் மனித மெய்ப்பாட்டுகளை பொதுமைப்படுத்தப்பட்டவைக்குள் குறுக்கி விடாமல் மெய்ப்பாடுகளுக்கும் பரந்து விரிந்த ஒரு தளத்தை அளித்திருக்கிறது மெய்ப்பாட்டியல்.

kavitha-laxmi@thaiveedu.com

வீடு வாங்க விற்க...

10 வருட வீட்டுப்பரிசோதனை அனுபவத்துடன்

வீட்டுப் பரிசோதகர் வீடு விற்பனை முகவரனால்...

வாங்கப் போகிறீர்களா?

- ☛ தரமான வீடு தவறப்போகாது
- ☛ பிடித்த வீடு மலிவாய் கிடைக்கும்
- ☛ வாங்கியபின் ஏமாற்றங்கள் இல்லை
- ☛ பெருவருவாய் தரும் முதலீடு

விற்கப் போகிறீர்களா?

- ☛ இலவச வீட்டுப் பரிசோதனையும் ஆலோசனைகளும்
- ☛ விற்பனை வரும் தடங்கல்கள் தவிர்ப்பு
- ☛ சந்தை விலைக்குக் குறையாத பெறுமதி
- ☛ உச்சப் பெறுமதிக்கான உபாயங்கள்

Best Choice
4 BR+ 3 WR
Fully upgraded

www.vela4homes.com

**\$ Cash
incentive
for referrals**

Town House
3 BR+3 WR
Best Location

Best investment
3+2 Bedrooms, 1+1 Kitchen
4 WR + Walkout Bsmt
Fully Renovated
Separate Entrance
Dual Units (city approved)

Estate Home
Deer Creek
Over 9,000 Sft,
Fully Renovated
1.45 Acre

Vela Subramaniam

Experienced Home Inspector
Sales Representative

Dir: **416-786-0760**
info@vela4homes.com
www.vela4homes.com

Homelife/Future Realty Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated

Bus: 416-264-0101 Fax: 905-201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON L3S 4N8

எங்கள் கதைகளை சொல்வதற்கு

நாங்களே

இருக்கிறோம்

- மாயா பஸ்ரியன்

நேர்காணல்:

ராதேயன் சைமன்பிள்ளை

தமிழில்:

துஷி ஞானப்பிரகாசம்

Air Show, Tigress ஆகிய குறுந்திரைப்படங்களின் இயக்குனர் மாயா பஸ்ரியன் அவர்களுடன் Now சஞ்சிகைக்காக ராதேயன் சைமன்பிள்ளை நிகழ்த்திய நேர்காணலின் குறுகிய தமிழ் வடிவம். முழுமையான ஆங்கில வடிவத்தைக் காண <https://nowtoronto.com/movies/reel-asian-film-tigress-depicts-a-personal-conflict-within-the-tamil-conflict>

தமிழ் கனடிய திரைப்படவாளர் மாயா பஸ்ரியனின் 'வான்காட்சி' (Air show) குறும்படம், அது உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்னரேயே பலருள்ளும் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது.

இப்போது CBC GEM வழியாகக் காணக்கிடைக்கும் அந்தப்படம், நாட்டுக்கு அகதிகளாக வருகைதரும் பலரும் வாழும் பாக்டேல் பகுதியில் வாழும் ஒரு தமிழ்த் தந்தையும் மகளும், கனடிய தேசிய கண்காட்சிக்கான போர்விமானங்களின் சாகசக் காட்சியின் போது தமிழ் இனவழிப்புப் பற்றிய நினைவுகள் மீட்டப்பட்டு மீண்டும் உளக்காயங்களுக்கு உட்படுவது பற்றியது.

பஸ்ரியன் இந்தப்படத்தை பண்பலமெதுவுமின்றி சமூகத்தின் ஆத

ரவுடன் உருவாக்கினார். இந்தப் படத்தின் பேசுபொருள் முக்கியமானது எனக் கருதியதால் உபகரணங்களை இலவசமாக வழங்க ஸ்ரேர்லிங் ஸ்ருடியோ முன்வந்தது. அவரின் சகோதரியால் வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்ட அடுக்குமாடித் தொடரொன்றிலே அமைந்த எளிமையான படப்படிப்புத் தளத்துக்கு, சீ.பி.சீ. யின் செய்திச் சேவை வருகைதந்தது. அண்மையிலே பெருந்தொகையில் சிரிய அகதிகள் வந்திருந்த நிலையிலே இந்த வான்காட்சியின் இராணுவப் பல வெளிப்பாடு பலரையும் விசனத்திற்கு உட்படுத்தியதே இதன் காரணம்.

அந்தச்சூழலின் உந்துதலை அகப்படுத்தி, தமிழ்க்கனடிய சமூகத்திற்கு அப்பாலேயும் போர்விமானங்களின் சாகசக்காட்சிகள் ஏற்படுத்திய உளத்தாக்கங்களை பஸ்ரியன் திரையில் விரித்தார். கனடிய முன்னாள் படைவீரர்கள்கூட அவருக்கு ஆதரவாகக் கருத்துக்

களை வெளியிட்டனர். இப்போழுது அதைவிடவும் தனக்கு மிக நெருக்கமானதொரு கதைக்கருபற்றி அதேயளவு ஆதரவைப் பெறும் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்.

பஸ்ரியனின் இப்போதைய படமான 'பெண்புலி' (Tigress) தனது குடும்பத்தினர் இலங்கையிலே போரிலிருந்து தப்பித்து வெளியேறியிருக்காவிடில் தனது வாழ்வு எவ்வாறிருந்திருக்கும் என்பதான உள்பூர்வமானதும் கவித்துவமானதொரு பார்வை. ரீல் ஏசியன் அனைத்துலக திரைப்பட விழாவிலே (Reel Asian International Film Festival) தனது ரொறன்ரோ வெளியீட்டை நிகழ்த்திய இத்திரைப்படம், செழுமையானதும், புலனின்மழுட்டுவதும், கவித்துவமானதுமான காட்சிப் படமங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆன் சவரிமுத்து நடித்திருக்கும் நீனா என்ற தமிழ்க்கனடிய இளம் பெண் பாத்திரம், இரவுபூராகவும் களியாட்டில் இருந்துவிட்டுக் கண்ணாடியில் தன்னைப் பார்க்கும்போது, அங்கே இலங்கையை விட்டு வெளியேறாத தனது மாற்று உருவமொன்றை எதிர்கொள்கிறாள்.

கண்ணாடியின் ஒரு புறத்தே புலம்பெயர் இளம் பெண். மறுபுறத்தே புலிகளுடன் இணைந்துள்ள ஒரு இளம் பெண் போராளி. இந்தப்படம் வான்காட்சிக்குக் கிடைத்ததுபோன்ற பரந்துபட்ட ஆதரவைப் பெறவில்லை. அதற்கான காரணம் இது மிகவும் குறுகிய தொரு விடயத்தை நேரடியாக அலசுவதாலுமாய் இருக்கலாம். தமிழர் போராட்டத்தை, அதிலும் குறிப்பாக விடுதலைப் புலிகளைக் காட்சிப்படுத்துவதென்பது, கண்ணிவெடிகளில் கால்வைப்பது போன்ற நுணுக்கத்துடன் அணுக வேண்டிய விடயம்.

இந்தப்படம் இலங்கையிலே படம்பிடிக்கப்படவில்லை. அதற்கு முயற்சியின்மை காரணமன்று. தமது கதையைத் தாமே சொல்ல முற்படும் தமிழ்த் திரைப்படவாளர்கள் எதிர்நோக்கும் முட்டுக்கட்டைகள் ஒன்றும் புதியனவல்லவே. தமிழர்கள் பற்றியும், இலங்கையிலே நடைபெற்ற போர் பற்றியும் கதைசொல்வதிலே உள்ள சிக்கல்கள் பற்றியும், போர்ச்சூழலைக் காட்சிப்படுத்தும்போது அதிலுள்ள நுட்ப வேறுபாடுகளை வெளிக்கொணரவேண்டியதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் மாயா பஸ்ரியன் உரையாடினார்.

► இந்தப் படத்திற்கான முதல் உள்ளூயிர்ப்பு எங்கிருந்து வந்தது என்பதிலிருந்து உரையாடலை ஆரம்பிக்கலாம்.

2009இலே போர் முடிவடைந்த கையோடு நான் இலங்கையிலே

அரசாசார்பற்ற நிறுவனமொன்றிற்குப் காணொளிப் படப்பிடிப்பாளராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தேன். போருக்குப் பின்னரானதொரு சூழமைவிலே களப்பணியாற்றுவது அதுவே எனக்கு முதல் முறை. அது மிகவும் கடினமாக இருந்தது ஏனென்றால் அவர்கள் என் மக்கள். போரை நேருக்கு நேராக அனுபவித்தவர்களுடன் பணியாற்றும்போது பல்வேறுவகையான மன அழுத்தங்களும் என்னைப் பாதித்தன. என்னை நானே கண்ணாடியில் பார்த்து நான் இங்கே பிறந்திருந்தால் நான் யாராக இருந்திருப்பேன் எனக் கேள்வி கேட்டுக்கொள்வேன்.

விதியிலே ஒரு சிறிய மாற்றமோ, கொஞ்சம் குறைவான பணவசதியோ, குறைவான தனிச்சலுகைகளோ இருந்திருந்தால் நாம் இங்கேதான் இருந்திருப்போம். நான் எனது பதினமவயதிலே ஒரு போராளிக் குழுவுடன் இணைந்திருப்பேனா என எண்ணிப்பார்த்தேன். அப்படி இணைந்திருப்பேன் என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில் அந்த வயதில் நான் எதிர்ப்புக் குணமுள்ளவளாக, சமூகச் செயற்பாட்டிலே ஈடுபாடு கொண்டவளாக, கருத்துகளை உரத்து வெளியிடுபவளாக இருந்தேன். போராளிகளாக இருந்தவர்களில் பலரும் இளவயதினரே. தமது பதினம வயதுகளிலே போராளிக-

ளானவர்களே. அங்கிருந்துதான் 'பெண்புலி' உருவானது.

► 2009லே என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்கள் என விரிவாகச் சொல்ல முடியுமா?

அரச சார்பற்ற நிறுவன அலுவலகத்திலே இருந்து நான் செய்த வேலைகளில் ஒன்று பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாக்குமூலங்களை தொடர்ச்சியாகப் பல நாட்களுக்கு வாசித்தது. என்னையொத்த வயதுடைய பல பெண்களின் வாக்குமூலங்களைப் படித்தேன். அது மிகவும் கோரமானது. அது ஊடகங்களிலே வெளிப்படுத்தப்படாத வகையிலே போர்ச் சூழலையும் போருக்குப் பிந்திய சூழலையும் அணுக என்னைத் தூண்டியது. ஒரு வெள்ளைக்கார ஊடகவியலாளர் களத்திற்குச் சென்று கூறும் கதையென்றில்லாமல், அந்த மக்களே நேரடியாகக் கூறும் கதை. அது கதையை எப்படிச் சரிவரச் சொல்வது என்பதுபற்றியும் அதை எப்படி மக்களின் பார்வைநிலையிலிருந்து சொல்வது என்பது பற்றியும், ஒருசாராருக்கு எதிராக இன்னொரு சாரார் என்பதாகவல்லாமல் முரண்பாடுகளிலே உள்ள நுணுக்க வேறுபாடுகள் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எனக்கு உணர்த்தியது. ஊடகங்கள் இதைத்தான் எமக்குச் சொல்கின்றன. தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்களவர்கள் என்கின்றன. ஆனால், உண்மை அப்படியல்ல. அங்கே நடப்பவற்றிலே பல நுணுக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவற்றை நாம் நோக்காவிடில் அங்கே நடப்பவற்றை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. நாங்கள் இங்கே வசதியாக அமர்ந்துகொண்டு தீர்ப்பு வழங்குகிறோம். அது யாருக்குமே நன்மைபயப்பதில்லை.

► நுணுக்க வேறுபாடுகள் என்று எதைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று தெளிவுபடுத்த முடியுமா?

2009முதல் 2013வரை இலங்கையிலே பல பாகங்களுக்கும் பயணம் செய்திருந்தேன். எல்லாப் பாகங்களிலும் மக்களுடன் பேசினேன். சிங்களவர்கள் தமிழர்களை அடியோடு வெறுக்கிறார்கள் என்றோ, தமிழர்கள் சிங்களவர்களை அடியோடு வெறுக்கிறார்கள் என்றோ கூறமுடியாது. அந்த நிலையிலே அரசும் புலிகளுமே மோதல் நிலையில் இருந்தார்கள். மக்களின் உணர்வுகள் தனிநபர் சார்ந்தே இருந்தது. ஒரு மனிதருடன் பேசும்போது அவர் 'தீவிரவாதிகள் பேருந்துகளிலே குண்டுவைக்கும்போது, அதிலே யார் இருக்கிறார்கள்? சிங்களவர்கள் மட்டுமா இருக்கிறார்கள்? எல்லோருந்தான் இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார். போராளிகள் இராணுவத்தை மட்டும் குறிவைக்கவில்லை என்று அவர் கூறினார். அதேபோலத்தான் அரசும் புலிகளை மட்டும் தாக்கவில்லை. கிழக்கிலே ஒரு சிறிய கிராமத்திலே நாங்கள் இருந்தபோது ஒரு தமிழர் என்னை அணுகி, இராஜபக்சவை ஆதரிக்கும் துண்டுப்பிரசுரமொன்றை என்னிடம் தந்தார். நான் என்னுடன் இருந்த அரச சார்பற்ற பணியாளர்களிடம் 'இவர் ஒரு தமிழர்தானே? ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்?' என்று கேட்டேன். அவர்களோ 'பல தமிழர்கள் அரசுக்கு சார்பாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்க் கிராமங்களிலே அரசின் கண்களாகவும் காதுகளாகவும் செயற்படுகிறார்கள்' என்றனர்.

போருக்குப் பின் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போனபோதுகூட, அங்கே சமூக உணர்வு அருகியிருந்தது. எல்லோரும் தமது தனிப்பட்ட நலன்களையே முன்னிறுத்துகிறார்கள். போர் உங்களை தன்னலம் மிக்க வராக்கிவிடும். உங்களின் இருப்பும் உங்கள் குடும்பத்தின் நலனுமே முக்கியமானதாகிவிடும். வடக்கிலேயுள்ள சமூகங்களிலே கூட ஒவ்வொருவரும் தத்தமது சிக்கல்களைத் தனித்தே எதிர்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தமக்கிடையே எப்படி ஊடாடுகிறார்கள் என்பது சிக்கலானது. இவர் போராளிகளை ஆதரிக்கிறார், அவர் பொலிசாரை ஆதரிக்கிறார், இன்னொருவர் அந்த அரசியல் கட்சியை ஆதரிக்கிறார் என்பதாக இருக்கிறது. அது மிகவும் நுணுக்க வேறுபாடுகளைக் கொண்டது.

► 2009இலே பெற்ற பட்டறிவு எந்த வகையிலே 'வான்காட்சி'யின் உருவாக்கத்தைப் பாதித்தது?

2009லே நான் திரும்பிவந்தபோது ரொறன்ரோவிலே துப்பரவுத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். எங்கும் குப்பைகூழங்கள் குவிந்திருந்தது. மிகவும் வெக்கையாக இருந்தது. நாற்றமெடுத்தது. எல்லோரும் முறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். நானோ போர்ச்சூழலிருந்து திரும்பிவந்தபின் துப்பரவு பற்றி முறைப்பட்டுக்கொள்வதற்குக் கிடைத்த சிறப்புரிமையை நினைத்துக் கொண்டேன். அந்த மனநிலையிலேயே இருந்தேன். மிகவும் சிரமப்பட்டேன். பேரதிர்ச்சிக்குப் பின்னான உளக்காயத்தால் சிறிதளவு பாதிக்கப்பட்டிருந்தேன். நாய்களை நடைக்கழைத்துச் செல்வேன். அப்படிச் செல்லும்போது நான் கண்ட பலவிடயங்களும் என்னைப் பாதித்தன. சி.என்.ஈ. வான்காட்சி நடைபெற்றபோது நான் பயத்தால் உறைந்துபோனேன். என்னால் அசைய முடியவில்லை. இது நடந்தது 2009ல். நான் 2016வரை வான்காட்சியை உருவாக்கவில்லை. ஆனால் அது அங்கேதான் ஆரம்பித்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வான்காட்சி நடைபெறும்போதும் 'இது என்ன கொடுமை' என்று தோன்றும். இதே விமானங்கள்தானே உலகின் பலபாகங்களிலும் பறந்துசென்று மக்களைக் கொல்கின்றன. நாங்கள் எப்படி புதிய குடிவரவாளர்களையும் அகதிகளை வரவேற்றுகிறோம் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டு மறுபுறம் அவர்களில் பலரும் ஆரம்பத்தில் குடியேறும் பாக்டேல் பகுதிக்கு மேலாக போர்விமானங்களைப் பறக்கவிடலாம்? எனக்குக் கோபமே மேலிட்டது.

► உங்களால் ஏன் இலங்கையில் படப்பிடிப்பு நடத்த முடியவில்லை?

இலங்கையில் படப்பிடிக்கவே நான் விரும்பினேன். அதற்காக முயற்சி செய்தேன். அதற்காக நான் அணுகிய எவரும் படத்தைத் தொடவும் விரும்பவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் சீருடையை ஒரு நடிகருக்கு அணிவிக்கக்கூட எம்மால் முடியாதிருந்திருக்கும். படத்தின் எழுத்துப்பிரதிக்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் வழங்க

வேண்டும். அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியொருவர் படப்பிடிப்புத் தளத் திலே இருக்கவேண்டும். நான் ஒரு தமிழராக இருப்பதால் இது எதுவுமே சாத்தியமில்லை. ஒருவேளை நான் தீபா மேத்தாவாக இருந்திருந்தால், நான் விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றியொரு பட மெடுக்க விரும்புகிறேன் எனக்கூறினால் என்னை அவர்கள் அனும தித்திருக்கலாம். ஆனால் நான் அப்படியில்லை. அவர் அந்தக் களநிலவரத்திலிருந்து ஒரு படி அந்நியப்பட்டிருக்கிறார். எனது படங்கள் எதையாவது அங்கே படம்பிடிக்கும் நிலைவருமா என எனக்கு உண்மையிலேயே தெரியாது.

► **அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் பேசுவோம். நீங்கள் பெண் புலியை திரைப்படவிழாக்களிலே திரையிட முயன்று கொண்டிருந்தபோது தீபா மேத்தா தனது 'ஃபணியி போய்' (Funny Boy) திரைப்படத்திற்கான நடிகர் தெரிவு பற்றிய விமர்சனங்களை 'தமிழர்களுக்கு தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் படங்களிலே மொழி சரியாக இருக்கவேண்டும் என்ற அக்கறையிருந்தால், அவர்கள் ஏன் ஃபணியி போய் திரைப்படத்தைத் தாமே உருவாக்க முயற்சிக்கவில்லை' என்ற கேள்வியால் எதிர்கொண்டுகொண்டிருந்தார்.**

ஒரு திரைப்படவாளர் என்ற முறையிலே நான் நீண்டகாலமாக தீபா மேத்தாமிது மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருந்தேன். அவர் 'மிட் நைட்ஸ் சில்ரன்' (Midnight's Children) திரைப்படத்தை இலங்கையிலே படமாக்கிக் கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் படப்பிடிப்பிலே பணியாற்றவும் அவரை அருகிருந்து அவதானிக்கவும் எனக்கு வாய்த்தது. அவர் மிகவும் திறமைசாலியென நினைத்தேன்.

தமிழரின் வலிகளைக்கூறும் ஒரு திரைப்படத்திலே நடப்பதற்கு, தமிழர்களை ஏன் தெரிவுசெய்யவில்லை எனக் கேள்வி எழுப்பப் பட்டபோது அதற்கு அவர்கூறிய விடயங்கள் மோசமானவை. கோபமூட்டுபவை. சரியான புரிதலில்லாமல் கூறப்பட்டவை. அவை என்னைப் பாதித்தன. ஏனெனில் நான் ஒரு தமிழ்த் திரைப் படவாளர் ஆனால் நான் எனது திரைப்படங்களை இலங்கையில் உருவாக்க முடியாது. பெண்புலி திரைப்படத்தை வெளியிடுவதில் கூட நான் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்கலாம். எனவே அது என்னை ஆழமாகப் பாதித்தது. அது சமூகத்தைப் பாதித்ததையும் நான் பார்த்தேன்.

உளக்காயங்கள் பற்றிய கதைகளைச் சொல்லும்போது மக்கள் ஆத்திரமடையத்தான் போகிறார்கள். உங்களோடு முரண்படத் தான் போகிறார்கள். உளக்காயங்களின் இயல்பு அதுதான். இன்னொருவரின் வலிகளைப் பற்றி மிகச்சரியாகக் கதைசொல்ல உங்களால் முடியாது. ஒருபோதுமே முடியாது. தமிழரின் வலிகள் பற்றி என்னால்கூட மிகச்சரியாக ஒரு கதைசொல்ல முடியாது. ஏனெனில் வலிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனியானவை. நீங்கள் செய்யக்கூடியது சமூகத்துடன் கலந்தாய்வது. நிறைய ஆய்வுகள் செய்வது. உங்களால் இயன்றவரை சரியாகச் செய்ய முயல்வது. அதன்பின்பும் யாரும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால், பணிவுடன் அவற்றை ஏற்று மன்னிப்புக்கோருவதே சரி.

ஒருவரின் வலிகளைப்பற்றி இன்னொருவர் படமெடுக்கவேண்டிய காலத்தை நாங்கள் கடந்துவிட்டோம். அப்படிச் செய்வதென்றால் நீங்கள் காத்திரமான கலந்தாய்வுகளையும் ஆழமான ஆய்வுகளையும் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் படமெடுக்க வேண்டாம். இப்பொழுது பல அற்புதமான தமிழ்த் திரைப் படவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கள் கதைகளை சொல்வதற்கு நாங்களே இருக்கிறோம்.

அதேவேளை 'ஃபணியி போய்' திரைப்படத்தை எனது பெற்றோருடனும் எனது மகளுடனும் ஒன்றாக அமர்ந்து பார்த்தேன். அதைப் பற்றி எனக்குக் குழப்பமான உணர்வுகளை உள்ளன. எனது பத்து வயது மகளுடனும் வயது முதிர்ந்த பெற்றோருடனும் அமர்ந்து கறுப்பு ஜூலையை திரையிலே பார்த்தது நினைவைவிட்டகலாத தருணம். பல தலைமுறைகள் ஒன்றாக அமர்ந்து அதைத்திரையிலே பார்த்தது முக்கிய தருணம். இதற்குமுன் எந்தத் திரைப்

படமாவது அதைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறதா? இல்லை. அதைத் திரையிலே பார்ப்பதென்பது முக்கியமான தருணம். அது இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்பதே எனது அவா.

► **உங்கள் கதைகளைச் சொல்வதிலும் அவற்றை திரைப்பட விழாக்களில் வெளியிடுவதிலும் நீங்கள் எதிர்நோக்கும் தடைகள் பற்றியும், விடுதலைப் புலிகள் பற்றிய ஒரு கதையிலே நடிப்பதற்கு இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் பற்றியும் பேசுவோம்.**

இந்தப் படத்திற்காக இலங்கையிலே விளம்பரம் செய்ய முடியாது. அது அங்கே திரையிடப்படுமா என எனக்குத் தெரியாது. அங்கே ஆதரவு தேடி எழுதப்பட்ட பல மின்னஞ்சல்களுக்குப் பதில் வரவில்லை. என்னை ஆதரிக்கும், அன்பு செய்யும் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய அரசியல் சூழலில் இது அங்கே காண்பிக்கப்பட அனுமதிக்கப்படாது. நான் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு திரட்டவில்லை. வன்முறையைத் தூண்டவில்லை. எனக்கு வாய்த்துள்ள இந்த வாழ்க்கைப்பற்றிக் கேள்வி எழுப்பும் ஒரு புலம்பெயர் பெண்ணாக எனது நோக்கு நிலை பற்றி மட்டுமே நான் பேசுகிறேன். அது தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படலாம். ஆனால் நான் இறக்குவரை இந்த மேளத்தை முழங்கிக்கொண்டேயிருப்பேன். நான் வன்முறையை ஆதரிக்க வில்லை. எனது முன்னோர்கள் எதிர்கொண்ட நிதர்சனங்கள்பற்றி மட்டுமே பேச முயல்கிறேன்.

► **எனக்குச் சில குறியீட்டு ஒற்றுமைகள் தென்படுகின்றன. தமிழர்கள் ஒரு தாயகத்தை உருவாக்கப் போராடினார்கள். நீங்கள் உங்கள் திரைப்படத்தை வெளியிடப் போராடவேண்டியிருந்தது. எனினும் உங்கள் படம்போன்றதொரு படம் தமிழர்களிடையேயே பிளவை ஏற்படுத்தக்கூடியது.**

நான் கம்போடியாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். 2020லே பலஸ்தீனத் திற்குச் சென்றிருந்தேன். இவ்வாறாக பல போர்ச்சூழலும் போருக்குப் பின்னான சூழலும் நிலவும் இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். நான் கற்றுக்கொண்டதென்னவென்றால் இத்தகைய சூழலின் இயல்பே மக்களைப் பிளவுபடுத்துவதுதான். நான் சொன்னது போல் அது ஒவ்வொருவருக்கும் தனியானது. நீங்கள் போர்ச் சூழலில் உள்ளபோது ஒவ்வொருவருக்கும் தற்காப்பே முக்கியமாகிறது. அந்த மனநிலை போரைக் கடந்தும் தொடர்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு இப்போது சென்றால் இதையே காணமுடிகிறது. இதைத் தீவிரமற்ற மாற்றியமைக்க முடியாது. உங்கள் உயிருக் காகவும் உங்கள் குடும்பத்தவர்களின் உயிருக்காகவும் நீங்கள் போராடவேண்டிய நிலை வரும்போது அதுவே முதன்மையாகிறது. தமிழ் மக்கள் அனுபவித்ததைப்போன்றவற்றை அனுபவித்த எந்தவொரு சமூகமும், எந்தவொரு புலம்பெயர் மக்கள்கூட்டமும் பிளவுபட்டே இருப்பார்கள். எல்லோரும் எப்போதும் உங்களை வரவேற்கமாட்டார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளேன்.

எங்களைப் பற்றிக் கூறப்படும் விடயங்களை நாங்கள் திறனாய்வேண்டும் என நினைக்கிறேன். ஃபணியி போய் திரைப்படம் தொடர்பாக தமிழர்கள் ஒன்றிணைந்து 'நாங்கள் இப்படிப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுவதை விரும்பவில்லை' எனக் கூறியது எனக்கு மகிழ்வளிக்கிறது. ஏனென்றால் பலகாலத்தின் பின் நாங்கள் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டோம். போர்க் களங்களிலிருந்தும் உளக்காயங்களிலிருந்தும் வெளியேறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகத்திடம் இந்த ஒற்றுமையைக் காண்பது அரிது. எமக்குப் பிடிக்காத ஒரு விடயத்தை எதிர்க்க நாம் ஒன்றிணையலாமென்றால், எமக்கு முக்கியமான விடயங்களை ஆதரிக்கவும் நான் ஒன்றுபடுவோம் என்ற நம்பிக்கையை எனக்கு அது வழங்குகிறது.

dushy.gnanapragasam@thaiveedu.com

நோர்வே அரசியல்:

2

பெண்ணுரிமை சார்ந்த சமூக அரசியல் மாற்றங்கள் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை!

உலகப்போர்கள்:

பெண்ணுரிமை விவகாரங்கள் பின்னடைவு:

நோர்வேயில் பெண்களுக்கான அரசியல் சமூக பொருளாதார உரிமைகள் சார்ந்த சட்ட உருவாக்கங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்ற காலம் 1880 தொடக்கம் முதலாம் உலக யுத்தம் வரையான காலமாகும். ஆயினும், இரண்டு உலக யுத்தக் காலங்களும் பெண்ணுரிமை விவகாரங்களை மந்தமாக்கின. பொருளாதார நெருக்கடி மிகுந்த இப்போர்களின் இடைக்காலம் பெண்ணுரிமைகளுக்கும் அவை சார்ந்த போராட்டங்களுக்கும் பின்னடைவைக் கொடுத்தன. ஆண்கள் வேலையில்லாப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்ள நேர்ந்த போது, திருமணமான பெண்களை ஊதியத்துடனான வேலைகளில்

அமர்த்துவதில்லை என்ற நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது. அக்கால கட்ட பாலின வகிபாகச் சூழலில் ஆண்கள் பரந்த சமூக அரசியல் இயங்குவெளியினைக் கொண்டிருந்தனர். சில தன்னார்வ நிறுவனங்களைத் தவிர பொதுவெளியிலும் அரசியலிலும் பெண்கள் மிகச் சொற்பமாக அல்லது கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்களாகவே இருந்தனர்.

1970ற்கு முன்னர் பாலின சமத்துவம் சார்ந்த பொது அரசியல் நிலவியதாகச் சொல்லமுடியாது. அரச நிறுவனத்தில் அதற்கான சட்ட ரீதியான உறுதிப்பாடுகள் இருந்த போதும் 'பெண்ணிய அரசியல்' என்பது பரந்துபட்ட அளவில் சமூக மயப்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. 1970களுக்குப் பின் பாலின சமத்துவம் சார்ந்த புதிய முன்னேற்றங்கள் சாத்தியமாகியமைக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொழில் ஆளணிகளின் தேவையை அதிகரித்தது. தொழிற்சாலை வளர்ச்சிக்கான வளமாகப் பெண்கள் பார்க்கப்படுகின்ற நிலை இயல்பாகத் தோன்றியது.

கல்வி வாய்ப்பும் வேலை வாய்ப்பும்:

புதிய கல்விக் கொள்கை பெண்களின் கல்வியை ஊக்கப்படுத்தி-

- ரூபன் சிவராஜா

யதோடு தொழில்வாழ்வில் அவர்கள் ஈடுபடுவதற்கான வெளிகளையும் வழங்கியது. மாணவர்களுக்கான கல்வி உதவித்தொகை - கடனுதவித் தொகை (Norwegian State Educational Loan Fund) என்பன பெற்றோரின் பொருளாதாரத்தில் தங்கியிராது பிள்ளைகள் உயர்கல்வியைப் பெறுவதற்கான வழிகளையும் வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்தின. நிதி வசதியற்ற பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளும் மேற்படிப்பினைத் தொடர்கின்ற வாய்ப்பு அமைந்தது. அரசின் கல்விக் கடனுதவித் திட்டம் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்டு, இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ள திட்டமாகும். இவை போன்ற திட்டங்களுக்கும் சட்ட அமுலாக்கங்களுக்கும் சமந்தரமாக பெண்கள் உரிமை சார்ந்த இயக்கங்களின் தீவிர செயற்பாடுகள், விழிப்புணர்வுகள் ஊடாக பாலின சமத்துவம் புதிய எழுச்சியை நோக்கி நகர்ந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வயதிலிருந்து பாடசாலை தொடங்கும் வரையான ஐந்தாண்டு காலம் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்கான முன்பள்ளி பராமரிப்பு மையங்கள் நோர்வேயில் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தவும் ஊக்குவிக்கவும் முக்கியமான திட்டமாகும். குழந்தை பெற்ற தாய்மார்கள் குழந்தைக்கு ஒரு வயது ஆன பின்னர், வேலையைத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்பினை இத்திட்டம் இலகுவடுத்தியது. தவிர பேறுகால விடுப்பு, குழந்தை பெறுவதற்கு முன்னர் 3 மாதங்களும் குழந்தை பிறந்த பின்னர் 12 மாதங்களும் குழந்தை பராமரிப்பிற்கான விடுப்புக் காலம் ஆகியன பெண்களின் தொழில்வாய்ப்பில் முக்கிய சட்ட ரீதியான உத்தரவாதங்கள். ஊதியத்துடனான விடுப்புகள் இவை. குழந்தை பிறந்த பின்னரான ஒரு வருட காலத்திற்குள் தாய்க்கு மட்டுமல்ல, தந்தைக்கும் 16 வாரங்கள் விடுப்பு உள்ளது. குழந்தை வளர்ப்பில், தந்தையின் பங்கினை நடைமுறையில் ஊக்குவிக்கின்ற அணுகுமுறை இது. 1970களில் பெண்கள் மத்தியில் தொழில்முனைப்பு அதிகரித்து வந்தபோதும் போதியளவு குழந்தைகள் பராமரிப்பு இடங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. தாய்மார்கள் தமது வேலை, குழந்தைகள் என்ற இரண்டினையும் சமாளிப்பதென்பது சவால்மிக்கது. 1980களின் நடுப்பகுதியில் 30 வீதமான குழந்தைகளுக்குரிய பராமரிப்பு வளங்களையே நோர்வே கொண்டிருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சிறார் பராமரிப்பு வளங்களை அதிகரிப்பதற்கும் முழுமைப்படுத்துவதற்குமான திட்டங்கள் முனைப்புப் பெற்றன.

புதிய இடதுசாரியப் போக்கு: பெண்கள் உரிமை சார்ந்த மாற்றங்கள்:

1960 - 1970 காலப்பகுதி என்பது பெண்களின் உரிமைசார் போராட்டங்களோடு, மேற்கின் இன்னபிற முக்கிய அரசியல் நடவடிக்கைகள், உரிமை வலியுறுத்தல்களின் காலமுமாகும். ஓர் புதிய இடதுசாரியப் போக்கு (The New Left) உருவான காலமும் அதுவாகும். புதிய பல சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலை, பண்பாட்டுப் போக்குகளும் இயக்கங்களும் உருவாகின. அணுவாயுத எதிர்ப்பு, அமெரிக்காவின் வியட்நாம் போருக்கு எதிரான

குரல்கள், கறுப்பினப் போராட்டம், மாணவர் எழுச்சிகள், பெண் விடுதலை என பல்வேறு காத்திரமான போராட்டங்கள் மேற்கின் புதிய இடதுசாரியப் போக்கின் அங்கமாகின. வெவ்வேறு தளங்களிலான போராட்டங்கள் எனும் போதும் சிந்தனையும் மொழிப் பிரயோகமும் பொதுவான அடிப்படைகளைக் கொண்டிருந்தன. ஒடுக்குமுறைகளைத் தகர்த்தல், விடுதலை நோக்கிச் செயற்படுதல் என்பதே அவற்றின் அடிநாதம்.

இந்தச் சிந்தனைப் போக்கு அமைப்புகள், இயக்கங்களை உருவாக்கியது. இயக்கங்கள் கருத்தியல் ரீதியில் மக்களை ஒன்று திரட்டின. அரசியல்மயப்படுத்தின. சமூகத்தின் அடித்தட்டு (Grass root)மக்கள் அமைப்புகளாக இணைந்தனர். உரிமைகள், ஒடுக்கு முறைக் கூறுகள், தடைகள், சவால்கள் தொடர்பான பரந்த அள

விலான விவாதங்கள் இடம்பெற்றன. வீதிகளில் இறங்கி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், கவனயீர்ப்புகளை நிகழ்த்துகின்ற, மாற்றங்களைக் கோருகின்ற - அவற்றுக்கு அரசியல், சட்ட அங்கீகாரங்களைக் கோருகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் தமது பங்களிப்பினை வழங்கினர். இவை அனைத்தும் அரசியலிலும் அரசியல்வாதிகள் மத்தியிலும் தாக்கம் செலுத்துகின்ற புறநிலைகள் உருவாகின. பெண்கள் அமைப்புகளின் அழுத்தம் விவகாரங்களை அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலுக்குக் கொண்டுவந்தன. பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்கள் அரசியல் தளங்களில் அதிகாரம் மிக்க பொறுப்புகளுக்கு வந்தனர்.

ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவத்தில் முன்னேற்றம்:

1967ல் மாநகர மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தலை முன்னிட்டு, ஒரு நெறிப்படுத்தப்பட்ட திட்டம் மூலம் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கான முன்னுரை எழுதப்பட்டது. அன்றைய தலைமை அமைச்சர் Per Borten தலைமையில் குழு அமைக்கப்பட்டது. அனைத்துக் கட்சிகளிலிருந்தும் பல்வேறு பெண்கள் அமைப்புகளிலிருந்தும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக அக்குழு அமைக்கப்பட்டது. பத்திரிகை, வானொலி, பாடசாலைகள், கட்சிகளின் ஊடாகப் பரப்புரைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெண்களை அதிகமாக மாநகர, உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தலில் வேட்பாளர்களாக பங்கேற்கச் செய்வது அப்பரப்புரைச் செயற்பாட்டின் இலக்கு. அதன் விளைவாகப் பல மாநகர சபைகளில் பெண் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது.

1977ல் இடம்பெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் 24 வீதமான நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பெண்கள். இந்த எண்ணிக்கை 1985ல் 34 வீதமாக உயர்ந்தது. பெண்களின் வாக்குகளைத் தம்வசப்படுத்த கட்சிகளுக்கிடையில் போட்டி எழுந்ததன் விளைவாக வேட்பாளர் பட்டியலில் பெண்களை நிறுத்த வேண்டிய நிலை கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டன. 1987 வரை 5 வீதத்திற்கும் குறைவான பெண்களே மாநகர சபை மட்டத்தில் மேயர் போன்ற அதிகாரம்மிக்க தலைமைத்துவப் பதவிகளைக் கொண்டிருந்தனர். 1991 தேர்தலின்

மேயர்களாகப் தெரிவானவர்களில் 11 வீதத்தினர் பெண்கள் எனத் தரவுகள் கூறுகின்றன.

கட்சிகளில் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடும் பிரதிநிதித்துவ அதிகரிப்பும்:

அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கான பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. சோசலிச இடதுசாரிக்கட்சிப் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டு விதிகளை (கட்சி நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, வேட்பாளர் பட்டியல், ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவம்) 1974லும், இடதுசாரிக்கட்சி 1975லும் கொண்டு வந்தன. சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சி குறைந்தது 40 வீதம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் கட்சியின் அனைத்துக் கட்டமைப்புகளிலும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்தது. தொழிற்கட்சி 1993ல் தான் இத்தகையைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தது. 1989 - 1993 காலப்பகுதியில் தான் மத்திய கட்சி, கிறிஸ்தவமக்கள் கட்சி ஆகியன பெண்களுக்கான ஒதுக்கீட்டு முறைமைகளைக் கட்சிக்குள் கொண்டுவந்தன. இது விடயத்தில் முன்னோடி சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சி.

1973 - 1983 வரையான அரசாங்கங்களில் 20 - 25 வீதமான அமைச்சர்கள் மட்டுமே பெண்கள். 1990ல் Gro Harlem Brundtlandன் 3வது அரசாங்கத்தில் 47 வீதமான அமைச்சுப் பதவிகளைப் பெண்கள் கொண்டிருந்தனர். 1980இற்குப் பின்னர் தான் அரசியல் அதிகாரம் மிக்க பொறுப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க பிரதிநிதித்துவத்தினைப் பெண்கள் பெறத் தொடங்கினர். கருக்கலைப்பு தொடர்பான முடிவினைப் பெண்கள் சுயமாக எடுப்பதை அனுமதிக்கின்ற - உறுதிப்படுத்துகின்ற சட்டம் 1976ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. பாலினச் சமவுரிமைச் சட்டம் 1978ல் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் அடிநாதம் என்பது சமூகத்தின் எல்லா மட்டங்களிலும் பாலின ஒடுக்குமுறைகளைத் தடுப்பதாகும்.

பாலின சமத்துவ மையம்:

பெண்களின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் மேம்படுத்துவதற்குரிய தேசிய ஆணையகங்களை உருவாக்க வேண்டுமென ஐ.நாவின சமூக பொருளாதார ஆணையம் உறுப்பு நாடுகளுக்கு வலியுறுத்தியதன் உந்துதலில் 1972ல் பாலின சமத்துவ மையம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்த அமைப்பானது அரச நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள், தொழிற்துறைத் தரப்புகள், தன்னார்வ நிறுவனங்கள், பொதுவெளி எனப் பரந்த தளத்தில் பெண்களின் உரிமைகள், நலன்கள் சார்ந்த சவால்கள், சிக்கல்கள், முரண்பாடுகளுக்கான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டலையும் வழங்கும் மையமாக அமைந்தது. இந்த மையம் அரசின் நிதியுதவியுடன் இயங்கியபோதும், சுயாதீனமான துறைசார் பொறுப்புகள், முன்னுரிமைகள் மற்றும் பெறுபேறுகளை இலக்காகக் கொண்ட கட்டமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் பாலின சமத்துவ செயற்பாடுகள் அரசியல்மயப்பட்டுப் பின்னர் நிறுவனமயப்படுகின்றன. 3 தளங்களில் இந்த நிறுவனமயப்படுதல் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றது. இதன் ஒருங்கிணைப்பு அலகாக குடும்ப மற்றும் நுகர்வோர் அமைச்சகமும், அதற்கான ஆலோசனை - வழிகாட்டல் அலகாக சமத்துவ ஆணையமும் (The Gender Equality Council), நிறைவேற்று அலகாக பாலின சமத்துவ முறையீட்டு ஆணையமும் (The Gender Equality and Anti - Discrimination Ombud) தொழிற்படுகின்றன. அரச மட்டத்தில் பாலின சமத்துவ அரசியல் கனதியான முன்னுரிமையைப் பெற்றுவிட்டதற்கான எடுத்துக்காட்டாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

பாலின சமவுரிமை ஆணையம் என்பது தகவல் பரம்பல், கண்காணிப்பு மற்றும் சமவுரிமைச் சட்டத்தின் விதிகள் பின்பற்றப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதோடு, முறைப்பாடுகளைக் கையாள் கின்ற பொறுப்பினையும் கொண்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் அதாவது 1971ல் குடும்ப மற்றும் நுகர்வோர் அமைச்சகத்தின் கீழும், பின்னர் குழந்தைகள் மற்றும் குடும்ப அமைச்சகம் எனப் பெயர் மாற்ற

றம் பெற்ற அமைச்சகத்தின் கீழும், இன்றைய நாட்களில் கலாச் சார மற்றும் பாலின சமத்துவ அமைச்சகம் என்ற தனி அமைச்ச கத்தின் கீழும் உள்ளது.

பாலின சமத்துவம் கல்வியியல் ஆய்வுகள்:

பெண்களின் உரிமைகள், அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் சார்ந்த முன் னேற்றத்திற்கு ஆய்வுச் செயற்பாடுகளும் கணிசமான பங்கு வகித் தன. அரசியலிலும் சமூகத்திலும் தொழிற்சாலைகளிலும் கல்வியியலும் பெண்களின் பிரச்சனக் குறைவினை ஆவணப்படுத்தி கல்வியி யல் ஆய்வுகள் வெளிவந்தன. அவை பெண்கள் பற்றிய பாரம்ப ரிய அறிவுக் ஒருங்கிணைந்ததை, கோட்பாடுகளைச் சரிசெய்யத் துணைநின்றன. 1970களின் இறுதியில் பெண்கள் மற்றும் பாலின சமத்துவ ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் தொழில்முறைக் கனதியைப் பெறத்தொடங்கின. 1977ல் பெண்கள் விவகார ஆய்வுக்கான தனி யான சமூக அறிவியல் செயலகம், நோர்வே பொது அறிவியல் ஆய்வு மையத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது. அதுவொரு பரீட் சார்த்த முயற்சியாகத் தொடங்கப்பட்டிருப்பினும், ஸ்கன்டினேவிய யாவில் பாலின சமத்துவ விவகார ஆய்வுகள் நிறுவனமயமாவ தற்கான முன்னோடித்திட்டமாக அதுவே உள்ளது. 1991லிருந்து நிரந்தர பெண்ணியப் பல்துறைமை ஆய்வுச் செயலகமாகச் செயற்பட்டுவருகின்றது.

அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்களின் பிரதி நிதித்துவம்:

1990களின் பின்னான பாலின அரசியல் என்பது சமத்துவமும் பாலின முன்னோக்குகளும் அனைத்து மட்டங்களிலும் பிரதி- பலிக்கவேண்டும் என்பதாக மாறத் தொடங்கியது. அதன் நடை முறை அர்த்தம், முடிவுகள் எடுக்கப்படும் அனைத்துத் துறைக ளிலும் பெண்களின் தாக்கத்தினை வலுப்படுத்துவது. அரசியலில் மட்டுமல்ல தொழிற்சாலை, கல்வி, ஊடகம், நீதித்துறை என

அனைத்திலும் தீர்மானங்களை எடுப்பதில் அவர்களின் பங்கேற் பினை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பானது. இன்றைய சூழலில் பாலின சமத்துவம் முற்றுமுழுதாகச் சாத்தியமாகிவிட்டதெனச் சொல்ல முடியாது. பெண்களுக்கு எதிரான பல்வேறு பாரபட்சங் கள் வெவ்வேறு அளவில் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அடைய வேண்டிய இலக்குகளும் மாற்றங்களும் நிறையவே உள் ளன என்ற புரிதலும் மாற்றங்களை நோக்கிய செயற்பாட்டு வெளி- களும் நோர்வே அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் ஊடகச் சூழலில் உள்ளன.

அரசியல் அதிகார நிறுவனங்களில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளின் தரத்தினையும் விளைவுத் தாக்கத்தினையும் உறுதிப்படுத்தவும் அது பன்மைத்துவத்தினைப் பிரதிபலிக்கவும் வேண்டும் என்ற கருத்தியல் நோர்வே உட்பட்ட ஸ்கன்டினேவிய நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வலுப்பெற்று வருகின்றன. ஜனநாயக அரசியல் அதிகார நிறுவனங்கள் எனும்போது அரசாங்கம், நாடா ளும்ன்றம், நகரசபை, உள்ளூராட்சி சபை ஆகியவற்றைக் குறிக் கின்றது. அவற்றுக்கு அப்பால் சமூகத்தின் அனைத்து சேவை நிர் வாக நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலை, பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக ளிலும் பன்மைத்துவப் பிரதிபலிப்பு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அந் தப் பன்மைத்துவம் என்பது பாலின, இனத்துவ, மொழித்துவ, சமய மற்றும் வெவ்வேறு பாலின இயல்புகளைக் கொண்ட (LGBT) சமூகங்களையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற கருத்திய லாகும்.

உசாத்துணை:

- <https://www.stortinget.no/no/Stortinget - og - demokratiet/kvinner - pa - stortinget/>
- <https://www.kvinnehistorie.no/artikkel/t - 2308>

rooban.s@thaiveedu.com

வீடு | வணிகம்
★ வாங்க ★ விற்க ★ வாடகைக்கு...

Residential | Commercial
★ BUY ★ SELL ★ LEASE

<p>\$985,000</p> <p>TORONTO வ. 3 வீ. 2</p>	<p>\$849,000</p> <p>AJAX வ. 4+2 வீ. 4</p>	<p>\$899,000</p> <p>MARKHAM வ. 3 வீ. 3</p>	<p>\$689,900</p> <p>OSHAWA வ. 3 வீ. 3</p>	<p>\$649,900</p> <p>TORONTO வ. 4 வீ. 2</p>
--	---	--	---	--

Sell Your House for Highest Price - Here Are Some Recent Proven Results

<p>SOLD OVER ASKING 119%</p> <p>\$131,000 SOLD OVER ASKING Morningside & Stains வ. 3 வீ. 3 Town house</p>	<p>SOLD OVER ASKING 118%</p> <p>\$180,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch வ. 5+2 வீ. 7+ Detached</p>	<p>SOLD OVER ASKING 106%</p> <p>\$30,000 SOLD OVER ASKING Middlefield & Finch வ. 2+1 வீ. 2 Condo</p>	<p>SOLD OVER ASKING 103%</p> <p>\$26,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch வ. 3+1 வீ. 3 Town House</p>
---	--	--	--

CALL YOUR PROFESSIONAL SERVICE
Rave P. Raveenthiran
Sales Representative
Dir: 416-567-2462
Email: realtor.rave@gmail.com

HOMELIFE
HIGHER STANDARDS
HomeLife G1 Realty Inc.
HomeLife/Future
Realty Inc. Brokerage
205-7 Eastvale Dr. Markham ON. L3S 4N8
Bus: 905.201.9977

MLS

List your property with me... FREE!

- Home Evaluation
- Home Staging
- Professional Photography
- Social Media Marketing
- Just Listed & Feature Sheet

குழம்பிய குட்டையில்

நாட்டில் நிலவிய யுத்த சூழல் காரணமாக நான் நினைத்தபடியான வேகத்தில் திட்டமிட்டபடி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கமுடியாது போனாலும் ஓய்வின்றிய உழைப்பின் காரணமாக நாம் கணிசமான அளவு நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தோம். நாட்டின் நிலையை சாட்டாக வைத்து ஏனோதானோவென்று ஏதாவது சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகளைச் செய்துவிட்டு எமது ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நாம் அப்படி இருக்கவில்லை. நாட்டின் நிலை எவ்வாறிருந்தாலும், நான் இதற்கு முன்னைய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டதுபோல் எமக்கு மனச்சஞ்சலம் தரும் சூழல் நிலவியபோதும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது நாடகங்கள், நாட்டுக்கூத்துகள், நாட்டிய நாடகங்கள், பல வெளிப்புறத் தயாரிப்புகளென்று பெரிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தோம்.

நான் ரூபவாஹினியில் பணியாற்றிய 1982ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முதல் 1990ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் இறுதிவரையான காலப் பகுதியில் ஆறு மேடை நாடகங்கள் ரூபவாஹினிக்கெனத் தயாரிக்கப்பட்டன. பத்து பாரம்பரிய நாட்டுக்கூத்துகள், பதினெட்டுத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், ஆகக்குறைந்தது ஐந்து நாட்டிய நாடகங்கள், மேலும் வில்லிசை, மெல்லிசை, கர்நாடக இசை, சால்திரிய நடனங்கள், செவ்விகள், விவரணங்கள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் என்று நூற்றுக்கணக்கில் நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. இவையனைத்தும் நான் முதலில் குறிப்பிட்ட இடர்களுக்கு மத்தியில் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையான தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் நான் நிறைவேற்றுத் தயாரிப்பாளராகவும் (executive producer) விஸ்வநாதன் தயாரிப்பாளராகவும் இரண்டுபேர் மட்டுமே ரூபவாஹினியின் நிகழ்ச்சிப்பிரிவில் இணைந்துகொண்டோம். நாட்டின் யுத்தசூழ்நிலை காரணமாகத் தமிழர்களைப் பணிக்குச் சேர்த்துக்கொள்வதில் மிகுந்த தயக்கம் காட்டப்பட்டது. பின்னர் படிப்படியாக இரண்டு தயாரிப்பாளர்கள், மிகமிக மெதுவாகவே சில தயாரிப்பு உதவியாளர்கள் என்று சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். எமது நிகழ்ச்சிகள் சிறிது சிறிதாக அதிகரிக்கப்பட்டு 90ம் ஆண்டில் மாதத்திற்கு முப்பத்தாறு நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு ஒளிபரப்பப்பட்டன. நான் தமிழ்ப்பிரிவின் தலைவராக 1984ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து பணியாற்றத் தொடங்கியபோதும் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். என் பதுகளின் பிற்பகுதியில் தமிழ்ப்பிரிவில் நானும் விஸ்வநாதனும் ஆறு தயாரிப்பு உதவியாளர்களும் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தோம். அனைத்துத் தமிழ்த் தயாரிப்பு உதவியாளர்களும் உதவியாளர்களாக மட்டுமே பணியாற்றாது தயாரிப்பாளர்களாகவும் பணியாற்றியதால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கமுடிந்தது.

நாட்டின் சூழ்நிலை, நான் வானொலியில் பணியாற்றிய எழுபதுகளின் காலப்பகுதியை ஒத்ததாக இருந்திருந்தால் ரூபவாஹினி

ஈழத்தமிழர்களின் கலைப்பரப்பில் பெரும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும். அத்தகைய திட்டங்களுடன்தான் ரூபவாஹினியின் முதல்த் தயாரிப்பாளர்களில் ஒருவராக அங்கு காலடியெடுத்து வைத்தேன்.

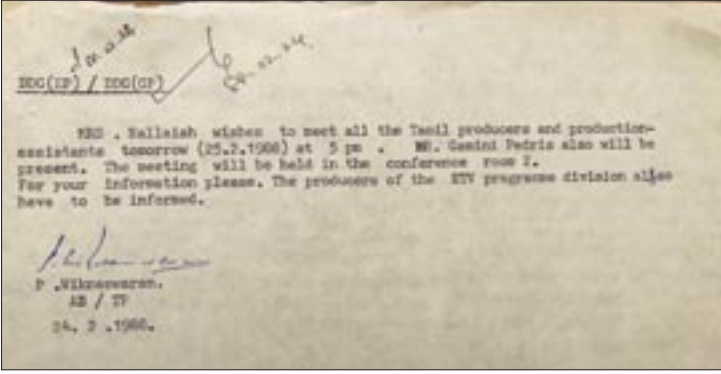
வரலாற்று ரீதியாக ஈழத்தமிழர்கள் கலை இரசனை கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் கலைகளில் நேரடியாக ஈடுபடுவதில் ஆர்வம் காட்டாதவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். மிக அதிகமாக ஆர்வம்கொண்டு கலைகளில் ஈடுபடுபவர்களும் பெருமளவிலான மக்களைச் சென்றடையமுடியாத நிலையே அப்போது நிலவியது. மேடை ஒன்று மட்டுமே மக்களைச் சென்றடைவதற்கு உதவும் ஊடகமாக இருந்தமையால் ஒரேநேரத்தில் அல்லது மிகக்குறுகிய காலத்தில் வெகுஜனத்தின் கவனத்தைப் பெறமுடியாத நிலை இலங்கையில் நிலவியது. இதனால் தமிழ்க் கலைஞர்கள் பரந்த அளவில் மக்களிடையே புகழ் (fame), பிரபல்யம் (popular) ஆகியவற்றை அடைய முடியாதிருந்தது. அந்தநிலை அவர்களின் கலையாற்றும் திறனில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. இந்த நிலையில் ஒரே நேரத்தில் நாடுமுழுவதிலுமுள்ள மக்களை, அவர்களது வீடுகளுக்கே சென்றடையக்கூடிய வானொலி ஊடகத்தின் வருகை இசை மற்றும் நாடகக்கலைஞர்களை பரவலாக மக்கள் அறிந்து கொள்ள உதவியது. ஆனால் வானொலிக் கலைஞர்கள் பெயரளவில் தான் மக்களால் அறியப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிமுகம் 'இலங்கை வானொலி புகழ்' என்ற அடைமொழியோடு அவர்கள் மேடைகளில் தோன்றும்போது பெருமளவு மக்களை, அவர்களது நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்து வந்தது.

இத்தகையவொரு நிலையில் ஏக்காலத்தில் நாடுமுழுவதிலும் மக்களின் வீடுகளுக்கே சென்று கலைஞர்களை, அவர்தம் ஆற்றலை அறிமுகம் செய்யக்கூடிய வல்லமைகொண்ட தொலைக்காட்சியின் வருகை நாட்டில் ஒருவித பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அது வரைகாலமும் தமது ஆர்வம் காரணமாக இலங்கையில் சில கலைஞர்கள் எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் சில திரைப்படங்களைத் தயாரித்தபோதும் பொதுமக்கள் அவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். இந்தநிலையில் ரூபவாஹினியின் வருகை இலங்கையில் தமிழில் ஆரோக்கியமான திரைக்கலை வளர்வதற்கு உதவமுடியுமென்று நம்பினேன்.

இந்த நம்பிக்கையை எனக்குத் தந்தது எனது வானொலி அனுபவம். திரைப்படம் என்றால் இந்தியாவிலிருந்து வருவதுதான் என்ற மனநிலையிலிருந்து, ஈழத்துத் திரைப்படங்களைப் புறக்கணித்தும் மேடை நாடகங்களில் ஆர்வம் காட்டாமலும் இருந்த இலங்கைத் தமிழ் வெகுஜனங்கள், வானொலி நாடகங்களுக்கு மிகப்பெரும் ஆதரவளித்தமை, மக்கள் இலங்கைக் கலைஞர்களிடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்ற உண்மையை வானொலியில் பிரதான நாடகத் தயாரிப்பாளராகப் பணியாற்றிய எனக்கு உணர்த்தியது. திரைப்படக் கலையின்மீது தீவிரமான ஆர்வம்கொண்டிருந்த எனக்கு இலங்கை மக்கள் எம்மிடம் எதிர்பார்க்கும் யதார்த்தமான

படைப்புகளைத் தொலைக்காட்சியின் சின்னத்திரையூடாக வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தது. அப்படி வழங்கினால் பெரிய திரையிலும் எமது படைப்புகளை இலங்கைத் தமிழர்கள் வரவேற்கும் ஒரு கலையாக மாற்றலாமென்ற தீவிரமான திட்டத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் எனது தொலைக்காட்சித்துறைப் பயணம் ஆரம்பமாகியது. மேற்சொன்னவை எனது பிரதான நோக்கங்களாக இருந்தபோதிலும் எமது இசை, நடன, மற்றும் கிராமியக் கலைகளையும் அவற்றை ஆற்றுக்கின்ற கலைஞர்களையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கவேண்டுமென்ற நோக்கமும் குறிப்பாக, நாட்டுக் கூத்து என்ற எமது பாரம்பரியக் கலையை ஆய்வுசெய்து, அவற்றின் இசைத்தரத்தை மீட்டு சகல மக்களும் விரும்பி இரசிக்கக் கூடிய ஒரு கலையாக மாற்றுவதற்கு ரூபவாஹினியின் வளங்களை உபயோகிக்கலாமென்ற திட்டமும் ஆர்வமும் என்னிடம் இருந்தன. நான் திட்டங்களை மனதில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு திரிந்தவனல்ல. அவற்றைப் படிப்படியாகச் செயற்படுத்தத்தொடங்கினேன். ஆனால் எனது திட்டங்களையும் எதிர்பார்ப்பையும் நாட்டின் நிலை சீர்குலைத்துவிட்டது.

ரூபவாஹினியின் மூலம் நாம் வழங்கும் நிகழ்ச்சிகள் தரமானவை

யாக மட்டும் இருந்தால் போதாது. அதற்கு மேலாக ரூபவாஹினி மக்களின் நன்மதிப்பைப்பெற்ற நிறுவனமாகவும் விளங்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் சமாதானமாக மேற்கொண்டேன். நான் ரூபவாஹினியில் ஆரம்பத்தில் நிறைவேற்றுத் தயாரிப்பாளராகவும் பின்னர் தமிழ்ப்பிரிவின் தலைவராகவும் பணியாற்றிய போது இலங்கைத் தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எத்தகைய பாரபட்சமுமின்றி அவர்களின் திறமையை மாத்திரமே கருத்திற் கொண்டு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கவேண்டும், அதன் மூலம் ரூபவாஹினி ஒரு தேசிய ஊடகமாக இலங்கையின் சகல மக்களுக்குமான ஊடகம் என்ற உண்மையை அனைவருக்கும் உணர்த்தவேண்டும் என்ற கொள்கையை மிகத் தீவிரமாகக் கடைப்பிடித்தேன். எனது காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்பவர்கள் இதனைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். நிகழ்ச்சிகளைக் கிரமமாக ஒளிபரப்பவேண்டுமென்பதால் போக்குவரத்துத் தடை போன்ற சிரமமான சூழ்நிலைகள் காரணமாக நடன நிகழ்ச்சிகளில் கொழும்பில் வாழ்ந்த கலைஞர்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இலங்கையில் தேசிய ஊடகங்களில் தரக்கட்டுப்பாடு மிக இறுக்கமாக இருந்ததால் குறிப்பாக, மொழிப்பிரயோகம் பற்றிய கட்டுப்பாடு மிகக்கண்டிப்புடன் அப்போது கடைப்பிடிக்கப்பட்டதால் அந்த நிலை நாட்டின் வடக்கு, கிழக்குத் தவிரந்த பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களுக்கு அந்த ஊடகங்களில் பங்களிப்புச் செய்வதற்குத் தடையாக இருந்தது. அவர்களையும் ரூபவாஹினியில் இணைத்துக் கொள்வதற்காகக் கட்டுப்பாடுகளைச் சிறிது தளர்த்தி சில நிகழ்ச்சிகளைச் செய்தேன். குறிப்பாக, நாடகங்களின் உரையாடல்களை அந்தந்தப் பிரதேசப் பேச்சுவழக்குப் பிரதிபலிக்கத்தக்கவகையில் யதார்த்தமாக அமைத்து அதில் அவர்களை நடிக்கவைத்தபோது, மொழி உச்சரிப்புப் பிரச்சினை மக்களால் கவனிக்கப்படவில்லை. கொழும்பில் அப்போது சில தமிழ்க் கலைஞர்களும் சிங்களப் பெண் கலைஞர்களும் இணைந்து நடன நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தவர் மொழிவாணன். அந்தக் கலைஞர்களைவைத்து மதுரமாலை என்ற நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தேன். மிகுந்த பொருட்செலவில் பெரிய அரங்கம் அமைத்து மூன்றாம் இலக்கக் கலையகத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சி மக்க

ளிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. பல கொழும்புவாழ் கலைஞர்களுக்குத் தொலைக்காட்சியில் தோன்றும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியது அந்த நிகழ்ச்சி.

இவ்வாறு சினிமாப் பாடல்களுக்கு நடனமாடும் நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்பியபோது சிலர் குறை கூறினார்கள். அவர்களுக்கு அப்போது ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பாக்கிக்கொண்டிருந்த சிங்கப்பூரில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒலி, ஒளி நிகழ்ச்சியைக் காட்டி, இப்படியான நிகழ்ச்சிகள்மூலம் சிங்கப்பூர்க் கலைஞர்களை எமது தொலைக்காட்சியில் காட்டலாமென்றால், அக்கலையில் திறமைமிக்க நமது கலைஞர்களுக்கு ஏன் சந்தர்ப்பம் வழங்கக்கூடாதென்று விவாதித்தேன்.

உண்மையில் ஒலி, ஒளி நிகழ்ச்சியை ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்புவது தமிழ் நிகழ்ச்சிப்பிரிவினால் முடிவெடுக்கப்பட்டதல்ல. வர்த்தகப்பிரிவுக்கான இயக்குனராக இருந்த ஷெர்ரி பெரேரா அவர்கள் சிங்கப்பூர்த் தொலைக்காட்சிக்கு உத்தியோகபூர்வமாகச் சென்றிருந்தபோது அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கமைய அந்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டுவந்து என்னிடம் தந்து, அதன் தரத்தைப் பார்த்துத் தன்னிடம் கூறுமாறு கேட்டிருந்தார். நான் அவரிடம், அந்த நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்பத் தொடங்கினால் எமது நிகழ்ச்சிகளின் போக்குத் திசைமாறிவிடுமென்று கூறியும் அதை ஒளிபரப்புவதால் ரூபவாஹினிக்குச் சில நன்மைகள் கிடைக்கவிருப்பதாகக் கூறி ஒளிபரப்பு மாறு கூறினார். சிங்கப்பூரிலிருந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளைத் தமிழ்ப் பிரிவினர் பார்த்தது, தரத்தை உறுதிசெய்து ஒளிபரப்பவேண்டுமென்று எமக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. அப்படி நான் தயக்கத்துடன் செய்த பணி எமது கலைஞர்கள் அத்தகையதொரு நிகழ்ச்சியைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஆனால் எமது பாரம்பரியக் கலைகளுக்கு ரூபவாஹினியில் முக்கிய இடம் வழங்கப்படவேண்டுமென்பதில் நான் மிக உறுதியாக இருந்தேன். அதனால் நாட்டுக்கூத்து போன்ற பிரதேசம் சார்ந்த பாரம்பரியக் கலைகளில் யாழ்ப்பாணம், மலையகம், வன்னி, மட்டக்களப்பு என்று சகல பிரதேசக் கலைஞர்களுக்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

காலமாற்றத்தாலும் கஷ்டமான சூழ்நிலைகளினாலும் அருகிக் கொண்டுவந்த நாட்டுக்கூத்துக் கலையை ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கில் முடிந்தளவில் தேடி சில நாட்டுக்கூத்து நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தேன். ஆனால் அவை பேணப்பட்டனவாவென்பது தெரியவில்லை. உள்ளதை உள்ளபடியே படமாக்கி ஒளிபரப்பியபோதிலும், நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்குள் ஆழமாகச் சென்று அவற்றின் பாடல்களின் இனிமையை வெளிக்கொண்டு வரும் வகையில் மெருகேற்றிப் புதிய இளம் நடிகர்கள், சிறந்த ஆடையலங்காரம், ஒப்பனை, ஒளியமைப்பு முதலியவற்றுடன் அனைவரும் இரசிக்கும் கலையாகத் தொழில்முறைத் தரத்துடன் தயாரிக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் எனக்கிருந்தது. அதன் ஆரம்ப முயற்சியாகவே ரூபவாஹினியில் எனது நாட்டுக்கூத்து நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு அமைந்தது.

ரூபவாஹினி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இலங்கையில் கர்நாடக சங்கீதம், பரதநாட்டியம் போன்ற சாஸ்திரியக் கலைகளை முறையாகக் கற்ற, அவற்றில் திறமைகொண்ட கலைஞர்களின் கலையாற்றுகைகளைத் தவிரத் தேசிய அல்லது சர்வதேச அரங்கில் காட்டக்கூடிய தரத்தில் எந்தக் கலைகளும் இருக்கவில்லை. ஏனைய அனைத்து ஆற்றும் கலைகளுக்கும் அர்ப்பணிப்புக் கடுமையான பயிற்சியும் வேண்டியிருந்தது. மிகக்கடுமையாக உழைத்து எமது கலை ஆற்றுகைகளைக் குறைந்தது சிங்களக் கலைஞர்களின் ஆற்றுகைகளுக்கீடாகவாவது ரூபவாஹினி மூலம் வெளிக்கொணரவேண்டுமென்ற தீவிரமான மனநிலை எனக்கு இருந்தபோதிலும் புறநிலைமகள் சாதகமாக இருக்கவில்லை. நான் நினைத்ததுபோல நாட்டுக்கூத்தை மெருகேற்றும் பணியைச் செய்திருந்தால் அது எமது பாரம்பரியக் கலைக்கு ரூபவாஹினி செய்த மிகப்பெரும் சேவையாக இருந்திருக்கும். எனது தொழில் வாழ்க்கையிலும் ஒரு நிறைவுதரும் முயற்சியாக இருந்திருக்கும்.

நாடகக்கலையில் எமக்கென தனித்துவமானதொரு தளத்தையும் ரசிகர் கூட்டத்தையும் உருவாக்கவேண்டுமென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே எனது நாடகத்தயாரிப்பு முயற்சிகள் அமைந்திருந்தன. அந்த நோக்கத்திற்கமைய நான் மேற்கொண்ட இரு நாடகங்களின்

தயாரிப்பு முயற்சிகள் நிறைவேறும் கட்டம்வரை சென்று இறுதி-நேரத்தில் கைகூடவில்லை.

ஒன்று, 1987ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாத இறுதிப்பகுதியில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் படப்பிடிப்பு நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்த 'ஈரம்' என்ற தொலைக்காட்சி நாடகம். இதற்கான ஆயத்தவேலைகள் ஜூலை மாத முற்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டன. நானும் சிங்கள நாடகத் தயாரிப்பாளர் பராக்கிரம நீரியல்லவும் இருவேறு நாடகங்களை வடபகுதியில் தயாரிப்பதற்கு ரூபவாஹினி மேலிடம் அனுமதியளித்திருந்தது. இவற்றுக்கான படப்பிடிப்புக்கேற்ற இடங்களைத் தெரிவுசெய்வதற்காக பராக்கிரமவும் நானும் ரூபவாஹினி வாகனத்தில் யாழ்ப்பாணம் சென்று, காங்கேசன்துறையில் எமது வீட்டில் தங்கியிருந்து, பல இடங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டோம். சிலநாட்கள் கழித்து பராக்கிரம கொழும்பு திரும்பியதும் நடிகர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரனும் நானும் வடமராட்சிப்பகுதியில் படப்பிடிப்புக்கெனப் பல இடங்களைப் பார்வையிட்டு கரவெட்டியில் பாலச்சந்திரனின் வீட்டுக்கு அண்மித்த பகுதியிலிருந்த நுணுவில் பிள்ளையார் கோவிலடியைச் சூழவுள்ள இடங்களை எனது நாடகத்தின் பிரதான தளமாக வைத்துப் படப்பிடிப்பை நடத்துவதென்று தீர்மானித்தேன். அந்தப் பகுதிகளில்தான் காமினி பொன்சேகா அவர்கள் நடத்த 'சருங்கலே' திரைப்படம் படமாக்கப்பட்டது. கொழும்பு திரும்பிய நான், அந்த நாடகத் தயாரிப்பில் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் தயாரிப்பு உதவியாளராகப் பணியாற்றுவதற்கு ரூபவாஹினி மேலிடத்தில் அனுமதி பெற்றேன். இது திடீரென மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு தயாரிப்பு முயற்சியாகையால் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் போன்ற நாடகத்துறையை நன்கறிந்த, யாழ்ப்பாணத்தையும் நன்கு தெரிந்த ஒரு உதவியாளர் தேவைப்பட்டார். எனது எதிர்பார்ப்புக்கேற்ற வகையான நடிகர்களைத் தெரிவுசெய்வது, நாம் ஏற்கனவே பார்த்த இடங்களில் படப்பிடிப்பை நடத்துவதற்கான மின்சார வசதியைப் பெறுவது முதல் சகல ஒழுங்குகளையும் மேற்கொள்வது போன்ற பொறுப்புகளை அவரிடம் ஒப்படைத்தேன். நானும் பராக்கிரமவும் குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களை சந்திக்கச் சென்றபோது நடிகர்கள் பற்றி அவரிடமும் பேசியிருந்தேன். எனவே, நடிகர்கள் சம்பந்தமாக குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களிடமும் பேசுமாறு கே.எஸ். பாலச்சந்திரனைக் கேட்டிருந்தேன்.

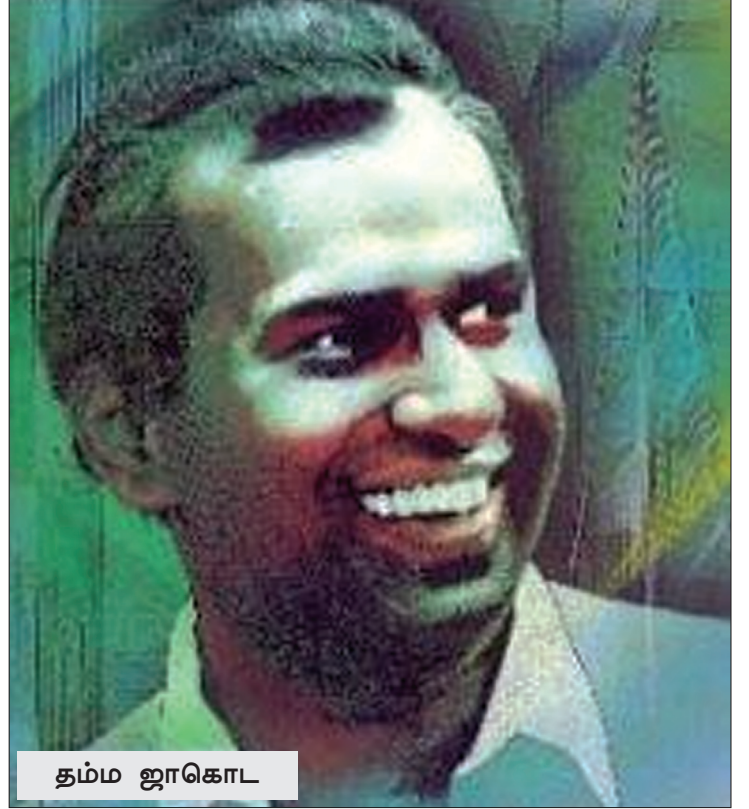
அந்த நாடகத்தின் கதை அனைவரையும் கவரக்கூடியதென்று எனக்குத் தெரியும். தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் பணியாற்றிய பத்திரிகையாளர் கே.ரி. சிவகுருநாதன் ஒரு சிறந்த வானொலி நாடக எழுத்தாளர். நான் வானொலியில் நாடகத் தயாரிப்பாளராக இருந்தபோது கே.ரி. சிவகுருநாதன் எழுதி, நான் தயாரித்த 'தொடர்ந்து வரும் உறவுகள்' என்ற நாடகத்தை 'ஈரம்' என்ற தலைப்பில் தொலைக்காட்சி நாடகமாக நான் எழுதியிருந்தேன். யாழ்ப்பாண இளைஞன் ஒருவரின் இனவேறுபாடு கடந்த மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்தும் கதை.

சிங்களப் பிரதேசத்தில் வேலைக்காகச் சென்ற தகப்பன் அங்கு ஒரு சிங்களப்பெண்ணை மணந்து மூன்று பெண்பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகிவிட்ட நிலையில் அவர் இறந்துவிடவே, அந்த சிங்களத் தாயையும் தனது சகோதரிகளான அவரது பிள்ளைகளையும் நிர்க்கதியாக விடக்கூடாதென்று அந்த இளைஞன் சிங்களப்பிரதேசத்திற்குச் சென்று அவர்களை அழைத்துவரும் கதைதான் 'தொடர்ந்து வரும் உறவுகள்'. நான் அந்த இளைஞனை ஒரு போராளியாகச் சித்தரித்து, நாடகத்தின் பெயரை 'ஈரம்' என்று மாற்றியிருந்தேன். சிங்கள மக்கள் அதை எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காக ரூபவாஹினியின் சிங்கள நாடகப்பிரிவுக்குத் தலைவராக இருந்த தம்மஜாகொட அவர்களிடம் அந்தக் கதையை நான் சொன்னபோது, அந்தக் கதையைக்கேட்ட அவர் மிகவும் உற்சாகமானார். அந்த நாடகத்தைத் தயாரித்தால் நிச்சயமாக ஏதாவது திரைப்படவிழாவில் விருதுபெறும் வாய்ப்பிருக்கிறதென்று கூறியதோடல்லாமல் அதில் வரும் சிங்களப் பெண் பாத்திரத்திற்கு வீணா ஜெயக்கொடி என்ற முன்னணி சிங்கள நடிகையை ஒழுங்குசெய்து தருவதற்கு முன்வந்தார். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் வீணா ஜெயக்கொடியையும்

மூன்று சிங்களப் பெண்பிள்ளைகளையும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்துவரும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

1987ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 26ம் திகதி முதல் ஒக்ரோபர் மாதம் 1ம் திகதிவரை கரவெட்டியில் படப்பிடிப்பு நடத்துவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. செப்ரெம்பர் மாதம் 29ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் தம்மஜாகொட வீணா ஜெயக்கொடியையும் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. எனது படப்பிடிப்பு முடிந்ததும் தொடர்ந்து ஒக்ரோபர் மாதம் 10ம் திகதிவரை பராக்கிரம நீரியல்ல வடபகுதியில் தனது நாடகப் படப்பிடிப்பை நடத்துவதென்றும் முடிவு செய்திருந்தோம். ஆனால் ஜூலை மாதம் 29ம் திகதி இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நிலமைகள் மாற்றமடைந்ததால், யாழ்ப்பாணத்தில் ரூபவாஹினிக்கெனப் பிராந்திய நிலையம் அமைக்கும் பொறுப்பு எனக்கு வழங்கப்பட நான் உடனேயே அப்பணியைத் தொடங்கவேண்டியதாயிற்று.

சிலவேளைகளில் இவ்வாறு தடைகள் ஏற்படும்போது ஏமாற்றமாக

தம்ம ஜாகொட

இருப்பினும் பின்னர் அவையெல்லாம் நன்மைக்கேயென்று நினைக்கவைக்கும் வகையில் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இப்போதும் அப்படி நடந்தது. அந்தப் படப்பிடிப்பை நான் நடத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில்தான் நான் பிராந்திய நிலையம் அமைக்கும் பணிக்கென யாழ்ப்பாணம் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. அப்போது என்னுடன் பணிக்காக யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த ரூபவாஹினி ஊழியர்கள் நான்குபேர் ஒக்ரோபர் மாதம் திகதி கொலை செய்யப்பட்டார்கள். நாடகப் படப்பிடிப்பு திட்டமிட்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால் எனதும் பராக்கிரமவினதும் நாடகங்களில் நடிக்விருந்த நடிகர்கள் மற்றும் தயாரிப்புக் குழுவினரென்று கிட்டத்தட்ட முப்பது பேர் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்றுருப்போம். அத்தகைய பெருந்தொகையானவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் அதன் விளைவுகளைக் கற்பனைகூடச் செய்துபார்க்கமுடியாது. நாடகப்படப்பிடிப்பு ரத்தானது அந்தவகையில் நன்மைக்கேயென்று சொல்லலாம். அப்போது இடம்பெற்ற ரூபவாஹினி ஊழியர்களின் கொலையைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் சென்று நாடகம் தயாரிக்கும் கதையே திரும்ப எழவில்லை. இருந்தபோதிலும் அச்சம்பவத்தின் பின்னர் கொழும்பு திரும்பி ரூபவாஹினிக்குச் சென்ற நான், மீண்டும் மிகுந்த தீவிரத்துடன் பணியாற்றத் தொடங்கி ஒரு மிகப்பெரும்

தயாரிப்புக் குழுவுடன் மலையகம் சென்று 'மலையோரம் வீசும் காற்று' என்ற தொலைக்காட்சித் தொடர் நாடகத்தைத் தயாரித்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தயாரிக்கவேண்டிய நான் திட்டமிட்டு நடைபெறாதபோது மற்றொரு நாடக முயற்சி மகாகவி அவர்களின் 'கோடை'. இது ஒரு கவிதை நாடகம். அதைக் கவிதை நாடகமாகவே யாழ்ப்பாணச் சூழலில் தொலைக்காட்சி நாடகமாகத் தயாரிக்க எண்ணியிருந்தேன். இதற்காக அந்த நாடகத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையில் தயாரித்த வீ.எம். குகராஜா அவர்களிடம் பேசியிருந்தேன். அதுவும்கூட 1987ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தயாரிப்பதெனத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதற்கிடையில் வீ.எம். குகராஜா இந்திய அமைதிப் படையினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கில் காகி இறந்துவிட்டதாலும் ரூபவாஹினி ஊழியர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதாலும் யாழ்ப்பாணம் சென்று நாடகங்கள் தயாரிக்கும் திட்டம் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டது.

வானொலியில் தயாரித்தது போன்று எமது வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய கதைகளை மிக யதார்த்தமாகப் படம்பிடித்து, அவற்றில் ஒரு ரசனையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தமையால்தான் நான் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் சென்று தங்கியிருந்து நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கக்கூடியதாக அப்பகுதிகளில் கலையக வசதியாவது அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று எனது மேலிடத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தேன். ஆனால் அந்தத் திட்டமெல்லாம் யாழ்ப்பாணச் சம்பவத்துடன் தவிடுபொடியாகி விட்டது.

உள்நாட்டுப் போரினால் தமிழ்மக்கள் பெரிதும் துன்பமடைந்தபோதிலும் தமிழ் மக்களிடையேயுள்ள சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு அது மிகச் சாதகமான காலமாக அமைந்து விட்டது. தமது திறமையை வெளிக்காட்டி, மக்களின் அபிமானத்தை வென்று, தமது துறைகளில் சிறந்து விளங்குவதற்கு வாய்ப்புள்ள எந்தத் துறையிலும் போட்டி, பொறாமை என்பன அதிகமாக நிலவுவதுண்டு. ஒலி, ஒளிபரப்புத் துறைகளும் அத்தகைய துறைகளே. அதிலும் இலங்கையில் அவை அரசு ஊடகங்களாக இருந்தமையால் அவற்றில் பணியாற்றுவோரைத் தெரிவுசெய்யும் நடைமுறைகளினூடாகத் திறமையானவர்களும் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள், சிலசமயம் திறமையற்றவர்களும் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். திறமையுள்ளவர்கள் அவற்றை வெளிக்காட்டி மக்களினதும் மேலதிகாரிகளினதும்

கவனத்தைப்பெற்று மேல்நிலைகளுக்குச் செல்லும் அதேவேளை, திறமை குறைவாக உள்ளே நுழைந்தவர்கள் மேல்நிலைகளுக்குச் செல்வதற்காகக் குறுக்கு வழிகளை நாடுகிறார்கள்.

உண்மையில் ஆராய்ந்து பார்த்தால், திறமைமிக்க மிகச்சிலரே வானொலிமூலம் புகழடைந்து, தாம் பணியாற்றும் வானொலிக்கும் புகழ் சேர்த்தார்கள். அந்தப் புகழை வானொலியில் பணியாற்றிய திறமையற்றவர்களும் அனுபவித்தார்கள். இப்படியான இரு பிரிவினரையும்கொண்டு விளங்கியது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். திறமை குறைந்தவர்களாக ஒலிபரப்புக்குள் நுழைந்தவர்கள், தமது சக தொழிலாளர்களுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் ஆபத்தானவர்களாக விளங்கினார்கள். ஒரேயொரு ஒலிபரப்பு நிலையம். ஒப்பீட்டளவில் இலங்கையின் மிகக்குறைந்தளவிலான நபர்களே அங்கு பணியாற்றமுடியும். முன்னேறுவதற்கு மிகக்குறைந்த

ளவிலான உயர்பதவிகளே இருந்தன. எனவே, அந்தப் பதவிகளைப் பெறுவதற்குக் கடுமையான போட்டி இருந்தது. திறமைமிக்கவர்களுக்கு அடுத்தடுத்த பதவிகளுக்கு உயர்வதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம் இருந்தாலும் திறமையற்றவர்கள் தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையுமே தாமும் உயர் பதவிகளை அடைந்துவிட வேண்டுமென்பதற்காகச் செலவிடுவார்கள். எனவே, அங்கு குத்துவெட்டுகள் அதிகமிருந்தன. திறமைமிக்கவர்கள் அவர்களது ஆரம்ப நிலைகளில் எல்லோராலும் பாராட்டப்படுவார்கள், விரும்பப்படுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் உயர்பதவிகளுக்குச் செல்ல முனைந்தால் மிகுந்த இடையூறுகளுக்குள்ளாக நேரிடும். எத்துமையிலும் அது உள்ளதுதான். என்றாலும் எந்தவித பட்டங்களும் கல்வியில் பெறாவிட்டாலும்கூடத் திறமை, ஆழ்ந்த உலக அனுபவம், அறிவு, இரசனை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சுயசிந்தனை கொண்டவர்கள்தான் ஒலி, ஒளிபரப்புத் துறைகளில் பிரகாசிக்கமுடியும். அதேவேளை, உலக அறிவோ அனுபவமோ சுயசிந்தனையோ இரசனையோ அற்றவர்கள் கூட ஒரு பட்டப்படிப்புச் சான்றிதழ் வைத்திருந்தால் அரசு நிர்வாகத்திலிருந்து ஒலி, ஒளிபரப்புத் துறைகளுக்குள் நுழைந்துவிடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தது. இலங்கையில் இத்துறைகளில் வஞ்சகம், சூழ்ச்சி, முதுகில் குத்துதல், நெஞ்சில் ஏறி மிதித்துச் செல்லுதல் போன்ற துர்க்குணங்கள் நிறைந்தவர்கள் நிறையவே காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் மிக நுட்பமாகத் தமது வேலைகளைச் செய்தார்கள். அதைவிட நுட்பமாக அவர்களின் சூழ்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு, தம்மைக் காத்துக்கொண்டு முன்னேறும் வல்லமையைத் துறைசார் திறமைமிக்கவர்களும் கொண்டிருந்தார்கள். மொத்தத்தில் அது ஒரு சதுரங்க விளையாட்டுப் போன்றது. எதிரிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பவேண்டும். அதேவேளை முன்னேறி இலக்கை அடையவும் வேண்டும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்களில் பணியாற்றுபவர்கள் மக்கள் அறிந்தவர்களாக அவர்களின் அபிமானம் பெற்றவர்களாக, சிலர் உச்சப் புகழடைந்தவர்களாக விளங்குவதைப்பார்க்கும் பொதுமக்கள் அங்கு பணியாற்றுபவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களென்று எண்ணுவதை நான் அறிவேன். ஆனால் வெளியே தெரியும் பிம்பங்களுக்குப் பின்னால் அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளையும் மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே இவற்றை விரிவாக எழுதுகிறேன். அந்தச் சூழலில் பணிசெய்து, பல சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தவனென்ற வகையில் இவற்றை என்னால் துணிந்து எழுதமுடிகிறது.

அடுத்து நான் சந்தித்த சில சவால்களை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

நான் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தயாரிப்பு உதவியாளராகச் சேர்ந்த அதே வருடமே பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அதே வருடமே உரைச் சித்திரப்போட்டியிலும் இரண்டாம் இடத்தைப்பெற்றுத் தயாரிப்பு உதவியாளராக இருந்து கொண்டே ஒலிச்சித்திரம், இரசமஞ்சரி, பரீட்சார்த்த நாடகம் முதலியவற்றைத் தயாரித்துக்கொண்டிருந்தபோது, ஏன், அப்போது பெறுவதற்கு மிக அரிதான செய்தி வாசிக்கும் பணி கிடைத்த போதும்கூட ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் எல்லோரும் அன்பாகவும் எனது திறமைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள். தயாரிப்பு உதவியாளராக ஐந்து வருடங்களைப் பூர்த்திசெய்து, முறைப்படி விண்ணப்பித்து, நேர்முகப்பரீட்சைக்குத் தோன்றிய பலருள் நானும் வேறு இருவரும் தயாரிப்பாளர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டபோது தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்றில் அந்த நேர்முகப்பரீட்சையில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது, தகுதியற்றவர்கள் தெரிவாகியிருக்கிறார்களென்று பெரிய எழுத்தில் செய்தி வெளியாகியிருந்தது. அதுவரை தயாரிப்பு உதவியாளராக இருந்துகொண்டு பலவற்றையும் செய்தபோது என்னிடம் அன்பு காட்டி ஊக்கப்படுத்தியவர்களுக்கு நான் தயாரிப்பாளராகப் பதவி-உயர்வு பெற்றது பொறுக்கவில்லை. இது எனது முதல் அனுபவம். ஐந்து வருடங்களாக ஒலிபரப்புத் துறையில் பலவற்றையும் செய்து, என்னை நிரூபித்து, எல்லோரது பாராட்டையும் பெற்று, முறைப்படி பதவிஉயர்வு பெற்றமையை எப்படித் தவறு என்று

சொல்கிறார்களென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி, அதனால் பாதிப்பு ஏற்படப் போவதில்லையென்று தெரிந்தும் அந்தவயதில் அது எனது மனதிற்குப் பாரமாக இருந்தது. எனது அவதானிப்பின்படியும் அனுபவத்தின்படியும் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து உள்ளே நுழைவதும் பதவி உயர்வு பெறுவதும் வழக்கமானதுதான் என்றாலும் திறமையுள்ளவர்கள் நிச்சயமாக வெற்றிபெறும் வாய்ப்புகளே அதிகமிருந்தன. அப்படி செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து சிலர் பதவி உயர்வோ புலமைப்பரிசிலோ பெற்றாலும் திறமையானவர்களுக்கு அடுத்தடுத்த சந்தர்ப்பங்களில் நிச்சயம் வெற்றி கிடைக்கும். இதை நான் என் தொழில்வாழ்க்கையில் அடிக்கடி அனுபவித்திருப்பது எனது இக்கட்டுரைத் தொடரை வாசிப்பவர்களுக்குப் புரியும். நான் தயாரிப்பாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டபோது பாரபட்சமானமுறையில் தெரிவுசெய்யப்பட்டு விட்டார்களென்று எழுந்த குற்றச்சாட்டு மற்றும் எனக்குத் தந்த புலமைப்பரிசிலைப் பின்னர் தட்டிப்பறித்தமை என்ற இரு சம்பவங்கள் தவிர ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனக் காலத்தில் எனக்குப் பெரிய பாதிப்புகள் எதுவும் மற்றவர்களால் ஏற்படவில்லையென்றாலும், அங்கு சிலர் மற்றவர்களைப்பற்றிக் கோள் சொல்வது, புறம்பேசுவது, மொட்டைக்கடிதம் எழுவது போன்றவற்றை முழுநேரத் தொழிலாகச் செய்வதைப் பார்த்து வெறுப்படைந்திருக்கிறேன். அரசு ஊடக நிறுவனங்களில் அதிமேல்மட்ட நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் சிங்களவர்களாக இருப்பதும் அவர்களுக்குத் தமிழ், தமிழ் ஒலிபரப்புப் பற்றிய புரிதல் சற்றும் இல்லாதிருப்பதும் இத்தகைய மொட்டைக்கடிதம் எழுதுபவர்களுக்கு சாதகமான சூழலாக அமைந்து விடுகிறது. இத்தகைய செயற்பாடுகளால் நான் ரூபவாஹினிக்குச் சென்றபின்னர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டேன். ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்த சிலரே ரூபவாஹினியிலிருந்த சிலருடன் இணைந்து இந்தக் கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

ரூபவாஹினியில் 1982ம் ஆண்டுமுதல் 1987ம் ஆண்டுவரை நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாகத் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களையும் மன உழைச்சலையும் தவிரப் பாரதூரமாக எதுவும் நடக்கவில்லை. தொலைக்காட்சி இலங்கைக்குக் புதிய ஊடகமாக இருந்தமையால் அதில் பணியாற்றுவதற்கு தயாரிப்புத் தொழில்நுட்ப அறிவு மிகுந்தளவில் தேவைப்பட்டது. அதன் காரணமாக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றும் திறமை குறைந்தவர்கள் ரூபவாஹினியில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு மக்கள் அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பார்த்துப் பொறாமை கொண்டாலும் தொலைக்காட்சிக்குள் நுழைந்து தம்மால் எதுவும் செய்யமுடியாதென்ற நிலையில் மௌனமாகச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள்.

1987ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் என்னுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்த சில ரூபவாஹினி ஊழியர்கள் அங்கு கொல்லப்பட்டமை, இதுவரை சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த தீயசக்திகளுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அவர்கள் யாழ்ப்பாணச் சம்பவத்துடன் எனது கதை முடிந்தது, என்னால் மீண்டும்வந்து ரூபவாஹினியில் பணியாற்ற முடியாதென்று நினைத்து விட்டார்கள். நான் எந்தவிதத்திலும் திரும்பி வந்துவிடக்கூடாதென்பதற்காக, கொலை செய்யப்பட்ட சிங்கள உத்தியோகத்தர்களை நான்தான் திட்டமிட்டு அழைத்துச்சென்று விடுதலைப்புலிகளிடம் ஒப்படைத்ததாக சிங்கள ஊழியர்கள் மத்தியில் கதைக்கடிவிட்டார்கள். அந்தச் சிங்கள ஊழியர்களே நான் திரும்பி வந்தபின்னர் யார்யார் எவ்வாறெல்லாம் வதந்தி பரப்பினார்களென்று என்னிடமே வந்து சொன்னார்கள் என்பதுதான் சிறப்பு. நான் எந்தவிதத்திலும் அதற்கான பிரதிபலிப்புகளை எவரிடமும் வெளிக்காட்டவில்லை. சர்வசாதாரணமாகவே எல்லோருடனும் நடந்துகொண்டேன். அங்கு பணியாற்றிய சிங்கள ஊழியர்கள் சம்பவம் நடந்தவுடன் உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் தமது கோபத்தைக் காட்டினாலும் பின்னர் உண்மை தெரிய வந்தபோது அமைதியாகி விட்டார்கள். எனக்கெதிராகப் பேசித் திரிந்தவர்களும் என்னிடம் வந்து சம்பிரதாயத்துக்குத் தமது கவலையைத் தெரிவித்தபோது நானும் எதுவும் நடக்காததுபோலவே அவர்களுடன் நடந்து கொண்டேன்.

ரூபவாஹினி ஆரம்பித்ததுமுதல் அதுவரை நெருங்கமுடியாது மனதுக்குள் பொறாமைகொண்டிருந்தும் அதை வெளிக்காட்டும்

சக்தியற்றிருந்தவர்களுக்கு 1987ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணச் சம்பவம் வாய்ப்பாகப் போய்விட்டது. நான் பலவீனமடைந்துவிட்டேனென்று கருதி என்னுடன் சாதாரணமாகக் கதைத்தபோதும் தமிழ்ப் பிரிவுக் கெதிரான நடவடிக்கைகளில் வீறுகொண்டு செயற்படத் தொடங்கி விட்டார்கள். நான் திரும்பிவரமாட்டேனென்று நினைத்துத் தொடங்கிவிட்ட தம் செயற்பாடுகளை அவர்களால் நிறுத்தமுடியவில்லை. அவர்களின் சிலர் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சிலர் ரூபவாஹினியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களைப் பொருட்படுத்தாது நான் மிகத் தீவிரமாக எனது தயாரிப்புப் பணிகளில் கவனம்செலுத்தினேன். கடும் உழைப்பே எப்போதும் எனது பலமாக இருந்திருக்கிறது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ரூபவாஹினிக் கல்விச்சேவை திருமதி. இந்திராணி குணரத்தன அவர்களின் கீழ் இயங்கியது. திருமதி. குணரத்தன நீண்டகாலம் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றியவர். அங்கு கல்விச்சேவைக்குப் பணிப்பாளராக இருந்தவர். திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்களது சமகாலத்தவர். அவர்கள் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ரூபவாஹினியை ஜப்பான் இலங்கையின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக வழங்கியது என்று ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்டாலும் ரூபவாஹினியின் கல்விச்சேவை எவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடைபெற்றதென்று எனக்குத் தெரியாது. அதில் ஆரம்பத்தில் இரண்டு தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்கள் உட்படப் பல தயாரிப்பாளர்கள் பணியாற்றினார்கள். ரூபவாஹினியில் நிகழ்ச்சிப்பிரிவும் செய்திப்பிரிவும் மிகச் சிறப்பாக இயங்கி மக்களைக் கவர்ந்தன. கல்விப்பிரிவு பயனற்றமுறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோவென்று எண்ணினார்களோ தெரியவில்லை, திடீரென நிகழ்ச்சிப்பிரிவிலிருந்த விவரணப்பிரிவையும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிப் பிரிவையும் கல்விச்சேவையுடன் இணைத்து அதை விரிவுபடுத்தி திருமதி. குணரத்தன அவர்களைச் கல்விச்சேவைக் கான துணைப்பணிப்பாளர் நாயகமாகப் பதவி உயர்த்தினார்கள். தமிழ்ச்சேவைக்கென நிகழ்ச்சி தயாரித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு தயாரிப்பாளரும் விவரணப்பிரிவுடன் சேர்ந்து கல்விச்சேவைக்குச் சென்றுவிட்டார். மேலதிக அதிகாரங்களைப் பெற்ற திருமதி. குணரத்தன அவர்களின் ஆதரவைப்பெற்ற தமிழ்த் தயாரிப்பாளர் ஒருவர் தமிழ்நிகழ்ச்சிப் பிரிவுக்கு சமாந்தரமாக நாட்டிய நாடகம் போன்ற தமிழ்நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்தார். அவருக்கு ரூபவாஹினியில் பணியாற்றிய நிகழ்ச்சிப்பிரிவைச்சாராத சிலரும் உற்சாகமுட்டினார்கள். அப்போது ரூபவாஹினியின் முதல்தலை வராகப் பதவியேற்று நிர்வாகித்த எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுவிட்டார். மேல்நிலைப்பதவிகளில் ஒலிபரப்பு நிர்வாகத்தெரிந்த இரண்டுபேர் மட்டுமே இருந்தார்கள். ஒருவர் திருமதி. குணரத்தன. மற்றையவர் ஷேர்ளி பெரேரா. அவர் வர்த்தகசேவைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்.

வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் இருவேறு ஊடகங்களாகக் கருதப்பட்டாலும் அந்த வேறுபாடு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் மட்டுமே. நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, மற்றும் நிர்வாக முறைகளைப் பொறுத்த வரை இரண்டும் ஒன்றே. அதனால்தான் பொதுவாக ஒலிபரப்பு நிர்வாகம் (broadcasting administration) என்று அழைப்பார்கள். ஆங்கிலத்தில் ப்ரோட்காஸ்ட்ரிங் என்ற சொல் வானொலி, தொலைக்காட்சி இரண்டுக்கும் பொதுவாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே இலங்கையில் ஒலிபரப்புச் சேவையின் நிர்வாகத்தை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து பொறுப்பேற்ற முதலாவது இலங்கையரான நிர்வாகசேவை அதிகாரி எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நீண்டகால நிர்வாக அனுபவம் பெற்றவர்களான எச். எம். குணசேகர, திருமதி. ஞானம் இரத்தினம், திருமதி. இந்திராணி குணரத்தன, ஷேர்ளி பெரேரா ஆகியோரைப் பிரதான பிரிவுகளின் தலைமைப் பதவிகளில் நியமித்தார். ரூபவாஹினியின் பொது நிர்வாகத்துறைக்குக் கூட ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நீண்டகாலம் நிதிப்பிரிவில் பணியாற்றிய ஓய்வுதல்லா அவர்களைப் பொறுப்பாக நியமித்தார்.

எச்.எம். குணசேகர, திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களும் பணி ஓய்வுபெற்றுவிடவே ரூபவாஹினி நிர்வாகம் பலமிழந்து போவதை என்னால்

உணரமுடிந்தது. அந்தநேரத்தில் யாழ்ப்பாணச் சம்பவமும் நிகழ்ந்தமையால் எந்தவிதமான நிர்வாகமுறைகளுக்கும் மதிப்பளிக்காது கல்விச்சேவைத் தயாரிப்பாளர்கள் தமிழ்ப்பிரிவின் பணிகளைச் செய்யமுடிந்தது. இந்நிலை பாரதாரமான நிகழ்ச்சி நிர்வாகப் பிரச்சினைகளைத் தமிழ்ப்பிரிவுக்கு மாத்திரமல்ல, ரூபவாஹினிக்கும் ஏற்படுத்துமென்பதை திருமதி. குணரத்ன அவர்கள் உணரக் கூடியவர்தான் என்றாலும் தனது பிரிவு விரிவடைந்து பலம்பெறுவதை அவர் விரும்பினாரென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் அது நிகழ்ச்சி நிர்வாகத்திற்குப் பெரிதும் பாதகமான செயல். அத்தகைய செயல்களை சிங்களப் பிரிவுகளில் செய்ய இயலாது. தமிழ் நிகழ்ச்சிகள்தானே, அதை எவரும் தட்டிக்கேட்க மாட்டார்கள், தமிழ்ப்பிரிவுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த நான் யாழ்ப்பாணச் சம்பவம் காரணமாக எதிர்ப்பேதும் காட்டாமல் இருந்துவிடுவேனென்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் நான் பேசாமல் இருந்துவிடவில்லை. ஏனெனில், தமிழ்ப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதற்கான தலைமைப் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பொதுநிகழ்ச்சிகளுக்கு அந்தப் பிரிவே பொறுப்பானது. நிகழ்ச்சி நிர்வாகம் என்பது தரம்பேணும் பல நடைமுறைகளைப் பின்பற்றவேண்டிய ஒரு செயற்பாடு. அவற்றைச் சரிவரப் பேணுவதுதான் ஒரு நிகழ்ச்சிப்பிரிவின் தலைவரது கடமை. இவ்வாறு ஒரு நிறுவனத்திற்குள்ளேயே சிலர் விரும்பியவாறெல்லாம் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்யமுடியாது. அது காலப்போக்கில் தமிழ் நிகழ்ச்சிப்பிரிவையே இல்லாதொழித்துவிடும். எனவே, எனது கடமையை மிகக் கண்டிப்படன் செய்யவேண்டுமென்பதால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் நிலைபற்றிய ஒரு கடிதத்தை ரூபவாஹினியின் மேலதிகாரிகளுக்கு 1988ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 18ம் திகதி அனுப்பி வைத்தேன். 1987ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திரும்பி வந்தேன். 88ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில் அந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்கிறேன். ஒக்ரோபர் மாதம் 6ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த சம்பவம் நடைபெற்ற உடனேயே தமிழ்ப் பிரிவைப் பலவீனமாக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திரும்பிய முன்று மாதங்களுக்குள். எனது மேலதிகாரிகளுக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தைத் தொடர்ந்து ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளர்சபை அங்கத்தவர்களில் ஒருவரான திருமதி. நல்லையா அவர்களுக்கும் அந்தக் கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தேன். அவர்

உடனடியாகவே பொதுநிகழ்ச்சிப் பிரிவின் கீழ் தமிழ்நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பவர்களையும் கல்விச்சேவைப் பிரிவில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பவர்களையும் அழைத்து ஒரு கூட்டத்தை நடத்தினார். அந்தக் கூட்டம் நான் மேலதிகாரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதிய ஏழு நாட்களுக்குள்ளேயே (ஒரு கிழமை), பெப்ரவரி மாதம் 25ம் திகதி நடைபெற்றது. அதில் கல்விச்சேவை, பொதுநிகழ்ச்சிகள் பிரிவு ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பான துணை இயக்குனர் நாயகங்களும் மற்றும் பணிப்பாளர்சபையின் மற்றுமொரு அங்கத் தவரான காமினி பேதிரிஸ் அவர்களும் சமூகமளித்திருந்தனர். அன்று மிகக்கண்டிப்பாகத் தமிழ்ப்பிரிவின் நிர்வாகம் எந்தவித மாற்றமுமின்றி இதுவரை இயங்கியதுபோலவே இயங்கவேண்டுமென்று அனைவருக்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டது. அதன் காரணமாக தமிழ்ச்சேவைக்குப் போட்டியாக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும் செயற்பாட்டுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. நான் பலவீனமடைந்துவிடவில்லையென்பதை அனைவரும் புரிந்துகொண்டனர்.

எப்போதுமே தலைமைப்பொறுப்பிலிருப்பவர்கள் பலம் மிக்கவர்களாக இருக்கவேண்டும். இந்தப் பலம் என்பதை இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் வசிப்பவர்கள் அனேகமாக அரசியல்பலம் அல்லது செல்வாக்கு என்றே கருதுகிறார்கள். குறிப்பாக, ஊடகத்துறையில் இந்த நிலை இருக்கிறது. அதிலுள்ள அபாயம் என்னவென்றால் அத்தகைய பலம் நிலையற்றது. அரசியல் நிலமைகள் மாறுப்போது அதன் பலத்தால் மட்டுமே பதவிகளை வகிப்பவர்கள் பந்தாடப்படுவதை எனது ஊடக வாழ்வில் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன். தாம் இருக்கும் துறைகளுக்கான திறமைகளை வெளிக்காட்டி, நேர்மையான செயற்பாடுகள் மூலம் தமது ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்பவர்களே சக்திமிக்க தலைமைத்துவத்தை வழங்கமுடியும்.

யுத்தச் சூழலில் தொடர்ந்து நான் எத்தகைய தொந்தரவுகளுக்கு முகம்கொடுத்துக் கொண்டே எனது பணிகளை உறுதியுடன் விடாது செய்தேன் என்பதைப்பற்றி அடுத்த கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

தொடரும்.

wikneswaran.p@thaiveedu.com

OUR FREE SERVICES

WHY? REALTOR KATHIR

For Home Owners

- ✓ Home Staging
- ✓ Newspaper & Flyer Advertisement
- ✓ High Resolution Picture & Virtual Tour
- ✓ Four Page Colour Feature Sheets
- ✓ Weekends Open House
- ✓ Guaranteed Weekly Feedback
- ✓ Social Media Marketing
- ✓ Full MLS Listing Service
- ✓ Sale Sign & Direction Signs
- ✓ Market Evaluation
- ✓ Radio & Web Tool Advertisement
- ✓ Professional & Friendly Service

- ✓ Over 10 yrs Experience Realtor
- ✓ Multi Award Winner Since 2006
- ✓ Excellent Negotiation Skill
- ✓ Quick Sale with Low Commission
- ✓ Professional & Friendly Services
- ✓ Home Sellers' Programme
- ✓ Home Buyers' Programme
- ✓ Mortgage Brokers, Lawyers, Inspector Team.
- ✓ Getting Low Rate Mortgage

SELL WITH KATHIR
& GET MAX. PRICE

Buy with Kathir & Get Dream Home

HomeLife/Future Realty Inc.,
Brokerage *Independently Owned and Operated
O: (905)201-9977 F: (905)201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, Ont, L3S 4N8

Kathir Kathirgamanathan B.A,
Real Estate Broker
Dir: 416-230-6462

ஊடக ஆசான் கானமயில்நாதன்

- எஸ்.எம். வரதராஜன்

பேரினவாதச் சிந்தனையில் இயங்கிய தேசிய ஊடகம் ஒன்றால் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் இதழ்களின் செய்தி ஆசிரியராக விளங்கிய ஒருவர், தமக்கான உரிய - தகுந்த இடம் கிடைக்கையில், 'தமிழ்த் தேசிய வளர்ச்சிப் பாதையில் ஊடகத்தொண்டாற்றிய பெருந்தகை' எனத் தமிழ்ச் சமூகத்தினால் போற்றப்பட்டார் என்ற வரலாற்றுக்கு உரியவர் மறைந்த ஊடக ஆசான் கானமயில்நாதன் அவர்கள்.

உதயனில் அவர் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்களை தமிழ்த் தேசியத்தின் தலைமை வியந்து நோக்கியதாகத் தகவலுமுண்டு.

அறுபதுகளில் பேரினவாதத்தின் குரலாக உருவான 'தவச' குழுமம் 'சுயாதீன பத்திரிகைகள் சமாஜம்' என்ற பெயரில் வெளியிட்ட பல

சிங்கள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுடன் வெளியான தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் தினபதி, சிந்தாமணி என்பன, முகாமையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிடத்தக்க வகிபாகத்தை இலங்கையின் தமிழ் ஊடக, அரசியற் பரப்பில் ஆற்றியுள்ளன.

எண்பத்திமூன்று இன வன்செயலுக்கு முன்னர், தலைநகர் கொழும்பிலும் தெற்கிலும் நிலவிய இனவாத எண்ணையை கொதி நிலையடையச்செய்த பத்திரிகைகளாக தவச குழுமத்தின் சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் விளங்கியதை தமிழர் அரசியல் ஊடகவியல் வரலாறு அறிந்தோர் அறிவர்.

அத்தகைய இனவாதச் சூழலுக்குள் சுமார் பதினைந்தாண்டுகள் இருந்து பணியாற்றிவிட்டு வெளியேறி, தமது கடைசிக் காலம் வரை சுமார் முப்பது வருடங்கள் தமது மக்களின் அபிலாசை களுக்காகவும் உரிமைகளுக்காகவும் தாம் பிறந்த மண்ணிலேயே அர்ப்பணிப்போடு வாழ்ந்து உழைத்த பெருமையும் புகழும் மாண்பு மிகு கானமயில்நாதன் அவர்களையே சேரும்.

கானமயில்நாதன் அவர்கள் எண்பத்திமுன்று ஜூலை இனவன்-செயலுடன் கொழும்பைவிட்டு தமது மண்ணுக்கு வந்தார். அவரை அப்படி நிரந்தரமாக முடிவு செய்ய வைத்தமைக்கு நாட்டின் அரசியல் சூழல் மட்டுமன்றி, அவர் பணியாற்றிய நிறுவனத்தின் 'உணர்வு நிலையும்' காரணம் என்று யாழ் வீரகேசரி செய்தித் சேவையில் அவர் பணியாற்றிய காலத்தில் எம்மவர்களிடத்தில் சொல்லியுள்ளார்.

இனவன்செயல் முடிந்து சிலமாதங்களின் பின்னர் அவர் கொழும்பு திரும்பி தினபதிக்குச் சென்றபோது அதன் முதலாளியானவர், இவரது பணிமுதிர்ச்சியையும் பாராமல் கண்டிப்புடன் 'பாவித்த' வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் அவரை மனம் நோக்கச் செய்தன. அச்சமயம் அவ்விடத்தில் இருந்த பிரதம ஆசிரியரும் அமைதி காத்தமை கானமயில்நாதனின் மனதில் தொடர்ந்து அங்கு இருப் பது தொடர்பான முடிவை மீளவும் யோசிக்கவைத்தது. அன்று அவர் எடுத்த முடிவே இன்று நாம் அவர் பற்றிப் பேசவும், இங்கு இப்பக்கத்தை நிரப்பவும் வைத்தது எனலாம்.

ஆம்! ஈழநாடு, தினபதி, சிந்தாமணி, உதயன், சஞ்சீவி, காலைக்-கதிர் எனப் பல இதழ் ஊடகங்களில் இரவு நேரத் தலைமை நிருபர், உதவி ஆசிரியர், செய்தி ஆசிரியர், பிரதம ஆசிரியர், ஆலோசகர் எனப் பல பதவிகளையும் வகித்த திரு ம.வ. கான-மயில்நாதன் அவர்கள் கடந்த 22 நவம்பர் 2021 அன்று காலமான செய்தி தமிழ் ஊடக உலகை அதிர்ச்சியும் கவலையும் அடையச் செய்தது.

வழமையான கவலைக்கும் அதிர்ச்சிக்கும் மேலானவை அவை. காரணம் அவர் ஒரு மேன்மை மிக்க ஊடகவியலாளராகவிருந்தார். 'மேன்மையான ஊடகவியலாளர்' என்பதற்கு ஒரு நிகழ்வை இங்கு குறிப்பிடலாம். அது உதயனின் வருகையோடு தொடர்பானது.

உதயன் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் 'ஷப்றா' நிதிநிறுவன தலை-மையகத்தில் புதிய பத்திரிகை ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கான கூட்டம் ஒன்று இடம்பெற்றது. அதில் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய ராக மூத்த பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவரை நிர்வாகம் எண்ணியி-ருந்தது.

ஆனால் அந்நிறுவனத்தில் வேறு தொழில் நிலையிற் பணியாற்-றிய ஊடகவியலாளர் ஒருவர் அதனை விரும்பவில்லை. அவர் நிர்வாகத்திற்குக் கொடுத்த விளக்கத்தில் அதற்கான காரணங் களுடன் கானமயில்நாதன் அவர்களையும் சிபாரிசு செய்திருந்தார். நேர்மை, நியாயம், நம்பகத்தன்மை கொண்ட, நிதி விடயங்களில் குறைகள், முறையீடுகள் இல்லாதவரும் ஊடகத்துறையைப் புனித மான ஒன்றாக மதிக்கும் ஒருவரும் என அவர் தமது முகாமைக் குக் கானமயில்நாதன் பற்றி விளக்கியிருந்தார். அவர் யார் என இங்கு குறித்தல் அவசியமில்லை. வாசகர் புரிவர். என்னவோ எது வோ, தினபதி என்ற ஊடகத்தின் சிறப்பியல்புகளில் பிரதம ஆசிரி யர் முதல் உள்ளூர் நிருபர்கள் வரை அந்தப் பண்பாடு வளர்க்-கப்பட்டதெனில் மிகையல்ல.

அமரர் கானமயில்நாதன் எல்லா ஊழியர்களின் நலனிலும் அக்கறை கொண்டவர்.

ஒரு தந்தையைப்போலவே எல்லோரது நலனையும் விசாரித்தபடி பணியாற்றியவர். புகழ், விருது, பணம் போன்றவற்றுக்கு மயங்கா தவர் அவற்றுக்குப் பின்னால் செல்லாதவர். தமது தொழிலைப் புனிதமாக மதித்தவர்- என, இறுதிவரையும் அவருடன் பணியாற்-றிய ஊடகர்களும் உள்ளூர் நிருபர்களும் இன்றும் சொல்லும்படி

வைத்துவிட்டே அவர் உறக்கம் கொண்டுள்ளார்.

நான் உதயன் வெளிவருவதற்கு முன்னர் சிலமாதங்கள் மட்டுமே அதன் வருகைக்காகப் பணியாற்றிய போதிலும், நான் ஆற்றிய பணிகளை மறவாமல் நினைவில் வைத்து மதித்த அவரது பண் புடைமையை இங்கு பதிவு எடுத்து கடமையாகும்.

உதயனின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு மலருக்கு, 'கட்டாயம் ஒரு கட்டுரை ஒன்று நீர் தரவேண்டும்!' என அவர் என்னை நியூசிலாந்திலுள்ள அவரது சகலனாரும் இலங்கைத் தேசிய கீதத்தை தமிழ் மொழியில் யாத்தவருமான நல்லதம்பிப் புலவரின் புதல்வருமான கலாநிதி சிவச்செல்வன் ஊடாகத் தொடர்பு கொண்டு கேட்டார்,

வேலைக்குச் சேர்ந்த சில ஆண்டுகளிலேயே தம்மை அப்பணியில் சேர்த்தவர், வேலை பழக்கியவரையெல்லாம் மறப்பது மட்டுமன்றி அவருக்கெதிராகவும் தமக்குத் தெரிந்த குணாம்சங்களை அலு-வலகத்தில் அரங்கேற்றும் ஊழியர்களைக் கொண்டுள்ள இன்றைய ஊடக உலகில், தாம் வேலைக்குச் சேர்ந்த ஒருவர் சேர்ந்த சில மாதங்களிலேயே அங்கிருந்து விலகி வேறு ஊடகத்தில் சேர்ந்த போதிலும் அவரை மறக்காமல் தமது நிறுவனத்தின் வெள்ளிவிழா மலருக்கு ஒரு கட்டுரை தரும்படி கேட்கும் பண்பு இன்று யாருக்கு வரும்?

'ஐசே உதயன் தொடங்கேக்க நீங்கள் பட்ட கஷ்டம் எனக்குத் தான் தெரியும். உமது பெயர் பதிவில் இருக்கவேண்டும். அதற்கா கவேனும் ஒன்று எழுதும். கட்டாயம் எழுதும். ஆரம்பநாட்களில் நடந்த ஏதாவது சம்பவங்கள், அனுபவங்களை எழுதும்' என்றார் அவர்.

உதயன் தொடங்க முதல் தினபதி, சிந்தாமணியின் உடுப்பிட்டி நிருபராக - செய்தி ஆசிரியரான அவருடன் தொடர்பிலிருந்த என்னை தமது கைப்பட எழுதிய கடிதம் முலம் அழைத்திருந்தார். 'யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள நாளிதழ் ஒன்றில் உம்-மையும் இணைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்' என அழகு தமிழில் எழுதிய அக்கடிதமும் கண்முன் வந்து நிற்கிறது.

உதயனில் எனக்கு அலுவலகச் செய்தியாளர் பதவிநிலையைத் தந்திருந்தார். அமரர் சி குருநாதனுக்கு சிரேஷ்ட செய்தியாளர் பதவியும் என். பத்மசீலனுக்கு செய்தி ஆசிரியர் பதவியும் வழங் கப்பட்டு திரு. வரதசுந்தரம் அவர்கள் உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிய ரூபகம். தினபதியில் பணியாற்றிய திரு. பேரின்பம் ஒப்புநோக்குநராக இணைந்திருந்தார்.

வீரகேசரியில் கொழும்பில் சில மாதங்கள் பணியாற்றிய போது அங்கு பணியாற்றிய திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, கேதார-நாதன் ஆகியோரால் கவரப்பட்டிருந்தமையைச் சொல்லி அவர்க ளையும் உதயனுக்கு எடுக்கவேண்டும்- என்றார். ஆனால் அவரது கனவு நனவாகவில்லை.

ஏனைய தினசரிகளில் நிருபர் என்று அழைக்கப்படுகையில் - உதயனில் முதன்முதலாக 'செய்தியாளர்: என்ற சொல்லைப் பாவிப் போம்- என்றார்.

உதயனில் உள்ளூர் செய்தியாளர்களாகவும் பிராந்திய செய்தியா ளர்களாகவும் இணைப்பதற்கும் அவர் தாமாகவே கடிதமெழுதி யுள்ளார். உதயனின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றுதல் தான் அதற்கான காரணம் எனலாம்.

'நல்ல ஆட்களைக் கொண்டுவாரும் ஐசே' என அடிக்கடி சொல் வார். இரடணராஜசிங்கம், ராதாகிருஷ்ணன் (மற்றுமொருவர் பெயர் நினைவில்லை) ஆகியோரையும் அவர்கள் மூலம் வேறு இரு வரையும் அவருக்கு அறிமுகம் செய்திருந்தேன். அவர்கள் தங்கள் பணியைத் தொடங்க முதல் நான் ரூபவாஹினியில் இணைந்து விட்டேன்.

நான் ரூபவாஹினியில் இணைந்த பின்னர் அவருடன் தொலைபேசியில் பேசும்போது 'நீர் எம்மை விட்டுப் போனாலும் எனக்கு நல்ல ஆட்களை அறிமுகம் செய்துவிட்டுப் போயுள்ளீர் ஐசே' அவர்களை பழக்கி வருகிறேன். ஆளாக்கிவிடுவேன்' என்றார்.

திறமைக்கும் முயற்சிக்கும் ஊக்கமளிக்கும் ஒரு சிறந்த குருவாக அவரை நான் கண்டேன். ஒருவரோடு கதைப்பதன் மூலம் அந்த ஊடாட்டத்திலேயே அவரை எப்படிப்பாவிக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கும் ஆற்றல் அவருக்குச் சிறப்பானதொன்றாகும்.

'Listening' அதாவது கேட்டல் என்பது சிறந்த தலைமைத்துவத்துக்கும் சமூக அபிவிருத்திக்கும் முக்கியம் என்பதை அவரில் காணமுடியும்.

நான் மாற்கு மாஸ்டரிடம் ஓவியம் பயின்றதை எப்போது ஒருமுறை அவரிடம் யாழ் வீரகேசரி அலுவலகத்தில் இருந்தபோது சொன்னதை கதையோடு கதையாக அறிந்து வைத்திருந்த அவர், உதயன் இலச்சினையை பலவிதங்களில் ஓவியர் வீகே அவர்கள் வரைந்து அனுப்பியிருந்தபோது, 'வரதர் நீர் மாற்கு மாஸ்டரிடம் ஆட்படிச்சீர். இதில் எது நல்லாயிருக்கு என்று 'சிறியவனான' என்னிடம் ஆலோசனையாகக் கேட்டார்.

'வீகே' அவர்கள் வரைந்திருந்த பறவையின் அலகைப் பேனா முனை ஆக்கினால் பத்திரிகை என்பதால் பேனா பொருத்தமாக இருக்கலாம் சேர்' என்றேன்.

'நல்ல ஐடியா' என்றதோடு மட்டுமன்றி அதனை ஒழிவு மறைவின்றி- பின்னர் வீகே அவர்களுக்கும் இப்படி இளைஞர் ஒருவர் சொல்கிறார் என்று சொன்னதுடன் என்னையும் காட்டி அதனை வரைவித்தார்.

வெள்ளிவிழா மலர்க்கட்டுரை பற்றி என்னிடம் சொன்னபோது 'ஐசே உதயன் சின்னம் வரையும்போது நீர் சொன்ன கதையையும் எழுதும்' என்று சொல்லுமளவுக்கு உதயனின் ஆரம்பத்தின் நாட்களையும் அதற்காக உழைத்தவர்களையும் நினைவில் மதிப்போடு வைத்திருந்தார் என்றால், எத்தனை இதழ்களில் அவர் பணியாற்றினாலும் உதயன் மீதான அவரது பிள்ளைப் பாசம் இதிலிருந்து புரியும். 'உதயன்' என்ற தனது பிள்ளை வளர்ப்பில் அவர் வெற்றிகண்டார் என்றே சொல்லவேண்டும். கடைசி காலத்தில் அவர் மீண்டும் உதயன் வளாகத்தில் வாழ்ந்தபோது அந்த முக அழகு மாற்றத்தை அவரில் கண்டதாக அறியும்போது, அவர் மன நிறைவுடனேயே நிம்மதி உறக்கத்தை அடைந்துள்ளார் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

உதயன் வெளியானது 27.11.1985 அன்று ஆகும். நான் உதயன் வெளியாகச் சிலநாட்களுக்கு முன் (15.11.1985) ரூபவாஹினியில் இணைந்தேன். ரூபவாஹினி பதவி நியமனக் கடிதம் ஒக்ரோபர் கடைசியில் வந்திருந்தது. ஆனால், 'உதயனின் தலைப்புச் செய்தியை நீர் தான் கொண்டுவரவேண்டும்' என்று என்னிடம் பணித்திருந்தார்.

அதற்கு முக்கிய காரணம் ஒன்று இருந்தது.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவரான அமரர் மு. சிவசிதம்பரம் அப்போது ஊரில் இருந்தார். அவசியமான வேளைகளில் அவர் இந்தியாவுக்குப் போவார்.

இதனால், கானமயில்நாதன் சேர் என்னிடம் முதலாவது உதயனின் தலைப்புச் செய்தி ஏனைய பத்திரிகைகள் எதிலும் வராத செய்தியாக அன்று இருக்க வேண்டும் எனவும் அதனை- தலைவர் சிவசிதம்பரத்திடம் நான் எடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்தார். அந்தப் பணியைச் செய்துவிட்டே நான் வேலையை விட்டு விலகினேன்.

'வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாநிலமே இந்தியாவின் நிலைப்பாடு' - என்பதே அந்தச் செய்தியாகும். தலைவர் சிவசிதம்பரம் தெரி

வித்ததாக அந்தச் செய்தி அமைந்தது.

செய்தி ஆசிரியராக இருந்த அனுபவத்தால் எங்கெங்கு செய்திகளை எடுப்பது என்பதைவிட இன்ன செய்திக்கு எங்கு எடுப்பது என்ற வித்தியாசமான உத்தியாற்றலைக் கொண்டிருந்தார் அவர். செய்தி ஆசிரியராக அவர் பணியாற்றிய காலத்தில் நாம்

தொலைபேசியில் கொடுக்கும் செய்தியை மிக அழகாக மறுநாள் இட்டிருப்பார். அது அன்றைய பல நிருபர்களுக்கு செய்தியை சரியாகவும் தெளிவாகவும் எழுதும் பயிற்சியாக அமைந்தது எனலாம்.

தமிழ், முஸ்லிம் நிருபர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர் அவர்.

தொழினுட்பக்கல்லூரியில் பொறியியல்துறையை மேற்கொண்டபடியே அறுபதுகளில் தொடங்கிய ஈழநாட்டில் இரவு நேர செய்தி உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்த அவர், அதே காலப்பகுதியில் ஆரம்பமான தினபதியில் உதவி ஆசிரியராக இணைந்தார். ஊடகங்களில் பலர் விபத்து ரீதியாக இணைவது போல தாம் இணையவில்லை என்பார். ஆரம்பத்தில் தாம் பல கவிதைகளை எழுதியதாகச் சொல்வார். இராஜ அரியரத்தினம், கே.பி ஹரன், எஸ்.எம் கோபாலரத்தினம் போன்றவர்களின் எழுத்துக்களால் கவரப்பட்டதாகச் சொல்வார். அதனாலேயே ஊடகத்தில் இணைந்துகொள்ள - ஈழநாட்டில் பகுதிநேரமாகக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தியதாகச் சொல்வார்.

மேற்குறித்த மூத்த பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட அ.செ. முருகானந்தம், வி.என். பாலசுப்பிரமணியம், முருகையா போன்ற மூத்த ஊடகர்களுடனும் பணியாற்றியுள்ளார்.

தினபதி வெளிவர ஆரம்பமானபோது அதில் பிரதம ஆசிரியராக அமரர் எஸ்.டி சிவநாயகமும் செய்தி ஆசிரியராக அமரர் கே.கே. இரத்தினசிங்கமும் பணியாற்றினர். சில மாதங்களிலேயே கானமயில்நாதன் தமது திறமையால் தினபதி, சிந்தாமணி ஆகியவற்றின் செய்தி ஆசிரியரானார். இரத்தினசிங்கத்தார் பிரதி ஆசிரியரானார்.

தினபதி நிறுவனத்திலிருந்து விலகியிருந்த இவர் சிறிது காலத்தின் பின்னர் வீரகேசரியில் இணைந்தார். இவரது சேவை முதிர்ச்சிக் கேற்ப வீரகேசரி முகாமை இவருக்கேற்றவகையில் 'செய்திப் பீடம்' என்ற ஒரு பதவிநிலையை வழங்கியிருந்தது. பின்னர் யாழ் செய்திச் சேவை என யாழ்ப்பாணத்தின் வீரகேசரி அலுவலகத்தில் தொடங்கப்பட்ட பிரிவில் அதன் பொறுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார். யாழ் செய்திச் சேவையில் அப்போது யாழ் நிருபரான அரசரத்தினமும் புலோலி நிருபரான தில்லைநாதனும் அமரர் நடன-சிகாமணியும் பணியாற்றினார்கள் என்பதையும் இங்கு பதிவு செய்தல் தகும்.

அப்போதுதான், முன்னர் குறிப்பிட்டது போல ஷப்றா நிறுவனத்தில் புதிய பத்திரிகை ஆரம்பமாவதற்கான பணிகள் இடம்பெற்றன. அவரை உதயனில் இணைப்பதில் அவருடன் தினபதியில் பணியாற்றிய வித்தியாதரனின் பங்கே முக்கியமானது.

கானமயில்நாதன் அவர்கள் உதயன் பிரதம ஆசிரியரானார். தான் இணைந்த நிறுவனம் என்ற மரத்தை உலுப்பி பல கனிகளை தமிழ் வாசக சமூகம் சுவைப்பதற்காக விழுத்தினார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஏனைய இதழ்களின் நிறுவனங்கள் இப்படிப் பல கனிகளை வாசகர்களுக்கு வழங்கவில்லை. நாளிதழான உதயனுடன் வார இதழான சஞ்சீவி, அர்ச்சுனா என்ற சிறுவர் இதழ், சோதிட இதழான ஜோதிட ஜோதி, ஆன்மீக இதழான ஞானச்சுடர் என்பன கானமயில்நாதனின் பிள்ளைக்கனிகளாகும்.

போர்க்காலச் சூழ்நிலைகளை பலவகையிலும் எதிர்கொண்ட பிரதம ஆசிரியர் கானமயில்நாதன் அவர்கள். பல இயக்கங்களினதும் இலங்கை இந்திய இராணுவ தரப்பினதும் தரிசனங்களையெல்லாம் தாண்டி, தமது ஊடக வாழ்வைக் கடந்து இன்று யாழ் மண்ணில் வாழும் ஓர் இளைஞனின் தந்தைக்கு ஒப்பான ஓர் ஊடகத் தந்தையாகத் திகழ்ந்தவர் அவர்! போர்ச் சூழ்நிலைகளில் உதயன் அலுவலகத்திலேயே தங்கியிருந்து பணியாற்றியதுடன், செய்தி கொண்டுவரும் உள்ளூர் செய்தியாளர்களை உபசரித்து அனுப்பும் பண்பாளர் என அன்றைய செய்தியாளர்கள் இன்றும் சொல்வார்கள்.

வடமராட்சிப் பிரதேச மூத்த ஊடகவியலாளர் எஸ். தில்லைநாதன் அவர்கள் போர்க்காலச் சூழ்நிலைகளில் கானமயில்நாதனின் பணியையும் சமூகப்பாங்கினையும் நினைவூட்டினார்.

செய்தியாளர்களின் செய்திகளுடன் அவர்களுக்குள் வழங்கப்பட்ட இடங்களை செய்தியில் அடிக்கடி மாற்றி பிரச்சினைகளிலிருந்து அதாவது இராணுவ நெருக்கடிகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார் என்றார். உதாரணமாக கரவெட்டி நிருபர் என்பதை கட்டைவேலி நிருபர் என மாற்றுதல் அவற்றில் ஒன்று. அடிக்கடி நிருபர்களை அழைத்து அவர்களது குறை நலன்களைக் கேட்கும் பழக்கத்தை வைத்திருந்த கானமயில்நாதன், அவர்களுக்கான வேதனத்தை, செய்திகளுக்கான கொடுப்பனவுடன் விசேட ஊக்கு விப்பு கொடுப்பவு ஒன்றுடன் சேர்த்து வழங்கியதாகச் சொன்ன தில்லைநாதன் இதனை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வேறு ஊடகங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை என்றார்.

யாழ்க்குடாநாட்டு இடப்பெயர்வின்போது- உதயன் சரசாலையில் இயங்கிய வேளையில், ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து செய்திகளைக் கொண்டுபோகும் செய்தியாளர்களுக்குப் போனவுடன் தேநீர் வழங்கவும் உணவு வழங்கவும் அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்ததையும் தில்லை அண்ணர் நினைவுபடுத்தினார். செய்தியாளர்களை அக்காலகட்டத்தில் கானமயில்நாதன் சேர் நன்கு ஊக்கப்படுத்திக் கவனித்தார் என்றார்.

செய்திகளை வகைப்படுத்தி கொடுப்பனவுகளை வழங்கும் முறையையும் அவர் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

உதயன் ஆரம்பமான நாளன்றே அதற்கான செய்தியாளர்களையும் அழைத்து அவர்களுக்கு நியமனக் கடிதத்தை வழங்கினார். உதயனின் ஆசிரிய பீட நிர்வாகத்திலிருந்து அதன் அலுவலக செயற்பாடுகள் வரை தலைநகர் கொழும்பின் தேசியப் பத்திரிகைகளின் செயற்பாட்டு முறைமை போல இயங்கச் செய்தார்.

கானமயில்நாதன் அவர்கள் உதயன் ஆரம்பமானபோதே பிராந்திய செய்தியாளர்களையும் நியமித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டக்களப்பில் உதயகுமார் அம்பாறையில் சலீம் எனப் பலரை நியமித்து பிரதேச செய்திகளுக்கும் அபிவிருத்தி சமூக அபிவிருத்தி தொடர்பான செய்திகளுக்கு உதயனில் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார்.

இவரது மறைவுச்செய்தியை அறிந்தவுடன் உதயனின் ஆரம்பகால

மட்டக்களப்புச் செய்தியாளராகப் பணியாற்றிய உதயகுமார் 'ஒரு குருவை இழந்த தவிப்பு' என்று தெரிவித்தார்.

உதயன், சஞ்சீவி, அர்ச்சுனா, ஜோதிடஜோதி, ஞானச்சுடர் எனப் பல பிள்ளைகளுக்கப்பால் பல இளம் ஊடகவியலாளர்களையும் தமது வாழ் நாளில் உருவாக்கியவர் அவர் என்பது இங்கு முக்கியமானது.

அவருடன் தினபதியில் பணியாற்றிய மூத்த ஆசிரியர்கள் பின்னர் கொழும்பில் சூடாமணி, மாணிக்கம் என பல இதழ்களை உருவாக்கி அவற்றில் பணியாற்றினர். ஆனால் அவை தொடர்ந்து நிலைபெறவில்லை. அதற்கு ஆசிரியர்கள் மட்டும் காரணம் அல்ல என்ற ஓர் உண்மையும் உண்டு.

உதயன் நிறுவனத்தால் கொழும்பில் உருவான 'சுடர் ஒளி' நீண்டகாலம் நிலைத்தது. சுடர் ஒளி என அதற்குப் பெயரிட்டவரும் கானமயில்நாதன் என்ற தகவலும் இங்கு குறிக்கத்தக்கது.

இதனைவிட கொழும்பின் ஊடகங்களோடு இணைந்திருந்த தம்மையாழ் ஊடகமொன்றில் பொறுப்பான பதவியோடு முன்னிறுத்தி வைத்து தமது ஊடகக் கனவை நனவாக்க உதவிய வித்தியாதரன் தொடங்கிய காலைக்கதிர் இதழில் தமது ஓய்வுக் காலத்தில் இணைந்திருந்தார்.

2001ஆம் ஆண்டில் நாவலர் வீதி பலாலி வீதிச்சந்தியில் இடம் பெற்ற விபத்தில் படுகாயமுற்ற அவர் கொழும்பில் சிகிச்சை பெற்றபின்னர் மேலதிக சிகிச்சைக்காக - சுவீஸ் நாட்டுக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது உதயனில் அவரது அறை அப்படியே இரண்டுவருட காலம் இருந்ததாம்.

அங்கு சென்றவர்களிடம் திரு. வித்தியாதரன் 'ஆசிரியர் அவர்களின் இடம் அப்படியே இருக்கும். அவர் மீண்டும் வருவார்' என்று சொல்வாராம். அதுபோலவே ஆசிரியர் மீண்டும் சுவீஸிலிருந்து வந்து பணியாற்றினார். அவ்வளவுக்கு தமது மண்ணையும் மக்களையும் உதயனையும் நேசித்தவர் அவர்.

பிரான்சில் பாரிஸில் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பு 2013 நவம்பர் 27ஆம் திகதி (அதுவும் அவர் நேசித்த உதயனின் பிறந்த நாளன்று) விருது வழங்கி மதித்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

கானமயில்நாதன் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில், தமது சம காலத்து ஊடகவியலாளர்களையும் எப்படி மதித்தார் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டு அவர் மீதான மதிப்பார்ந்த நினைவுக்குறிப்பை நிறைவுசெய்ய விரும்புகிறேன். ஈழநாடு வாரமலர் ஆசிரியராகவிருந்தவர் அமரர் எஸ். பெருமாள் அவர்கள். இந்திய இராணுவ காலத்தில் ஈழநாடு தாக்குதலுக்குள்ளானதால் அவர் வேலையிழந்திருந்தார். சிலமாதங்களின் பின்னர் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த ஒரு தினசரியில் பணியாற்றினார். அங்கு அவருக்கு ஒரு சாதாரண நிருபருக்குரிய வேதனம் போன்று மூன்று இலக்கங்களில் சம்பளம் வழங்கப்பட்டதாம். இதனைக் கேள்விப்பட்ட கானமயில்நாதன் அவர்கள், உடனடியாகவே பெருமானை அழைத்து அவருக்கு நான்கு இலக்கங்களில் வேதனம் கிடைக்க ஒழுங்கு செய்ததுடன் தமக்கு நிகரான வகையில் அலுவலக மேசையும் கதிரையும் அமைத்துக் கொடுத்தாராம்.

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் தெய்வம் எனப்படுவதுண்டு. அவர் தாம் சார்ந்த தொழிலிலேயே தெய்வமாய் நின்றார்!

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் யாழ் மண்ணின் ஊடகத் தந்தையாக அவர் என்றும் விளங்குவார்!

varatharajan.m@thaiveedu.com

ஊடகப் பேராசான்

ம.வ. கானமயில்நாதன் | - இயல்வாணன்

ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக பேனா எனும் கூரிய ஆயுதங் கொண்டு கருத்துருவாக்கிய பெரும் பேராசானியான ம.வ. கானமயில்நாதன் காலமாகி விட்டார். தமிழ் மக்களின் ஐம்பது ஆண்டு கால வரலாற்றின் சாட்சியாக, அந்த வரலாற்றைத் தன் பேனாவால் நாளாந்தம் பதிவு செய்த வகையில் ஒரு காலப் பெட்டகமாக, வரலாற்றுச் சான்றுத் தூணாக அவர் நிற்கிறார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம், வட்டுக்கோட்டை மேற்கில் 1942ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25ம் திகதி வல்லிபுரம் - வள்ளியம்மை இணையரின் மகனாகப் பிறந்த கானமயில்நாதன், தொழிநுட்பக் கல்லூரியில் பொறியியல் படிப்பை நிறைவு செய்து, பத்திரிகை உலகுக்குள் நுழைந்தார். தன்னுடைய பேரனான மருதப்பு என்ற பெயரின் முதலெழுத்தையும், தந்தையாரது பெயரின் முதலெழுத்தையும் முன்வைத்து ம.வ. கானமயில்நாதன் என்ற பெயரில் தன்னை அடையாளப்படுத்தி எழுத்துலகுக்குள் நுழைந்துள்ளார். 1960களின் ஆரம்பத்தில் ஈழநாடு பத்திரிகையில் பயிற்சி உதவியாசிரியராகப் பணியினை ஆரம்பித்தார். ஈழநாடு பத்திரிகையில் கே.பி. ஹரன், எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம், சு. சபாரத்தினம் முதலானோரால் பட்டை தீட்டப்பட்ட அவர், பின்னர் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினபதி நாளிதழ் மற்றும் சிந்தாமணி வாரிதழ் ஆகிய பத்திரிகைகளின் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவரது அனுபவம் மற்றும் திறமை காரணமாக தினபதி ஆசிரியர் எஸ்.டி. சிவநாயகத்தால் செய்தி ஆசிரியராகப் பணியுயர்த்தப்பட்டார்.

1983ம் ஆண்டு கொழும்பில் இடம்பெற்ற இனக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கானமயில்நாதன் கொழும்பு வாழ்க்கைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார். அவரது திறமையை இனங்கண்ட வீரகேசரி பத்திரிகை நிர்வாகம் யாழ்ப்பாண அலுவலகத்தின் ஆசிரிய பீடப் பொறுப்பாளராக அவரை நியமித்தது. அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து புதிதாக ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க எண்ணியவர்கள் அந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக வருமாறு அவரை அழைத்தனர். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட அவர் 1985ம் ஆண்டு நவம்பர் 28ம் திகதி முதல் உதயன் சஞ்சீவி பத்திரிகைகளின் ஸ்தாபக ஆசிரியராக இருந்து அதனை ஆரம்பித்ததுடன், அவரது அந்திமக் காலம் வரை அதன் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து, 36 வருடங்கள் அதனை வழிநடத்தி வந்துள்ளார். இடையில் சிறிது காலம் உதயனில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்தார். அவ்வேளை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலைக்கதிர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக மற்றும் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மீண்டும் உதயனுக்குத் திரும்பி சிறிது காலம் கௌரவ ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, முப்புத் தளர்வு காரணமாக ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

தனது வேலையின் பெறுமதியை நன்குணர்ந்து, கடமைக்கு முன்னுரிமை அளித்துச் செயற்பட்ட அவர் கடமைக்காகத் தனது வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்தவராவார். காலையில் திருநீற்றுக்

குறியுடன் அலுவலகத்துக்கு வரும் அவர் தனது நேரத்தை பயனற்ற சம்பாசனைகளில் பயன்படுத்த மாட்டார். படிப்பது, சிந்திப்பது, எழுதுவது என்ற அடிப்படையிலேயே அவரது பணி இருக்கும். தனக்குக் கீழே பணியாற்றுபவர்களை சிக்மன் பிராய்ட் கூறுவது போல தந்தை முறை தலைமைத்துவ அணுகுமுறையில் வழி நடத்துவதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். தனது ஆளுமையாலும், நடத்தையாலும் தனக்குக் கீழ் பணியாற்றும் ஊழியர்களை குழந்தைகள் போலப் பின்பற்றச் செய்யும் தந்தையாக அவர் இருந்து வழிநடத்துவார்.

அவரிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிறைய அம்சங்களை அவருடன் பழகுவோர் கற்றுக் கொள்வார்கள். அதுபோல பல விடயங்களில் அவர் பலருக்கு முன்னுதாரணமாகவும் இருந்துள்ளார். ஒரு பத்திரிகையாளன் எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஊடக அறம் பேணி எப்படித் தொழிற்பட வேண்டும் என்பதை பலரும் அவரிடம் இருந்து கற்றுக் கொண்டனர். அவற்றுக்கு உதாரணமாக அவரையே கருதிக் கொண்டனர். காய்தல் உவத்தலற்ற மனப்பாங்கு, பக்கசார்பற்ற, சமநிலைத் தன்மையான அணுகுமுறை என்பன ஊழியர்கள் தொடர்பில் அவரது பொது நிலைப்பாடாகும். எதையும் விமர்சன பூர்வமாகப் பகுத்தாய்ந்து, எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கமையச் செயற்படுவது பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு வேண்டப்படும் தகைமையாகும். அது கானமயில்நாதன் அவர்களிடம் நிறைந்திருந்தது. ஆற அமர இருந்து, இரு பக்க நியாயங்களையும் அறிந்து எழுதுவதில் கரிசனை கொண்டிருப்பார்.

மிதவாத தமிழ் அரசியல் காலத்தில் பத்திரிகைத்துறைப் பயணத்தை ஆரம்பித்த அவர் ஈழ விடுதலை இயக்கங்களின் ஆதிக்க காலத்திலும், இந்திய, இலங்கை இராணுவங்கள் பிரதேசத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காலத்திலும், விடுதலைப்புலிகளின் ஆட்சியிருந்த காலத்திலும், முள்ளிவாய்க்காலின் பின்னான காலத்திலும் என ஈழத்தமிழரது முக்கிய வரலாற்றுக் காலகட்டங்களில் எல்லாம் அந்த வரலாற்றை செய்திப்படுத்தி, பின்னைய வரலாற்றுக்கு வழி வகுத்த ஆவணப்படுத்தலைச் செய்துள்ளதுடன் அவற்றின் சாட்சியாகவும் உள்ளார். அந்த நிறைந்த பட்டறிவு அவரது ஆசிரிய தலையங்கங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மக்கள் சுயநிர்ணய உரித்துடைய தேசிய இனம் என்பதும், அவர்கள் தமது பிரதேசத்தில் கௌரவத்துடன் வாழ வேண்டியவர்கள் என்பதும் அவரது நிலைப்பாடாகும். அதற்கான தேவையை வலியுறுத்தியும், அதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களை நியாயப்படுத்தியும் அவர் ஆசிரிய தலையங்கங்களைத் தீட்டியுள்ளார். தமிழ் மக்கள் காலங் காலமாக அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு ரீதியில் ஒடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையையும் அவர் தனது ஆசிரிய தலையங்கங்கள் ஊடாகச் சுட்டிக் காட்டி வந்துள்ளார்.

ஈழநாடு, தினபதி, உதயன் பண்ணைகளில் அவரால் பட்டை தீட்டப்பட்ட நூறு வரையான ஊடகர்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். தனது நடத்தை, செயற்பாடு, வழிநடத்தும் விதம் ஆகியவற்றினூடாக அவர் ஊடகவியலாளர்களை உருவாக்கினார். ஊடக ஒழுக்கம் என்பதற்கு முதன்மையளித்துச் செயற்பட்டவர். தனக்குக் கீழ் பணிபுரியும் ஊடகர்களை புகழ்ந்து பேசி, அவர்களைக் கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்க விடமாட்டார். ஆனால், வேறு நபர்களிடம் குறித்த ஊடகர்கள் தொடர்பில் சிலாகித்துக் கூறுவார். அத்துடன் ஊடகர்களைத் தரந் தாழ்த்திக் கூறி, அவர்களின் ஆர்வத்தை மழுங்கடிக்கவும் மாட்டார். தொடர்ச்சியாக இயங்கச் செய்து, தவறு திருத்தி, தட்டிக் கொடுத்து அவர்களை ஆற்றல் மிக்கவர்களாகப் புடமிட்டு வளர்ப்பதில் அவரது ஆளுமை மேன்மையானது. ஊடக இரகசியம் பேணுவதும் இவரது சிறப்பம்சம். எந்தச் செய்தி தொடர்பிலும், கட்டுரை தொடர்பிலும் ஆசிரியர் என்ற முறையில் தானே பொறுப்பேற்றுப் பதிலளிப்பார். செய்தியாளர்களையோ, செய்தி மூலங்களையோ ஒருபோதும் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டார். அத்தகைய கண்ணியமே பல செய்தியாளர்களை எழுத வைத்தது.

ஒரு நடமாடும் ஊடகப் பேராசிரியராக அவர் விளங்கினார் என்று கூறினால் அது மிகையல்ல. தன்னை வெளிப்படுத்தவும், முதன்மைப்படுத்தவும், விருதுகளுக்குப் பின்னால் அலையவும் அவர் முயன்றதில்லை. குண்டுத் தாக்குதல், துப்பாக்கிச் சூடு உள்ளிட்ட பல அச்சுறுத்தல்கள் இருந்த போதிலும், தளராத துணிவோடு பத்திரிகையை அவர் வழிநடத்தினார். அதனால்தான் எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பினால் பிரான்ஸ் தலைநகர் பாரிஸில் வைத்து துணிச்சலான பத்திரிகைக்குரிய விருதை 2013ல் உதயன் பெற்றுக் கொண்டது. யாழ்ப்பாணம் இலுப்பையடிச் சந்தியில் இராணுவ வாகனம் மோதி விபத்துக்குள்ளாகி, மூன்றாண்டு காலம் சுவிற்சர்லாந்தில் வதிந்த போதிலும், பத்திரிகைத்துறை மீதான ஆர்வம் காரணமாக மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து உதயன் அலுவலகத்தில் வீட்டுச்சிறை போல வெளியே செல்லாமல் தங்கியிருந்து பணியாற்றினார்.

வட்டுர் கானம் என்ற புனைபெயரில் கவிதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதிய கானமயில்நாதன் வித்தாரம் என்ற பெயரில் பத்தியினையும் உதயனில் எழுதியுள்ளார். ஆழ்ந்தகன்ற அறிவு மிக்க அந்தப் பேராளுமை 22-11-2021 அன்று தனது 79வது வயதில் மூப்புக் காரணமாக இவ்வுலகை நீத்தார். செய்திகளாலும், ஆசிரிய தலையங்கங்களாலும் ஊடக உலகைக் கட்டமைத்திருந்த ஓர் ஊடக சாம்ராஜ்ஜியம் சரிந்து போன துயரம், அவரது நினைவுகளில் வாழும் ஊடகர்களில் மீளக் கட்டியெழும் என நம்பலாம். ஆம், அவர் வரலாற்றில் வாழ்வார்.

- நன்றி: தீம்புனல்

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR **FREE****

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YS

**YATHAVANN
SELVARAJAH**
Sales Representative

416-992-4474

தொண்டுசெய்த தோழர்

2021 ம் ஆண்டு, நவம்பர் மாதம் 21ம் திகதி, சண்முகம் கதிரவேலு அவர்கள் காலமாகிய அந்தச் செய்தி, முகநூல்வழியே தெரிய வந்தபோது கவலையடைந்த ரொறன்ரோவாழ் தமிழ் மக்களில் நானும் ஒருவன்.

இலங்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்து கனடாவுக்கு வந்து ரொறன்ரோவில் வாழத்தொடங்கியதுமுதல் கதிரவேலு அவர்கள் தனியா

ளாக சமூகத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டு அவரது நண்பர்கள் அனைவரையும் கவரத்தொடங்கியது. கனடிய மற்றும் ஒன்ராறியோ அரசுகள் வழங்கும் உதவிகளை, அவற்றைப் பெறுவதற்கான தகுதியையுடையவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான விண்ணப்பப் படிவங்களை நிரப்பிக் கொடுத்தல், தேவையேற்படும்போது மொழிபெயர்ப்பாளராகச்சென்று உதவுதல், இலங்கையில் ஓய்வூதியம், சேமலாபநிதி முதலியவற்றைப் பெறுவதற்குத் தன்னாலான உதவிகளைச் செய்தல் போன்ற சேவைகளைச்செய்து எமது சமூகத்தின்

முத்தோரது கவனத்தை ஈர்ந்தார். அவர் எந்தவித பிரதியுபகாரத் தையும் எதிர்பார்க்காமல் அவ்வாறான உதவிகளைச் செய்தது அவரின் நன்மதிப்பை மேலும் உயர்த்தியது.

இத்தனைக்கும் அவரது உடல் ஆரோக்கியம்கொண்டதாக இருக்க வில்லை. கனடாவுக்கு வந்தபின்னர் இதயம் சம்பந்தமான பிரச்சினைக்காக சத்திரசிகிச்சை செய்துகொண்டதையடுத்து உடல் தளர்ந்த அவர், காரோட்ட இயலாத நிலையில் உதவிகேட்டு அவரிடம் வருபவர்களுக்கு உதவுவதற்காகப் பொதுப்போக்குவரத்து வாகனங்களில் சென்று உதவுவதை பலர் பாராட்டுவதை நான் அறிவேன். தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் எங்கு நடந்தாலும் அங்கு தவறாது சமூகமளிப்பவர்களில் ஒருவராக கதிரவேலு நிச்சயமாக இருப்பார். காலம் செல்லச்செல்ல அவருக்கு நடப்பதிலும் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. கைத்தடி, அதன்பின்னர் நடைவண்டி ஆகியவற்றின் உதவியுடன் நடமாடிய அவர், எவ்வாறு இத்தனை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் செல்கிறாரென்று நான் வியப்பதுண்டு. அந்த நிலையிலும் அவர் உதவிதேவைப்படுவோருக்கு உதவுவதிலேயே பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்வதிலேயே பின்நிற்கவில்லை. ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் அவர், சமூகத்துக்கு ஆற்றும் சேவைகளுக்காக மேடைகளில் கௌரவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

கதிரவேலு அவர்களின் பிறருக்கு உதவும் குணத்தை நான் அவரது இலங்கை வானொலிக்காலத்திலிருந்தே அறிவேன். 1970ம் ஆண்டில் நான் வானொலியில் பணியாற்றுவதற்கு இணைந்து கொண்டபோது கதிரவேலு அவர்கள் ஏற்கனவே அங்கு ஒரு தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது மிகவும் சுறுசுறுப்பான இளைஞராக இருந்த கதிரவேலு அவர்கள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டுவார். எல்லோருடனும் எத்தகைய தயக்கமோ பாரபட்சமோ காட்டாது சகஜமாகப்பழகும் அவர், அனைவரையும் 'தோழர்' என்றே அழைப்பார். பொதுவுடமைக் கொள்கைகளில் நாட்டம்கொண்ட அவரின் உரையாடல்களின்போது, அப்போதைய பொதுவுடமைத்

தலைவர்களாக விளங்கிய தோழர் சண்முகதாசன், பீற்றர் கெனமன் போன்றோரது பெயர்கள் இடம்பெறும். அவர்களைப் பற்றி மிகவும் சிலாகித்துப் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

இலங்கை வானொலியின் நிர்வாக முறைக்கமைய இளைஞராக மூன்றாம்நிலைத் தொழில்நுட்ப உதவியாளராக அங்கு பணிக்குச் சேர்ந்த அவர், அங்கு தொழில்நுட்பவியலாளராகத் தொழில்புரிவதற்கு விதிக்கப்பட்ட தகமைகளைப் பெறுவதற்காக ஒலிபரப்புப் பொறியியல் சம்பந்தமான பரீட்சைகளில் சித்தியடைந்து படிப்படியாக பொறியியலாளர் தரத்துக்கு உயர்வுபெற்றார். யாழ்ப்பாணம், மண்டைதீவில் இயங்கிய ஒலிபரப்பி நிலையத்தின் பொறுப்பதிகாரியாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது அவர் ஓய்வுபெற்றார்.

புதிதாகப் பழகுபவர்களுடன்கூட மிகவும் அன்னியோன்யமாகப் பழகும் கதிரவேலு அவர்கள், ரொறன்ரோவில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றியவர்களைப் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கண்டுவிட்டால் நெருங்கிய உறவினர்களைக் கண்டுவிட்டதுபோன்ற சந்தோஷமடைந்து, தன்னுடன் அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்திருக்கும் மூத்த நண்பர்களுக்கு எம்மையெல்லாம் அறிமுகம்செய்துவைத்து மகிழும் அவரது இயல்பை மறக்க முடியாது.

நவம்பர் மாதம் 11ம் திகதி தனது 83வது வயதையடைந்த அவர், பத்து நாட்கள் கழித்து 21ம் திகதி இவ்வுலகைவிட்டு நீங்கியிருக்கிறார். சண்முகம் கதிரவேலு அவர்களின் மறைவு சமூகத்திற்கும் நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் பேரிழப்பாகும். பிறருக்குத் தொண்டாற்றுவதில் மகிழ்ச்சிக்கண்ட அவரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போம்.

- P. விக்னேஸ்வரன்

Eulogy for Grandfather

Hi, my name is Abi, as you know I'm Kathiravelu's granddaughter.

I am very proud to stand here and tell you all about the magnificent life my grandfather has led. His life should be celebrated today with

love and compassion. In my honest and wholehearted opinion my grandfather showed each and every one of us how special we all were to him. In our lives we will always been grateful to have had such an incredible person like him. In a large family like ours my grandfather and I shared a special bond like no other where we were able to tell each other our feelings and secrets. I have spent most of time with him than anyone in this family. He was the first person that says good morning to me when I walk by his room and the one that always says good night while I tuck him into bed to make sure he's feeling safe.

My grandfather had always been there for me even when everyone else in my family had been busy. When I was in elementary school, I would call my grandpa to come home early so we can work on my math homework. Or sometimes I would ask him to buy me food and he sneaks it in when no one's at home so my mom won't get mad. He had always made time for me in his busy schedule no matter how busy he was. When he was a bit younger, I would cut out the Toys R Us flyers and cut out the toys I wanted for Christmas and without even hesitating he would surprise me with them. Even when I would do my homework in my room, his room would be right beside me and I always would go check up on him to see if he needs anything. He was also my best friend that was always by my side no matter what. I always wanted him to be apart of my wedding but I'm thankful for the memories we have had for the last 18 years. He was a second father to me since the day I was born. I am very lucky and proud to have been the granddaughter of such a phenomenal person. I love you thatha. Rest in eternal peace.

- Abirami Nagalingam

சமூகப் பண்பாளன்

உயர்திரு கதிரவேலு சண்முகம்

உலகில் ஒவ்வொரு வாழ்க்கைக்கும் முடிவு உண்டு என்பது

புரிந்தாலும் தோழர் கதிரவேலு சண்முகம் அவர்களின் மறைவை ஏற்றுக் கொள்ள மனம் மறுக்கிறது. அவரை அறிந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, அறியாத பலரும் கூட அவரை நேசித்தார்கள் என்பது உண்மை. அந்த அளவிற்கு அவரது அன்பும், சேவை மனப்பாங்கும் அனைவரது மனதையும் நிரப்பியிருந்தது. பணிவும், அதே சமயம் பிடிவாதமும் சம அளவில் கொண்டதொரு பெருமனதைக் கொண்ட பேராற்றலாளர்.

என்னைக் காணும்போதெல்லாம் நான் ஈடுபடும் புகைப்பட ஊடகப் பணி குறித்து ஆர்வமாகக் கேட்பார். பொதுவாகவே அனைத்து விழாக்களுக்கும் நான் என் கமெராவோடு செல்கின்ற காரணத்தால் நாம் பேசுவதற்கான ஏராளமான விடயங்கள் இருந்தன. அவர் பேச்சில் சமூகம் குறித்த கேள்விகள் இருக்கும். அரசியல் குறித்த கேள்விகள் இருக்கும். பொதுப்பரப்பிலிருக்கும் எண்ணப்பாடுகளை அவரது கருத்துக்கள் நன்கு பிரதிபலிப்பது போல இருந்தாலும், அதனூடாக ஒரு தனித்துவமான ஆழமாக அரசியல் சித்தாந்தத்தை அவர் வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதில்லை.

அவரது அரசியல் நாம் அறிந்தவைதானே. நேர்மையான மனிதர். கம்யூனிஸ்ட். பல்லாண்டுகள் ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பாடுபட்டவர் அவர். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தொழில்நுட்ப சேவையில் பொறியியலாளர் பணியிலிருந்த அவர் மண்டைதீவில் அமைக்கப்பட்ட துணை ஒலிபரப்பு நிலையத்தின் உருவாக்கத்திலும், வளர்ச்சியின்போதும் பெரும் பங்காற்றியவர். தொழில்நுட்பத்தையும் தாண்டி, அரசியல், சமூகம் என பல்வேறு துறைகளிலும் தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டவர்.

சுமார் பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஸ்காபரோ சிவிக் சென்டரில் வைத்துத்தான் அவரது அறிமுகம் எனக்கு முதன் முதலில் கிட்டியது. அப்போது அவரது முன்னெடுப்பில் உருவான முதியோர்க்கான சமூகசேவை உதவி மையத்தின் ஆரம்பகால

உறுப்பினராக நானும் இருந்திருக்கிறேன் என்பதில் எனக்குப் பெருமை. அன்று உருவான அந்த சிறுபொறியினை அவர் பெரும் தீபமாக மாற்றி ஏந்திச் சென்றவராக இருந்தார்.

கதிரவேலு ஐயா ஆங்கிலத்தில் புலமை கொண்டவராயிருந்த காரணத்தாலும், கனடாவிலுள்ள மாகாண, மத்திய அரசுகளின் சட்ட திட்டங்களை நன்கு அறிந்து கொண்டவராயிருந்த காரணத்தால் அவரிடம் உதவி கேட்டு எப்போதுமே பலரும் வந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவரும் தனது உடல் உபாதைகளைக்கூட கவனிக்காமல் அவர்களுக்கான பத்திரங்களை பூர்த்தி செய்து கொடுப்பது, ஆலோசனைகள் வழங்குவது, அவர்களை அரச அலுவலகங்களுக்கு, சமூக உதவி மையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வது என பல்வேறு உதவிகளை செய்து தந்து கொண்டிருந்தார்.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால் தான் செய்யும் உதவிகளுக்கு அவர் எந்தவித கட்டணத்தையும் அறவிடுவதில்லை என்பதுதான். யாராவது வற்புறுத்தி பிரதியுபகாரம் செய்ய வேண்டும் என விரும்பும்போது 'அப்படியெண்டா ஒரு கோப்பி மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு வா...' என்று அன்புடன் சொல்லிவிடுவார். கனடாவின் தமிழர் மத்தியில் சமூக சேவைக்காக பணம் வாங்கிச் செயல்படுபவர்கள் பலர் இருக்கும் நிலையில் கதிரவேலுவின் இந்தச் செயல் எனக்கு பெரும் ஆச்சரியத்தைத் தரும்.

மண்டைதீவு ஒலிபரப்பு நிலையத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், ஸ்ரீலங்கா ராணுவத்தினர் சிலரால் தாக்கப்பட்டு மண்டைதீவு கடலில் அவர் எறியப்பட்டார். அப்போது அவரது காலில் ஏற்பட்ட முறிவு பின்னர் நிரந்தரமாக காலை ஊன்றி சீராக நடப்பதற்கு இயலாத நிலைக்கு இட்டுச்சென்றது. தான் சிரமப்படும் நிலையிலும் மற்றவர்களுக்காக நடந்து சென்றே காரியங்களை முடித்துக் கொடுப்பார். பல வேளைகளில் நான் எனது காரில் அவரை அழைத்துச் செல்வதும் வழமை.

போக்குவரத்துப் பிரச்சினையுடைய ஏராளமான தமிழ் முதியோருக்கு அரசு உதவி வழியாக அவர்கள் பயணிப்பதற்கு ஏற்ற உதவினைப் பெற்றுக் கொடுப்பார். 'எல்லாருக்கும் மின்வண்டிகளை எடுத்துத் கொடுக்கிறீர்களே... உங்களுக்கு ஒன்றை பெற

தோழர் கதிரவேலு, தன் நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலருடன்.

றுக் கொள்ளக் கூடாதா?’ என்று நான் அவரிடம் கேட்பதுண்டு. ‘மின்வண்டி எனக்குத் தேவையில்லை. நான் பெற்றுக் கொள்வதிலும் பார்க்க, நடக்கவே முடியாத மின்வண்டி தேவையான வேறு யாருக்கும் அது கிடைக்குமானால் நல்லதல்லவா’ என்று சொல்லி எனது கேள்வியைக் கடந்து சென்றுவிடுவார்.

புகைப்பட ஊடகவியலாளனாக நான் பங்காற்றிய ‘ஈசுருவி’ பத்திரிகை கதிரவேலு ஐயாவுக்கு 2017ம் ஆண்டு சிறந்த சமூக சேவையாளர் விருது வழங்கி கௌரவித்தது. அந்த விருதினை வாங்கிய பின்னர் நேராக என்னிடம் வந்த கதிரவேலு ஐயா ‘பேரின்பம்... பேரின்பம்... இது எனக்குப் பேரின்பம்’ என மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

ஒரு கம்யூனிஸ்டாக இருந்த காரணத்தால் ஏற்றத்தாழ்வுகளை வெறுக்கும் ஒருவராக அவர் எப்போதும் இருந்தார். அனைவரையும் சரிசமமாக நடத்துவார். போர் உச்சத்தில் இருந்த காலத்தில் ஒருமுறை தன்னுடன் பணியாற்றி சிங்கள மொழி பேசும் தோழர் ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கிறார். திரும்பி வரும்போது விடுதலைப்புலிகள் இவரை விசாரணைக் காகத் தடுத்து வைத்துவிட்டார்கள். கதிரவேலு ஐயா கலங்கிடவில்லை. அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர் சிங்களவராக இருந்தாலும் ‘அவர் ஒரு தோழர்’ என்பதை புரிய வைக்க முயன்றார். கடைசியல் இவரது பணிகளை நன்கு அறிந்திருந்த மாத்தயாவின் நேரடித் தலையீட்டின் காரணமாக தடுத்துவைத்தோர் இவரை விடு

வித்தனர் என்பதை இவர் விவரிக்கும்போது தனது கொள்கையில் இவருக்கு இருந்த பற்றின் ஆழம் தெரியும்.

வர்க்க ஒழிப்புப் போராட்டங்கள் சாதி ஒழிப்புப் போராட்டங்களில் முனைப்புடன் கலந்து கொண்டவர் அவர். கனடாவிலுள்ள முற்போக்கு அமைப்பான தேடகம் கதிரவேலு ஐயாவை அவரது தொழிற்சங்கப்பணிகளுக்காகவும், மனிதநேய செயற்பாட்டிற்காகவும், சமூக நீதிக்கான போராட்டங்களுக்காகவும் 2018ம் ஆண்டு ‘வாழ்நாள் சேவையாளர் விருது’ வழங்கிக் கௌரவித்தது.

ஏதாவது ஒரு பொது இடத்தில் நான் அவரை நோக்கி கமெராவைத் திருப்பும்போது புன்சிரிப்புடன் முகத்தை வைத்துக் கொள்வார். போட்டோ எடுத்து முடிந்ததும் நான் கவனிக்கிறேனோ இல்லையோ எனப் பார்க்காமல், எனக்கு நன்றி சொல்வதுபோல தலையை அசைத்துக் கொள்வார். உண்மையில் அவரது திருவுருவத்தை அழியாத நினைவாக பதித்துக் கொண்டதற்காக நான் பெருமை கொள்கிறேன் என்பது மட்டுமல்ல, எனது புகைப்படக் கருவியும் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும்.

என்றும் எம் நினைவில் இருப்பீர்கள் கதிரவேலு ஐயா.

- சி.க. பேரின்பநாதன்

தோழர் கதிரவேலு சண்முகம்

தொழிற்சங்கவாதியாக, மனிதாபிமானியாக, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபன பொறியிலாளராக என்று அவரின் பல்வேறு முகங்களை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இலங்கையில், குறிப்பாக கொழும்பில் வாழ்ந்த காலங்களாயினும் கனடாவுக்கு புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலங்களாயினும் தன்னைத் தேடி வருவோர்களுக்கு உதவக் காத்திருக்கும் பண்பாளன். அவர்களின் தேவைகள் அறிந்து படிவங்கள் நிரப்புவது, கடிதங்கள் எழுதுவது, சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதென அவருக்கு தினசரி ஒரு பணியிருக்கும்.

தனது சேவையை நேர்த்தியாக செய்யும் ஒரு பொறியிலாளன். மண்டைதீவில் அவர் பணியாற்றிய தருணம் இலங்கை இராணுவத்தினால் தாக்கப்பட்ட அனுபவத்தை பலரோடும் பகிர்ந்து கொண்டதுண்டு. இடர்கள் சூழ்ந்த நாட்களிலும் அவர் பணியாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது கருத்துக்களை முன்வைக்க பின்தங்காதவர். தனது அனுபவங்களை பிறரோடு பகிர்வதையும் விவாதிப்பதையும் அரசியல் கருத்துரையாடல்களில் நாம் காணக்கூடியதாய் இருக்கும். தேடகம் நடத்திய பல்வேறு கூட்டங்களிலும் ஒன்றுகூடல்களிலும் அவரை எப்போதும் காணக்கூடியதாயிருக்கும். முதுமை அவருக்கு உடல் உபாதைகளைக் கொடுத்தாலும் தனது செயற்பாடுகளை தொடர்ந்த மனிதாபிமானி.

அவரது மனிதாபிமான செயற்பாடுகளை பாராட்டி பல அமைப்புகள் விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தன. 2018ல் கதிரவேலு சண்முகம் அவர்களின் மனிதநேய செயற்பாடுகளுக்காக தேடகமும் அவருக்கு விருது வழங்கி பெருமை கொண்டது. வாழ்நாளில் பிறருக்காக தம்மை அர்ப்பணித்து செயற்படும் மனிதர்களின் வாழ்வை நாம் கொண்டாடவேண்டும். அவரது இழப்பு எமக்கு வலியைத் தந்திருந்தாலும் அவரின் வாழ்வு எமக்கு நம்பிக்கையையும், உத்வேகத்தையும் தரவல்லது. அவரின் நினைவைக் கொண்டாடுவோம்.

- பா.அ. ஜயகரன்

தமிழர் வகை துறைவள நிலையத்தின் (தேடகம்) மதிப்பளிப்பின்போது.

தோழர் கதிரவேலு

தோழர் கதிரவேலு சண்முகத்தின் மரண செய்தி எனக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

தோழரை யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் பொதுவுடமை கட்சியின் கூட்டங்களிலும் ஊர்வலங்களிலும் கண்டு அறிமுகமாகியுள்ளேன்.

எங்கள் தேசத்தில் நடந்த போராட்டம் காரணமாக, புத்தி சீவிகள் பலர் நாட்டை விட்டு இடம் பெயர வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. அதில் தோழரும் ஒருவர். நானும் 1995ம் ஆண்டில் கனடாவுக்கு வந்தேன்.

தோழர் கந்தசாமி - பார்வதி கந்தசாமி அவர்களின் மகனின் திருமண வைபவத்தில் தோழர் கதிரவேலுவையும் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இருவரும் பல விடயங்களை கலந்து உரையாடி பல நல்ல தகவல்களை பரிமாறிக்கொண்டோம். கனடா தேசம் ஒரு முதன்மை நாடு என்பதால் எங்களால் பலரைத் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது. தோழரைப் பற்றியும் பல தகவல்கள் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

1938 ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11திகதி புத்தூர் கிராமத்தில் பிறந்தார் தோழர். இவரின் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள் இல்லை. கொழும்பு, கண்டி போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் படித்து பட்டபடிப்பை முடித்துள்ளார். இவர் ஒரு பொறியியல் பட்டதாரி. இவர் இலங்கை வானொலியில் கடமை புரிந்தவர். இவருக்கு ஒரு மகள் மட்டும்தான். சுண்ணகத்தில் வசித்த தோழர் S.T. நாகரத்தின் மகனாகிய கஸ்ரோ என்பவருக்கு தனது மகளை திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்கள் எல்லோரும் கனடாவில்தான் வசிக்கின்றார்கள்.

பொதுவுடமை கட்சியில் இருந்தவர்களை மட்டுமல்ல எல்லோரையும் இவர் தோழர் என்றுதான் அழைப்பார்.

தோழர் என்று சொல்லுக்கு பலம் பொருந்திய கருத்து ஆளுமை உள்ளது. 'அதற்கு தோழர் கதிரவேலு ஓர் உதாரணம்'. இவர் கொழும்பின் வேலை செய்த காரணத்தால் பல மூத்த தோழர்களுக்கு அறிமுகமானார். தோழர் பிறற்ற்கெனமன், தோழர் விக்கிரம சிங்கா, ஆகியோருடன் இவர் நல்ல உறவை பேணியவர்.

தோழர் கதிரவேலு கனடாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் உதவி கேட்டு வரும் பலருக்கு தன்னாலான பல உதவிகள் செய்துள்ளார்.

தோழருக்கு ஆங்கில ஆற்றல் உள்மையால் அவரால் எந்த காரியாலயத்திற்கும் சென்று உதவி கேட்டு வருபவர்களுக்கு அந்த உதவிகளை செய்வித்துக் கொடுப்பார். இறுதிக்காலத்தில் இவரிடம் வாகனம் இல்லை. உதவி கேட்டு வருபவர்களிடமும் வாகனம் இருக்காது. பேருந்துகளில்தான் பிரயாணம் செய்வார்கள்.

தோழர் கதிரவேலுவுக்கு அவரின் பொதுச்சேவைகளை மனதில் நிறுத்தி, 'மாவீரன்' என்ற கௌரவத்தை வழங்கி எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரவித்து கொள்ளுகிறேன்.

- திருநாவுக்கரசு வயித்திலிங்கம்

தோழர் கதிரவேலு, ஈகூருவி மதிப்பளிப்புப் பெற்றபோது.

இலக்கணத்துக்கொரு தொண்டர்

திரு. கதிரவேலு சண்முகம் அவர்கள் உண்மையிலேயே இலக்கணத்துக்கொரு தொண்டராக வாழ்ந்தவர். இவர் எமது ஹார்மணி நிலையத்தின் நீண்ட கால அங்கத்தவரும், தன்னார்வ தொண்டரும், தமிழ் அங்கத்துவ குழுவின் உறுப்பினரும் ஆக சேவை ஆற்றியவர். சமூகபணி புரிவதில் பேரார்வம் மிக்க இவர் எமது நிலையத்தில் பல தொண்டுகள் புரிந்தது மட்டுமல்லாது, வெளியிடங்களில்கூட பலருக்கு நிறைய உதவிகள் செய்தவர். யாரும் உதவி என்று கேட்கு முன்னரே அவர்கள் தேவையறிந்து, தாமாக முன்வந்து மகிழ்ச்சியோடு உதவிக் கரம் நீட்டியவர். எமது அடுத்த சந்ததியினருடன்கூட அன்பாகப் பழகி, தம்மால் முடிந்த விடயங்களைச் சொல்லித்தருவதில் மிக விருப்பம் உள்ளவர். ஹார்மணி நிலையம் எமது அயலில் உள்ள ஆரம்ப பாடசாலையுடன் இணைந்து வழங்கிய (Intergenerational Program) சந்ததிகளுக்கிடையேயான நிகழ்ச்சியில் (Reading buddies) வாசிப்புத் தோழனாக தொண்டாற்றியது இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் ஆகும். அது மட்டுமல்ல, கலைகளில் மிகுந்த ஆர்வம் உள்ள இவர் எமது அங்கத்தவர்கள் இசை, நாடகம் போன்ற பல கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்க ஆயத்தம் செய்யும் பொழுது, தமிழ் அங்கத்துவ குழு உறுப்பினர் என்ற முறையில் தனது கருத்துக்களைக் கூறி, அவற்றை நன்கு விமர்சித்து அவற்றிற்கு மேலும் மெருகட்டுபவர். அவரது சேவைகளைப் பாராட்டி ஹார்மணி நிலையத்தில் நகர, மாகாண, மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து சான்றிதழ்களை அவர் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போதைய சூழ்நிலை காரணமாக எமது நிலையத்தில் வழமையான சமூக நிகழ்வுகள் இடம்பெறாது, மெய் நிகர் நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் நடைபெற்று வருவதால், அவற்றில் தன்னால் முடிந்தளவு பங்குபற்றி இருக்கிறார். அதிலும் அவரது பிறந்த தினமான கார்த்திகை மாதம் 11ம் திகதி 2021, மெய் நிகர் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் உற்சாகத்துடனும் உரையாடி

யதும், மற்ற அங்கத்தவர்கள் அவருக்கு தமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துப் பிறந்த நாள் வாழ்த்துப்பாடியதும், எல்லோருக்குமே ஒரு மறக்க முடியாத நினைவாக அமைந்துவிட்டது. அதுதான் அவர் பங்குபற்றும் கடைசி நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் என்று யாருமே எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்படியான ஒரு சமூகத் தொண்டரை இழந்தது எமது நிலையத்திற்கு மட்டுமல்ல எமது சமூகத்திற்குமே ஒரு பேரிழப்புத்தான்.

திரு கதிரவேலு சண்முகம் அவர்களுக்கு ஹார்மணி நிலைய அங்கத்தவர்கள் சார்பில் எமது அஞ்சலியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

- ஊர்மிலா செல்வநாயகம்

தோழர் கதிரவேலு, ஹார்மணி நிலைய உறுப்பினர்களுடன்.

மக்கள் சேவையாளர் சண்முகம் கதிரவேலு மறைவு!

கனடாவில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் சேவையாளர் தோழர் சண்முகம் கதிரவேலு 2021 நவம்பர் 21 அன்று தமது 83வது வயதில் காலமாகிவிட்டார்.

இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் புத்தூர் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கதிரவேலு அவர்கள், தமது உயர்தரக் கல்

வியை பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் மேற்கொண்டார். அதன் பின்னர் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து அங்கு பொறியியல் பட்டம் பெற்றார்.

பொறியியல் பட்டம் பெற்ற பின்னர் கதிரவேலு அவர்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இணைந்து பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கினார். இறுதிவரை அங்கு கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். அங்கு கடமையாற்றிய காலத்தில் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் இலங்கையின் பல பாகங்களில் அமைத்த ஒலிபரப்புக் கோபுர (Tower) நிர்மாணிப்பில் முக்கிய பங்காற்றினார். அத்துடன் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களின் நலன் கருதி பல தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டார்.

இக்காலகட்டத்தில் பொழும்பில் வாழ்ந்து வந்த அவர், தன்னை இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் இணைத்துக் கொண்டதுடன், ஏனைய இடதுசாரிக் கட்சிகளுடனும் நட்புறவு பூண்டு வந்தார். அதன் காரணமாக இடதுசாரித் தலைவர்களான பீட்டர் கெனமன், என்.எம்.பெரேரா, வாசுதேவ நாணயக்கார போன்றோருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். இடதுசாரிக் கட்சிகள் நடத்திய பெரும்பாலான அரசியல் மற்றும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். அத்துடன் பொதுமக்களுக்கும் தன்னால் இயன்ற உதவிகளை தன்னலம் கருதாது செய்து வந்தார்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் கனடாவில் வாழ்ந்து வந்த தனது ஒரேயொரு மகனின் அழைப்பின் பேரில் தனது துணைவியாருடன் கனடா வந்து மகனின் குடும்பத்துடன் வாழத் தொடங்கினார்.

கனடாவில் வாழ்ந்த சுமார் 17 வருட காலத்தில் தொடர்ச்சியாக முற்போக்கு நடவடிக்கைகளிலும், மக்கள் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். ரொறன்ரோவில் செயற்பட்டு வந்த நூற்றுக்கணக்கான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட தமிழ் முதியோர் சங்கத்தில் முக்கியமான பொறுப்புகளை வகித்ததுடன், சில காலம் அதன் தலைவராகவும் பணி புரிந்தார்.

தோழர் கதிரவேலு காலை 9 மணிக்கு வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டாரென்றால், இரவு 9 மணிக்குத்தான் வீடு திரும்புவது வழக்கம். அதுவரை பல்வேறு மக்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு உதவி செய்வதில் தனது நேரத்தைச் செலவிடுவார். சமூக நலன் அலுவலகம், வைத்தியசாலைகள், கடவுச் சீட்டு அலுவலகம், பாடசாலைகள், மருத்துவ நிலையங்கள், இலங்கைத் தூதரக அலுவலகம், ஆலயங்கள் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் அவரது சேவை மக்களுக்காக நடைபெறும். பல பேருக்கு ஆங்கிலத்தில் கடிதங்கள் எழுதும் பணிகளிலும் ஈடுபடுவார். தனது இந்தச் சேவைகளுக்காக அவர் பொதுமக்களிடம் எந்தவிதமான பிரதிபலனையும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

கனடாவில் தமிழ் சமூகத்தினரால் நடத்தப்படும் கருத்தரங்குகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், நினைவுதினக் கூட்டங்கள், ஆலய உற்சவங்கள், மரண நிகழ்வுகள் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளிலும் தோழர் கதிரவேலு அவர்களைத் தவறாது காணமுடியும்.

அவரது மேன்மையான குணங்களில் ஒன்று, இடதுசாரித் தோழர்களை மட்டும் இன்றி சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவு மக்களையும் 'தோழர்' என வாஞ்சையுடன் அழைப்பதாகும். பொதுவாக ரொறன்ரோ பெருநகரில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களில் அவருக்குத் தெரியாதவர்கள் பெரும்பாலும் இல்லை எனலாம். அதுபோல, அவரை அறியாதவர்களும் இல்லை எனலாம். அவ்வளவு தூரம் அவர் மக்களுடன் பின்னிப் பிணைந்து வாழ்ந்தார் எனலாம்.

தோழர் கதிரவேலு போன்ற தோழர்கள் சமூகத்தில் மிக அருமையாகவே தோன்றுவதுண்டு. அப்படியான ஒரு பெறுமதிமிக்க மனிதரை நாம் இழந்தது எமது துரப்பாக்கியமாகும். அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் அவரை அறிந்தவர்கள் மனதில் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பார்.

தோழர் கதிரவேலு அவர்களின் நாமம் நீடுழி வாழ்க!

- சண்முகம் சுப்பிரமணியம்

FOR SALE/ LEASE

FOR ALL YOUR REAL ESTATE NEEDS

கனவு இல்லம்

கைகளில் வர...

உங்கள் வீடு விற்பனை முகவர்...

Outstanding Agent
for Outstanding Results.

RE/MAX

Excel Realty Ltd., Brokerage*

Bus: 905.475.4750 Fax: 905.475.4770 50 Acadia Ave. Suite 120, Markham, ON L3R 0B3

For results to reflect RE/MAX a sign is required on the exterior wall of the office.

RAJ NADARAJAH

SALES REPRESENTATIVE

DIR: 416.333.6115

nanohomes@gmail.com

முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

- வே. விவேகானந்தன்

ஈழத்திருநாட்டிலே, தமிழ் கூறும் நல்லுலகில், தனித்து வமாகத் தம்மை இனம்காட்டிய, விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களுள், அமரர் பேராசிரியர் கலாநிதி க. கைலாசபதியும் ஒருவராவார். இவர் கனகசபாபதி - தில்லைநாயகி இணையருக்கு மகனாக, 1933ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஐந்தாம் திகதி, மலேசியாவின் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் பிறந்தார்.

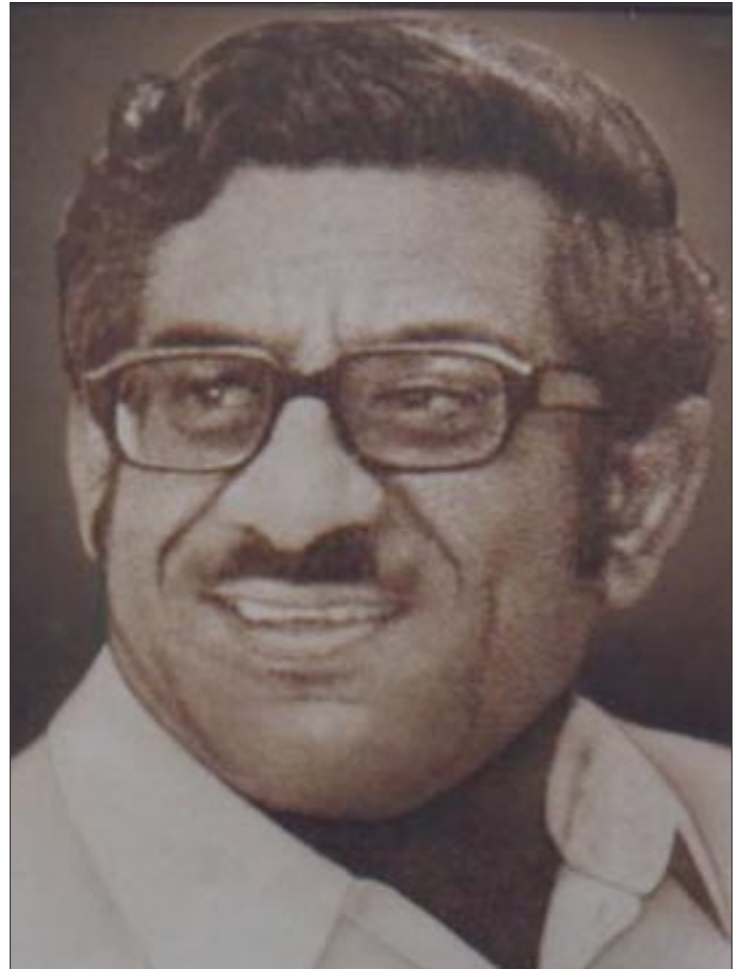
இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கோலாலம்பூரிலே விக்டோரியா இன்ஸ்டிடியூட்டில் கற்றார். இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் முடியும் காலப்பகுதியில், தனது பதின்மூன்றாவது வயதில் இலங்கைக்கு வந்து, தனது தாய் மாமனும், கல்விமானும், சிறந்த நிர்வாகியுமான என். மாணிக்க இடைக்காடரின் மேற்பார்வையிலே, யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இங்கு கல்வி கற்ற போது இவரது ஆதர்சன வழிகாட்டல்களாக அமைந்தவர்களுள் ஆசிரியர் மு. கார்த்திகேயன் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவர் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த அதேவேளை இலங்கைக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ். மாவட்டக் கிளையினது செயலாளராகவும் செயற்பட்டார். மாணவப் பருவத்திலேயே கைலாசபதியின் அறிவாற்றலைக் கண்ட கார்த்திகேயன் ஆசிரியர் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள், கிரேக்க நாடகங்கள், ரஷ்ய ஆக்க எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் போதித்தார். பின்னாளில் கைலாசபதி பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தில் ஆர்வம் கொள்ள, கார்த்திகேயன் ஆசிரியரின் ஆளுமையும் ஒரு காரணமாகக் கருதப்படுகிறது.

உயர்கல்வியைக் கொழும்பு றோயல் கல்லூரியில் பெற்ற இவர், 1953ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பிரவேசித்தார். றோயல் கல்லூரியில் கல்வி கற்றபோது சேக்ஸ்பியர் எழுதிய நாடகமான The Tempst கைலாசபதியால் வானொலி நாடகமாக எழுதப்பட்டு இலங்கை வானொலியில் பல வாரங்கள் தொடராக ஒலிபரப்பப்பட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றபோது, தமிழும் மேலைத்தேய வரலாறும் என்பதை பாடமாகக் கற்றார். கல்விக்கு அப்பால் பல்கலைக்கழக நாடக சங்கத்தில் இணைந்து நாடகங்களில் நடித்தும் பங்களிப்புச் செய்தார். கைலாசபதியின் கல்வி மற்றும் நாடக முயற்சிகளுக்கு, அப்போது பேராசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய க.கணபதிப்பிள்ளை, சு. வித்தியானந்தன், வி.செல்வநாயகம் ஆகியோரது வழிகாட்டல்கள், வரப் பிரசாதமாக அமைந்தன. இறுதிப் பரீட்சையில் விசேட சித்தியுடன் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று, 1957ம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்தார்.

கைலாசபதி அவர்கள் இளமையிலேயே தமிழ்மொழி, தமிழ்இலக்கியம், ஆய்வுத்துறை போன்றவற்றில் ஆர்வம் கொள்ள, அவரது குடும்பப் பின்னணியும் ஒரு காரணமாகும். அவரது தாயின் தகப்பனார் தம்பு நாகமுத்து அவர்கள் ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவர். 'இடைக்காடர்' என்னும் புனைபெயரில் நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது இளைய சகோதரர் சரணமுத்து கணித, விஞ்ஞானத் துறையில் சிறந்த கல்வியாளராக விளங்கியவர். கைலாசபதியின் தாயின் பாட்டனார், தில்லை நாதர் நாவலர் பாடசாலையில் ஆறுமுகநாவலரின் வலதுகரம் போல் செயற்பட்டவர். தாய்மாமனாகிய மாணிக்க இடைக்காடர்,

கணிதத்துறையில் பெயர் பெற்றவர். இலங்கையில் சிவில்சேவை அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த பின்னர், ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இணைந்து, பல்வேறு நாடுகளில் புள்ளிவிபர நிபுணராகப் பணிபுரிந்தவர்.

இத்தகைய பின்னணியில் கைலாசபதி பாடசாலை மாணவனாக

விளங்கிய காலத்திலேயே கதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், தமிழ் இலக்கிய விமர்சனக் கடிதங்கள் என எழுதத் தொடங்கினார். குறிப்பாக 1951ம் ஆண்டளவில் வீரகேசரிப் பத்திரிகையிலே 'எழுத்தும் மதிப்பும்' 'வாழ்வும் எழுத்தும்' என்னும் தலைப்புக்களில் தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். 1953ம் ஆண்டு 'யுகம்' என்னும் சஞ்சிகையில் 'எங்கிருந்தோ வந்தான்' என்னும் தலைப்பில் இவர் எழுதிய சிறுகதையும் பிரசுரமாகியுள்ளது. அபேதன், உதயன், பரமன், ஜனகன் ஆகிய புனைபெயர்களில் மல்லிகை, தாயகம், சாந்தி, சரஸ்வதி, தாமரை, கற்பகம், தொழிலாளி, சமர், செம்பதாகை, புதுமை இலக்கியம், வசந்தம், ஜனவேகம் போன்ற இதழ்களில் ஏராளமான ஆக்கங்களை எழுதினார். Red Banner என்னும் பத்திரிகையில் அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதினார். இத்

தகைய அனுபவங்களினால் பட்டப்படிப்பை முடித்ததும் தினகரன் பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். ஒரு வருடத்திற்குள், அதன் பிரதம ஆசிரியராகவும் உயர்வு பெற்றார்.

தினகரன் பத்திரிகையில் கைலாசபதி பணியாற்றிய காலம் அதன் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. வெறும் செய்திப் பத்திரிகையாக மட்டுமின்றி இலக்கியப் பத்திரிகையாகவும் பிரகாசிக்கச் செய்த பெருமை கைலாசபதி அவர்களைச் சாரும். புதிய ஈழத்து எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்யவும், படைப்புத் துறையில் ஊக்கப்படுத்தவும், விமர்சன சிந்தனையை வளர்க்கவும் அப்பதவியை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தினார். சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகளை நடத்தி இளையோர்களின் எழுத்தது ஆர்வத்தையும் ஊக்குவித்தார்.

திறனாய்வுச் சிந்தனையை வளர்ப்பதற்காக, சிறுகதை, நாவல், கவிதை நூல்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகள், தமிழ் இலக்கியங்களை மதிப்பிடும் கட்டுரைகள், நாடகம், திரைப்படம் ஆகியன பற்றிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றை தினகரன் பத்திரிகையில் பிரசுரித்தார். அத்துடன் இலக்கியப் படைப்பாளிகளை திறனாய்வாளர்களாக அமையும்படி தினகரன் பத்திரிகை ஊடாக வழிப்படுத்தினார். குறிப்பாக ஈழத்திலே திறனாய்வுத் துறை வளர்ச்சியடைய கைலாசபதி ஆற்றிய பணி மகத்தானதாகும். சாதாரண வாசகர்களின் இலக்கிய அறிவினை வளர்ச்சியடையச் செய்ய, 'புதன் மலர்', 'மாணவர்முகுதி' என்பவற்றை ஏற்படுத்தினார். பல்வேறு வகைப்பட்ட வாசகர்களையும் கவரும் வண்ணம் தினகரன் பத்திரிகை வெளிவந்தது.

ஏறக்குறைய நான்கு ஆண்டுகள் தினகரன் பத்திரிகையில் பணியாற்றிய கைலாசபதி அவர்கள் 1961ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். அவரது பரந்து விரிந்த ஆய்வுச் சிந்தனைக்குப் பொருத்தமான பதவியாக இது அமைந்தது. 1962ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகையில் 'நாடும் நாயன்மாரும்' என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியிருந்தார். அக்கட்டுரை கைலாசபதி திறமைமிக்க ஒரு ஆய்வாளர் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தது. அதேயாண்டு அவரது முதலாவது நூலாகிய 'இருமகாகவிகள்' என்னும் நூலும் வெளியாகியது. இது மகாகவி பாரதியார், வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் இருவரையும் ஒப்புநோக்கி எழுதப்பட்ட ஒரு ஒப்பியல் ஆய்வு நூலாகும்.

1963ம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பெற்று, பிரித்தானியா சென்ற கைலாசபதி, பேர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில், தனது கலாநிதிப் பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வினை, பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் தொம்சன் அவர்களின் மேற்பார்வையில் மேற்கொண்டார். ஜோர்ஜ் தொம்சன் அவர்கள் மிகச் சிறந்த மார்க்சிய சிந்தனையாளர். செஞ்சீனத் தலைவர் மாவோ அவர்களின் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர். மார்க்சிய லெனினிய அறிஞர்களுடன் இணைந்து, சீன ஆய்வுக் குழு அமைத்து, சித்தாந்த வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டவர்.

அவரது ஆளுமையினால் கைலாசபதியும் இடதுசாரிக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டார் எனக் கூறப்படுகின்றது. கைலாசபதி அவர்கள் சங்கத் தமிழ்ப் பாடல்களை கிரேக்க வீரயுகப் பாடல்களுடன் ஒப்புநோக்கி ஆய்வு செய்து, ஆய்வுக் கட்டுரையினை சமர்ப்பித்து, கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பினை நிறைவு செய்தார். இவரது ஆய்வுக் கட்டுரையினை ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக அச்சகம் 1968ம் ஆண்டு 'The Heroic Poetry' என்னும் பெயரில், நூல் வடிவில் வெளியிட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1966ம் ஆண்டு கலாநிதிப் பட்டத்துடன் இலங்கை திரும்பிய கைலாசபதி, மீண்டும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். 1968ம் ஆண்டு கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்ற இவர், 1974ம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின், வித்தியலங்கார வளாகத்தில், இந்து நாகரீகத்துறைத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். அதேவருடம் யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய பல்கலைக்கழக வளாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, அதன் முதலாவது தலைவராக ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி பதவியேற்று 1977ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 31ம்

திகதி வரை பணிபுரிந்தார். யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் ஆரம்ப கட்டப் பணிகளை, சிறந்த நிர்வாகியாகச் செயற்பட்டு நிறைவு செய்த அவர், பின்னர் அமெரிக்காவில் உள்ள கார்னல் பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1978ம் ஆண்டு மீண்டும் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்துறைத் தலைவராகப் பதவியேற்று, தன் இறுதிக் காலம் வரை பணிபுரிந்தார். அக்காலப்பகுதியில் ஆய்வுகள், ஒப்பியல் அடிப்படையிலும் திறனாய்வு நோக்கிலும் அமைய வேண்டும் என மாணவர்களை வழிப்படுத்தினார். ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் தனிப்பிரிவாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும் என்பது அவரது ஆதங்கம். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும், யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலும் பணியாற்றிய காலங்களில் அதனை நிறைவேற்ற அயராது அவர் பாடுபட்டார்.

கைலாசபதியின் தமிழ்ப்பணி இலக்கியத் துறையோடு மட்டும் நின்றுவிடாது சமயம், சமூகம், பண்பாடு அரசியல் எனப் பரந்து விரிந்தது. அவை தொடர்பாகப் பல நூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ஒப்பியல் இலக்கியம், அடியும் முடியும், இலக்கியமும் திறனாய்வும், சமூகவியலும் இலக்கியமும், நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள், பாரதி நூல்களும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும், இலக்கியச் சிந்தனைகள், பாரதி ஆய்வுகள், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், சர்வதேச அரசியல் நிகழ்வுகள், On Bharathi, The Relation of Tamil and Western literatures என்பன அவரது படைப்புகளில் சிலவாகும்.

1955ம் ஆண்டு, முதல் தடவையாக இந்தியா சென்று, கல்கத்தாவில் நடந்த இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில், முனைவர் பொற்கோ பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலத்தில், 'தமிழ் துறையில் தமிழ் ஆய்வுகள்' என்னும் பொருளில் கைலாசபதி அவர்கள் ஆற்றிய உரை பலரது வரவேற்பையும் பெற்றது. அதன் மூலம் சிதம்பர ரகுநாதன், குலோத்துங்கன், கு. அழகிரிசாமி போன்ற பலர் அறிமுகமாகி நண்பர்களாயினர். 1958ம் ஆண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்த அவர் தனது பயண அனுபவங்களை 'நான்கு நாடுகளில் நாற்பத்தி நான்கு நாட்கள்' என்று நூல் வடிவில் வெளியிட்டார். 1979ம் ஆண்டு சீன அரசின் அழைப்பின் பேரில் குடும்பத்தினருடன் சீனா சென்றுவந்த கைலாசபதி தன மனைவி சர்வமங்களத்துடன் இணைந்து 'மக்கள் சீனம் - காட்சியும் கருத்தும்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.

கைலாசபதி அவர்கள் கல்விப் பணியோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, கல்விசார் குழுக்களுடனும் மற்றும் சமூக, அரசியல் அமைப்புகளோடும் இணைந்து செயற்பட்டார். யுனெஸ்கோவிற்கான தேசிய ஆணைக்குழுவிலும், இலங்கை பாடநூல் ஆலோசனைக் குழுவிலும், இலங்கை வானொலித் தமிழ் நிகழ்ச்சி குழுக்களிலும் பணிபுரிந்தார். பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகக்குழு, இலக்கியக்குழு என்பவற்றில் இணைந்து பணியாற்றினார். இடதுசாரிச் சிந்தனைப் போக்கில் ஈடுபாடு கொண்ட, இவர் ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டபோது, முக்கிய பங்கினை வகித்தார். 1982ம் ஆண்டு, 'ஈழத்தமிழ் சமுதாயத்தின் பண்பாடு மற்றும் இன உணர்வுகள்' என்னும் பொருளில் ஆற்றிய, புனிதவதி திருச்செல்வம் நினைவுப் பேருரை, ஈழத்தமிழர்களுக்கான ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தினை ஒப்பியல் அடிப்படையிலும், திறனாய்வு நோக்கிலும் நவீன முறையில் சிந்திப்பதற்கு முன்னோடியாக விளங்கிய கைலாசபதி அவர்கள், இரத்தப்பற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, 1982ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஆறாம் திகதி தனது 49 தாவது வயதிலே, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் காலத்தில், இவ்வுலகை விட்டு நீத்தார். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் ஆய்வுப் பணியினை மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வாளனை ஈழத்தமிழ் உலகம் இழந்து நின்றது.

நாடகக் கலாவித்தகர் க.இ. கமலநாதன்

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

“இலங்கை வானொலியில் ஒவ்வொரு ஞாயிறு பிற்பகல் 2.10க்கு ஒலிபரப்பாகும் ‘மெல்லத் தமிழ் கேட்போம்’ நிகழ்ச்சியைத் தவறாது கேட்டுவிட்டு யாரும் காணாதபடி வீட்டுக் கிணற்றுக்குள் இறங்கி ஒலிபரப்பாகிய வசனங்களை உரக்கப் பேசிப் பார்ப்பேன். பெற்றோமக்ஸ் விளக்கை சன்லைற் பெட்டியால் மறைத்து, கலர்ப்பேப்பர் ஒட்டி முற்றத்து நாடகங்களுக்கு ஒளியமைப்பு செய்தேன்...”

இவ்வாறு தனது சிறுவயது முதல் இன்றைய நவீன நாடகங்கள் வரையான மேடையேற்ற அனுபவங்களை சுவைபடக் கூறிய

கலைஞர் கமலநாதன் அவர்களை இம்மாத ஆழத்து முத்துக்களில் பதிவிடுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எமது கலைஞர் கனகர் இரத்தினம் கமலநாதன் கோவிலாக்கண்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கைதடி - நாவற்குழி அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியையும் நாவற்குழி மகாவித்தியாலயத்தில் இடைக்கல்வியையும் சாவகச்சேரி இந்துக்

கல்லூரியில் உயர் கல்வியையும் கற்றவர். ஆசிரியர் போட்டிப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி கண்டி புசல்லாவை சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். பின்னர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயின்று, தற்போது யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

மறவன்புலவு முத்துமாரி அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் காத்தவராஜன் கூத்து, நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்துவின் இசை நாடகங்கள் மற்றும் ஊர்விழாக்களில் மேடையேறும் கொழும்புத்துறையைச் சேர்ந்த சீனியர் என்பவரின் சினிமாப்பாணி நாடகங்கள் என்பவற்றைப் பார்த்த அனுபவங்கள் காரணமாக நாடகக்கலைக்கு ஈர்க்கப்பட்ட கலைஞர் முதன்முதலாக ‘வீரமைந்தன்’ என்ற நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினார். கைதடி - நாவற்குழி அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் தொண்டர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய நாட்களில் மாணவர்களை வைத்து இயக்கிய இந்நாடகம் சாவகச்சேரி வட்டார பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டமை, தொடர்ந்து நாடகங்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற உற்சாகத்தைத் தந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இதனைத் தொடர்ந்து, ஊர் இளைஞர்களை இணைத்து ‘மார்க்கண்டேயர்’ என்ற நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினார். இந்நாடகத்தில் கலைஞர் சிவபெருமானாக வேடமேற்று நடித்திருந்தார். இவ்வாறு மாதம் இரு நாடகங்களை மேடையேற்றும் அளவுக்கு இவருக்கு நாடகமே உலகமாகிப் போனது. இவ்வரிசையில் தங்கைக்காக, அம்மாவே தெய்வம் போன்ற சினிமாப்பாணியிலான எண்ணற்ற நாடகங்களை இவர் மேடையேற்றினார்.

கண்டி புசல்லாவை சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் காலத்தில் மாணவர்கள் பங்குபற்றிய காத்தவராஜன் கூத்து, சரஸ்வதி சபதம் நாடகம் ஆகியவற்றை இவர் நெறியாள்கை செய்தார். மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளைக் கூறும் ‘கண்களைத் திறவுங்கள்’ என்ற இவர் எழுதிய நாடகம், நாவலப் பிட்டி கதிரேசன் பாடசாலை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற, கண்டி வட்டார பாடசாலைகளுக்கிடையேயான நாடகப் போட்டியில் முதற்பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. ‘மண் சுமந்த மேனியர்’ நாடகத்தின் தாக்கத்தால் எழுதப்பட்ட இந்நாடகம் குறியீட்டு வடிவில் நவீன பாணியில் அமைந்திருந்தது.

கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நாடகர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நடத்திய நாடகக் களப்பயிற்சி தனது நாடக வாழ்வின் திருப்புமுனையாக அமைந்து போனதாக கலைஞர் கமலநாதன் குறிப்பிடுகிறார். அங்கு மேடையேறிய ‘மனம் திருந்திய மைந்தன்’ கூத்தில் பிரதான பாத்திரத்தில் இவர் நடித்திருந்தார். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் மூலம் சி. மௌன

குரு அவர்களின் தொடர்பு கிடைத்து யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற 'இராவணஸ்வரன்' கூத்து தயாரிப்பில் இவர் பங்கு கொண்டார். ஒவ்வொரு நாளும் தான் பழகிய கூத்து அடவுகளை தனது 30க்கும் மேற்பட்ட ஊர் நண்பர்களுக்குப் பழக்கி 'இராவணஸ்வரன்' கூத்தையே மேடையேற்றும் அளவுக்கு ஆர்வமும் ஈர்ப்பும் இவரிடம் இருந்தது.

சிறந்த நட்பும் குரல் வளமும் கொண்ட கலைஞர் போர் சூழல் நிலவிய காலகட்டத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட தனித்துவமான பல நாடகங்களில் பங்கேற்றுள்ளார். 1991ல் யாழ். முற்றவெளியில் இடம் பெற்ற முத்தமிழ் விழாவில் முதன்முறையாக மேடையேற்றப்பட்ட க. சிதம்பரநாதனின் 'உயிர்த்த மனிதர் கூத்து' இல் முக்கிய பாத்திரங்களில் ஒன்றை ஏற்று கலைஞர் நடத்திருந்தார். இந்நாடகம் 18 தடவைகள் மேடையேற்றும் கண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'ஆரோடு நோகேன்', க. சிதம்பரநாதனின் 'நாமிருக்கும் நாடு நமது', த. தேவானந்தின் 'அக்கினிப் பெருமூச்சு', 'உயிர்விசை', 'கோலம் கொண்டோர்' ஆகிய நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரங்களில் கலைஞர் சிறப்புச் செய்திருந்தார். இடர்காலத்தில் சைக்கிள்களில் பயணித்து முகாம் களில் மேற்கொண்ட க. சிதம்பரநாதனின் உடனடி அரங்க நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டமை இவரது அரங்க வாழ்வின் முக்கிய பதிவாகும்.

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாள ராகப் பணிபுரியும் இவர் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'ஆரோடு நோகேன்', 'கூடிவிளையாடு பாப்பா' ஆகிய நாடகங்களை ஆரம்பத்தில் மேடையேற்றினார். தொடர்ந்து, 'பொய்யாய் பழங்கதையாய்' என்ற நாடகத்தை இவரே எழுதி நெறியாள்கை செய்தார். இந்நாடகம் NIPU என்ற நிறுவனம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் முதற் பரிசையும் ஏழு விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்டது.

போக்குவரத்து கடினமாக இருந்த காலகட்டத்தில் வெளி மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்காக கல்லூரி மாணவர்களுடன் கப்பலில் திருகோணமலைக்குச் சென்று, அங்கிருந்து போட்டிகள் நடைபெறும் இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தனர். வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் இடம் பெற்ற நாடகப் போட்டியில் இவர்களது 'கூடி விளையாடு பாப்பா' இரண்டாம் இடத்தையும், கொழும்பு தேசிய கல்வி நிறுவனத்தில் நடைபெற்ற போட்டியில் 'பொய்யாய் பழங்கதையாய்' முதலாம் இடத்தையும் பெற்றன. போட்டிகளின் பின்னர் இவர்களது நாடகங்கள் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம், பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி, திருகோணமலை புனித சூசையப்பர் கல்லூரி ஆகிய வற்றில் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனது நீட்சியாக, பெரும் வீச்சில் பல்வேறு நாடகங்களை, குறிப்பாக சிறுவர் நாடகங்களை எழுதி இவர் இயக்கினார். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களை கௌரவிக்கும் வகையில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் 'குழந்தை அரங்கத்தை' அமைத்து, குதூகலிப்பு விழாவை ஆரம்பித்து ஆடல், பாடல் நிறைந்த சிறுவர் நாடகங்களை வருடாவருடம் மேடையேற்றினார். வானத்து ராசாவே, எனக்கும் வலிக்கும், தாய் சொல் தட்டாதே, ஆச்சி அச்சாப் பாட்டி, பெத்தம்மா, வாழ்வோம் வளர்வோம், டெங்கும் அடங்கும், ஆடும் மயிலார், இனிதாய் வாழ்வோம், தலைகேட்டான் தம்பி, தாய் சொல், சின்ன முயலும் சேறும் சிங்கமும், எங்க ராசா தங்க ராசா, முதுசொம், தர்மம் வெல்லும், உன்கையில் பிள்ளை, நேசமும் வைத்தனையே, நித்தலும் கைதொழுவேன், அன்பினில் விளைந்த என்பன இவர் எழுதிய புகழ்பெற்ற சிறுவர் நாடகங்களாகும்.

இவரது சிறுவர் நாடகங்களில், அரசு நாடக விழாவில் பாடசாலை மட்ட பிரிவில் ஜோன் பொஸ்கோ பாடசாலை மேடையேற்றிய எனக்கும் வலிக்கும், பெத்தம்மா என்பனவும் திறந்த பிரிவில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியினர் மேடையேற்றிய இனிதாய் வாழ்

வோம், வானத்து ராசாவே, வாழ்வோம் வளர்வோம், ஆங்கில மூல நாடகமான Love the Neighbours ஆகியவையும் முதன்மைப் பரிசில்களை வென்றுள்ளன. அரசு ஊழியர்களுக்கான ஆக்கத்திறன் போட்டியில் பங்குபற்றிய 'அம்மையே அப்பா' என்ற இவரது நாடகம் பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளது.

நாடகர் ஜேம்ஸ் தொம்சன் நடத்திய நாடகப் பட்டறையில் பயிற்சி பெற்ற கலைஞர் அண்மை நாட்களில் பண்டாரவன்னியன், சங்கிலியன் போன்ற சரித்திர நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றி வருகிறார். வரலாற்றை புதிய கண்ணோட்டத்தில் எழுதுவதால் சில எதிர்வினைகளையும் இவர் சந்தித்ததுண்டு. இன்றைய இக்கட்டான சூழலில் இணையவழி மூலமாக நடக்கப்பெற்ற இவரது 'சிங்கமும் முயலும்' என்ற சிறுவர் நாடகத்தை நேரடியாக 500 மாணவர்கள் பார்த்து ரசித்தமை சிறப்பு.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியினருக்கு மட்டுமல்லாது பல பாடசாலை மாணவர்களுக்கு நாடகப் பயிற்சி அளித்து நாடகங்களை இவர் மேடையேற்றி வருகிறார். தம்பாட்டி அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை, கொழும்புத்துறை துரையப்பா வித்தியாலயம், சென். ஜோன் பொஸ்கோ பாடசாலை, கொழும்புத்துறை இந்து மகாவித்தியாலயம், உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி, மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி, வன்னிப் பாடசாலைகள் என எண்ணற்ற மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து மண்ணில் நாடகக்கலைக்கு உயிர் ரூட்டி வருகிறார். மேலும், பல்வேறு ஊர் அமைப்புகளுடனும் இணைந்து நாடகங்களை மேடையேற்றுகிறார். இந்த வகையில், கலைஞர் கமலநாதன் எழுதி, இயக்கி அரியாலை காசிப்பிள்ளை அரங்கில் 86வது சுதேசிய திருநாளுக்காக மேடையேற்றிய 'தாய்த் திருநாடு' என்ற நாடகம் இன்றும் பலராலும் பேசப்படுகிறது. அண்மையில் நல்லூர் பிரதேச சபை நடத்திய வீதி நாடக பயிற்சிப் பட்டறையின் வளவாளராகக் கலந்து கொண்ட இவர் போதைப் பொருள் பற்றிய விழிப்புணர்வு நாடகமொன்றைத் தயாரித்தளித்துள்ளார்.

நாடகப் பிரதியாக்கம், மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், மேடையேற்றம் என்பவற்றோடு குறும்படத் தயாரிப்பிலும் கலைஞர் ஈடுபட்டு வருகிறார். மாணவிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றிய 'வாழும் போதே', ஆசிரியர்கள் குறித்த 'ஒப்பிலாணி', படிக்கிற பிள்ளைகள் படிக்கும் என்பதை மையமாகக் கொண்ட 'வெற்றிக்கு வழி', தொலைபேசியின் பாதிப்பைப் பேசிய 'மின் மினி' மற்றும் முகிழ்ப்பு, கூலி ஆகிய குறும் திரைப்படங்களை எழுதி, இயக்கி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் 'தவிப்பு' என்ற குறும் திரைப்படத்தை இயக்கியுள்ளார். வடக்கு மாகாண கலாச்சார அமைச்சின் கலைப்பிரிவினரின் 'பேசும் கண்ணீர்', 'கருவாய் தருவாய்' ஆகிய குறும்படங்களில் இவர் நடித்துள்ளார்.

கலைஞர் கமலநாதன் எழுதிய சிறுவர் நாடகங்கள் ஆச்சி அச்சாப் பாட்டி, முதுசொம், குழந்தைகள் குதூகலிக்கும், பெத்தம்மா என்ற தலைப்புகளில் நான்கு நூற்றொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. வடக்கு மாகாண கலாச்சார அமைச்சின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசும் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் பரிசும் இவரது 'ஆச்சி அச்சாப் பாட்டி' என்ற நூலுக்குக் கிடைத்துள்ளன.

வடஇலங்கை சங்கீத சபையின் நாடகத்துறையில் பயின்று நாடகக்கலாவித்தகர் பட்டம் பெற்ற கலைஞரின் நாடக செயற்பாடுகளுக்காக லயன்ஸ் கழகம் இவரைக் கௌரவித்துள்ளது.

அகவை அறுபது காணும் கலைஞர் கமலநாதன் அவர்கள் மென்மேலும் கலைப்பணி ஆற்ற தாய்விடு வாழ்த்துகிறது.

sriskandan@thaiveedu.com

பழமையில் புதியதை நிர்மாணித்த

கிழக்கின் தூதுவர் சுவாமி விபுலாநந்தர்

- ச. சத்யதேவன்

விபுலாநந்தரை யாழ் நூலோடும் இராமகிருஷ்ண மிஷனோடும் பெரிதும் அடையாளப்படுத்துகின்ற போக்கு காணப்படுகின்றது. ஆனால் அவர் சமூகத்தை விட்டு விலகியோ மக்களை விட்டு ஒதுங்கியோ துறவறம் புண்டவராக இருக்கவில்லை. மாறாகத் தன்கால சமூகத்தை, அதன் முரண்பாடுகளை பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு, அதற்கு முகம் கொடுத்து அதற்கான தீர்வுகளைக் காண மாற்று வழிகளில் முயற்சி செய்த ஒருவராகவே காணப்படுகிறார். அந்த வகையில் அவர் சமூக உணர்வும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்டவராகவே விளங்கினார்.

‘எல்லா அறிவும் இறைவனை அடைவதற்கே’ என்பதிலிருந்து ‘எல்லா அறிவும் மனிதனுக்கு சேவைசெய்வதற்கே’ என்று இயங்கியவர் அவர். பன்மொழி அறிவும் நிறை விஞ்ஞான அறிவும் அதன் வழிப்பட்ட சிந்தனையும் சைவ சித்தாந்த, வேதாந்த தத்துவப் புலமையும் என அறிவின் பல்வேறு அந்தங்களை ஒருங்கே தன் ஆளுமைக்குள் அடக்கிய விபுலாநந்தர், அதனாற்தான் எந்த அறிவோடும் சாராமல் எல்லா அறிவையும் மனிதகுல மேம்பாட்டோடு இணைத்தார்.

மனித குல சேவை என்பதை அவர் தனிமனித முயற்சியாக இல்லாமல் அமைப்புக்களுடன் இணைந்தே மேற்கொண்டார். விபுலாநந்தரின் சமூக அமைப்புகளோடான தொடர்பு மூன்று வகைப்பட்டதாக இருந்தது. ஓர் இந்துவாகவும் ஒரு தேசப்பற்று மிக்க இலங்கையராகவும், ஒரு தமிழ் பற்றாளராகவும் அவர் வெவ்வேறு காலங்களில் சமூக அமைப்புகளோடு செயற்பட்டார். வசதி கருதி அவற்றை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

- சமயம் மற்றும் கல்வி சார்ந்த அமைப்புகள்.
- சுதேசிய அரசியல், சமூக அமைப்புகள்.
- தமிழ் மொழி, அதன் வளர்ச்சி சார்ந்த அமைப்புக்கள்.

அனைத்தையும் உள்வாங்கிய சமரச சன்மார்க்கநெறி நின்ற விபுலாநந்தர் அவருடைய சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றிலும் பல்வேறு முரண்களை ஒன்றிணைத்து இயங்கினார்.

சமயம் மற்றும் கல்வி சார்ந்த அமைப்புக்கள்:

காரைதீவு சூழவர மூன்று பக்கம் முஸ்லிம் கிராமங்களை கொண்டது. இதனால் இளமையிலேயே சமயப் பொறையை வளர்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு அமைந்தது. மிகவும் பாரம்பரிய சைவக் குடும்பத்திலே பிறந்த விபுலாநந்தர் கிறிஸ்தவ கல்லூரிகளிலே கல்வியை மேற்கொண்டிருந்தார். இதனால், அவரது சமயபொறை உணர்வு மிகவும் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது.

1912களிலே கொழும்பில் வாழ்ந்த காலங்களில் அவருக்கு விவேகானந்த சபையோடு தொடர்பு ஏற்பட்டது. பின்பு விவேகானந்த சபை உறுப்பினராகவும் செயற்பட்ட அவர், 1917ல் சுவாமி சர்வானந்தாவின் இலங்கை விஜயத்தில் அவரைச் சந்தித்து அவர் மூலமாக இராமகிருஷ்ண மிசன்பால் ஈர்க்கப்பட்டார்.

சுவாமி சர்வானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர் ஆகியோர்களுடன் ஏற்பட்ட உறவுகள் தான் அவர் இராமகிருஷ்ண மிசனில் இணைந்ததற்கு முக்கியமானதும் தீர்மானமான காரணங்களாக இருந்த போதும் அவர் வாழ்ந்த பணியாற்றிய சூழலும் அதில் முக்கிய பங்காற்றியது.

இதிலே முக்கியமான விடயம் அக்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழரிடையே சைவ சமயப்பிரிவும் சித்தாந்த கோட்பாடுமே மேலோங்கி இருந்தது. நாவலர் காலத்திலும் அதற்கு பின்னரும் இது இன்னும் இறுக்கமானதாக மாறியது. கிறிஸ்தவ மதத்திற்கெதிராக சைவ சமய மறுமலர்ச்சியை நோக்கி செயற்பட்ட நாவலரைச் சார்ந்தவர்கள் ஏனைய மதங்களை பகையாக அணுகும் நோக்கையே கொண்டிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் வேதாந்தத்தை பேசுபவர்களை கேலிக் குரிய இழிவானதாகக் கருதும் போக்கே யாழ்ப்பாணத்தினரிடையே காணப்பட்டது. இன்றும் ‘சும்மா வேதாந்தம் பேசாதே’ என்றும் ‘இவர் பெரிய வேதாந்தி’ என்றும் பேச்சு வழக்கில் ஒருவரை சுட்டுவதை காணமுடியும். விவேகானந்தரின் இலங்கை விஜயத்தை அடுத்து இந்நிலைமைகள் சிறிது மாற்றமடைந்தன. கொழும்பு வாழ் இலங்கை இந்துக்கள் வேதாந்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் அதை சகித்துக்கொள்ளும்படி தூண்டப்பட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணச் சூழல் சித்தாந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட இறுக்கமானதாகவே காணப்பட்ட போது, யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போதும் அவர் சித்தாந்த சூழலில் இருந்து வேதாந்த கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி இயங்கும் இராமகிருஷ்ண மிசனில் சேர்ந்து துறவியாகிறார்.

நாவலரைப் பெரிதும் மதித்து அவரது சேவைகளை மிகச்சிறப்பாக எடுத்துக்கூற எக்காலத்திலும் தயங்காத விபுலாநந்தர் நாவலரிடமிருந்து வேறுபடும் புள்ளி இது. சித்தாந்த சூழலில் வாழ்ந்த ஒருவர், நாவலரைப் போற்றிய ஒருவர் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்த்தீர்மானித்த பொழுது சைவசித்தாந்தத்திற் காணாத எதனை அவர் வேதாந்தத்தில் கண்டார்? வேதாந்தம் அவரை எவ்வாறு கவர்ந்தது?

Spiritual Survival என்ற கட்டுரையில் சொல்லுகின்றார். ‘வேதாந்தத்தில் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைகளைக் காண்கின்றான். பிரம்மம் மனிதரிலே உண்டு என்பதானால் சகல மக்களும் தத்துவங்கள்

ளாகின்றனர். அல்லது தெய்வங்களாகின்ற வாய்ப்பினைப் பெறு கின்றனர் ஆற்றலைத் தம்முள்ளே கொண்டவர்களாகின்றனர். இது சகல ஜீவராசிகளுக்கும் பொருந்தும். இது ஒரு ஆன்மீக ஜனநாயகத்திற்கான அடித்தளம்’.

அடுக்கமைவு கொண்ட சமூகத்தில் நடைமுறையில் கிடைக்காத ஓர் ஆன்மீக சனநாயகத்தை வேதாந்தம் கருத்தளவில் ஒப்புக் கொள்கிறது. சமூகசமத்துவத்தையும் சமரச சன்மார்க்கத்தையும் வேண்டி நின்ற விபுலாநந்தருக்கு இந்தக் கொள்கை ஏற்புடைத் ததாக அமைவதில் ஆச்சரியமில்லை.

இறுக்கமாக சாதியத்தைப் பேணிய, கிறிஸ்தவத்தை பகைநிலை யில் அணுகிய சித்தாந்திகளிடமிருந்து இராமகிருஷ்ண மிசனை நோக்கி அவரை ஈர்த்தது இதுவே.

இராம கிருஷ்ண மிசன் துறவியான போதும் விபுலாநந்தர் சித் தாந்த கோட்பாட்டை விடவில்லை. மெய்கண்டாரை தமிழின் சிறந்த சிந்தனையாளராகவே எழுதியுள்ளார். சிவஞானபோதம்

தமிழரின் சிந்தனைகளின் சிகரங்களில் ஒன்று எனவே அவர் கூறினார். சைவசித்தாந்தங்களில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடும் புல மையும் காரணமாகவே 1935ல் திருவண்ணாமலையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாசமாச ஆண்டுவிழா மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்க அழைக்கப்பட்டார். தான்வசித்த இல்லத்திற்கு ‘சிவகிரி’ என்றுதான் பெயரிட்டார். ஈசனுவுக்கும் இன்மலர் பாடினார். இராம கிருஷ்ண மிசன் பாடசாலைகளை சைவபாடசாலைகள் இயங்கு வது போலவே நடத்தினார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இராமகிருஷ்ண மடத்தின் முக்கிய விதியை மீறும் உரிமையை மடமே அவருக்கு வழங்கியது. இது பொதுவாக வழங்கப்படுவதில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களின் ஊழியனாகப் பணிபுரிவதற்கு அனுமதியை வழங் கியிருந்தது. விபுலாநந்தரின் இராமகிருஷ்ண மிசன் தொடர்புகளில் இது மிகமுக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயம்.

இந்துமதத்தின் மிக நவீனமான வளர்ச்சியான இராமகிருஷ்ண மடத்தினுடைய சந்நியாசியாக இருக்கின்ற அதேவேளையில், ஆக மச் சார்பற்ற பண்பாடு ஒன்றின் குழந்தையாகவும் அவர் இருந் தார். விபுலாநந்தரின் பிறப்பும் இளமைக்காலமும் நிகழ்ந்த கிழக்

கிலங்கையில் இறுக்கமான ஆகம்சார்ந்த வழிபாடுகள் முக்கிய மற்று வெகுசனச் சடங்குகள் சார் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறை களுமே பெரிதும் இருந்தன. தன் தாயாரோடு காரைதீவு கண் ணகை அம்மனை விரும்பி வழிபடத் தொடங்கிய அவர் தன் தாயாரின் மறைவை அடுத்து அவரது பெயரில் கொண்ட கண் ணகை அம்மனையே தாயாக கருதி வழிபட்டார். இறுதிவரை அவரின் விருப்புக்குரிய தெய்வமாக காரைதீவு கண்ணகை அம் மன் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரது கல்விப்பணியை போற்றிய விபுலாநந்தர் அவரது அடி யாகவே கல்விப்பணியை தொடர்ந்தபோதும் வடபுலத்தில் நாவ லர், சேர். பொன். இராமநாதன் ஆகியோர் மிகவும் அழுத்தமாக வலியுறுத்திய சாதியத்தை இராமகிருஷ்ண மிசன் கல்விச் சாலை களில் ஏற்கவில்லை.

சுதேசிய அரசியல், சமூக அமைப்புகள்:

1917 - 1922 வரையும், பின் 1926ல் இருந்து 1928 வரையும் இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ச்சியாக அல்லாமல் சுமார் 9 வருடங்கள் வாழ்ந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் பாடசாலை ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவி ருத்திச் சங்கத்தில் பிரதான பாத்திரம் ஏற்றுச் செயற்பட்டுள்ளார். அத்துடன் யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரசுடன் இணைந்து இயங் கியும் உள்ளார். அதன் ஆரம்ப அமைப்பாளர்களில் இவரும் ஒரு வராவார்.

யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசுடான விபுலாநந்தரின் தொடர்பை வெறும் பிரமுகர் உறவே இருந்தது என சிலர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் அதன் ஆரம்பம் முதல் 1928வரை விபுலாநந்தர் வாலிபர் காங்கிரசுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளார். மதப்பற்று, புலமை, தேசியம் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சிக்கான குறிக்கோளில் பற்றுறுதி கொண்டவராகவே யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசால் அவர் நினைவு கூறப்படுகிறார்.

1924ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1ம் திகதி சனிக்கிழமை மாணவர் சங்கம் முப்பது படித்த இளைஞர்களுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் வை.எம்.சி.ஏ (YMCA) மண்டபத்தில் உருவெடுத்தது. ஆசிரியர் கள், சட்டத்தரணிகள். உயர் வகுப்பு மாணவர்கள், அரசியல் அபி- மானிகள் ஆகியோருடன் இது உருவாகியது. இதன் ஆரம்ப கால அமைப்பாளர்களுள் சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஒருவராவார். இதன் ஆரம்பகால அங்கத்தவர்களில் பலர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உயர் வகுப்பு மாணவர்களாகும். இதே ஆண்டு சித்திரை மாதந் தான் அவர் துறவறப் பட்டம் பூண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாரம்பகால அங்கத்தவர்கள் இந்துக்களையும், கிறிஸ்தவர்க ளையும் உள்ளடக்கியவர்களாகவே இருந்தார்கள். மிஷனரி பாட சாலையில்தான் இது கருக்கொண்டிருந்தாலும் கூட எந்த அருட் தந்தைகளும் இதன் ஆரம்பகால அங்கத்தவராக இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. விபுலாநந்தர் மட்டுமே இதில் அங்கம் வகித்த ஒரே ஒரு துறவியாவார். அவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில்தான் அவர் துறவியாகி இருந்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பத்தில் ‘மாணவர் காங்கிரஸ், யாழ்ப்பாணம்’ எனப் பெயரி டப்பட்ட ‘யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்’ 1920களின் மத்தியில் உதயமாகியதுடன் 1930களின் முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்து அரசியலில் முக்கிய தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் மாணவர் விவாதங்களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த வாலிபர் காங்கிரஸை உருவாக்கிய பிரதான அமைப்பாளராகத் திரு. ஹண்டி பேரின்பநாயகம், முன்னோடிகளாக (பின்னாட்களில் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் யாழ்ப்பாணப் பேராயரான) பேராயர். சபாபதி குலேந்திரன், எஸ்.ஆர். கனகநாயகம், ஒற்றெற்றர் சி. சுப்பிரமணியம், ஏ.எம். புறாடி, சீ.ஈ. மதியாபரணம் போன் றவர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களில் பலர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் இன்னும் சிலர் நாத்திகத்தை நம்புவர்களாகவும் இருந்தார்கள்

மதச் சார்பற்ற நிறுவனங்களில் செயற்படுவதிலும், அனைத்து மத நம்பிக்கையாளரையும் சமமாக மதிப்பதிலும் விபுலாநந்தர் ஈடு

இணையற்ற ஒரு துறவியாக இருந்தார். ஆயினும் இதன் அர்த்தம் மதக் கோட்பாடுகளிடையே உள்ள பேதத்தை இவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதோ, புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதோ யல்ல. இவர் அனைத்து மதத் தத்துவங்களையும் நன்றாகக் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார். அவற்றிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நன்கு புரிந்திருந்தார். மறுபிறப்பு தத்துவத்தையே இவர் சரியென தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். பிறப்பு, வாழ்க்கை, இறப்பு, உடல், உயிர் கருமவினை ஆகியவற்றுக்கிடையே உள்ள தொடர்பை மறுபிறப்புத் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே விளக்கினார். இந்த அடிப்படையில் மதங்களுக்குள் உயர்ந்த மதம் இந்துமதம் என்பதே அவரின் கருத்தாக இருந்தது. ஆனால், இதற்காக உலகியல் விவகாரங்களில் இந்து மதத்தவர்கள் தான் எல்லோரையும் விட மேலானவர்கள் என்று இவர் கருதவில்லை. அனைத்துவகை மத நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் உலகியல் விவகாரங்களில் சரிசம உரிமையுள்ளவர்கள் என்பதே இவரின் கருத்தாக இருந்தது. மற்றவர்களின் மத நம்பிக்கையைப் புண்படுத்தவோ, தோற்கடிக்கவோ, அவர் என்றுமே முயன்றதில்லை.

இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் செல்வாக்காலும் காந்தியக் கொள்கையின் ஈர்ப்பிலும் இயங்கிய யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசே ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்கான பூரண சுதந்திரம் எனும் குரலை முதலில் எழுப்பியது. இன ஒற்றுமையை அழுத்தமாக வலியுறுத்திய அவ்வமைப்பு, அத்துடன் சாதீயத்திற்கு எதிரான வலிமையான குரலை முதலில் எழுப்பியதுடன் அதற்கான சமபந்தி போசனச் செயற்பாடுகளிலும் அது ஈடுபட்டிருந்தது. அதனது முதலாவது மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களில் முதலாவதாக அமைந்தது மத பாகுபாடுகளுக்கு காங்கிரசில் எந்தச் செயற்பாடுகளிலும் முன்னுரிமை அளிப்பதில்லை என்பதே. மூன்றாவதாக அமைந்தது சாதிய வேறுபாட்டை தடைசெய்வதுடன் அதனை ஒழிப்பதற்கு முனைப்புடன் செயற்படவேண்டும் என்பதாகும். இவை இரண்டும் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னின்ற சைவ, கிறிஸ்தவ போட்டி நிலையை யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் ஏற்காததுடன் சாதியத்தையும் சைவத்தையும் வலியுறுத்திய மரபுவாத தமிழ்த் தலைமைகளை ஏற்காததையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

வாலிபர் காங்கிரசின் நான்காவது, ஐந்தாவது தீர்மானங்கள் தேசிய இலக்கியங்கள் மற்றும் தேசிய கலைகள், தேசிய இசை ஆகிய வற்றை விருத்தி செய்வதுடன் அவற்றை மேற்கொள்ளுபவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பளிக்க வேண்டும் எனக்குறிப்பிடுகிறது. இத்தீர்மானங்கள் விபுலாநந்தருக்கு மிகவும் உவகை அளிப்பதுடன் அவரது இயல்பின்பாற்பட்டதாகவும் அமைந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும்.

1925ல் நடைபெற்ற வாலிபர் காங்கிரசின் இரண்டாவது மாநாட்டின் இரண்டாம் நாளில் 'தேசிய மறுமலர்ச்சி' குறித்த உரையாடலுக்கு தலைமை தாங்கிய விபுலாநந்தர் தமது தலைமை உரையில் பாடசாலைகளில் போதனா மொழியாக தேசிய மொழியை வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து குறிப்பிட்டதுடன் இந்து மதம் ஒருபோதும் தீண்டாமைக்கு உடந்தையாக இருந்ததில்லை என வலியுறுத்தினார். இம்மாநாடு பற்றி தலையங்கம் எழுதிய ஹிந்து ஓர்கன் விபுலாநந்தரை 'பழமையில் புதியதை நிர்மாணிக்கும் கிழக்கின் தூதுவர்' என்று குறிப்பிட்டது.

காந்தியின் பால் மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட யாழ்ப்பாண காங்கிரசின் தலைவர்கள் காந்தியை யாழ்ப்பாணம் வரவழைப்பதெனத் தீர்மானித்தார்கள். இந்தியாவில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தை காந்தி முனைப்புடன் முன்னெடுத்திருந்த நேரமது. எனினும் துணிச்சலுடன் காந்தியின் வருகைக்கான ஏற்பாட்டை 1927ம் ஆண்டு ஹண்டிப் பேரின்பநாயகம் தொடங்கினார். அதே நேரத்தில் அரசியல் சீர்திருத்திற்காக டொனமூர் குழு இலங்கை விஜயம் செய்வதும் ஏற்பாடாகி இருந்தது. பூரண சுதந்திரம் தவிர அரசியல் சீர்திருத்தங்களை ஏற்காத வாலிபர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் டொனமூர் குழுவின் வருகையை புறக்கணித்து காந்திக்கு அமோகமான வரவேற்பை அளிக்க விரும்பினார்கள். 1927ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் காந்தியும் டொனமூர் குழுவும் ஓரிரு நாட்கள் இடைவெளியில் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். திட்டமிட்டபடியே டொனமூர் குழுவை புறக்கணித்த வாலிபர் காங்கிரசார் காந்திக்கு அமோகமான வரவேற்பை

இலங்கை முழுவதும் அளித்தார்கள். காந்தி வரவேற்புகழு அமைப்பில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டால் யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசின் தலைமைப் பதவியில் இருந்து சேர். ஐசக் தம்பையா விலகிக்கொள்ள வாலிபர் காங்கிரசின் தலைமைக்கு உடனடியாக விபுலாநந்தரை வாலிபர் காங்கிரஸ் நிர்வாகக்குழு நியமித்தது. இங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் நெருக்கடியான நேரத்தில் தலைவராக நியமிக்கும் அளவு காங்கிரசுக்கு நெருக்கமாகவும் அதன் தலைவர்களுக்கு நம்பிக்கையானவராகவும் விபுலாநந்தர் விளங்கினார் என்பது.

தொடர்ந்து 1928ல் கீரிமலையில் நடைபெற்ற வாலிபர் காங்கிரசின் நான்காவது மாநாட்டுக்கு விபுலாநந்தர் தலைமைதாங்கினார். அம்மாநாட்டில் அவ்வாண்டுக்கான வாலிபர் காங்கிரசின் தலைவராக அவர் தெரிவானார். மாநாட்டு தலைமையுரையில் நாட்டு மக்கள் முகம் கொடுக்கும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கல்வி பற்றிய பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்த அவர் நாட்டின் வாழ்வு தொடர்பான இப்பிரச்சினைகளை இளைஞர்கள் நன்கு அலசி ஆராயவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள், பௌத்தர்கள் வெவ்வேறு சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களாயினும் பொது நலனுக்கு ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திப் பேசினார். பொருளாதார முன்னேற்றம் இல்லாவிட்டால் நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவது சாத்தியமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்ட அவர் அரசாங்கத்தை மட்டும் நம்பாமல் மக்களே தமது விடுதலைப் பாதையை செப்பனிட வேண்டும் எனச் சூளுரைத்தார்.

தனது உரையின் முடிவில் வெவ்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அநாவசியமான பேதங்களை ஒதுக்கி விட்டு நாட்டிற்கு ஆற்றவேண்டிய பணிமீது கவனஞ்செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக தமிழ், சிங்கள மக்கள் தமது பொருளாதார மற்றும் பொதுநலன் கருதிச் செயற்பட்டு தமது தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைக்கவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஒரு தேசப்பற்று மிக்கவராகவும், இலங்கையராகவும் விபுலாநந்தரின் பங்களிப்பு யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசோடுதான் அமைகிறது.

தமிழ் மொழி, அதன் வளர்ச்சி சார்ந்த அமைப்புக்கள்:

1933ம் ஆண்டு கரந்தை தமிழ்ச்சங்க 22வது ஆண்டு நிறைவு முத்தமிழ் மாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கி அவர் ஆற்றிய உரையில் 'தமிழ் மக்களாகிய நாம் இரண்டு கோடியென்னும் எண்ணிக்கையினையுடையோம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே செம்மையோடு உயிர்வாழ்ந்தோம். இன்றும் ஓர் அளவுக்கு ஆற்றலோடு வாழ்கிறோம்' எனக்குறிப்பிட்டார்.

1942ம் ஆண்டு மதுரை முத்தமிழ் மாநாட்டின் இயந்துறைக்கு தலைமை தாங்கி ஆற்றிய தலைமை உரையில் விபுலாநந்தர் பின்வருமாறு கூறினார்.

'இரண்டரைக் கோடியென்னும் எண்ணினாராகிய நம் தமிழ்க் குலத்தார் அனைவரும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கிப் பொருட் செல்வமும் செவிச்செல்வமும் அருட்செல்வமும் ஏற்ற பெற்றியெய்தப் பெற்று மண்ணை மாந்தர்க்கு அணியெனச் சிறந்து வாழ்வாராக'

பந்த பாசங்களைத் துறந்து மனுகுலத்துக்கு சேவை செய்ய விபுலாநந்தர் தமிழ்க் குலத்தவர் பசியும் பிணியும் நீங்கிப் பொருட் செல்வம் முதலிய செல்வங்கள் பெற்று வாழவேண்டுமென்று கருதுவதும் 'நம் தமிழ்க் குலமென' கூறுவதும் ஏனைய சமூகங்களைவிட தமிழ்ச் சமூகம் மேலாக வாழவேண்டும் என்ற அவாவுவதும் துறவு பூண்டபோதிலும் தமிழரையும் தமிழர் சமூகத்தையும் துறக்காத விபுலாநந்தரின் உளப்போக்கையும் தமிழ்ப் பற்றை விடாத மனப்பாங்கையும் காட்டுவனவாயின.

தமிழகத்தினதும் ஈழத்தினதும் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய விபுலாநந்த அடிகள் தீவிர தமிழ் உணர்வாளர்கள் இயங்கிய கரந்தை தமிழ்ச்சங்கத்திலும் அகண்ட தமிழக கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த செந்தமிழ்ச் செல்வி, தமிழ்பொழில்

போன்றவற்றிலும் பங்கேற்றவர். குமரிக்கண்ட கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட விபுலாநந்தர் தமிழர் நாகரீகமே உலக நாகரீகங்களுக்கு முன்னோடி என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தீவிர தமிழணர்வு தமிழ்த்தேசிய வாதிகளோடு சேர்ந்து செயற்பட்ட போதும் தமிழகத்தில் உருவாகி நிலைபெற்ற தமிழணர்விலிருந்து வேறுபட்டவராகவே விபுலாநந்தர் இருந்தார். 19ம் நூற்றாண்டின் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் தோற்றங்கொண்ட தமிழ் உணர்வும் தமிழ்த் தேசியவாதமும் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானதாக 'சைவத் தமிழ் உணர்வாகவே' இருந்தது. உயர்நிலை வேளார்களால் அவர் களின் நலன் சார்ந்ததாக இது விளங்கியது.

தமிழ்நாட்டில் இது இன்னொரு பண்பையும் கொண்டிருந்தது. ஆரிய பிராமண எதிர்ப்பும் அதில் இருந்தது. வேளாளர் மட்டுமின்றி பிராமணர் மேலாதிக்கத்திலிருந்து தம்மை விடுவிக்க விரும்பிய முதலிமார், நாயுடு, நாடார், வன்னியர் ஆகியோரையும் இணைத்து திராவிடப் பண்பாட்டு பெருமையை முதன்மைப்படுத்தியதாக இருந்தது. இதன் ஒரு கிளை பின்னர் தனித்தமிழ் இயக்கமாகவும் பரிணமித்தது.

மரபான தமிழ் அறிஞர்களுடன் பழகிய போதும் விபுலாநந்தர் நவீன சிந்தனைகளை தமிழில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பேராவலாக இருந்தவர். ஆரிய திராவிட பாசா அபிவிருத்தி சங்கத்தை மீள் கட்டியமைத்ததையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டுமெனினும் அது விபுலாநந்தரின் முதற்கட்டமாகத் துறவுக்கு முந்திய காலத்தில் நிகழ்ந்தது என்பதையும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்

சிங்களம், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், பாளி, வங்காளம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழி அறிவு கொண்டவராக விபுலாநந்தர் இருந்தார். இப்பன்மொழி அறிவு அவருக்கு நூல்களையும் இலக்கியங்களையும் மூலமொழிகளில் படிக்கும் வாய்ப்பையும் பரந்துபட்ட பார்வையையும் வழங்கியது. இப்பின்புலம் அவர் காலத்திய தமிழறிஞர் பலருக்கு கிட்டாததாக அமைந்திருந்திருந்தது. அவரது காலத்திய தமிழறிஞர் பலர் ஒன்று மரபுவழிப்பட்ட தமிழறிஞர்

ளாகவும் அன்றில் சைவசித்தாந்த கூட்டுக்குள் நின்று செயற்பட்டவர்களாகவும் அன்றேல் நவீனத்துவ மாற்றத்தை மட்டும் கொண்டவர்களாகவும் விளங்கியபோது விபுலாநந்தர் அவர்களிடமிருந்து தனித்துவமாக இருந்ததற்கு அவருக்கு வாய்த்த பன்மொழி அறிவும் விஞ்ஞானக் கல்வியும் காரணமாக அமைந்தது.

1934ல் சென்னை மாகாணத் தமிழர் சங்கம் உருவாக்கிய கலைச் சொல்லாக்க கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்த விபுலாநந்தர் 1936ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழாய்வுக் குழு உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றியதோடு அதே ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ் கலைச் சொல்லாக்க மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்கினார்.

விபுலாநந்தர் ஒரு இந்து, விபுலாநந்தர் ஒரு இலங்கையர், விபுலாநந்தர் ஒரு தமிழர், இவை எல்லாம் அவருக்கு மிகமிக நன்றாகவே தெரியும். அதே நேரத்தில் விபுலாநந்தர் ஒரு மனிதர் என்பதும் அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதுவே அடிப்படையானதும் நித்தியமானதும் என்பதும் அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும். ஆகவே இந்த அடிப்படை நிலையிலான ஒற்றுமையை ஆர்வமுடன் வேண்டி நின்றார்.

உசாத்துணை:

- கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள், சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை-05, விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை, மட்டக்களப்பு.
- சி. மௌனகுரு, விபுலாநந்தர் காலமும் கருத்தும், விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு, 1993.
- சாந்தசீலன் கதிர்காமர், யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ், குமரன் புத்தக இல்லம், 2012.

sathiyathevan.s@thaiivedu.com

கடன் பிரச்சனைகளா?

- > கடன் அட்டை சிக்கல்கள்
- > வங்கிக்கடன் சிக்கல்கள்
- > கலக்சன் கம்பனி போன் தொல்லை
- > ஊதிய கையகப்படுத்தும் சிக்கல்கள்
- > இது போன்ற கடன் பிரச்சனைகளால் தினந்தோறும் வீட்டில் சண்டை

நல்ல செய்தி எம்மிடம் தீர்வு உண்டு

நம்மால் 80% வரை உங்கள் கடன்களை குறைக்க முடியும், உங்களால் முடிந்த குறைந்த மாதக்கட்டணம் மட்டும் செலுத்தலாம். இது ஒரு கடன் ஒருங்கிணைப்பு பெறுவது போல.

இலவச ஆலோசனை பெற

JANNET FINANCIAL SERVICES INC.

Ms. Jennet Sam & Mr. Stalin Dominic

Tel: **647-894-3876**

FaX: 905-471-8080

Email: jennet_renni@hotmail.com

உடன் குழப்பங்கள் உடனடியாக உங்கள் பூதிய வாழ்க்கையை தொடங்க

மலையகக் கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி

சி.வி.க்கு

முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த

ஸி. சுப்பிரமணியம்

17

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை குறித்தும் அவரது கவிதைகள் குறித்தும் அவற்றை தமிழாக்கம் செய்த கவிஞர் சக்தீ பால ஐயா குறித்தும் பேசும் இந்த செல்நெறியின் காலகட்டத்தில் கவனம் கொள்ளத்தக்க கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியம்.

இவர் கவிஞர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் தாய்மாமன் என்பதும் கவிஞர் சி.எஸ். காந்தியின் தந்தையார் என்பதுவும் இவர் மட-கொம்பரை மண்ணின் முதல் கவிஞர் எனும் அடையாளத்தைக் காட்டுகிறது. இவர் 'வட்டகொடை ஸி. சுப்பிரமணியம்' என்றே எழுதி உள்ளதாக அறியமுடிகின்றது.

மடகொம்பரை தோட்டத்திற்கு பெரியாங்கங்காணியாக வருவதற்கு முன்னர் கவிஞர் சுப்பிரமணியத்தின் தந்தையாரான குமரன் கங்காணி புலல்லாவைப் பகுதியில் பொறுப்பில் இருந்தார் என்பதும் அவரது பிறப்பு கடுகன்னாவை - தும்பனைப் பகுதியில் இடம் பெற்றதாக அவரது பேரன் கவிஞர் சி.எஸ். காந்தி தனது ஆங்கில நெடுங்கவிதையில் பதிவு செய்துள்ளார். இதன் மூலம் கவிஞர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் பாட்டனார் இந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்து குடியேறிய பகுதி என்பதுவும் அவர்கள் மிக ஆரம்ப காலப் (1850களின் மத்திய) பகுதியில் ரயில்பாதை அமைப்புப்பணிகளுக்கு அழைத்துவரப்பட்டவர்கள் எனவும் அறிய முடிகிறது. எனவே இவர்களது குடும்பம் கண்டியைத் தளமாகக் கொண்டு வளர்ந்துள்ளார்கள். ஆதலால் கவிஞர். ஸி. சுப்பிரமணியம் கண்டி, திரித்துவ கல்லூரி (Trinity College)யில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளார். ஆங்கிலமும் தமிழும் அவருக்கு கைவரப்பெற்று இருக்கிறது. மிகுந்த வாசிப்பு ஆர்வம் மிக்க இவருக்கு 'பெரியாங்கங்காணியின் பிள்ளை' எனும் வரம் அந்தக் கால பத்திரிகைகள் சிறு சஞ்சிகைகளை வாசிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருக்கிறது.

குமரன் கங்காணி குடும்பம் வட்டகொடை, மடகொம்பரை பகுதிக்கு பொறுப்பாக வந்ததன் பின்னர் தந்தை பெரியாங்கங்காணியாக பணிசெய்த தோட்டத்தில் கன்டக்கர் (கள மேற்பார்வையாளராக) தொழில் செய்துள்ளார் கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியம். பணி நேரம் தவிர்த்த ஓய்வு நேரங்களில் வாசிப்பதனையும் எழுதுவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த இவரைப் பார்த்தே சிறுவனாக இருந்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளை வாசிக்கவும் எழுதவும் ஆர்வம் கொண்டதாக அவரது மகன் கவிஞர் சி.எஸ். காந்தி பதிவு செய்கிறார். கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியத்தினது கவிதைகளைப் பார்க்கும் போது அவை பெரும்பாலும் இந்திய தலைவர்களை, கவிஞர்களைப் போற்றிப் பாடியவைகளாக அமைந்துள்ளன. கவிஞர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆரம்ப கால கவிதைகளிலும் இதே தன்மைகளை அவதானிக்க முடியும். Tagore at Glance போன்ற கவி

ஞர் தாகூர் பற்றிய புகழ் மாலையாக அமைந்த அந்த படைப்பினைக் கூறலாம். அவரது பதினேழாவது வயதில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை இந்தக் கவிதைகளை எழுதுவதற்கு அவரது தாய்மாமனார் கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியத்தின் வழிகாட்டல் இருந்துள்ளது. பின்னாளில் கவிஞரும் ஓவியருமான ஜோர்ஜ் கைட் அவர்களின் திசைமுகப்படுத்தலுடன் மலையக மக்கள் குறித்த பார்வையுடன் அவர்களது நாட்டார் பாடல்களை மக்களிடத்தில் இருந்தே தேடுவதில் ஆரம்பித்து அதனைத் தொகுத்து நூலாக்கியதுடன் மலையக மக்கள் வாழ்வியலை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பதிவு செய்த மக்கள் படைப்பாளியானார்.

கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியத்தின் தந்தையார் குமரன் அவர்கள் காலமான 1930களின் பின்னர் அதே தோட்டத்தின் பெரியாங்கங்காணி பொறுப்பு அவரது மகன்களான சுப்பிரமணியத்துக்கும் அவரது சகோதரனுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. மடகொம்பரையில் குமரன் கங்காணியின் இறுதிச்சடங்கில் அப்போதைய அமைச்சரான (மலையகத்தின் முதலாவது அமைச்சர் இவரே) பெரி.சுந்தரம், அரசபேரவை உறுப்பினர்கள் எஸ்.பி. வைத்தியலிங்கம், ஐ.எக்ஸ். பெரேரா போன்றவர்களும் கலந்துகொண்டிருந்ததாக கவிஞர் சி.எஸ். காந்தி பதிவு செய்கிறார். தன்னை வளர்த்த தாத்தா சி.வி. வேலுப்பிள்ளை மறைந்ததன் பின்னர் கவிஞர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவரது மாமனாரின் பராமரிப்பிலேயே வளர்ந்துள்ளார்.

கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியத்தின் கவிதைகள் பெருமளவில் கிடைக்காத போதும் அவரது மகன் கவிஞர் ஸி.எஸ். காந்தியின் சேகரிப்பில் ஒரு சில கவிதைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. 1965ல் வெளியான 48 கவிஞர்களின் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய 'குறிஞ்சிப்பு' தொகுதியிலும் ஒரு கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது.

மறைந்த பாரதப் பிரதமர் ஜவகர்லால் நேருவின் 70வது பிறந்ததின விழாவில் பாடப்பட்ட வாழ்த்துப்பா.

மல்குக வாணாள்

வாழிய! பெரும! வாழிய! பெரும!
மாசறு பாரதம் மாண்புயர் தவத்தான்
திருமறை யொளிரும் சீரிய மரபில்
வழிவழி வந்த மாபெருங் குடியில்
நண்ணிய விளக்கே நானிலம் வியப்ப
கோதின் ஞானங் குறைவற நிறைந்து
பொற்புறத் திகழும் புண்ணிய சொரூப
அன்பே யுருவாய் அகிம்சைத் திருவாய்
உதித்தொரு கதிரோன் உத்தம காந்தியின்
மண்விண் களிக்கும் மாசிலா நெறியைப்

பெற்றொளிர் பெரும! பிறங்குமா பாரதக்
கதிபதி யாய கதிரொளிக் கன்றே
பூமிசா தனமே பொருளெனக் கொண்டு
நீதின் முறைகள் நிறைவுற உணர்த்தி
இடர்களை யொழித்து இனிய நல்வாழ்வை
ஏற்றெங் கெவரும் இதயங் களிக்க
ஆற்றிடுந் திலக! அருந்துணை மகிப!
தனியுயர் பண்ப! ஜவஹர்லால் நேரு
பேரினைப் பெற்ற பெற்புரு தியாக!
மங்காப் பெருஞ்சுடர் மாறா நறுமலர்
புகழினை மென்மேல் புவியினிலோங்கி
வாழ்க! வாழ்க! வளர்தலை மயங்குநின்
பங்குடை மதியென பொலிந்து தளிர்க
செழுமிய பெருங்கிளை செறிவின் மீனினும்
மல்குக வாணாள்! வாழியு முயிரோ!

ஜவகர்லால் நேருவை வாழ்த்தி மட்டுமல்ல அவரது மகனும் பாரத
பிரதமருமான இந்திரா காந்தி பற்றியும் கவிதை எழுதி உள்ளார்.

இந்திரா காந்தி

சீர்மேவு ஜெயசீலி! யொளிர்கருணை
தியங்குமணி கமலவேணி!
தார்மேவு சமதர்மம் நடுவுநிலை புரந்தருளும்
சாந்தமயமான சொரூபி!
பார்மேவு புண்ணியை! புகழேந்துந் திண்ணியை
பார்த்திபன் நேருவின் புத்திரி!
கார் மேவு பூத்த மலர் தாரகை இந்திரா காந்தி
காசினியில் வாழி! சதாவாழி!! வாழி!!!

பூமருவு மாசியறக் கதிர்வீசங் காந்தீய
புனிதநிறை தாரணி!
மாமருவு பண்புநெறி யன்புருவான தொரு
மாண்புமிகு சற்குணி!
தேமருவு மாமணி நேருவின் வாரணி
தேசமிளிர் காரணி!
பார்மருவு பாரத பூஷணி இந்திரா காந்தி

பாரினில் வாழி! சதாவாழி!! வாழி!!!

பூமணக்கு முயர் ஞான மிளிர்சுருண செய்கையெலாம்
பூர்த்தியாய்ப் பூத்த மணியே!
புண்ணியர்கள் புகழுமா பதிதரும னோன் கருணை
புகழ் பெருக வந்த மணியே!
மாமணக்கு காணொளியோ! முகமதியோ வெனத்திகழ்ந்த
மகிபன் ஜவகர்லால் நேரு
மகவெனவே வாய்ந்த கெம்பீர் மணி!
மாயுகமணி யுகந்தருமணி!

தேமணக்கு சுகிர்த மணி! யிருநான்கு திக்குந்
தேடரிய கண்ணிய மணியே!
ஜெகராஜ யோகர்கள் சிரோமணி! சிகாமணி!
திகழ்கமல சீல மணியே!
பாமணக்கு பாரதத்தின் பிரதமராய் பதவி தாங்கி
பண்பெருக ஆளமணியே!
பகரரிய தவமணி! புவமணி! இந்திராகாந்தி
பாரினில் வாழி! சதாவாழி!! வாழி!!!

வட்டக்கொடை கவிஞர் ஸி. சுப்பிரமணியம் எனும் பெயரில் இவ
ரது ஆக்கங்கள் தமிழகத்தின் சுதேச மித்திரன், விகடதாதன்,
ஆனந்த போதினி போன்ற இதழ்களிலும் இலங்கையின் வீரகேசரி
உள்ளிட்ட பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. ஜெயவீரன்
எனும் புனை பெயரிலும் இவரது படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.
அறுபதுகளில் மறைந்த இவரது வாரிசான சி.எஸ். காந்தி தந்தை
யைப் போலவே ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மரபுக் கவிதைகளை
எழுதுதில் வல்லவர். 1965ல் கவிஞர் ஈழக்குமார் தொகுத்த 'குறிஞ்
சிப்பு' கவிஞர் சுப்பிரமணியத்துக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்
ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

thilagar@thaiivedu.com

மகத்துவம் நிறைந்த மகாகவிதை : பாரதி

-கிருங்கை சேதுபதி

சுபா

எ எல்லாமொழியிலும் கவிதை உண்டு. அது மகாகவிதை ஆவது எப்போது?

‘கவிஞன் எழுதியது கவிதை மகாகவி எழுதியது மகாகவிதை’ என்று தர்க்கரீதியாய் ஒரு பதில் வரக்கூடும்.

இல்லை ‘கவிஞனை எழுதியது கவிதை அதுவே, மகாகவிதை யாகிவிடுகிறபோது, அதனை எழுதிய கவிஞன் மகாகவி ஆகிவிடுகிறான்’ என்று புரிந்துகொள்வது பொருத்தம்.

கவிதைக்கும் மகாகவிதைக்கும் என்ன வேறுபாடு?

முதலில் கவிதை என்பது யாது?

**உள்ளத்துள்ளது கவிதை - இன்பம்
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெரிந்துரைப்பது கவிதை**

- கவிமணி, மலரும் மாலையும் - 45

என்கிறார் கவிமணி.

இது கவிஞனின் உள்ளத்துள் மட்டும் உள்ளதா? உள்ளம் உடையவர்கள் எல்லாருக்குள்ளும் உள்ளதா? எனில், உள்ளம் உடையோர் யாவர்க்கும் உரியது, கவிதை. அதனை உணர்ந்து, இன்ப உருக்கொடுத்து வழங்குவன் கவி. அது தெள்ளத் தெளிவாக, உண்மையைத் தெரிந்து உரைப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த உண்மை, தன்னுள்ளிருந்து வெளிப்பட்டாக வேண்டும்.

**‘ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் - எனக்கு
உண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்’**

என்ற பாரதி,

**உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்**

என்றும் சொல்கிறார் பாரதி.

ஒளியாவது, முதலில் தன்னைக் காட்டும் பின்னர் தன்முன்னுள்ள வற்றையெல்லாம் காட்டும் பின், அதுவே அறிவொளியாகிச் சுடரும். காணாதனெல்லாம் காட்டும் அகவொளியாகி, அகவெளியில் ஒளிரும் அது அணையாப் பெருஞ்சுடர். அந்த ஒளியெள்ளப் பெருக்கில், கலையும் கவிதையும் பொங்கிப் பிரவகிக்கும்.

பொதுவாக, வெள்ளப் பெருக்கானது, பள்ளத்தை நோக்கிப் பாயும். அதனால், பள்ளத்தில் கிடப்பனவற்றுள் மெல்லியன

மேலேகும் கடினத்தன்மையுடையன மேலேறாது தங்கிவிடும். இது இயற்கையின் நியதி.

ஆனால், வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் மேவும் கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருப்போரை மேலேற்றி விடும்.

அவர்கள் யார்? மாற்றுத்திறனாளிகளான ‘காணார்’.

பொதுவாக, பார்வைத் திறன் இல்லாத மாற்றுத்திறனாளிகள் யாரும் தடம் மாறியோ, தடுமாறியோ வீழ்ந்ததாக அறிந்ததில்லை. (இன்றளவும் சென்னை மாநகரில், செல்லவேண்டிய இடங்களுக்கான வழிகளையும், வழித்தடப் பேருந்துகளையும் சரியாய்ச் சொல்லி என்னை வழிநடத்துபவர் அகவிழி அறிஞராகிய ஒரு பேராசிரியர் என்பது என் அனுபவம்.) அப்படி, இருக்க, இவர்கள் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருப்பதாகப் பாரதி பாடியது எவ்வாறு பொருந்தும்?

இதற்கு விடை, இந்தப் பாடலில் இல்லை ‘பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலை’ என்னும் பாடலில் இருக்கிறது.

பிறப்பால் நிலைபேறுடையவர்கள் மனிதர்கள் எனினும். இருப்பால், நிலைமாறுபாடு எய்தியவர்கள் இவர்கள் என்ற வருத்தமும் கோபமும் பாரதிக்கு வந்து விடுகிறது. அதனால்தான், இந்தக் கவிதையில்,

**‘நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே - இந்த
நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்’**

என்று தொடங்கி, அவர்கள் நிலைபேறு இழந்த தன்மைகளைப் பட்டியலிட்டுப் பாடியவர்,

**‘நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே - இதை
நினைந்து நினைந்திடனும் வெறுக்குதிலையே’**

என்று நம்பிக்கையும் அன்பும் மீதாரப் பாடித் துயருறுகிறார். அதன் இறுதிப்பாடலில்,

**‘எண்ணிலா நோயுடையார் - இவர்
எழுந்து நடப்பதற்கும் வலிமையிலார்
கண்ணிலாக் குழந்தைகள் போல் - பிறர்
காட்டிய வழியிற் சென்று மாட்டிக் கொள்வார்’**

என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

ஆக, குழந்தைமனம் உடைய இவர்கள் தன்னளவில் தடுமாறா

தவர்கள். பிறர் காட்டிய வழியில் நம்பிச் சென்று தடம் மாறியவர்கள். இப்பாடலில்,

‘பிறர்’ எனப்படுவோர், ‘தமர்’ அல்லாதார்.

‘கண்ணுடையர் என்போர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்’

- கல்வி-393

என்று திருவள்ளுவர் காட்டும் அறிவொளிச்சுடருடன், இந்தக் கவிதைத் தொடரை இணைத்துச் சிந்திக்க, இது கல்லாரைச் சுட்டும் குறியீட்டுத் தொடர் என்பதும் புரிபடும்.

பிறழ வழிநடத்தும் பிறர்வசப்படாமல், தற்காத்துக் கொள்ளத் தாயகம் துணைபுரியும் என்ற உறுதிப்பாடு பாரதிக்கு உண்டு. அதனை,

‘நண்ணிய பெருங்கலைகள் - பத்து நாலாயிரம் கோடி நயந்து நின்ற புண்ணிய நாடு’

என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

ஆனால், அக்கலையுணராத தன்மையினால், இவர்கள் வாழ்க்கை, ‘பொறியற்ற விலங்குகளின் வாழ்க்கை போன்றதாகி விட்டது’ என்று கவலையுறுகிறார்.

‘புண்ணிய நாட்டினிலே - இவர் பொறியற்ற விலங்குகள் போல் வாழ்வார்’ என்று கலங்குகிறார்.

இதுவும் வள்ளுவர் வழி வந்து தந்த வாசகம்.

‘விலங்கொடு மக்கள் அணையர் இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர்’

- கல்லாமை - 410

என்பது வள்ளுவம்.

அறிவொளி வீசும் கவிதையானது, இத்தகையோருக்குக் கண் தருகின்றது. அதன்வழி தத்தம் நிலையுணர்ந்து தெளிந்து, தேறி, அவர்கள் ‘பதவியும் கொள்வர் என்று தீர்க்கதரிசனமாய் உரைக்கின்றார்.

‘வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின், பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்’

என்பது பாரதியின் உறுதிப்பாடு.

இப்படி, ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இருக்கும் மகத்துவத்தை, அவர் வர்க்கும் எடுத்துக்காட்டி உண்மையை உணர்த்துகிறபோது கிடைக்கிற காட்சியே கவிதை எனலாம். அதற்குப் புறவிழிகள் பொருட்டல்ல. அகவிழியே அவசியம்.

ஆக, அறியாமையில் இருந்து அறிவை நோக்கிச் செலுத்தும் ஆற்றல் உடையதாக, அழிவுகளில் இருந்து விடுதலை தந்து அழிவற்ற அமரத்துவத்தைத் தருவதாகக் கவிதை திகழ்கிறது.

இது உண்மைக்கவிதையின் தன்மை!

●

‘கவிதையெழுதுபவன் கவியன்று. வாழ்க்கையையே கவிதையாகச் செய்வான், அவனே கவி. புலவனுக்குப் பணம் ஒரு பொருளன்று. வானத்துமீன், தனிமை, மோனம், மலர்களின் பேச்சு இவற்றிலே ஈடுபட்டுப்போய் இயற்கையுடனே ஒன்றாக வாழ்வனே கவி’

என்று ‘உயோநே நோகுச்சி’ என்னும் ஜப்பானியக் கவியின் கருத்தை எடுத்துக் காட்டுகிற பாரதி,

‘பல பல பதங்களை அடுக்கி ஏடுகளைப் பெருக்குவது சிறந்த கவியன்று. கேட்பவனின் உள்ளத்தில் கவிதையுணர்வை எழுப்பி விடுவதுதான் சிறந்த கவிதை’

என்கிறார்.

இயல்பான கவிதையிலிருந்து, சிறப்பான நிலைக்கு மேம்பட்டு எழும் மகாகவிதைக்கும் அவர் இலக்கணம் வகுக்கிறார்.

அதற்கு, எதுகை, மோனை, சந்தம், ஓசை எல்லாம் இருந்தாக வேண்டும் என்பதில்லை. அவை கடந்த ஆழ்ந்த அனுபவஞானம் பொதிந்த அற்புதச் சொல் வேண்டும் அது புதிதாதல் வேண்டும்.

சொல், பழமையானதுதான். ஆனால், அது கவிவாக்காகப் பிறக்கும்போது, புதுச்சொல்லாகிவிடுகிறது. அது உரைநடையிலிருந்து, மொழியைக் கவிதைக்குள் நிறைத்துவிடுகிறது.

கவிதை, மொழிக்குப் புதிய உயிர் தந்துவிடுகிறது.

அந்த உயிர்ப்பின் வளத்தில், கவிதை தன்னை, மகாகவிதையாக்கிக்கொள்கிறது.

அதனால், சொல்லொடு சேர்த்து, சுவை, பொருள், வளம் அனைத்தும் புதிதாகிவிடுகிறது.

இவையனைத்துமான அபூர்வப் புதுமைகளைத் தன்னுள்கொண்ட மின்னல்தொடர்கள் நிரம்பியது, பாரதியின் வசனகவிதை.

சந்தம் துள்ளும் பாடல்களுக்கு இல்லாத எளிமைக் கவர்ச்சி இதற்கு உண்டு.

உலகத்தவர்கள் அற்பமாய்க் கருதும் அனைத்துக்குள்ளும் அற்புதத்தைக் காட்டும், நுட்பம் இதன் தனித்தன்மை.

‘வசனகவிதை’ என்று பெயர் வழங்கிவரும் இக்கவிதைப் பகுதிக்கு, பாரதி சூட்டிய பெயர், ‘காட்சி’.

●

கண்ணுக்குத் தெரிவதெல்லாம் காட்சியாகிவிடாது கட்புலனாகாத அற்புதத்தைக் காணக்கொடுப்பதே, இக்காட்சியின் நுட்பம்.

அதாவது, நாம் அன்றாடம் காணுகிற ஒரு எளிய காட்சி, கவியின் கண்களில் புகுந்து கவிதையில் வெளிப்படும்போது, அருட்காட்சியாகிவிடுகிறது. அங்கே முதற்காட்சி, அதாவது நாம் கண்ட காட்சி முற்றிலும் அகன்றுபோய், கவியின் காட்சியே, நம் காட்சியாகிவிடுகிறது. அந்தத் தரிசனத்தைத் தருகிற கவிதை வடிவம்தான், பாரதியின் ‘காட்சி’.

‘உடல் நன்று. புலன்கள் இனியன.’

இவை தெரிந்தவை. என்றும் தெரிகின்றவை.

‘உயிர் சுவையுடையது.’

என்ன சுவை? சுவைத்தறிவது எவ்வாறு?

பாரதி எழுதுகிறார்:

‘மனம் தேன். அறிவு தேன். உணர்வு அமுதம். உணர்வே அமுதம். உணர்வு தெய்வம்.’

நினைக்க இனிக்கும் தேன்கொண்டு, கட்புலனாகாத உயிரையும் கருத்துருவாகிய தெய்வத்தையும் நேர்கோட்டில் நிறுத்திக் காட்சிப்படுத்தும் அழகில், இக்கவிதை சுடர்கிறது.

இவ்வாறு, புறவிழிகளுக்குப் புலப்படாத அகத்திருக்காட்சியைக் கண்டு களிக்க, நமக்குள் கவிதைக் கண்ணைத் திறந்துவிடுகிற பணியை, இது செய்துவிடுகிறது.

வடிவத்தைப் பார்த்து, 'வசனகவிதை' என்று பெயர் சூட்டிவிட்டது, அரசாங்கப்பதிப்பு. அதுவே பின்னர், இதற்குப் பெயராகி நிலைத்து விட்டது.

உண்மையில், இது வசனமும் இல்லை. ஏனையவை போன்ற கவிதையும் இல்லை வசனகவிதை ஆகவும் இல்லை. இது, பாரதியின் புதுக்கவிதை. இப்படிச் சொல்வதன்மூலம், மற்றவையெல்லாம் பழைய கவிதை என்று பொருள் கொண்டுவிடலாகாது. புதுமையிற் புதுமை உடைய கவிதை.

**‘சுவைபுதிது பொருள்புதிது வளம்புதிது
சொற்புதிது சோதிமிக்க
நவகவிதை எந்நாளும் அழியாத மஹாகவிதை’**

என்று பிறிதொரு கவிதையில் தன் கவிதை குறித்து, பிரான்சு நாட்டார் பேசுவதாகப் பாரதி பாடுவாரே, அந்தவகையின் ஒரு சுடர்க்கிளை, இது மஹாகவிதை மகாகவி என்னும் பெருமையைப் பாரதிக்குப் பெற்றுத் தந்ததில், இந்தக் கவிதைக்குத் தனியிடம் உண்டு.

‘அளவற்ற, உயர்ந்த, மிகுந்த’ என்றெல்லாம் பொருள் தரும், இந்த ‘மஹா’ சமஸ்கிருதச்சொல். -महत् ‘மஹத்’ என்ற சொல்லை அடியாகக் கொண்டு வந்தது.

(வல்லெழுத்தாகிய ‘கா’ (முய) மென்மைபூண்டு, ‘ஹா’ (ர்ய) என ஒலிப்பதைக் காட்ட, ‘கா’வுக்குப் பதில், நாம் பயன்படுத்தும் கிரந்த எழுத்து ‘ஹா’ - ‘காகம்’ என்ற சொல்லின் ‘கா’ ஒலிப்பையும் அடுத்துவரும் ‘க’ ஒலிப்பையும் ஒப்பிட்டுணரலாம். காக்கை என்பது தமிழ்மரபு என்பதையும் மனதிற்கொள்ளலாம்!)

மஹான், மஹாத்மா, மஹாவித்துவான் என்றெல்லாம் இச்சொல்லை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள், தமிழ்நாட்டில் பழக்கத்தில் இருந்தன.

‘மஹாஸமுத்திரம்’ என்பதை, இப்போது, ‘பெருங்கடல்’ என்கிறோம். அதுபோல், ‘மஹாநதி’ என்பதைப் ‘பெருநதி’ என்று சொல்லும் போது, அது உணர்த்துபொருள் சரியாக இருக்கிறதா என்பது ஐயமாக இருக்கிறது. ‘பெரிய’ என்ற அளவுத்தன்மையைவிடவும், ‘பெருமை’ என்ற சிறப்புத் தன்மையை, இந்த ‘மஹா’ உணர்த்துகிறது.

இந்த ‘மஹத்’தை, எப்படி உணர்ந்துகொள்வது?

மொழிச்சித்திரத்திற்குள் ஒரு கவிச்சித்திரத்தைப் பாரதி, இந்தக் காட்சி - கவிதையில் தீட்டிக் காட்டுகிறார், இப்படி:

‘காற்றிலே ஒரு சதுர-அடி வரம்பில் லக்ஷக்கணக்கான சிறிய ஜந்துக்கள் நமது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் வாழ்கின்றன.

ஒரு பெரிய ஜந்து. அதன் உடலுக்குள் பல சிறிய ஜந்துக்கள் அவற்றுள் அவற்றிலுஞ் சிறிய பல ஜந்துக்கள் அவற்றுள் இன்னுஞ் சிறியவை - இங்ஙனம் இவ்வையக முழுதிலும் உயிர்களைப் பொதிந்து வைத்திருக்கிறது’

என்று காற்றின் மகிமையைச் சொல்லும், 15ஆவது கவிதையில்,

‘மஹத் - அதனிலும் பெரிய மஹத் - அதனிலும் பெரிது -
அதனிலும் பெரிது.
அணு - அதனிலும் சிறிய அணு - அதனிலும் சிறிது -
அதனிலும் சிறிது

இருவழியிலும் முடிவில்லை. இருபுறத்திலும் அநந்தம்’

என்று விவரித்து அடக்குகிறார்.

‘எல்லையொன்றின்மை எனும் பொருள் அதனைக் கம்பன் தன் குறிகளால் காட்டிட முயலும் முயற்சியைக் கருதித் தமிழ்ச்சாதி அமரத் தன்மை வாய்ந்தது’ என்று பாடிய பாரதியின் கவிதையிலும் அந்த மஹாகவித்துவம் விரிகிறது.

ஐப்பானிய நோகுச்சிப் புலவரைப்போலவே பாரதி, தமிழுக்கு அடையாளம் காட்டிய மற்றொரு அயலகக்கவி, அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட்விட்மன்.

சுதேசமித்திரன் (20.11.1917) இதழில் ‘நகரம்’ கட்டுரையில் பாரதி எழுதுகிறார்:

‘வால்ட் வ்ஹிட்மான் என்பவர் ஸமீப காலத்தில் வாழ்ந்த அமெரிக்கா (யூனைடெட் ஸ்டேட்ஸ்) தேசத்துக் கவி. இவருடைய பாட்டில் ஒரு புதுமை என்னவென்றால், அது வசன நடைபோலேதான் இருக்கும்... வால்ட் வ்ஹிட்மான் கவிதையைப் பொருளிற் காட்ட வேண்டுமே யல்லாது சொல்லடுக்கில் காட்டுவது பிரயோஜனம் இல்லை யென்று கருதி ஆழ்ந்த ஓசை மாத்திரம் உடையதாய் மற்றபடி வசனமாகவே எழுதிவிட்டார். இவரை ஐரோப்பியர் காளிதாஸன், கம்பன், ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், தாந்தே, கெத்தே முதலிய மஹாகவிகளுக்கு ஸமான பதவியுடையவராக மதிக்கிறார்கள்’

என்று உலக மகாகவிகளின் வரிசையில் விட்மனைப் பாரதி, நிறுத்திக் காட்டுகிறார்.

இந்த அறிமுகம், பாரதியை வால்ட்விட்மனின் வழித்தோன்றலாகவும், பாரதி படைத்த ‘காட்சி’ நெடுங்கவிதையமைப்பு, அதனை வசனகவிதையாகவும் கருத இடமளித்துவிட்டன. மேலும்,

‘எல்லா மனிதரும், ஆணும் பெண்ணும், குழந்தைகளும் எல்லாரும் ஸமானம் என்ற ஸத்யத்தைப் பறையடித்த மஹான்களில் இவர் தலைமையானவர்’ என்று எடுத்துரைத்ததோடு, விட்மனின் கற்பனை நகரத்தில், ‘அடிமையில்லா, ஆண்டையில்லாச் சமத்துவம் நிலவுவதை, பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான இடத்தைப் பெறுவதையும் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்.

‘எல்லாருக்கும் விடுதலையும் ஸமத்துவமும் உள்ளதாகிய நகரம் கண்முன்னே தோன்றுவதை விரும்பாத மனிதனும் உண்டா?’

என வினாவும் தொடுக்கிறார்.

தனக்கு உகந்த கருத்துக்களைத் தரணியில் எவர் எடுத்துரைத் தாலும் தமிழில் அதைத் தருவது இன்றியமையாத இலக்கியக் கடமை எனக் கொண்டிருந்த பாரதி, அவை கடந்த ஆளுமைத் திறத்துடன் தனது, இந்தியத் தமிழ்மரபின் செழுமை துலங்கத் தன் படைப்புகளைத் தந்திருக்கிறார் என்பதே உண்மை. தாக்கத்தைவிடவும் தான் கொண்ட நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே, தமிழில் இவர்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் ஆர்வம் கொண்டவர் பாரதி.

உலக மகாகவிதைகளை உணர்ந்து ஒதித் தமிழில் தந்தாலும், பாரதி அவற்றிலும் உயர்தன்மையுடன், தமிழ்த்துவம் துலங்கத் தன் கவிதந்துள்ளார் என்பதை, இன்னும் ஆழமாய் அவரின் ‘காட்சி’ கவிதைக்குள் புகுந்து உணரலாம்.

அதற்கான வாயில் திறக்கும் மகத்துவம் வாய்ந்த அம் மகாகவிதை, பாரதியை மகாகவியாக, ‘காட்சி’க்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதே உண்மை!

sethupathi@thaivedu.com

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி.

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

செய்யுட் சொற்றொடரும்

வரலாற்றுச் சான்றும்!

- மாவிலி மைந்தன்
சி. சண்முகராஜா

உலகில் முதலில் தோன்றிய நைல்நதி நாகரிகம் மொசு பெத்தேமியா நாகரிகம் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் சான்றுகளாகச் சொல்லக்கூடியதாகத் தொல்லியல் தடயங்கள் பல காணப்படுகின்றன. எகிப்தியரின் பண்டைய நாகரிகத்தைப் பறைசாற்றும் பிரமிட்டுகளைப் போலவோ கிரேக்க ரோம நாகரிகங்களுக்குச் சான்றாக உள்ள தொல்லியல் கட்டுமானத் தடயங்கள் போலவோ ஆதிக் குடியாகக் கருதப்படுகின்ற தமிழ் இனத்தின் நாகரிக வரலாற்றுக்கான தடயங்களாக அண்மைக் காலம் வரை எம்மிடம் எதுவும் இருந்திருக்கவில்லை.

தமிழர்களின் வரலாற்றைப் பற்றியோ பண்டைய நாகரிகத்தைப் பற்றியோ பேசுவதற்கெல்லாம் நம்மிடம் இருந்ததெல்லாம் இலக்கியச் சான்றுகள் மட்டுமே. தமிழரிடம் இருந்ததுபோல் பெருந்தொகையான தொன்மையான இலக்கியங்கள், சிறப்பாகப் பண்பாட்டையும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் வேறு எந்த ஆதி இனத்திடமும் இருந்ததில்லை. ஆனால் அவ்விடங்களில் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக வரலாற்றாய்வாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையிலேதான் நாம் இருந்தோம்.

புராணக் கதைகளை உண்மையான வரலாறு என்று ஏற்றுக்கொண்டவர்களெல்லாம் எமது வரலாற்றைக் கூறும் இலக்கியங்களைப் புனைவுக் கதைகள் எனப் புறந்தள்ளினார்கள். இலக்கியங்கள் புலவர்களின் கற்பனைக்கு உட்பட்டு எழுதப்பட்டவை என்பதும் அவை உண்மைக்குப் புறம்பான கற்பனைக் கதைகள் என்பதும் பொதுவாகத் தமிழின எதிர்ப்பாளர்களின் வாதமாக இருந்தது.

ஆனால் அண்மைக்காலமாகத் தமிழகத்தில் ஆதிச்ச நல்லூர், கொடுமணல், கீழடி, சிவகளை போன்ற இடங்களில் நடத்தப்பட்டுள்ள அகழாய்வுகளில் கிடைக்கும் தொல்லியல் தடயங்கள் தமிழரின் நாகரிக வரலாற்றுக் காலத்தை முன்னர் கணிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தைவிட இன்னும் பல நூற்றாண்டு காலம் பின்னோக்கி எடுத்துச் செல்லக்கூடிய சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

சிந்துவெளி நாகரிகத்துக்கு இணையான ஒரு ஆதி நாகரிகம் அற்ற, சிறுசிறு குழுக்களாக மட்டுமே வாழ்ந்த இனம் தமிழினம் என்னும் சிலரின் கூற்றைப் பொய்யாக்கும் வகையில் சுமார் 3200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே நகர நாகரிகத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற இனமாகத் தமிழினம் இருந்திருக்கின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தமிழகத்தில் நடைபெறும் அகழாய்வுகளில் தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைத்து வருகின்றன.

முன்னர் ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதெனக் கூறப்பட்ட புறநானூறு, பரிபாடல், பட்டினப்பாலை, போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகள் யாவும் உண்மை என்பதைக் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துவதாக அந்த அகழாய்வின் முடிவுகள் அமைந்துள்ளன.

ஆதி நாகரிகங்கள் நதிக்கரைகளிலே தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன என்பதை நாம் அறிவோம். பஃறுளியாரும் அங்கே செழித்து வளர்ந்திருந்த தமிழர் நாகரிகமும் கொடுங்கடல் கொண்ட குமரிக் கண்டத்துடன் அழிந்து போனபின் வைகை நதிக்கரையிலும் பொருணை நதிக்கரையிலும் தமிழர்களின் நாகரிகம் செழித்து வளர்ந்திருந்ததை இப்போது நாம் அறிவியல் அடிப்படையில் நிரூபிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கீழடி அகழாய்வுகள் வைகை நதிக்கரை நாகரிகத்தையும், ஆதிச்ச நல்லூர், கொடுமணல், சிவகளை ஆகிய இடங்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழாய்வுகள் பொருணை நதிக்கரை நாகரிகத்தையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன.

இந்நிலையில் பழந்தமிழ் இலக்கியச் செய்யுள் தொடர்களில் காணப்படும் வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தேடியறிந்து அவற்றிலுள்ள உண்மைகளை உறுதி செய்ய வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. இவ்வகையிலே 'கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வானோடு முன்தோன்றிய மூத்த குடி' என்னும் செய்யுள் தொடரிலுள்ள வரலாற்று உண்மையை ஆய்வு செய்யும் கட்டுரையாக இது அமைகிறது. பொதுவாக உலகெங்குமுள்ள தமிழர்கள் மேற்கோள் காட்டிப் பெருமைப்படும் ஒரு சொற்றொடர்து. அதே வேளை தமிழின விரோதிகள் மட்டுமன்றிப் பல தமிழர்கள் கூடக் கேலி செய்யும் சொற்றொடரும் இதுவாகத்தான் இருக்கிறது. கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் தமிழன் வானோடு முன்தோன்றினான் என்பது அப்பட்டமான மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றைப் பலர் விமர்சிப்பதைக் கேட்டிருக்கிறோம். சிலர் அதற்கும் மேலே போய் 'வானோடு' என்பதற்குப் பதிலாக 'வாலோடு' தோன்றிய மூத்த குடி என்றால் பொருத்தமாக இருக்கும் எனக் கேலி செய்ததும் உண்டு. ஆனால் இக்கூற்றுக்குள் அறிவியலும் எமது வரலாற்று உண்மையும் பொதிந்து இருக்கின்றன என்பதைத் தமிழ் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஆதாரங்களுடன் நிரூபித்திருக்கின்றார்கள் என்றால் அது பலருக்கும் வியப்பாக இருக்கலாம்.

பாடலின் முழு வடிவம்:

இத்தொடரினைக் கொண்ட பாடலின் முழு வடிவமும் என்ன, இப்பாடலை யார் எழுதினார் என்பதெல்லாம் பலருக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். அதனை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

'பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்தல் என்வியப்பாம்
வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வானோடு
முன்தோன்றி மூத்த குடி'
என்பது பாடல்.

இப்பாடல் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்னும் நூலில் (கரந்

தைப்படலம், ஆநிரை மீட்டல். 13 குடிநிலை) காணப்படுகிறது. குமரிக்கண்ட வரலாற்றுக்கு முன்பாகவே இருந்த தமிழரின் நாகரிகத்தை புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எடுத்துக் கூறுகிறது. வீரம், கொடை போன்ற புறப்பொருள் கூறும் இலக்கிய நூல்களுக்கு இலக்கணம் வகுத்த நூல்களில் ஒன்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. இந்நூல் கி. பி 9ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. இந்நூலின் ஆசிரியர் சேர மரபில் வந்த ஐயனாரிதனார் என்னும் புலவர். இவர் சேரர் மரபில் வந்தவரானாலும் முவேந்தர்களுக்குமுரிய பொதுவான நூலாக அதனை எழுதியுள்ளார்.

பாடலின் பொருள்:

பொய்கள் அகன்று புகழ் பரவுவது உலகில் ஒன்றும் வியப்பான தல்ல. பூமிப்பந்தை முடியிருந்த நீர் அகன்று மலைகள் தோன்றிய பின்னர் நில வளங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பே கையில் வாள் போன்ற ஆயுதங்களோடு சுற்றித் திரிந்து வாழ்க்கை நடத்திய ஆதிக்குடி தமிழ்க்குடி என்பது இந்தப் பாடலின் நேரிடையான கருத்தாகும்.

‘வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் கையகலக் கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே’ என்னும் சொற்றொடரிலே ஒரு முக்கியமான அறிவியல் உண்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் முதலில் நீரால் சூழப்பட்டிருந்தது என்பதும் பின்னர் நீர் விலகி முதலில் மலையும் பின்னர் நிலமும் தோன்றியது என்பதும் குறிக்கப்படுகிறது. பூமிப்பந்து ஆதியில் முழுமையும் தண்ணீரால் சூழப்பட்டிருந்தது. வட தென் துருவங்களில் நீர் பனிக்கட்டியாக உறைய நீரின் அளவு சுருங்கி விலகி மூன்றில் ஒரு பகுதி நிலம் வெளிப்பட்டது என்பதும் பூகோளத்தின் மூன்றில் இரண்டு பகுதி இன்னமும் நீரால் சூழப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் நவீன அறிவியல் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை. எனவே கடல் நீர் அகன்று போக முதலில் மலைகள் தோன்றின. அதையே பாடலில் கல் தோன்றி எனக் குறித்தார். கல் என்பது மலையைக் குறிப்பதாக உள்ளது. தமிழகம் ஊரும் பெயரும் என்னும் நூலில் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் கல் என்னும் சொல்லுக்கு மலை எனப் பொருள் கொண்டு கல் என்னும் சொல்லில் வருகின்ற மலை சார்ந்த ஊர்ப் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டு எழுதியுள்ளார்.

கல் தோன்றியபின் மண் தோன்றியது. மண் என்பது நிலத்தைக் குறிப்பதாக இருந்தாலும் இப்பாடலில் அது வயலைக் குறிக்கிறது. ‘மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல் காடும் உடையது அரண்’ 742. என்ற திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் மண் என வயல் சார்ந்த மருத நிலத்தைக் குறித்துள்ளார்.

ஐந்திலங்கள்:

தமிழர்கள் தாம் வாழ்ந்த நிலங்களைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்தாக வகைப்படுத்தினார்கள். இதில் குறிஞ்சி எனப்படும் மலை சார்ந்த நிலமும், முல்லை எனப்படும் காடு சார்ந்த நிலமும், நெய்தல் எனப்படும் கடல் சார்ந்த நிலமும் இயற்கையாக அமைந்த நிலங்கள். பாலை நிலம் என்பது தமிழ் நாட்டில் கிடையாது. ஆனால் கோடை வெப்பத்தினால் குறிஞ்சியும் முல்லையும் தமது இயல்பை இழந்து பாலையாக மாற்றமடையும். மருதம் எனப்படும் வயல் சார்ந்த நிலம் இயற்கையாக அமைந்தது அல்ல. ஆதியிலே மலைகளிலும், குகைகளிலும் வாழ்ந்த மக்கள் பின்னர் காடுகளுக்கு நகர்ந்து காடுகளை அழித்து வயல் நிலங்களை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பது மனித வரலாற்று அறிவியல் ஒத்துக்கொள்ளும் உண்மை.

இந்த வகையிலேதான் மலை தோன்றியபின் மலைப்பகுதியிலே வாழ்ந்த தமிழின மக்கள் காடுகளை நோக்கி நகர்ந்து, காடுகளை அழித்து மண் எனக் குறிப்பிடப்படும் வயல்களை உருவாக்கினார்கள். அந்த மருத நிலத்தை உருவாக்க வாள்களைப் போன்ற கருவிகளை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியவர்கள் தமிழர்களே என்பதையே ‘கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வானோடு முன் தோன்றிய மூத்த குடி’ என அந்தப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழர்கள்தான் முதன் முதலில் வாள்போன்ற இரும்பாலான ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள் என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் பல இருக்கின்றன.

புதிய கற்காலம்:

மனித இனத்தின் வரலாற்றை எழுதுபவர்கள் பொதுவாக இரும்பின் பயன்பாடு புதிய கற்காலத்தின் இறுதியில் தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக கருதுகிறார்கள். புதிய கற்காலம் உலகின் பல பகுதிகளில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் நிகழ்ந்தது. தமிழகத்தில் அதன் காலம் கி.மு. 3000 - கி.மு. 1000 எனக் கணிக்கப்படுகிறது. புதிய கற்காலம் என்பது கல் கருவிகளோடு உலோகக் கருவிகளையும் மனிதர்கள் பயன்படுத்தத்தொடங்கிய காலம். புதிய கற்கால (கி.மு. 1000) உலோகப் பயன்பாடு செம்பு, வெண்கலம், இரும்பு என்ற வரிசையிலேயே பெரும்பாலும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் தமிழகத்தில் தொல்லியல் சான்றுகளின்படி புதிய கற்காலத்தின் தொடக்கப்பகுதியிலேயே இரும்பின் பயன்பாடு இருந்ததாக அறியப்பட்டுள்ளது. ஆதிச்ச நல்லூர், கொடுமணல், ஆகிய இடங்களில் பெரிய இரும்பு உலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் காலம் கி.மு. 1300 எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் பொருளை நதிக்கரைப் பகுதியாக இருக்கும் ஆதிச்ச நல்லூருக்கு அருகேயுள்ள சிவகளை - பரம்பல் என்னுமிடத்தில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வில் கற்களாலான கருவிகளுடன் இரும்புக் கருவிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கே முதுமக்கள் தாழியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நெல்மணிகளை அமெரிக்காவின் மியாமி மாநிலத்திலுள்ள Beta Analytical Laboratory ஆய்வுக் கூடம் Carbon Dating என்னும் கரிமப் பகுப்பாய்வின் மூலம் ஆராய்ந்து அந்த நெல்மணிகளின் காலம் (கி.மு 1155) 3200 ஆண்டுகள் பழமையானது என உறுதிசெய்துள்ளது. அதே இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருவிகளின் காலமும் ஏறக்குறைய அதே காலத்தைக் கொண்டதாகவே இருக்கலாம் எனக் கருதலாம். எனவே இரும்புத் தொழில் நுட்பம் தமிழகத்தில் கி.மு. 3500 முன்பே தொடங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது உறுதியாகிறது.

இத்தகைய நாகரிக வளர்ச்சி திடீரென ஏற்படுவதல்ல. 3200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அங்குவாழ்ந்த மக்கள் நெல்லைப் பயிரிட்டு ஒரு செழிப்பான வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்றால் அந்த நிலையை எட்டுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் அல்லது ஆயிரமாண்டுகள் கொண்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஊகிக்கலாம்.

பிறநாடுகளில் கிடைக்கும் ஆதாரங்கள்:

தமிழர்கள் மிகப்பழங்காலத்திலேயே இரும்பைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்லப் பல்வேறு நாடுகளிலும் கிடைத்திருக்கின்றன. எகிப்தில் பிரமிட்டுகள் கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட உளிகள் இரும்பாலானவை. கி.மு. 2500ல். இரும்பைப் பயன்படுத்திய எகிப்தியர்களுக்கு இரும்பை வடிப்பது குறித்து கி.மு. 600களிந்தான் தெரிந்திருக்கிறது. எனவே எகிப்தியர்கள் இரும்பு உளிகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

எகிப்தின் பழைய துறைமுகம் ஒன்றில் கிடைத்த பல பாளை ஓடுகளில் தமிழ்ப் பிராமி என அழைக்கப்பட்ட தமிழி எழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில, சாத்தன் பனை ஒறி போன்ற பெயர்கள் சுட்டும் எழுத்துகள் கொண்ட பாளை ஓடுகள். தமிழ் வட்டெழுத்து கல்வெட்டு ஆய்வாளர் ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்கள் இந்தப் பாளையோடுகள் கி.மு. 1 அல்லது 2ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் எனவும், தமிழி எழுத்துப் பாளை ஓடுகள் எகிப்துத் துறைமுகத்தில் கிடைத்ததால் இரும்புத் தொழில் செய்பவர்கள் தமிழகத்திலிருந்து எகிப்துக்குச் சென்றிருக்கலாம் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்னும், தமிழக இரும்பு வாள் பற்றிய குறிப்புகள் வரலாற்று ஆசிரியர்களின் பல நூல்களிலும் கிடைக்கின்றன. கி.மு. 5ல் வாழ்ந்த கிரேக்க மருத்துவரும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை எழுதிய வரலாற்று ஆசிரியருமான Ctesias (க்டேசியஸ்) தென்னிந்தியாவில் தரமான இரும்பு வாள்கள் உருவாக்கப் பட்டதையும் அவை ஏற்று மதியானதையும் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவிலிருந்து வாள்கள் கிரேக்கம், பாரசீகம், எகிப்து ஆகிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்

யப்பட்டதாகவும் வார்மிங்டன் உள்ளிட்ட ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தமிழ் மொழியே ஆதாரம்:

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இரும்பைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் தமிழர்களே என்பதற்குத் தமிழ் மொழியே ஆதாரமாக உள்ளது. எஃகு அல்லது உருக்கு என்னும் தமிழ்ச்சொல் துருப்பிடிக்காத இரும்பைக் குறிக்கின்றது. உருக்கு என்னும் தமிழ்ச் சொல் உருக் எனத் திரிந்து தென்னிந்தியக் கிளை மொழிகள் அத்தனையிலும் புழங்கி வருகின்றது. இரும்பைக் குறிக்கும் இலத்தீன் சொல்லாக உள்ள Ferrum என்பதற்கும் ஆங்கிலச் சொல்லான Iron என்பதற்கும் மூலச் சொல் இரும்புதான் என்பதை மொழியியல் அகராதிகள் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. Iron என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் நேரிடையாக உச்சரிப்பு இரொன் என வருகிறது. இரொன் என்பது இரும்பு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் உச்சரிப்போடு பொருந்தி வருவதைப் பார்க்கலாம்.

ஆதிச்ச நல்லூரில் 1876ல் நடந்த அகழாய்வு ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த Jagore என்ற ஆராச்சியாளரால் நடத்தப்பட்டது. அங்கே கிடைத்த தங்கக் காசுகள் இரும்புக் கருவிகள் எல்லாவற்றையும் அவர் ஜெர்மன் நாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று சிலவற்றை அங்குள்ள அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துள்ளதாகவும் அறியப்படுகிறது. 1903, 1904 ஆகிய ஆண்டுகளில் மீண்டும் ஆங்கிலேய நாட்டைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் றியா என்ற ஆராச்சியாளர் அங்கு அகழாய்வை நடத்தினார். 4000க்கும் மேற்பட்ட தொல்பொருள்கள் கிடைத்தன. கி.மு. 1600க்கு முற்பட்டதாகக் கூறப்படும் இரும்புப் பொருள்களையும் இரும்புக் கருவிகளையும் அவர் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். தான் எடுத்துச் சென்ற இரும்புக் கருவிகளின் பட்டியல் ஒன்றையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். அதில் பெரிய முனை யுள்ள ஈட்டி, சிறியமுனையுள்ள ஈட்டி, செங்கோண வாயுள்ள ஈட்டி, கூர்மையான வாயுள்ள ஈட்டி, திரிகூலம், குத்துவாள், இரண்டுபக்கமும் முனையுள்ள வாள், ஒருபக்கம் முனையுள்ள வாள், கைக் கோடரி, நேரான வளைவான கத்தி, என

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கருவிகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட இரண்டு கருவிகளின் காலம் கி.மு. 905 எனவும் கி.மு. 793 எனவும் கண்டறியப்பட்டது. இவையெல்லாம் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய முத்தகுடி என்னும் கூற்று ஆதாரங்களுடன் கூடிய உண்மையே என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

சிந்து வெளி நாகரிகத்தையொத்த நகர நாகரிகம் தமிழ் நாட்டில் இருந்ததென்பதற்கான ஆயிரக்கணக்கான தொல்லியல் தடயங்கள் இன்று கீழடி, சிவகளை, கொற்கை ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை 3000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையானவை என அறிவியல் ரீதியான பரிசோதனைகள் உறுதி செய்கின்றன. எனவே நாம் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய முத்தகுடிதான் என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். கேலி செய்பவர்களை வாயடைக்கச் செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் எம்மிடம் நிறையவே உள்ளன.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தையும் சங்க இலக்கியத்தையும் வைகை, பொருளை நதி நாகரிகத்தையும் ஒன்றாகத் தொடர்புபடுத்தக் கூடிய சான்றுகள் நிச்சயமாக வெளிவந்து தமிழ் மக்கள் உலகின் ஆதிக்குடிகள் மட்டுமல்லாது பண்பாடு நாகரிகம் ஆகியவற்றோடு செழித்து வளர்ந்த இனம் என்பதும் நிரூபிக்கப்படும் காலம் வெகு தூரமில்லை என்பதும் உறுதி.

‘நாம் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய முத்தகுடிதான் என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். கேலி செய்பவர்களை வாயடைக்கச் செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் எம்மிடம் நிறையவே உள்ளன.’

shanmugarajah@thaiveedu.com

Bringing Your Dreams To Life!

**மணையும் மனை சார்ந்த நிலமும்
மகிழ்வுற மக்கள் பெற்று விற்றிடவும்
மனமுறம் பணிவதே மகேசனின் பணி**

**Mahesan
Subramaniam**
BROKER

RE/MAX
REAL ESTATE
CENTRE
INC. BROKERAGE
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

Free Home Evaluation with No Obligation

416-816-0141

141-1140 Burnhamthorpe Road West, Mississauga, ON L5C 4E9
Office : 905-270-2000 Fax : 905-270-0047

* Not intended to solicit properties already listed for sale, or buyers under contract.

தொன்மையைத் தேடி

ஆதித் தமிழர்

திணை வழிக்

குடிகள் 12 - செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

தொ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூற்பாக்களையே முன்னிறுத்தி அந்நூற்பாக்களில் பயின்று வரும் தொல்காப்பியர் கால மக்கள், அரச உருவாக்கம், அரச விரிவாக்கம், அரசுகள் முதலியவற்றைத் தேடுவது, கணிப்பது என்பது இந்த ஆய்வின் கருதுகோள்.

இது வரை:

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பாடல் பாடும் புலவனுக்காக வகுக்கப்பட்ட 'கவிதை மரபாகும்'. தொல்காப்பியர் கூறும் கவிதை மரபுகளிலிருந்து, அக்காலச் சமூகம், அரச உருவாக்கத்தின் அடிப்படை, வளர்ச்சி, அரச விரிவாக்கம் முதலாய தகவல்களைப் பிரித்தெடுத்து ஆராய்வது இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

இயல் ஒன்றில் கண்டவை:

தொல்காப்பியர் வழி திணை என்றால் என்ன? திணைவழியிலான தமிழ்நாடு (ஐந்திணைகள்), ஐந்திணைகளில் பயின்று வந்த பாடல் மரபு - முதல், கரு, உரி, முதல் பற்றிய விரிவாக்கம்.

இயல் இரண்டில் கண்டவை:

முதல், கரு, உரி பற்றிய விபரங்களை எதற்காக அறியவேண்டும் என்ற விளக்கம். ஆதி மனிதன் தனது எண்ணக் கருத்துக்களை, உணர்வுகளைப் பரிமாறத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அது பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்று, காலக்கிரமத்தில் நாட்டார் பாடல்களாகப் பரிணமித்திருக்க வேண்டும். நாட்டார் பாடலில் அவன் தன்னையும் தான் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பையும், தன் சுற்றுச் சூழலையும், சூழலில் தான் கண்டனவற்றையும் தன் மனத்துக்குப் பிடித்தவற்றையும் பாடியிருப்பான். அவன் கண்டதெல்லாம் தன்னைச் சூழ இருந்த நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், சுடர் விட்டு ஒளிவீசும் சந்திர சூரியர், மரம் செடி, கொடிகள், விலங்குகள் எனலாம். எனவே அவனால் பாடப்பட்ட கவிதைகள் அவன் வாழ்ந்த சமூகத்துடன் தொடர்புடையவை. அவனது பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையவை. தன் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கும் பாடல்களை அவன் பாடும் நிலையை அடைவதற்கு எண்ணிறந்த காலங்கள் எடுத்திருக்கலாம்.

இவை மூலம், மக்கள் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். கவிஞன், தொல்காப்பியக் கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாகவே கவிதை புணைய வேண்டும் என்பதில் தொல்காப்பியர் தெளிவாக இருந்தார். தொல்காப்பியர் முன்வைக்கும் கவிதை மரபு திணை மரபு என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த உலகாய நிலை விளக்கப்பட்டது.

அடுத்து, கருப் பொருள் பற்றிய விளக்கம், கருப் பொருளில் முதலில் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நால்வகை நிலங்களுக்கும் உரிய 'தெய்வங்களாக' மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் ஆகியோர் பற்றிய விளக்கம். இங்கு, நிலத்

தலைமை உருவாகிவிட்டது. தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கும் வழி நடத்திச் செல்வதற்கும் உரிய தலைமையை அம்மக்கள் நாடிய காலத்தை இது குறிக்கிறது.

தொல்காப்பியர் காலத்தின் நீட்சியாகப் பாடப்பட்ட சங்கப் பாடல்கள் யாவும் திணைக் கோட்பாட்டினைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அனைத்து நிலங்களையும் ஒருங்கிணைத்து உலகத்தின் பெரும் பரப்பைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஆனால், வாழ்க்கை அவரவர் வாழ்ந்த திணையின் அடிப்படையிலேயே இருந்தது.

கவிதை மரபு பற்றிய அடிப்படை விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து இந்தப் பகுதியில் இனக்குழு மரபு பற்றிய ஆய்வு தொடர்கிறது.

திணை - என்பது நிலம் என்றும் ஒழுக்கம் என்றும் தொல்காப்பியர் பொருள் கொண்டிருக்கிறார் என்று முன் அத்தியாயத்தில் கண்டோம். தொல்காப்பியர், 'திணை' என்னும் பதத்தினை, நிலத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் உள்ளடக்கிய இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தியுள்ளார். அதாவது அகமாய காதல் வாழ்க்கையையும் (வீட்டு வாழ்க்கை) புறமாய அகத்திற்குப் புறம்பான அனைத்து வாழ்க்கை நிலைகளையும், அதாவது சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறார்.

இந்த ஆய்வில் 'திணை' என்னும் பதம் தொல்காப்பியப் பொருளில் மட்டுமே கையாளப்பட்டிருக்கிறது. 'திணை' என்னும் பதம், 'இதைத் தான்' குறிப்பிடுகிறது என்று தொல்காப்பியத்தில் எவ்விடத்திலும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், தமிழருக்கே உரிய வாழ்வியல் கூறுகளையும் சமூகக் கட்டமைப்பையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்ற கவிதை மரபு பற்றிய ஒரு இலக்கணம். தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரத்தின் அனைத்து இயல்களையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கும் போதுதான் திணையின் அடிப்படை பற்றிய இந்தத் தெளிவு பிறக்கிறது.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், ஐந்திணை மாந்தர், அவரவர் வாழும் நிலம் சார்ந்த பல்வேறுபட்ட சூழலையும், தொழில்களையும், தொழிற் பின்னணிகளையும் இலக்கியமாக அல்லாமல் இலக்கியம் அமைப்பதற்குரிய பின் புலத்தை, பாடுபொருளை, உருவத்தை வரையறுப்பதாக, கவிதை மரபுகளை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இவற்றிலிருந்து தமிழர் சமூகக் கட்டமைப்பு, அரசியல், சமூக, பொருளாதாரம் வளர்ந்த வரலாறு முதலியவற்றை அறியும் ஒரு முயற்சியே இவ் ஆய்வு.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் என்னும் வாழ்வியல் இலக்கணம் வழி அக்கால வாழ்வியலை, அரசியல் கட்டமைப்பைப் புரிந்து கொள்வது இலகுவாக இல்லாவிட்டாலும் இயலாதது அல்ல.

எந்த ஒரு வரலாற்றினையும் ஆய்வதற்கு அதன் பின்புலம் பேசப் படாது முழுமை பெறாது. ஒரு நாட்டின், ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றை ஆராயும் பொழுது அதன் அரசியல், சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணிகளைப் புறம் தள்ளி ஆய்வது இயலாத காரியம். இந்த அடிப்படையில் ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இனம், அவர்கள் பண்பாடு என்பன ஆய்வின் அடிப்படையாக அமைகிறது.

தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல்:

மக்கள், சமூகம், குடி, அரசு

தொல்காப்பியர் கால சமூகப் பொருளாதார நிலைகளை அறிவதற்கு, அக்கால மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் முதலிய வாழ்வியற் கூறுகள் பற்றித் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில் கண்டோம். நாம் கண்ட திணை வழிச் சமூகத்தின் திணை அடிப்படையிலான புறத்திணை ஒழுக்கங்கள் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றை புறத்திணையியல் வழிக் காணலாம்.

அகத்திணையும் புறத்திணையும்:

குறிஞ்சி முதலிய ஐந்திணைப்பெயர்களும் நிலத்திணையைக் குறிக்கின்றன. மருதம், பாலை என்பன இயற்பெயராயும், குறிஞ்சி, முல்லை என்பன சினையாகுபெயராகவும், நெய்தல் என்பது தொழிலாகு பெயராகவும் வருகின்றன. ஐந்தும் முன்பு நிலத்தைக் குறித்துப் பின்பு நிலவொழுக்கத்தையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டோம்.

தொல்காப்பியர், அகத்திணைகள் ஐந்திற்கும் (அன்பின் ஐந்திணை), உரியதாக ஐந்து புறத்திணைகளை வகுத்துள்ளார். அகத்திணையை: புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் என ஐவகை ஒழுக்கங்களாகவும், புறத்திணையை: அகத்துடன் தொடர்புடையதாக வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என ஐந்து ஒழுக்கங்களாகவும் வகுத்துள்ளார். அவை குறித்த தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் வருமாறு -

- 'வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே'
- தொல். புறம். நூ.1
- வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே'
- தொல். புறம். நூ.6
- 'உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே'
- தொல். புறம். நூ.8
- 'தும்பை தானே நெய்தலது புறனே'
- தொல். புறம். நூ.12
- 'வாகை தானே பாலையது புறனே'
- தொல். புறம். நூ.15

அகத்திணை ஒவ்வொன்றுக்கும் புறத்திணை ஒவ்வொன்றையும் தொடர்புபடுத்திக் கூறிய தொல்காப்பியர், அத்தொடர்புக்கான காரணத்தை எவ்விடத்திலும் கூறவில்லை. எனவே காரணத்தை நாமாகவே தொடர்புபடுத்திப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால், போர்கள், மண், பெண், பொருள், புகழ் முதலிய காரணங்களுக்காக நடந்திருக்கின்றன என்பதை -

- 'எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்'
- தொல். பொருள். புறம். நூ. 6
 - 'மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும்'
- தொல். பொருள். புறம். நூ. 19
 - 'மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை'
- தொல். பொருள். புறம். நூ. 12
 - 'ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும்'
- தொல். பொருள். புறம். நூ. 7
- போன்ற பல நூற்பாக்களால் அறியத் தந்திருக்கிறார்.

தொடர்ந்து சங்ககாலப் போர் முறைகள் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றைப் பார்க்கலாம்.

சங்க காலப் போர்களில் மறவர்கள் அணிந்து செல்லும் அடையாளப் பூக்கள்:

(இவை இணையத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை. நன்றி, இணையம்.)

வெட்சிப் போர் - ஆநிரை கவர்தல்:

குறிஞ்சிக்கு வெட்சி எவ்வாறு புறனாயிற்று - மலைகளில் பல்வேறு பூக்கள் காணப்பட்ட போதிலும் மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி என்றே பண்டைய இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பட்டது. 'குறி - குறிஞ்சி என்பது பல்லாண்டு கால அளவைக் குறிக்கும் பூ. கோடைக்காணல் மலையிலும் நீலமலையிலும் உள்ள குறிஞ்சிச் செடிகள், பன்னிரண்டிற்கொருமுறை பூக்கின்றன. நீலமலையிலுள்ள தொதுவர் (தோடர்), குறிஞ்சி பூக்கும் தடவையைக் கொண்டே தம் அகவையைக் கணக்கிட்டு வந்தனர். குமரிநாட்டுக் குறிஞ்சிநில வாணரும் இங்ஙனமே செய்திருத்தல் வேண்டும்' என்கிறார் தேவநேயப் பாவாணர் (தமிழர் வரலாறு).

ஆங்கிலேயர், இந்தியா முழுதுமுள்ள குறிஞ்சிச் செடிகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து, குறிஞ்சி வகைகள் மொத்தம் 46 என்றும், அவை பூக்கும் கால இடையீடு ஓராண்டு முதல் 16 ஆண்டு வரை பல்வேறு அளவு கொண்டதென்றும், கண்டறிந்திருக்கின்றனர். மலைப் பகுதியைக் 'குறிஞ்சி' என்று அந்நிலப் பகுதியில் வளரும் குறிஞ்சி மலரின் தனித்தன்மை காரணமாக வைத்திருக்கலாம்.

மலைகளிலும், மலைக் குகைகளிலும் வாழ்ந்த மக்கள், காடுகளிலும் பரவி வாழத் தொடங்கினார்கள். மாடு, ஆடு, நாய், எருமை போன்ற விலங்குகளைப் பழக்கிப் பயன்பெறத் தொடங்கினார்கள். முல்லை நிலத்தில் ஆடு, மாடுகள் இனப் பெருக்கம் செய்வது விரைவாக நடந்தது. மந்தைகள் பெருகின. செல்வம் பெருகியது. முல்லை நிலம் பொருள் வளம் மிக்கதாக முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று.

மலைப் பகுதிக்கு அருகாமையிலுள்ள காடுகளில், பயன் தரும் ஆநிரைகள் வளர்க்கப்பட்டமை ஆநிரைகளைக் கவரவேண்டும் என்னும் உந்தலைக் குறிஞ்சி நில மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும். ஆநிரைகள் மிக்க பாதுகாப்புடன் வளர்க்கப்பட்டன. முல்லை நிலக் காவல்களைக் கடந்து, ஒற்றர்களின் துணையுடன், பிறர் அறியாமல் ஆநிரைகளைக் கவர்வது இரவு நேரத்தில் இலகுவாக இருந்திருக்கும். குறிஞ்சி நிலத்தார், ஆநிரை கவர்ச் செல்லும் போது அடையாளத்திற்காக வெட்சிப்பூச் சூடிச் செல்வ தாலும் குறிஞ்சிக்கு வெட்சி புறனாயிற்று என்று கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

போருக்குப் போவோர் பூக்களை அடையாளச் சின்னமாக அணியும் வழக்கம் பற்றித் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘...உறுப்பகை

வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்து புகழ்ப்
போந்தை வேம்பே ஆர் என வருஉம்
மாபெரும் தானையர் மலைந்த பூவும்’

- தொல். பொருள். புறம். நூ.5

வெட்சிப்போர் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படும் முக்கியமான போராகும்.

‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே’

- பொருள். அகத். நூ.1

குறிஞ்சி நில மக்கள் ஆநிரைகளைத் திட்டமிட்டுக் கவர்ந்து செல்வது தொல்காப்பியத்தில் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. வேந்தனால் ஏவப்பட்ட முன்னிலைத் தலைவர் பசுக்களைக் களவாடுவது பற்றித் தொல்காப்பியர்,

‘வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக் களவின்
ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும்’

- பொருள். அகத். நூ. 2

என்கிறார்.

இங்கு அரசு உருவாகிவிட்டது. குழுத் தலைமை ‘வேந்தன்’ என்னும் பெயரைக் கொள்ளும் நிலை தொல்காப்பியர் காலத்தில் நிலைத்துவிட்டது. குறிஞ்சி நில மன்னன் ஆணைப்படி எல்லை நிலத்திற்குப் பொறுப்பான தலைவனின் தலைமையில் ஆநிரைகள் கவர்ப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் அரசின் பொருளாதாரம் பெரிதும் இடைத்(மந்தை) தொழிலிலும் வேளாண்மையிலும் தான் தங்கியிருந்தது. முல்லை நில அரசின் பொருளாதாரம் பெரிதும் ஆநிரைகளில் தங்கியிருந்தது. ஆநிரைகளைக் கவர்தல் என்பது அந்த அரசின் பொருளாதார முலத்தைத் தாக்குவதாகும். ஆரம்ப காலப் போர்கள் இவ்வாறான குழுக்களுக்கு இடையிலேயே நடைபெற்றது. போருக்குச் செல்லும் படை, வெட்சிப் பூவைச் சூடிச் செல்கிறது. வெட்சி, சிவப்பு நிறப் பூப் பூக்கும் ஒரு மரமாகும். தொல்காப்பியர், வெட்சிப் போரை மிக நுணுக்கமாகப் 14 துறைகளிலும், தொடர்ந்து ‘குடிநிலை, கொற்றவை நிலையையும்’ வெட்சிக்குரியதாகவே விளக்கியிருக்கிறார். வெட்சிக்குக் கூறப்பட்ட 14 துறைகளையும் ஆநிரைகளைக் கவர்வதற்கான ‘அடித்துக் கோடலுக்கும்’ ஆநிரைகளைக் கவர்ந்தவர்களிடமிருந்து மீட்டுக் கொள்வதற்கான ‘மீட்டுக் கோலுக்கும்’ ஒரு சேர இணைத்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

கரந்தை - ஆநிரை மீட்டல்:

மக்கள் சிறு சிறு குழுக்களாகச் செயல்பட்ட காலத்தில் ஆநிரைகளைக் காத்தல் என்பது பெரும் செயலாக இருக்கவில்லை. சமூ

கரந்தை பூ

கம் வளர்ந்து அரசு விரிவாகிய காலத்தில், ஆநிரைகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. பாதுகாப்பே தனித் தொழிலாக மாறி

யது. அரசு, பாதுகாப்பு, படை, எல்லைகள், எல்லைக் காப்பு என்று தொழிற்பாடுகளும் விரிவடைந்தன.

இப்படியான ஒரு காலப் பகுதியில் தான் தொல்காப்பியம் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். தொல்காப்பியர் காலப் போர் முறைகளே பேரரசு காலத்தில் மேலும் வளர்ந்து பெரும் போர் முறைகளுக்கு வழி வகுத்தது எனலாம். பிற்காலத்துப் பாடல் ஒன்று தொல்காப்பியர் காலப் போர் முறையைச் சிறப்பாகக் கூறி வைத்திருக்கிறது.

‘வெட்சி நிரை கவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார் மேல் செல்வது வஞ்சி உட்காது
எதிர்ஊன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி
அது வளைத்தல் ஆகும் உழிஞை - அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்
செரு வென்றது வாகையாம்.’

தொல்காப்பியம் புறத்திணையியலில் வெட்சித் திணைக்கு அடுத்ததாகக் கரந்தைத் திணை வைக்கப்பட்டுள்ளது. கரந்தை வெட்சிக்கு எதிரான அல்லது மாறான திணையாகும். ஆனால், கரந்தை ஒரு தனித்திணை அல்ல. பகைவர் கவர்ந்து சென்ற ஆநிரைகளை, பகைவரைத் தொடர்ந்து சென்று பகைவர்களிடமிருந்து மீட்டலாகிய கரந்தை என்னும் துறையை வெட்சித் திணையைத் தொடர்ந்தே தொல்காப்பியர் வைத்திருக்கிறார். கரந்தைப் போருக்குச் செல்வோர் கரந்தைப் பூவை அணிந்து செல்வார்கள். கரந்தை என்பது ஒரு பூண்டு வகையாகும்.

தொல்காப்பியர் காலப் போர் முறைகள் பற்றி கரந்தைத் திணை பல அரிய வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தந்திருக்கிறது. தன் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மூலமான ஆநிரைகளைப் பறிகொடுத்த வேந்தன், அவற்றை மீட்டுத் தன் பொருளாதாரத்தை நிலைநாட்டும் செயலை விளக்குவது கரந்தைத் திணையாகும். வெட்சியும் கரந்தையும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய இரு செயற்பாடுகள். இத்திணைகளின் துறைகள் பற்றிய விளக்கம் பின்னர் பார்க்க இருக்கிறோம்.

வஞ்சிப் போர் - அரசு விரிவாக்கம்:

பண்டைக் காலத்தில் சிறு சிறு குழுக்களாகத் தொடங்கிய சமூகம் நாளாவட்டத்தில் விரிவாக்கம் பெற்றது. சமூகத்தின் அளவு பெரிதாகப் பெரிதாக அவற்றின் தேவைகளும் இலக்குகளும் விரிந்து கொண்டே போயின. ‘குழுத் தலைவன்’ என்ற நிலையிலிருந்து படிப்படியாக அவன் ‘வேந்தன்’ நிலைக்குத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்கிறான்.

அரசு விரிவாக்கத்தைத் தொல்காப்பியர் வஞ்சி என்று குறிப்பிடுகிறார். வஞ்சித்திணை அகத்திணையில் ஒன்றான முல்லைத் திணைக்குப் புறமாகும். வஞ்சித் திணையின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்-

‘வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
எஞ்சா மண்நசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சதகத் தலைச் சென்று அடல் குறித்தன்றே’

- தொல். பொருள். புறம். நூ.6

மண்ணாசை கொண்டு, தன்நாட்டைக் கவர் வந்த வேந்தனை, அவ்வேந்தனின் செருக்கை அடக்கி அவன் அரசைத் தன்கீழ் கொண்டுவருதல் வேண்டியோ அல்லது அவனது மண்ணின் மேல் கொண்ட ஆசையாலோ ஒரு வேந்தன் நடாத்தும் போராகும். இந்த நூற்பாவிற் கு ‘மண்ணாசையால் ஒரு நாட்டின் மேல் படையெடுத்து வரும் வேந்தனும், அதே மண் மேல் கொண்ட பற்று தலால் தன் நாட்டைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டிப் போர் செய்யும் வேந்தனும்’ என்று பொருள் கொள்வாரும் உண்டு. மொத்தத்தில் மண்ணாசையால் போர் நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்போருக்குச் செல்வோர் வஞ்சிப் பூவை அடையாளப் பூவாக அணிந்து செல்வார்கள். வஞ்சிப் போர்ப் பாடல்களைப் புறநானூற்றில் காணலாம்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் சிறு குழுக்களாகத் தொடங்கி, குழுத் தலைவர்கள் நிலையில் இருந்தவர்கள், வேந்தன் என்னும் உயர் நிலையைப் படிப்படியாக அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்நூற்பாவும் உறுதி செய்கிறது.

ஆநிரைகளின் பெருக்கம், அவற்றைப் பாதுகாக்கவேண்டியதொரு தேவையை ஏற்படுத்தியது. முல்லை நில அரசின் பெரு நிதியும் ஆநிரைகளாகும். ஆநிரைகளை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பது தவிர்க்க முடியாதது. எல்லைக் காவல் கட்டாயக் கடமையாகியது. காவற்காடு, ஒற்றர் என்று பெரும் பாதுகாப்புக்கள் பற்றித் தொல் காப்பியர் பேசுகிறார். தலைவன், எல்லைக் காவலுக்காகத் தலை வியைப் பிரிந்து, 'கார்காலத்தில் வருவேன்' என்று கூறிச் செல்கிறான். எல்லைக் காவல் முல்லை நிலத் தலைவனது தலையாய கடமையாகும். கார் காலத்தில் மழை பெய்யத் தொடங்குவதுடன் போர் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறது. தலைவன் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற கார் காலம் வரை தலைவி, தலைவனைப் பிரிந்து, 'ஆற்றி யிருப்பான்' என்னும் அகத்திணை ஒழுக்கத்துடன் ஒத்துப் போவதாக புறத்திணைக்குக் கூறப்பட்ட வஞ்சித்திணை அமைகிறது. வஞ்சித் திணையின் துறைகள் மிக விரிவாக வஞ்சிப் போரின் பகுதிகளைக் காட்டுகின்றன. போருக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லும் படையினது அவம், எதிரி நாட்டை எரியூட்டல், போர் வெற்றி, வெற்றிக்குக் காலாக இருந்த படைத் தலைவர்களுக்கு 'ஏனாதி', 'காவிதி' முதலிய பட்டங்கள், நிலம் முதலியவற்றை வழங்குதல், படைச் சிறப்பு, வென்றோர் விளக்கம், தோற்றோர் தோய்வு வெற்றி, தோல்விகளைப் பாடும் கொற்ற வள்ளை, படைவீரர்களுடனான பெருஞ் சோற்று நிலை (சம பந்தி போசனம்) என்று கூறப்படும் துறைகள் அனைத்தும் அக்காலப் போர் முறைகளை அறிந்து கொள்வதற்குப் மூலங்களாக விளங்குகின்றன.

இந்த இலக்கணங்களுக்கு அமைவான இலக்கியங்களை பிற்பட்ட சங்க இலக்கியமான புறநானூற்றில் காணலாம். புறநானூற்றில், சோழன் உருவப் பல் தேர் இளஞ்சேட் சென்னியைப் பரணர், வஞ்சித் திணையிலும் கொற்றவள்ளைத் துறையிலும் பாடிய புற நானூற்றுப் (4) பாடல் இத்திணைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

உழிஞைப் போர் - கோட்டையை முற்றுக்கையிடலும் அழித்தலும்:

உழிஞைத் திணை, மருதம் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறமாகும். பகைவர் நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று மதிலை வளைத் துப் போரிடுதல் உழிஞைத் திணையாகும். உழிஞைப் போருக்குச் செல்லும் வீரர் உழிஞைக் கொடியாலான மாலை சூடிப் போரிடுவர். தொல்காப்பியர் இதனை,

'உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும் அனைநெறி மரபிற்று ஆகும்.'

- தொல். பொருள். புறத். நூ. 8

என்கிறார்.

கோட்டை பெரும்பாலும் மருதநிலத்தில் தான் அமைந்திருக்கும். குறிஞ்சிக்கு மலையும், முல்லைக்குக் காடும், நெய்தலுக்குக் கடலும் பாலைக்குப் பாலை நிலத்தின் அமைவும் அரண்களாக அமைந்திருக்கின்றன. மருதம், வயலும் வயல் சார்ந்த சம தரையுமாகும். எதிரிகளிடமிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்கு, மருத நிலத்தார், செயற்கையான மதில்களையும் அதனைச் சூழ அகழிகளையும் அமைக்கும் வழக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்திருக்கிறது.

'முழுமுதல் அரணம்' என்று விசேட அடை கொடுத்து, அரண் விளக்கப்பட்டமையால் முதல் அரண், இடை அரண், கடை அரண் என அரண்கள் பல அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது முழு முதல் அரணம், அரணுக்குரிய முழு இலக்கணங்களும் பொருந்தப் பெற்றதாக இருக்கும். இதன் அமைப்பு முறையைக் கோயில் பிரகாரங்கள், ஒன்றைச் சுற்றி ஒன்றாகப் பல பிரகாரங்கள் இருப்பது போல என்று கொள்ளலாம்.

இரு பெரு வேந்தர் பகையாகிப் போரிட்டு, எதிர்க்கும் ஆற்றலின்றி மருத நில வேந்தன், தன் நாட்டகத்து மதிலால் சூழப்பட்ட கோட்டையில் இருந்து, போருக்கு வந்த வேந்தனைத் தாக்கி அழிக்க முயலுவான். அரணுக்கு வெளியே படையுடன் நிற்கும்

வேந்தன், எதிரி வேந்தன் ஒளிந்திருக்கும் அரணைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன், அரணைத் தாக்கியும், நெடு நாட்களாக அரணுள்ளிருக்கும் வேந்தனை அரணுக்கு வெளியே வராதவாறு பொருளாதாரத் தடை முதலாய பல நெருக்கடிகளைக் கொடுத்தும் அடிபணிய வைப்பதற்கு முயல்வான்.

தஞ்சைப் பெரியகோயிலை ஓட்டிய அகழி - 1859,

உழிஞைத் திணை 'கொள்ளார் தேயம் குறித்த கொற்றம்' முதலாய எட்டுத் துறைகளையும் 'குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி' முதலாய பன்னிரு துறைகளாக மொத்தம் இருபது துறைகளாக விளக்கப்படுகிறது. இத்துறைகளும் ஏனைய திணைகளின் துறைகளைப் போன்று வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கவை. அக்காலப் போர் முறைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இவை பெரும் உதவியாக அமைகின்றன.

நொச்சித்திணை தனியானதொரு திணையா?

மருதத் திணைக்குப் புறமாகிய, எயில் அழித்தலும் எயில் காத்தலும் என்னும் இரு பகுதிகளைக் கொண்டது உழிஞைத் திணையாகும். இதனை உழிஞை என்றும் நொச்சி என்றும் பிற்கால இலக்கணகாரர் இரண்டாகக் கணிப்பர். ஆனால், தொல்காப்பியர் கருத்து அதுவல்ல. ஆநிரை கவர்தலையும் ஆநிரை மீட்டலையும் தனித் தனித் திணைகளாகத் தொல்காப்பியர் கொள்ளாதவாறே, புறத்து உழிஞையை உழிஞை என்றும் அகத்து உழிஞையை நொச்சி என்றும் பிற்கால இலக்கணகாரர் கொண்டவாறு தொல்காப்பியர் தனித் தனித் திணைகளாகக் கொள்ளவில்லை.

தும்பைத் திணை -

இரு பெரு வேந்தரின் வலிமையைப் பொருளாகக் கொண்டது மண்ணை நோக்கி நடப்பது வஞ்சிப் போர், மதிலை நடுவு நிறுத்திப் பொருவது உழிஞைப் போர், அதே போல 'மைந்து' (வலிமை) பொருளாக நடப்பது தும்பைப் போராகும். தும்பைத் திணை பற்றித் தொல்காப்பியர்,

'தும்பை தானே நெய்தலது புறனே மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச் சென்று தலை அழிக்கும் சிறப்பிற்று என்ப.'

- பொருள். புறத். நூ. 12

என்கிறார்.

நெய்தல் நிலமானது காடும் மலையும் கழனியும் போல் அல்லாமல், களரையும் பெருமணல் வெளிகளையும் போர்க்களமாகக் கொண்டது. வீரத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு, போரிட வந்திருக்கும் வீரனை அணுகிப் போரிடுவதற்கு அஞ்சி, எட்ட நின்று அவன் மேல் அம்பு எய்தும் வேல் எறிந்தும் போர் செய்வர். அவன் உடல் முழுவதும் அம்பினாலும் வேலினாலும் துளைக்கப்பட்ட நிலையில் அவ்வீரனது உயிரற்ற உடல் நிலத்தில் விழாது அம்புகளாலும் வேற்களாலும் தாங்கிப் பிடித்தபடி நிற்கும் நிலை என்றும், வாளாலும் திகிரியாலும் ஏறுண்ட நிலையில் தலையோ உடலோ நிலத்தைத் தீண்டாது எழுந்தாடுகின்ற நிலையும் என்று இருவகைப்பட்ட சிறப்பைக் கொண்டது தும்பைத் திணையாகும்.

இதனைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘கணையும் வேலும் துணையற மொய்த்தலின்,
சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை
இரு நிலம் தீண்டா அரு நிலை வகையொடு
இரு பாற்பட்ட ஒரு சிறப்பின்றே’

- பொருள். புறத். நூ. 13.

தும்பைத்திணை, தானை நிலை, யானை நிலை, குதிரை நிலை, தார் நிலை முதலிய 12 துறைகள் கொண்டது. இத்துறைகள், அக்கால மன்னர்களின் படை பலம், போரின் தன்மை, போரில் பட்

டோரைப் பெருமைப்படுத்துதல் முதலிய பல தகவல்களைத் தருகின்றன. தும்பைத் திணைக்குக் கூறப்பட்ட அனைத்துத் துறைக

ளும் ஏனைய திணைகளுக்கும் பொருந்தும் என்னும் உரையாசிரியர் கருத்து இல்லாமலே இவை அக்காலப் போர் முறைகளை விளக்கி நிற்கின்றன என்பது தெளிவு.

வாகைத்திணை - வெற்றியைக் குறிக்கும்

வாகைத்திணை, பாலைத்திணைக்குப் புறமாகும். வாகைத்திணை பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவதாவது,

‘வாகை தானே பாலையது புறனே
தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப’

- பொருள். புறத். நூ. 15.

வாகை என்பது, மனிதன் தான் கொண்ட கொள்கையில் தனக்குரிய அறிவு, திறமை, ஆண்மை, பெருமை முதலிய ஆற்றல் கூறுகளை, ஏனையோரிலும் பார்க்க மேம்படுத்துதல். வாகை என்பது தொல்காப்பிய நூற்பாவழி அறியலாகும் உண்மையாகும்.

பாலைத்திணைக்குத் தனியானதொரு நிலம் இல்லாதது போல, வாகையின் இலக்கணமானது வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை என்னும் எல்லாத் திணைகளுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

தொடர்ந்து, தை மாதத்துத் தாய்வீட்டில் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை ஆகிய திணைகளுக்குரிய மக்கள் பிரிவுகள் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டு தொடர்ந்து வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை திணைகளின் துறைகள் பற்றி விரிவாகப் பார்க்கவிருக்கிறோம்.

தொடரும்.

selvanayaki.s@thaiveedu.com

Allstate
You're in good hands.

உங்களுக்கு சேமிக்க உதவும்
தள்ளுபடிகள் பற்றி என்னிடம் கேளுங்கள்

தனிப்பட்ட சேவைக்கும் ஆலோசனைக்கும்
என்னைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

Raji Linghan
Ajax Agency
15 Westney Road, N
(289) 275-8795
rilinghan@allstate.ca

பயணக் காப்புறுதி
கனடாவுக்கு வருபவர்களுக்கான காப்புறுதி

செல்லப் பிராணிக் காப்புறுதி

ஆயுள் காப்புறுதி
முதலீடுகள் மற்றும் நிதித் திட்டமிடல்

Trademark owned by Allstate Insurance Company used under license by Allstate Insurance Company of Canada. ©2020 Allstate Insurance Company of Canada. ONE | 20196

நாஞ்சல் நாடன்

நீலம், நீலன், நீலி!

ஆர்

‘வெண் முரசு’ கொண்டாட்டத்தை முன்னிறுத்தி, ஆவணப் படத்தின் இசைக்கோவை வெளியீட்டு விழாவில் வாழ்த்துரைக்கக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டேன். இசைக் கோவையைக் கேட்க நேர்ந்தபோது, பாடல் வரிகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் யாவுமே வெண்முரசு வரிசையின் ‘நீலம்’ நாவலின் தொடர்கள் எனவும், நீலம் எனும் சொல்லை, தன்மையை, முதன்மைப்படுத்திய சொல்லாட்சிகள் எனவும் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. சொல்வதானால் அஃதோர் நீலமயமான இசை அனுபவம்.

நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று முடிந்த பிறகு, நீலம் எனும் சொல்லைத் தொடர்ந்து பயணம் செய்யலாம் என்று தோன்றிற்று. சின்ன வயதிலேயே யாவர்க்கும் சுவைகளைப் போலவே நிறங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி இருப்பார்கள். வெள்ளை, பச்சை, சிவப்பு, கறுப்பு, மஞ்சள், நீலம் என.

வெள்ளைக்குப் பால், பச்சைக்கு இலை, சிவப்புக்கு இரத்தம், மஞ்சளுக்கு மஞ்சள், நீலத்துக்கு வானம் என. அன்று இளம் பருவத்துச் சிறுமியர், ஆறேழு வயது முதலே சோழியை எண்ணித் தூக்கிப் போட்டு விளையாடுவர். சோழியை நாங்கள் சோவி என்போம். சோழியா, சோளியா, சோவியா எது சரியெனக் கவல் போர் அகராதித் துறையினரை அணுகவும். அல்லது ‘செம் மொழிப் பாதுகா’ விருது வாங்கியவர்களைக் கேட்கலாம். கழல், கழ்ச்சி, கழற்சி, கழற்சிக்காய், கழல் விளையாட்டு என்றும் சொல்வர் சோவி விளையாட்டை சிறு உருண்டையான கற்கள், சோழி, மரக்கழ்ச்சிக்காய், புளியங்கொட்டை என ஏதோ ஒன்று விளையாடும் பொருள்.

கடற்கரையில் இருந்து பொறுக்கி வரப்படும் சிறிய முந்திரிக் கொட்டை அளவிலான கடல்வாழ் உயிரினத்தின் கூட்டினை நாங்கள் சோவி என்றோம். அதாவது கடற்சங்கின் சிறு வடிவம். முற்றத்தில், படிப்புரையில், திண்ணையில் சிறுமியர் சடங்கு ஆன வரும் ஆகாதவரும் கூடி சம்மணம் போட்டு அமர்ந்து கழற்சி விளையாடுவார்கள். ஒன்று, இரண்டு மூன்று என எண்ணியெண்ணிப் பொறுக்கிக் தூக்கிப்போட்டு, பாட்டுப்பாடி, அவற்றைப் பிடித்து ஆடும் ஆட்டம். அந்த விளையாட்டுக்கு என்று கவி இமயமலைகள் யாக்காத பாடல்கள் உண்டு. அவற்றுள் சில அடிகள் இப்போதும் எம் நினைவில் உண்டு. அந்த விளையாட்டு அலுத்துக் களைத்துப் போகும் போது, எல்லோரையும் வட்டமாக அமரச் செய்து இரு கரங்களின் பத்து விரல்களையும் நீட்டச் சொல்லி, ஒவ்வொரு விரலையும் தொட்டுத் தொட்டு ஒரு சிறுமி பாட்டுப் படிப்பது போலச் சொல்வாள். ‘சங்கு, சக்கரம், இந்திர நீலம், பால்’ என. வேகமாய்ச் சொல்கையில் கேட்க ரசமாக இருக்கும். அந்த வரிக்கு, ‘சங்கு, சக்கரம், இந்திர நாகம், பால்’ என்றும் பாட பேதமுண்டு.

திருக்குறளிலேயே பாட பேதம் இருக்கும் போது, சிறுமியர் பாடலில் இருக்காதா? என் அறிவுக்கு எட்டிய வகையில், தமிழில் அதிக பாடபேதம் உள்ள நூல் கம்பராமாயணம். மொத்தப் பாடல்கள் எத்தனை, மிகைப்பாடல்கள் எத்தனை என்பதிலும் இன்னுமோர் ஒத்த தீர்ப்பு இல்லை. இந்திய நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடுத்தால் தீர்ப்பு வர முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம். அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக ஆய்வுப் பதிப்பு, கம்பராமாயணம் மொத்தப் பாடல்கள் 10,534 என்றும் மிகைப் பாடல்கள் 1309 என்றும் கூறுகிறது. கோவை கம்பன் கழகம்

பதிப்பு 6 காண்டங்கள், 118 படலங்கள், 10,368 பாடல்கள், 1293 மிகைப்பாடல்கள் என்கிறது, அது கிடக்கட்டும். கம்பன் பாடல்களில் மொத்த பாட பேதங்கள் 3,18,483 (முன்று இலட்சத்து பதினெட்டாயிரத்து நானூற்று எண்பத்து மூன்று) என்றும், பாட பேதங்களே இல்லாத பாடல்கள் வெறும் பதினொன்றே என்றும் அறிகிறோம். நல்லாழ் காரணமாக, கொண்டு வந்து போட்டுக் கொடுத்து என்றவர்கள் இதனைக் காரணமாகக் காட்டவில்லை.

எனவே அனைத்து அறங்களின் அடிப்படையில், 'சங்கு, சக்கரம், இந்திர நீலம், பால்' என்ற பாடத்தையே எடுத்தாள்கிறேன். அதுவே எனதிந்தக் கட்டுரைக்குச் செழுமை சேர்க்கும் என்பதால். சங்கு என்பது திருமாலின் இசைக்கருவி. பாஞ்ச ஜன்யம் என்று பெயர் ஆழி வெண் சங்கு என்பாள் ஆண்டாள். சக்கரம் எனில் ஆழி. 'ஆழியான் ஆழி என்பான் அயன் எழுத்தாணி என்பான்' என்பது கம்பனின் தனிப்பாடல். சக்கரத் தாழ்வார் என்பார்கள். இந்திர நீலம் என்பது நீலமணி. ஆங்கிலத்தில் Sapphire என்பார்கள். நானிது வரை நீலமணியைக் கண்ணாலும் கண்டதில்லை. நம் ராசிக்கு புத்தகம் தான் அணி. சென்னையில் அப்பெயரில் ஒரு சினிமாக்கொட்டகை இருந்தது அறிவேன். சினிமாவின் பெயர், இயக்குநர், பாடலாசிரியர், வசன கர்த்தா, இசையமைப்பாளர், பாடகர், எடிட்டர், நடிக நடிகையர், சினிமா தியேட்டர், அதிக நாட்கள் அந்தத் தியேட்டரில் ஓடிய சினிமா, சாதித்த வசூல் இவற்றை அறிந்து இலாதவன் என்றால் அவன் தமிழனா?

அன்றே நாட்டுப் புறத்து சிறுமிகளின் விளையாட்டுப் பாடலின் போதே திருமால் இசைத்த சங்கு, அவரது போர்ப்படை சக்கரம், அவர் அணிந்திருந்த நீலமணி, அவர் துயின்ற பாற்கடல் நமக்கு அறிமுகமாகி இருந்தன. இந்திர நீலம் எனும் சொற்றொடரின் பொருள் அறியாத காலத்தே, அந்தச் சொற்றொடரில் புழங்கிக் கொண்டிருந்தோம்.

கம்பன் வாசிக்கத் தொடங்கிய பிறகு, ஒரு பாடல் வரியில் இந்திர நீலம் கிடப்பது புலப்பட்டது. அவருடைய ஆயிரக்கணக்கிலான பாடல் வரிகள் இந்திர நீலங்களே!

பால காண்டத்தில், மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில், ஓவியத்து ஒரு ஓண்ணா உருவத்தானாகிய இராமனை எண்ணிக் கனலும் காமத்தீ முள நினைந்துருகும் பாடல் ஒன்று இந்திர நீலம் பேசுகிறது.

'இந்திர நீலம் ஒத்து இருண்ட குஞ்சியும், சந்திர வதனமும், தாழ்ந்த கைகளும், சுந்தர மணி வரைத் தோளுமே, அலளு முந்தி என் உயிரை அம்முறுவல் உண்டதே!'

என்பது முழுப்பாடல்

இந்திர நீலமணியைப் போல் இருண்ட தலை முடியும் சந்திரனைப் போன்ற முகமும், தாள் தொடும்படியாகத் தாழ்ந்த கைகளும், மலை போன்ற திரட்சியான அழகிய மணித்தோள்களும் எனது உயிரை வாங்குவதற்கு முன்பே, அவனது அழகிய முறுவல் என் உயிரை உண்டதே! இது சீதையின் உணர்வுகளான பாடலின் பொருள்.

இந்திர நீலம் என்றும் நீலக்கல் என்றும் அறியப்படும் நீல மணியை, புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைப் பாடும் ஓளவையார்,

'நீல மணி மிடற்று ஒருவன் போல மன்னுக பெரும்! நீயே!'

என்று வாழ்த்துவார்.

நீலமணி போன்ற கழுத்தை உடைய ஒருவன் போல, என்றும் நிலை பெற்று வாழ்க நீ பெருமகனே! என வாழ்த்தினார் புலவர். நீலமணி மிடற்று ஒருவன் என்றால் நஞ்சுண்ட கண்டன், விடமுண்ட கண்டன், நீலகண்டன் எனும் சிவன் எனப் பெயரிய இறைவன்.

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகத்தின் முதற்பாடல், 95 அடிகள் கொண்ட சிவபுராணம். அதில் 49-வது அடியில் 'நிறங்களோர் ஐந்துடையாய்' என வாழ்த்துவார் சிவனை! உறையூரின் இறைவன் பெயரும் பஞ்ச வர்ணைசன் என்பதுமாம். ஐம்பெரும் புதங்களின் நிறங்களை உடையவன் என்பது பாடல் வரியின் பொருள். மண், புனல், அனல், கால், வான் எனும் ஐம்புதங்களின் நிறங்கள் முறையே பொன்மை, வெண்மை, செம்மை, கருமை, தூமம் என்று உரை எழுதினார் மகா வித்வான் தண்டபாணி தேசிகர். இதில் கருமை என்பதற்கு அடர் நீலம் என்றும் பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அதாவது கால் என்பபடும் காற்றின் நிறம் கருமை என்கிறார் உரையாசிரியர். ஆனால் நீல் எனும் சொல்லுக்கே காற்று என்று பொருள் உரைக்கிறது பிங்கல நிகண்டு. திருமாலின் நிறத்தை முதன்மைப் படுத்தி, கார்மேக வண்ணன், நீல மேக சியாமள வண்ணன், நீலவண்ணன், நீலமேனியன், நீலமேகம் என பற்பல பயிலும் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தமும் கம்பனின் இராமாவதாரமும்.

நீல நாகம் எனும் சொல்லுக்கு கருநாகம் என்று பொருள் தருகிறது பேரகராதி. ஆனால் நீலாங்கம் என்றால் ஒரு பொருள் புழு, இன்னொரு பொருள் மலைத்தேன்.

தூய தமிழ்ச் சொல் தேடி அலைபவர்கள், சனிக்கிழமை என்பதற்குக் காரிக்கிழமை என்பார்கள். நீலன் எனும் சொல்லுக்கு காரி, சனி எனப் பொருள் தருகின்றன அகராதிகள்.

நீலம் எனும் நிறத்துக்கும் பொருளுக்கும் சொல்லுக்கும் பல தெய்வங்களுடன் தொடர்பு உண்டு. மன்மதனை நீலக்கோலன் என்றும், சிவனை நீலகண்டன் என்றும், முருகனை நீலமணிவோன் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். பெண்பால் தெய்வங்களில் நீலி என்றால் துர்க்கை, பார்வதி, நீலகண்டி, மேதகு பக்தர்களாய்ப் பரவுவோர் சிறுதெய்வங்கள் என அற்பமாய் வகைப்படுத்தும் தெய்வங்களில் ஒன்று நீலி கள்ளியங்காட்டு நீலி, மேலாங்கோட்டு நீலி. என மக்கள் அச்சத்துடன் வழிபடும் தெய்வங்கள் உண்டு.

நீல் கமல் என்பது நீலத்தாமரையைக் குறிக்கும் இந்திச்சொல். நீல் எனும் பெயர்ச் சொல்லுக்கு நீல நிறம் என்று பொருள். சிலப் பதிகாரம் மதுரைக் காண்டத்தில் வேட்டுவ வரியில், மறக்குடி மக்கள் குமரி ஒருத்திக்கு கொற்றவையின் கோலம் புனைவித்து, வழிபாடு பொருட்களுடன் ஐயையின் கோட்டம் செல்லும் காட்சியில், இளங்கோவடிகள்,

'பாவையும், கிளியும், தூவி அம்சிறைக் காணக் கோழியும், நீல் நிற மஞ்சுறையும்'

என்று பாடுகிறார். நீல் நிற மஞ்சுறையை எனில் நீல நிறமுடைய மயிலும் என்பது பொருள்.

நீல் எனும் செந்தமிழ்ச் சொல்லின் முதற்பொருள் நீல நிறம். இரண்டாவது பொருள் கருமை நிறம் என்கிறது சூடாமணி நிகண்டு. மூன்றாவது பொருள் அவுரி. நான்காம் பொருள் கருங்குவளை. கலித்தொகையில், பாலைக்கலி பாடிய பெருங்கடுங்கோ, தோழி தலைவியைப் பார்த்துக் கூறும் முகத்தான் பாடும்போது, 'நீலிதழ் உண் கண்ணாய்' என்பார். நீல் இதழ் உண் கண்ணாய் எனப் பிரித்துக் கொள்ளலாம் நீல மலரின் இதழின் கருமையை உண்ட கண்ணை உடையவளே என்பது பொருள். இங்கு நீல் என்பது கருங்குவளை மலர். நீல் எனும் சொல்லுக்கு காற்று என்று பிங்கல நிகண்டு தரும் பொருளையும் பார்த்தோம். நீல் என்றால் வாதக்கூறுள்ள நோய் என்றும் பொருள் உண்டு.

நீல், நீலம் எனும் சொல் தொடர்புடைய தாவரங்கள் சில காணக்கிடைக்கின்றன. நம்மில் பலருக்கும் அவற்றை அடையாளமும் தெரியாது. பார்த்திருந்தாலும் பெயர் அறிய மாட்டோம்.

நீல் - அவுரி, கருங்குவளை
நீலக்கடம்பை - மேலா நெல்லி

நீலக்கத்திரி	- வழதுணங்காய் வகை
நீலக்காக்கட்டான்	- நீலக்காக்கணம்
நீலக் காக்கணம்	- கருங்காக்கணம்
நீலக்காலி	- அவுரி
நீலக்கொடுவேலி	- கொடுவேலி வகை
நீல கமலம்	- கருங்குவளை
நீலகிரிச் சண்பகம்	- நீலகிரி மலையின் பெரிய மரவகை
நீலங்கம்	- ஒரு வகை வாழை
நீலச்சம்பா	- ஒரு நெல்வகை
நீலச் செடி	- சேங்கொட்டை (அருள் கூர்ந்து செங்கோட்டை என வாசிக்காதீர்)
நீலச்செம்முள்ளி	- வெள்ளை நீலாம்பரச் செடி
நீலஞ்சம்பா	- செங்கல்பட்டு மாவட்டத்து சம்பா நெல்
நீலத்தாமரை	- கருங்குவளை
நீலத் திருவாத்தி	- மந்தாரை
நீல தரு	- தென்னை
நீல நெல்	- கார் நெல்
நீல புட்டம்	- விட்டுணுக் கரந்தை, எட்டி
நீலம்பாலை	- வெட்டாலை
நீலமண்டலம்	- சிற்றிந்து (சங்க அகராதி)
நீலமணி	- நீலம், கருவிழி, தென்னை (சங்க அகராதி)
நீலமருந்து	- அவுரி
நீலமார்க்கம்	- கையாந்தகரை
நீல முள்ளி	- ஓடைகள், குளங்களின் கரையோரம் வளரும் சிறு முட்டாவரம்
நீலல்லி	- நீல் + அல்லி, நீல அல்லி
நீலவல்லி	- நீலோற்பலம்
நீல வழதுணை	- நீலக்கத்திரி
நீல ஊமத்தை	- ஊமத்தை வகை
நீலம்	- மாங்கனி வகை
நீலா	- அவுரி (சங்க அகராதி)
நீலாம்பரம்	- செடிவகை

காலனின் நிறமே நீலம் என்பான் கம்பன். கால் எனில் காற்று, அதன் நிறம் கருமை. சுந்தர காண்டத்தில், பிணி விட்டுப் படலத்தில், இலங்கை மா நகர் சுட்ட 'பைங்கழல் அனுமனைப் பிணித்த பாந்தனை' மதித்துள்ள ஆண்டொழில் அனுமனும் அவரொடு ஏகினான். அனுமன் பிரம்மனின் அத்திரத்தினால் தளைப்பட்டு வரும் காட்சியைக் கண்ணுறுகிறான் இராவணன். 'இருந்த எண் திசைக் கிழவனை மாருதி எதிர்ந்தான்' மாருதம் எனில் காற்று. சண்ட மாருதம் எனில் கொடுங்காற்று. மந்த மாருதம் எனில் மென் காற்று, மலைய மாருதம் எனில் மலங்காற்று. காற்றின் வேந்தற்கு அஞ்சனை வயிற்றில் வந்தவன் மாருதி, ஆஞ்சநேயன், நாமமும் அனுமன் என்பான்.

அனுமனை எதிர் கொண்ட இராவணன், அவனைப் பார்த்துக் கேட்கும் கேள்விகள் சிறப்பானவை!

- நேமியோ? - சக்கராயுதம் தாங்கிய திருமாலோ?
- குலியோ? - வச்சிராயுத பாணியான இந்திரனோ?
- நெடுங்கணிக்கியோ? - நீண்ட சூலாயுதம் கொண்ட சிவனோ?
- தாமரைக் கிழவனோ? - உந்தித்தாமரையில் தோன்றிய நான்முகனோ?
- தறு கண் பல் தலைப் பூமி தாங்கு ஒருவனோ - அஞ்சாமல் ஆயிரம் தலை கொண்டு பூமி தாங்கும் ஆதிசேடனோ?
- நின்று இசைத்து உயிர் கவர் நீலக்காலனோ? - நிலை நின்று பாசக்கயிற்றால் கட்டி உயிர் கவரும் கருநிறக் காலனோ?
- குன்று இசைத்து அயில் உற எறிந்த கொற்றனோ? - கிரௌஞ்ச கிரியைத் தனது வேலாயுதம் உட்புகும்படி தாக்கி வென்ற முருகனோ?
- தென் திசைக்கிழவனோ! - தெற்குத் திசையின் அதிபதியான எமதர்மனோ?
- திசை நின்று ஆட்சியர் என்று இசைக்கின்றவர் யாருள் யாவன் நீ? - மற்ற திசைகளில் நின்று ஆட்சி செய்கின்ற தலைவர் அனைவருள்ளும் யார் நீ?

ஜில்லா கல்கட்டர், டிஸ்ட்ரிக்ட் கல்கட்டர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட ஆட்சியர் என நீண்டு இன்று ஆட்சியர் என்று அறியப்பட

டுகிற சொல் கம்பனிடம் இருந்து பெறப்பட்ட சொல்! அவனைத் தான் கொண்டு வந்து போட்டுக் கொடுத்த முனைந்தோம்.

நான் சொல்ல வந்த விடயம், அனுமனைப் பார்த்து இராவணன் கேட்ட கேள்விகளில் ஒன்று. 'நீ என்ன உயிரைக் கவர்ந்து போகும் நீலக் காலனோ?' என்பது. இங்கு கம்பன் உணர்த்த விரும்பியது, நீலக்காலன் என்பவர் யமனது ஆணையைச் செலுத் தும் யம கிங்கரர்களின் தலைவன் என்பதை. மேலும் அவன் தென்திசைக் கிழவன் என்பது தெற்குத் திசைக்கு அதிபதியான யமதர்மராசன் என்பதைக் குறிக்க.

தலைவர்களுக்குக் கைத்தாளம் தட்டிப் பிழைக்கும் ஊடகங்கள், தமது அபிமானத் தலைவரை தெற்குத் திசையின் சூரியன் என்றனர். ஆனால் எட்டுத் திசைகளில் ஒன்றான தென்திசையின் ஆட்சியர் யமன் என்பதை அறிய மாட்டார்கள்.

நீலன் எனும் சொல்லுக்கு இராக்கதர் என்று பொருள் சொல்லும் நாம தீப நிகண்டு. நீலமேகன் என்றால் நீல நிற மேனியன், திருமால் என்பது பொருள். நீலவண்ணன் என்பதும் திருமாலைக் குறித்ததே! கம்பனின் குகன், 'அஞ்சன வண்ணன் என் ஆருயிர் நாயகன்' என்பான் இராமனை. சனி எனப்படும் காரியையும் நீல வண்ணன் என்றே குறிக்கிறது திவாகர நிகண்டு. நீலன் என்றொரு வானர விரனும் உண்டு. குதிரை வகையொன்றும் நீலம் எனப்படும் நீலன் என்றால் கொடியவர் என்றும் பொருள் உண்டு.

அயற்சொல் அகராதி, நீலன் எனும் சொல்லின் பிறப்பை ஆராய்ந்து, அச்சொல் சமற்கிருதம் + தமிழ் என்கிறது. Nila + அன் = நீலன் என்கிறது. நீலா என்றால் அது வடசொல்.

அயற்சொல் அகராதி தரும் சில சொற்களையும் மூலங்களையும் கீழே வரிசைப்படுத்துகிறேன்.

நீலகிரி	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - நீலமலை
நீலகேசி	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - கருங்கூந்தலி
நீல தரு	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - தென்னை
நீல புஷ்பம்	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - விஷ்ணுக்கரந்தை, எட்டி
நீல மேகம்	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - கருமுகில்
நீலாம்பரன்	- தமிழ் + சமற்கிருதம் - கருந்துகிலோன்

மேலும் சில நீலம் தொடர்பான சொற்களை Nila எனும் வடசொல் பிறப்பாகக் கொண்டு, சமற்கிருதம் என்ற வரையறுக்கிறார் பேராசிரியர் அருளி, அயற்சொல் அகராதி தொகுத்தவர். சிலவற்றைக் காண்போம்.

நீலா	- சமற்கிருதம் - காரிகை
நீலாஞ்சனை	- சமற்கிருதம் - மின்னல்
நீலாம்புசம்	- சமற்கிருதம் - கருங்குவளை, கருநெய்தல்
நீலினி	- சமற்கிருதம் - அவுரி
நீலோற்பலம்	- சமற்கிருதம் - கருங்குவளை

நீலிகை என்றாலும், நீலினி என்றாலும் அவுரி என்று பொருள் சொல்கிறது யாழ்ப்பாண அகராதி. நீலாஞ்சனை எனும் சொல்லை நீலாஞ்சனா என்றும், நீலாம்புசம் எனும் சொல்லை நீலாம்புஜா என்றும் வழங்கும் வடமொழி. அவுரு என்றாலும், யா என்றாலும் கருமையைக் குறிக்குமாம். யா > யாவிரி > யவுரி > அவுரி என்று சொற்பிறப்பு நிறுவுகின்றனர்.

நீலம் சொல் சார்ந்த மலர்கள், தாவரங்கள் தவிர்ந்து, சில உயிரினங்களுக்குப் பெயர் இருக்கிறது. அவற்றுள் சில உங்கள் பார்வைக்கு:

நீலக் காலி	- நண்டு இனம் (யாழ்ப்பாண அகராதி)
நீலச் சுறா	- சுறாமீன் இனம்
நீல நாரை	- நாரை இனம்
நீலப் பறவை	- மஞ்சை, மயில்
நீலம்	- பனைமரம் (அகராதி நிகண்டு)
நீலமீலிகை	- மின்மினிப் பூச்சி (யாழ்ப்பாண அகராதி)
நீலாங்கம்	- மலைத்தேன், நீலாங்கு

நீலாம்பரி - ஒரு செடிவகை
நீலி - 1) அவுரி, 2) மருதோன்றி வகை, 3) கருநொச்சி,
4) நீலாம்பரம்

நீல், நீலம் என்பன அற்புதமான தமிழ்ச் சொற்கள் என்றும், நீலா (Nila) வடமொழிச் சொல் என்றும் தேர்கிறேன்.

தொல்காப்பியரின் வழிகாட்டுதலின் படி, தற்சமம் - தற்பவம் எனும் இலக்கணங்களில் நின்று, வட எழுத்து ஓரீஇ, பல சொற்களை நம்மொழி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகக் கையாண்டு வருகிறது. எனவே உலகெங்கும் பன்னிரண்டு கோடிப்பேர் புழங்குகிற மொழியாகவும் நின்ற செழிக்கிறது.

நீலம் எனும் தனிச் சொல்லுக்கு வியப்பான பல அர்த்தங்களைப் பட்டியலிடுகின்றன அகராதிகள். யாவற்றையுமே பட்டியலிடுகிறேன்.

- நீல நிறம் (திவாகர நிகண்டு)
- நீலச்சாயம்
- நவமணிகளில் ஒன்று (பிங்கல நிகண்டு)
- நவ நிதியங்களில் ஒன்று (நாம தீப நிகண்டு)
- மாணிக்க வகை

சிலப்பதிகாரத்தில், மதுரைக் காண்டத்தில், ஊர் காண் காதையில், இரத்தினக் கடைத்தெரு குறித்துப் பேசும்போது, இளங்கோவடிகள், 'பதுமமும், நீலமும், விந்தமும், படிதமும்' என்பார். பதுமராகமும், நீலகந்தியும், குருவிந்தமும், கோவாங்கும் ஆகிய மாணிக்கங்கள் என்பது உரை.

● கறுப்பு (திவாகர நிகண்டு)

கூல வாணிகன் சாத்தன் இயற்றிய மணிமேகலையில், சிறை செய்காதையில்

'மாலை வாங்க ஏறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலின்'

என்பார். விசாகைக்குச் சூட்டும் பொருட்டு, மாலை வாங்குவதற்கு ஏறிய சிவந்த கை கருப்பு நிறக் குடுமியில் இருந்து நீங்கவில்லை என்பது பொருள். நீலக்குஞ்சி - கருங்குடுமி.

- இருள்
- கருங்குவளை

'பல் இதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும் தண்துறை ஊரன்' என்கிறது ஐங்குறுநூறு, ஓரம்போகியார் பாடிய மருதத் திணையின் வேட்கைப் பத்து. மருத நிலத்தில் மிகுதியாக மலர்ந்துள்ள கருங்குவளை மலர்கள், நெய்தல் மலர்களை நிகர்க்கும். அத்தகு குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறைகளை உடைய தலைவன் என்பது உரை.

● நீல ஆடை

கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி பாடிய சோழன் நல்லுருத்திரன் 'பூங்கரை நீலம் தழீஇ' என்று பாடினார். பூக்கரை இட்ட நீலநிற ஆடையைக் கையில் பிடித்தவாறு என்று பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

● விடம், நஞ்சு

'நீறேறு மேனியார் நீலமுண்டார்' என்கிறது தேவாரம்

- துரிசு
- கண்ணிலிடும் மை
- நீலகிரி
- பனைமரம் (அகராதி நிகண்டு)
- பழைய நாணய வகை

இவ்வாறு நீலம் எனும் சொல்லுக்கும் பதினைந்து பொருள்கள்.

நீலி எனும் சொல்லுக்கும் அகராதிகள் பதினொரு பொருள்கள்

தந்துள்ளன.

- கரு நிறம் (பிங்கல நிகண்டு)
- துர்க்கை (பிங்கல நிகண்டு)
- பார்வதி (பிங்கல நிகண்டு)
- பெண்பேய். 'என்னா நிலை நிக்கா நீலி மாதிரி?' என்பார்கள்.
- கொடியவள்
- அவுரி
- மருதோன்றி வகை
- நீலாம்பரம்
- கருநொச்சி
- பாம்பின் நச்சுப் பற்களில் ஒன்று
- துரிசு

நீலித்தனம் என்னும் ஒரு சொல் கண்டேன். கொடுமை, பாசாங்கு, செருக்கு என மூன்று பொருள். நீலிகண்டி என்றால் பொல்லாதவள், துர்க்கை எனப்பொருள் தரப்பட்டுள்ளன. நீலம் எனும் நிறத்தைக் குறித்து, நீலிதம் என்னும் சொல் ஒன்று பயின்று வந்துள்ளது.

நீலம் சார்த்து சுவாரசியமான சொற்கள் பல நம்மிடம் அவற்றுள் சில:

- நிலகந்தி - மாணிக்கவகை
- நீலகிரி - அட்ட குல பர்வதங்களில் ஒன்று
- நீலகேசி - சமணநூல். ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்று
- நீலமேகம் - கார்மேகம்

சிலப்பதிகாரத்தில், புகார் காண்டத்தில், காடு காண் காதையில், திருவரங்கத்துத் திரு அமர் மார்பர் கிடந்த வண்ணம் பேசும்போது

'நீல மேகம் நெடும் பொன் குன்றத்துப்
பால் விரிந்து அகலாது படிந்தது போல'

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

நீலமேக ரோகம் - சிறுநீரின் நிறம் வேறுபடச் செய்யும் நோய் வகை

நீலலோகிதன் - ஏகாதச உருத்திரர்களில் ஒருவன்
நீல வருணம் - 1. நீல நிறம், 2. நீலச்சாயம், 3. சப்த மேகங்களினுள் நீ பொழியும் மேகம் (பிங்கல நிகண்டு)

நீலாஞ்சனம் - 1. நீலக்காரம், 2. பாஷாணம், 3. நீலாஞ்சாக்கல், 4. கல்லியம் (யாழ்ப்பாண அகராதி)

நீலாஞ்சனக்கல் - கருப்புக்கல்
நீலாஞ்சனை - நீலாஞ்சனா, மின்னல்
நீலாம்பரன் - பலபத்திரன்
நீலாம்பரி - நீலாம்பரி, ஒரு ராகம் (யாழ்ப்பாண அகராதி)

ஒரு காரியம் கை கூடாமற் போவதைக் குறிக்க நீலம் பிடிபடுதல் என்ற தொடரை ஆண்டுள்ளனர். அது குழுஉக்குறியா என்பது அறியேன்.

அரவம், மாசணம், பாந்தள், பணம், சர்ப்பம், நாகம், அரவு எனும் சொற்களால் அறியப்பட்ட விடம்கொண்ட பாம்புகள் தீண்டினால், விடம் ஏறி உடம்பு நீலம் பாரித்துப் போகும் என்பார்கள். நீலம் பாரித்தல் எனும் சொல்லுக்கு விஷக்கடியால் அல்லது நஞ்சு உண்டதால் உடம்பு நீலமாதல் என்பது பொருள். சூரிய கிரகண காலத்தில் (Solar Eclipse) புவி இருளுதலையும் நீலம் பாரித்தல் என்று குறித்துள்ளனர்.

இன்று வஞ்சனையால், துரோகத்தால், சுரண்டலால், கொள்ளையால், ஊழலால், அநீதியால், பொய்மையால், சூதால், மோசடியால், அதிகாரத்தால் சமூகமே நீலம் பாரித்துக் கிடக்கிறது!

nanjilnadan@thaiveedu.com

தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்

21

- நா. சுப்பிரமணியன்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாடு' (2020) பற்றிய பார்வையின் நிறைவுப்பகுதி.

இக்கட்டுரையிலே, முதலிலே பேராசிரியரவர்களின் மேற்படி நூலிடம்பெற்றுள்ள இறுதி மூன்று கட்டுரைகளைப் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகள் முன்வைக்கப் படவுள்ளன. அவற்றைத்தொடர்ந்து இந்நூல் பற்றிய பார்வை நிறைவுக்கு வரவுள்ளது.

மேற்குறித்தவாறாக நூலிறுதியிலிடம்பெற்றுள்ள மூன்று கட்டுரைகளில் பேராசிரியர் ராதா சம்பகலக்ஷ்மி அவர்களுடைய 'சமுதாய உருவாக்கம் - வெளிப்படும் தோற்றங்கள்' என்ற கட்டுரையானது 'முன்வரலாற்றுக்கால'த்தின் சமுதாய நிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினை அம்சங்களை மையப்படுத்தியதாகும். குறிப்பாக, மேற்படி காலகட்டம் தொடர்பாக நிகழ்ந்துவரும் ஆய்வுப்பார்வைகளில் 'மாற்றங்கள் தேவை' என்பதை அழுத்திப்பேசும் ஒரு ஆய்வாக இக்கட்டுரை

யான ஆய்வுகள் பற்றிய விமர்சனங்களாகவும் திகழ்வன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(இக்கட்டுரைகளில் இரண்டாவதான பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்களின் கட்டுரையானது அவர் 1997ல் Indian History Congress என்ற மாநாட்டில் 'இடைக்கால இந்திய வரலாற்றுப் பிரிவு'க்குத் தலைமைதாங்கி ஆங்கிலத்தில் வழங்கிய பேருரையொன்றின் ஒரு பகுதியின் தமிழாக்கமாகும். இக்கட்டுரை தொடர்பான சில விளக்கக் குறிப்புகள் சிலவற்றை பதிப்பாசிரியரான பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் இக்கட்டுரையினுதியில் இணைப்பாகத் தந்துள்ளார்.)

இறுதியிலமைந்ததான பேராசிரியர் வி. சிவசாமியவர்களின் 'பிராமணரும் யாகங்களும்' என்ற கட்டுரையானது மேற்படி 'முன் வரலாற்றுக்கால'த் தமிழகத்தின் 'சமஸ்கிருத மயமாக்கம்' பற்றியதாகும். அதாவது அகாலப்பகுதியில் வடஇந்திய மண் சார்ந்ததான வைதிக மரபானது பரவத் தொடங்கியமை தொடர்பான தரவுகளை வரிசைப்படுத்தி விளக்கியுரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

மேற்கூட்டிய மூன்று கட்டுரைகளின் அணுகுமுறை பார்வையில் குறிப்பிடவேண்டிய முக்கிய அம்சம் இவை 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழகப்பண்பாட்டுருவாக்க நிலைகள் மற்றும் சமூக பொருளியல் நிலைகள் ஆகியவற்றை அக்கால அனைத்திந்தியப் பின்புலங்களுடன் பொருத்தி நோக்கிப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சிகளாகவும் அமைந்துள்ளன' என்பதாகும். மூன்றாவதான பேராசிரியர் சிவசாமியவர்களின் கட்டுரையின் 'பிராமணரும் யாகங்களும்' என்ற தலைப்பே அது வட இந்தியப் பண்பாட்டம்சங்களின் தளத்திலான பார்வை என்பதை தெளிவுறுத்தி நிற்பதாகும்.

இது தவிர்ந்த, முதலிரு கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கங்களிலே அவற்றினுடைய அனைத்திந்தியப் பின்புலம்சார் பார்வைகளும் அணுகுமுறைகளும் தெளிவாகவே புலப்படுகின்றன. பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்களது கட்டுரையின் தொடக்கப் பத்திகளே அவருடைய மேற்படி பார்வை அணுகுமுறை என்பவற்றைத் தெளிவாகவே உணர்த்தி விடுகின்றன. குறிப்பாக அது, தீபகற்ப இந்தியப் பகுதிகளான ஆந்திரா மற்றும் தக்காணம் ஆகியவற்றின் பண்பாட்டுருவாக்க நிலைகளுடன் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டுருவாக்க வரலாற்றை ஒப்பிட்டு நோக்க முற்பட்டுள்ளது. 'தமிழ்நாட்டின் முன் வரலாற்றுக் காலப்பகுதியின் பண்பாட்டுருவாக்க நிலையானது அக்கால வட இந்திய மண்ணிலும் ஆந்திரா மற்றும் தக்காணம் முதலியவற்றிலும் நிலவிய பண்பாட்டுருவாக்க குழல்களிலிருந்து விலகி நின்றுள்ளது' என்பதான புரிதலின் தளத்தில் நின்றே அவர் தமிழ்நாட்டின் சமுதாய பண்பாட்டுருவாக்க வரலாற்றின் தோற்றப்பாடுகளை நமது கவனத்துக்கு இட்டுவர முற்பட்டுள்ளார். (பக்.203-204)

பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்களது கட்டுரையானது தொடக்கத்திலே பொதுவாக தமிழ்நாட்டின் சமூகமும் பொருளாதாரமும் சார்ந்த வரலாற்றுத் தரவுகளை மையப்படுத்தியே பேசிவந்த போதும் பிற்பகுதியிலே 'தமிழ்நாடு வெளியிடச் செல்வாக்கினின்று

திகழ்கின்றது. அடுத்தமைந்ததான பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்களின் 'சமூகமும் பொருளாதாரமும் - ஒரு மாற்று நோக்கு' என்ற கட்டுரையானது 'முன்வரலாற்றுக்காலம்' தொடர்பான சான்றுகளைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டிய முறைமை பற்றியதாகும். 'மாற்று நோக்கு' என அமையும் இதன் தலைப்புப் பகுதியே இதுவும் முன்னதைப் போலவே ஆய்வுப்பார்வைகளில் 'மாற்றங்களை அவாவி நிற்பது' என்பதைத் தெளிவுறுத்தும். அவ்வகையில் இவ்விரு கட்டுரைகளுமே அவை எழுந்த காலம் வரை

விலகி நின்றதல்ல' என்பதான தொனிப்பொருளையே முன்வைக்கிறது. அவ்வகையில் குறிப்பாக வடஇந்திய மண்ணுடனான அதன் உறவுநிலைகளை அது சுருக்கமாகத் தொகுத்துச்சுட்ட முயன்றுள்ளது.

'இக்காலத்தில் தமிழ்நாடு தமிழ்நாடு வெளியிடச்செல்வாக்கு எதுவும் இல்லாது ஒதுங்கித் தனித்திருந்த உலகம் என்று சொல்வதற்கில்லை. மௌரியப்பேரரசின் காலத்திலிருந்தே கங்கைச்சம வெளியுடன் தமிழ்நாடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளுக்குச் சான்று கிடைக்கின்றது' என இந்த இறுதிப்பகுதிக் குறிப்பு தொடர்கிறது. (ப. 235.)

மேற்படி மூன்று கட்டுரைகளும் இந்தியப் பெருநிலவரலாறு என்பதான பொதுவான வரைபடத்தின் பின்புலத்திலேயே தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டுருவாக்க நிலைகளையும் சமூகபொருளியல் அம்சங்களையும் நுனித்து நோக்க முற்பட்டுள்ளனர் என்பதற்கான சான்றுகள் இங்கு சுருக்கமாகச் சுட்டப்பட்டன. அடுத்து இக்கட்டுரைகளின் உள்ளடக்க அம்சங்களை இங்கு சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

பேராசிரியர்கள் ராதா சம்பகலக்ஷ்மி மற்றும் கேசவன் வெளுத்தாட்டு ஆகியோருடைய கட்டுரைகளின் முக்கிய அம்சங்கள்:

இவ்விருவருடைய கட்டுரைகளும் அவை எழுந்த காலம்வரையான ஆய்வுகள் பற்றிய விமர்சனங்களாகவும் திகழ்வன என்பதை மேலே நோக்கினோம். அவ்வகையில் இவ்விருவருடைய பார்வைகள் அணுகுமுறைகளை இங்கு நாம் இணைத்து நோக்குவதே பொருத்தமாக அமையும்.

சம்பகலக்ஷ்மி அவர்களின் 'சமுதாய உருவாக்கம் - வெளிப்படும் தோற்றங்கள்' என்ற தலைப்புடனான கட்டுரையானது 'முன் வரலாற்றுக்கால'த்தின் சமுதாய நிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் எதிர்கொள்ளவேண்டிய பிரச்சினை அம்சங்களை மையப்படுத்தியது என்பதும் அத்தொடர்பிலான வரலாற்றுப் பார்வைகளில் 'மாற்றங்களின் தேவை'யை அழுத்திப் பேசுவது என்பதும் முன்னரே சுட்டப்பட்டது. இவ்வகையில் முதலில் அவர் குறிப்பிடுவது, 'தீபகற்ப இந்தியப் பகுதிகளின் பொது வரலாற்றிலிருந்து தமிழ்நாடு விலகி நிற்கின்றது' என்பதான தமது அவதானிப்புப் பற்றியதாகும். இவ்வாறான அவருடைய புரிதலுக்கான ஆதாரங்கள் தொடர்பாக அவர் தந்துள்ள அவதானிப்புத் தொடர்பான விளக்கங்களே இங்கு நமது கவனிப்புக்குரியனவாகின்றன.

'தீபகற்ப இந்தியாவின் - குறிப்பாக ஆந்திரா, தக்காணம் ஆகிய நிலப்பகுதிகளின் சமூக வரலாற்றாய்விலே அப்பகுதிகளிலே பண்டைய பழங்குடிச் சமுதாயத்திலிருந்து அரச சமுதாயம் நோக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சியை அடையாளங்காட்டவல்ல சான்றுகள் பரவலாகவே கிடைத்துள்ளன' என்பதும், 'தமிழ்நாட்டின் சமூக வரலாற்றாய்விலே அத்தகு சான்றுகள் மிக அருகியே காணப்படுகின்றன' என்பதும், அவைகூட கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தியவையாகவே உள்ளன என்பதுமே அவர் தந்துள்ள அவதானிப்பாகும்.

'தொல்லியல் கணிப்பிலே வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்திலிருந்து முன் வரலாற்றுக் காலத்திற்குத் தீபகற்ப இந்தியா மாறியபோது பெருங்கற்காலம் அல்லது முன் இரும்புக்காலப் பண்பாடு சிறப்பானதாகவும் பரவலாகவும் இருந்துள்ளது. புத்தசமயப் பரவலால் தக்காணத்திலும் ஆந்திராவிலும் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் சான்றாக இருந்த, வியாபார வலைப்பின்னல், கைவினைப்பொருள் உற்பத்தி, காசுப்புழக்கம் ஆகியவற்றுடன் ஆரம்பப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு இடங்களில் பெருங்கற்காலக் கட்டுமானங்களுக்கு மாறாக, ஸ்தூபிகள் போன்ற புத்த சமய நினைவுச் சின்னங்கள் தேற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அரசு அற்ற பழங்குடிச் சமுதாயத்திலிருந்து அரச சமுதாயத்திற்கு மாறியதைக் காட்டும் அடையாளங்களாகவும், சிறப்புப்பண்பை உணர்த்துவதாகவும் உள்ளன. இம்மாற்றத்தைக் காட்டும் சான்றுகளாக, இப்பகுதிகளில் புத்த சமய நினைவுச் சின்னங்கள், கல்வெட்டு ஆவணங்கள், முறையான மண்படிவுகளில் காணப்பட்ட தொல்லியல் பொருள்கள்

ஆகியனவும் உள்ளன.' (பக். 204-205)

இவ்வாறு தக்காணம் மற்றும் ஆந்திரப் பகுதிகளின் வரலாற்று வளர்ச்சியை விளக்கிச்செல்லும் அவர், அதன் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்நாடு பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்தில்,

'தீபகற்பத்தின் வடபகுதிகளில் காணப்படும் வளர்ச்சியுற்ற பல்வகைப்பட்ட கலைவடிவங்களுக்கு மாறாக இக்காலகட்டத் தமிழகத்தில் கலைவடிவங்களும் கட்டுமானச் சின்னங்களும் மிக அருகிலேயே காணப்படுகின்றன. கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் ஆந்திரா தாக்கங்களைக் காட்டுவதாக உள்ள புத்தசமயக் கட்டுமானங்கள் புகார் போன்ற கடற்கரைப் பகுதிகளிலே காணப்படுகின்றன' என்கிறார். (பக். 204-205)

'ஆந்திரா, தக்காணம் ஆகிய நிலப்பகுதிகளுடனான ஒப்பீட்டிலே தமிழ்நாட்டுச் சூழலிலே சமுதாய வரலாற்றின் வளர்ச்சிக்கான சான்றுகள் அருகியே காணப்படுகின்றன' என்பதே மேற்படி குறிப்பின் சாராம்சமாகும். இவ்வாறான அவதானிப்பை முன்வைக்கும் அவர் அதேவேளை மேற்படி நிலைமைக்கு மாறாக மொழி - இலக்கியம் ஆகியவற்றில் தமிழ்நாடு வகிக்கும் முன்னேற்ற நிலையை (அதாவது சங்கஇலக்கியம் உருவாகியிருந்த நிலையையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை நமது கவனத்துக்குரியதாகும். 'முன் வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இலக்கியப் பண்பாடு சிறந்திருந்ததைப் போல அக்கால ஆந்திரா, தக்காணப்பகுதிகளில் இலக்கியப்பண்பாடு நிலவியிருக்கவில்லை' என்பதாக அவர் தமது ஒப்பீட்டுப் பார்வையைப் பதிவு செய்துள்ளார். (ப.205). இவ்வாறான பார்வைகளினூடாகவே அவர் 'தீபகற்ப இந்தியப்பகுதிகளின் பொதுவர

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா

லாற்றிலிருந்து தமிழ்நாடு விலகி நிற்கின்றது' என்பதான தமது புரிதலை உறுதி செய்துள்ளார்.

மேற்படி பார்வையின் தொடர்ச்சியாக அவர், தமிழ்நாட்டின் முன் வரலாற்றுக்கால 'வரலாற்று வரைவு' தொடர்பில் அண்மைக்காலம் வரை நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுகளின் இயல்புகளை அடையாளங்காணவும் அவ்வகை ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகளை விசாரணைக்குற்படுத்தவும் முற்பட்டுள்ளார். ஆய்வுகளின் இயல்புகள் என்ற வகையில் இருமுக்கிய போக்குகளை அவர் அடையாளங் காட்டுகிறார். இவற்றுள் முதலாவது போக்காக அவர் சுட்டுவது இலக்

கியச் சான்றுகளிலேயே - அதாவது சங்க இலக்கியங்களிலேயே பெரிதும் காலான்றி நின்று மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளையே யாகும். இரண்டாவது போக்காக அவர் அடையாளப்படுத்துவது, 'இலக்கியச் சான்றுகளை மட்டுமல்லாமல் தொல்லியல் மற்றும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் கவனத்துடன் கொண்டனவையும் உலகின் ஏனைய பழஞ்சமூகங்களுடனான ஒப்புநோக்குடன் அமைந்தவையும்' ஆகிய ஆய்வுகளையேயாகும்.

மேற்கட்டிய முதலாவது வகை ஆய்வுப்போக்கை பாரம்பரிய முறைப்படியான ஆய்வுகளாக அவர் கருதுகிறார். அவ்வகையில் வரலாற்றை எழுத முற்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் Nilakanta Sastri, Kanagashabai, SrinivasaIyengar, Pillay, Subramanian (K.A. நீலகண்ட சாஸ்திரியார், வி. கனகசபைப்பிள்ளை, P.T. ஸ்ரீநிவாஸ ஜயங்கார், K.K. பிள்ளை, N. சுப்பிரமணியன்) ஆகியோரை அவர் குறிப்பிடுகிறார். (ப. 206) இவர்களின் எழுத்துகள் தொடர்பாக பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்கள் முன்வைக்கும் முக்கிய விமர்சனம் மேற்கட்டியோர், 'சங்க காலத்தை ஒரு 'செவ்வியல் கால'மாக - அதாவது 'சமுதாயம் மற்றும் அரசியல் நிலைகளில் சிறப்பான வளர்ச்சியை எய்தியிருந்த காலகட்டமாக - காண முற்பட்டுள்ளனர்' என்பதாகும். 'இவ்வாறான பார்வைகளை முன்வைத்த மேற்கட்டியோருள் ஒரு சாராரின் ஆய்வுகள் சமஸ்கிருத சார்புக்கு முக்கியத்துவமளித்தன' என்பதும், 'இன்னொரு சாராரின் ஆய்வுகள் மேற்படி சமஸ்கிருத சார்புக்கு நேரெதிர் நிலையில் நின்று தமிழ்மொழியின் பழைமைப் பெருமையைப் பேசுவனவாகவும் அமைந்துவிட்டன' என்பதும் அதனால், 'அக்காலச் சமூகத்தின் உண்மையான வரலாற்றை இவ்விரு சாராரின் ஆய்வுகளும் வெளிக்கொணரவில்லை' என்பதுமே பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்களின் விமர்சனத்தின் சாராம்சமாகும். (பார்க்க: ப.206)

மேற்படி இருசாராரின் பார்வைகளும் தற்பொழுது கேள்விக்குட்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை அவர் சரியாகவே இனங்கண்டுள்ளார். க. கைலாசபதி, கமில் சுவலபில் மற்றும் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் ஆகியோரின் எழுத்துகளின் தூண்டுதலால் நிகழ்ந்த மாற்றமாகவே இதனை அவர் காண்கிறார். (பக்206-207). (பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்களும் இவ்வாறான ஒரு விமர்சனத்துடனேயே தமது 'சமூகமும் பொருளாதாரமும் - ஒரு மாற்று நோக்கு' என்ற கட்டுரையைத் தொடங்குகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு ஒற்றுமையம்சமாகும். இதனைப் பின்னர் நோக்கவுள்ளோம்)

மேலே பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்களின் குறிப்பிட்ட இரண்டாவதான போக்கு தொல்லியல் மற்றும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் கவனத்துடன் கொண்டவகையிலும் ஒப்பியல் அணுகுமுறைகளுடன் அமைந்த வகையிலும் அறிவியல்பூர்வமானதாகத் திகழ்வதாக இவர் சரியாகவே கருதுகிறார். இந்த இரண்டாவது வகை ஆய்வுகள் தொடர்பான பெயர் விபரங்களை இவர் தரவில்லை. ஆனால் பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி கா. சிவத்தம்பி, கமில் சுவலபில் மற்றும் ஜோர்ஜ் எல் ஹார்ட் முதலியவர்களையும் அவர்கள் வழி வந்தோரையுமே அவர் கருத்துடன் கொண்டுள்ளார் என்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதேயாகும்.

இவ்வகை ஆய்வுகளால் வெளிக்கொணரப்பட்டவையும் மேலும் நுனித்து நோக்கப்பட வேண்டியவையுமான விடயங்களையே அவர் இப்பகுதியில் விவரித்துச் செல்கிறார். வெளிக் கொணரப்பட்டவை என்ற வகையில் குறிப்பாக அக்காலச் சமூக வரலாறு சார்ந்த பல அவதானிப்புகளை அவர் இங்கு பதிவு செய்கிறார். அக்காலப்பகுதித் தமிழகநிலப் பகுதிகளில் - அதாவது இலக்கிய இலக்கணச் சான்றுகளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிஞ்சி, முல்லை முதலான ஐவகை நிலப்பகுதிகளில் ஒரே சீரான சமுதாய வளர்ச்சி காணப்படவில்லை என்பதான 'திணைக் கோட்டாட்டாய்வு'சார் கருத்தாக்கத்தை மையப்படுத்திய பல குறிப்புகளை அவர் இங்கு முன்வைக்கிறார்.

(மேற்கட்டியவாறான, 'பண்டைத் தமிழக நிலப்பகுதிகளின் 'சமச்சீரற்ற வளர்ச்சி' என்ற பொருள் தருவதான கருத்தாக்கம் தொடர்பாக ஏற்கெனவே பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியவர்கள் சிந்

தித்துள்ளார்கள் என்பதை நாமறிவோம். 'திணைக்கோட்டாட்டாய்வு' சமூக அடிப்படைகள்', என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை யொன்று நா. வாணமாமலை அவர்களின் ஆராய்ச்சி என்ற ஆய்விதழில் (3:2: பக் 337-352) வெளிவந்துள்ளது என்பதை இத்தொடரின் 16ம் கட்டுரையில் நோக்கியுள்ளோம் என்பதை இங்கு நினைவில் மீட்கவும்)

மேற்கட்டியவாறான பார்வையிலே பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்கள் தமிழகமண்ணில் நிகழ்ந்துவந்துள்ள வரலாற்று மாற்றங்கள் தொடர்பான பல்வேறு தரவுகளையும் கவனத்துக்கு இட்டு வருகிறார். குறிப்பாக, மருதநிலம் வேந்தர்கள், குறுநிலத் தலைவர்கள் மற்றும் கிழார் எனப்படும் தலைமைகளால் நிலங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டநிலை, அன்றைய வேளாண் சமூகத்தில், 'உழுதொழில் புரியும் விவசாயிகள்' மற்றும் 'பிறவகைத் தொழிலாளர்கள்' போன்ற பலவகைப் படிநிலைகள் உருவானமை முதலான வரலாற்று நிகழ்வுகள் பல அவரால் இங்கே கவனத்துக்கு இட்டு வரப்பட்டுள்ளன. இதே போல உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு வணிக வளர்ச்சி முதலியவற்றால் - குறிப்பாக கீழைக்கடற்கரைத் துறைமுகங்கள் பெருநகரங்களாக உருவெடுத்தமை முதலியவற்றால் - சமுதாயவரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தொடர்பான வரலாற்று நிலைமைகளை அவர் நமது கவனத்துக்கு முன்வைக்கிறார். (ப.208-211)

இவ்வாறான எடுத்துரைப்புகளின் தொடர்ச்சியாக முன்வரலாற்றுக் காலத் தமிழகத்தின் வரலாற்றுக்கான சான்றாதாரங்கள் சிலவற்றை மேலும் நுனித்து நோக்கவேண்டிய தேவையை உணர்த்தியுள்ளார். இவற்றுள் முதலாவதாக அவர் கவனத்துக்கு இட்டுவருவது, அக்காலம் தொடர்பான சான்றாதாரங்களில் ஒருவகையினவான காசுகள் பற்றியதாகும். 'காசுகள் என்றவகையில் அக்காலத்தில் கிடைத்தவற்றின் இயல்புகள் மற்றும் பயன்பாட்டு நிலைகள் யாவை?' என்ற வினாவை மையப்படுத்திய அவருடைய பார்வை இது. குறிப்பாக, 'அக்காலத்தனவாக அறியப்படும் ரோமானியக் காசுகள், நிகம போன்ற வணிக நிறுவனங்கள் வெளியிடப்பட்ட முத்திரைக் காசுகள், மகத ஜனபதக் காசுகள், பாண்டியர் போன்ற அரசுகலங்கள் வெளியிட்ட காசுகள் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உண்மை இயல்புகளைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை' என்பது இங்கு பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்கள் தரும் முக்கிய செய்தியாகும். (பக்.212-213)

'நுனித்து நோக்கப்படவேண்டிய அம்சங்கள்' என்றவகையில் அடுத்து அவர், 'முன் வரலாற்றுக்காலச் சமூக உருவாக்கநிலைகள்' சார்ந்தனவாக நிலவிவரும் பார்வைகள் சிலவற்றை நமது கவனத்துக்கு இட்டுவருகிறார். இவ்வகையில் குறிப்பாக தமிழகத்தின் அக்கால 'அரசருவாக்க நிலை', 'சமய நிலைகள்' 'சமூக நிறுவன நிலைகள்', ஆகியன சார்ந்த பார்வைகளே இங்கு கவனத்துக்கு வருகின்றன. அரசருவாக்க நிலை பற்றிய பார்வைகளிலொன்றாக அவர் நமது கவனத்துக்கு முன்வைப்பது, 'அக்கால அரசுகள் - அதாவது சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தர்களின் ஆள்புலங்கள் - அரசியல் நிறுவனங்கள் என்றவகையிலான நிறைவான பண்புகளைக் கொண்டனவாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை' என்பதாகும். (பக்.214-215). இத்தொடர்பிலான அவருடைய குறிப்பொன்று வருமாறு:

'சங்க நூல்களால் அறியப்படும் சேர, சோழ, பாண்டிய அரசுகள் தற்போது குறு அரசுகளாகவும், இனக்குழு நிறுவனங்களாகவும் அல்லது ஜனபதவகையிலான அரசுகளாகவுமே கருதப்படுகின்றன'. (ப. 217)

இவ்வாறான அவருடைய குறிப்பானது ஆரம்பகால பாரம்பரிய ஆய்வாளர்களின் வரலாற்றுப் பார்வையீதான விமர்சனங்களிலொன்றாகவே இங்கு பதிவாகியுள்ளது. பாரம்பரிய வரலாற்றாளர்கள் மேற்படி மூவேந்தர் அரசுகளை நன்கு வளர்ச்சியடைந்த அரசுகளாகவே கண்டனர் என்பதைச்சட்டி அதனைத் தொடர்ந்தே மேற்படி குறிப்பை அவர் இங்கு முன்வைத்துள்ளார்.

முன் வரலாற்றுக்காலத்தில் வடஇந்தியமண்ணில் நிலவிய மௌரி

யப் பேரரசு மற்றும் தமிழகத்தில் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் உருவான பல்லவப் பேரரசு முதலானவற்றைக் கருத்துள்ளகொண்ட தான ஒப்பீட்டுப்பார்வையாகவே அவருடைய மேற்படி குறிப்பு அமைந்துள்ளமை வெளிப்படை. இக்குறிப்பிலே 'ஜனபத வகையி லான அரசு' எனச்சுட்டப்படுவது வடஇந்திய மண்ணில் மௌரியப் பேரரசு முதலானவை உருவாவதற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதி யின் வட இந்திய மண்ணில் நிலவிய பல்வேறு ஆள்புலங்களைச் சுட்டிநிற்பதாகும்.

முன் வரலாற்றுக்காலச் சமயநிலைமற்றும் சமூக நிறுவன நிலை ஆகியன பற்றிய பார்வையிலே பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர் கள் புலப்படுத்திநிற்கும் முக்கிய அவதானிப்பு 'அவை தொடர்பி லான கேள்விகளுக்கு அரைகுறையான பதில்களே கிடைத்துள்ளன' என்பதாகும். (ப.218) அதாவது மேற்படி அம்சங்களைப் பற் றிய புரிதல்கள் இன்னமும் நிறைவடையவில்லை என்பதே இங்கு உணர்த்தப்பட்ட செய்தியாகும். அவ்வகையில் மேற்குறித்த அம் சங்களில் மேலும் ஆழமான பார்வைகள் அவசியமாகின்றன என் பதை அவர் இங்கு வலியுறுத்துவது தெரிகிறது.

மேற்படி சமயநிலை மற்றும் சமூக நிறுவன நிலை சார் அம்சங் களை அக்கால 'ஆரியமயமாக்கம்' 'பிராமணியத் தாக்கம்' ஆகிய வற்றோடு தொடர்புடையன எனக்குறிப்பிடும் அவர் அவை சார் பிலா பல விளக்கங்களை முன்வைக்கிறார். மேற்படி 'ஆரியம யமாக்கம்' 'பிராமணியத் தாக்கம்' ஆகியவை 'தீபகற்ப இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளில் நிகழ்ந்த முறைமையும் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த முறைமையும் ஒரேவகைத்தானவையல்ல' என்ற புரிதலு டன் இவ்வகைப் பார்வைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என் பதையே அவர் இப்பகுதியில் விரித்துப் பேசியுள்ளார்.

இவ்வாறான விவரிப்பிலே சமூக நிறுவன நிலை சார்ந்ததான வரு ணப்பாகுபாடு சார்ந்ததான ஒரு முக்கிய அவதானிப்பையும் பதிவு செய்துள்ளார். பொதுவான இந்தியநிலையில் வருணப் பாகுபா டானது சமூகமாந்தரை உயர்ந்தோர் மற்றும் தாழ்ந்தோர் எனப் பாகுபடுத்தி நிற்கின்றமை வெளிப்படை. அதில் சாதித் தூய்மை என்பது ஒரு முக்கிய அம்சம். தமிழகச்சூழலில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் என்ற சாதி நிலைப் பாகுபாடானது ஏற்றத்தாழ்வு என்ற அடிப்படையிலோ அல்லது தூய்மை பற்றிய பார்வைகளுடனோ உருவானதல்ல என்பதே பேராசிரியர் சம்பகலக்ஷ்மியவர்களின் அக்குறிப்பாகும். 'தொல்காப்பியம் சுட்டும் இப்பாகுபாடு தொழில்முறை சார்ந்தது மட்டுமே. எனவே இதனை வருணப் பாகுபாடாகக் காணமுற்படு வது பொருந்தாது' என்பதே இவர் இப்பகுதியில் உணர்த்தவி ழைந்த செய்தியாகும்.(ப.221)

இவ்வாறான எடுத்துரைப்புகளின் ஊடாக பேராசிரியர் சம்பக லக்ஷ்மியவர்கள் முன் வரலாற்றுக்காலம் தொடர்பாக மாற்று வகைச் சிந்தனைகளின் தேவையை வலியுறுத்துவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்களின் 'சமூகமும் பொருளாதாரமும் - ஒரு மாற்று நோக்கு' என்ற கட்டுரையானது 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழகத்திலே தலைசிறந்த நாகரீக மொன்று உருவாகி சில நூற்றாண்டுக் காலம் நீடித்தது' என்பதாக வழங்கிவரும் கருத்துக்கான மறுப்புரையுடன் தொடங்குகிறது. மேற் சுட்டியவாறான கருத்துகளை முன்வைத்தவர்களாக அவர் வி. கன- கசபை மற்றும் என். சுப்பிரமணியன் போன்றோரைச்சுட்டி அவர்க ளின் பார்வைகளை மறுக்கிறார் அவ்வகையில் பேராசிரியர் சம் பக லக்ஷ்மியவர்களைப் போலவே மரபான ஆரம்பகால ஆய்வு கள் பற்றிய விமர்சனங்களை முன்வைத்தே இக்கட்டுரை தொடர் கிறது. மேலும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, கமில் சுவலெபில், ஜோர்ஜ் எல் ஹார்ட், ராதா சம்பகலக்ஷ்மி முதலிய பலரின் யதார்த்தமான பார்வைகளை மதித்து வரவேற்றுத்தொடரும் பண் பையும் இக்கட்டுரையில் காணமுடிகிறது.

இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்திலேயே பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத்தாட்டு அவர்கள் அழுத்தமாகத் தெரிவிக்கும் செய்தி முன்

வரலாற்றுக்காலமானது பல வளர்ச்சிக் கட்டங்களைக்கொண்டது என்பதையேயாகும். 'ஒரு சமூக உருவாக்கத்துக்குரிய பல்வேறு கட்டங்களை, அதாவது எழுச்சி, முதிர்ச்சி, மறைவு ஆகிய கட்டங் களை அது கொண்டிருந்தது எனக் கருதப்படுகின்றது.' என அவர் குறிப்பிடுகிறார்.(ப.226.)

இதன் தொடர்ச்சியாக அக்கால இலக்கியம் - அதாவது சங்க இலக்கியம் - பற்றிய தனது பார்வையைப் பதிவு செய்கிறார். அவ்விலக்கியப் பரப்பானது 'குறிப்பிட்ட காலத்துக்குரியதெனக் கருதும் நிலை முன்னர் நிலவி வந்தது' எனவும், மாறாக அது, 'ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டு பல படிநிலைகளில் வளர்ச்சியடைந்து வந்ததாகும் என்பது இப் பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது' எனவும் அவர் குறிப்பிடுகி- றார்.

'அடிப்படையில் இந்த இலக்கியம் வாய்வுச் செய்யுள்களின் பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் பாணர் பாடல்கள் மிகவும் பிற்பட்ட காலத்தில் இவை பல பாடல்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு, உட்பொருள் அடிப்படையில் சீராக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு ஒழுங் கான முறையில் தொகுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு இவை தொகுக்கப் பட்டகாலத்திலேதான் ஓர் இலக்கணநூலும் யாப்பு விதிகளும் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.' என்பதே சங்க இலக்கியப்பரப்பு பின் உருவாக்கநிலை பற்றிய அவருடைய புரிதல் ஆகும். (ப.226) இங்கே அவர் இலக்கணநூல் எனக்குறிப்பிடுவது தமிழின் தொல் லிலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத்தையே என்பது உய்த்துணரப்பட வேண்டிய செய்தியாகும்.

இதனையடுத்து அவர் அக்காலத்தில் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழ்ந்த நிலப்பகுதிகள், அவற்றின் தொழில்முறைமைகள் மற்றும் வணிகம் ஆகியன சார்ந்த பல ஆய்வுத்தரவுகளை வரிசைப்படுத் துகிறார். குறிப்பாகத் தமிழகச் சூழலின் பொதுவான உற்பத்தி முறைகளின் பொருளியல்சார் பங்களிப்புகள் பற்றியும் தமிழகத் துக்குள்ளும் அயல்நாடுகளுடனும் நிகழ்ந்தனவாக அறியப்படும் வணிகச்செயல்பாடுகள் பற்றியுமான ஆய்வுத்தரவுகள் பல இவ ரால் இங்கு தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன. உற்பத்தியுறவுகள் பற் றிப் பேசுமிடத்து அக்கால உற்பத்திச் சூழல்களில் 'உபரி' என்ற 'மிகை உற்பத்திநிலை' உருவாகியிருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை என்கிறார். (ப.227)

வணிகம் பற்றிப்பேசுமிடத்து முதலிலே, அக்காலத்தின் பிராமிக் குகைக் கல்வெட்டுகள்தரும் தரவுகளின் முக்கியத்துவத்தை அவர் எடுத்துரைக்கிறார். அத்தரவுகள் குறிப்பாக, வடநாட்டுடனான அக் கால உறவைக் காட்டும் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளமையையும் சுட்டியுணர்த்துகிறார். இத்தொடர்பிலான அவருடைய குறிப் பொன்று வருமாறு:

'இவை வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சில வணிகர்களைப் பற்றிக் கூறு கின்றன. இவர்கள் பொன், பருத்தி உடை, உப்பு, சர்க்கரை, மது பானம், கொழு ஆகியவற்றை விற்ற வணிகராவர். பொற்கொல் லன் ஒருவன் பற்றிய குறிப்பும் உண்டு. ஒரு கல்வெட்டு 'நிக மத்தோர்' என்ற குழுவினரைக் குறிப்பிடுகின்றது. நிகமம் பற்றிய இக்குறிப்பும், பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் சமணபௌத்த துற விகளுடன் தொடர்புடையவை என்ற விஷயமும் இங்கு குறிப்பிடப் பட்டுள்ள வணிகர்களுள் ஒரு பகுதியினராவது வடக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதைக் காட்டலாம். சமஸ்கிருதச் சொல்லாகிய 'வணிக' என்பதிலிருந்து பெறப்பட்ட 'வாணிகன்' என்ற சொல் இவர்கள் தொழிற்பெயராக இங்கு காணப்படுவது கவனிக்கத்தக் கது.' (ப.229) எனத் தொடர்கிறது பேராசிரியர் கேசவன் வெளுத் தாட்டு அவர்களுடைய இவ் அவதானிப்பு.

மேலும் இலக்கியங்களில் காணப்படும் வணிகம் சார் செய்திக ளையும் அவர் இங்கு பதிவிடுகிறார்.

இவ்வாறான அக்காலத் தமிழகத்தின் உள்நாட்டு வணிகச்சூழல் பற்றிய பல செய்திகளைத் தரும் அவ்வாறான வணிகமானது மக் கள் தேவையின் அடிப்படையில் நடைபெற்ற ஒரு 'பண்டமாற்று

முறையாகவே காண்கிறார். அதாவது இலாபநோக்கு என்ற அம்சம் அக்கால வணிகச் செயற்பாட்டில் இருந்தமைக்கான சான்றுகளைக் காண்பது அரிதாகவேயுள்ளது என்பதே அவருடைய அவதானிப்பாகும். (ப.230)

இவ்வாறான பல விமர்சனக் குறிப்புகளுடன் இக்கட்டுரை தொடர்கிறது.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்களின் பார்வையில் 'முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழர்பண்பாட்டில் சமஸ்கிருத பண்பாட்டின் செல்வாக்கு':

பேராசிரியர் சிவசாமியவர்கள் தமிழர்பண்பாட்டில் சமஸ்கிருதம் செலுத்தியுள்ள செல்வாக்கு தொடர்பான பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தவர். அவருடைய 'பிராமணரும் யாகங்களும்' என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரையிலே முதலில் வைதிக மரபு என்பதன் அடிப்படைகளான வேத நூல்கள் பற்றிய பொது விளக்கங்களை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. வடநாட்டில் எழுந்த அந்நூல்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தெற்கு நோக்கிப் பரவத் தொடங்கிய கால கட்டமாக கி.மு. 1000 ஆண்டுக் காலப் பகுதியாகலாம் என கருதுகிறார் 'வேதகாலத்தின் பிற்பகுதியில் சுமார் பொ.ஆ.மு. 1000 ஆண்டளவில் இருந்து விந்தியமலைக்குத் தெற்கே இப்பண்பாட்டுப் பரவல் நடைபெறத் தொடங்கியது எனலாம்.' என்பது அவருடைய கூற்று. (ப.243) அவ்வகையில் முன் வரலாற்றுக்காலப்பகுதியானது மேற்படி வைதிகச் செல்வாக்குப் பரவத் தொடங்கிவிட்ட காலப்பகுதியே எனக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது.

மேற்கூட்டியவாறாக 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ள வைதிகப் பண்பாட்டுப் பரவல் தொடர்பான செய்திகளைப் பேராசிரியர் சிவசாமியவர்கள், 'வேதம் பற்றிய அறிவு', 'வைதிகக் கடவுளர்', 'வைதிக இலட்சியங்கள்' மூன்று துணைத் தலைப்புகளில் விளக்கியுரைத்துள்ளார். இவற்றுள் முதலாவதான 'வேதம் பற்றிய அறிவு' என்ற துணைத் தலைப்பிலான பகுதியிலே 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாட்டுக் கல்வியாளர்கள் - அதாவது புலவர்கள் - சமஸ்கிருத மொழியின் வேத நூல்களை அறிந்திருந்ததோடு மட்டுமன்றி அவற்றை மதித்துப் பேணி வந்துள்ளனர் என்பதற்கான சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான எடுத்துரைப்பிலே முதலிலே அக்காலத் தமிழிலக்கியங்களில் வேதங்களைச் சுட்டும் வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சொற்களை நமது கவனத்துக்கு இட்டுவரப்படுகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து அக்காலத் தமிழகச் சூழலில் வாழ்ந்த பிராமணர்கள் பற்றியும் வேதமரபு சார்ந்த முக்கிய வழிபாட்டு முறைகளிலொன்றான யாகமுறைமை தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டமை பற்றியுமான தகவல்களை பேராசிரியர் சிவசாமியவர்கள் முன்வைத்துள்ளார்.

வேதங்களைச் சுட்டும் வகையில் அக்கால இலக்கியங்களில் வழங்கிவந்த தமிழ்ப்பெயர்கள் என்ற வகையில் 'மறை' 'முதனூல்' 'கேள்வி' மற்றும் 'கற்பு' ஆகிய நான்கு சொற்களை அவரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கான பொருள் விளக்கங்களையும் அவர் தந்துள்ளார்.

'வேதங்கள் போற்றும் கடவுளோ கடவுளரோ எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் கண்ணுகுத் தெரியாது இருப்பதால் மறை என்ற சொல் வேதத்தைக் குறிக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி வேதநூல்களின் பொருள் (அதனை நன்கு அறிந்தவர்களுக்குத் தெளிவாக இருந்தாலும் பிறருக்கு) மறைந்து இருப்பதால் மறை என்ற பெயரை வேதநூல்கள் பெற்றுள்ளன. முதல் தோன்றிய நூல் என்றவகையில் முதனூல் என்ற பெயர் இவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. நெடுங்காலமாக எழுத்துவடிவில் இல்லாது ஒரு சிறந்த மண்பாட முறைப்படி வேதநூல்கள் பேணப்பட்டு வந்தன. இதனால் இந்த நூல்களுக்குக் கேள்வி என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் ஸ்ருதி என வழங்கும் பெயரின் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகும். கற்பு என்ற பெயர் சமஸ்கிருதச் சொல்லாகிய 'கல்ப' என்பதன் தமிழாக்கமாக இருக்கலாம்' என அவருடைய இப்பொருள்விளக்கம் தொடர்கிறது. (ப. 243).

பிராமணர்கள் பற்றிய பார்வையிலே அவர் முதலிலே கவனத்துக்கு இட்டுவரும் செய்தி, அவர்கள் அக்காலத் தமிழகச்சமூகத்தில் முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்துள்ளனர் என்பதாகும். சங்கப்பாடல்களில் பல இடங்களில் இவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையே அவருடைய இவ்வகத்துக்கான அடிப்படையாகும். அக்காலத் தமிழகத்திலே பிராமணர்கள் மதகுருமார்களாக, துறவியராக மட்டுமன்றிப் புலவர்களாகவும்கூட திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதோடு தமது அறிவு, புத்திகூர்மை மற்றும் முன்மாதிரியான வாழ்க்கை முறை முதலியவற்றால் அக்கால வேந்தர்கள் குறுநில மன்னர்கள் முதலிய ஆளும் வர்க்கத்தினருடைய ஆதரவுகளையும் பெற்றிருந்தோராவர் என்பதையும் பேராசிரியர் சிவசாமியவர்கள் நமது கவனத்துக்கு முன்வைத்துள்ளார். இவ்வாறான விவரிப்பிலே குறிப்பாக கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலிய புகழ்பெற்ற பிராமணப் புலவர்கள் அக்கால அரசவைகளில் பெற்றிருந்த பெருமைகளையும் அவர் சுட்டிச் செல்கிறார். (பக்.244-245)

இவ்வாறாக அக்காலச்சமூகத்தில் பிராமணர்கள் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துரைத்து வந்த பேராசிரியர் சிவசாமியவர்கள் அடுத்து, புரோகிதர்களாகத் திகழ்ந்த பிராமணர்கள் நிகழ்த்திய வைதிக முறைகள்சார் செயற்பாடுகள் - குறிப்பாக யாகங்கள் சார்ந்த நடைமுறைகள் பற்றிய சங்க இலக்கியத் தரவுகளை நமது கவனத்துக்கு இட்டுவருகிறார். இவை தொடர்பில் அவர் தரும் ஆய்வுக் குறிப்பொன்று வருமாறு:

'இக்காலப்பகுதியில் தமிழ்நாட்டில் வைதிகச் சடங்குகளும் வேள்விகளும் நடத்தப்பட்டன என்பது சங்கச் செய்யுள்களின் சான்றிலிருந்து தெளிவாகிறது. யாகங்களில் மூட்டப்பட்ட புனிதத் தீ(முத்தீ), அவி, ஆவுதி, யூபம் மற்றும் தக்ஷிணா ஆகியவை இச்செய்யுள்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் தமிழ்நாட்டில் யாகங்கள் நடைபெற்றதை வெளிப்படுத்துகின்றன. வேள்வி முடிவில் பிராமணர்க்குத் தக்ஷிணை வழங்கப்பட்டதை ஒரு செய்யுள் கூறுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சியின் போது வைதிகமுறைப்படி நீர் தெளிக்கப்பட்டது. சில வேள்விகள் சுவர்க்கத்தை அடைவதற்காக நடத்தப்பட்டவை. சில முத்தி பெறுவதற்காக நடத்தப்பட்டவை.' இவ்வாறு அமைகிறது அக்குறிப்பு. (ப. 245)

இக்குறிப்பின் தொடர்ச்சியாக அவர் அக்காலத்தில் மன்னர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட யாகங்கள் தொடர்பான விவரங்களை முன்வைக்கிறார். குறிப்பாக அக்கால முவேந்தர்களுள் சிலர் தாங்கள் நடத்திய யாகங்கள் மூலம் 'பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழி', 'இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி' என்பனவாகப் பெயர் தாங்கியிருந்தமையை அவர் நமது கவனத்துக்கு இட்டுவருகிறார். மேலும் கவுணியன் விண்ணந்தாயன் என்ற பிராமணரொருவர் நடத்திய 21 யாகங்கள் பற்றிய தகவலையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றைத் தொடர்ந்து பிராமணர்களின் வாழ்வியல் தொடர்பான சில செய்திகளும் அவரால் இங்கு கவனத்துக்கு இட்டுவரப்படுகின்றன.

மேற்கூட்டியவாறு மதகுருமார், புரோகிதர், புலவர் முதலிய நிலைகளுக்கு அப்பால் பல்வேறு தொழில்களை - குறிப்பாக சங்கறுத்தல், யானைகளைப் பயிற்றுவித்தல் முதலானவற்றை மேற்கொண்டோராகவும்கூட அக்காலத் தமிழகப் பிராமணர்களில் ஒரு சாரார் இருந்துள்ளனர். இத்தகையோரை 'வேளாப் பார்ப்பார்' (வேள்வி செய்யாத பிராமணர்) என அக்காலத்தோர் அழைத்துள்ளனர் என்பதான செய்தியையும் அவர் தந்துள்ளார். (ப.249)

அவற்றைத்தொடர்ந்து வைதிகக் கடவுளர் என்ற துணைத் தலைப்பிலே தமிழகத்தில் வைதிக மரபிலிருந்து அறிமுகமான கடவுளர் பற்றிய தகவல்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் நிலவிவந்த பாரம்பரியமான கடவுட் சிந்தனைகளுடன் வேதமரபு சார்ந்த கடவுட் சிந்தனைகள் இங்கு தொடர்புபடுத்தி விளக்கப்படுகின்றன.

அடுத்தமைந்ததான 'வைதிக இலட்சியங்கள்' என்ற பகுதியிலே குறிப்பாக வேதமரபு சார்ந்த வாழ்வியல் இலட்சியங்களான தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் ஆகிய வாழ்வியல் இலட்சியங்கள்

தமிழகச் சூழலிலே அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய பெயர் களில் வழங்கப்பட்டமை மற்றும் பேணப்பட்டிருந்தமை ஆகியன தொடர்பான தகவல்களை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. அத்துடன் வேதமரபுசார் கர்மக் கோட்பாடும் அக்காலத் தமிழகச்சூழலில் நல்வினை, தீவினை என்றவகையில் கவனத்தைப் பெற்றிருந்தன என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறான எடுத்துரைப்புகளின் பின் இறுதியிலே,

‘தமிழ்நாட்டின் முன் வரலாற்றுக்காலத்தில் சமயத்திலும் சமூகத்திலும் வைதிகக் கருத்துகள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை ஆய்வுசெய்யத் தமிழ்த் தொகைநூல்களின் சான்று மிக முக்கியமானது. இச் செல்வாக்கு குறிப்பாக உயர்குழாத்தினர் மத்தியிலே காணப்பட்டாலும், சில அம்சங்கள் கீழ் மட்டத்தினரிடமும் பரவியிருந்தன எனலாம்.’ (ப.253) என்ற குறிப்புடன் பேராசிரியர் சிவசாமியவர்களது இக்கட்டுரை நிறைவடைகிறது.

இந்நூலின் இறுதியிலே பிற்சேர்க்கை என்றவகையிலே மூன்று இணைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் முதலாவது இணைப்பானது தமிழ்ப்பிராமிக் குகைக்கல்வெட்டுகளில் மூன்று கல்வெட்டுகளின் பதிவாக அமைந்ததாகும்.

இரண்டாவது இணைப்பு: சங்க இலக்கியங்களிற் பயிலும் ‘வானவரம்பன்’ என்ற சொல் ‘வானவரன்பன்’ என அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பது இத்தொடர்பில் பேராசிரியர் இந்திரபாலா தாம் முன்னர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள குறிப்பென்றை இங்கு தமிழில் சுருக்கித் தந்துள்ளார். அதன் சாராம்சமாக அமையும் அவருடைய கூற்று வருமாறு:

‘சேரமன்னர் சிலர் பெற்றிருந்த விருதாகிய ‘வானவரம்பன்’ என்பது உண்மையில் ‘வானவ ரன்பன்’ என்பதன் திரிபாக இருக்கவேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது. இலங்கையின் திஸ்ஸ மன்னனுடன்

கொண்டிருந்த தொடர்பு போல அசோகன் சேரமன்னன் ஒருவனுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தான். அசோகனின் விருதாகிய ‘தேவாநம்பிய’ என்பது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ‘வானவர் அன்பன்’ என்றும் இமயவர் அன்பன்’ என்றும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்வது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.’ (ப. 261)

மூன்றாவது இணைப்பானது ‘கீழடி ஆய்வு’ மெலேமும் வினாக் களும்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்ததாகும். அண்மைக்காலத்தில் தமிழகத்தின் தொல்லியல் ஆய்வுச் சூழல் ஏற்படுத்தியிருக்கும் எதிர்பார்ப்புகள் பற்றிய ஒரு பதிவாக இது அமைந்துள்ளது.

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் தொகுப்பிலும் பதிப்பிலும் உருப்பெற்றதான இந்நூலின் சிறப்பு என்றவகையிலே மூன்று விடயங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியன. ஒன்று, இதிலமைந்த கட்டுரைகளின் ஆய்வு நேர்மையாகும். அதாவது ‘முன் முடிபுகளுடன் வரலாற்றை நோக்கலாகாது’ என்பதை இக்கட்டுரைகளிற் பல வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. இரண்டாவதாக இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது கட்டுரைகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட முறையில் உள்ள ஒழுங்கு முறையாகும். மூன்றாவதும் முக்கியமானதுமாகிய விடயம் இது தமிழ்நாட்டின் முன் வரலாற்றுக்காலத்தை தமிழ்நாட்டுக்குள் மட்டும் நின்று பார்க்க முற்படவில்லை. அதற்கு அப்பால் அனைத்திந்தியப் பின்புலத்திலும் அதற்குமேலாகத் தென்னாசியப் பின்புலத்திலுங்கூட நின்று பார்த்துள்ளது. இவ்வகையில் பெறுமதி மிக்க ஆக்கமுயற்சியாக இது திகழ்கிறது.

இத்தொடரிலே இந்நூல்பற்றிய பார்வை இத்துடன் நிறைவுக்கு வருகின்றது.

(தொடரும்)

subramanian.n@thaiveedu.com

பிராணஜீவ
சர்வ ரோக நிவாரணி

200 வருடங்களுக்கு மேலான மரபுரிந்த மூலிகை மருத்து. இதய விடாதிக்கள், சலரோகம், உடல் இரத்த கலக்கம், மூட்டுமேய் போன்ற விடாதிக்களுக்கான நிவாரணியாகவுள்ளது.

Pranajeewa is a traditional herbal medicine that has passed down from generation to generation. It is over 200 years old and is a proven cure for many kinds of diseases including Heart disease, Diabetes, hypertension, Cholesterol and Cancer. Serruawa Pranajeewa's miraculous properties has made it the ideal cure for a multitude of other ailments and conditions, known among them are paralysis, Arthma, Catarh, Skin diseases.

எலும்பு, மூட்டு ஆரோக்கியத்திற்கு!!

NanoCal is a supplement that has been approved by the US FDA as a **CURE** for osteoporosis and osteoarthritis. NanoCal can actually reverse and cure these conditions!

ERVAMATIN
Hair Lotion

The ERVAMATIN™

முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் தளிக்கிறது. உடனத்தில் பொருளைப் பொக்குவதுடன் முடியை செழிப்பாக வைத்திருக்க எவமட்டின் மூலிகைக் கலவை உதவுகிறது.

Amazon Organic Shampoo is for all hair types is rich yet mild, cleans well and leaves hair full bodied lustrous and manageable. முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் தளிக்கிறது.

Dreamron Semi-Permanent Eco Hair Color is the newest innovation that is specially formulated for the people who are allergic to normal oxidative hair colorants which contain PPD & Ammonia. This is a gentle blend of unique herbal powders with HC colorants.

Turmeric & Sandalwood Day Cream
Turmeric & Sandalwood Day Cream Whitens and Beautifies Skin. Protects the skin year-round from the elements Prevents pimples and acne Removes blemishes and evens skin tone. Brightens skin Works as an antiseptic.

எலும்பு மூட்டுமேய் போன்றவை போன்ற நுதலாழை பரப்பியாக பயன்படுத்திய கஸ்தூரி மஞ்சள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட முடி அழகு மூலிகை

SABONA 2466, Eglinton Ave East Unit 12A (@ Midland) Scarborough, ON. www.sabona.ca 416-264-8787

கத்தோலிக்கம்: புத்தாக்கமும் பரிசோதனையும் (1500-1650)

ஆங்கில மூலம்:

- சி. அரசரெத்தினம்

தமிழில்:

- க. சண்முகலிங்கம்

இந்திய உபகண்டத்திலும் இலங்கையிலும் வெவ்வேறு சமய நெறிகளும், அவற்றோடு கூடிய தத்துவச் சிந்தனைகளும் காலத்திற்குக் காலம் புகுந்தன. இச்சமயங்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட இப்பகுதிகள் அச்சமயங்களை தமக்குள் உள்வாங்கி தமது மரபுக்குள் ஒன்றிணைத்துக் கலப்புச்செய்து தமதாக்கிக் கொண்டன. இத்தகைய ஒன்றிக்கலப்பு (Assimilation) சில புவியியல் பகுதிகளிலும் பிராந்தியங்களிலும் ஆழமாக வேருன்றின. அத்தோடு சில பிரிவு மக்கள் இச்சமயங்களைத் தழுவினர். இம் மதமாற்றம் சிலவேளைகளில் வலிந்த தாக்குதல் போன்ற கடுமையுடையதாய் இருந்தது. சமூகத்தில் பகைமை உணர்வைக் கிளப்பியது. வேறு பல சந்தர்ப்பங்களில் இம்மதமாற்றம் படிப்படியானதாயும், அமைதி வழியிலும் அமைந்தது. முரண்பட்ட கருத்துக்களின் மோதல் சமூகத்தில் பிளவுகளை உண்டாக்கவல்லது. இந்திய சமூகத்திற்கு மட்டும் அல்லாது எல்லாச் சமூகங்களிற்கும் பொதுவான உண்மை இதுவாகும்.

இந்தியாவில் கருத்தியலினாலும், தத்துவ சிந்தனைகளாலும் உந்தப்பட்ட சமய இயக்கங்கள் பல தோன்றின. சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்குடைய இயக்கங்கள் என்று கூறத்தக்க ஐந்து முக்கிய இயக்கங்களை நாம் இந்திய வரலாற்றில் அடையாளம் காண முடியும். இந்தோ ஆரியரின் மதம் பண்டை நாளில் பரவியது. இது முதலாவது இயக்கமாகும். இரண்டாவதாக பௌத்த, ஜனமதங்கள் இந்தியா எங்கும் பரவின. அடுத்துத் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம் சமூகத்தில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நான்காவதாக இஸ்லாமிய மதம் இந்தியாவில் புகுந்தமையும் இறுதியாக நவீன காலத்தில் கிறிஸ்தவம் கால் பதித்தமையும் பின்னர் வேருன்றியமையும் அமைந்தன.

எனது இவ்வாய்வரையின் நோக்கம் ஐந்தாவதாகவும் இறுதியாகவும் எங்கும் கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பும் இயக்கம் பற்றிய ஆழமான ஆய்வைச் செய்வதாகும். இதற்கு முதற்படியாக ஏனைய நான்கு சமய இயக்கங்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் அவசியம் எனக் கருதுகின்றேன். இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் இந்தியாவினதும் இலங்கையினதும் சமய இயக்கங்களின் வரலாற்றுப் பரப்புத் தோற்றம் (Perspective) ஒன்று எமக்குக் கிடைப்பதுடன் சமய இயக்கங்கள் தொடர்பாக நிலவும் முற்சாய்வுகளும் தப்பெண்ணங்களும் களையப்படும் எனவும் கருதுகின்றேன்.

ஆரியர் படையெடுப்புடன் நடந்தேறிய இந்தோ ஆரியர் மதத்தில் பரவல் யாவற்றையும் விட வன்முறையானதும், முழுமையானதும், நிரந்தரமானதுமான தாக்குதல் ஆகும். இந்து கங்கைச் சமவெளியில் நடைபெற்ற இந்தச் சமயப்பரவலின் செயல்முறைகள் பற்றிய விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை ஆயினும் சமயப்பரப்பாளர் (மிசனரி) என்ற பொறுப்பை வகித்தவராகப் பிராமணர் இருந்தனர் என்ற

செய்தி உறுதியாகத் தெரிந்தது. ஆரியர் தம் ஆட்சி எல்லைகளின் முன்னரங்குகளில் பிராமணர்களை குடியிருத்தி அயலில் இருந்த சமூகங்களை பண்பாட்டு நிலையிலும் சமூக முறைமையிலும் மாற்றமுறச் செய்தனர். ஆரியரின் முன்னேற்றம் விந்திய மலைத்தொடர் எல்லையில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறான தடையும் எதிர்ப்பும் முன்று காரணங்களால் சாத்தியமாயிற்று. சனத்தொகை, புவியியல் என்பன இரண்டு காரணங்கள். பலம் மிக்கதும் சுயமானதும் நிலைபேறுடையதுமான பண்பாடுகள் தீபகற்ப இந்தியாவில் வளர்ச்சியுற்றிருந்தது முன்றாவது காரணமாகும். பிராமணியம் இந்தியாவின் பலவழிகளிலும் பரவியது. இப்பரவலுக்கு இந்தோ - ஆரியரின் அரசியற் பலம் துணையாக இருந்தது.

சமயப்பரம்பல் பற்றிய வேறுவிதமான மாதிரிகளாக பௌத்த, ஜைன, சமயங்களின் சமயப்பரப்புதல் நடைமுறைகள் விளங்கின. தமது கருத்துகளின் வலிமை, தமது சமய நடைமுறைகளின் மேன்மை ஆகியவற்றில் மட்டும் நம்பிக்கையுடையவராயும், தமக்கு ஆதரவாக வேறு எவ்வகைப் புறச்சக்திகளின் துணையையும் நாடாத உண்மை ஞானியரின் சமயப் பிரசார மாதிரி என்று ஆரம்பகாலத்து பௌத்த ஜைன சமய நடவடிக்கைகளைக் கூறலாம். இம்மாதிரியான நடைமுறைகள் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி தென்கிழக்காசியாவிலும் பின்பற்றப்பட்டன. பகைமை உணர்வு உள்ள சூழலிலும் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. ஆயினும் இலங்கையில் பௌத்தம் இம்மாதிரியை பின்பற்றவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இலங்கையில் அரச குடும்பத்தை மதம் மாற்றுவதுடன் மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் தொடக்கப்பட்டதால் அரசாங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக பௌத்தம் மாறியது. இது இம்மாதிரியின் பொருத்தமின்மைக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். பௌத்தம் இலங்கையில் அரச அதிகாரத்தின் துணையோடு ஆத்மீக பலத்தையும் மதம் பரப்புதலில் உபயோகித்தது.

ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னிந்தியாவில் சைவசமயம் விரைவாகப் பரவியது. இப்பரவல் தென்னிந்தியாவின் ஒரு பகுதிக்குள் நடந்த பரவல் ஆகையால் மதம் பரப்பும் இயக்கம் என்ற கோணத்தில் இது பார்க்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் சைவம், மதப் பிரசார இயக்கங்கள் பிரயோகிக்கும் அனைத்து உத்திகளையும் பயன்படுத்தியது. அர்ப்பணிப்புடைய தொண்டர் அணி ஒன்று அதற்கு இருந்தது. பௌத்தர்களுடனும் ஜைனர்களுடனும் சைவம் வாதில் ஈடுபட்டமையால் தமிழ் மக்களிடையே அதன் செல்வாக்கு உயர்ந்தது. தனது வெற்றி நோக்கிய பயணத்தில் சைவம் அரச அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தியது. ஆட்சியாளர்களை சைவத்திற்கு மதமாற்றம் செய்வதிலும் வெற்றி கண்டது.

இஸ்லாம் இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்து இங்கு வந்து மத

மாற்றம் மூலம் தன்னைத் தாபித்துக்கொண்டது. இஸ்லாமிய மதப் பரம்பல் முறையிலும் தனிப்பட்ட முயற்சி, ஆற்றல் என்பனவற்றோடு அரச இராணுவ அதிகார பலமும் சேர்ந்து கொண்டது. இவ்விருவழிகளாலும் பெருந்தொகை மக்களைக் கொண்ட இஸ்லாமிய சமூகங்கள் இந்தியாவில் உருவாகின.

இந்திய மக்களின் உள்ளத்தை பல்வேறு வழிகளால் கவர்ந்தி முக்க முற்பட்ட மதமாற்ற இயக்கங்களில் கிறிஸ்தவம் காலத்தால் பிந்திய இயக்கமாகும். இது கி.பி. 1500ல் தொடக்கமாயிற்று. வரலாற்றில் முற்பட்ட காலத்தில் ஏனைய சமயங்கள் எவ்வெவ் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றினவோ அவற்றையே கிறிஸ்தவமும் பின்பற்றியது. அரச ஆதரவு, ஆத்மீக பலம் என்ற இரண்டு மாதிரிகளையும் கிறிஸ்தவம் பயன்படுத்தியது. கிறிஸ்தவம் இந்தியாவில் இருந்து வெகுதொலைவில் உள்ள நாடுகளில் தோன்றிய மதம். அது தான் தோன்றிய பண்பாட்டு சமூகச் சூழலுக்கு முற்றிலும் அந்நியமான இந்தியச்சூழலில் கால்கொள்வதற்கு முயற்சித்தது. இது ஏனைய மதங்களில் இருந்து கிறிஸ்தவத்தை வேறுபடுத்தும் பிரதான அம்சமாகும்.

சமய நம்பிக்கைகளிலும் விழுமியங்களிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் முற்றிலும் வேறான சமயத்தினை இன்னொரு சமூகச் சூழலில்

பேராசிரியர் சி. அரசரத்தினம்

வேர்கொள்ள வைப்பது இலகுவான காரியமன்று. அக்காரியத்தில் இறங்குவோர் பலசிக்கலான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டும். அப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவற்றைத் தீர்வு செய்வதிலேயே அவர்களின் சமயம் பரப்பும் முயற்சியின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்கு முன்னர் மத்திய கிழக்கில் இருந்து கிறிஸ்தவம் இந்தியா விற்குப் பரவியது. அவ்வேளை அம்மதம் ஐரோப்பியர்கள் நவீன காலத்தில் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்ப முயன்ற பொழுது எதிர்கொண்ட அளவுக்குப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டிருக்கும் என்று கூறமுடியாது. ஐரோப்பிய மாதிரி மதம்பரப்பும் வேட்கையுடைய சமய ஞானியரின் தனிப்பட்ட முயற்சி, அரசின் அதிகார பலம் என்ற இரண்டினதும் கலவையாக அமைந்தது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மதமாற்ற இயக்கங்களில் சில இருவேறு பண்பாடுகளின் மோதலாகவும் விளங்கின. இந்தோ - ஆரியர் மதம் இந்தியாவிற்கு வந்தபொழுது அது அங்கே நிலைபெற்றிருந்த பண்பாட்டினுள் பரவல் (Diffusion) என்னும் செயல் முறை மூலம் ஊடுருவிச் செறிந்தது. ஆரியர்கள் தம் மதத்தினரை பெருந்தொகையில் குடியேற்றினர். இக்குடியேற்றங்கள் மூலம் அவர்க

ளின் சமயநெறி அயலில் உள்ளோரிடம் பரவியது. ஆரிய மதம் பரவியதில் அரச அதிகாரமும் பயன்பட்டது. ஆயினும் அது பிரதான கருவியாக இருக்கவில்லை. நாட்டின் பல பிரதேசங்களிலும் ஆரியர் குடியேற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமையும் அதனால் ஏற்பட்ட ஆரியர் மேலாதிக்கமே மதம் ஏற்கப்பட்டமைக்கான பிரதான காரணமாகும்.

இஸ்லாமிய மதம் இந்தியாவில் கி.பி 900 - 1700 காலத்தில் பரவியது. அப்போதும் இஸ்லாமியர் பெருந்தொகையில் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் குடியேறியதும் அவர்கள் செலுத்திய மேலாதிக்கமும் இஸ்லாமிய மதம் பரவக்காரணமாயிற்று. குடியேறிகள் சமூகம் அருகே இருந்தமையும் அரசியல் செல்வாக்கும் துணை புரிந்தன. இதனால் அயலிடச் சமூகத்தில் இஸ்லாம் சமயம் கிடைப்பக்கமாகப் பரவிச் செறிந்தது.

கிறிஸ்தவ மதம் அரசியல் அதிகாரத்துடன் புகுந்த மதம் ஆகும். ஆயினும் முன்னைய இரு உதாரணங்கள் போன்று ஐரோப்பியர்களின் செறிவான குடியேற்றம் இந்தியாவில் நிகழவில்லை. கிறிஸ்தவ சமய நிறுவனங்கள் புதியதொரு சமூகச்சூழலில் தம்மை நிறுவிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. கரையோரப் பகுதிகளில் ஐரோப்பியர் குடியேற்றங்கள் இருந்தன என்பது உண்மையே. ஆயினும் இவை தமது தாயகத்தின் நீட்சியாக அதன் ஒரு அங்கமாகவே இருந்தன. இந்திய மண்ணில் வேருன்றி வளர்ந்து கிளை பரப்பிய ஒரு சமூகமாக கரையோரக் குடியிருப்புக்கள் இருக்கவில்லை. இக்காரணத்தால் கிறிஸ்தவம் அயலிடத்தில் வாழ்ந்த இந்தியர்களிடம் பக்கவாட்டில் பரவும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. பிராமணர் மதமும், இஸ்லாமும் போலன்றி சமயத்தொண்டர்களின் மதமாற்றப்பணி மூலமே கிறிஸ்தவம் பரவியது. மிகுந்த ஊக்கமும் முயற்சியும் உடையவர்களான கிறிஸ்தவத் தொண்டர்களுக்கு ஐரோப்பாவின் கிறிஸ்தவ அரசுகளின் அரசியல் அதிகாரமும் துணைபுரிந்தது.

புதிய சமயப் பண்பாட்டிற்கும் இந்தியாவில் நிலைத்திருந்த பழைய பண்பாட்டிற்கும் இடையிலான மோதல் திட்டவாட்டமான கொள்கைத் தீர்மானங்களாலும் நடவடிக்கைகளாலும் தீர்வு செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. முன்னைய சமயங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு அருகருகே ஒருங்கே இருந்தமையால் இயற்கையான படிமுறை வளர்ச்சியாக மதமாற்றம் நிறைவேறியது. அவ்வாறான ஊடுபுகுதல் கிறிஸ்தவ மதம் தொடர்பாக இயலாத விடயமாயிற்று. இக்காரணத்தால் இச்சமயப் பண்பாட்டின் மோதல் பற்றியும் கிறிஸ்தவர்கள் மேற்கொண்ட கொள்கைத் தீர்மானங்கள் பற்றியும் எடுத்துக்கூறும் எழுத்து வடிவிலான ஆவணங்கள் நிறையப் பதிவாயின.

போர்த்துக்கல் அரசின் நாடுகளைப் பிடிக்கும் கொள்கையினதும், கடல் வர்த்தகக் கொள்கையினதும் தொடர்ச்சியாகவே அஞ்ஞானிகளான மக்களை மதமாற்றம் செய்து கிறிஸ்தவ நெறிப்படியும், போர்த்துக்கீசரது பண்பாட்டு வாழ்க்கையின் படியும் வாழச்செய்யும் கொள்கைத் திட்டமும் அமைந்தது. இக்கொள்கைத் திட்டம் போர்த்துக்கேயரின் வெட்கம் இல்லாத பண்பாட்டு ஏகாதிபத்தியம் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் எவ்வித கூச்சமும் இன்றி ஐபீரியன் தீபகற்பத்தின் கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டை, இந்திய மக்கள் மீது திணித்தனர். தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் கொள்கை மாதிரியின் படியான இந்தத் திணிப்பை இலக்காகக் கொண்டே அவர்களின் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் அமைந்தன.

இக்கொள்கை தொடக்கம் முதல் ஏறக்குறைய 50 வருடங்கள் தொடர்ந்தது. இதன்படி இந்தியப் பண்பாட்டையும் இந்திய வாழ்க்கை முறையையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட போது எழக்கூடிய மோதலுக்குரிய தீர்வு தாம் எதிர்கொண்ட சமயப் பண்பாட்டையும் வாழ்க்கை முறையையும் முற்றாக அழிப்பதாக இருந்தது. கிறிஸ்தவம் பறங்கி மார்க்கம் எனப்பெயர் பெற்றது. ஆகையால் கிறிஸ்தவராக மாறுதல் என்பது 'பறங்கி மார்க்கம் புகுதல்' என்று கூறப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் அக்காலத்தில் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்த அரைகுறைத் தமிழில் அவர்கள் மக்களைப் கிளிப்பிள்ளை போன்று 'பறங்கிக் குலம் புக வேணுமா?' என்று கேட்கலாயினர்.

பறங்கிக் குலம் புக விரும்பியவர்களான மக்களிடம் மிசனரிகள்

சில விடயங்களை எதிர்பார்த்தனர். அம்மக்கள் உடை அணியும் முறைகளை முற்றாக மாற்றிப் போர்த்துக்கீசரின் உடைகளை அணிதல் வேண்டும். சாதி, சமய அடையாளங்கள் என்பவற்றையும் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. குடும்பியை வெட்ட வேண்டும். பூணூல் அணியக்கூடாது. சந்தனம், விபூதி என்பவற்றை உடம்பில் பூசக்கூடாது என்பன கட்டாய விதிமுறைகள் ஆயின. அவர்கள் சாதியையும் சமய அடையாளங்களையும் முற்றாகத் துறக்க வேண்டும். விலக்கப்பட்டதான மாட்டிறைச்சியை உண்ண வேண்டும். பிற இறைச்சிகளை உண்பதோடு வெறியையும் மயக்கத்தையும் தரும் மது பானங்களையும் குடிக்க வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் கறுப்புநிறப் போர்த்துக்கீசக் கனவான்களாக அவர்கள் தம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

மதமாற்றம் குறித்த இந்த அடிப்படைவாத நோக்கு ஆசியாவில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் போர்த்துக்கீசரால் பின்பற்றப்பட்டது. ஆசியாவின் திருச்சபையில் கோலோச்சிய ஐபீரியன் (Iberian) மிசனரிகள், இம்முடத்தனமான கொள்கையால் வழிநடத்தப்பட்டனர். அவர்களின் நடத்தை ஆசிய மக்களின் மனதில் அழியாத வடுக்களை விட்டுச் சென்றதால் இது பற்றி இந்தியாவில் இன்றும் கூட நினைவு கூரப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவ மதமாற்றம் என்றால் இதுதான் என்ற மாதிரியாக இக்கொள்கை நோக்கப்பட்டது. இம்மத மாற்றத்தை விரும்பாதவர்களால் கிறிஸ்தவம் பற்றிய எண்ணம் இதன்படியே வடிவமைக்கப்படலாயிற்று.

மகாத்மா காந்தி தாம் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில், 1880 களில், தமது கிராமத்தில் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய ஒருவர் பற்றித் தமது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்நபர் கிறிஸ்தவராக மாறிய பின்னர் மாட்டிறைச்சியை உண்பார் என்றும் மதுவை அருந்துவார் என்றும் ஊரவர்கள் பேசிக்கொண்டனர். இதை அறிந்த பின்னர் தமக்கு மதமாற்றம் மீது விருப்பின்மை ஏற்பட்டதெனக் காந்தி எழுதியுள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்ட வகையான சமயப் பரப்பல் முறையில் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்கும் நாட்டிற்கு எதிர்ப்பு வகிப்பாக வழங்கப்படுகிறது. அந்நாட்டு மக்கள் கிறிஸ்தவத்தை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்வர். மதம் மாறும் செயல்முறையில் அவர்களுக்குரிய பங்களிப்பு என எதுவும் இருப்பதில்லை. மதம் மாற்றப்படுவோரின் மரபு வழிச்சமயத்தின் பண்பாடு பற்றிப் படிக்க புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. இந்திய மக்களின் சமயம் பற்றியே மேலோட்டமான அறிவு மட்டுமே மிசனரிகளிடம் இருந்தது. சுதேச மக்களின் சமயம், நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் என்பவற்றை காணும் போது அவர்கள் மனதில் அருவருப்பு உணர்வு மேலிட்டது.

பிரான்சிஸ் சேவியர் கத்தோலிக்க துறவிகளில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவர். கருணை உள்ளமும், அன்பும், இறைபக்தியும் கொண்ட இவர் தாம் மதம் மாற்றிய மக்கள் மீது அளவற்ற அன்பு உடையவராக இருந்தார். ஆயினும் இந்திய மக்களது மதவழிபாட்டு முறைகளை கண்டபோது ஏற்படும் அருவருப்பு உணர்வுக்கு அப்பால் சென்று அறிவு பூர்வமாக அவற்றை ஆராயும் மனப்பாங்கு இவரிடம் கூட இருக்கவில்லை. ஜேம்ஸ் ப்ரெடெரிக் (James Frederick) என்னும் யேசு சபைப் பாதிரியார் பிரான்சிஸ் சேவியர் அடிகளின் வாழ்க்கைச் சரிதையை எழுதியுள்ளார். அடிகள் மீது மிகுந்த மதிப்புள்ளவரான இவர் அடிகளிடம் காணப்பட்ட இக்குறையைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை. சேவியர் அடிகள் தமது சமகாலத்தில் வட இந்தியாவில் வாழ்ந்தவரான கவிஞரும் இறைவன் மீது ஆராத பக்தியும் கொண்ட துளசிதாசரைச் சந்தித்திருப்பாரானால் இந்திய சமயம் பற்றிய தம் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டிருப்பார் என்று ஜேம்ஸ் ப்ரெடெரிக் எழுதியிருக்கிறார்.

இந்தியாவின் உட்பகுதிகளில் நிலவிய பண்பாட்டு முறைகளை அறிந்து கொள்வதில் போர்த்துக்கீசருக்குப் பலதடைகள் இருந்தன. ஆயினும் இந்தியாவின் சாதிமுறை இவற்றுள் ஒன்றாக அமையவில்லை என்பது இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். போர்த்துக்கீச சமூகம் அதிகார வரைமுறைப்படி பிளவுண்ட கட்டமைப்பை உடைய சமூகமாக இருந்ததால் இந்தியாவின் சாதிப்பிரிவினைகள் அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. சாதிமுறையை CASTAS என்ற சொல்லால் அழைத்த

போர்த்துக்கீசர் அச்சொல்லிற்கு நீடித்த வாழ்வை வழங்கினர். இந்திய சமூகத்தின் மேற்தட்டில் இருந்த பிராமணர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில் அவர்கள் மிகுந்த விருப்பம் காட்டினர்.

பிராமணர்களைத் தம் மதத்திற்கு மாற்றுவதை விரும்பிய போர்த்துக்கீசர் பிராமணரை இருகரம் நீட்டி வரவேற்றனர். போர்த்துக்கீசரால் உள்ளூர் சமய முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அச்சமய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியோரை அஞ்ஞானிகள் என வெறுத்து ஒதுக்கினர். இந்துக்கள் பல பெயர்களைக் கூறி பல தெய்வங்களை வணங்கியதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒவ்வொரு கடவுளின் பெயரிலும் கோவில்களைக் கட்டியிருப்பதும் கடவுளர் சிலைகளை வைத்து வணங்குவதும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகவும் இருந்தது. இந்து சமயத்தவர்களின் புராணக்கதைகளும் தேவர்கள், அசுரர்கள் பற்றிய புனைவுகளும் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாதனவாய் இருந்தன.

இந்தியாவின் புராண இதிகாச சமய இலக்கியங்களைக் கற்று அவற்றின் பின்புலத்தில் தேவர் அசுரர் பற்றிய கதைகளை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அறிவும் அக்காலத்தில் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. யாவற்றிலும் முக்கியமான விடயம் இந்தியாவின் தத்துவச் சிந்தனையின் அடிப்படைகள் பற்றிய அறிவு அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. பிராமண மதம் சைவசமயம் பற்றிய அறிவு இன்மையால் இந்தியச் சமய நெறிகள், நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் என்பனவற்றின் உள்ளடக்குகள் பலவற்றைப் பற்றிய முழுமையான பார்வை அவர்களுக்குக் கிட்டவில்லை. அவர்களால் முழுமையைப் பார்க்க முடியவில்லை. பகுதிகளே அவர்களின் கண்களில் பட்டன. இப்பகுதிகளை முழுமையுடன் இணைத் துப்பார்க்க முடியாதவர்களாய் அவர்கள் இந்திய சமயம் பற்றிய தவறான முடிவுகளையும் மதிப்பீடுகளையும் வெளியிட்டனர்.

16ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் மிசனரிகளின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் தென்னிந்தியாவின் மதுரைப்பகுதியின் கரையோர மீனவர்களிடையிலும் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலும் சுதேசிகளைப் பெருந்தொகையில் மதமாற்றும் நடவடிக்கை இடம்பெற்றது. அவ்வேளை சுதேசிகளை எதிர்கொண்ட போது மிசனரிகள் சுதேசிகளின் சமயம் பற்றிய தப்பெண்ணங்களுடன் கூடிய மனப்பாங்கு மேலும் வலுப்பெற்றதென்றே கூறலாம். தூத்துக்குடியின் பரதவர் கிராமங்களில் கத்தோலிக்கம் பரவிய போது முழுக்கிராமத்தவர்களும் முழுமையாக அம்மதத்தில் புகுந்தனர். பரதவர் சாதி தூத்துக்குடியில் முழுமையாகக் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவினது. அப்போது அங்கு இருந்த மரபுவழி மதவழிபாட்டு முறைகள் முற்றாகத் துடைத்து அழிக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்க திருச்சபையும் அதன் நிறுவனங்களும் அங்கு வேருன்றின.

இவ்வாறு மதம் மாறிய மக்கள் இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை மிசனரிகளுக்கு எடுத்துக் கூறக்கூடியவர்களாய் இருக்கவில்லை. இதனால் பிரான்சிஸ் சேவியர் போன்ற மிசனரிகளால் இந்துக்களிடம் எதனையும் கற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் இந்து சமயம் பற்றிய அறிவு அற்றவர்களாய் இந்துக்களை மதமாற்றும் தீவிர முயற்சியில் இறங்கினர். அவ்வாறு மதம் மாற்றும் பொழுது அவர்கள் தமக்குச் சரியெனப்பட்ட வழிமுறைகள் யாவற்றையும் உபயோகித்தனர்.

மேற்குறித்த சூழ்நிலை காரணமாக இக்காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவம் பரவுதல் தடைப்பட்டது. மதமாற்றத்தில் முன்னேற்றம் உண்மையில் போர்த்துக்கீசரின் கடற்படையின் வலிமையினால் உண்டானதேயாகும். அரசியல் இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளும் மதமாற்றத்திற்கு உதவின. ஆயினும் இவ்வழிகள் மிசனரிகளுக்கு இந்து சமயம் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குரிய வாய்ப்பையும் இல்லாமல் செய்தது. தென்மலபார் பகுதியின் கரையோர மக்களும், மதுரைப் பகுதியினதும் இலங்கையின் மேற்கு வடக்குக் கரையோரங்களின் சமயம் மாறிய மக்களினதும் பங்களிப்பு இன்றியே மதமாற்றம் நிறைவேறியது. மலபாரிலும் இலங்கையிலும் அரசு குடும்பத்தவர்களும் இவ்விதமே மதம் மாற்றப்பட்டனர்.

கிறிஸ்தவம் வேருன்றிய பின்னரே அது மக்களின் மனதைக் கவர்ந்து இதயத்தில் இடம் பிடித்துக்கொள்ள முடிந்தது. இதனால்

உண்மையான மதமாற்றம் நிகழ்வதற்குரிய காலம் கனிந்தபோது மரபுவழி மதப்பண்பாட்டைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளும் தேவை மிசனரிகளுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதுமட்டுமன்றி தம் மதத்திற்கு மாறிய மக்களிடம், மரபுவழி மதப்பண்பாடு சிறிதளவேனும் அருகில் இருக்கும் இந்துக்களிடமிருந்து புகுந்து விடக் கூடாது என்பதிலும் மிசனரிகள் உறுதியாகவிருந்தனர்.

புதிதாக மதம் மாற்றப்பட்டவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நடத்தைக்கும் போர்த்துக்கீசரின் மதப்பண்பாடு வாழ்க்கைமுறை என்பனவற்றிற்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் மதகுருமாரிடையே கவனத்திற்குரிய விடயமாக இருந்தது. இவ்விடயம் பற்றிய முரண்பாடுகளும் தவிர்க்க முடியாதவனாய் இருந்தன. மலபார் கரையில் கள்ளிக்கோட்டைக்குத் தெற்கேயுள்ள தானூர் அரசின் ராஜா 1549ம் ஆண்டில் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவ முன்வந்தார். அவ்வரசர் பிராமண வம்சம் ஒன்றைச் சேர்ந்தவர். தாம் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய பின்னரும் பூனூர் அணிந்து கொள்வதை அவர் விரும்பினார். தமது சாதியின் அடையாளமான பூனூலை தானூர் ராஜா அணிந்திருந்தமை கொச்சினிலும் கோவாவிலும் இருந்த மதகுருமாரிடையே சர்ச்சையை உருவாக்கியது கிறிஸ்தவ மேலிடத்தில் உருவான இறையியல் சார்ந்த இச்சர்ச்சையின் முடிவில் தானூர் ராஜா பூனூர் அணிவதை மதகுருக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆயினும் இந்துக்களின் பண்பாட்டு மரபு ஒன்றை ஏற்று உள்வாங்கிக் கொள்ளுதல் தொடர்பான பிரச்சினையை அவர்கள் தீர்வு செய்யாமல் அரசியல் காரணங்களுக்காக இதனை அனுமதித்தனர்.

இந்துப்பண்பாட்டின் மரபுகளின் அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா? அவற்றை உள்வாங்கிக் கொள்ளமுடியுமா? என்ற இந்த சிக்கலுக்கு கிறிஸ்தவ இறையியல் நோக்கில் திருப்தியான தீர்வைக் கண்டவர்களாக இத்தாலியின் கத்தோலிக்க குருமார்களைக் கூறலாம். இம்முயற்சியில் இறங்கிய அக்குருமார் முதன் முதலாக மரபுவழிச்சமயத்தின் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளவும் முயன்றனர். போர்த்துக்கீசர் இந்தியாவை வந்தடைந்து ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்த பின்னர் 17ம் நூற்றாண்டில் பீற்றோ டெல்லா வெல் என்னும் பெயருடைய பயணி இந்தியாவிற்கு வந்தார். இவர் மிகுந்த மதப்பற்றுடையவர். தென்னிந்தியாவின் சமயம் பற்றியும் சிலைகளை வணங்கும் அம்மக்களின் வழக்கத்தையும் பற்றி அவர் எழுதிய குறிப்பு ஐரோப்பியரிடம் இருந்து வந்த முற்சாய்வான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தது. இவ்வாறான கோர் உருவங்கள் மறைபொருளாக அறிவுசார் முக்கியத்துவம் கொண்டவை என்று அவர் குறிப்பிட்டார். இக்கூற்றை இந்தியாவின் பண்பாடு பற்றிய ஐப்பீரியத் தீபகற்ப மையமான நோக்கு என்றே கூற வேண்டும்.

இக்குறுகிய நோக்கில் இருந்து விடுபடுதல் போர்த்துக்கீசருக்கு இயலாதவொன்றாய் இருந்தது. கல்வியில் சிறந்து விளங்கியவர்களும் யூதமதத்தையும், அஞ்ஞானிகளின் பண்பாடுகளையும் நன்கு கற்று அறிந்தவர்களுக்கும்மான இத்தாலிய நாட்டு மதகுருக்களால் இக்குறுகிய எல்லைகளைத் தாண்டிச் செல்ல முடிந்தது. இத்தாலிய கல்விக்கூடங்களில் பிறசமயப்பண்பாடுகளின் இணைப்பினால் தோன்றும் கருத்துக்கள் உள்வாங்கப்பட்டதால் அம்மதகுருமாரிடம் இப்பிரச்சினையை எதிர்கொள்வதற்குரிய அறிவுப்பலம் இருந்தது.

மிசனரிகளிடம் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றத்தை இந்தியாவிற்கு வந்து சேர்ந்த றொபர்ட் டி நொபிலி அவர்களின் வாழ்விலும் பணிகளிலும் வெளிப்பட்டதைக் காணலாம். மதுரைப் பகுதியின் பரதவர் சமூகத்தில் அக்காலத்தில் இறைபணி புரிந்த றொபர்ட் டி நொபிலியும் இன்னொரு மதபோதகரான கொன்கலோ பெர்ணாண்டஸ் ஆசியாவின் கத்தோலிக்க மிசனரி நடவடிக்கையின் இருவேறு மாதிரிகளைப் பிரதிபலித்தனர். கொன்கலோ பெர்ணாண்டஸ் போர்த்துக்கீசர் மதகுருக்களின் வகை மாதிரியாக விளங்கினார். தனது மறைப்பிரிவு எல்லைக்கு உட்பட்ட மக்களை ஒரு தந்தைக்குரிய அதிகார தோரணையில் அவர் நடத்தியதோடு பறங்கி மார்க்கத்தின் உண்மையான பிரதிநிதியாக விளங்கினார்.

றொபர்ட் டி நொபிலி பரந்த மனப்பான்மையுடையவராக விளங்கினார். அகலுலகப் பார்வையுடைய அவர் விரிந்த உலகம் என்ற மேடையில் தன்னை நகர்த்திக் கொண்டார். அவர் இந்தியர்களுக்கு நன்கு பழக்கமான ஒரு மனிதராகத் தம்மை ஆக்கிக்

கொண்டார். இந்து சமய நடைமுறைகள் குறியீடுகள் என்பனவற்றைத் தேடி அறியும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட றொபர்ட் டி நொபிலி அச்சமயத்தின் அறிவு வேர்களைத் தேடத் தொடங்கினார். இந்து சமய இலக்கியங்களிலும் அதன் கருத்தியலிலும் தேர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டார். இவ்விவலக்கியங்களும் கருத்தியலும் அனைவராலும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியன அல்ல. இக்கல்வியில் சிறந்தோங்கிய புலமையாளர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டிய தேவை அவருக்கு ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்து சமய மரபுகள் பற்றிய அறிவீனம் தொடர்ந்தமைக்கு அவர்களால் இக்கல்வியைப் பெறமுடியாமல் இருந்தமையும் ஒரு காரணமாகும். ஆகையால் இந்து சமயத்தின் மரபுகள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும். பொறுப்பற்ற செயல் உகந்த வழியன்று என நொபிலி கருதினார். மதுரை நாயக்கர்களின் இராஜதானியாகவும் நிர்வாகத்தலைமையிடமாகவும் விளங்கிய மதுரையில் தங்குவதென அவர் முடிவு செய்தார்.

மதுரை, தமிழும் இந்து சமயமும் செழித்தோங்கிய பண்டைய நகரம் ஆகும். போர்த்துக்கீசரின் துறைமுகங்களும் பட்டினங்களும் வழங்கிய பாதுகாப்பு அரண்களுக்குள் தங்கி அந்நியப்பட்ட ஒருவராக நின்று பார்க்கும் பார்வையை அவர் நிராகரித்தார். போர்த்துக்கீசர் மதபோதகர்களின் வாழ்க்கை முறையையும் மனப்பாங்கையும் அடியோடு விட்டவராய் இந்து சமய மரபுகளின் காவலாளர்களாகிய பிராமணர்களுடன் நெருங்கிய உறவை வளர்த்துக்கொள்ள நொபிலி முயற்சித்தார். இதனால் இந்து சமயம் பற்றி தரிசனம் முதந்தடவையாக அவர் மனதைக் கவர்ந்து வியப்பில் ஆழ்த்துவதாகவும் இருந்தது. அவர் தமிழையும் சமஸ்கிருதத்தையும் கற்றார். வேதங்களைப் படித்தார். இந்து தத்துவங்களின் மறைபொருளை அக்கல்வியில் சிறந்தோங்கியவர்கள் வாயிலாகக் கேட்டறிந்து கொண்டார். அவர் பெற்றுக்கொண்ட அறிவு இந்து சமயத்தை உள்ளிருந்தே பார்ப்பதால் கிட்டிய அறிவாகும். ஏனைய கிறிஸ்தவ மதகுருக்களால் இத்தகைய அறிவு தேவையற்றது என்றும் கிறிஸ்தவ நிந்தையாக அமையக்கூடியது என்றும் நிராகரிக்கப்பட்டது.

நொபிலி அரைநூற்றாண்டுக் காலம் சமயமாற்றத்திற்கான மாற்று உபாயம் ஒன்றைத் தேடும் பணியில் செலவிட்டார். அதன் பயனாக அவர் பறங்கி மார்க்கத்திற்கு மாற்றாக 'சத்தியவேதம்' என்னும் மாதிரியை தம் சமயத்தைச் சேர்ந்த போதகர்களுக்கு வழங்கினார். பாதிரிமார் அணியும் கறுப்புப்பட்டியுடன் கூடிய நீண்ட அங்கிக்குப் பதில் காவி உடை அணிந்த சந்தியாசித் தோற்றத்தில் எளிமையாகக் காட்சியளிப்பதை அவர் விரும்பினார். வளைந்த பிரம்பினாலான ஊன்றுகோலைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாதணியாகிய மிதியடியை அணிந்து கொண்டு அவர் வீதியில் வலம் வந்தார். அவரது சந்தியாசித் தோற்றம் பிராமணரின் மாதிரியில் இருந்து வேறுபட்டது. இந்து மரபில் சந்தியாசி சாதி பேதம் கடந்தவர். குழுவாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். எல்லோராலும் ஏற்று மதிக்கப்படுபவர். நொபிலி சந்தியாசி மாதிரியை மிகுந்த மதிநுட்பத்தோடும் தேர்ந்து கொண்டார்.

இந்து சமூகத்தில் இஸ்லாமிய மதம் வேருன்றுவதற்கு சூபிசம் உதவியது சூபி மரபு சந்தியாசி மரபின் இஸ்லாமிய வடிவமாகும். அது மரபு வழுவாத இஸ்லாமுடன் வெளிப்படையாகத் தன்னை அடையாப்படுத்துவதில்லை. நொபர்ட் டி நொபிலி தன்னுடைய வாழ்முறையை மாற்றித் தன்னை இந்துவாக மாற்றிக் கொண்டார். புலால் உணவை விலக்கினார். மதுவை விலக்கினார். இந்துக்களின் தூய்மை துடக்குப் பற்றிய கருத்தியலையும் உள்வாங்கிக் கொண்டார். தன் உணவை பிராமணரான சமையல்காரர் ஒருவரைக் கொண்டு சமையல் செய்வித்து உண்டார். புனித நீர்நிலை களிற்சுச் சென்று நீராடினார். இந்தத் துறவிகளின் ஏனைய ஆசார முறைகளையும் கடைப்பிடித்தார். இதனால் அரை நூற்றாண்டுக் காலம் தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தால் ஏற்கப்பட்ட ஒருவராக அவரால் வாழ முடிந்தது.

றொபர்ட் டி நொபிலியின் செயற்பாடுகள் கிறிஸ்தவ பாதிரியார்கள் மத்தியில் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆசியத் திருச்சபையின் மீது போர்த்துக்கீசர் மதகுருக்கள் ஆதிக்கம் மிகுந்திருந்த அக்காலத்தில் நொபிலியின் புத்தாக்க முயற்சிகள் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. திருச்சபையின் மதக்கொள்கைக்கும் அதன்

மேலாதிக்கத்திற்கும் விடுவிக்கப்பட்ட அறைகூவலாகவே நொபிலி யின் நடவடிக்கைகள் நோக்கப்பட்டன. இந்து சமய நம்பிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய குறியீடுகளை நொபிலி அணிந்து திரிந்தமை தமக்கு விடுவிக்கப்பட்ட அறைகூவலாகவே போர்த்துக்கீச மதகுருமார்களால் நோக்கப்பட்டது. குறிப்பாக நொபிலி பூணூலை அணிந்திருப்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார். அத்தோடு பிராமணர்கள் போன்று குடும்பி வைத்திருப்பதையும், உடல் முழுவதும் சந்தனத்தைப் பூசிக்கொள்வதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

நொபிலியின் நடவடிக்கைகளால் உருவாக்கப்பட்ட சர்ச்சை 'மல பார் சடங்குகள்' பற்றிய சர்ச்சை எனப்பெயர் பெற்றது. மேலிடத்தின் தீர்ப்புக்கு இது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது, நொபிலி குடிமக்களின் குறியீடுகள் சமயக் குறியீடுகளில் இருந்து வேறானவை என்று வாதிட்டார். முன்னவை சமூக அந்தஸ்து (சாதி) தொடர்பானவை. சமயக் குறியீடுகள் சமயம் சார்ந்தவை என்றார். இச்சிக்கல் நொபிலியின் சார்பாக 1624ல் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. இச்சின்னங்களை அணிபவர்கள் அவ்வாறு அணிவதற்கு முன்னர் முறைப்படியாக அச்சின்னங்களை புனிதப்படுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது.

நொபிலியின் சமயப்பணிகளின் முக்கியத்துவம் அவர் எத்தனை ஆட்களை மதம் மாற்றம் செய்தார் என்பதில் இல்லை. அவர் கிறிஸ்தவத்தை இந்தியமயப்படுத்துவதற்கு உழைத்த முன்னோடி என்பதே முக்கியமானது. இந்திய மயப்படுத்தல் மூலம் ஏகாதிபத்திய அரசு ஒன்றினால் புறத்தே இருந்து கொண்டு வந்து திணிக்கப்பட்டது வெளிச்சக்தி ஒன்றினால் நிர்வகிக்கப்பட்டது என்ற கறையை கிறிஸ்தவத்தில் இருந்து நீக்க அவர் உதவினார். இஸ்லாம், பௌத்தம் என்ற இருமதங்களும் பல நாடுகளுக்குப் பரவின. அவை பரவிய போது அந்நிய தேசத்தில் இருந்து வந்த சமயம் என்ற நிலையில் இருந்து விரைவில் மாறி உள்ளூர் சமயங்களில் ஒன்று போல் மாறின. மதத்தை தழுவிக்கொள்பவர்களின் பார்வையில் அது எவ்வாறு நோக்கப்பட்டது என்பது முக்கியம். நொபிலியின் பங்கு இந்த வகையில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட வேண்டியது. நொபிலி சமயத்திற்கும் அப்பாற் சென்று இந்து சமூகத்தின் இயல்புகளை அறிந்து கொள்வதிலும் அக்கறை செலுத்தினார். சமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகளை சமூகத்தில் உள்ள பிறநுட்பமான உறவுத் தொடர்புகளையும் அவர் அறிந்து கொள்ள முயன்றார் சமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான உறவுப் பிணைப்புக்களை அறிந்து கொள்ளும் பரிசோதனை முயற்சிகளை முதன் முதலாகத் தொடக்கி வைத்த பெருமை நொபிலியைச் சார்ந்தது. இந்து சமயத்தின் தத்துவங்களோடு இரண்டறக் கலந்துள்ள சமய நம்பிக்கைகளை யும் நடைமுறைகளையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களையும் வேறுபடுத்தி அறிந்து கொள்வதற்கும் அவர் முயன்றார்.

மாட்டிறைச்சியை உண்பதைச் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்று என அவர் குறிப்பிட்டார். அப்பழக்கத்தை ஒருவர் தொடரலாம். அல்லது கைவிடலாம். அதற்கும் சமயத்திற்கும் ஒரு தொடர்பும் கிடையாது என நொபிலி அவர் வாதிட்டார். போர்த்துக்கீசர் புதிதாக மதம் மாற்றப்பட்டவர்களை மாட்டிறைச்சி உண்ணும்படி கட்டாயப்படுத்தியமை அவர்களின் மனதைப் புண்படுத்திக் காயப்படுத்துவதாக அமைந்தது என அவர் குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு சமய நம்பிக்கைகளோடு தொடர்புடைய பழக்கவழக்கங்களில் இருந்து சமூகப் பழக்கவழக்கங்களைப் பிரித்தறியும் முயற்சியில் தென்னாசியத் திருச்சபை அன்று முதல் ஈடுபடலாயிற்று.

இந்தியாவின் கிறிஸ்தவர் காலத்திற்கு காலம் தமது சமயத்தின் மேலிடத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இவ்விடயம் தொடர்பாக விண்ணப்பம் செய்திருப்பதைக் காணலாம். குறித்தவொரு பழக்கவழக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கும் கிறிஸ்தவ சமய நம்பிக்கைக்கும் தொடர்பு இல்லை என்றும் அவ்வழக்கத்தைத் தொடர்வதற்கு தமக்கு அனுமதி வேண்டும் என்றும் திருச்சபையின் மேலிடத்துடன் வாதாடியிருக்கிறார். 19ம் நூற்றாண்டில் அதற்குப் பின்னரும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களை இந்து சமய நம்பிக்கைகளில் இருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் முயற்சியில் இந்து சமய சீர்திருத்தவாதிகள் இறங்கியதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

நொபிலி கிழக்கினதும் மேற்கினதும் இறையியல் மெய்யியல் என்பனவற்றிற்கிடையிலான ஊடாட்டத்தையும் தொடக்கி வைத்தார். இது பலருக்கு உள்ளக்கிளர்ச்சியை ஊட்டும் இனிய அனுபவமாக இருந்தது. கிறிஸ்தவச் சமய நெறியின் அடிப்படைகளை விளக்கும் சொற்களிற்குப் பதிலீடான தமிழ்ச்சொற்களைத் தேடும் பணியினை கத்தோலிக்க மிசினரிகள் தொடக்கி வைத்தனர். இது ஆரம்பத்தில் ஒரு தொடக்க முயற்சியாகவே இருந்தது. இம் முயற்சியின் சுவாரசியமான அம்சம் கடவுள் என்னும் சொல்லிற்குரிய தமிழ்ச்சொல்லைக் கண்டுபிடித்தமையாகும்.

கிறிஸ்தவத்தில் இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரான யாவற்றிற்கும் மேலான கடவுள் என்ற கருத்தை இந்து சமய இறையியலின் கடவுள் கொள்கையிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் தேவை இருந்தது. இதற்குப் பொருத்தமான சொல்லைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட நொபிலி இந்திய மெய்யியல் மரபின் வேதாந்தம் பற்றிக் கவனம் செலுத்தினார். அது உண்மைப் பொருள் ஒன்றே எனக்கூறும் ஒருமைவாத கோட்பாட்டைக் கொண்டது. நொபிலி கிறிஸ்தவம் அத்வைத வேதாந்தத்திலும் வேறுபட்டதான இருமைவாதக் கொள்கை என்பதை எடுத்துக்காட்டினார். மதுரை நாயக்க மன்னனின் கீழ்ப் பணிபுரிந்து வரும் பொலிகார் உத்தியோகத்திலிருந்த செல்லப்பா நாயக்கர் என்பவரை அணுகிக் கடவுளுக்கு ஆன்மாவுக்கும் உள்ள உறவு யாது என்பதை நொபிலி கேட்டறிந்து கொண்டார், விவாதித்தார் என்பதற்கான பதிவுகள் உள்ளன.

கிறிஸ்தவத்தின் இருமைவாதம் வேதாந்த நெறியில் இருந்து வேறுபட்டவர்களான சைவர்களைக் கவர்ந்தது. சைவர்களின் பக்திமார்க்கம் ஆன்மாவின் கடவுள் மீதான காதலையும் வழிபாட்டையும் போற்றுவது. ஆயினும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் சைவத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளை கண்டறிந்து பயனுள்ள உரையாடல்களை நடத்துவதற்கும் இருசமயங்களுக்கிடையிலும் உறவுப்பாலம் அமைப்பதற்கும் நீண்டகாலம் பிடித்தது.

போர்த்துக்கேயர் ஆதிக்கத்தின் பின்னரைப் பகுதியான 50 ஆண்டுக் காலத்தில் டச்சுக்காரரதும் ஆங்கிலேயர்களதும் நெருக்குதல் அதிகரித்துச் சென்றது. போர்த்துக்கேயரின் அரசியல் ஆதிக்கம் 17ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஒழிந்தது. அவர்கள் அதிகாரத்தை இழந்தனர். அவ்வேளையில் இந்திய துணைக்கண்டத்திலும் இலங்கையிலுமாக இரண்டு மில்லியன் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள். அப்போதிருந்த கிறிஸ்தவ சமூகம் எத்தகையது, தென் ஆசியாவில் அதன் நிலையாது என்ன என்ற விடயங்களைப் பரிசீலிப்பது எமது விடயப் பொருளோடு தொடர்புடையதனால் பயன் தருவது.

பெரும்பான்மையான கிறிஸ்தவர்கள் போர்த்துக்கேயரின் பாதுகாப்பில் வாழ்ந்தனர். அவர்களில் தங்கியிருந்தனர். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் வாழ்ந்த பெருந்தொகையினரான இந்துக்களாலும் முஸ்லீம்களாலும் கிறிஸ்தவர்கள் வேறுபட்ட குழுவாகவே நோக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியவர்கள் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், அவர்கள் ஒரு புதுச்சாதியாக உருவாகினர். இப்புதுச்சாதியை ஒரு கூட்டாகக் கணித்ததோடு அதற்கு தாழ்ந்த சமூக அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் தீண்டத்தகாதோர் நிலைக்குக் கிட்டியவர்களாகத் தாழ்ந்தனர். இந்து மரபுகளின் படி அவர்கள் துடக்குக்குரியவர்களாயினர்.

புலால் உண்ணாதல், விலக்கப்பட்ட மாட்டிறைச்சியை உண்ணாதல், மதுவருந்துதல், தூய்மையற்ற ஐரோப்பியருடன் சேர்ந்து உறவாடுதல் போன்ற பழக்கங்கள் அவர்களைத் தூய்மையற்றவர்களாக்கியது. நகரங்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் உடையணிந்தனர். அவர்களின் பிரசன்னம் இந்திய சமூகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் வெளிப்பட்டுத் தெரிந்தது. இந்திய சமூகத்தில் இருந்து வேரோடும் மண்ணோடும் பிரித்து எடுக்கப்பட்டோராய் அவர்கள் விளங்கினர். இந்திய சமூகத்தால் தூய்மையற்றவர்களாக நோக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமூகம் தனக்குள்ளே ஒன்றுமையற்றதாய்ப் பிளவுண்டிருந்தது. மதம் மாறிய உயர்சாதியினர் தமது பழைய சாதியின் பெருமையைப் பற்றிய உயர்வெண்ணம் கொண்டவராய் இருந்தனர்.

பிராமணரும், நாயக்கர்களும் இந்து சமூகத்தின் தூய சாதிகளாக

குரிய உயர் அந்தஸ்தை தமக்கும் உரியதாகப் பாவனை செய்தனர். இதனால் ஒரு மறைப் பணிப் பிரிவில் இரண்டு மதபோதகர்கள் பணி செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஒரு மதபோதகர் ஆதிக்கசாதிக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும், இன்னொரு மதபோதகர் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மறைப்பணியாற்றினார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர்கள் மதம் மாறிய போது புதிய சூழலில் தமக்குக் கிடைத்த சம அந்தஸ்துக் காரணமாக மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பழைய முறைமையை கைவிட்டதில் அவர்களுக்கு மனநிறைவு ஏற்பட்டது. சில இடங்களில் கிராமத்தவர்கள் முழுமையாக கிறிஸ்தவத்திற்கும் மாற்றப்பட்டனர். அங்கு நான் உயர்ந்தவன் நீ தாழ்ந்தவன் என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை. அத்தகைய கிராமங்களில் பழைய குறியீடுகளின் இடத்தில் புதிய குறியீடுகள் வந்துசேர்ந்தனவே அன்றி முன்னர் சமூகம் எப்படி இருந்ததோ அதே நிலை தொடரலாயிற்று.

தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கையில் மாறுபட்ட சூழ்நிலை காணப்பட்டது, ஆகையால் மேலே கூறியவை இலங்கைக்கு பொருத்தமுடையன அல்ல. இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் சமூகத்தின் உயர்மட்டம் முதல் அடிமட்டம் வரை எல்லா அடுக்குகளிலும் பரவியது. ஆதலால் மதம் மாறியவர்கள் பௌத்தர்களுடனும் இந்துக்களுடனும் அருகே வாழக் கற்றுக்கொண்டனர். புவியியல் இடம், சமூகம் என்ற இருநிலைகளிலும் இலங்கைக் கிறிஸ்தவர்கள் பௌத்த இந்து சமயத்தினருடன் அருகருகே வாழும் நிலை இருந்து வந்தது. கிராமங்களில் பிறசமயத்தவருடன் ஒருங்கே வாழ்ந்த அனுபவம் பற்றிய ஆய்வு சுவாரசியம் மிக்கதொன்றாகவிருக்கும். ஆயினும் இதற்கு வேண்டிய தரவுகள் எம்மிடம் போதியதாக இல்லை.

இலங்கையில் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறியவர்களின் எண்ணிக்கை மதம் மாறியவர்கள் சமூக வாழ்க்கையில் பெற்ற வகிபாகம் முக்கியத்தவம் ஆகியனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கும் போது, இலங்கைக் கிறிஸ்தவர்கள் பௌத்தர்களுடனும் இந்துக்களுடனும்

கொண்டிருந்த உறவு வித்தியாசமானது என ஊகித்துக் கொள்ள முடிகிறது. புதிய மதமாகிய கிறிஸ்தவம் இலங்கையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மதமாகியது. பெருந்தொகையினரான மக்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய காரணத்தால் இவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளும் கட்டாய தேவையும் இலங்கையில் இருந்தது எனலாம். இக் காரணத்தால் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களை விட வித்தியாசமான சமூக வகிபாகம் இலங்கைக் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இரண்டு மாறுபட்ட சமயநெறிகளுக்கு இடையிலான போட்டியினால் புதிய சமயத்தை ஏற்கும் நிலை இலங்கையில் இருந்தது என்று கூற முடியாது. ஓரளவு போட்டியிருந்தபோதும் அரசியல் ஏற்புடமை கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமூக அந்தஸ்தை வழங்கியது.

16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் அரசியல் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் பின்னணியில் வைத்தும் இதனை விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கிறிஸ்தவமும் இந்துமதமும் அறிவு மட்டத்திலும் பண்பாட்டு நிலையிலும் ஒன்றையொன்று எதிர்கொண்ட சுவாரசியமான வரலாறு பற்றிய ஆய்வும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் உள்ள இவ்வேறுபாடுகளைக் கவனத்தில் கொண்டே செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

புரட்டஸ்தாந்திய மிசனரிகளின் வருகையுடன் ஒரு யுகம் முடிவுக்கு வந்ததென்றே கூற வேண்டும். மரபு வழிப்பட்ட சமயங்களுடன் கிறிஸ்தவம் கொண்ட தொடர்பில் அடிப்படையிலான மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய புதிய சக்திகள் செயற்படத் தொடங்கின. கிறிஸ்தவத்தில் வித்தியாசமான ஆய்வறிவு மரபு தோன்றியது இக்காரணத்தினால் கீழைத்தேச பண்பாட்டு மரபுகளை புதிய நோக்கில் பார்க்கும் ஆய்வறிவு மரபு மேலோங்கியது.

shanmugalingam@thaiveedu.com

காலம்

வாழும் தமிழ்

புத்தகக் கண்காட்சியும் விற்பனையும்

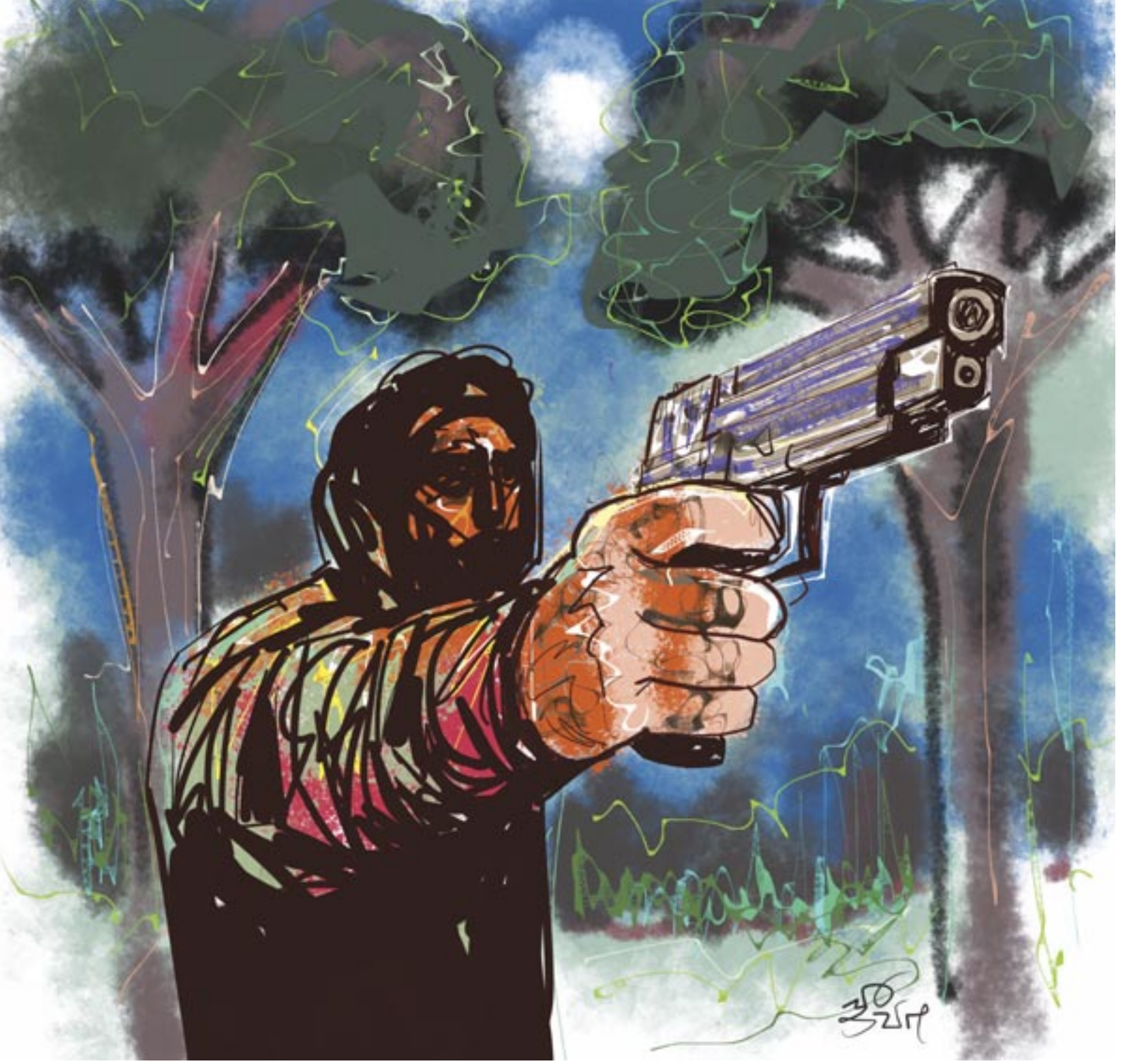
சனிக்கிழமை
டிசம்பர் 11, 2021
 மாலை 2:00 மணி தொடக்கம்
 மாலை 5:00 மணி வரை
December 11, 2021
2:00 P.M to 5:00 P.M

Scarborough Village CRC
3600, Kingston Road (@ Markham)
Scarborough, ON.
M1M 1R9

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்!!!

www.tamilbook.com
For More Info: kalam@tamilbook.com, 416 731 1752

பொன்னியா மாதிரி கையின் கையின் விதிகளை அமுலில் இருக்கும்.

மின்சார ஊழியன் நவாப்தீன்

- டானியல் முயினூதீன்
தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்

கை கையொப்பத் திறன் செய்வதில் அவனுக்கு மிகவும் இலாபம் கிடைத்தது. கையொப்பத் திறன் என்பது மின்சார நிறுவனத்தை ஏமாற்றும் ஓர் உத்தி. மீற்றர் சுற்றுவதை மெதுவாகச் சுழலச் செய்யும் முறை. அதை அவன் தந்திரமாக செய்து வந்தான். அதனால் அவனுடைய வாடிக்கையாளர்கள் மாதம் நூறு ரூபாய்களுக்குக் குறையாமல் மின் கட்டணத்தில் மிச்சம் பிடித்தார்கள். முல்தானுக்குப் பின்னாலுள்ள அந்தப் பாகிஸ்தானிய பாலைவனத்தில், குழாய்க் கிணறுகள் பகலும் இரவும் நீர்ப்படுக்கையிலிருந்து நீரை இறைத்துக் கொண்டிருந்தன. அங்கே நவாப் செய்யும் கண்டுபிடிப்புகள்

இரசவாதக் கல்லைக்கூடத் தோற்கடித்து விடும். சிலர், காந்தத்தை உபயோகிக்கிறான் என்றும், இன்னும் சிலர், கனமான எண்ணெயை அல்லது பீங்கான் சில்லுகளை அல்லது தேன்கூட்டில் அவன் கண்ட ஒரு பொருளை உபயோகிக்கிறான் என்றும் நினைத்தார்கள். இன்னும் சில சந்தேகப் பேர்வழிகள் அவனுக்கும் மீற்றர் அளவைக் கணக்கெடுப்பவர்களுக்கும் ஏதோ ஓர் உடன்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்தார்கள். எதுவாக இருந்தாலும் அவனுடைய தந்திரம், கே.கே. ஹரோணியின் பண்ணையிலும் மற்ற இடங்களிலும் நவாப்புக்கு ஒரு தொழிலை உறுதிப்படுத்தி வைத்திருந்தது.

ஹரோணிக்கு இஸ்லாமாபாத்தின் அரசபணித்துறையில் செல்வாக்கு இருந்த ஆயிரத்து எழுபது காலத்தில் அந்தப் பண்ணையை அவர் கட்டியெழுப்பி இருந்தார். ஒருக்கமான, பள்ளங்கள் நிறைந்த சந்தைக்குப் போகும் தெருவில் அது நீண்டு சென்று கொண்டிருந்தது. மஞ்சள் நிற அல்லது உப்பு வெள்ளை நிற பாலைவனத்தில் கரும்புத் தோட்டங்களுக்கும் பருத்தித் தோட்டங்களுக்கும் இடையில் மாமர தோட்டங்களுக்கும் க்ளவர் எனப்படும் புல்லுக் காட்டுக்கும் கோதுமைத் தோட்டத்துக்கும் இடையில் அது இருந்தது. அதைத் தினமும் மின்சார ஊழியன் நவாப் கவனித்து வந்த குழாய்டுக் கிணறுகளிலிருந்து வரும் நீர் ஊறி நனைத்தது. நவாப் காலையில் நூர்பூர் ஹரோணியின் பண்ணைக்குப் போவான். பின் ஒவ்வொரு இடமாகப் போய் உடைந்த குழாய்களைத் திருத்துவான். அவ்விடங்களுக்கு நவாப் தன்னுடைய உடைந்த சைக்களில் பள்ளம் புட்டிகளில் விழுந்தெழும்பிச் செல்லுவான். சைக்கிள் சில்லுகளில் அலங்கார பிளாஸ்டிக் பூக்கள் ஆடிக் கொண்டிருக்கும். வேலைக்கான கருவிகள், முக்கியமாக முன்று இறாத்தல் சுத்தியல் சைக்கிள் கைப்பிடிக் கம்பியில் எண்ணெய் பிசுபிசுக்கும் தோல் பைக்குள் கிடந்து கடகடத்துச் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும். பண்ணைத் தொழிலாளிகளும் மேலாளரும் ஆலமரங்களின் நிழலில் நிற்பார்கள். அந்த ஆலமரங்கள் ஆழ்கிணறுகள் ஒவ்வொன்றையும் நிழல் கொடுத்துப் பாதுகாப்பதற்காக பல்லாண்டுகளுக்கு முன் நடப்பட்டவை. 'தேநீர் வேண்டாம், தேநீர் வேண்டாம்,' என்று நவாப் ஆவி பறக்கும் தேநீர் கோப்பையை வேண்டாம் என்று கையசைத்துச் சொன்னான்.

காட்டுமிராண்டியின் கையிலுள்ள கோடாரியைப் போல கையில் சுத்தியல் தொங்கிக் கொண்டிருக்க நவாப் நீரிறைப்புக் குழாயும் மின்சார யந்திரமும் உள்ள எண்ணெய்ப் பிசுபிசுக்கிற அறைக்குள் நுழைந்தான். அறை அமைதியாக இருந்தது. எனக்கு வெளிச்சம் தேவை விலகங்கள் என்று அவன் சத்தம் போடும்வரை ஆட்கள் கதவடியில் நெருக்கிக் கொண்டு கூட்டமாக நின்றார்கள். எந்த யந்திரத்தில் பிரச்சினை என்பதைப் பார்க்க மிருந்த கவனத்துடன் அவ்விடத்திற்குச் சென்றான். அவனுடைய கோபம் தலைக்கேற அதைச் சுற்றி வந்தான். அதைச் சற்றுத் தள்ளி விட்டான். அதில் தாறுமாறாக எதை எதையோ செய்தான். பின் குந்தி இருந்து கொண்டான். ஒரு கோப்பைத் தேநீர் கொண்டு வரும்படி கேட்டான். கடைசியில் இயந்திரத்தின் பாகங்களைக் கழற்றத் துவங்கினான். நீண்ட மொட்டையான ஸ்குரா ட்ரைவரால் இயந்திரத்தின் உள் பாகங்களை முடியிருக்கும் கவசத்தை உடைத்தான். அங்கிருந்து ஒரு ஸ்குரா கழன்று எங்கோ பறந்து போய் இருளுக்குள் மறைந்து போனது. சுத்தியலை எடுத்து தந்திரமாக அதை அடித்தான். அது பயனளிக்கவில்லை. நிலைமையைச் சிந்தித்து ஒரு பண்ணை ஆளைக் கூப்பிட்டு தடித்த தோல் ஒன்றையும், அருகே இருந்த மாமரத்திலிருந்து கொஞ்சச் சாறையும் கொண்டு வரச் சொன்னான். அப்படி காலை முழுவதும் கழிந்தது. பின்மதியமும் ஆகியது. நவாப் ஒவ்வொன்றாக முயன்று பார்த்தான். குழாய்களைச் சூடாக்கினான், குளிர்ச் செய்தான், வயர்களை ஒட்டினான், சுவிச்சுகளையும் ஃப்யூசுகளையும் தவிர்த்து விட்டு வேறெதையோ செய்தான். அது ஓடியது. எப்படியோ அந்த உள்ளூர் மேதாவியின் முரட்டுத்தனமான முன்முயற்சியால் குழாய்கள் ஓடின.

அதிர்ஷ்டவசமாகவோ துரதிர்ஷ்டவசமாகவோ, இளம் வயதிலேயே நவாப் திருமணம் முடித்து விட்டான். மனைவி மிதமிஞ்சிய கருவளம் உடையவள். அவளை அவன் அபரிமிதமாக நேசித்தான். அவளும் அவனுக்கு ஒன்பது மாத இடைவெளியில் இல்லாவிட்டாலும் ஏறக்குறைய அதே கால அளவில் பல குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தாள். எல்லாம் பெண் குழந்தைகள். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக. இறுதியில் அவர்கள் எதிர்பார்த்த ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அப்படி பன்னிரண்டு பெண் குழந்தைகள், குறுநடை போடும் குழந்தையிலிருந்து பதினொரு வயது வரை உள்ள அவர்களுடன் ஓர் ஆண் குழந்தையும் தப்பித் தவறிப் பிறந்தது. நவாப் பஞ்சாபின் ஆளுநராக இருந்திருந்தால் பெண் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சீதனத்தால் ஏழையாகப் போய்

டானியல் முயினூதீன் 1963 இல் லொஸ் ஆன்ஜலோஸ் அமெரிக்காவில் பிறந்தவர். பாகிஸ்தானிய தந்தைக்கும் நோர்வேஜிய-அமெரிக்கத் தாய்க்கும்.

பாகிஸ்தானிற்குச் சென்ற அவர் பதின்மூன்று வயதில் அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பி வந்து கல்வி கற்றார். ஊடகவியலாளராக, இயக்குநராக, சட்டவாளராக, வணிகராக - பாகிஸ்தானில் - இறுதியில் எழுத்தாளராக ஆகினார். இப்போது ஆங்கிலத்தில் புனைவுகள் எழுதி வருகிறார். இவருடைய In Other Rooms and Other Wonders என்ற சிறுகதைத் தொகுதி பதினாறு மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு The Story Price, Commonwealth Price ஆகியவையும் இன்னும் பல பரிசுகளும் கிடைத்துள்ளன. மேலுள்ள கதையை சல்மான் ருஷ்டி 2008 சிறந்த அமெரிக்கக் கதையாகத் தெரிவு செய்துள்ளார்.

இருப்பான். ஒரு மின்சார ஊழியனும் மெக்கானிக்குமான அவன் எத்தனை தான் கள்ளத்தனம் செய்பவனாக இருந்தாலும் அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பது என்பது பிரச்சினைதான். ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தேவையான பொருட்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு எந்தவொரு புத்தியுள்ள வட்டிக்கடைக்காரனும் எந்த வட்டியிலும் போதுமான கடன் அவனுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை. கட்டில், அலுமாரி, நங்குப் பெட்டி, மின் விசிறி, சட்டிகள், பாணைகள், மாப்பிளைக்கு ஆறு சோடி ஆடைகள், மண்பெண்ணுக்கு ஆறு சோடி உடுப்புகள், சிலவேளை ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, அப்படி அப்படி.

வேறொரு ஆளாக இருந்திருந்தால் ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் தன் கைகளை விரித்திருப்பான். நவாபின் அப்படியானவன் அல்ல. அவனுடைய பெண் குழந்தைகள் அவனுடைய மேதமையை மேலும் ஊக்கப்படுத்தின. ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் யுத்தத்திற்குப் போகும் வீரனைப் போல தன் முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்து திருப்தி அடைவான். தன் வருமானத்திற்கான வழிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். குழாய்க் கிணறுகளைப் பராமரிப்பதற்கு கே.கே. ஹரோணியிடமிருந்து தனக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் எதற்கும் போதாது என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும். அதனால் அவனே கழித்து விட்ட ஒரு மின்சார மோட்டாருடன் ஓர் அறை கொண்ட மா அரைக்கும் ஆலை ஒன்றை நிர்மாணித்தான். தன் பண்ணை முதலாளியின் வயல்கள் ஒன்றின் ஓரத்தில் மீன் வளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டான். உடைந்த வானொலிப் பெட்டிகளை வாங்கி வந்து சரிப்பண்ணி, திரும்ப விற்றான். எவராவது உடைந்த கடிக்காரங்களைக் கூட சரிப்பண்ணக் கேட்டால் அதைச் செய்வதற்கும் அவன் தயங்கவில்லை. அந்த வேலையை அவன் மிகவும் மோசமாகச் செய்தபடியால் வாடிக்கையாளர் அவனைப் பாராட்டுவதிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக திட்டினார்கள். ஏனென்றால் சரிப்பண்ணுவதற்காக பாகம் பாகமாக அவன் பிரித்துப் போட்டு ஒன்றாக்கிய எந்தக் கடிக்காரமும் திரும்ப ஓடவே இல்லை.

கே.கே. ஹரோணி அதிகமாக லாகோரில் தான் வசித்தார். மிக அருமையாகவே தன் பண்ணைகளைப் பார்க்க வருவார். எப்பவாவது அந்தப் பெரியவர் பண்ணைகளைப் பார்வையிட வரும்போது பழைய பண்ணை வீட்டில் தான் தங்குவார். நவாப் இரவும் பகலும் அவருடைய கதவடியில் நிற்பான். அந்தக் கதவடியிலிருந்து புராதன கால ஆல மரங்கள் நிற்கும் சுவருள்ள சோலைக்கு அந்த வழி செல்லும். அதில் தான் வேலைக்காரர்கள் இருக்கும் இடமும் இருக்கிறது. அங்கே தான் பழைய பண்ணை வீடும் இருந்தது. நரைத்த முடியும், வளைந்த, அழுக்கான, விசித்திரமாகத் தோன்றும் விமானிகள் போடும் மூக்குக் கண்ணாடியுடன் நவாப் வீட்டிலுள்ள இயந்திரச் சாமான்களை பழுது பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். குளிர்ட்டிகள், நீர் சூடாக்கிகள், குளிர்சாதனப்

பெட்டிகள், குழாய்கள் முதலானவற்றை. அத்லாந்திக் கடலில் புயல் காற்றில் நீரில் மூழ்கும் நீராவிக்கப் பல்லில் உள்ள கொதி-கலன்களை ஒரு எந்திரியர் பழுதுபார்ப்பது போல அவற்றைப் பழுது பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். லாகூரில் கே.கே. ஹரோணி அனுபவித்த சகல வசதிகளையும் இங்கேயும் அவரால் அனுபவிக்க நவாப் தான் கராணம். அவனுடைய பெரும் முயற்சியால் சகல இயந்திரங்களும் சரிவர இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. பண்ணை வீட்டை குளிர்வித்தன, குளிப்பதற்கு உதவின, வெளிச் சத்தை அளித்தன, உணவூட்டின.

அவனுடைய அருமையை ஹரோணி நன்றாக அறிந்திருந்தார். அவர் போகும் ஆய்வுச் சுற்றுப்பயணங்களுக்கு அவனையும் அழைத்துச் செல்வார். அவருடைய பிரதான படுக்கை அறையிலுள்ள மின்சார இணைப்புக்களை இணைத்துக் கொண்டிருப்பதையோ குளியலறையிலுள்ள நீர் சூடாக்கிய சரி செய்து கொண்டிருப்பதையோ கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். இறுதியில், ஒருநாள் மாலை தேநீர் வேளையில் அவருடைய உளநிலையை அறிந்து கொண்டு 'ஒரு சொல் பேச முடியுமா?' என்று நவாப் கேட்டான். நோஸ் மரக்குத்திகள் போட்டு எரியும் தீக்கு முன்னால் இருந்து தன் நகங்களை வெட்டிக் கொண்டிருந்த அவர், 'சரி சொல்லு' என்றார்.

'ஐயா, தங்களுக்குத் தெரியும், உங்கள் நிலங்கள் இந்து நதியிலிருந்து பரந்து செல்லுகின்றது. அங்கே பதினேழு முழுக் குழாய்க் கிணறுகள் உள்ளன. அவை எல்லாவற்றையும் பராமரிக்க ஒரே ஒரு ஆள் மட்டுந்தான் இருக்கிறான். அது நான் தான். உங்கள் வேலைக்காரன். உங்களுக்குச் செய்த சேவைக் காலத்தில் நான் இந்த நரைத்த மயிரைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.' தன் தலையைக் குனிந்து காட்டினான். 'நான் விரும்பிய அளவுக்கு என்னால் அந்தக் கடமைகளைச் செய்ய இயலாமல் இருக்கிறது. போதும், ஐயா, போதும். நான் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். என்னுடைய பலவீனத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். பட்டப் பகலில் படும் அவமானத்திலும் பார்க்க, இருளடைந்த வீடும் பெருமை தரும் பசியும் மனதுக்குள் இருப்பது நல்லது. என்னை இந்த வேலையிலிருந்து விடுவியுங்கள், நான் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன்.' இப்படியான பேச்சுக்களைக் கேட்டு நன்றாகப் பழகிய அந்த முதியவர் தன் நகங்களை அராவிக்கொண்டிருந்தார், பொதுவாக இப்படியான அலங்காரச் சொற்களைக் கேட்காதவராக இருந்தபோதும் அந்தப் பேச்சு எப்போது முடியும் என்பதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்.

'நவாப்டின் என்ன விஷயம்?'

'விஷயமா, ஐயா? உங்களுக்குச் சேவை செய்வதில் என்ன பிரச்சினை இருக்கப் போகிறது? இத்தனை ஆண்டுகள் உங்கள் உட்பைத் தின்று வளர்ந்தவன். ஆனால் ஐயா, பாரமான இயந்திரங்கள் பலமுறை என்னில் விழுந்து காயங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. பண்ணைக்குப் பண்ணை புதிய மாப்பிள்ளை போல இனிமேலும் இந்த முதிய கால்களால் சைக்கிளை வலிக்க முடியாது. முதன் முதல் உங்களிடம் வேலைக்கு வந்தது போல. நான் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன் என்னைப் போக விடுங்கள்.'

'இதற்குத் தீர்வு என்ன?' என்று ஹரோணி கேட்டார், பிரச்சினையின் உச்சத்திற்கு வந்ததை உணர்ந்து. அவர் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இவனில்லாவிட்டால் அவர் இருந்த வசதியான வாழ்வைக் கொஞ்சம் குறைத்து விடும். வசதியான வாழ்க்கை அவருக்குப் பெரியதொரு விஷயம்.

'சரி, ஐயா. என்னிடம் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் இருந்தால், இந்த வேலையை யாராவது இளைஞர்களுக்குப் பழக்கும்வரை, அதில் நொண்டி நொண்டி போய்க் கொண்டிருக்கலாம்.'

அந்த வருடம் விளைச்சல் நல்லாக இருந்தது. அதனால் தீயின் முன் இருந்த ஹரோணியின் மனம் விசாலமாகி இருந்தது. அதனால் பண்ணை மேலாளர்களின் வெறுப்புக்கு அவர் ஆளான-

போதும் நவாப்புக்கு புதியதொரு மோட்டார் சைக்கிள் கிடைத்தது. ஹோண்டா 70. அதற்குரிய எரிபொருளுக்கான படிக்காசையும் அவன் கெஞ்சிப் பெற்றுக் கொண்டான்.

மோட்டார் சைக்கிள் அவனுடைய அந்தஸ்தை மேலும் உயர்த்தியது. அவன் சொற்களை மற்றவர்கள் மதித்தார்கள். அதனால் அவனை அங்கிள் என்று பலரும் அழைத்தார்கள். உலக விவகாரங்களில் அவனுடைய அபிப்பிராயத்தையும் செவி மடுத்தார்கள். ஆனால் அவை பற்றி அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. இருந்தும் அவன் நிலை மேலும் உயர்ந்தது. பலவிதமான வியாபாரங்களைச் செய்தான். அனைத்திலும் பார்க்க அவன் தன் மனைவியுடன் ஒவ்வொரு இரவும் அதிக நேரத்தைச் செலவழித்தான். திருமணம் முடித்த காலத்தில் அவன் மனைவி தன் கிராமமான ஃபைரோ சாவில் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள தன் குடும்பத்தினருடன் தங்கச் சொல்லிக் கெஞ்சினாள். அதை மறுத்து விட்டு அவன் தன் கிராமத்திலுள்ள குடியிருப்பில்லத்தில் தங்கினான். நீண்ட நேரான தெருவொன்று ஃபைரோசாவில் பக்கமிருந்த மதகிலிருந்து இந்து நதிக்குப் போகும்வரை கே.கே. ஹரோணியின் நிலங்களை ஊடறுத்துச் சென்றது. சுதேச அரசு காலத்தில் அதற்குள் அடங்கிய அந்த நிலங்கள் இருந்தபோது கட்டிய பழைய நெடுஞ்சாலையின் முனையில் அந்தத் தெரு இருந்தது. நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஓர் அரசன் நெடுந்தொலைவிலுள்ள மாவட்டத்திலுள்ள அந்த வழியால் திருமணம் ஒன்றுக்கோ இறுதிச் சடங்குக்கோ குதிரையில் சென்றிருக்கிறான். அப்போது அவன் வெயில் கொடுமை தாங்காமல் வழிப்போக்கர்களுக்கு நிழல் தருவதற்காக நோஸ்வுட் மரங்களை நட்ச்சொல்லி ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறான். சில மணி நேரங்களிலேயே அப்படி ஆணை கொடுத்தது என்பதையே அவன் மறந்து விட்டான். இன்னும் சில பத்தாண்டுகளுக்குள்ளேயே அவனையும் அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். ஆனால் அந்த மரங்கள் அவ்விடத்தில் இன்னும் நின்று கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது அவை பிரமாண் டமாக வளர்ந்திருந்தன. அவற்றில் சில இப்போது இறந்தும் விட்டன. பட்டைகள் உரிந்த சில பெரிய மரங்கள், வெள்ளை நிறத்தில் இலைகள் இல்லாமல் நின்றன. நவாப் தன் புதிய மோட்டார் சைக்கிளில் இந்த வழியால் ஓடிக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய மோட்டார் சைக்கிளின் ஒவ்வொரு குமிழியிலும் பிடியிலும் பைகளும், கொடிகளும் பறக்க அவன் பறந்து செல்வான். அப்படிப் பறக்கையில் பள்ளங்களில் விழுந்தெழும்புவான். அப்படி விழுந்தெழும்பும்போது புதிதாக முளைத்த சிறிய சிறகுகள் படபடப்பது போல அவை தோன்றும். இனித்த முகத்துடன் எந்த குழாய்க் கிணற்றுக்கு பராமரிப்புத் தேவையோ அவ்விடத்திற்கு காதுகள் செவிடுபட சைக்கிளை வேகமாக ஓட்டிச் செல்வான்.

நவாப்பின் ஒரு நாள் வாழ்க்கையை மேலிருந்து பார்த்தால் வண்ணத்துப் பூச்சி ஒன்றின் வாழ்க்கையைப் போல நோக்கமில்லாத ஒன்றாகத் தோன்றும். அவனுடைய நாள் முதலில் முத்த மோலா எரிநீர் வீட்டுக்குச் செல்வதுடன் துவங்கும். அங்கே அவன் அவருக்குத் தன் மரியாதையைச் சிரத்தையுடன் செலுத்துவான். பின் ஒன்றோ இரண்டோ குழாய்க் கிணற்றுக்குச் செல்லுவான். செப்பனிடப்படாத வயல் வெளித் தெருக்களில் தூசி பறக்க, நோசாவுட் மரங்களின் கீழாக ஃபைரோசா நகரத்துக்கு ஓடுவான். படபடச் சத்தத்துடன் நகரத்தைச் சுற்றி இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்லுவான். அங்கே அவனுக்குப் புதிதாக இன்னொரு கொடுக்கல் வாங்கல் இடம் இருந்தது. அவனுடைய மச்சானின் மரக்கறித் தோட்டத்திலிருந்து கனிந்த தேன்பனி முலாம்பழங்களை வாங்கி விநியோகிக்கும் ஒப்பந்தத்தை எழுதுவதற்குச் செல்லுவான். அல்லது இன்னொரு இடத்தில் கோழிகள் இடும் முட்டைகளில் அரைப் பங்கை வாங்கி எண்ணுவதற்குச் செல்லுவான். திரும்பவும் நூர்பூர் ஹரோணியின் பண்ணைக்குச் செல்லுவான். இந்தக் காலத்தில் அவன் சென்ற இடங்களின் வரைபடங்களை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக வைத்துப் பார்த்தால் அது சிக்கல் நிறைந்ததாகத் தோன்றும். ஆனால் ஒவ்வொரு நாட்காலையிலும் ஒரேயிடத்திலிருந்து தான் வெளியே வருவான். சூரியன் வருவது போல. ஒவ்வொரு மாலையிலும் அதே இடத்திற்குத் திரும்புவான். களைத்

துப் போய், கருநிறத்தில். சைக்கிள் இயந்திரத்தை அணைத்து விட்டு, வாசல்படி பலகையின் மேலாக உருட்டிக் கொண்டு போய் முற்றத்தில் விடுவான். இயந்திரம் குளிர்ச்சியடையும் வரை அது ரிக் ரிக் என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கும். நவாப் ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் சைக்கிளை உதைக்கும் தட்டில் சாய்வாக நிறுத்துவான். தன் பெண் பிள்ளைகள் வரும்வரை காத்திருப்பான். எல்லாரும் அவனைச் சுற்றி வட்டமாகவும் அவனில் பாய்ந்து கொண்டும் இருப்பார்கள். அந்தக் கணம் அவன் முகம் அடிக்கடி அதே வெளிப்பாட்டைக் காட்டும். குழந்தைத்தனமான வஞ்சனையற்ற மகிழ்ச்சி. அவனுடைய கணத்த முகத்தையும் அதில் படர்ந்திருக்கும் ரேகைகளையும் தாடி மயிர் முளைகளுடன் ஒப்பிட்டால் விசித்திரமாகவும் துயரமாகவும் கூட இருக்கும். அப்போது தன் மூக்கை உயர்த்தி காற்றை நுகர்வான், தன் மனைவி இரவுணவுக்கு என்ன உணவு சமைத்திருக்கிறாள் என்பதை மணப்பதற்காக. பின் அவளிடம் உள்ளே செல்லுவான். அவனுக்கு தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டு, அடுப்பிலுள்ள நெருப்பை விசிறிக் கொண்டு எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரி அவள் இருப்பாள்.

‘என் அன்பே, என் கோழிக்குஞ்சே,’ என்றான் அன்பாக ஒருநாள் மலை. இருண்ட குடிசை. அதுதான் அவர்களுடைய குசினி. கனி மண்ணால் கட்டப்பட்ட சுவர்கள். கரிபடிந்து போய் கறுப்பாக இருந்தன. ‘சட்டிக்குள் எனக்கு என்ன இருக்கிறது?’ என்று சொல்லிக் கொண்டு, அண்டாச் சட்டியைத் திறந்தான். அதை அடுப்பிலிருந்து வெளியே எடுத்து கனிமண் தரையில் அவள் வைத்திருந்தாள். கேத்திலை அடுப்பில் வைத்திருந்தாள். அண்டாச் சட்டிக்குள் மர அகப்பையை வைத்துத் துளாவத் துவங்கினான்.

‘வெளியே, வெளியே,’ என்றாள் அவள். அகப்பையை எடுத்து, கறிக்குள் அதை ஓட்டி அதில் கறியைச் சிறிதாக எடுத்து அவனுக்கு ருசிக்கக் கொடுத்தாள்.

ஒரு சிறுவன் மருந்தை வாங்குவது போல பணிவுடன் தன் வாயைத் திறந்து அதை வாங்கிக் கொண்டான். மனைவி பதின்மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்ற போதிலும் இன்னும் பலமான வசீகரமான உடல் அமைப்புடன் இருந்தாள். அவளுடைய முதுகெலும்பு, போட்டிருந்த இறுக்கமான உட்சட்டையால் வெளியே தெரிந்தது. ஆண்களின் முகத்தைப் போன்ற அவளுடைய நீண்ட முகத்தின் தோல் இன்னும் ஒளி வீசியது. கனிவான காவி நிறத்தை அந்தத் தோலுக்கு அது அளித்தது. நரைக்கத் துவங்கியிருக்கும் நீண்ட தலைமுடியை ஒற்றைப் பின்னலாகப் பின்னி இடுப்புவரை தொங்க விட்டிருந்தாள். கிராமத்திலுள்ள இளம் பெண்களைப் போல. இந்தப் பாணி அவளுக்குப் பொருத்தமில்லாமல் இருந்த போதும் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் நவாப் அவளைத் திருமணம் முடித்தபோது இருந்த அந்தச் சிறுமியைத் தான் அவன் இன்னும் அவளில் கண்டான். அவன் கதவடியில் நின்று தன் பெண் பிள்ளைகள் நொண்டி அடித்து விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மனைவி அவனைக் கடந்து சென்றபோது அவள் அவளில் முட்டுவதற்காகப் பின்பகுதியை நீட்டினான்.

நவாப் முதலில் சாப்பிட்டான். பின் அவனுடைய பெண் பிள்ளைகள் சாப்பிட்டார்கள். இறுதியில் மனைவி சாப்பிட்டாள். அவன் சாப்பிட்ட பின் முற்றத்தில் இருந்து ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டு சிகரெற் ஒன்றைப் பற்றி புகைபிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அடிவானத்தில் ஓரளவு தெரிந்த பிறை நிலாவைப் பார்த்தான். சந்திரன் எதனால் செய்யப்பட்டது என்று வெறுமனே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அமெரிக்கர் அதன் மேல் நடந்தார்கள் என்று வானொலியில் அறிவித்ததை அவன் கேட்டது அவனுக்கு நினைவில் வந்தது. அவனுடைய எண்ணங்கள் அங்குமிங்கும் தொட்டுச் சென்று அலைந்து கொண்டிருந்தன. அவனுடைய குக்கிராமத்தில் அவனைச் சுற்றி வசித்தவர்களும் தங்கள் இரவுணவை முடித்து விட்டிருந்தனர். பசுமாட்டுச் சாணத்தில் முட்டிய தீயிலிருந்து புகை இருட்டாகிக் கொண்டிருந்த கூரைகளின் மேலாக வந்து கொண்டிருந்தது. காரமான வாசனைத் திரவியங்களின் மணம், கடுமையான புகையிலையைப் போல மணத்தது. நவாப்பின் வீட்டில் அவனுடைய மேதாவித்தனத்தால் செய்த பல வசதிகள் இருந்தன.

மூன்று அறைகளிலும் குழாய்த்தண்ணீர் இருந்தது. இரவில் அறைகளுக்குத் தேவையான மிதமான குளிர் காற்றைக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு காற்றுக் குழல் இருந்தது. கறுப்பு வெள்ளை தொலைக்காட்சியும் இருந்தது. அதை அவனுடைய மனைவி பூப் போன்ற வேலைப்பாடுகள் செய்த அழகிய கைத்துணி ஒன்றினால் மூடி வைத்திருந்தாள். வீட்டுக்குள் இருந்த தொலைக்காட்சியை பிசிறில்லாமல் கேட்கக் கூடியதாக, நெம்புகோல் ஒன்றினால் இயக்கி கூரையில் மாட்டியிருந்த உணர்கொம்புகளை திருப்பக் கூடிய ஒரு கருவியைச் செய்து வைத்திருந்தான். பிள்ளைகள் வீட்டுக்குள்ளிருந்து தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது அலறிக் கொண்டிருந்தது. மனைவி வெளியே வந்து அவனுடைய காலடியில் பவ்வியமாக காலாட்டினாள். கயிறுகள் தொய்ய உள் அமுங்கிய கயிற்றுக் கட்டிலில் அவன் இருந்தான்.

‘என்னுடைய பைக்குள் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. அது என்ன வென்று தெரிய விரும்புகிறாயா?’ என்று சொல்லி ஒரு மாதிரியாக உதட்டை நீட்டிச் சிரித்துக் கொண்டு அவளைப் பார்த்தான்.

‘எனக்கு அந்த விளையாட்டுத் தெரியும்,’ என்றாள் அவள். அவனுக்குக் கிட்ட வந்து அவனுடைய மூக்குக் கண்ணாடியைச் சரிப்படுத்தினாள். ‘ஏன் உங்களுடைய கண்ணாடி எப்பவும் கோணலாக இருக்கிறது? ஒரு காது மற்றக் காதிலும் பார்க்க உயரமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்,’ என்றாள்.

‘அதைக் கண்டு பிடித்தால் அதை நீயே வைத்துக் கொள்ளலாம்,’ என்றான் அவன்.

பிள்ளைகள் இன்னும் தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு அவள் அவனுக்குப் பக்கத்தில் முழங்காலில் இருந்தாள். அவனுடைய கால்சட்டைப் பைகளைத் தட்டிப் பார்த்தாள். ‘இன்னும் கீழே கீழே’ என்றான் அவன். குர்தாவின் கீழே அவன் போட்டிருந்த பிசுபிசுக்கும் கீழ்ச்சட்டைப் பைக்குள் புதினத்தாளுக்கும் சுற்றிய பழுப்புச் சர்க்கரைக் கட்டி அதற்குள் இருந்தது.

‘என்னிடம் இன்னும் கணக்க இருக்கிறது. பலாரில் நீ வாங்கும் மோசமான சர்க்கரைக் கட்டி போன்றதல்ல இது. தாஸ்தி எனக்குத் தந்தது. அவர்களுடைய கரும்பாலை இயந்திரத்தை திருத்திக் கொடுத்தேன். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் ஐந்து கிலோ சர்க்கரை தந்தார்கள். அதை நான் நாளைக்கு விற்கப் போகிறேன். எங்களுக்கு இப்போ கொஞ்சம் பரோட்டா செய். நல்லதா, தயவு செய்து.’

‘நெருப்பை அணைச்சிட்டேன்,’ என்றாள் அவள்.

‘அப்படியென்றால் நெருப்பை மூட்டு. அல்லது நீ இங்கே இரு. நான் மூட்டுகிறேன்.’

‘உங்களால் மூட்ட முடியாது. நான் தான் கடைசியில் செய்ய வேண்டி வரும்,’ என்றாள் எழும்பிக் கொண்டே.

சின்னக் குழந்தைகள் தாச்சிச் சட்டியில் நெய் வாசனை மணப்பதை உணர்ந்து அதைச் சுற்றி நின்று சர்க்கரை உருகுவதை பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். இறுதியில் பெரிய சிறுமிகளும் வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் கர்வத்துடன் ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்றார்கள்.

நவாப் நெருப்படியில் குந்தி பெரிதாக மூச்சிழுத்துக் கொண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்து சைகை காட்டினான். ‘என் இளவரசிகளே, வாருங்கள், எனக்குத் தெரியும் உங்கள் தந்திரங்கள். உங்களுக்கு இன்னும் வேணும், இல்லையா?’

சுட்ட ரொட்டித் துண்டுகளில் பழுப்பு நிற கட்டிப் பாகுவை ஊற்றி அவர்கள் சாப்பிடத் துவங்கினார்கள். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு நவாப் தன் மோட்டார் சைக்கிளாடிக்குப் போய் அதில் மாட்டி

யிருந்த கூடைக்குள்ளிருந்து இன்னொரு பெரிய கட்டிச் சர்க்கரையை எடுத்து வந்து, யார் அதிகம் சாப்பிடுகிறார்கள் பார்ப்போம் என்று அவர்களைப் பார்த்துச் சவால் விட்டான்.

இந்தச் சிறிய சர்க்கரை விழாவின் சில கிழமைகளின் பின், நவாப், பண்ணை காவலாளியுடன் இருந்து கொண்டிருந்தான். காவலாளி நூர்ப்பூர் ஹரோணியின் தானியக் களஞ்சியத்தைக் காவல் காப்பவன். கதிரடிக்கும் தளத்துக்குப் பக்கத்தில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த ஓர் ஆல மரம் நாற்பது ஐம்பது அடி உயரம் வளர்ந்து படர்ந்து நிழல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. களஞ்சியத்தில் வேலை செய்த எல்லாரும் பூவாளியால் நீர் வார்த்து அதைக் கவனித்து வளர்த்திருந்தார்கள். முதிய காவலாளி அந்த மரத்தின் அடியில் தான் இருப்பார். நவாப்பும் மற்ற இளைஞர்களும் மாலைவேளைகளில் அவரை நையாண்டி செய்து கொண்டும், அவருக்குக் கடும்கோபத்தை மூட்டிக் கொண்டும் ஒருவருடன் ஒருவர் பகிடி பண்ணிக் கொண்டும் இருப்பார்கள். தூசி படிந்த பழைய பாதைகள் ஆற்றுத் தடங்கள் ஊடாகச் சென்றதைப் பற்றியும், பழங்குடியினர் வேட்டைக்காக களவாடிய கால்நடைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் அடிக்கடி ஒருவரை ஒருவர் கொன்றதைப் பற்றியும், சுவாரசியத்திற்காக இன்னும் பலவற்றையும் சேர்த்து அந்த முதியவர் சொன்ன கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஏற்கெனவே கோடை காலம் வந்திருந்த போதிலும் காவலாளி தன் கால்களை சூடாக்குவதற்காகவும், அந்த இளைஞர்கள் கூட்டம் சுற்றி வர இருப்பதற்காக ஒரு மைய இடத்தையும் அவ்விடத்தில் வைத்திருந்தார். அங்கே ஓர் உலோகத் தட்டில் தீயை எரிய விட்டுக் கொண்டிருந்தார். மின்சாரம் அடிக்கடி தடைப்படுவது போல அப்போதும் தடைப்பட்டு விட்டது. வானத்தில் எழுந்த முழு நிலா அந்தக் காட்சிக்கு ஒளி ஊட்டியது. வெள்ளையடித்த சுவர்களில் தெறித்து பிரதிபலித்தது. அங்குமிங்கும் கிடந்த உழும், விதைகள் நடும், இழுவை யந்திரங்கள், சமப்படுத்தும் யந்திரங்களிலும், மங்கலாக நிழல்கள் விழுந்து கொண்டிருந்தன. இவர்களிலும் நேராக இல்லாமல் சரிவாக விழுந்து கொண்டிருந்தது.

‘முதியவரே, நான் உங்களை களஞ்சிய அறைக்குள் கட்டி வைத்து விட்டு, என்னுடைய மோட்டார் சைக்கிள் கொள்கலனில் எரிபொருள் நிரப்பிக் கொண்டு போகப் போகிறேன், சரியா’ என்றான், நவாப்.

‘அதில் எனக்கொன்றும் குறைவில்லை. போய் நிரப்பு. ஆனால் இப்போது உன் மனைவி கூப்பிடுகிறாள், அது எனக்குக் கேட்கிறது,’ என்றார் காவலாளி.

‘எனக்குத் தெரியும், நீங்கள் தனியாக இருக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றான் நவாப்.’

நவாப் எழுந்து காவலாளியின் கையைப் பிடித்து குலுக்கி விட்டு, குனிந்து அவரின் முழங்காலை மரியாதையுடன் தொட்டான். நிலப் பிரபுத்துவ கே.கே. ஹரோணியை மரியாதையுடன் தொடுவது போல. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக காவலாளியை அப்படித் தொடுவதைப் பலர் பகிடியாக்கி இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து பகிடி இப்போது மறைந்து விட்டது.

‘கவனமாக இரு மகனே,’ என்று காவலாளி சொன்னார், தன் மூங்கில் தடியை ஊன்றிப் பிடித்துக் கொண்டு. தடியின் நுனியில் எஃகு வளையம் போடப்பட்டிருந்தது.

நவாப் மோட்டார் சைக்கிளைக் கிளப்பும் மிதிகோலில் ஏறி, விளக்கை எளிதாக முடுக்கி, கதிரடிக்கும் தள வாசலால் கால்மைல் தூரம் ஓடி, பண்ணையைக் கடந்து தெருவுக்குச் சென்றான். உடல் குளிர்ச்சியை உணர்ந்தது. அதை விரும்பவே செய்தான். ஏனெனில் அவனுடைய வீட்டறை இரவில் சூட்டில் கொதிக்கும். களவெடுத்த மின்சாரத்தில் இரு கம்பிகள் போட்ட சூடேற்றி இரவும் பகலும் வேலை செய்யும். கோடை காலம் வந்த பின்

னரும் குடும்பம் மிகையான வெதுவெதுப்பில் ஆடம்பரத்தில் திளைக்கும். இருளடைந்த பிரதான தெருவில் மோட்டார் சைக்கிளைத் திருப்பி வேகமாகச் சென்றான். பலவீனமான முகப்பு விளக்குக் காட்டிய வெளிச்சத்திலும் பார்க்க அதிக வேகத்தில் சென்றான். தடைகள் எதிர்வினை ஆற்றுவதற்கு முன்னரே தோன்றி விடுகின்றன. அசையும் விளக்குச் சுடரில் ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஓடுவது போல போய்க் கொண்டிருந்தான். இருட்டில் அந்துப் பூச்சிகள் தவ்விச் செல்லும்போது தெருவில் குந்தியிருக்கும் இரவுப் பறவைகள் அவற்றை வேட்டையாடும். அவை சிலவேளை சைக்கிளின் அடியிலும் விழுந்து விடும். குன்றிலும் குழியிலும் விழுந்தெழும்பும் சைக்கிளை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு தண்டில் எழுந்து நின்றான். ஆனால் அதில் வேகமாகச் செல்வதையும் விரும்பினான். பள்ளத்தில் உள்ள கரும்பு வயல்களில் தாராளமாக நீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. மூடுபனி எழுந்திருந்தது. குளிர் காற்று அவனைச் சுற்றி வீசியது. வாய்க்கால் பக்கத்திலுள்ள சிறிய தெருவில் சைக்கிளைத் திருப்பினான். அங்கே உள்ள மதில் அடியில் நீர் பாய்ந்து செல்லும் சத்தத்தைக் கேட்டான்.

வாய்க்கால் பக்கத்திலிருந்து ஒருத்தன் வெளியே வந்து நவாப்பை சைக்கிளை நிறுத்தும்படி கை காட்டினான்.

‘சகோதரனே, என்னைக் கொண்டு போய் நகரத்துக்குள் விடு. எனக்கு அங்கொரு வேலை இருக்கிறது. போகப் பிந்தி விட்டது,’ என்று யந்திரத்தின் படபடச் சத்தத்திற்கு மேலாக உரத்துச் சொன்னான்.

இந்தப் பின்னிர்வு நேரத்தில் விசித்திரமான வேலை என்ன இருக்கும் என்று நவாப் யோசித்தான். சைக்கிளின் பின் விளக்கு சிவப்பு ஒளி அவ்விடத்தைச் சுற்றி விழுந்தது. அவ்விடம் குடிமனைகளிலிருந்து மிகவும் தூரத்தில் இருந்தது. தாஸ்திய கிராமம் தெருவுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மைலுக்கு அப்பால் இருந்தது. அதற்கு முன் ஒன்றுமே இல்லை. நவாப் அவன் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

‘எங்கே இருந்து வருகிறாய்?’ என்று நவாப் கேட்டான். அவனை நவாப் நேராகப் பார்த்தான். விறைத்த ஆனால் தைரியத்தை இழக்காத முகம்.

‘காஷ்மோர். கடந்த ஒரு மணி நேரமாகக் காத்திருக்கிறேன். நீ தான் முதல் முதல் வந்த மனிதன். நாள் முழுவதும் நடந்து வந்திருக்கிறேன்.’

காஷ்மோராவா என்று நவாப் நினைத்தான். ஆற்றுக்கு அந்தப் பக்கம் இருக்கும், வறுமையான கிராமம் அது. அவ்விடமிருந்த இனக்குழுக்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நூர்ப்பூர் ஹரோணியின் பண்ணையிலும் அருகிலுள்ள இடங்களிலும் மாம்பழம் பறிக்க வருவார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் மிக மிகக் குறைவு. அறுவடைகள் முடிந்த பின் அவர்களை அனுப்பி விடுவார்கள். இறுதியில் பருவ காலம் முடிந்த பின் அவர்கள் சாதாரண விருந்தொன்றைக் கொடுப்பார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறு தொகை போட்டு ஒரு எருமை மாடு வாங்குவார்கள். நவாப்பும் அதில் பலமுறை பங்குபற்றி இருக்கிறான். அங்குமிங்கும் கிடந்த ஒரு சில இறைச்சித் துண்டுகளை உப்பு சுவையுடைய சோற்றுடன் சாப்பிட்டது நினைவிருக்கிறது. அப்படிக் கலந்து கொண்டது அவர்களுக்கு அதுவொரு கௌரவம். அவர்களும் அவனை மரியாதையுடன் நடத்தினார்கள்.

அவனைப் பார்த்து இளித்த பின், பின்னால் இருந்த ஆசனத்தில் இருக்கச் சொல்லி, முகவாயால் காட்டினான். ‘சரி, சரி பின்னால் ஏறு’ என்றான்.

அவனைப் பின்னால் ஏற்றிய பின் அந்தப் பாரத்திற்கேற்ப மோட்டார் சைக்கிளைச் சமன்படுத்திக் கொண்டான். ஆனால் மேடும் பள்ளமும் நிறைந்த வாய்க்கால் வழியாகத் தெருவில் மோட்டார்

சைக்கிளை ஓட்டுவது சிரமமாக இருந்தது. இருந்தும் றோஸ்வுட் மரங்கள் ஊடாக அவன் ஓடிக் கொண்டிருந்தான்.

மதகிலிருந்து அரை மைல் தூரம் போன பின், அந்த ஆள் 'நிறுத்து!' என்று நவாப்பின் காதுக்குள் கத்தினான்.

'என்ன பிரச்சினை?' என்று நவாப் கேட்டான். வீசும் காற்றில் அவன் சொன்னது என்னவென்று அவனுக்கு விளங்கவில்லை.

அப்போது நவாப்பின் விலா எலும்பில் அவன் கடினமான ஒன்றால் குத்தினான்.

'நான் ஒரு துவக்கு வைத்திருக்கிறேன். உன்னைச் சுடுவேன்.'

நவாப் பீதியடைந்து போய் சைக்கிள் சறுக்க அதை நிறுத்தி விட்டு ஒரு பக்கம் பாய்ந்தான். பின் சைக்கிளை தள்ளி விட்டான். கள்ளனை ஒரு பக்கம் நிலத்தில் தள்ளி விட்டு அதுவும் சாய்ந்தது. காபறேற்றர் மிதவை திறந்து தூங்கியது. யந்திரம் ஒரு நிமிசம் ஓடியது. யந்திரம் வெடவெடத்து நிற்கும்வரை அதன் சில்லு கள் குலுங்கின. தலை விளக்கும் நின்றது.

'என்ன செய்கிறாய்?' என்று நவாப் உளறினான்.

'நீ பின்னால் போக விட்டால் நான் உன்னைச் சுடுவேன்,' என்றான் கள்ளன். ஒரு முழங்காலில் எழுந்து, நவாப்பை நோக்கி துவக்கை நீட்டினான்.

மோட்டார் சைக்கிளின் அருகில் கடும் இருட்டில் இருவரின் உருவங்களும் தெளிவற்றுத் தெரிந்தன. சைக்கிளிலிருந்து மணக்கும் எரிபொருள் ஒழுகி அவர்களின் காலடியின் கீழ் உள்ள புழுதியில் கிடந்தது. அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த வாய்க்காலில் இருந்து நாணல் புல் ஊடாக சுழன்றோடும் நீர், வாயில் நீரை விழுங்கும் ஓசையுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நவாப்பின் கண்கள் இருட்டிற்குப் பழக்கப்பட்ட பின் கள்ளனைப் பார்த்தான். அவன் உள்ளங்கையில் பட்ட காயத்தை சூப்பிக் கொண்டிருந்தான். மற்றக் கையில் துவக்கை வைத்திருந்தான்.

கள்ளன் சைக்கிளைத் தூக்கப் போக நவாப் அவனை நோக்கி ஓரடி வைத்தான்.

'வராதே, உன்னைச் சுடுவேன் என்று சொன்னேன் அல்லவா?' என்றான் கள்ளன்.

நவாப் தன் இரு கைகளையும் சேர்த்து அவனைக் கும்பிட்டான். 'உன்னைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். எனக்குச் சின்னஞ் சிறு சிறு மிகள் இருக்கிறார்கள். பதின்மூன்று குழந்தைகள். பதின்மூன்று பேர், சத்தியமாக. உனக்கு நான் உதவி செய்ய முயன்றேன். உன்னை ஃபைரோஸாவிற்கு ஓட்டிச் செல்கிறேன். இதைப் பற்றி ஒருவருக்கும் சொல்ல மாட்டேன். சைக்கிளை எடுக்காதே. அது தான் எனக்கு தினமும் உணவு கொடுக்கிறது. நானும் உன்னைப் போல ஒரு மனிதன் தான். உன்னைப் போல ஒரு ஏழை.'

'வாயை மூடு.'

எதையும் யோசிக்காமல் கண்களில் தந்திரம் மின்ன, துவக்கைப் பறிப்பதற்காக அதை நோக்கிப் பாய்ந்தான். முடியவில்லை. ஒரு கணம் இருவரும் கட்டிப் புரண்டார்கள். கள்ளன் தன்னை விடு வித்துக் கொண்டு, ஒரு அடி பின் சென்று நவாப்பைச் சுட்டான். நவாப் இரண்டு கைகளாலும் கவட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு

நிலத்தில் விழுந்தான். கள்ளன் எந்தக் காரணமுமின்றி தன்னை அறைந்து விட்டதைப் போல ஆச்சரியமும் அதிர்ச்சியும் அடைந்தான், நவாப்.

கள்ளன் சைக்கிளை இழுத்துக் கொண்டு போய் அதன் மேல் கால்களைப் போட்டு ஏறினான். அதை ஓட்ட முயன்றான். மேலும் கீழும் உதைத்தான். தன் முழு பாரத்தையும் கூட்டி ஏறி தண்டை மிதித்தான். யந்திரம் சத்தமிட்டுச் சுழன்றது, ஓடவில்லை. எரி-பொருள் பெருக்கெடுத்தது, அவன் முடுக்கியைப் பிடித்திருந்த தால் அது நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. சூட்டின் சத்தத்தைக் கேட்டு, டாஷ்தியன் கிராமத்திலுள்ள நாய்கள் குரைக்கத் துவங்கின. காற்றில் அந்தச் சத்தம் இடைக்கிடை கேட்டது.

நிலத்தில் கிடந்த நவாப், கள்ளன் தன்னைக் கொன்று விட்டான் என்றே நினைத்தான். றோஸ்வுட் மரங்களின் கிளைகள் ஊடாகத் தெரிந்தது நிலா வெளிச்சம். அதனுடாக வெளிறிப் போன ஆகாயம், கிண்ணம் ஒன்றிலுள்ள தண்ணீர் முன்னும் பின்னும் அசைவது போலத் தெரிந்தது. ஒரு கால் உடலின் கீழ் மடிய நவாப் விழுந்திருந்தான். அதை இப்போது நிமிர்த்தினான். காயத்தில் கையைத் தொட்டு வெளியே எடுத்தபோது கையில் இரத்தம் ஓட்டியது. 'ஓ, கடவுளே, ஓ அம்மா, ஓ கடவுளே,' என்று சொல்லி அனுங்கினான். பெரிதாக சத்தமிட்டு அல்ல. ஒருவகையான பாட்டுப் பாடுவது போல. கள்ளனைப் பார்த்தான். அவனுடைய முதுகுப்புறம் இவன் பக்கம் திரும்பி இருந்தது. தாக்கப்படுவதற்கு வசதியாக. ஆறடிக்கப்பால். சைக்கிளை ஓட்டுவதற்காக மேலும் கீழும் ஓட்டும் கியரை வெறித்தனமாக உதைத்துக் கொண்டிருந்தான் கள்ளன். தன் சைக்கிளை அவனை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு நவாப் விடப் போவதில்லை. சைக்கிள், அவனுடைய அரிய பொருள், அவனுடைய சுதந்திரம்.

திரும்பவும் எழும்பினான். முன்னோக்கித் தடுமாறினான். காயம் பட்ட கால் தடுமாற முன்னால் விழுந்தான். சைக்கிளின் பின் தாங்கியில் நெற்றி மோதியது. கள்ளன் ஆசனத்திலிருந்து திரும்பிப் பார்த்தான். துவக்கை கைநீட்டும் அளவில் வைத்துக் கொண்டு ஐந்து தரம் சுட்டான். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நாலு, ஐந்து. நவாப் கள்ளனுடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நம்ப முடியாமல். துவக்கின் வாயிலிருந்து தொடராக வெளிவரும் தீச்சுடரைப் பார்த்தான். கள்ளன் ஒருபோதுமே துவக்கைப் பாவித்திருக்கவில்லை என்பது தெரிந்தது. அதை ஒருவனிடம் களவாக வாங்கியபோது ஒரு குண்டை மட்டும் சுட்டுப் பார்த்திருக்கிறான். நெஞ்சுப் பகுதியிலோ தலையிலோ குறி பார்த்து அவனால் சுட இயலவில்லை. அதனால் அவன் கவட்டிலும் கால்களிலும் குறி பார்த்துச் சுட்டான். கடைசி இரண்டு குண்டுகளும் பெரிதாக குறி தவறி தெருப்புழுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு தூர விழுந்தன. அப்போது டாஷ்தியன் கிராமத்திலிருந்து தெருவில் ஒரு தீவட்டி ஆடிக் கொண்டு வேகமாக வந்தது. சைக்கிளை வீசி விட்டு வயலுக்கு அருகிலிருந்த நாணல் புல்லுக்கூடாக கள்ளன் ஓடினான்.

அசைவதற்கு விரும்பாமல் நவாப் தெருவில் கிடந்தான். குண்டு கள் முதலில் அவனில் பாய்ந்தபோது பூச்சி கொட்டுவது போலத் தான் இருந்தது. இப்போது வலி பெரிதாகக் கூடியது. காற்சட்டையில் இரத்தத்தைச் சூடாக உணர்ந்தான்.

எல்லாம் மிகவும் அமைதியானது போலத் தோன்றியது. தூரத்தே நாய்கள் குரைத்துக் கொண்டே இருந்தன. அவனைச் சுற்றி எண்ணிக்கையில்லாத சில வண்டுகள் ரீங்கரித்து மென்மையான ஒரு சத்தமாக மாறியது. வாய்க்காலுக்கு எதிர்ப்புறம் இருந்த மாமரத் தோட்டத்தில் சில காசுகள் கத்தத் துவங்கின. இரவில் அவை

தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

ஏன் கத்துகின்றன என்று அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். காகக் கூடு இருக்கும் மரத்தில் பாம்பொன்று ஏறி விட்டதாக இருக்கலாம். கோடை காலத்தில் இந்து நதி பெருக்கெடுத்து வந்ததில் பிடித்த புது மீன்கள் இப்போது சந்தைக்கு வந்திருக்கலாம். அதை இரவுணவுக்காக அவன் வாங்குவதற்கு இருந்தான். குறைந்தது அடுத்த நாளைக்காவது வாங்கலாம் என்று நினைத்தான். வலி மோசமாகிக் கொண்டிருந்தபோது பொரித்த மீனின் மணத்தை நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

கிராமத்திலிருந்து இரண்டு பேர் ஓடி வந்தார்கள். ஒருத்தன் மற்ற வனிலும் பார்க்க மிக மிக இளையவன். இருவரும் மேல் உடுப்பு போடாமல் வெறும் மேலுடன் இருந்தனர். மூத்தவனுக்குப் பாணை வயிறு. பழைய ஒற்றைக் குழல் துப்பாக்கி ஒன்றை அவன் வைத்திருந்தான். அதன் பின்பாதியைக் கம்பியால் முரட்டுத்தனமாகக் கட்டியிருந்தான்.

‘ஓ, கடவுளே, இவனைக் கொன்று போட்டார்கள். யார் இவன்?’

இளையவன் உடலுக்குப் பக்கத்தில் முழங்காலில் இருந்தான். ‘ஓ, இது நவாப். மின்சார ஊழியன். நூர்பூர் ஹரோணிக்கு வேலை செய்பவன்,’ என்றான்.

‘நான் சாகவில்லை,’ என்றான் நவாப் உறுதியாக. தலையைத் தூக்காமல். அவனுக்கு அவர்களைத் தெரியும். அவர்கள் தகப்பனும் மகனும். மகனுடைய திருமணத்திற்கு நவாப் தான் ஒளி பொருத்துவதை ஒழுங்கு செய்தான். ‘அந்த வேசைமகன் அந்த நாணல் புல்லுக்கிடையில் இருக்கிறான்,’ என்றான் நவாப்.

முதியவர் முன்னால் போய் நாணல் புல்லின் மையப் பகுதியைக் குறி வைத்துச் சுட்டார். திரும்பவும் குண்டொன்றைப் போட்டு திரும்பவும் சுட்டார். பச்சை இலைத் தண்டுகளுக்கிடையில் எதுவுமே அசையவில்லை. தண்டுகள் தலைக்கு மேலாக வளர்ந்திருந்தன. அதன் தலையில் புல்விதைகள் உள்ள காம்புகள் இருந்தன.

‘அவன் போய் விட்டான்,’ என்றான் இளையவன். நவாப்பின் அருகில் இருந்து அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தோளில் துவக்கைப் பிடித்தபடி முதியவர் கவனமாக முன்னேறிச் சென்றார். ஏதோ அசைந்தது. அதை நோக்கிச் சுட்டார். கள்ளன் திறந்த வெளியில் குப்புற விழுந்தான். ‘அம்மா, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்,’ என்று சத்தமிட்டபடி முழங்காலில் எழுந்தான். கைகள் இடுப்பைப் பிடித்திருந்தன. முதியவர் முன்னே சென்று அவனுடைய முதுகில் துவக்குப் பிடியால் திரும்பவும் அடித்தார். பின் துவக்கை எறிந்து விட்டு, அவனுடைய சட்டைக் கொலரில் பிடித்து தரதரவென்று தெருவுக்கு இழுத்து வந்தார். அவனுடைய சட்டையைத் தூக்கிப் பார்த்தார். அவனுடைய வயிற்றில் அரை டசின் குண்டுத் துகள்கள் துளைத்திருந்தன. கறுத்த துளைகளிலிருந்து இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. கை விளக்கு வெளிச் சத்தில் அது தெரிந்தது. கள்ளனின் வாயிலிருந்து எச்சில் வடிந்து கொண்டிருந்தது. இளையவன் எழும்பிப் போய் யந்திரம் இயங்கும் வரை மோட்டர் சைக்கிளைத் தெருவின் கீழ்ப் பகுதிவரை தள்ளிக் கொண்டு போனான். கியரைப் போட்டு மோட்டார் சைக்கிளை ஓட்டினான். ஏதாவது வாகனம் ஒன்றைக் கொண்டு வரப் போவதாகச் சத்தமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வேகமாகச் சென்றான். நவாப் நெளிந்தான். இளையவன் அவசரத்தில் கிளச்சை மாற்றாமல் போவதைக் கண்டு நவாப் நெளிந்தான்.

‘மாமா, உங்களுக்கு ஒரு சிகரெற் தரவா?’ என்றார் அந்த முதியவர், ஒரு பெட்டி சிகரெற்றை நீட்டிக் கொண்டே.

நவாப் தன் தலையை முன்னாலும் பின்னாலும் சுழற்றியபடி, ‘சீ, என் நிலைமையைப் பார்,’ என்றான்.

அமைதியடைந்த பின், மறந்து போன ஏதோ ஒரு எண்ணம்

அவனை தொந்தரவு செய்தது. அது முக்கியமானதொரு விசயம். பின்னால்தான் அது அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

‘கள்ளனுடைய சுழல் துப்பாக்கியை கண்டு பிடியுங்கள். அது பொலிசுக்குக் கொடுக்கத் தேவைப்படும்,’ என்றான் நவாப்.

‘நான் உன்னை விட்டு அகல முடியாது. ஆனால் ஒரு நிமிசத்திற்குப் பிறகு சிகரெற்றை வீசி விட்டு எழும்பினார்.

வாய்க்கால் மதகுப் பகுதிப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு பிக்கப் றக்கின் விளக்குகள் தெருவில் வேகமாக மேலும் கீழும் விழுந்தெழும்பி வந்து கொண்டிருந்தபோது முதியவர் இன்னும் துப்பாக்கியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். தகப்பனும் மகனும் நவாப்பையும் சைக்கிள் கள்ளனையும் தூக்கி றக்கின் பின்பக்கத்தில் ஏற்றினார்கள். றக்கை ஓட்டுபவன் எல்லாவற்றையும் சந்தேகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மருந்தாளர் மட்டுமே நடத்தும் ஃபைறோ சாலிவுள்ள ஒரு தனியார் மருத்துவமனைக்கு அவர்களை ஓட்டிச் சென்றார்கள். மருந்தாளராக இருந்தாலும் அவருக்கு வாடிக்கையாளர்கள் பலர் இருந்தார்கள். உடனடியாகவும் உறுதியாகவும் முடிவெடுக்கும் அவனுடைய முறையாலும், ஒரு சில மருந்துகளை மட்டுமே கொடுத்து பலவிதமான நோய்களையும் வெற்றிகரமாக குணமாக்கி வெற்றி பெற்றதாலும் அவனுக்குப் பல வாடிக்கையாளர்கள் இருந்தார்கள்.

தொற்று நீக்கிகளாலும், உடலில் இருந்து சுரக்கும் திரவங்களாலும் மருத்துமனையிலிருந்து இனிமையானதொரு மணம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு அறையில் நாலு கட்டில்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அறையில் குழல் விளக்கொன்று மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. தகப்பனும் மகனும் நவாப்பை உள்ளே தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள். அங்கிருந்த கட்டில்களில் கசங்கிக் கிடந்த துணிகளில் இரத்தத் துளி இருந்ததை நவாப் பார்த்தான். துருப் பிடித்த பழைய கறை அது. மருத்துவமனையின் மேல் பகுதியில் வசித்த மருந்தாளன் வீட்டுக்குப் போட்டிருந்த உடுப்புடனும் பனியனுடனும் கீழே வந்தான். தூக்கத்திலிருந்தவனை தொந்தரவு செய்ததற்காக சிறிதும் கவலைப்படாதவன் போல அவன் தோன்றினான்.

‘அவர்களை அந்த இரண்டு கட்டில்களிலும் போடுங்கள்,’ என்றான் மருந்தாளன்.

‘அஸ்ஸலாமு அலெய்க்கும், டொக்ரர் சாகிப்,’ என்றான் நவாப். வெறெங்கோ இருக்கும் ஒருவனிடம் கதைப்பது போல அவன் அதை உணர்ந்தான். மருந்தாளன் மிகவும் கடுமையானவனாகவும் முக்கியமானவனாகவும் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டான். நவாப் அவனுடன் மரியாதையாகக் கதைத்தான்.

‘என்ன நடந்தது, நவாப்?’

‘அவன் என்னுடைய மோட்டர் சைக்கிளைப் பறிக்க முயன்றான். நான் விடவில்லை.’

மருந்தாளன் நவாப்பின் சல்வாரை இழுத்தெடுத்தான். ஒரு துணியை எடுத்து இரத்தத்தைத் துடைத்தெடுத்தான். பிறகு முரட்டுத்தனமாக காயம் பட்ட இடத்தைச் சுற்றித் தடவினான். நவாப் வலியால் கட்டிலின் ஓரப் பக்கப் பகுதிகளை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். கூச்சலிடாமல் இருப்பதற்கு தன்னை திடமாக்கிக் கொண்டான். ‘நீ பிழைத்து விடுவாய். நீ அதிர்ஷ்டக்காரன். குண்டுகள் கீழ்ப்பகுதிக்குத்தான் சென்றிருக்கின்றன,’ என்றான் மருந்தாளன்.

‘அவை தாக்கியுள்ளனவா?’

மருந்தாளன் காயங்களைத் துணியால் ஒற்றினான். ‘அப்படி ஒன்றும் இல்லை, இறைவனுக்கு நன்றி.’

கள்ளனுடைய நுரையீரலைக் குண்டு தாக்கி இருக்க வேண்டும். காரணம், அவன் இரத்தம் கக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

‘அவனை காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவன் இறந்து போவான்,’ என்றான் மருந்தாளன்.

‘தயவுசெய்து, இரக்கம் காட்டுங்கள். என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். நானும் ஒரு மனிதன்தானே,’ என்று கள்ளன் கெஞ்சினான்.

மருந்தாளன் பக்கத்திலிருந்த அலுவலகத்திற்குச் சென்று மருந்துகளின் பெயர்களை ஒரு குறிப்புத் தாளில் எழுதினான். கிராமத்தவரின் மகனிடம் கொடுத்து அடுத்த வீதியிலிருக்கும் மருந்தளிப்பவரிடம் அனுப்பினான்.

‘மருந்தளிப்பவனை எழுப்பி இந்த மருந்துகள் மின்சாரத் தொழிலாளி நவாப்தீனுக்கு என்று சொல். இதற்குரிய பணத்தை அவனுக்குக் கிடைக்கச் செய்வேன் என்று அவனுக்குச் சொல்,’ என்றான் மருந்தாளன்.

நவாப் கள்ளனை முதன் முதலாக நன்றாகப் பார்த்தான். அவனுடைய தலையணையில் இரத்தம் சிந்திக் கிடந்தது. மூக்கை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தான். மூக்கைச் சீறி வீச வேண்டும் என்பது போல. அவனுடைய மிகவும் நீண்ட மெலிந்த கழுத்து கோணி, தோளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கழுத்திலிருந்து வெளியே வந்தது போல. நவாப் நினைத்ததிலும் பார்க்க அவன் வயது போனவனாக இருந்தான். அவன் ஒரு சிறுவன் அல்ல. கறுத்த மேனி. குழி விழுந்த கண்கள். வெளித்தள்ளிய, புகைபிடிப்பவர்களின் மஞ்சள் நிற பற்கள். முச்செடுப்பதற்காகச் சிரமப்பட்டு உடம்பை வெட்டி இழுத்தபோது அவை வெளியே தெரிந்தன.

‘நான் உனக்கு தவறு செய்து விட்டேன். அது எனக்குத் தெரியும். என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி உனக்கொன்றும் தெரியாது. உன்னுடையதைப் பற்றி எனக்கொன்றும் தெரியாததைப் போல. எது என்னை இங்கே கொண்டு வந்தது என்றும் எனக்குத் தெரியாது. நீ ஏழையாக இருக்கலாம். ஆனால் நான் உன்னிலும் பார்க்க ஏழை. என்னுடைய அம்மா வயது போனவள். கண் தெரியாதவள். முல்தானின் வெளியே உள்ள சேரியில் வசிக்கிறாள். என்னை குணமாக்கச் சொல். நீ சொல். அவர்கள் செய்வார்கள்,’ என்று கள்ளன் விரைவாகச் சொல்லி விட்டு அழத் துவங்கினான். விழும் கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை. அது அவனுடைய கறுத்த முகத்தில் கோடுகளை இழுத்தது.

‘நாசமாகப் போ,’ என்று சொல்லி விட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான், நவாப். ‘உன்னைப் போன்ற மனிதர்கள் பாவமன்னிப்புக் கேட்பதில் வல்லவர்கள். ஏதாவது எனக்கு நடந்திருந்தால் என்னுடைய குழந்தைகள் இப்போது வீதிகளில் பிச்சை எடுத்திருப்பார்கள்.’

கள்ளன் கடுமையாக முச்சிழுத்துக் கொண்டு கிடந்தான். விரல்கள் ஒரு பக்கமாகக் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. மருந்தாளன் எங்கோ போய் விட்டது போலத் தெரிந்தது.

‘நான் செத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று இப்போ தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் செய்ததை மன்னித்துக் கொள். என்னை உதைத்தும் அடித்தும் தான் வளர்த்தார்கள். போதியளவு சாப்பாடும் தரவில்லை. எனக்கென்று ஒரு பொருள் கூட இருந்ததும் இல்லை. நிலமோ, வீடோ, மனைவியோ, பணமோ, ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. முல்தானிலுள்ள ரயில் நிலையத்தில் தான் நான் பல ஆண்டுகள் கிடந்தேன். என்னுடைய அம்மாவின் ஆசீர்வாதம் உனக்கு உண்டாகட்டும். என்னை நீ ஆசீர்வதி. நீ மன்னிக்காமல் என்னைச் சாக விடாதே,’ என்று சொல்லி விட்டு மூக்கை உறிஞ்சினான். அதற்கும் மேலாக இருமினான். அதன் பின் விக்கலெடுக்கத் துவங்கினான்.

இப்போது நவாப்புக்கு தொற்றுநோய் கிருமிநாசினி மருந்து கடுமையாக மணத்தது. தரை பளபளப்பாகத் தெரிந்தது போல இருந்தது. அவனைச் சுற்றி இருந்த உலகம் விரிவடைந்தது.

‘என்னால் முடியாது. உன்னை மன்னிக்கவே மாட்டேன். நீ உன் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாய். நான் என்னுடைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு படியிலும் நான் சரியான வழியிலேயே வாழ்ந்தேன். நீ தவறாக வழியில் வாழ்ந்தாய். இப்போ பார் உன்னை. உன் உதடுகளின் மூலையில் இரத்தக் குமிழிகள் இருக்கின்றன. இது உனக்குக் கிடைத்த தீர்ப்பில்லை என்று நீ நினைக்கிறாயா? என்னுடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் அவர்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அழுது கொண்டிருந்திருப்பார்களே. நீ அதிர்ஷ்டமில்லாத சீட்டு விளையாடுவதற்காகவும் விஷமுள்ள கொஞ்ச கள்ளச் சாராயத் திற்கும் என்னுடைய சைக்கிளை விற்றிருப்பாய். இப்போ இங்கே நீ படுத்திருக்காவிட்டால் ஆற்றோரம் இருக்கும் சூதாட்ட விடுதி ஒன்றில் இருந்திருப்பாய்.’

கள்ளன், ‘தயவுசெய், தயவுசெய், தயவுசெய்,’ என்று ஒவ்வொரு முறையும் மெதுவாகச் சொன்னான். பின் மேற்கூரையை விறைத்துப் பார்த்தான். ‘அது உண்மை அல்ல,’ என்று முணுமுணுத்தான். சில நிமிசங்களின் பின் கடுமையாக வலிப்பு வந்து குலுங்கி விட்டு இறந்து போனான். அப்போது அங்கே வந்த மருந்தாளன் நவாப்பின் காயங்களை துப்புரவாக்கினான். கள்ளனுக்கு எந்த உதவியும் செய்யவில்லை.

இருந்தும் நவாப்பின் மனம் கள்ளனுடைய சொற்களிலும் இறப்பிலும் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. பறவை ஒன்று பிரகாசமான பொருள் ஒன்றைக் கொத்துவதற்காகத் துள்ளித் துள்ளி சுற்றி வருவது போல. பின்பு அதைக் கொத்தவில்லை. தன் மோட்டார் சைக்கிளை நினைத்தான். அதைக் காப்பாற்றி விட்டான். அதைக் காப்பாற்றக் கஷ்டப்பட்டதை நினைத்தான். ஆறு குண்டுகள், ஆறு நாணயங்கள். ஆறு வாய்ப்புகள். இருந்தும் ஒன்று கூட அவனைக் கொல்லவில்லை. மின்சார ஊழியன் நவாப்பிடனை.

mahalingam.k@thaivedu.com

உங்களது அனைத்து சட்டத் தேவைகளுக்கும்...
KENNEDY LAW OFFICE கௌடி சட்ட அலுவலகம்

REAL ESTATE LAW	IMMIGRATION LAW
BUSINESS LAW	OOSP APPEALS
CRIMINAL LAW	SMALL CLAIMS
FAMILY LAW	WILLS, POWER OF ATTORNEY & AFFIDAVITS
	NOTARIZING & COMMISSIONING

W.KENNEDY BERNADIUS, LL.B
BARRISTER, SOLICITOR & NOTARY PUBLIC
கௌடிய நயிற் வழக்கறிஞர்

Tel: 416 613 4900

2390 Eglinton Ave. East, Suite# 223 Scarborough, ON. M1K 2P5 (Kennedy & Eglinton)
Fax: 416 613 4904 E: williamkennedylaw@gmail.com

பெருமானின் தேவகாந்தன்.

உச்சியிலிருந்து அடித்துச் சப்பளித்ததுபோல் அடர்ந்து சடைத்து கட்டையாக நின்றிருந்த அந்த முதிர் பூவரசு இன்னும் நின்றிருந்தது கண்டபோது, அந்த வீட்டில் ஒருகாலத்தில் குடியிருந்த பெருமாளும் அவரது குடும்பத்தினதும் ஞாபகம் துரைசிங்கத்தினது மனத்தில் சாரலடித்தது. மிகவும் அண்டி வராமல் விலகியிருந்த சக மனிதர்கள் இவ்வாறான எதிர்பாராத தருணங்களில்தான் மனத்தில் உயிர்கொண்டெழுகிறார்கள்.

முப்பது முப்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் அந்த ஊருக்கு குடும்பமாய் வந்து மலேசியா பென்சன்காரர் பொன்னம் பலத்தின் வெறுவீட்டில் அவர் புதிதாகக் குடியேறியபோது, அயல் சிறுவர்களிடத்திலெல்லாம் பெரும் குதாகலிப்பு ஏற்பட்டுப்போனது. அது பெரும்பாலும் நீண்டநாட்கள் நீடிக்கவில்லையென்றே சொல்ல முடிகிறது. கொழும்புப் புதினங்கள் அறிய விழைந்த பெரியவர்களின் ஆர்வத்திற்கும் கதி அதேதான். ஓடும் புளியம்பழமும்போல பழகவேண்டுமெனச் சொல்லிக்கொடுத்ததுபோல் அந்தக் குடும்பத்தில் எல்லோரும் விலகி விலகி நடந்துகொண்டார்கள்.

அவருக்கு பையன் பெண்ணாக ஒன்றுவிட்டு ஒன்றாய் ஆறேழு பிள்ளைகள். அயல்வீட்டின் ஒரு குடும்பத்துப் பிள்ளைகளின் தொகையை இவ்வாறு அண்ணளவாகக் குறிப்பிடுதல் வக்கிரமாய் இருந்தாலும், அந்த வருஷத்தில் ஆறாயிருந்த அத்தொகை அடுத்தடுத்த வருஷத்தில் ஏழாகிக்கொண்டிருந்ததில், அண்ணை

வான மதிப்பீட்டில் பெரும்பிழை சொல்வதற்கு இல்லை. சராசரி ஆண்டு ஒன்று இரண்டுக்கு அவர் மனைவியும் ஒரு குழந்தைவீதம் அவருக்கு பெற்றுப் போட்டுக்கொண்டே இருந்தாள்.

அவர் அங்கு வந்த சிறிதுகாலத்திலேயே அவர் பெயரை பெருமா என்று அயல் அறிந்திருந்தும், கொழும்பாரென்றே குறிப்பிட்டு வந்ததில், சிறுவனாயிருந்த துரையனுக்கும், அவர்கள் கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்ததாய் அனுமானிக்க முடிந்திருந்தது. அவரை கொழும்பார் அல்லது கொழும்பிலாரென்றும், அவரது மனைவியை கொழும்பார் மனுஷியென்றும், அவர் பிள்ளைகளை கொழும்பார் வீட்டுப் பிள்ளைகளென்றுமே ஊர் அடையாளப்படுத்தி வைத்தது.

பிள்ளைகள் கல்வியில் பிரபலமான வெவ்வேறு பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். படிப்பே அவர்களது மூச்சுப்போல எல்லாம் ஓர் ஒழுங்கில் அமைவாக்கிக்கொண்டு இருந்தது. அவர்களில் மூன்றாவதான பையன் பரமேஸ்வரன் துரையன் படித்த அதே பள்ளியில், அதே வகுப்பில் சேர்ந்துகொண்டதில் அவனுக்கு ஒரு புளுகமான மனநிலை இருந்திருந்தாலும், நாட்கள் வாரங்கள் செல்லச் செல்ல பரமேஸ்வரனின் படிப்பிலான கெட்டித்தனம் ஆசிரியர்களால் மெச்சப்பட ஆரம்பிக்க, பிடிப்பின்மையாய்ப் போனது.

ஆனால் அண்ணனைவிட உயரமாக, சிவப்பாக, நல்ல வடிவாக வளர்ந்திருந்த பரமேஸ்வரனுக்கு நேரே இளைய தங்கை பவள

மலரில்மட்டும் காரணம் புரியாத ஓர் ஈர்ப்பும் பிரியமும் வளர ஆரம்பித்துவிட்டது. கறுப்பெனினும் அழகாகவும், கொழும்பு நாகரிக வாசத்தோடும் இருந்த அவளுக்கு இளைய இரண்டு தங்கைகளும் 'எடுப்புக் காட்டாமல்' அவனுடன் அயல் வீட்டுக்காரனென்ற பரிச்சயத்தோடு சிரிக்கவும் கதைக்கவும் செய்தாலும், பவளமலர் மட்டும் அயலானை அந்நியனாகவே கருதி நடந்து கொண்டாள். அதுவே அவள்மீதான ஈர்ப்பை இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்து அவனது படுக்கையில் தூக்கம் வரும்வரையான பொழுதின் கனவுத் தோழியாக ஆக்கிவிட்டது.

பெருமாள் 1958ல் நடந்த இனக்கலவரத்தோடேயே அவ்வூர் வந்திருந்தார். அதுவே காரணத்தைப் பொதுப்படுத்திக்குப் புலப்படுத்தி விட்டது. ஆயினும் அவருக்கு வேலையென்னவோ கொழும்பிலே தான் இன்னுமிருந்தது. வெள்ளி மதியம் கொழும்பிலிருந்து ரயிலேறி அன்றிரவே வீடு வந்துசேரும் பெருமாளுக்கு, மறுபடியான பயணம் ஞாயிறு இரவு கொழும்பு மெயிலிலாய் இருக்கும். அவர் ரயில்வேயில் வேலைசெய்வதாக ஊர் அறிந்திருந்தது. தான் ரயில் என்ஜின் ட்ரைவராக இருப்பதை சிலபேரிடமே சொல்லியிருந்தார். ஆனால் பரமேஸ்வரன்மட்டும் தனது தந்தை ரயில் என்ஜின் ட்றவரென்று பள்ளிக்கூடம் முழுக்க பெருமையாகத் தம்பட்டம் அடித்துத் திரிந்தான். அதுவும் துரையனின் பரமேஸ்வரன்மேலான பிடிப்பின்மைக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கமுடியும்.

ஊரில் பல அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் இருந்தார்கள். சிலர் ஆசிரியர்களாக, இன்னும் சிலர் டி.ஆர்.ஓ. அலுவலகத்தில் கிளார்க்குகளாக, சிலர் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியிலேயே வேலை செய்பவர்களாகவும்கூட இருந்தார்கள். ஆனாலும் ரயில் என்ஜின் ட்ரைவராக வேலைசெய்வதென்பது பெரிய விஷயம்தானென்று அவனது நண்பர்கள் பேசுவார்கள். பதினைந்து இருபது பெட்டிகள் கொண்ட அவ்வளவு நீண்ட ரயிலில் பரமேஸ்வரனின் தந்தை ட்ரைவராக வேலைசெய்வதை நினைக்கும்போது, துரையன் அந்த ரயிலே தன்மீது ஊர்ந்ததுபோல் நசிந்துபோவான்.

ஆனாலும் தந்தையற்ற துரையனுக்கு பெருமாளின்மீது பெரும் மதிப்பு இருந்தது. வீட்டில் அவர் நிற்கிற நாட்களில் அவர் கண்ட பட எந்தத் தறுகுறும்பும் செய்யாததோடு அம்மாவை எதிர்த்து வாய்காட்டாமலும் இருந்தான்.

காலம் இவ்வாறு நகர்ந்துகொண்டிருக்க அவரின் மேலான அந்த மதிப்பைத் தொடர்ந்தும் தக்கவைக்க முடியாத நிலை தனக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று துரையனுக்கு மனவுளைச்சலாகிப் போனது. பலநேரங்களில் அவன் எண்ணியிருக்கிறான், தனக்கு பாதி விளங்காத பெருமாள் மனைவியின் கொழும்புப் பேச்சை, முழுவிளக்கம் கொண்ட பாவனை காட்டி கொஞ்சம் சிரிப்பிலும் கொஞ்சம் பேச்சிலும் மீதி சைகையிலுமாய்ச் சமாளித்தபடி, அந்த வீட்டின் பல விஷயங்களை அறிந்திருந்தும் தன் தாயாரால் எப்படி ஆரம்பத்திலிருந்துபோலவே தொடர்ந்தும் அவளுடனான சங்காத்தத்தை தக்கவைத்திருக்கிறாள் என.

வருஷத்தில் ஒன்றோ இரண்டோ தடவைகள் பெருமாளின் வீடு வரும் கண்டிப் பெரியசாமியும், கொழும்பிலிருந்த பெருமாளுக்கு கண்டியிலிருக்கும் பெரியசாமிக்குமிடையே ஏற்பட்டிருந்த அந்த அந்நியோன்யமான நட்புக்கு காரணமென்னவாக இருக்குமென அவனை யோசிக்கவைத்திருக்கிறார். திடீரென்று ஒருநாள் அம்மாவுக்கும் தங்கைக்குமிடையே நடந்த உரையாடலில், விஜயலட்சுமி யென அறியப்பட்டிருந்த பெருமாளது மனைவியின் கூப்பன் பெயர் விசாலாட்சியென அறியவந்தபோதும் அவனுள் கேள்விகள் முளைவிட்டன. அவை, தானும் தன் பாடுமாய், அமைதியாய், தன் பேச்சு ஒழுங்கைக்குக்கூட கேட்காதளவு மென்மைப்பட்டவராய் வாழ்ந்த பெருமாளிலிருந்து ஒருவகையான விடுபடுதலை அவனுள் ஏற்படுத்திவிட்டது. நாளடைவில் அது வெறுப்பாய்ப் பரிமளிக்கவும் துவங்கியது. அந்தளவும் அவனது கேள்விகளுக்கான ஐயந்திரிபற்ற பதில்கள் கிடைக்காத நிலையிலேயே.

துரையனும் பள்ளிக் கல்வியின் பின் அரசாங்க மலேரியா தடுப்புத் திணைக்களத்தில் வேலை கிடைத்ததோடு வவுனியா, கிளி-நொச்சியென அலைய ஆரம்பித்துவிட்டான். பின்னால் அவனுக்கு அனுராதபுரம் ஆஸ்பத்திரியில் நிரந்தரமாய் அற்றென்டன்ர் வேலையும் கிடைத்தது. அவனது ஊராகவும் வேறோர் ஊர் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. கொழும்பார் வீட்டு நினைவு, குறிப்பாக பரமேஸ்வரனின் நினைவு, முற்றிலுமாய் அகன்றுபோனது. அனுராதபுரத்தில் வேலைசெய்கையில் சிங்களப் பெண்ணொருத்தியுடனான சிநேகிதம் கல்யாணம்வரை சென்றுவிட்டதில் பவளமலரின் மேலான ஈர்ப்பும் துரையனில் விட்டுப்போனது. ஆனால் பெருமாளின் மீதான மர்மம் இன்னும் அவனுள் உயிர்ப்புடனிருந்து அவரின் பவ்யத்தையும், ஊர் மனிதர்களுடனான அளவான உறவாடலையும் கேள்விப்படுத்திக்கொண்டே இருந்தது.

அந்த மர்மத்தில் மேலுமொரு கணு விழும்படியான சம்பவமொன்று ஒருநாள் நிகழ்ந்தது. அவன் ஊர் செல்வதற்காய் நள்ளிரவை வந்தடையும் கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம் மெயில்வண்டியைக் காத்து அனுராதபுரம் ஸ்ரேஷனில் நின்றுகொண்டிருக்கிறான். ஸ்ரேஷனில் பெரிய கூட்டம் எனினும் முக்கால்வாசிச் சனம் யாழ்ப்பாணம் - கொழும்பு மெயில்வண்டிக்காகக் காத்துநின்ற கூட்டம்தான். கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம் மெயில்வண்டி வருகிறது. இறங்குபவர் தொகை அதிகமாகவிருப்பதில் அவன் அவசரப்படாமல் என்ஜின் புறமாக மேடையிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறான் அப்போது தான் அந்தக் காட்சி அவன் கண்ணில்விழுந்து திடுக்கிட வைக்கிறது.

தலையில் ஒரு கடும் வர்ண லேஞ்சியைக் கட்டிக்கொண்டு, கறுப்பு லோங்கடனும் கரி பிரண்ட வெள்ளை பெனியனுடனும் பெருமாள் என்ஜின் வாய்க்குள் கரியை சவளால் வாரி வாரிக் கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

என்ஜின் அவ்வப்போது மூசியூசியும் கரும்புகையை புகைபோக்கிவழி தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறது. அருகிலே நின்ற ஒரு பறங்கி, அவனே ட்ரைவராய் இருப்பான்போலும், ஊதொலியை ஒலிக்கச்செய்கிறான். ரயில் மெல்ல நகர்கிறது. துரையன் ஓடிப்போய் ரயிலில் ஏறிக்கொள்கிறான்.

என்ஜின் உதவியாளாக இருப்பதை மறைத்து பெருமாள் ஏன் ஊரிலே அவ்வாறான ஒரு பெயர் உலவ அனுமதித்தார்? அது போலவே அவரால் மறைக்கப்பட்ட மற்ற விஷயங்களையும் தொடராக அப்போது சிந்தித்து ஒரு காரணத்தையேனும் கண்டடைய முயன்றான் அவன். ஆயினும் விடை கிடைக்காத கேள்விகளாக இருக்கவே அவை விதிக்கப்பட்டவைபோலும். அவன் குழம்பியே இருந்துகொண்டிருந்தான்.

பெருமாள் மீதான வெறுப்பாக இவை விழுந்திருந்தும் அவனது அனுராதபுர வாழ்நிலைக் காலத்திலேயே அவர்கள் காணி வாங்கி புதிதாக ஒரு சின்ன வீடு கட்டிக்கொண்டு போனதன் பின்னால், பரமேஸ்வரன் மேலும் கெட்டிக்காரனென்ற அடையாளம் மாறி, பொய்யனென்ற பெயர் ஓட்டப்பட்ட பின்னால் அவன் பொருள் செய்ய அதிலேதும் இருக்கவில்லை. எப்போதாவது மிதந்தெழும் கேள்விகள் தம்மிருப்பைக் காட்டுவதோடு அடங்கிப்போய்க் கொண்டு இருந்துவிட்டன.

1983ன் இனக் கலவர காலத்தில் அனுராதபுரத்தில் பட்ட ஈறல் களின் பின்னால் சில நிலைமைகளை வேறுமாதிரிச் சிந்திக்க அவனுக்கு வழி சமைந்திருந்தது. அந்தளவுக்கு இனக் கலவரம் அவனை மறுபிறப்பெடுத்தவனாய் ஆக்கியிருந்தது. ஓர் உயிர்பயம் தேடல் என்பது வெறுமனே வாழ்வு என்பதில்மட்டும் மையம் கொண்டு இருக்கவில்லை, அது பயத்தின் உச்சநிலையில் உயிரையும் துச்சமாக்கிவிடுகிற புள்ளி, வாழ்வாதாரம் தேடும் காரணத்தோடு இது எள்ளளவிலும் பொருந்துவதில்லையென்ற அறிகை

அவனுள் எழுந்தது. பெருமானும் 1958 கலவர காலத்தில் கொழும்பிலிருந்து அவனுர் வந்தவர். எத்தனை அவலங்களை, அவதிகளை சமார் பத்தளவிலான அங்கத்தவர்களைக்கொண்ட அந்தக் குடும்பம் அனுபவித்திருக்கமுடியும்? வேறோர் ஊரில் தன் தமிழ் அடையாளத்தையே முற்றுமாய் அவன் திரஸ்கரித்து வாழ வில்லையா? ஓர் இன வன்முறையிலிருந்து தன்னைத் தப்புவிக்க தானெடுத்த முயற்சிகள் நியாயமெனின், பெருமானின் சுய அடையாள மறைப்புக்குப் பின்னாலும் ஏதாவொரு நியாயம் இருக்கமுடியுமென அவன் நம்பத் தலைப்பட்டான்.

அதையும் காலம் ஒருநாள் அவனுக்கு விளக்கமாகப் புரியவைத்தது.

1990களுக்கு சற்று முன்பின்னாக அனுராதபுரத்தில் நிலைத்திருந்த சில தமிழ்வழிக் குடும்பங்கள் மத்தியிலேயே பீதி கிளம்புமளவிற்கு மீண்டுமொரு கலவர நிலைமை விழுந்துவிட்டிருந்தது. தெரிந்த வாடகைக் காரொன்றை அமர்த்திக்கொண்டு, குடும்ப சகிதமாக வடக்குநோக்கி புறப்பட்டுவிட்டான் துரையன். யாழ்ப்பாணம் செல்வதுதான் அவனது உத்தேசமாக இருந்தது. ஆனையிறவு ராணுவ தடை முகாமைக் கடப்பது சிரமமெனினும் அவனது சிங்கள மனைவியுடனான பயணத்தில் அது கைகூடக் கூடியதே. ஆனால் அவனது சிங்கள மனைவிக்கு அது விருப்பமாயிருக்கவில்லை. விடுதலை இயக்கங்கள் வீச்சாக வளர்ந்திருப்பதை தன் மறுப்புக்குக் காரணம் காட்டினாள் அவள். அது இலகுவில் சமாதானப் படுத்தப்படக்கூடிய அம்சமும் அல்லதான். அதனால் கிளிநொச்சியில் தெரிந்த ஒரு நண்பர் வீட்டில் தங்கிக்கொண்டு உசிதமான வற்றை பின்னர் செய்யலாமென அங்கேதான் சென்றான்.

அது தொழிலாளர் நலன்களுக்காக உழைத்துக்கொண்டு கமத் தொழிலாளியாயிருந்த ஒரு மலையகத் தமிழருடையதாயிருந்தது. அங்கே தங்கியிருந்தபோதுதான் 1983ல் மலையகத் தமிழர் குடியேற்றப்பட்டிருந்த வடக்கின் காந்தியக் குடியேற்றங்களுக்கு

நேர்ந்த கொடுமையை அவன் விரிவாக அறிந்தது. தொடர்ந்து வடக்கில் மலையகத் தமிழரின் சீணப்பட்ட வாழ் நிலைமை மற்றும் சமூக அந்தஸ்தின்மை ஆகியவற்றை விரிவாக அங்கே அவனால் உணரமுடிந்தது.

‘தோட்டக்காட்டார்’, ‘வடக்கத்தியார்’ போன்ற அவர்கள் மேலான பதப் பிரயோகம்பற்றி அவன் அறிந்திருந்தானாயினும், அனுபவப்பட்டவர்களின் நேர்மொழியினூடாக விபரங்கள் அறிந்தபோது அவன் பதைத்துப்போனான். மனித கௌரவங்கள் பறிக்கப்பட்ட வாழ்நிலைமையை முன்பானால் அவனால் கற்பனைகூட செய்து பார்க்க முடிந்திராது.

அப்போது அவனுக்கு பெருமாள் ரூபகமானார். அவரின் அடையாள மறைப்பிலுள்ள நியாயம் அப்போது அவனுக்கு வெளிச்சமாயிற்று. துரையன் கண் கலங்கியேபோனான்.

தாயாரைப் பார்க்க ஊர் வரும் வேளைகளில் பெருமாள் குடும்பம் குடியிருந்த பொன்னம்பலத்தின் வீட்டைத் தாண்டியே செல்ல நேர்கிறது. அந்த வளவிலுள்ள சளிந்த கிழப் பூவரசைக் காண்கையில் அவனுக்கு கட்டையான, சளிந்த தோற்றமுடைய பெருமாள் விஸ்வரூப தரிசனமாகிறார். ‘கௌரவப் பிரஜை!’ அவன் முணுமுணுத்துக்கொள்கிறான்.

அப்போது அவர்மீதான தன் கடந்தகால எண்ணங்களை எண்ணுகிறபோது அவனுக்குச் சிரிப்புமவருகிறது.

devakanthan@thaiivedu.com

வீடு வியாபாரம் காணி வாங்க விற்க அழையுங்கள்!

BUY & SELL HOMES, BUSINESSES, LAND & MORE!

REAL ESTATE HALL OF FAMER

PAT PUSHPAKANTHAN

FULL-TIME BROKER | 20 YEARS OF EXPERIENCE

416-894-1187

WWW.PATPUSH.COM

- ❖ FREE BUY & SELL DEALS*
- ❖ FREE STAGING*
- ❖ FREE HOME MARKET ANALYSIS
- ❖ NEW CONDO VVIP PRIORITY ACCESS
- ❖ FREE HOME INSPECTION*
- ❖ FREE HOME SELLING SERVICES*
- ❖ FREE INVESTMENT STRATEGIES CONSULTING*

RESIDENTIAL & COMMERCIAL RENTAL SERVICES & PROPERTY MANAGEMENT SERVICES AVAILABLE •

COMMITMENT | RELIABILITY | PROFESSIONALISM

CENTURY 21

Century21 Affiliate Realty Inc.

111 Morland Cres, Aurora, ON OFF:416-290-1200

The dependable realtor you've been looking for.

nhome2025@gmail.com

Each office is individually owned and operated * conditions apply. Not intended to solicit clients those are under contract.

கேட்டிருப்பாயோ... காற்றே

இவ்வளவு காலமும் சிங்களச் சண்டியர்கள்தான் வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைத்து, தமிழர்களை விரட்டித் துரத்திய சம்பவங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. இப்போது... தமிழ்ச் சண்டியர்கள் தமிழர்களின் வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைத்து, அடித்துத் துரத்துவதைப் பார்த்த வேலாயுதம் மாஸ்டரின் கண்கள் நம்ப மறுத்தன. அச்சம்பவம் கனவில் நடப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவரின் சட்டையைப் பிடித்து ஒருவன் இழுத்துத் தள்ளும்போதுதான் சுய உணர்வு வந்தது. நடப்பது உண்மைச் சம்பவமே என்று... விழுந்தவர் எழுந்து மெதுவாக நடந்தார்.

சக தமிழனிடம் அப்படி அடிவாங்குவதை அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. உடலில் ஏற்பட்ட வலியைவிட மனதில் அடிபட்ட வலியை அவரால் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

இனி... தமிழர்களோடும் சேர்ந்து வாழ நினைத்த நம்பிக்கை அற்றுப் போனதாய் அவர் மனம் விரக்தியடைந்தது. கடைசி காலத்தில் இனத்தோடு இனமாய் சேர்ந்து வாழலாம் என்ற நம்பாசையும் இன்றோடு விட்டுப் போனது.

வேலாயுதம் மாஸ்டர் காலி மாவட்டத்தில் நடந்த இனக் கலவரத்தில் அடிபட்டு, கட்டிய துணியோடு மனைவி, மக்களை இழுத்துக் கொண்டு, செட்டிக் குளத்துக்கு வந்து சேர்ந்தவர்.

குருவி மாதிரி நாற்பது வருசங்கள் உழைத்துச் சேமித்த பணத்தில் வீடு கட்டி, தோட்டம், துறவு தேடி, இரண்டு மகன்மார்களையும் ஒரு மகளையும் வளர்த்தெடுத்த இறுமாப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த போதுதான் 77ம் ஆண்டு ஆடிக் கலவரம் முதற் கட்டத்தை ஆடி முடித்தது.

- மு. சிவலிங்கம்

இரவு ஏழு மணி கூட ஆகவில்லை. மாஸ்டர் வீட்டுக் கதவு உதைக்கப்பட்டது. பின்னர் உடைக்கப்பட்டது. பெற்றோல் கேனை வீட்டுக்குள் விசிறினான் ஒருவன். 'பன பேராகென துவப்பன் எலியட்ட' உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வெளியே ஓடு...! என்றான் இன்னொருவன். அவனைத் தொடர்ந்து திமு... திமு... வென காதையர் கூட்டம் வீட்டுக்குள் நுழைந்தது. ஏற்கனவே வதந்தியைக் கேள்விப்பட்டிருந்த வேலாயுதம் மாஸ்டர் விசயத்தைப் புரிந்துக் கொண்டு, மனைவி, பிள்ளைகளோடு வெளியே ஓடி வந்தார்.

பெற்றோல் தீயில் வீடு குபீரென எரிந்து வெளிச்சத்தைக் காட்டியது. கம்பு, கத்தி ஆயுதங்களுடன் விரட்டி வருபவர்களிடம் அகப்படாமல், ஓடி மறைந்து, பதுங்கிப் பதுங்கி... கால்கள் காட்டிய பாதையில் எங்கோ விளக்கெரியும் ஒரு வீட்டருகில் போய் நின்றார்கள். அதுவும் ஒரு சிங்களக் குடும்பம். திரும்பிப் போக நினைத்தவர்களை, அவர்கள் அழைத்து வீட்டுக்குள் மறைந்திருக்கும்படி சொன்னார்கள். அக்கம் பக்கத்திலும் துரத்திலும் சத்தங்கள்... ஓலங்கள்... அதிர்ச்சியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. வீட்டுக்காரர்கள் வேலாயுதம் குடும்பத்துக்கு ஆறுதல் சொன்னார்கள்.

இரவுச் சாப்பாடும், மாற்றுத் துணிகளும் கொடுத்தார்கள். விடிந்ததும் ஊருக்கு வெளியே அழைத்து வந்து பஸ் ஏற்றி விட்டார்கள். பிரயாணச் செலவுக்குப் பணமும் கொடுத்தனுப்பினார்கள். அவர்கள் இனவாதிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட மனிதாபிமானிகளாக இருந்தார்கள்.

காலி, நாக்கியா தெனிய தோட்டத்திலிருந்து, துரத்தப்பட்ட போது மூட்டை, முடிச்சுக்கள் கிடையாது. கட்டிய துணியோடுதான்

ஓடி வந்தனர். இன்று வவுனியா செட்டிக்குளத்திலிருந்து துரத்தப் பட்டபோதும் முட்டை, முடிச்சுக்கள் கிடையாது. கட்டிய துணிகளோடுதான் நின்றனர்.

விடிய... விடிய... குழந்தை, குட்டிகளோடு நெடுஞ்சாலை தார் ரோட்டில் உட்கார்ந்து கிடந்து, விடியற்காலையில் எழும்பி குடியிருந்த காணிகளை, அத்தனைக் குடும்பங்களும் போய் பார்த்தனர். குடிசைகள் சாம்பல் மேடுகளாய்க் கிடந்தன.

செட்டிக்குளம் டி.ஆர்.ஓ. காரியாலயத்தை அதிகாலையிலேயே போய் முற்றுகையிட்டார்கள். முற்றுகையிட்டார்கள் என்று கூட சொல்ல முடியாது. அவர்கள் போராட்டம் செய்யும் ஆவேசத்திலோ, நீதி கேட்கும் நோக்கத்திலோ இல்லாமல், அபயம் கேட்கும் நிலையில் மருவி நின்றார்கள். ஒன்பது மணியளவில் டி. ஆர். ஓ. காரில் வந்து இறங்கினார். காரியாலயத்துக்குள் நுழையாமலேயே படிக்கட்டில் ஏறி நின்று, குழுமியிருக்கும் கூட்டத்தைப் பார்த்து பிரசங்கம் செய்வது போல பேசத் தொடங்கினார். அவரின் பேச்சிலிருந்து முன் கூட்டியே நடந்த சம்பவங்கள் யாவும் அவர் அறிந்தவையாகவிருந்தன.

‘நீங்கள் மலைநாட்டிலிருந்து வந்த சனங்கள். யாரையும் கேக்காமல், காணி பிடிச்சு குடிசை போட்டு, விவசாயமும் செய்தனீங்கள். உங்களுக்கு யார் அதிகாரம் தந்தது? யார் கொட்டில் போடச் சொன்னவை? யார் காணி பிரிச்சுக் கொடுத்தவை? சொல்ல வேலாமோ?’ என்று உரத்த தொனியில் வினாக்களைத் தொடுத்தார்.

‘ஐயா! நாங்க அகதி சனங்க. எங்க குடிசைகள் எரிச்சிட்டாங்க. காணியில நிக்கவுடாம வெரட்டிட்டாங்க. எங்களுக்குப் போக ஊர் கெடையாது. கலவரத்துல காலியிலிருந்து சிங்களவங்க வெரட்டி யடிச்சாங்க. புள்ள குட்டிகளோட உயிர்ப் பாதுகாத்துக்கிட்டு, இங்க ஓடி வந்தோம். இங்கேயும் அடிச்சு கலைச்சா நாங்க எங்க போறது? எங்க உயிர் வாழறது? நீங்களேதான் அரசாங்கம். நீங்க தான் எங்களுக்கு ஒதவி செய்யணும்’ என்று கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர் தெளிவாகப் பேசினார்.

அரசாங்க அதிகாரிக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

‘சும்மா விசர் கதை கதைக்காதே...!’ என்று பாய்ந்தார். ‘கொட்டில் கள் எரிச்சிருப்பினம், மக்கள் விரட்டி இருப்பினம். ஊர் சனங்கள் குழம்பும் போது, எங்களாலை ஒண்டும் செய்யேலாது. நீங்க நல்ல படியா உங்கட ஊர் பக்கம் போய்ச் சேருங்கோ. நாங்க எங்கட சட்டம் ஒழுங்க கவனிக்க உதவி செய்யுங்கோ’ என்று பேச்சை முடித்து, திரும்பிப் பார்க்காமல் காரியாலயத்துக்குள் நுழைந்து விட்டார். பியோன் வந்து கதவைச் சாத்தினான்.

விக்கித்து நின்ற குடும்பங்கள் மத்தியில் மரண அமைதி நிலவியது. அங்கே வந்திருக்கும் அத்தனை குடும்பங்களும் டி.ஆர்.ஓ. காரியாலயத்தின் அருகிலேயே உட்கார்ந்து விட்டனர். போக்கிடம் தெரியாத நிலை.

‘அந்த அரசாங்க அதிகாரி, நாங்க காடு வெட்டுறப்பவே எங்கள வெரட்டியிருக்கலாம். அந்த மனுசன் கபடக்காரன். துரோகத்தனமா எங்கள பாவிச்சியிருக்காரு. காடுகள் அழிச்சி, காணி உண்டாக்கி, கெணறு வெட்டி, பயிர் பச்ச வளந்தப்பொறகு நடவடிக்க எடுக்கிறாரு. இவரு ஒரு தமிழ் அதிகாரி. தமிழ் சனங்களுக்கு ஒதவி செய்வாருன்னு நம்பிக் கெட்டுப் போனோம்’ என்று ஒருவர் முணு முணுத்தார். ‘பாவி மனுசன்! இவ்வளவு காலமும் சும்மா இருந்திட்டு, இப்ப நிக்க வச்சி கழுத்த அறுக்கலாமா?’ என்று ஒரு பாட்டி அங்கலாய்த்தாள்.

வேலாயுதம் மாஸ்டர் கடந்த கால நடப்புக்களைச் சொன்னார்.

‘நாங்க இன்னைக்கி நேத்தா வடக்குல வந்து குடியேறியிருக்கோம்? பிரிட்டிஷ்காரேன் காலத்திலேயிருந்து முல்லத்தீவு, கிளி-நொச்சி, வவுனியாந்னு நம்ம சனங்க இன்னைக்கி வரைக்கும் காணி நெலத்தோட வாழ்ந்துக்கிட்டுதான் இருக்காங்க. இப்ப மட்டும் இந்த அதிகாரிக்கு என்னா நடந்திருச்சி? வந்த வழியப் பாத்துக்கிட்டு போகச் சொல்றாரு?’

வேலாயுதம் மாஸ்டர், முழு சிங்கள பிரதேசமான காலி மாவட்டத்தில் தமிழனாகப் பிறந்து, கொட்டை போட்டு பழம் தின்றவர். நாக்கியாதெனிய தோட்டத்தில் தமிழ் வாத்தியாராக இருந்தவர். எத்தனையோ சிங்களவர்களுக்குத் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றுக் கொடுத்தவர். நாட்டின் நடைமுறை அரசியலை நன்றாக அறிந்தவர். டி.ஆர்.ஓ காரியாலய வாசலில் கூடியிருக்கும் மக்களிடம் கடந்த கால அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

‘ஒவ்வொரு வன்செயல் காலத்திலேயும் சிங்கள இனவாதிக்கிட்ட நாங்க அடிபடுறப்பெயல்லாம் மலையகத் தலைவர்மாருங்க. வெக்கமில்லாமே அரசாங்கக் காலடியிலேயே கெடந்தாங்க. தானா டாட்டியும் அவுங்க சத கூட ஆடாமப் போச்சி. வட பகுதி தமிழ்த் தலைவர்மாருங்கதான் ஆதங்கப்பட்டாங்க. வடக்குல குடியேற எவ்வளவோ ஒதவி செஞ்சாங்க. அவுங்ககிட்டேயும் மலை நாட்டுத் தமிழ் சனங்களப் பத்தி வெவ்வேறு கருத்து வேறுபாடு இருந்திச்சு. தலைவர் செல்வநாயகம் நம்ம சனங்கள ஆதரிச்சாரு. மந்திரி பொன்னம்பலம் வெறுப்பு காட்டினாரு.

அவர் தொடர்ந்து பேசினார்.

‘காந்தியம் நிறுவனத்தையெல்லாம் மறக்க முடியுமா?’ ஓமந்தை, குருவி மேடு, பம்பைமடு, செக்கடிபிளவு, கணேசபுரம், கல்லியங்காடு, குடாச்சூரி, வாரிக்குட்டியூர், கப்பாச்சி, அழகாபுரி, நேரியக்குளம், நித்திய நகர் ஆகிய கிராமங்களையெல்லாம் மூச்சு விடாமல் வாய்விட்டுக் கூறி கடந்த கால நினைவுகளை மீட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

கதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவர்களின் கவனத்தை திருப்பும் வகையில் காரியாலய பியோன் வந்து கத்தினான். ‘இஞ்சை நிக்காதிங்கோ. ஒருத்தரும் இவ்விடத்தில் இருக்கக் கூடாது. பொலிஸ் வரப் போகுது’ என்றான். டி.ஆர்.ஓ. காரியாலயத்தில் கூடி இருந்த யாவரும் நெடுஞ்சாலையை நோக்கி நகர்ந்தார்கள்.

இன்று நெடுஞ்சாலையில் நிற்கும் வேலாயுதம் மாஸ்டர், அன்று அந்த இனக் கலவரத்தில் மாட்டி, தத்தளித்த போது, உயிர் பிச்சை கொடுத்து, தங்களைக் காப்பாற்றி அனுப்பிய அந்த சிங்களக் குடும்பம் வாழும் தென் மாகாணத்தின் திசையை நோக்கி செட்டிக்குளத்திலிருந்து கை கூப்பிக் கும்பிட்டார்.

செட்டிக்குளத்தில் பூர்வீகமாக வாழும் பெரியவர் ஒருவர் வேலாயுதம் மாஸ்டரின் காதுகளில் குச குசுத்தார். ‘கந்தோர் பெரியான் டி.ஆர்.ஓ. தான் நெருப்பு வைக்கச் சொன்னவர். குடியிருந்த சனங்கள் அடிச்சிக் கலைக்கச் சொன்னவர். உங்கள அடிச்சி கலைச்ச பெடியள்மார்களுக்குத்தான் உங்கட காணியெல்லாம் பயிர் பச்சையோடு சொந்தமாகப் போகுது. இத மனசுல வச்சிக் கொள்ளுங்கோ. பிடிச்ச காணிகள் விட்டுப் போட்டு போகாதிங்கோ. போராடிப் பாருங்கோ. நீதி கிடைக்கும். வருத்தமா இருக்கு. நீங்களும் எங்கட தமிழ்ச் சனங்கள்.’ என்றவர் அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தார். அவர் முகத்தில் திருநீறு நிறைந்திருந்தது.

வியர்த்துப் போய் நின்ற வேலாயுதம் மாஸ்டருக்கு அந்தப் பெரியவர்... பாலையில் ஊறிய சுனையாகத் தெரிந்தார். அவர் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு போனதை கண் சிமிட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வேலாயுதம் மாஸ்டரின் கண்கள் பனித்தன.

கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு வந்த மக்களை, வவுனியா பிரதேசத்தில் குடியேறும்படி ஆதரவு காட்டியவர்கள், குடியேறக் கூடிய இடங்களைக் காட்டி ‘முடிஞ்சதை செய்து கொள்ளுங்கோ’ என்று கண்களைக் காட்டிவிட்டுச் சென்றவர்கள். இந்த துரதிஸ்டமான வேளையில் எவரையும் காண முடியவில்லை.

அகதிகளாக வந்த குடும்பங்கள், அவர்கள் காட்டிய காட்டுப் பகுதிகளை சுத்தம் செய்தார்கள். நிலத்தைக் கொத்தினார்கள். வேலிகள் போட்டுக் கொண்டார்கள். கிணறு தோண்டி தண்ணீரை எடுத்தவர்கள் எல்லையற்ற சந்தோசமடைந்தார்கள். உளுந்து, பயறு, கௌப்பீ, கச்சான், எள்ளு, சோளம், வெங்காயம், பப்பாசி, தென்னை யாவும் புது மண்ணில் செழிப்புடன் பசுமை காட்டி

வளர்ந்தன.

முதல் அறுவடையில் குடிசைகளை, வீடுகளாகக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். கூரைத் தகரங்கள், சீமெந்து கல்லுகள், காலம் போகப் போக மின்சாரம் என்றெல்லாம் அவசர அவசரமான திட்டங்கள் மனதுக்குள் குவிந்து நிறைந்தன.

அடிக்கடி இவர்களது குடியிருப்புப் பிரதேசங்களில் நோட்டமிட்டுச் சென்ற நபர்களைப் பற்றி இந்தப் பாமரக் குடும்பங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

கிராம சேவகர்கள் அகதிகள் குடியிருக்கும் நிலங்களில் வந்து விபரங்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு விவசாய நிலங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் திட்டம் ஏற்பாடாகியிருந்தது. இவர்கள் எந்தப் பிரதேசத்து அகதிகள்? பலாத்காரமாக குடியிருப்பதற்கான காரணங்கள் யாவை? குடும்பத் தலைவர்கள் யாவர்? உழைக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கின்றனரா? என்றெல்லாம் வினா எழுப்பிக் கொண்டிருந்தவர்களிடம், வடக்குத் தமிழ்க்குடிவாசிகள் பலர் வந்து எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். இங்கே குடியிருப்பவர்கள் மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் என்றும், சொந்த ஊர்களுக்கு அவர்கள் போய் விடுவார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு இங்கே காணிகள் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், அவர்கள் இந்த ஊர்த் தமிழர்கள் அல்ல என்றும் கண்டனக் குரல்கள் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'நாய்கள் நாய்களின் இறைச்சியைச் சாப்பிடுகின்றன' என்ற ஒரு சீன நாட்டுப் பழமொழி இந்தப் பரபரப்பான சூழ்நிலையை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

வந்திருந்த சிங்கள கிராமசேவகர்களுக்கு நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் வெவ்வேறு இனங்களானவர்கள் என்பதை அன்றுதான் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. இவ்வளவு காலமும் தமிழர்கள் எல்லாம் ஒரே இனம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த தங்களது முட்டாள்தனத்தை எண்ணி, விபரங்கள் சேகரிக்காமலேயே, கிண்டலாகச் சிரித்தபடி திரும்பிச் சென்றார்கள்.

வேலாயுதம் மாஸ்டர் நேற்று இரவு நடந்த அந்தக் கொடூரமான சம்பவத்தை மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்தார்.

ஒரு நாள் அந்திப் பொழுது, இருள் கவ்வும் நேரம், அன்றுதான் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது.

சண்டியர்கள் பலர் மது அருந்தியவர்களாக வெறியோடு, சத்தம் போட்டுக் கொண்டு, குடிசைகளில் இருந்தவர்களை, குழந்தை குட்டிகளோடு வெளியே விரட்டி, குடிசைகளுக்கு நெருப்பு வைத்தனர். அவர்கள் சிங்களவர்கள் அல்ல. தமிழ் வாலிபர்கள். பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தார்கள். கம்பு, தடிகள், வெட்டரிவாள் என ஆயுதங்களோடு அவர்களை நெடுஞ்சாலைக்கு விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இதுவரை காலமும் சிங்களச் சண்டியர்களின் அட்டகாசங்களையே அனுபவித்து வந்தவர்களுக்கு, இந்தக் காதையர்கள் புதுமையாகவும் நம்ப முடியாதவர்களாகவும் தெரிந்தார்கள். 'ஐயோ தம்பிகளா...! ஐயோ ராசா...!' என்று வயதானவர்கள் கூக்குரலிட்டார்கள். கண் மண் தெரியாமல், அடிகள் விழுந்தன. காய்ந்த ஓலைகளால் வேயப்பட்டிருந்த குடிசைகள், கூடர் விட்டு எரிந்து சாம்பலாகின. விவசாயப் பயிர்களுக்கு எந்த சேதங்களையும் அவர்கள் ஏற்படுத்தவில்லை.

இன்னும் அவர்கள் டி.ஆர்.ஓ. காரியாலய பஸ் பாதையில் நின்றார்கள். சுட்டெரிக்கும் பட்டப் பகலில், வியர்த்து வடியும் அம் மக்களின் முகங்கள் கண்ணீரையும் கொட்டிக் கொண்டிருந்தன. திடு திடுபென பொலிஸ் வண்டிகள் பறந்து வந்தன. பின்னால் ஓடிவரும் இரண்டு மூன்று அரசாங்க பஸ் வண்டிகளில் நிர்க்கதியாக நின்ற மக்கள் பலவந்தமாக ஏற்றப்பட்டார்கள். அவைகள், எந்தப் பிரதேசத்தை நோக்கி ஓடும் என்று எவருக்கும் புரியாமலி

ருந்தது. வாகனத்துக்குள் திணிக்கப்பட்டவர்கள் பரிதாபகரமாகக் கூக்குரலிட்டார்கள். மன்னார் பிரதேசங்களில் கொண்டு சென்று இறக்கி விடுவதுதான் உத்தேசமாகும் என்பதை அரைகுறையாக அறிந்திருந்தார்கள்.

திக்கற்ற அவர்கள் அதிகாரங்களையும் அதிகாரிகளையும் காக்கிச் சட்டைகளின் துப்பாக்கிகளையும் எதிர்த்துப் போராடும் திராணியிழந்து நின்றார்கள். எத்தனை காலங்கள்தான் இவர்களின் அதிகாரங்களுக்கும் ஆயுதங்களுக்கும் எதிராகப் போராடி மாய் வது?

அகதிகளாக செட்டிக்குளத்துக்கு வேலாயுதம் மாஸ்டரும் அவரது மனைவியும் இளங் கானைகளான இரண்டு மகன்மார்களோடும், மகளோடும் வந்தார்கள். இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகள் துளிர் விட்ட காலம் அது. போராளிகள் 'வீட்டுக்கு ஒரு பிள்ளை' என்று வாகனங்களோடு வந்து நின்றார்கள். மறுக்க முடியாத நிலை. வேலாயுதம் மாஸ்டர் ஒரு கணம் கலங்கிப் போய் நின்றார். மேட்டுக்குடியினரிடம் போகாது, தரித்திரப்பட்ட அடி நிலை மக்களிடமே அவர்கள் வந்து நின்றார்கள்.

போரின் முதல் குண்டு வெடிச் சத்தத்திலேயே விமானமேறி வெளி நாடுகளுக்கு ஓடிவிடத் தகுதி பெற்றவர்கள், அகதி விசா வாங்கிக் கொள்வதற்கு, யுத்தத்தை சாதகமாக்கிக் கொண்டார்கள். தஞ்சம் புகுந்த நாடுகளில் அகதி விசா மறுக்கப்பட்டவர்கள், 'தமிழர்கள் 'வகை தொகையாக' சாக வேண்டும்... அது சர்வதேசச் செய்தியாக வெண்டும் அதன் மூலம் விசா கிடைக்கவேண்டும் என்று கந்தனையும், கணபதியையும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

பாமர மக்களோ, தங்கள் பிள்ளைகளைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு, கண்ணீருடன் யுத்தக் களத்துக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தார்கள். அந்தக் காட்சிகளை அவர் மனத் திரையில் ஓடவிட்டுப் பார்த்துக் குமுறினார். ஒரு மகனை போராட்டத்துக்கு காணிக்கையாகவும், இன்னொருவனை ராணுவத்துக்குப் பலியாகவும் பறிகொடுத்துவிட்டு, வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் இரண்டு இழப்புக்களை எண்ணி, பஸ்ஸுக்குள், ஒரு பக்கம் மனைவிக்கும், மறு பக்கம் மகனுக்கும் இடையில் மீதி 'மூவருமாய் இருப்பதை' உறுதி செய்து கொண்டு, ஐடமாக அமர்ந்திருந்தார். சாலையோரத்து வீர மரம், பாலை மரம், நாவல் மரங்களும் அசையாது நிற்பதை அவரது கண்கள் சிமிட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

டி.ஆர்.ஓ. காரியாலய ஜன்னல்களுடே, அரச பணிபுரியும் விசுவாச ஊழியர்கள் வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தேசிய இருப்புக்கான நிலமும், குடியிருப்புமற்ற ஒரு சிறு பான்மைத் தேசிய இனம் போக்கற்றுப் போய், பிறந்த நாட்டுக்குள் னேயே பரதேசிகளாக அலைக்கழிக்கப்பட்டு, பேரினவாதப் பகையாலும், ஒரே இனத்தின் பிரதேசவாதப் பேதங்களாலும், எங்கெங்கும் அந்நியமாக்கப்பட்டு வரும் நிலைமையை நினைத்து அவர்கள் விம்மி அழுதார்கள்.

பாரதி வேதனையடைந்ததைப் போன்று அவர்கள் விம்மி விம்மி... விம்மி விம்மி... அழுங்குரலை காற்றிடம் மட்டுமே சாட்சி சொல்லி விட்டு, அயர்ந்து விட முடியுமா? அதன் பின்னர் வாழ்க்கையை எங்கே தேடுவது?

பஸ் வண்டிக்குள் தலையைக் குப்புறக் கவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கும் வேலாயுதம் மாஸ்டரின் செவிப்பறையில் சில வார்த்தைகள் வந்து விழுந்தன. அந்த மந்திரச் சொற்கள் எவ்வளவு பரிச்சயமானவை! 'தமிழ்த்... தேசியம்...' 'தமிழர்... தாயகம்...'

அந்த நிழலுக்குள் அண்டிக் கொள்ள முடியாத அவரும் ஒரு தமிழரே. கடைசியாக அந்தத் தமிழர் ஒருமுறை, அதே வார்த்தையை உச்சரித்துவிட்டு வாயை மூடிக் கொண்டார்.

பஸ் வண்டிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. எந்தப் பிரதேசத்தை நோக்கி என்று தெரியவில்லை.

sivalingam.m@thaiivedu.com

அனுக்கிரகம்

- ஏஜே

வலி என்றால் வலி அப்படி ஒரு வலி. இரண வலி. அடிச்சிருவானோன்னு பயந்து பயந்து, மெதுவாகத் தான் வந்தான் சதீஷ். எல்லோரையும் முதுகிலோ, buttock சிலோ, காலிலோ தான் அடிக்கிறதா வாட்ஸாப் மெசேஜ்-உம், youtube கிளிப்பும் வலம் வந்து கொண்டிருக்கையில், அந்த சண்டாளன் இவனை மட்டும் ஏனோ, தோள்பட்டை மூட்டுக்கும், கழுத்து எலும்புக்கும் இடையில்..., தோள் பட்டை எலும்பில் சரியாக ஒரு தட்டு தட்டி விட்டான். இரண வலி.

வலியைப் பொறுத்துக் கொண்டே, அழாமல் மெத்துவாக சைடு

ஸ்டாண்ட் போட்டான் தனது புதிய டுகாட்டி 700 சி.சி.-ஐ சதீஷ், அந்த போலீஸ் கான்ஸ்டாப்பிள் சொன்னபடியே.

வீட்டில் சதீஷின் இரண்டாம் தம்பிக்கு சளி, புகைச்சல் மூன்று நாளா. குடும்ப டாக்டர் கனியை வீட்டுக்கு போன் பண்ணிக் கேட்டதில், 'கொரோனா சமயம் இங்கே வரவேண்டாம். நாங்கள் யாருக்கும் டிரீட்மென்ட் எடுக்கவில்லை இப்ப', என்று மழுப்பி விட்டார்கள். அதனால் தான் வேறு வழியின்றி மெடிக்கல் ஸ்டோருக்கு போய் மருந்து வாங்க வேண்டியதாயிற்று.

ஆடிட்டர் அப்பா, இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் ரிட்டையர் ஆயிருவார். இப்போது இருந்தே ரெஸ்ட் எடுக்கத் தொடங்கி விட்டார். பாவம்!. அவரைச் சொல்லியும் குற்றம் இல்லை. வீட்டுக்காக மாடாய் உழைச்சுப் போட்டவர். சதீஷின் முதல் தம்பி அனுஷ், நெதர்லாந்தில் மெக்கட்ரோனிக் படிக்கிறான். 'சதீஷை விட்டால் வேறு யார் தான் இந்த லாக்-டௌன் சமயத்தில், மெடிக்கல் ஸ்டார் போய், என் ரெண்டாம் தம்பிக்கு, மருந்து வாங்கிட்டு வர?', தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டான் சதீஷ்.

வீட்டில் இருந்து மெடிக்கல் ஸ்டோருக்கு மெயின் ரோடு வழியாப் போனால், போலீஸ் தொந்தரவு இருக்கும் என்று எண்ணித்தான், பேட்டை, நகராட்சி வழியாய் போய், ஒரு மெயின் ரோடு கட்டிங்கில் மெடிக்கல் ஸ்டார் வந்துரும்னு, குறுக்கு வழியாய்ப் போயி ருந்தான் சதீஷ். அப்படி இருந்தும் மாட்டிக் கொண்டான். பிடித்துக் கொண்டார்கள் போலீஸ் டீம். ஏன்? எதற்கு? என்று ஒரு கான்ஸ்டபிள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே, மற்றொரு கான்ஸ்டபிள் அடித்தே விட்டான். அது லாக்-டவுன் முன்றாம் நாள். போலீஸ் தீவிரம் காட்ட அதுவும் ஒரு காரணமோ?.

போலீஸ் வண்டிப் பக்கம் இன்ஸ்பெக்டர் பாலாஜி, சதீஷைப் பார்த்ததும், அழைத்து, 'உங்க வீடு எங்க இருக்கு தம்பி', என்று விசாரிக்க, இவனும், 'அங்கிள், நீங்க எங்க வீட்டுக்கு வந்திருக்கீங்க. நான் சுப்பராஜா பேரன்', என்று சொல்ல, இன்ஸ்பெக்டர் மிகவும் மனம் வருந்தியதை இவனால் உணரவே முடிந்தது.

'நீ போய் மாத்திரை வாங்கிட்டு வா. வண்டி இங்கே நிக்கட்டும்', என்று பாலாஜி சொல்ல, இவனும் பக்கத்திலேயே நடந்து போய் மெடிக்கல்ஸில் மாத்திரை வாங்கிட்டு வர, ஏற்கனவே இவனை எதிர் கொண்ட இரண்டு கான்ஸ்டபிள்களும் அங்கே இல்லாமல் போனது இவனுக்கு வியப்பாவே இருந்தது.

சதீஷ் தனது தோள் பட்டை எலும்பை சற்றே தொட்டும், அழுத்தியும் பார்த்தான். மொடக் மொடக் என்ற ஒரு சப்தம் நன்றாகவே கேட்டது. கூடவே மரண வேதனை. எலும்பு முறிந்தால் இப்படியும் வலிக்குமா? என்று இப்போது தான் இவனுக்குத் தெரியும் போல.

'இந்தப் போலீஸ் வண்டி உன்ன வீட்ல விட்டிருவாங்க. உன் பைக்கை, அப்புறமா வீட்டுக்கு கொண்டு வந்துருவாங்க. நீ போ', இன்ஸ்பெக்டர் பாலாஜி சொன்னார்.

வீடு சேர ஆன அந்த ஐந்தே நிமிடத்தில் சுமார் ஐம்பது ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் பயணித்துத் திரும்பி விட்டான் சதீஷ், எண்ணக் கனவுகளால். BE Mech முடித்து விட்டு, IELTS-ல் 7.5/9 வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, USAயில் MSc Mech Engineering-க்கு பல யூனிவெர்சிட்டியில் அப்பளை பண்ணி வைத்து விட்டு, இவனோட அப்பாவோ, அங்கேயும் இங்கேயுமா சுமார் நாற்பத்தைந்து லட்சம் புரட்டி வைத்துக் கொண்டு, ரெசெர்வ் பேங்க் லெட்டர், டாலர் செக் என்று சகிதம் புரட்டி வைத்துக் கொண்டு... இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வெஸ்டர்ன் வேர்ஜினியா போக வேண்டும் சதீஷ்.

தோள் பட்டை எலும்பு முறிவு என்றால் சுமார் இரண்டு மாதம் ஆகும், கட்டு அவிழ்க்க. பின்னே பிசியோ தெராப்பி. அதுக்காக கோர்ஸ் joining லேட் பண்ண முடியாது.

தோள்பட்டையில் பேண்டேஜ் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு அமெ-

ரிக்கா போக முடியாது. 'இதுக்குப் பதிலா, இந்த கேடு கேட்ட கொரோனா என்னைப் பிடித்து சாகடித்திருக்கலாம்', எண்ணங்கள் சிதறிச் சின்னாபின்னமாக்கின சதீஷை.

வேறு என்ன செய்ய?. அப்பாவின் அபுதாபி நண்பர் அன்று சொன்னது போல், ஏதாவது ஒரு வேலையில் சேர வேண்டியது தான் துபாயிலோ ஷார்ஜாவிலோ அபுதாபியிலோ... மாசம் சுமார் முப்பது ஆயிரம் வீட்டுக்கு அனுப்பலாம். அவ்வளவு தான்!. அப்படித் தான் அபுதாபி அங்கிலும் சொன்னார். விதி நம்மை துபாய் வீதியில் உலா வரவைக்க எண்ணும்போது.., அந்த அமெரிக்காவும், ஏன் அந்த ஆகாயமே கூடி என்ன முடிவெடுக்க?. இது சதீஷின் பதைபதைத்த எண்ணங்கள்.

நாகர்கோயில் சுசுருஷா எலும்பு முறிவு ஆஸ்பத்திற்குப் போக, டி.எஸ்.பி இடம் இ-பாஸ் வாங்குவதற்குள் போதும் போதும் என்று ஆகிவிட்டது. ஒரு வழியா வாங்கியாச்சு இ-பாஸ். தென்காசியில் எடுத்த எக்ஸ்-ரே ரிப்போர்ட்டில் மிகச் சிறிதாகத் தெரிந்த மயிர் அளவு எலும்பு முறிவு (ஹேர் கிராக்), சுசுருஷா எக்ஸ்ரேயில் சிறிதான இரண்டு ஸ்கூரு போடுவதை உறுதி செய்தது.

மறு நாள் மாலை ஆபரேஷன்.

சென்னை CBSE ஸ்கூலில் உடன் படித்த பிரிய நண்பன் அஸ்பர் நாளைக்கு வருவான். 'அவனிடம் வீட்டில் இருந்து மொபைல் மற்றும் சில பொருட்களை எடுத்து வரச் சொல்லணும்', சதீஷ் அத்தனை வலியிலும் நினைத்துக் கொண்டான்.

மறு நாள் காலை சுமார் 11 மணிக்கெல்லாம், வந்ததும் வராத துமாய் நண்பன் அஸ்பர், நலம் விசாரிப்பதைக்கூட விட்டு விட்டு, சில பொருட்களையும் ஒரு கவரையும் கொடுத்தான் சதீஷ் இடம். கவரைப் பார்த்ததும் கலக்கத்துடனும் கவலையுடனும் வாங்கிப் பார்த்தான் சதீஷ். அதன் பிறகு சில நிமிடத்தில் சதீஷின் முகத்தில், அத்தனை வேதனையும் மாயமானதும், முகமே பிரகாசமான தும் யாருக்கும் புரியவில்லை.

அது என்ன லெட்டர்?. எங்கே இருந்து வந்தது?. என்ன தான் அப்படி எழுதி இருந்தது அதில்?.

அது அமெரிக்காவில் உள்ள வெஸ்டர்ன் வேர்ஜினியா யூனிவெர்சிட்டியில் இருந்து வந்த லெட்டர். அதில் எழுதி இருந்தது இது தான்.

Due to unforeseen Corona-Vid19 pandemic circumstances, the scheduled 1st term course for MSc Engineering (Mechanical) on May 11, 2020 is postponed and will commence on 17 August 2020. (எதிர்பாராத கொரோனா வைரஸ் தொற்று நோய் பரவல் காரணமாக, மே 11, 2020 ஆரம்பிக்கப் படவிருந்த MSc Engineering கோர்ஸ், ஆகஸ்ட் 17, 2020-யில் தொடங்கும்.)

நண்பன் சதீஷின் கண்களில் கடலென உருண்ட கண்ணீரைக் கண்டு செய்வதறியாது திகைத்து நின்றான் அஸ்பர்.

aj@thaiivedu.com

சொர்க்கமே என்றாலும் அது சொந்த வீடு போல வருமா...

Uthayan Alex Sivasambu B.Sc. (Hons), M.B.A
Broker

Ottawa: 613.276.SALE (7253)
Toronto: 416.659.SELL (7355)
alex-sivasambu@coldwellbanker.ca, www.sivasamburealty.com

COLDWELL BANKER

மோட்கேஜ்

புதிய, முதல் தரம் வீடு வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், 3ஆம், Bridge, Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

MORTGAGE NESAN

416-908-5656

Residential / Commercial / Industrial / Investment Properties

- ◆ 1st, 2nd and 3rd Mortgages ◆ Refinance ◆ Secured Line of Credit
- ◆ New House Commitment, Pre-approval ◆ Home Equity Loan

1st Mortgage ('A' lender) Major, Under write Banks

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	659.62	1319.25	1429.19	2858.37
546,000	515.98	1031.96	1117.96	2235.92

1st Mortgage ('B' lender) Under write Banks, Trust, Credit Union

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	765.04	1530.08	1657.59	3315.17
546,000	598.44	1196.88	1296.62	2593.24

Private Mortgage ('C' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	1059.81	2119.62	2296.26	4592.52

2nd Mortgage ('D' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
98,000	179.15	358.29	388.15	776.30

3rd Mortgage ('E' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
49,000	113.72	227.43	246.39	492.77

Secure Line of Credit & Loan

Mortgage Amount	Secure Line of Credit	Home Equity Loan
225,000	1005.95 / per month	1276.51 / per month

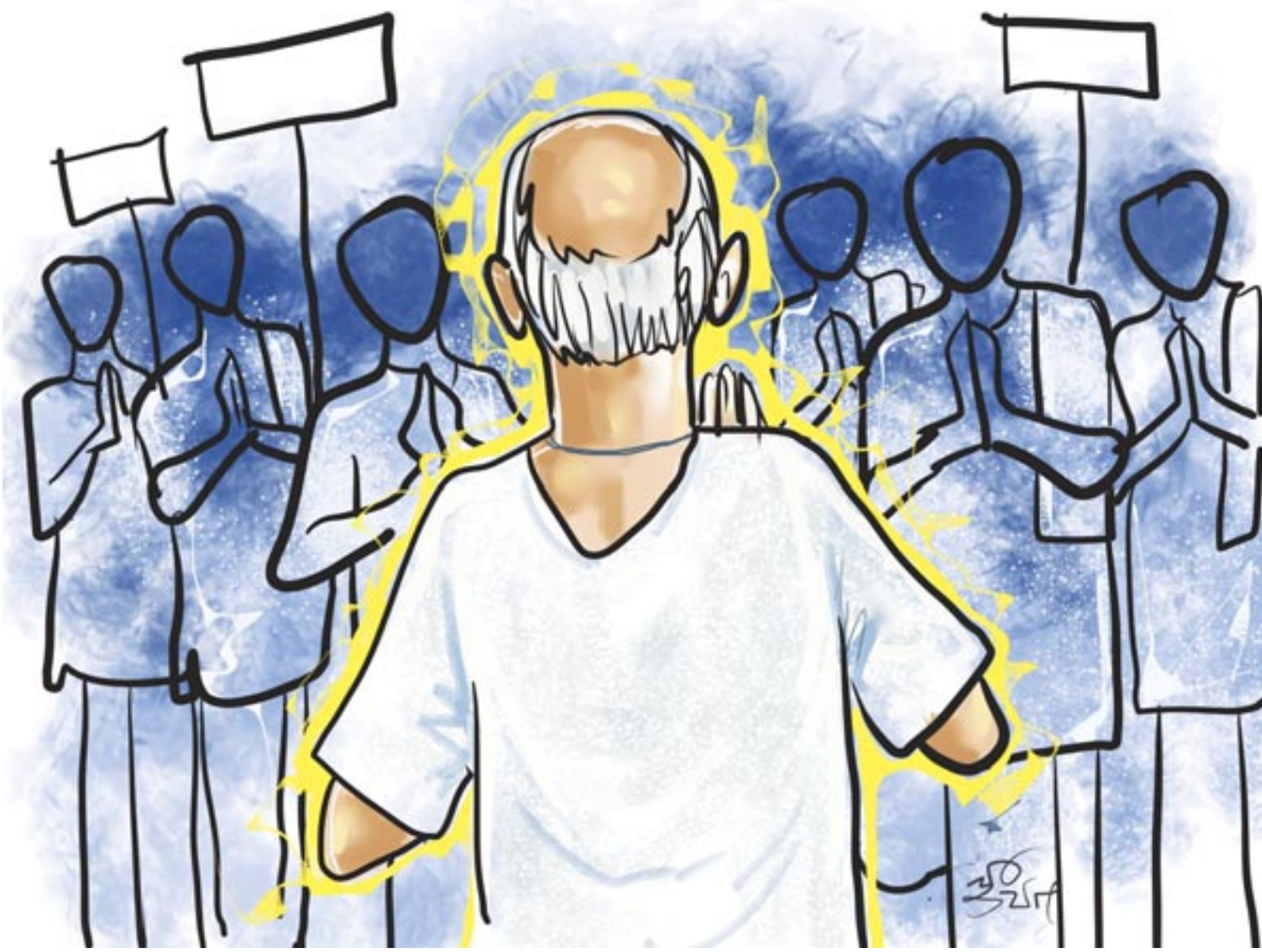
Thavanesan Subra
Independently Owned and Operated
Brokerage # 10530

1585 Markham Rd, Unit # 407,
Toronto, ON. M1B 2W1

www.nesan.ca
mortgage@nesan.ca

Office: 1-844-878-2721
Fax: 647-351-3099

எங்கட வோட்டு உங்களுக்குத்தான்

அந்த ஒரு நாளில், ஒரே நேரத்தில் வாசலில் வந்து நின்ற தபாற்காரனிடமிருந்து சுப்பையரின் கைகளில் திணிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுத் தபால்களைப் பார்த்து அதிர்ந்தாள், அவரது மனைவி சின்னாச்சி.

‘என்னப்பா இத்தனை கடுதாசி? எங்கயிருந்தப்பா வந்திருக்கு?’ என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டாள் அவள்.

அங்கே வந்திருந்த கடிதங்கள் யாவுமே தேர்தல் காலத்தில் இந்தப் போட்டித் தேர்தலில் முன்னிற்கும் வேட்பாளர்கள், தமது புழுக்கு மூடைகளை அவிழ்த்துக் கட்டிய தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்கள் என்பது சுப்பையருக்குத் தெரிந்தே இருந்தது.

அவர் சின்னாச்சியைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தவாறு, ‘இது எங்கட கட்சிக்காரங்களிட கடதாசி’ என்றவர், தான் வாங்கிய கடிதங்கள் அனைத்தையும் அருகிலிருந்த மேசையில் அலட்சியமாகத் தூக்கிப் போட்டார்.

சின்னாச்சியும் அவரது செய்கையை ஆமோதிப்பவர் போல எதுவுமே பேசாமல் குசினியை நோக்கி நடந்தாள்.

நடைபெறப்போகும் இந்தத் தேர்தல், நாடாளுமன்றத் தேர்தல்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தொகுதியடிப்படையில் ஒரு தொகை அங்கத்தவர்களைத் தெரிந்தெடுக்க நடைபெறப் போகிறது.

நாடாளுமன்றத்திற்கு ஜனநாயக முறைப்படி மக்களால் தெரிவாகும் இந்தப் புண்ணியவான்களே, எமது நாட்டையும் மக்களையும்

- நெடுந்தீவு மகேஷ்

வளப்படுத்தி ஆட்சி செய்யப் போகிறார்கள்.

கடந்த காலத்தில் எத்தனையோ தேர்தல்களைச் சந்தித்தவர் சுப்பையர். காலங்காலமாக ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் பலரும் அடுத்த தேர்தலிலும் தாமே ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யும் சூழ்ச்சிகளும் நாடகங்களும் ஏராளம்!

பொய்யும் புழுக்கும் உருட்டும் புரட்டும் மாத்திரமல்ல, கொலையும் கொள்ளையும் கலந்த குருட்டாட்டங்களையும் செய்வதையே தமது கொள்கையாக வரித்துக் கொள்பவர்களும் தாராளம்.

இன்றும் அவரின் பார்வையில் இந்தத் தேர்தலின் பின்னான முடிவுகள் பல சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் தரப் போவதாகவே உணர்ந்தார்.

இந்த மாவட்டத்தில் ஆறு பேரைத் தெரிவு செய்ய அறுநூறு பேர்வரையில் தேர்தலில் வேட்பாளர்களாகப் போட்டிக்கு நிற்கிறார்கள்.

நாலைந்து கட்சிக் குழுக்களும் எட்டோ பத்தோ சுயேட்சைக் குழுக்களும் போட்டியிடுவது தெரிகிறது.

இத்தனை கட்சிகளும் வேட்பாளர்களும் எதற்காக?

அத்தனை பேரின் எண்ணத்திலும் தாமே வென்று நாடாளுமன்றம் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆவலே நிறைந்துள்ளது.

வெற்றி தமக்கு வராது என்று நன்கறிந்த பலரும் இந்தப் போட்டிக்கு முகம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

ஏன்?

அது இரகசியம்!

சுப்பையரின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதோ ஓரேயொரு வாக்குத் தான். அவரது மனைவி சின்னாச்சியையும் அவரது வார்த்தைகள் கட்டுப்படுத்தப் போவதில்லை. அவரது மகன் சாரங்கனும் அவ்வாறுதான்.

வெறும் சீனிப் பேணிக்குள் மொய்த்த எறும்புகளாக ஊர்ந்து திரியும் வேட்பாளர்களின் கூட்டம்!

சுப்பையர் ஒரு பொழுது அதனை எண்ணி மயங்கிப் போனார்.

தேர்தலில் நிற்பவர்களில் அநேகர் முன்னர் ஓரே கட்சியில் இருந்து அதன் கொள்கையைச் சொல்லிக் கூக்குரலிட்டவர்கள் தாம். இன்று தனித்தனியாகக் கட்சியமைத்துத் தலைவர்களாகிப் போட்டிக்கு நிற்கிறார்கள். இவர்கள் பல கூட்டுக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் சேவை செய்யப் போவதாக நாளும் பொழுதும் பேசித் திரிகிறார்கள்.

சுப்பையர் என்றுமே தனக்கென ஒரு கட்சியும் அதற்கென ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கையையும் விரும்பிப் பயணிப்பவர். இன்று சற்றே மயங்கித்தான் போனார்.

ஓரே உறவுகள் ஓரே ஊரவர்கள் ஓரே கொள்கையைச் சொல்லி வந்தவர்கள்! இன்றோ இலட்சியத்தை அடையப் பயணிக்கும் 'பாதைகளோ பல உள்ளன' எனத் தனித்தனியே பறை சாற்றித் திரிகிறார்கள்.

ஒற்றுமையைக் குலைத்து, இவர்கள் எதனைத் தேடிப் பயணிக்கிறார்கள்.

ஒருவரை ஒருவர் கேலியும் கிண்டலும் செய்து கொண்டு தமது வெற்றிக்காகவே உழைப்பதாக அவர்களின் நாடகங்கள் மேடையேறுகின்றன.

மக்களுக்கும் மண்ணுக்கும் சேவையாற்றுவதாயின் ஏன் ஒன்றி நின்று குரல் கொடுக்கும் நல்லெண்ணம் இவர்களுக்கு இல்லாதது போனதோ!

சுப்பையர் வேதனைப்பட்டார்.

விரித்துப் படிக்காமலே மேசையில் போட்ட காக்கிதங்களை அவர் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்தார். அவை ஒவ்வொரு வேட்புக் குழு வினரிடமிருந்தும் சுப்பையர் வீட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு வாக்காளரும் தனித்தனியாக வாசிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ என்னவோ மூன்றால் பெருக்கி அனுப்பப்பட்டிருந்தன.

அதில் ஒன்றைக் கூட அவர் உடைத்துத் திறந்து பார்க்கவில்லை. மனைவி சின்னாச்சியும் அவற்றை வாசிக்கப் போவதில்லை. வெளியே போன சாரங்கன் வீட்டுக்கு வந்து இவற்றைக் கண்டால் சில வேளை வாசிக்கலாம்.

குசினிக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்த சின்னாச்சி 'என்னப்பா இந்தக் கடதாசிக் கட்டிலை ஒண்டையெண்டாலும் எடுத்து வாசியன் அப்பா கேட்பம்' என்றாள்.

'என்ன எல்லாம் ஓரே கதையாத்தான் இருக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் தேர்தலில் நிக்கிறவை தாங்கள் வெல்ல வேணும் என்றதுக்காக எல்லாத்தையும் சொல்லுவினம்! பொய்யும் புழுகும் சிலருக்கு வழக்கம். அடுத்தவனைக் குறை சொல்லி அரசியல் பேசுறது சிலரது பழக்கம்' என்றார் சுப்பையர்

'அப்ப நாங்கள் யாருக்கு வோட் போடுறது?' என்று கேட்டு அங்கலாய்த்தாள் சின்னாச்சி.

'இண்டைவரைக்கும் எல்லாரும் சொல்லிறது ஒண்ணு செய்யிறது ஒண்ணு எண்டுதான் ஆட்சியில் இருந்திருக்கினம். யாருக்குப் போட்டாலும் நிலைமை ஒண்டுதான். இங்க வேட்பாளர் எல்லோரும் பேச்சுப் போட்டிதானே நடத்துகினம்' என்றார் வெறுப்போடு.

அந்த வேளையில் வீட்டுக்குள் நுழைந்த மகன் சாரங்கன் மேசையில் கிடந்த காக்கிதக் குவியலைப் பார்த்து 'இதென்னப்பா?' என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

'அது தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்கள்! ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் அனுப்பியிருக்கினம். உனக்குந்தான்!' பொறிக்குள் சிக்கிய எலியைப் பார்க்கும் பூனையாக ஒரு பொழுது அவற்றைப் பார்த்தவன் மேலெழுந்தவாரியாக அவற்றில் ஒரு கவரை எடுத்து உடைத்துத் திறந்தான்.

அங்கே வண்ணத்தில் அச்சிடப்பட்ட படங்களோடு காணப்பட்ட அறிக்கையும் அருகில் புள்ளடியிடப்பட்ட சின்னமொன்றின் படமும் இருந்தது. அதைப் பார்த்தவன் அதிலுள்ளவற்றை வாசிக்க வில்லை. மீண்டும் அதனை மேசையில் போட்டவன் அலட்சியமாக அறைக்குள் நுழைந்தான்.

சுப்பையரின் பார்வையோ அவனின் நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்தது. அவனோ எதுவுமே பேசவில்லை.

சுப்பையரின் மனதில் எழுந்த கேள்விகளை வெளியே துப்ப அவருக்குத் துணிவு வரவில்லை.

'இவன் யாரை ஆதரிக்கிறான்? யாருக்கு வோட் போடப்போறான்?' மனம் அங்கலாய்த்தது.

'அவனுக்குப் போடாத இவனுக்குப் போடு!' என்று கூவும் பல ருள்ளே, 'எனக்குப் போடு! எனக்குத்தான் போடவேணும்' என்று வேண்டி நிற்கும் சிலரும் 'சிந்திச்சுப் போடுங்கோ!' எனக் கேட்டு நிற்கும் வேறு சிலரும் கூடி நிற்கும் கூட்டத்திலிருந்து யாரைத் தெரிவு செய்வது?

ஆனால் சுப்பையர் ஒரு கட்சியை ஒரு வேட்பாளரை மனதில் நினைத்திருப்பது அவருக்கு மாத்திரந்தான் தெரியும்.

தனது மகன் சாரங்கன் யாரை நினைத்திருக்கிறான்? என்பதை அறியும் ஆவல், அவரைப் பல கோணங்களிலும் சிந்திக்கத் தூண்டியது. தான் நினைப்பவருக்கே அவனையும் வாக்களிக்கத் தூண்ட வேண்டும் என்ற ஆசையுடன்,

'சாரங்கா?..'

மகனை அழைத்தார்.

'என்னப்பா?'

'நீ யாருக்கு வோட் போடப் போறாய்? நான் இந்தச் சின்னத்துக்குத்தான் வாக்களிக்கப் போறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டே குப்பையாகக் குவிந்து கிடந்த விஞ்ஞாபன நோட்டீசுகளில் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்தார். அதில் மின்னலிட்ட சின்னத்தின் படத்தைக் காட்டினார்.

அந்தச் சின்னத்துக்கே சாரங்கனும் வாக்களிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் வகையிலேயே அவரது செய்கை அமைந்திருந்தது.

தந்தையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் புன்னகைத்த சாரங்கன்.

'இந்தத் தேர்தலில் நிற்பவர்கள் எவருமே எங்கள் இனத்தின் அரசியலுக்குப் பொருத்தமானவர்களாகக் காணவில்லையே! நான் எவருக்கும் வாக்களிக்கப் போவதில்லை' என்றான் முடிவாக.

'வாக்களிக்கப் போவதில்லை' என்ற வார்த்தை சுப்பையரின் காதில் அறைந்த மாத்திரத்திலேயே,

'அடே மடையா வாக்களிக்கிறது உனது உரிமை அதை நீ பயன்படுத்தாமல் விடக்கூடாது. யாரையாவது தெரிஞ்சு, உள்ள துக்கவள்ளிசா ஒரு கட்சிக்கு உன்ரை வாக்கைப் போடு பொருத்தமானவரைத் தெரிஞ்செடுக்கிறது காலந்தான்! என்ன செய்யிறது எங்கட தலையெழுத்து!' என்றார் சற்றே சலிப்போடு.

'வாக்காளர் தொகைக்கும் வேட்பாளர் தொகைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டால் எமது சமூகம் காணாமற் போகப் போறதை இந்த சனநாயகத் தேர்தல் முறை மறைத்து வைத்திருக்கிறது. இதனைத் தெரிந்து கொள்ளாத வேட்பாளர்களுக்கு எப்படி நான் வாக்களிப்பது?' சாரங்கனின் கேள்வியில் உண்மை இருந்தது.

'தனக்கு வேட்பாளர் வாய்பளிக்காமையால் தனித்துக் கட்சி தொடக்கியவையும் தன்னைத் தலைவராக முன்னிலைப்படுத்தாமையால் சுயேட்சையாய்த் தலையாகி நின்று வாக்குக் கேட்கிறவையும் சாதியையும் சமயத்தையும் சொல்லி இன ஒற்றுமையைக் குலைக்கிறவையும் தானே இங்க குழுப் பிரிந்து வாக்குக் கேட்கினம்!'

சுப்பையரின் மனத்திலும் குழப்பம்.

அந்த நேரம்! அவரது வேலிக் கடப்பையைத் தள்ளித் திறந்து விட்டு வாசலுக்கு வந்த மூவர்,

'எப்படி அண்ணை சுகமாய் இருக்கிறியளோ?' சுப்பையா அண்ணையைச் சுகம் விசாரித்தனர்.

சுப்பையர் என்றுமே கண்டறிந்திருக்காத முகங்கள் கைகளிலே தேர்தல் நோக்கிலே அச்சிடப்பட்ட காகிதங்களோடு...!

'ஓம் தம்பியன் நாங்க நல்ல சுகம்!' வந்தவர்களின் நோக்கம் அறிந்து கொண்ட சுப்பையரின் மந்திர வார்த்தை

'நாங்கள் இந்தத் தேர்தலில் வேட்பாளர்களாய் நிக்கிற இந்தக் குழுவுக்காக வோட் கேட்க வந்திருக்கிறம்' வந்தவர்களுள்ளே ஒருவர் பேசினார்.

கையிலிருந்த தாளில் பெரிதாக அச்சிடப்பட்டிருந்த சின்னத்தை உயர்த்தினார்.

சுப்பையரோ சின்னாச்சியோ சாரங்கனோ எதுவுமே பேசவில்லை.

'எங்கட இந்த வேட்பாளர்களை ஆதரிச்சு வாக்குப் போட்டிங்க ளெண்டால் எங்கட இனம் பாதுகாக்கப்படும் காணாமற் போனவையைக் கண்டறிஞ்சு தருவம் காணிகளை விடுவிப்போம்! படிச்ச பிள்ளையளுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை செய்து தருவம்.' அவர்கள் பேசிக் கொண்டே போனார்கள்.

சுப்பையர் பேசிக் கொண்டிருந்தவரின் வாயையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அருகில் நின்ற சின்னாச்சி அவர்களின் தொடரும் கதையை நிறுத்தும் வகையில் 'எங்கட வோட்டு உங்களுக்குத்தான்!' என்றாள்.

அதனை ஆமோதிப்பதாகச் சுப்பையர் ஓணான் போலத் தலையை ஆட்டி 'எங்கட வோட் உங்களுக்குத்தான்!' என்றார்.

சாரங்கன் மௌனமாக நின்றிருந்தான்.

தேர்தல்கள் வருவதும் தொலைவதும் சுப்பையருக்குப் பழக்கப்பட்டுப் போய்விட்டன.

mahesu@thaiveedu.com

Income Tax
Augustine & Associates
25 Years Canadian Experience

" Rapid, Accurate & Affordable Service."
(Quebec, Ontario & Other Provinces)

Personal
Business
Corporate
GST, HST & QST
Bookkeeping
Payroll
T4 & T4A
Rental Relieve 31

Wimal Augustine
ON: 416 617 6735
QC: 514 279 7138
Toll: 1 800 668 9048

YOUR CHOICE IN REAL ESTATE

Jesmine J Wimalendran
647.871.1921

Wimal Augustine
416.617.6735

www.propertyrealtors.ca

HomeLife/Future
Realty Inc., Brokerage. Independently Owned And Operated
Office: 905.201.9977

சிந்தனை

காதல் கடிதங்கள்

- அகரன்

‘என் இனிய காதலியே!

உலகத்தில் எந்தப் பொருளுக்கும் உனது காதல் கடிதத்துக்கு உள்ள சக்தி கிடையாது என்றே நினைக்கிறேன். எனது நெஞ்சிலே உனது வடிவம்தான் நிரம்பி நிற்கிறது. உனது அதரங்களிலே நான் சுவைப்பது காதல். உனது நடையழகிலே நான் சொக்கி நிற்கிறேன்.

நீ எனக்கு ஓராயிரம் முத்தம் வழங்கி இருக்கின்றாய், இன்னும் ஒரு முத்தம் தரமாட்டாயா? நீ உனது காதல் கரங்களில் என்னை அணைத்துக்கொள்ளாவிட்டால், என் தலையில் இடி விழுந்து நான் சிதறிப் போவதே நலம்!’.

- ஆங்கில கவிஞர் ஐரன்ஃட்ஸின் காதலி பானிபிரானுக்கு எழுதியது.

சோன்யா,

கடந்த மூன்று வாரங்களாக ஒவ்வொரு நாளும் நான் பேசிவிட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கின்றேன்.

நான் ஏன் அதைப் பேசவில்லை? என்ன பேசுவது எப்படிப் பேசுவது? என்பவற்றையெல்லாம் சிந்திக்கின்றேன்.

இந்தக் கடிதத்தை என்னிடமே வைத்துக்கொண்டு, மறுமுறையும் எனக்கு பேசத் துணிவில்லை எனில் இதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றேன். உண்மையாகக் கூறு நீ எனது மனைவியாக விரும்புகிறாயா? உனது பதில் நெஞ்சின் ஆழத்திலிருந்து வரவேண்டும். தீர்க்கமாக சிந்தித்து விடைகொடு. உன்னை நான் நேசிக்கும் அளவுக்கு நான் கணவன் என்ற முறையில் நேசிக்கப்படாவிட்டால் அது மிகவும் கொடிது’.

- ரஷ்ய இலக்கிய சிகரங்களில் ஒருவரான ரோல்ஸ் ரோய் தன் காதலிக்கு எழுதியது.

அன்புள்ள ஓல்கா!

உனக்கு கடிதம் எழுதவேண்டும் என்ற ஆசை என் மனத்தில் எழும் போது கூடவே கொஞ்சம் வேதனையும் எழுகிறது, உனக்

குப் படிக்கத் தெரியாது. என் அன்புக் கடிதத்தைப்பிரிந்து கொள்ள நீ வேறு யாருடைய உதவியாவது நாடவேண்டும். இந்தத் தடங்களின் காரணமாக என் இதய உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கடிதம் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. உனக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள அழகு மாதிரி கல்வியும் இருக்கக்கூடாதா? என்று என் மனம் ஏங்குகிறது. ஆனால் அதைப் பற்றி எனக்கு கவலை இல்லை. என்னிடம் கல்வி இருக்கிறது, உன்னிடம் அழகு இருக்கிறது இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தால் அதுவே ஓர் ஒப்பற்ற சக்தி யாகத் திகழும். உன் நீலநிறக் கண்களில் வீசும் இன்ப ஒளி கல்வியைவிட உயர்ந்தது என்பது என் கருத்து.

- மாக்கிம் கார்க்கி தன்காதலிக்கு எழுதியது.

(இது காதல் கதை இல்லை)

அங்கு போக வேண்டும் என்ற மன உதைப்பு எனக்கு மட்டுமல்ல மனைவிக்கும் இருந்தது. கண்பதிப்பிள்ளை இறந்து மூன்று கிழமைகள் ஆகிவிட்டது. காசு கட்டிப்போட்டிருக்கும் வாழ்க்கையில் ஒரு இழப்பு வீட்டுக்கு செல்ல முடியாமல் இருந்தோம். அந்த வாய்ப்பு ஒரு விபத்து மூலம் எனக்கு கிடைத்தது.

என் குடியிருப்பில் எனது வாகனத்தரிப்பிடத்தை வஞ்சகம் இல்லாமல் எல்லோரும் பயன்படுத்துவார்கள். ஆரம்பத்தில் சிறிய கடிதங்கள் எழுதி அவர்கள் வாகனங்களின் முகத்தில் வைத்துப் பார்த்தேன். அந்த கடிதங்களைக்கூட குப்பையில் போட நேரமில்லாமல் என் தரிப்பிடத்திலேயே வீசிவிடுவார்கள். கடைசியில் அதை எடுத்து குப்பையில் போடுவது நான்தான்.

என் தோற்றம் யாரும் பயப்படும்படியும் இல்லை. மனைவியிடம் சொல்லி காலை மாலை என்று முட்டைக் கோப்பி குடித்து பார்த்தேன். அந்த கார் தரிப்பிட பகல் திருடர்களின் உடல்வாகு எனக்கு வரமாட்டேன் என்றது.

இன்னொரு பயமும் இரண்டாக மடிந்து கிடந்தது. எனது கார் 20,000 யூரோ. மொத்தப் பணத்துக்கு மாதாமாதம் 400 யூரோ என் வங்கியில் பறித்துக்கொண்டிருக்கும் infinity 70. ஏதாவது நான் முறைக்க அவர்கள் என் infinity 70ல் தங்கள் பெயரை எழுதி விடுவார்கள். இலவசமாக என் காரில் தங்கள் வீட்டுத் திறப்புக் களால் படம் கீறிவிடுவார்கள்.

இந்தப் பயமெல்லாம் சேர்ந்துதான் வீட்டில் இருந்து 1km தூரத்தில் இருக்கும் வெட்ட வெளியில் உள்ள இலவச தரிப்பிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு சைக்கிளில் வருவேன். அன்று வேலைக்களைப்பில் வேகமாக வந்தேன். அதற்கு நான் காரணமில்லை. அந்த வீதி இறக்கமாக இருந்தது. காற்று என்னில் விளையாட வந்துகொண்டிருந்தபோது ஒரு இலவச காட்சி தென்பட்டது. இடப்பக்க வீதிக்கரையோரம் குதிரை நடப்பதுபோல இளமையை வீதி எங்கும் அறிவித்துக்கொண்டு ஒருத்தி நடந்து போனாள். அவளை கடைக்கண்ணால் பார்த்தேன். நான் பார்ப்பதை அவள் மூன்றாவது கண்கள் கண்டுவிட்டன. நான் தன்னை பட்டுப்போகும் தூசுக்கு சமனானவன் என்பதை அறிவிக்க வலது கையால் தன் வடிவமைக்கப்பட்ட கூந்தலை காற்றில் எறிந்தாள்.

திரும்பிப்பார்க்கத்தாண்டும் அழகு. அழகியின் அவமானங்கள்

கௌரவத்துக்கு உரியன. அப்படியே தன் விருப்பப்படி சைக்கிள் ஓட்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு, வீதியை நனைத்தவளின் பின் பக்கம் பார்த்துவிட்டு பெருமூச்சோடு திரும்பியபோதுதான் ஒரு பிரெஞ்சுக்கிழவி வீதியைக் கடந்து கொண்டிருந்தாள்.

கிழவியில் அடிபட்டு விடுமே! - என்று என் இரண்டு பிறைக்கையும் அமத்திய போது நான் கிழவிக்கு மேலால் சென்று மண்டை தார்நிலத்தில் தேயும்படி விழுந்து கிடந்தேன். அப்படித்தான் ஒரு கிழமை விடுமுறை எனக்கு கிடைத்தது.

இந்த விபத்து விடுமுறையில் எப்படியும் கணவனை இழந்து தனித்திருக்கும் கனகம்மை ஆச்சியிடம் சென்றுவிட வேண்டும் என்று மூன்று முறை அவர்கள் வீட்டிற்கு சென்றோம். அங்கு யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இப்படியான இடங்களுக்கு என்னை அழைத்துப்போக முதல், மனைவி எனக்கு முக்கியமான சில கட்டளைகளை இடுவாள்... எனது வேட்டைப்பல் ஒரு குட்டிப்பல்லை வைத்திருக்கிறது. அதனால் நான் உதடுகளை பூட்டாமல் விட்டால் சிரிப்பது போலவே இருக்கும். ஆக, இது இழப்பு நடந்த வீடு என்றபடியால் வாயை எப்போதும் சரிபார்க்க வேண்டும். ஏதாவது கதைத்தால் உடனே இளம்பிள்ளைகள் இருக்கிற வீடுபோல பூட்டிவிட வேண்டும். மற்றைய கட்டளை முக்கியமானது. இறப்பு நடந்த வீட்டில் விடுத்து விடுத்து கேள்விகள் கேட்கக்கூடாது.

இந்த முறை எப்படியும் ஆறுதலாக நின்று ஆச்சியை பார்த்து விட்டு வருவதென முடிவெடுத்தோம். வீட்டு அழைப்பு மணியை இரண்டுதரம் மனைவி இயக்கினாள். எனக்கு இரண்டு தரம் தர வேண்டும் என்று வினயமாக கேட்டுக்கொண்டேன். எனது அழைப்புத் தான் வேலை செய்தது. வீட்டுக்குள் எலி சரசரப்பது போல சத்தம் கேட்டது. காத்திருந்தோம். கதவை காற்று திறப்பது போல அந்த முதிய கரம் திறந்தது. 85 வயதான தன் கணவனை இழந்த 88 வயதான கனகம்மை ஆச்சி தோன்றினாள்.

அந்த ஐரோப்பிய கிராமத்தில் கிட்டத்தட்ட 200 தமிழ் குடும்பங்கள் வாழ்கிறார்கள். அது ஒரு வசதிவாய்ப்பு கூடியவர்கள் வதியும் கிராமம். அங்கு அகதிகள், குடியேறிகள் போன்றோரும், வருவாய் அளவுக்கதிகமாக இல்லாதோரும் குடியிருக்கவென மாடி வீடுகள் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அகதியாக வந்த தமிழர்களுக்கு அது வசதியாய் போய்விட்டது.

அந்த அடுக்குமாடிவீடுகளில் உள்ளவர்கள் சேர்ந்து வருடத்துக்கு ஒருமுறை தமிழ்விழா செய்வார்கள். பூமியில் கிருமி ஆட்சிக்கு வர முதல் நடந்த விழாவில் மங்கள விளக்கை ஏற்றியது கனகம்மை ஆச்சி.

தூரத்தில் நின்று ஆச்சியைப் பார்த்தபோது அசல் ஓளவைப் பாட்டி போலவே இருந்தார். 'ஓளவைப்பாட்டி தமிழ் உள்ள காலம் மட்டும் வாழ்வார் போல' என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

அவர் அளகங்கள் வெண்பனி போல இருந்தது. முகச்சுருக்கங்களோடு மூன்றுகுறி திருநீறும் அணிந்திருந்தார். சாறியின் கொசு வத்தை இடுப்பில் செருகியிருந்தார். கண்களில் ஒளியும், முகத்தில் உள்ளக்கமலம் மலர்ந்திருந்தது.

ஈழத்தில் வாழ்ந்த இருபது வருடத்தில் இப்படி ஓர் ஆட்சியை நான் கண்டதில்லை. அப்போது ஈழம் இளமையோடு இருந்திருக்கலாம். அல்லது யுத்தச்சத்தங்களால் ஆச்சிகள் மூச்சை விட்டிருக்கலாம்.

அந்த விழா நடுப்பகுதியை நெருங்கியபோது எல்லோரும் சந்தையில் உலவுவது போல திரிந்தார்கள். மேடை ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சிலர் திறமைகளை காட்டுகிறார்கள் என்பதை யாரும் கண்டுகொள்ளவில்லை.

ஒரு பாம்பு புற்றிலிருந்து வெளியேறுவது போல அந்த கூட்டத்தில் இருந்து வெளியேறினேன். அந்த ஆச்சியும் வாசலில் நின்றார். அவருக்கு 'வணக்கம்' சொன்னேன்.

ஒரு மலர்ந்த பார்வையால் தன் கரங்களை என் தலையில் வைத்து 'என்பிள்ளைகள் நன்றாய் வாழங்கள்' என்றார். இச்செயல் என் உடலில் ஓர் அதிர்வை ஏற்படுத்திற்று. என் உடலில் யாரோ மின்சாரம் பாய்ச்சுவது போல இருந்தது. முன்பின் தெரியாதவர்களையும் தன் பிள்ளைகள்போல நினைத்து வாழ்த்தும் மனித உயிர்கள் இப்போது அதிசயங்கள்தானே?!

பின்னரான நாட்களில் மனைவி ஆச்சியைப் பற்றிய செய்திகளை

பெண்கள் ஊடக முறை மூலம் அறிந்து சொன்னாள்.

«அவா தன் கணவருடன் தனியே தான் இருக்கிறா. அவாக்கு 5 பிள்ளைகள். ஒரேயொரு பெண் பிள்ளையாம். அப்பிள்ளை 83 கலவரத்தில் இறந்துவிட்டார். அதில் நடந்த சம்பவங்களால் தன் நான்கு பிள்ளைகளையும் வெளிநாடு அனுப்பிவிட்டு தானும் இலங்கைத் தீவை விட்டு வந்து விட்டார். ஒரு மகன் கனடா, ஒரு மகன் லண்டன், மூத்த மகன் ஜெர்மனி, கடைசி மகன் அருகே ஒரு நகரத்தில் இருக்கிறார். சிலகாலம் மகனுடன் இருந்துவிட்டு பின்பு அரசாங்க வீடு பெற்றுக்கொண்டு தனியே வசிக்கிறார்கள். ஊரில் ஆச்சி ஒரு பாடசாலையின் அதிபராக இருந்தவவாம்.»

இந்தத் தகவலை மனைவி கூறி முடித்தபோது என் முளையில் ஒரு விடயம் வந்து நின்றது. «என்னிடம் ஒரு நாட்டை தந்தால் புலனாய்வுத்துறை ஒன்றை அமைத்து அதை பெண்களிடம் கொடுத்து அமெரிக்காவை ஆட்டம் காண வைப்பேன்!»

கதவைத் திறந்ததும், 'வாருங்கள்... பிள்ளைகளே...!' என்றார். அவர் கால்களோடு இன்னொரு காலாக ஊன்றுதடி இருந்தது. 'உட்காருங்கள்' என்றுவிட்டு இரண்டு மீட்டர் தூரத்தை ஆமையின் அசைவுகளால் நகர்ந்து நூறு மீட்டர் ஓட்டவீரன் எல்லையைத் தொட்டதுபோல அவர் ஆசனத்தை தொட்டார். ஒரு பெருமூச்சில் 'முருகா...' என்ற ஒலியும் வெளியேறியது.

அந்த வீடு ஒலிகளற்ற வெறுமையின் உறைவிடமாக இருந்தது. பெளத்ததூபி போல் அமைதியாக இருந்தது. முதுமையில் தனிமை தொண்டைகளில் காற்றுக்கட்டிகளை உருவாக்கியது.

'இன்று ஐயாவின் பிறந்த நாள். பிள்ளைகள் நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். ஐயா போய்விட்டார்.' என்ற போது அவர் வற்றிப்போன கண்களில் கண்ணீர் முட்டியது.

என் கரங்களை முழங்கையால் இடித்த மனைவி வாயை மூடுமாறு சைகை செய்தாள். நான் அவசரப்பட்டு இழுத்து மூடிக் கொண்டேன்.

ஆச்சி மெதுவாக எழுந்து மேசையைப் பிடித்து நகர்ந்து கண்பதிப்பிள்ளையின் படம் வைக்கப்பட்ட இடத்துக்கு அருகே சென்று அவருடன் பேச ஆரம்பித்தார்.

'ஐயா, உங்கள் பிறந்த நாளுக்கு யாராவது ஒருவருக்கு உதவி செய்து விட்டு வருவீர்களே! சின்னப்பிள்ளைகள் வந்தால் எல்லோருக்கும் கைப்பணம் கொடுத்து மகிழ்வீர்களே! இரண்டு பிள்ளைகள் வந்திருக்கிறார்கள் ஐயா! நீர் என்னை தனியே விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டீரே! 120 வயது மட்டும் வாழ்ந்து இருவரும் ஒரே நாளில் இறப்போம் என்றுவிட்டு ஓடிவிட்டீரே ஐயா!'

இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் எவ்வளவு வதைக்கும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

மனைவி மெதுவாக நகர்ந்து ஆச்சியின் தோள்களைப் பற்றினாள். தன் கணவன் படத்திலிருந்து முகத்தை மனைவியின் முகம் நோக்கி திருப்பினார். ஆச்சியின் முகம், காணாமல்போய் மீண்டு வந்த பிள்ளையை ஏக்கத்தோடு பார்க்கும் தாய் போல் இருந்தது. இரண்டு கண்ணீர்த்துளிகள் கன்னங்களில் தங்கி நின்றது. மெவாக அவர் மேசையில் ஒரு கையும் மனைவியின் தோளில் ஒரு கையுமாக நகர்ந்து அமர்ந்தார்.

மனைவியின் கண்டிப்பின்படி 'நானாக எந்த கேள்வியும் கேட்கக் கூடாது' - என்று காத்திருந்தேன். பருந்துக்கு கோழியே குஞ்சை வீசி எறிந்தது போல ஆச்சிதான் ஆரம்பித்தார்.

‘ஐம்பத்தியெட்டு வருடங்கள் ஒன்றாக வாழ்ந்தோம். இறக்குமட்டும் இருவருக்கும் இருவரும் துணையாக இருந்தோம். கொடுமான சூழலிலும், யுத்தத்திலும் உயிரைப்பிடித்து நெடுந்தாரம் வந்தோம். மிஞ்சிய குழந்தைகள் வாழ வழி காட்டினோம். எல்லோரும் நலமாக உள்ளார்கள். பிள்ளைகளுக்குகூட கரைச்சல் கொடுக்காமல் தனியே மகிழ்ச்சியாக இருந்தோம். ஐயா என்னைவிட நலமாக இருந்தார். இந்த ஊசியை போட்ட பின்னர் அவர் உடல் பலவீனமாய்ப் போய்விட்டது. நான் செய்த குழையல் சோறைச் சாப்பிட்டார். ‘நல்லா இருக்கு’ என்று விட்டு படுக்கச் செல்லும்போது தடக்கி விழுந்தவர் எழும்பவில்லை.’

நான் மென்மையான ஓலியில் வாயைத் திறந்தேன். உண்மையில் அது என் குரல் அல்ல.

‘ஆச்சி..., நீங்கள் ஊரில் அதிபராக இருந்தனீங்களாம்.’ அவர் முகம் மலர்ந்தது.

‘மாத்தளையில் எனக்கு பள்ளிக்கூடம் கிடைத்தது. 1983 வரை அங்கே தான் இருந்தோம். எல்லாவற்றையும் முடித்துப்போட்டாங்க. அந்தக்காலம் இனி வராது. அங்கு வாழலாது. என்ற ஆயுசு கட்டும் மறக்கலாது. கொடுமை! கொடுமை!’ ஆச்சி ஜன்னலால் வானத்தை வெறித்துப் பார்த்தவாறு பெருமூச்சு விட்டார். ஜன்னலில் இருந்த வானத்தில் ஒரு ஜெர் விமானம் கழிவுப்புக்கையால் கோடுபோட்டுச்சென்றுகொண்டிருந்தது. பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதே அது கரைந்து காணாமல்போனது.

என் நெஞ்சில் ஒரு கேள்வி புதிராக இருந்தது. அதை கேட்பதற்கு பயமாகவும் இருந்தது. இந்தக்காலத்தில் பிரெஞ்சு அதிபர் தன்னைவிட 20 வயது கூடிய பெண்ணை திருமணம் செய்ததை பற்றி யாரும் ஆச்சரியப்பட முடியாது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் ஆச்சியை விட கணபதிப்பிள்ளை மூன்றுவயது குறைந்தவர். இந்த விடயம் இலங்கையில் அந்தக்கால அதிசயம் தானே? இதை எப்படிக்கேட்பது என்று குழைந்து கொண்டிருந்த மூளையில் ஒருவாறு கேள்வி வந்து நின்றது.

‘ஆச்சி அப்ப நீங்கள் கலியாணம் கட்டின பிறகோ மாத்தறை போனீங்கள்?’

‘இல்லையப்ப, அவர் ஏற்கனவே அங்கு சென்று படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் 60களில் போய்விட்டார். நான் 64 தான் அங்கு போனேன். அப்போது நாம் திருமணம் செய்யவில்லை.

எனக்கு நான்கு வயதாக இருந்தபோது எனது தாயார் இறந்து போனார். என் தந்தை வேறு திருமணம் செய்துவிட்டார். எனக்கு ஒரு அண்ணா இருந்தார். அவருக்கு என்னை விட 10 வயது அதிகம். அவர் அந்த நேரம் ரயில்வேயில் வேலை செய்தார். அவருக்கு என் மேல் பாசம் அதிகம். அவர் தான் என்னை படிக்க வைத்தார். அப்போது ஏழாலையில் ஒரே வீதியில் ஏழு கோவில் கள் இருந்தன. நான் கல்யாணம் வேண்டாம் என்று அம்மாளைச் சியிடம் நாட்டம் கொண்டவளாக இருந்தேன். என் அண்ணா திருமணம் முடித்துவிட்டார்.

அந்த நேரம் தான் எனக்கு தெற்கில் ஆசிரியர் வேலை கிடைத்தது. அந்த காலத்தில் அதிகமானவர்கள் தெற்கில் ஆசிரியர், அதிபர், வைத்தியராக வேலை பார்த்தார்கள். அதிகமானவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அந்தக்கால இலங்கையில் 25 வயதுக்கும் மேலாக எந்த பெண்ணும் திருமணம் செய்யாமல் இருப்பது அரிது. எனக்கு அந்த வயது தாண்டி விட்டது. என்னைதேடி மாத்தளைக்கு வந்த என் அண்ணா என்னிடம், ‘தங்கச்சி நீங்கள் கல்யாணம் வேண்டாம் என்கிறீர்கள் ஊரார் எல்லோரும் என்னைக் கேட்கும் கேள்விக்கு

நான் என்ன பதில் சொல்வேன்?’ என்று கலங்கினார். அண்ணா கலங்கியது என்னால் தாங்க முடியவில்லை. அவர் என்னை வளர்த்த தெய்வம். நான் திருமணத்துக்கு சம்மதம் சொல்லிவிட்டேன். ஏழாலையில் திருமணம் நடந்தது. திருமண கோலத்தில் தான் என் கணவரை முதன்முதல் கண்டேன். மாத்தளையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கள் அருகே உள்ள ஊரைச்சேர்ந்தவர். மாத்தளையில் கண்டு விட்டு என் அண்ணனிடம் சென்று ஒற்றைக்காலில் நின்று திருமணம் முடித்தார் என்பதை திருமணத்தின் பின்னர் தான் நான் அறிந்தேன்’.

ஆச்சியின் உடலுக்குள் ஒரு புது சக்தி பிறந்தது போன்ற உற்சாகம் உற்பத்தியானது. கண்களில் நந்தியாவட்டை பூ மலர்ந்து கொண்டிருப்பது போலிருந்தது.

என் மனைவி சத்தம் வெளிவராத வாயால் முக்கிய விடயத்தை சொன்னாள். அதன் அர்த்தம் புரிந்தும் புரியாதது போல நான் முக்கிய கேள்வியை ஆரம்பித்துவிட்டேன்.

‘ஆச்சி மகளுக்கு என்ன நடந்தது?’

கேள்விக்குப் பிறகு அந்த அறையில் காற்றின் சத்தமும் இல்லாமல் இருந்தது. பூமி சுற்றும் சத்தம் கேட்டு விடும் அமைதி நிலவியது. நான் ஆச்சியின் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். வேறு முகங்களைப் பார்க்க விரும்பவில்லை. ஆச்சி இரண்டு உமிழ் நீர்களை விழுங்கிய பிறகு வாய் திறந்தாள்.

‘என் மகளுக்குப் பெயர் நீலலோயினி. எனக்கு நான்கு ஆண்டுகள் பிள்ளைகளுக்கு அடுத்து பிறந்த கடைக்குட்டி. அவளுக்கு அப்போது ஏழு வயது. ஐயா வேறு பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியர். அவர் அதிகாலையே புறப்பட்டுப் போய்விட்டார். ‘கலவரம்... கலவரம்... தமிழர்களை கொல்கிறார்கள்...’ என்று அயல் வீட்டு ஜெயதிலகா தான் ஓடிவந்து சொன்னாள். தன் வீட்டுக்கு வந்து விடுமாறு அழைத்தாள். போட்டிருந்த உடுப்போடு நாம் ஓடிப்போனோம். அவர்கள் தங்கள் பாய்களுக்குள்ளும், நெல்லு மூட்டைகளுக்குள்ளும் ஒழித்து வைத்தார்கள். பகல் பூராவும் நாம் அசையவில்லை அந்தப் பகலே நாமிருந்த வீடு அப்படியே எரிக்கப்பட்டதை ஜெயதிலகா குசுகுவென்று என்காத்தில் படும்படி சொன்னாள். ஜெயதிலகா புருசன் இல்லாத பெண். அவள் பிள்ளைகளுக்கு நாம் இலவசமாக இரவில் படிப்பித்தோம். அதற்கு நன்றிக்கடனாக அவள் இருந்தாள்.

கலவரம் கூடிக் கொண்டே வந்ததால் அன்றிரவே அந்தசிங்களப் பெண் பயங்கொள்ள ஆரம்பித்தது தெரிந்தது. அதற்கு அயல் வீட்டு வீரசிங்க காரணம் என்பதை ஜெயதிலகா கூறினாள். வீரசிங்கவிற்கு முதல் குழந்தை பிறந்தபோது அவன் மனைவிக்கு நோய் கண்டுவிட்டது. அப்போது எனக்கு மகள் பிறந்திருந்தாள். அவன் பிள்ளைக்கு என் முலையில் தான் பால் கொடுத்தேன்.

அவன் வாகனம் ஓட்டும் தொழில் செய்பவன். எங்கள் வீட்டை எரிக்கும் போது எரித்தவர்களோடு சிரித்துப்பேசியவாறு அவன் நின்றதை ஜெயதிலகா பார்த்திருக்கிறாள். புருஷன் இல்லாத தான் எங்களை ஒழித்து வைத்திருப்பதால் தனக்கு ஆபத்து வரும் எனப் பயந்து போனாள்.

அடுத்த நாள் விடிய விடிய நாம் முழித்திருந்தோம். சூரியன் வரு முமுன்னர் அவள் வந்து என்னிடம்-

‘மட கொடக் பயய். ஓயா தேகொல கெலாவட யண்ண’ (‘எனக்கு பயமாக இருக்கிறது. நீங்கள் தேயிலைக் காட்டுக்குள் போய் விடுங்கள்.’) என்றாள்.

கொடியவர்கள் அதிகாரம்செய்தபோது நல்லவர்கள் பயந்திருந்தார்கள். எல்லா இடங்களிலும் தமிழர் வீடுகளும், உடலும் எரிந்து சாம்பலானது.

நான் என் பிள்ளைகளை அணைத்துக்கொண்டு இரவு பகலாக நான்கு நாட்கள் தேயிலைச் செடிகளினுள் மறைந்திருந்தேன். இரவானதும் ஜெயதிலகா உணவு கொண்டு வருவாள். அந்தப் பெண்ணை இன்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

ஐந்தாவது நாள் போலீஸ் வாகனம் வருவதை கண்டு பிள்ளைகளோடு ஓடிச் சென்று அடைக்கலம் கேட்டேன். 'அங்கே ஒழிந்திருங்கள். நாங்கள் திரும்பி வரும்போது உங்களை பார்க்கிறோம்' என்று விட்டு அவர்கள் சென்று விட்டார்கள்.

போலீஸ் வாகனம் நின்றதையும், நாம் தேயிலைக்குள்ளால் வெளியேறியதையும் மலைக் குன்றிலிருந்து கொடியவர்கள் பார்த்துவிட்டார்கள்.

எங்களைத் தேடி ஐந்து பெடித்தரவழிகள் கொட்டன் பொல்லுடன் வந்து என்னையும், என் குஞ்சுகளையும் இழுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். எங்களைக் கண்டதும் மலைக்குன்றில் இருந்தவர்கள் கற்களால் எறிந்தார்கள். என் பிள்ளையின் தலையில் ஒரு கல்லு விழுந்து ரத்தம் சிதற எங்களைப் பிடித்திருந்தவர்கள் ஓடி விட்டனர். என் பிள்ளையை இழுத்துக்கொண்டு தேயிலைக்காட்டுக்குள் ஓடினோம். மரண பயத்தில் ஓடி முடித்து நின்றபோது என் பிள்ளை என்னை விட்டுப் போய்விட்டது.

அந்தப் படுபாவி வீரசிங்கேவுக்கு நாம் எந்தக் கெடுதலும் செய்யவில்லை. என் பிள்ளை ஒரு முலையிலும், அவன் பிள்ளை மறு

முலையிலும் பாலூட்டி வளர்த்தது தான் நான் செய்த குற்றம்.'

ஆச்சியின் உடல் வேர்த்தது. அவர் கண்கள் மயங்குவது போல் மேல் சென்றது. சரிந்த ஆச்சியை மனைவி பிடித்து கொண்டாள்

நான் அவசர எண்ணை அழைத்தேன். மனைவி என்னை கண்வெட்டாமல் பார்த்தாள். என் இதயம் சொல்வழி கேளாமல் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் நாலு காலில் அந்த ஓளவைப்பாட்டியை கொண்டு சென்றார்கள்.

நாம் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் நின்றோம். அப்போது மனைவி என் மீது குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கினாள். என் கேள்வி தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் என்றாள். இரவு வந்துவிட்டது. ஆச்சியின் பிள்ளைகளின் தொடர்பிலக்கம் இல்லை. வீட்டுச்சாவி யும் இல்லை.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவனாகிய நானே அந்த வீட்டில் தங்குவதென்று தீர்ப்பாகியது. மூன்று கிழமைக்கு முன் இறந்த கணபதிப்பிள்ளையின் பிறந்த நாளில், அவசர பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஆச்சியின் வீட்டில் தனியே இருக்கும் பயத்தை போக்க அவர்கள் அறையில் இருந்த புத்தகங்களை திறந்தேன். அந்த தட்டில் புத்தகம் போல ஒன்று இருந்தது. அதை மிகப்பக்குவமாக திறந்தேன். அதற்குள் இருந்தவை கணபதிப்பிள்ளை - கணகம்மை (1960-1970)க்கு எழுதிய காதல் கடிதங்கள்.

akaran@thaiveedu.com

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

உங்கள் உறவுகளின் கிறுதியாத்திரையை முறையாகவும் இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்

Chapel Ridge
FUNERAL HOME INC.
PROVIDING PEACEFUL FINAL ARRANGEMENTS
8911 Woodbine Ave., Markham, ON L3R 5G1

Chapel Ridge

Call : **Vilosan Sivatharman** B.Eng
முனைவர் காமராஜ் / Funeral Director
416 993 0826

Call : **Christeen Seevaratnam**
Funeral Counsellor
416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மார்க்கம் / மிஸிஸாகா (Dundas & Cawthra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

பனி விழும் பனை வனம்

- செல்வம் அருளானந்தம்

அ ரும்பொட்டிலை தப்பினதிலை நானும் ஒருவன் என்ற எண்ணம் இண்டைக்கும் எனக்கு இருக்கு.

ஐனநாயகம் அல்லது தேர்தல் அரசியலிலையிருந்து ஆயுதப் போராட்டதிற்கு நாங்கள் வாழ்ந்த பூமி மாறிய காலத்திலை தப்பிச் சென்றவர்களில் நானும் ஒருவன்.

இதெல்லாம் திட்டமிட்டு நடந்ததில்லை.

‘காலத்தின்விதி மதியை கடந்திடுமோ என்றேன் காலமே மதியினுக்கோர் கருவியான் என்றான்’

என்ற பாரதியின் கவிதை வரிதான் ரூபகம் வருகின்றது.

போர் முடிந்து பிறகு இரண்டு மூன்று முறை பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஊர் சென்ற போது எஞ்சியிருக்கக் கூடிய நண்பர்கள்

சிலரைத் தேடிதேடிப்போய் பார்த்திருக்கின்றேன்.

போரில் சிக்குண்டு சாகாதோர், வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வழி யற்றோர் என எஞ்சியிருப்பவர்கள் கொஞ்சப் பேர்தான். இவர் களைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் பல கதைகளைச் சொல்லுவார்கள். அது அவர்களின் சொந்தக்கதைகளாகவோ அல் லது பிறர் கதைகளாகவோ இருக்கலாம். அல்லது பிறந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் புதிய தலைமுறைகள் பற்றிய கதைக் களாகவும் இருக்கலாம்.

இப்ப ஊரிலை விதானையாய் இருக்கும் முத்தன் என்னைவிட இளையவன். தேர்தல் அரசியல் ஆயுதப் போராட்டமாய் மாறுறத் துக்கு முதலே அவன் தேடிவந்து வகுப்பெடுக்கும் ஆட்களில் நானும் ஒருவன். உண்மையில் சொல்லப் போனானல் அவன் பேசின கன விசயங்கள் அப்ப எனக்கு விளங்காது. ரஷ்யாவின்ர குளிர்நிலை வாய் விறைச்சு நிக்கிறவன் கதைக்கிற மாதிரி இருக் கும்.

அந்நாட்களிலை அவனைப் பற்றி உலாவின பகிடி ஒன்று ரூப கம் வருகின்றது. அவனைப் படிப்பித்து நல்லநிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று மாஸ்ரராய் இருந்த அவன் தகப்பனுக்குப் பெரும் கனவு. தகப்பனுக்கே அவன் வகுப்பெடுக்க வெளிக்கிட்டு இரண்டு மூன்றுமுறை அவரிட்டை அடி வேண்டியிருக்கிறான்.

ஒருநாள் இரவு, வீட்டு மதிலுக்கு அருகிலை நின்றுகொண்டு சில நண்பர்களுக்கு தத்துவ விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கேக்கை தகப்பன் அந்த வீதியால் வந்து கொண்டிருந்தார். தகப் பனைக் கண்ட முத்தன் சட்டெண்டு சாரத்தலை முகத்தை மூடிக் கொண்டு நின்றான். மாஸ்டரைக் கண்ட மத்தவங்களும் அங்கால இங்கால மாறிட்டாங்கள்.

முத்தனை அடையாளம் கண்ட தகப்பன் நேரா முத்தனுக்கு முன் னால வந்து நின்றார். சூழ்நிலை மிக அமைதியாக இருந்தது.

முத்தனுக்கு முன்னாலை தகப்பன் நிக்கிறதும் தெரியாது. நண்பர் கள் ஒருத்தரும் இங்க இல்லை எண்டுறதும் தெரியாது. அவன் சாரத்தை இறக்கேல்லை. தகப்பன் அங்காலை போயிருப்பார் எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு, முன்னாலை நிக்கிற நண்பர்களுக் குச் சொல்லுற மாதிரி, சரத்தை இறக்காமலே 'உந்த பின்டமேன் போயிற்றானோ?' என்று கேட்டிருக்கிறான்.

முன்னாலை ஒரு பதிலும் வராமலிருக்க, சாரத்தை மெல்ல இறக்கினான். முன்னாலை தகப்பன்தான் நிண்டிருந்தார். நண்பர்க ளினர் சத்தம் சாவுடி அந்தச் சுற்றுவட்டத்திலேயே இல்லை.

முத்தனினர் மூஞ்சியைப் பொத்தி ஒரு அடி. இது இரண்டு பேருக் குமே பழக்கமாய் இருந்தது.

இந்தக் கதையை எனக்குச் சொன்னது முத்தன்தான். நான் வெளி நாடு போன பிறகு, தன்ரை கருத்துக்களோடு ஒத்துப் போகக் கூடிய ஒரு இயக்கத்திலை சேர்ந்திருக்கிறான். அங்க சில பொறுப்புகள் இவனுக்குக் கிடைச்சிருக்கு.

அப்படி ஒரு பொறுப்பிலை இருக்கேக்கை போராளிகள் வாற ஒரு வள்ளத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு கடற்கரையிலை நிண்டிருக் கிறான். எதிர்பாராத விதமாக ஆமிக்காரர் ஜீப்பிலை அந்த வழி யால வந்திருக்கிறாங்கள். இவன் கையிலை இருந்த தொலை நோக்கு (Telescope) கருவியை பனங்கூடலுக்கை எறிஞ்சிருக்கி றான். அது பனையிலை பட்டு ஜீப்புக்கு முன்னால விழுந்திருக்கு.

அண்டைக்குப் பிடிப்பட்ட முத்தன் திரும்பிவர ஐந்தாறு வருடங் கள் ஆச்சாம். அதுவும் தகப்பன் பெரியளவிலை செலவழிச்சுத் தான் வெளியிலை எடுத்திருக்கிறார்.

தகப்பன் இவனை விடுவிக்க பட்டபாடுகளைப் பத்தின கதை- யொண்டையும் முத்தன் சொன்னான்.

தகப்பன் மகனை விடுவிக்க பலவழிகளிலை பாடுபட்டுத் திரிந் தார். ஒரு அரசியல் செல்வாக்குள்ள லோயரைச் சந்தித்தார். அந்த லோயர் செல்வாக்கான ஆள் எண்டு நம்பின மாஸ்டர் ஒரு பெரிய தொகையை அவருக்கு கட்டியிருந்தார்.

மாஸ்டர் பணத்தைக் குடுக்கேக்கை, 'நான் உந்தப் பணத்தை உங்கட மகனை வெளியிலை எடுக்கக் கூடிய சிங்கள அதிகாரிக- னிட்டைத்தான் குடுக்கப்போறன். போராட்டத்திற்குப் போய் பிடி பட்ட பெடியளின்ரை கேசுகளுக்கு நான் பணம் வாங்கிறதில்லை' எண்டு சொல்லியிருக்கிறார்.

மாஸ்ரரும் பெரிதாக அவரை நம்பியிருந்தார். லோயராலை இந்த விடயத்திலை பெரிதாக ஒண்டும் செய்ய முடியேல்லை. இந்த மாதம் கேஸ் வரும்... அடுத்த மாதம் கேஸ் வரும்... கேலை எடுத்துக் கோட்டுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டாங்கள் எண்டால் எப் பிடியும் பிணையிலை எடுத்துப் போடுவன் எண்டு மாஸ்டருக்குக் கதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

இயக்கங்கள் எல்லாம் தலைகீழாய் போக, முத்தன்ரை இயக்கத் தினர் ஒரு பகுதி அரசுக்குச் சப்போட் பண்ண வெளிக்கிட்டி ருக்கு. இதனாலை ஒருநாள் கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் முத்த னுக்கு விடுதலை கிடைச்சது.

வெளிய வரேக்கை முத்தன் பெரிதாய் மாறிப் போயிருந்தான். தகப்பன் கடன்பட்டுத் தனக்காக லோயருக்கு காசு கட்டியது அவ னுக்குத் தெரியும். வெளியிலை வந்த இரண்டு நாளிலை தகப் பனையும் கூட்டிக் கொண்டு குடுத்த காசை வாங்கிறத்துக்கு அந்த லோயரிட்டைப் போயிருக்கினம். லோயருக்கு முத்தனை ஆர் எண்டு தெரியாது. முத்தன் வெளியிலை வந்ததும் தெரியாது.

தகப்பனைக் கண்ட லோயர், உடன முந்திக்கொண்டு, உன்னைத் தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறன். ஒரு பெரிய இடத்தில் பேசிட்டன். இன்னுமொரு 10 ஆயிரம் தரட்டாம், தந்தியென்றால், இரண்டொரு கிழமைக்குள்ள கோட்டுக் கொண்டுவரப் பண்ணலாம் எண்டு சொல்ல, முத்தன் மிகப் பொறுமையாய் நான்தான் இவற்றை மகன் முத்தன், 'நான் வேறையொரு லோயரை வைச்சு வெளி யிலை வந்திட்டன். அப்பா குடுத்த காசைத் திருப்பி தாங்கோ' எண்டு கேட்டிருக்கிறான். லோயர் அதுக்குப் பதில் சொல்லாமல் என்னெண்டு உன்னை விட்டவர்கள்... எண்டு திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தாராம்.

இதுக்குப் பிறகு முத்தன் படிச்சிருக்கிறான்.

பல காலத்துயரங்களையும் கடந்து கலியாணம் முடிச்சு, பிள்ளை கள் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். அவனுக்கு இப்போது பழசுகளைப் பற்றிக் கதைக்க விருப்பம் இல்லை. ஆனா ஒன் றைச் சொன்னான், 'மக்கள் மத்தியிலை வேலை செய்ய வேணும் எண்டு நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பன். அது மட்டும் நடந்திருக்கு. இண்டைக்கு நான் இந்தப்பகுதிக்கு விதானை. என்னாலை முடிஞ்சதை மக்களுக்குச் செய்யுறன்.'

லோகன் எண்டுற நண்பனைக் கண்டு பேசியது இன்னொரு புது அனுபவமாக இருந்தது.

லோகன் தொடக்ககாலப் போராளிகளிலை ஒருவன். தமிழர் விடு தலைக் கூட்டணியின்ரை தொண்டனாய் இருந்து ஆயுதம் தூக்க வேணும் என்று சொல்லிக் கொண்டு போன சிறுவர்களில் ஒருவன்.

நான் வெளிநாட்டுக்கு வந்த பிறகும் ஊரில் உள்ளவர்களுடன் பேசும்போது லோகனைப் பற்றி விசாரிப்பன். அப்பப்ப அவன் ஊருக்கு வருவான் எண்டும் இடப்பெயர்வுக்குப் பிறகு அவன் எங்கையென்று தெரியாது எண்டும் சொல்லியிருந்தார்கள்.

நான் அவனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டது என்னவென்றால், அவன் தான் இயக்கத்துக்குப் போகாமல் கனபேரை அதிலை சேர்த்து விட்டிருக்கிறான் என்பதுதான்.

நான் ஒரு தடவை ஊருக்குப் போனபோது அவனைச் சந்திக்கக் கிடைத்தது.

காடுகள், மறியல், முகாம் என அகப்படும் அலைந்தும் தப்பிப் பிழைத்திருந்தான். வாழ்வின் களைப்பும் சோர்வும் அவன் உடலில் தெரிஞ்சது. நான் சந்திக்கச் சென்றபோது, என்னோடு பேசுவதற்கு விருப்பம் இல்லாததுபோல் காட்டிக்கொண்டான். கேட்ட கேள்விகளுக்கு அங்காலை இங்காலை பிராக்குப் பார்த்தபடி ஒழுங்காய் பதில் சொல்லாமல் இருந்தான்.

அவன்ரை தங்கையினரை திருமணத்திற்கு நான் பணம் கொடுத்தது அவனுக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றிக்கூட அவன் பேசவில்லை. ஆனா ஒரு வார்த்தை சொன்னான். வெளிநாடுகளுக்கு எங்கடை ஆட்கள் போகாமல் இருந்திருந்தால் எங்கடை நாடு எங்களுக்குக் கிடைச்சிருக்கும். அல்லது ஒரு கட்டத்திலை சண்டை பிடிக்கிறதை நிப்பாட்டியிருப்போம்.' இடையிலை நான், 'நிப்பாட்டிப் போட்டு...' என்று சொல்ல, அப்பவும் சரணடைஞ்சுதான் இருக்க வேணும். கொளரமான எந்த தீர்வுக்கும் இங்கை இடமில்லை' எண்டான்.

என்னுடைய ஆசை... அந்தக் கடைசி நாட்களிலை உண்மையில என்ன நடந்தது என்று தெரிஞ்சு கொள்ளுறதுதான். ஆனா, அவன் பெரிதாக வாய் திறக்கவில்லை. அவன் என்னோட கதைத் தான் எண்டாலும் கடந்தகாலம் பற்றி எதுவும் பெரிதாகச் சொல்ல விரும்பேல்லை.

ஆனா எனக்கு இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் கிடைச்சது. கொச்சிக் கடை அந்தோனியார் கோயில் வாசருக்கு அருகில் அவனை இன்னுமொருக்கா தற்செயலாகச் சந்திச்சன்.

என்னை முதலிலை கண்டு கூப்பிட்டவன் அவன்தான். 'நீ இன்னும் திரும்பிப் போகேல்லையோ?' என்று கேட்டுக்கொண்டே அருகில் வந்தான்.

'இல்லை... பிளேன் டிக்கட்டிலை ஒரு பிரச்சினை... இன்றும் ஒரு கிழமை செல்லும்' என்று நான் சொல்லிப் போட்டு, 'நீ எங்கை இங்க வந்தனீ' என்று நான் கேட்க, நான் இப்ப நாலாம் குறுக்குத் தெருவிலை ஒரு மலையக முதலாளிக்குக் கீழ வேலை செய்யிறன் எண்டான்.

சரி... இண்டைக்கு இரவு வாவன்... எங்கையாவது போய்ச் சாப்பிடுவோம் என்று நான் கூற, லோகன் சம்மதித்தான். இரவு சந்தித்து ஒரு உணவகத்தில் சாப்பிட்டம். சாப்பாடு முடிய கடற்கரை சென்று பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவனிட்டை பழைய விடயங்களைப் பேசுறதில்லை எண்ட தீர்மானத்துடன் ஊர் விடயங்களை மட்டுமே கதைச்சுக்கொண்டிருந்தேன்.

லோகனுக்கு உடலால் வேலை செய்யக்கூடிய வயசு இல்லை. உற்சாகமான மனநிலையும் அவனிட்டை இருக்கிறதாய்த் தெரியேல்லை. ஒரு சோர்வும் தன்னம்பிக்கையில்லாத தன்மையும் அவனிட்டை இருந்தது. நான் அவனுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறதான் அந்தநேரத்திலை சரியாய் இருந்தது.

உன்னட்ட நிறைய பெரிய கனவுகள் இருந்தது. எல்லாக் கனவுகளும் எல்லாருக்கும் நிறைவேறினது இல்லை. கடந்து போனதுகளை நினைவு வைச்சிருந்தா, கையில இருக்கிற காலம் பழுதா கிவிடும். இருக்கிற வாழ்வை கடைசிவரைக்கும் வாழ முயற்சி செய்ய வேணும். ஜானகிராமன் என்ற எழுத்தாளர் சொல்வார். 'பழசுகளை நினைப்பது சுவத்தை தின்னுகிற மாதிரி' என்று நான் சொல்ல....

'எழுத்தாளர்கள் எல்லாம்தான் சொல்வார்கள். ஆனால் நடைமுறை நினைவுகளை விட்டு அசைய முடியேல்லை... நிண்ட இடத்திலையே முளைச்சிருக்கிற கறையான் புற்று மாதிரித்தான் என்ற

வாழ்க்கை... எண்ட லோகன், தொடர்ந்து பேசினான்.

நான் என்னைப் பற்றி ஒண்டும் பெரிசாய்க் கவலைப்படேல்லை. கனபேரைக் கொண்டுபோய் போருக்கை சேர்த்துவிட்டனான். நான் தப்பினது எனக்குக் குற்ற உணர்வாய் இருக்கு.

கடைசி நேரத்திலை சாகாமல் தப்பவேணும் என்று எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்துத்தான் தப்பினனான். எல்லாம் முடிஞ்ச பிறகு ஏன் தப்பினன் என்று சரியாய் வியாகுலப்படுகின்றன்.

நான் சிரத்தையல்லாமல் அவன் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன்.

உதாரணத்துக்கு ஒண்டு சொல்லுறன்... என்ன சின்னம்மாவின்ரை மகன் மோகன் என்னை எப்பவும் அண்ணை... அண்ணை ஒண்டு பின்னாலையே திரிவான். என்னிலை பெரிய மதிப்பும் அன்பும் வைச்சிருந்தவன். அடிக்கடி அண்ணை... நானும் இயக்கத்துக்கு வரட்டோ ஒண்டு கேட்பான். நானும் 'அதைப் பிறகு யோசிப்பம்... நீ சின்னப் பெடியன் இப்ப படி... அதைவிட நீதானே சித்திக்கு ஒரேயொரு மகன்... ஒண்டு சொன்னன்.

ஒருநாள் எனக்கொரு இக்கட்டான நிலை. ஒரு பெடியன் அவசரமாய்த் தேவைப்பட்டது. ஒட்டியோடை இந்தியாவுக்குப் போக வேணும். நம்பியிருந்தவன் கடைசி நேரத்திலை மாறி விட்டான். படகை கட்டாயம் அனுப்பியாக வேணும். இல்லாவிட்டால் அது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாய் மாறிவிடும். கிளிநொச்சி கண்டி வீதியிலை ஒரு கடை வாசலிலை நானும் இரண்டொரு போராளிகளும் தலையை உடைச்சுக் கொண்டு நிண்டம்.

அப்பத்தான் கிளிநொச்சி சந்தையில் மீன் வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான் மோகன். என்னைக் கண்டுவிட்டு அருகில் வந்தான். என்ன அண்ணை யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறியன் எண்டான். அவனைப் பார்த்த பக்கத்திலை நிண்ட போராளி என்னைப் பார்த்து 'இவனைக் கேளுங்கோவன்' எண்டான்.

அவசரத்திலை இருந்த நான்.. ஒண்டையும் யோசிக்காமல் கேட்டுப்போட்டன். அண்ணை நான் ரெடி... இந்த மீனைக் கொண்டு போய் வீட்டிலை குடுங்கோ எண்டான். பக்கத்திலை நிண்டவன் அவன் கட்டியிருந்த சாரத்தை வாங்கிப் போட்டு தன்ரை லோங்சைக் குடுத்தான். மற்றவன் செருப்பைக் குடுத்தான். 5 நிமிசத்திலை இன்னொரு மோட்டார் சைக்கிள் அவனை சுமந்து கொண்டு முப்பது மையிலுக்கப்பாலை இருக்கிற கடற்கரைக்குப் பறந்தது.

அவன் தந்துவிட்டுப்போன மீன் நாறிக்கிடந்தது. சின்னம்மா இண்டைக்கு வரைக்கும் அவனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறா.

புலோப்பளை சண்டையிலை அவன்ரை பெயர் பெரிதாக அடிபட்டது. பல தடவை கண்டிருக்கிறன். கதைக்க எனக்கு விருப்பம் வரரேல்லை. குற்ற உணர்வோ தெரியாது. கடைசியிலை காணாமல் போயிட்டான். சின்னம்மா இப்பவும் படலையை பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறா. எந்த நேரத்திலையும் அவன் வரலாம் எண்ட நம்பிக்கை.

இண்டைக்கு வரைக்கும் அவளுக்குத் தெரியாது, அவன் இயக்கத்திற்கு போனதுக்கு நான்தான் காரணம் ஒண்டு.

கடற்கரை காற்று எந்த அனுவத்தையும் தராமல் வீசியது. கொஞ்ச நேரம் அமைதியாக இருந்த லோகன் மற்று-மொரு கதையைத் தொடங்கினான்.

selvam.a@thaiveedu.com

வரலாற்றில் ஒளி வீசும் அசோகர்

வலிமைமிக்க பெரும் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சக்கரவர்த்தி ஒருவன், போர்க்களத்தில் எண்ணற்ற எதிரிப்படை வீரர்கள் தோற்று வீழ்ந்து கிடந்த கொடுமை கண்டு மனம் வெம்பி, சமாதானப் பாதைக்கு திரும்பிய கதை உலக வரலாற்றில் ஒரே ஒரு தரம் தான் நடந்திருக்கிறது. அந்த அற்புதம் நடந்த இடம் இந்தியா. நடத்திக் காட்டியவன் மௌரிய சாம்ராஜ்ஜிய அதிபதி அசோகர் சக்கரவர்த்தி.

இந்திய தேசம் மட்டுமல்ல முழு உலகமே கண்ட ஒப்பற்ற சக்கர வர்த்திகளின் வரிசையில் கம்பீரமாக ஒளி வீசும் அசோகர் சக்கர வர்த்தியின் சின்னமான அசோகர் சக்கரம் தான், இந்தியாவின் தேசியக் கொடியில் இன்றும் பட்டொளி வீசி பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்தப் புகழ்பூத்த மாவீரனின் வரலாறு ஏகப்பட்ட நூற்றாண்டுகளாக வெளியே தெரிய வரவில்லை. ஆங்காங்கே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அவனது கல்வெட்டுக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாசிக்கப்பட்ட போது, அதில் மன்னனின் அடைமொழியான 'தேவனாம்பியா', 'பியதாலி' என்ற வார்த்தைகளே இருந்தது. 'தேவனாம்பியா' என்றால் 'கடவுளின் பிரியத்திற்குரியவன்' எனவும், 'பியதாலி' என்றால் 'பெருமை பொருந்தியவன்' எனவும் அர்த்தப்படும்.

'பியதாலி' என்ற அடைமொழி உண்மையிலேயே குறிப்பது, மௌரிய சாம்ராஜ்ஜியத்தை ஸ்தாபித்த சந்திரகுப்தனின் பேரனான, பேரரசர் அசோகரைத்தான் என அறிய வைத்தது இலங்கையிலிருந்த ஆவணம் ஒன்று தான். அந்த ஆவணம், இலங்கையின் பௌத்த வரலாற்று நூலான மகாவம்சத்திற்கு முற்பட்டது. பௌத்த பிக்குணிகளால் எழுதப்பட்டதாக நம்பப்படும் அந்த வரலாற்று நூலின் பெயர் 'தீபவம்சம்'.

தீபவம்சத்தில் 'சந்திரகுப்தனின் பேரனும், பிந்துசாரரின் மகனுமான பியதாலி' என எழுதப்பட்டிருந்ததை வைத்துத்தான் ஆராய்ச்சியுலகம், அசோகரின் அடைமொழிகளின் மர்ம முடிச்சை அவிழ்த்தது. அதன் பிறகு கண்டெடுக்கப்பட்ட ஏராளமான கல்வெட்டுகளும் இதையே உறுதி செய்ய அசோகரின் வரலாறு மெது, மெதுவாக வெளியே வந்து உலகத்தை பிரமிக்க வைத்தது.

இளவரசராக இருந்த காலத்தில் வீரத்திலும், அரசாளும் ஆற்றலிலும் அதீத திறமையுடன் அசோகர் இருந்தாலும், மன்னன் பிந்துசாரரின் மூத்த மகனான சுசீமாவுக்கு தான் அடுத்த அரசுரிமை என்பது தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்று. சுசீமாவுக்கும், அசோகருக்கும் ஆகவே ஆகாது. ஆனால் பிந்துசாரரின் விருப்பத்துக்குரியவன் சுசீமா தான். (சுசீமா பட்டத்து ராணிக்கு பிறந்தவன்

என்றும், அசோகர் ஆசை நாயகிக்கு பிறந்தவர் என்றும் சில தகவல்கள் உண்டு).

பிந்துசாரர் தன் மரணப்படுக்கையில் இருந்த போது, தூரப் பிரதேசமான தட்சீலத்தில் இருந்த சுசீமாவை அவசரமாக அழைத்து அரசாட்சியில் அமர வைக்க முயற்சி செய்ததாகவும், அதை முறியடித்து, சில அமைச்சர்களின் உதவியுடன் அசோகர் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்ததாகவும் சில வரலாற்றுத் தகவல்கள் சொல்கின்றன.

பிற்பாடு, தலைநகரான பாடலிபுத்திரத்தை நோக்கி விரைந்து வந்த சுசீமாவை இடைவழியில் அசோகர் குரூரமாக கொன்றதாகவும், ஆள்வதற்கு இடைஞ்சலாக இருந்த வேறு சில சகோதரர்களை கொல்லவும், ஆங்காங்கே கிளம்பிய எதிர்ப்புகளை அடக்குவதற்கும் அசோகருக்கு நான்கு ஆண்டுகள் எடுத்ததாகவும் சில பௌத்த வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சொல்கின்றன.

ஒருவழியாக அசோகர் முடிசூட்டிக் கொண்டது கி.மு. 268ஆம் ஆண்டு.

அப்போது மௌரிய சாம்ராஜ்ஜியம் தன் உச்சத்தை தொட்டிருந்தது. ஈரான் தேச எல்லையிலிருந்து, இன்றைய பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், வங்காள தேசம் உட்பட, தென்னிந்தியாவின் வடக்கு எல்லை வரை பரந்திருந்த மௌரிய பேரரசு, இப்போதைய இந்திய தேசத்தை விட இரண்டு மடங்கு பெரியது. மிகவும் வலிமை மிக்க பேரரசு.

ஆனாலும், மௌரிய பேரரசின் கிழக்கு கோடியில், வங்காளக் கடற்கரையோரமாக இருந்தது வளம் மிக்க கலிங்க தேசம். இன்றைய ஒரிஸ்ஸா பிரதேசம் தான் அது. கிழக்காசிய வர்த்தகத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்த கலிங்கத்திற்கு செல்வத்திற்கு குறைவேயில்லை. மௌரிய பேரரசின் எல்லைக்குள் அகப்படாது சுதந்திரமாக இருந்த அந்த தேச மக்களுக்கு அதையிட்டு கர்வமும் இருந்தது.

ஆட்சிக்கு வந்த அசோகருக்கு, சுதந்திரமாக இருந்த கலிங்க தேசம் கண்ணுக்குள் குத்தியது. சத்தம் போடாமல் சரணடைந்து விடும்படி எத்தனையோ தூதுகள் அனுப்பினாலும் கலிங்கம் மசிவதாக இல்லை. வெறுத்துப்போன அசோகர் கலிங்கத்திற்கு பாடல் கற்பிக்க தன் பெரும் படையோடு கிளம்பினார்.

அசோகரின் படை வலிமை அந்தக் காலத்தில் கற்பனை கூட செய்ய முடியாதது. ஆறு இலட்சம் போர்வீரர்கள், பத்தாயிரம் போர்யானைகள், முப்பதினாயிரம் குதிரை வீரர்கள்.

அசோகரின் பெரும்படை ஒரு மாத காலம் நடக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பெரும் படைக்கு சமைத்துப் போடவே எண்ணற்ற மக்கள் கூடவே பயணிக்க வேண்டியிருந்தது.

அசோகரின் பயங்கர படையைக் கண்டும் சற்றும் பயப்படாமல், கலிங்க மன்னன் அனந்த பத்மநாபா களமுனைக்கு வந்தான். கலிங்கப் படை மூர்க்கமாகவே போரிட்டது. அசோகர் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு போர் பயங்கரமாக இருந்தது.

முடிவில் மௌரியப் படை களத்தில் வெற்றி கொண்டது. வெற்றி தந்த களிப்பில் அசோகர் போர்க்களமெங்கும் போனார். ஆயிரக் கணக்கில் வீழ்ந்து கிடந்தனர் போர்வீரர்கள். அசோகரின் பிரியத் திற்குரிய போர்யானைகள் சரிந்து கிடந்தன. வீரர்களின் வெட்டுண்ட அங்கங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. காயப்பட்டவர்களின் வேதனைக் குரல்கள் கலக்கத்தை வரவழைத்தன.

ஒரு இலட்சம் வீரர்கள் இறந்தும், ஒன்றரை இலட்சம் வீரர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டதுமான இந்தப் போரின் சோகம் குறித்து ஒரு கல்வெட்டில் அசோகர் எழுதி வைத்திருக்கின்றார்.

ஆட்சியேறி அசோகர் கண்ட முதல் பெரும் போரின் விளைவு அவரை ஆட்டிப் போனது. அவரின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி மறைந்தது. போர்க்களத்தின் கோரம் அவரின் இதயத்தை வாட்டியது.

கி.மு 261இல் நடந்த இந்தப் போர் முடிந்த கணத்தில் அசோகர் ஒரு முடிவெடுத்தார். இனிமேல் அழிவு தரும் போர்கள் தன் வாழ்க்கையில் கிடையவே கிடையாது என அறிவித்தார்.

ஏற்கனவே பௌத்த மதத்தை சேர்ந்த தேவி என்னும் காதலி மூலம் பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளுக்கு அறிமுகமான அசோகர், முற்று முழுதாக பௌத்த மதத்தை தழுவிக்கொண்டார்.

பௌத்த மத தர்ம கோட்பாடுகளை மக்களை பின்பற்றும்படி வேண்டிக் கொண்ட அசோகர், தானும் அதை தீவிரமாக பின்பற்றினார். வேட்டைக்கு போவதை நிறுத்தி, ஆன்மீக பயணங்கள் போனார்.

மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, விலங்குகள் துன்புறுத்தப்படுவதை கூட சகிக்காமல் வேட்டைகளை தடை செய்த மன்னரின் அரண்மனை சமையல்கூடத்தில் கூட விலங்கு இறைச்சி சமைப்பது நிறுத்தப்பட்டது.

ஒரேயொரு போரின் விளைவுக்கு பின்னர், முற்றாக மாறிப் போன அசோகர் மக்களை அடிக்கடி சந்தித்தார். அவர்களின் நலன்களையே முழுநேரம் சிந்தித்தார். சாம்ராஜ்ஜியத்தின் மொத்த மக்களும் விரும்பும் சக்கரவர்த்தியாக அசோகர் மாறிப் போனார்.

அசோகரை பற்றி பெரிதும் எழுதி வைத்திருப்பது பௌத்த மத நூல்கள் தான். இலங்கையின் மகாவம்சத்திலும், தீபவம்சத்திலும் அசோகர் பற்றி ஏராளமான தகவல்கள் உண்டு. அத்தனை பௌத்த மத வரலாறுகளிலும் ஒரு விடயம் மிக ஆணித்தரமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அசோகர் இளவயதில் மிகப் பயங்கரமான கொலைகாரராக இருந்தார் என்றும், பௌத்த மதத்தை தழுவி பின்னரே அவர் அற்புதமான மனிதராக மாறினார் என்றும் ஏகப்பட்ட கதைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பௌத்த மதத்தை உன்னத மதமாக உருவாக்க சொல்லப்பட்ட மிகைப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் அவை என பெரும்பாலான ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகிறார்கள்.

அசோகர் செய்த அடுத்த காரியம், பௌத்த மதத்தை மற்ற தேசங்கள் எங்கும் பரப்பியது தான்.

அசோகரின் ஆணையின்படி பௌத்த தூதுவர்கள் மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

பௌத்த மதத்தில் சேர்ந்து பிக்குவான அசோகரின் தம்பி மகிந்தன் இலங்கைக்கு வந்தார். (மகிந்தன் அசோகரின் மகன் எனக் கூறும் சில வரலாற்றுத் தகவல்களும் உண்டு). அனூராதபுரத்தை அப்போது ஆண்டு வந்த மன்னன் அசோகரின் நெருங்கிய நண்பன். அசோகரின் வேண்டுகோளையேற்று அவனும் பௌத்த மதத்தை சார்ந்து, தனது பெயரையும் தேவநம்பிய தீசனாக மாற்றிக் கொண்டான். இலங்கையில் பௌத்த மதம் பரவியது இதன் பிறகு தான்.

கௌதம புத்தர் போதித்த பௌத்த மதம், இரு நூற்றாண்டுகளாக குறுகிய பிரதேசத்திற்குள் மட்டுமே அறியப்பட்டிருந்தது. அதை உலக மதமாக மாற்றியது அசோகர் என்னும் தனி மனிதர் தான்.

வரலாற்றில் துறவி மனப்பான்மையுடன் பெரும் சாம்ராஜ்ஜியத்தையும் ஆளலாம் என சாதித்துக் காட்டிய மகத்தான பேரரசர் அசோகர் தனது எழுபத்திரண்டாவது வயதில் கி.மு 232இல் இறந்து போனார்.

இந்தியாவில் எழும்பிய முதலாவது சாம்ராஜ்ஜியமும், இன்றுவரை உலக வரலாற்றில் பெரும் கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுமான மௌரிய சாம்ராஜ்ஜியம், அசோகரின் மறைவுக்கு பின்னர் வெறும் ஐம்பது வருடங்களில் நலிவடைந்து அழிந்து போய்விட்டது. ஆனாலும் அசோகரின் புகழ் இன்றுவரை மங்காமல் ஒளி வீசிக் கொண்டே இருக்கிறது.

மௌரியர்கள் பெருமை இழந்து போன சில காலங்களில், ஐரோப்பாவில் மாபெரும் பேரரசு ஒன்று பிரமாண்டமாக எழுந்தது. உலகில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களை உண்டு பண்ணி, இன்றுவரையும் அதன் தாக்கங்கள் இருக்கும் அளவுக்கு உலக சரித்திரத்தை மாற்றி அமைத்த அந்த வலிமை கொண்ட சாம்ராஜ்ஜியம், என்றுமே புகழ் பூத்த ரோமப் பேரரசு.

nimal.nagaraj@thaivedu.com

**நீங்கள் ஒரு
பிறைவேட் மோட்கேஜ்
கொடுப்பவரா?**

**உங்கள் முதலீட்டை
மீள பெற சிக்கலாக
உள்ளதா?**

அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட சில
சிக்கல்களை எதிர்கொள்கிறீர்களா?

அடமானம் எடுத்தவர்கள் மாதாந்த
கட்டுப்பணம் செலுத்த தவறுதல்.

மற்றைய மோட்கேஜ்களுக்கு ஒழுங்காக
பணம் செலுத்த தவறுதல்.

வீட்டுக் காப்புறுதி கட்டணம்
ஒழுங்காக செலுத்த தவறுதல்.

கொண்டோ காசு, புறப்பட்டி ரக்ஸ்
செலுத்த தவறுதல்.

வேறு மோட்கேஜ் கொடுத்தவர்கள்
பவர் ஒப் சேல் நோட்டீஸ்
அனுப்பி இருப்பது.

அடமானம் பெற்றவர்கள் மீளத்தர
முடியாமல் மறுக்கும் நிலைமை.

வருமுன் காப்பதே சிறந்தது

தயா PK கந்தையா BAS, LLB (Hons)
வழக்கறிஞர்

மேலதிக விபரங்களுக்கு அழையுங்கள்

416-333-1001

(வசேஜ்சீலை வீடுங்கோ, கட்டாயம் தடுப்பீ உங்களுக்கு போன் அடிப்பேன்)

KANDIAH LNW

PROFESSIONAL CORPORATION

T 416-333-1001 www.KandiahLaw.com F 416-335-1002

Credit Recovery - Mortgage Enforcement - Real Estate Law - Family Law
Legal Advise - Legal Research - Legal Analysis - Legal Referrals - Document Review - Document Drafting

COURT FILE NO:
ONTARIO
SUPERIOR COURT OF JUSTICE

BETWEEN: _____ Plaintiff

- AND -

_____ Defendant

STATEMENT OF CLAIM (MORTGAGE ACTION - FORECLOSURE)

TO THE DEFENDANTS

A LEGAL PROCEEDING HAS BEEN COMMENCED AGAINST YOU by the Plaintiff. The claim made against you is set out in the following pages:

IF YOU WISH TO DEFEND THIS PROCEEDING, you or an Ontario lawyer acting for you must prepare a statement of defence in Form 18A prescribed by the Rules of Civil Procedure, serve it on the Plaintiff's lawyer or, where the Plaintiff does not have a lawyer, serve it on the Plaintiff, and file it with proof of service in this court office, WITHIN TWENTY (20) DAYS after the Statement of Claim is served on you, if you are served in Ontario.

If you are served in another province or territory of Canada or in the United States of America, the period for serving and filing your Statement of Defence is 40 days. If you are served outside Canada and the United States of America, the period is 60 days.

NOTICE OF SALE UNDER CHARGE

TO: THE PARTIES SHOWN ON SCHEDULE "A" ATTACHED HERETO

TAKE NOTICE that default has been made respecting payments and other covenants under a certain charge of land made between _____ as chargee and _____ as chargor, on the security of:

_____, METROPOLITAN TORONTO CONDOMINIUM
PT BLK 47 665131, PYS 15, 16, 17, 18 & 19 66R1502
AS DESCRIBED IN SCHEDULE "A" OF DECLARATION 920124
SCARBOROUGH, CITY OF TORONTO

PIN _____, Toronto, Ontario
Municipally known as _____, Toronto, Ontario
MSV 5E3.

and registered in the Land Registry Office for the Land Titles Division of Toronto (No. _____) on the 20th day of December, 2017 as Instrument No. _____ (the "Charge").

AND _____ hereby gives you notice that the amounts now due on the Charge for principal, interest and costs, are as follows:

Principal Balance	\$79,000.00
Interest to October 22, 2019	\$6,928.00
Pre-Payment Interest Penalty	\$2,398.00
NSF Fee	\$1,200.00
Administration Fee	\$1,200.00
Statement Preparation Fee	\$475.00
Legal Fees and Disbursements to the Plaintiff's notice	\$2,500.00
TOTAL	\$85,201.00

touch amount for costs being up to and including the service of this notice only, and thereafter such further costs and disbursements will be charged as may be proper, together with interest at the rate of 13.00% per annum, on the principal, interest and costs hereinbefore mentioned, from May 15, 2019.

AND UNLESS the said sums are paid on or before June 20, 2019, the undersigned shall sell the property covered by the said Charge under the provisions contained in it.

THIS NOTICE is given to you as you appear to have an interest in the charged property and may be omitted to extend the same.

DATED at Toronto, Ontario on May 14, 2019.

By its solicitors

Barrister & Solicitor

Thaya PK Kandiah BAS, LLB (Hons)
Barrister, Solicitor & Notary Public

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ \$0 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

**MEDICAL INSURANCE FOR
SUPER VISA**

100%
REFUND IF VISA DENIED

Sritharan Thurairajah
Chartered Life Underwriter, Certified Health Insurance Specialist

Direct: **416-918-9771**
Business: **416-321-2500**

Member of Million Dollar Round Table

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

10 Milner Business Court, Suite 208, Scarborough, ON M1B 3C6
Web: www.life100.ca, E-mail: info@life100.ca

LaCapitale

Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
Call me more details...

உள்ளூர்
மொத்தக் கடன்
மாடிக் கடன்கள்
புதிய உடனடி
கடன் கட்டிடங்கள்
உ.அ. கணினி?
எல்லா மொத்தக் கடன்
பிணைப்புகள்

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent

5200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON, M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

Call Me First and Say "YES"
to Get Your Dream Home at a
Dream Rate!

For all your Mortgage needs

உங்கள் Mortgage இயங்காமைக்கான
தமிழ் உதவிகள், எல்லா மொத்தக் கடன்கள்

Peter Sober
Manager, Mobile Mortgage Specialist
Paragon Sales Award
Dir: **416-275-3571**
Pager: 1-866-767-5446 | Fax: 905-240-3882
Email: peter.sober@td.com

Your Smile is My Best Return!

Purchase, Pre-Approvals, Refinances,
Renovals and Switch, Builder Purchase,
Home Line Of Credit, Self Employed,
New Immigrants, Multi-Rental Properties.

- 🏆 2014 Platinum Sales Award "Top 10 in the country"
- 🏆 2014 Gold Sales Award "Top 100 in the country"
- 🏆 2013 Paragon Sales Award "Top 50 in the country"
- 🏆 2013 Gold Sales Award
- 🏆 2013 Platinum Sales Award
- 🏆 2014 Gold Sales Award

Five Branch Locations to serve you better
Scarborough, Markham, Ajax, Brampton & Mississauga

நியூ
ரங்கனாஸ் நகைமாடம்

கிடைக்கக்கூடிய இடம் இழப்பை நிவாரணம்
கொடுக்கப்படுகிறது

உங்கள் தனியார் சொத்து நிவாரணம்
தனியார் நிதி உதவிகள் வழங்குகிறது

புதிய தனியார் நிதி உதவிகள் வழங்குகிறது

647-702-2159

6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

**MARKHAM & STEELES
YELLOW BUILDING**

COMMITTED TO EXCELLENCE

Call me now to get your HOME SOLD 416-725-7284

CENTURY 21
Percy Fulton Ltd.

Ravi Kana
Call 416.725.7284 (RAVI)
r.kana@td.com
www.ravikana.com

2071 Kennedy Rd, Toronto, ON M3V 1K8 (Dir: 416-725-8235)

**"Serving With Dignity,
Compassion and Excellence"**

WELL GUARD INSURANCE
220 Commerce Valley Dr W Suite 480,
Thorndale, ON L3T 5A8

LOTUS
Funeral and Cremation Centre Inc.
121 City View Dr, Etobicoke,
ON M9W 5A8

Patricia Peter BBM
Licensed Funeral Preparing Director & After Care Advisor
Licensed Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
Email: advisorpat10@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
Call us more details...

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent
647-290-3416

Kethes Sivasubramaniyam
Mortgage Agent
416-873-5780

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON, M1S 4Z5

DEVADAS LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

Vasuki Devadas
Barrister, Solicitor & Notary Public
vasuki@vdlaw.ca

Vinayagamoorthy Devadas CPA, CMA, MBA
Barrister & Solicitor
devadas@vdlaw.ca

Real Estate
HST
Tax Law
Family law
Immigration
Business law
Employment Law
Estate Planning and Last Wills

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6

Next to BNC at Kennedy & Ellesmere

Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
Contacting us should be easy as 1,2,3,4 Just remember "266"

NAVA WILSON LLP
 REALTORS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
 Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.com
 416.321.1107 www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
 உயர்விலை தரக்கூடிய தரமான சேவை மற்றும் மிச்சப்படுத்தப்படாத விலைகள்

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH-EFFICIENCY FURNACE

Raman Chelliah
 Sales Person
 647-893-4414

Tel: 416-332-2989
 Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough : C105-6055 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X0A7

15 years of Success
 500+ Agents

Yettyvel Law

Selva Vettyvel
 Broker of Record

Rishani Vettyvel
 REALTOR & SOLICITOR
 Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
 416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiyagarajah BEng
 Realtor
 aeren.realtor@gmail.com
 Dir: 647-888 3500

DILEEP Thangavel
 Realtor
 dileep.realtor@gmail.com
 Dir: 416-666 2300

BUS: 905 201 9977 | FAX: 905 201 9229

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
 Independently Owned And Operated
 205 - 7 Eastvale Drive, Markham, ON L3S 4N8

அனைத்து மொட்கேக் தேவைகளுக்கும்

Suren Nathan AMP
 Mortgage Broker
 License# M08004479
 Dir: 416-436-1111

Office: 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
 7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8

suren@bonafidemortgage.ca

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
 வீடு வாங்குதல், விற்குதல், மொட்கேக், கட்டிடக்கலை விவகாரம்...

Thana Yoganathan
 416.418.5749

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
 Office: 905-305-1008

வீடு வியாபார நிலையம் வாங்க விற்றல்

Kuna Nagalingam
 Sales Representative

Sujatha Kunasegar
 Sales Representative

416.402.4545

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
 31 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON, M1P 4S6
 Bus: 416-298-3200, Fax: 416-298-3440
 E-mail: kuna@kunahomes.ca
 *Independently Owned and Operated.

RAMACHANDRAN LAW
 CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE

VITHU RAMACHANDRAN
 B.Sc. (Hons) Barrister & Solicitor
 416-902-8225

100 Milner Avenue, Toronto, ON M6E 6C1
 Office: 416-902-8225 Fax: 416-902-8008

Ahilan Thanabalasingham
 Sales Representative
 416.617.1767

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
 Office: 905.471.0002
 7595 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3S 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
 416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
 RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
 SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group
 750 Milner Avenue, Toronto, ON M6E 6C1
 Office: 416-301-5555 Fax: 416-301-5555

LIFEPLAN INVESTMENTS

WE CAN HELP BUILD YOUR FUTURE
 Insurance • Investments • Tax and Estate Planning

Download Free MyLIFEPLAN App

Ahlan Balachandran, CFP, CIIU, CMA, CFP, Founder and CEO

905-294-PLAN (7526) | www.lifeplaninvestments.ca | 416-894-2009

Your Lifelong Realtor

Handa Kandasamy
 Broker
 905-416-457-4509
 905-416-270-1111
 handakandasamy@gmail.com

RE/MAX ACE REALTY INC., BROKERAGE

Mega Financial Group

உங்கள் நிதித் தேவைகளுக்கு வீடு வாங்குதல், விற்குதல், மொட்கேக், கட்டிடக்கலை விவகாரம்.

Call Now
Raj Nadarajah
 President & CEO
 416-666-1120

நீங்கள் வீடு வாங்கும்போது \$8475.00

வளர அரசு வரிச் செலவைத் பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Designa Chan, Broker HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage, Ltd.
 301-111 Grandway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 Tel: 416-294-5555

Rathiga Thillaiyannan BCom
 Sales Representative

Buying / Selling / Leasing / Investing

Dir: 647.839.0079
 rathiga24@hotmail.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
 Bus: 905-301-9977 Fax: 905-201-9229
 205-7 Eastvale Dr, Markham ON, L3S 4N8
 *Independently Owned And Operated

உங்கள் நிதித் தேவைகளுக்கு வீடு வாங்குதல், விற்குதல், மொட்கேக், கட்டிடக்கலை விவகாரம்.

GAJAN MAHAKRISHNAN
 416.999.2777

Realorgajan.com
 905.239.9222 | info@realorgajan.com

Sri Vallipurathanar
 Certified Issuance & Banking Counselor

CSC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
 Scarborough, ON M1H 3G8
 Tel: 416.439.0224
 Cell: 416.450.5011
 Fax: 416.439.0224
 www.credit-solutions.com
 info@credit-solutions.com

Vaheesan Jeyaveerasingam
 Sales Representative

Re/Max Ace Realty Inc. Brokerage
 3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

Dir: 416-270-1111 | Fax: 416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com
 Email: gvahreesan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact
RAVI PARAMU
 Broker

Dir : 416-262-4176
 Bus : 416-298-3200
 rparamu1558@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
 31 Progress Ave., Suite 210, Toronto ON, M1P 4S6

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM DBS
 President & CEO

INFORCE LIFE Financial Services Inc.
 QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

10 Milner Business Court, Suite 107
 Scarborough, ON M1B 3C6
 Tel: 416-321-6000 x400
 info@inforcelifes.com | www.inforcelifes.com

Tharma Iyathurai
 Sales Representative

HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage
 5215 Finch Ave. E., Suite 203
 Toronto, Ontario

Cell: 416 505 8532
 Office: 416 321 6969
 Fax: 416 321 6962

tharmai@inforcelifes.com
 5215 Finch Ave. E., Suite 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI ARAVINTHAN D.D.S. DENTIST

Smiles Design Clinic

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
 CALL US: 905-554-5524

7475 HIGHWAY 10, MARKHAM, ON L3S 2S6
 WWW.SMILESDC.COM

உங்கள் நிதித் தேவைகளுக்கு வீடு வாங்குதல், விற்குதல், மொட்கேக், கட்டிடக்கலை விவகாரம்.

RE/MAX NORTH REALTY

077 566 0000
 www.remaxnorth.com
 info@remaxnorth.ca
 83 Kennedy Road, Joffa

LATHAN VARATHARAJAN
 Broker/Owner
 +94 76 493 3331
 +1 416 230 7007
 lathan@remaxnorth.ca